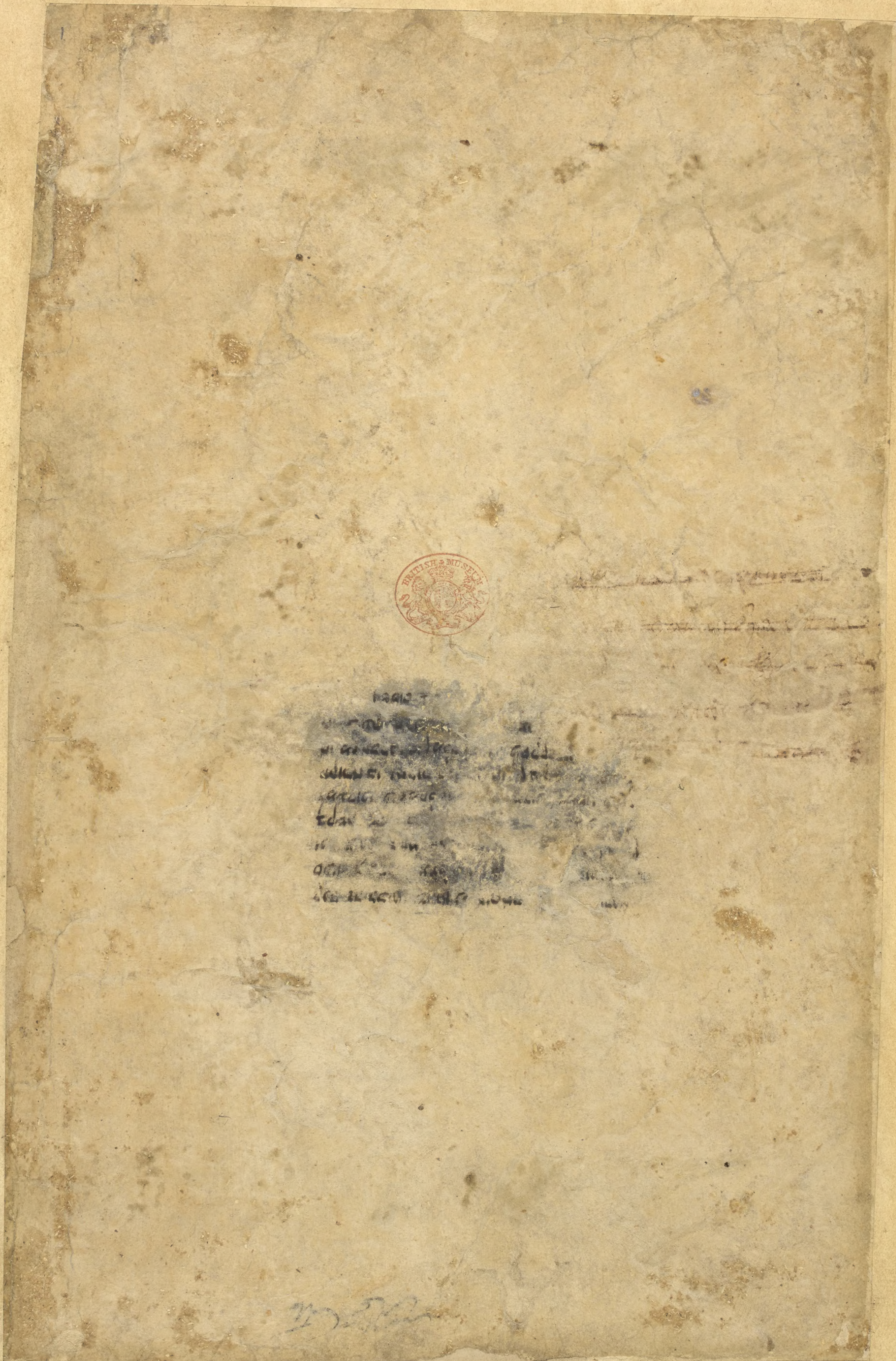

BRITISH MUSEUM

∴
הקדיש לכנסת
אדונינו מהר״ץ
זלה״ה

הר״ל להלך פין בנה
הסופר זה״ע נכתב בשנת
התשפ״ו לשטרי כמה [illegible]
פי הברה ואיום לה׳ מן סנה
מנ נחבא פי הברה אלי
מי סנה התשפו אל מנה
יגלה בנפש ארבע מיך
והגלה מנה [illegible]

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתות בארץ בנימן פתגמי
נבואת ירמיה בר חלקיה מרישי
מטרת כהניא מן אמרכליא דהוו
בירושלם גברא דקביל אחסנתיה
בענתות בארע שבט בנימן אשר
היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו ידהוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה ביומי יאשיה בר אמון
מלך שבטא דבית יהודה בתלת עשרי
שנין למלכיה ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם
בחדש החמישי והוה ביומי יהויקים
בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דשלימא חדא עשרי שנין לצדקיה
אחוהי בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא
דבבל וצר על ירושלם תלת שנין ואגלי
עמא דבה בירחא חמישאה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר

בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם
תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים
נתתיך עד לא בריתך ממעין אתקינתך
ועד לא אתיתא לעלמא זמינתך ...
משקי כס דלוט לעממיא מניתך
ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי
דבר כי נער אנכי ואמרית קביל בעותי
יי אלהים הא לית אנא ידע לאתנבאה
ארי רבי אנא ומשיריותי עקא וגלותא
מתנבי על עמא הדין ויאמר
יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר ואמר יי לי לא תימר ...
ארי לכל אתר דאשלחינך תהך ...
דאפקדינך תתנבי אל תירא מ...
כי אתך אני להצלך נאם יהוה ...
תדחל מן קדמיהון ארי בסעדך מימרי
לשיזבותך אמר יי וישלח יהוה את ידו
ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי
דברי בפיך ושלח יי ית פתגמי נבואתי
וסדר בפומי ואמר יי לי הא שויתי
פתגמי נבואתי בפומך ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרס לבנות

ובטרם ג וסימנהון תצא מרחם יקרב אליהם יתנגפו רגליכם ... להצלך ז חס בליש וסימנהון מידם מחרב פרעה ויצלם יי מכל ... מיד הארי כי אתך אני משיזב ומציל ...

לטוטע יחזי דמניתך יומא הדין על
עממיא ועל מלכותא למעקר ולתרעא
לאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני
ולקימא ויהי דבר יהוה אלי
לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל
שקד אני ראה והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר מא את חזי ירמיה ואמרית
מלך מוחי לאבאשא אנא חזי ויאמר
יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני
על דברי לעשתו ואמר יי לי יאות
חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי תנינות למימר מא את
חזי ואמרית מלך דרתח כדוד אנא חזי
מתקוס משריתיה דמדברן ואתין מאפי
צפונא ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ ואמר יי
לי מצפונא תשרי בשתא למיתי על כל
יתבי ארעא כי הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו
איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה

ארי הא אנא מקרי לכל זרעית מלכות
צפונא אמר יי וייתון וירמון גבר
כרסוהי לקביל תרעי ירושלם ועל כל
שורהא סחור סחור ועל כל קרויא
דבית יהודה ודברתי משפטי אתם על
כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
יא אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואמליל
כג פורענות דיני מנהון על כל בישתהון
דשבקו פלחני ואסיקו בסמין לטעות
עממיא ואשתעבדו לעובדי ידיהון
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם
פן אחתך לפניהם ואת תתקף ותקום
ותתנבי להון ית כל דאנא מפקיד לך
לא תתמנע מלאוכחותהון דלמא אתברנך
קדמיהון ואני הנה נתתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך
יומא דין תקיף כקריה כריכא וכעמוד
דברזל וכשור דנחש לאשקאה כס
דלוט לכל יתבי ארעא למלכיא דבית
יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא דארעא
יא ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך

ומן ה וחס וסימנ׳ ומהר האלהים לעשתו ואל יקרב לעשתו כי קרוב אליך הדבר מאד כי שקד אני על דברי לעשתו כי לא יכלו ל
יר ד וסימנ׳ ואני הנה נתתי ויעמד שפטים וישרים למטה מערבה ואחרי כן בנה

אני נאם יהוה להצילך׃ ויהון דיינין
ומגיחין לקבלך למסתר ית פתגמי
נבואתך ולא יכלון לך ארי בסעדך
מימרי אמר יי לשיזבותך׃
ב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
הלך וקראת באזני ירושלם לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה׃ איזיל ותתנבי קדם
עמא דבירושלם למימר כדנן אמר
יי דכרנא לכון טבוות יומי קדם
רחמת אבהתכון דהימינו במימרי
ואזלו בתר תרין שליחי בתר משה
ואהרן במדברא ארבעין שנין בלא
זרין בארע לא מזדרעא׃ קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו ב
יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה׃ כת
קדשא אנון בית ישראל קדם יי על הי ג
בזיזיהון כדימע ארמות עללא דמן חס
דאכיל מניה חייב לממת וכשירו בנב
הצד עומר ארמותא דעד לא מקרבין מניה
כהניא בני אהרן קרבנא על מדבחא
כל דאכיל מניה מתחייב אף כן כל

בזיזיהון דבית ישראל [illegible]ין בישתא
תיתי עליהון אמר יי׃
שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל׃ קבילו פתגמא
דיי בית יעקב וכל זרעית בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו׃ כדנן אמר יי מא אשכחו
אבהתכון במימרי שקרא ארי אתרחקו
מדחלתי וטעו בתר טעותא והוו ללמא׃
ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ
ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם
שם׃ ולא אמרו נדחל מן קדם יי דאסיק
יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא
במדברא בארע מישר וחרוב בארע
צדיא וטולי מותא בארעא דלא עדא
בה אנש ולא אתותב אנשא תמן׃ ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה׃ ואעילית יתכון
לארעא דישראל דהות מתנבא ככרמא
למיכל איבה וטובה ועלתון וסאיבתון

תבואתה ב כת ה וסימנ׳ ראשית תבואתה והיתה ... ונחלתי שמתם לתו׳ היה בן קוראי אומ׳ זה הרגע על אן שמתים בחוצה לארץ ומעלים ארונ׳
לארץ ישרא׳ וקוברין אותם שם ...

ית ארע בית שכינתי ואחסנתי שויתון
לפלחן טעותא: הכהנים לא אמרו איה
יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי
לא יועלו הלכו: כהניא לא אמרו נדחל
מן קדם יי ומלפי אוריתא לא אליפו
למידע דחלתי ומלכיא מרדו במימרי
ונביי שקרא מתנבן בשום טעותא
ובתר דלא יהנון להון אזלו: לכן עד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם
אריב: בכין אנא עתיד לאתפרעא
מנכון אמר יי עם בני בניכון דאם
יעבדון כעובדיכון אנא עתיד לאתפרעא:
כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת:
ארי עיברו לנגוות כיתאה וחזו ולמדינת
ערבאי שלחו ואסתכלו לחדא וחזו
עממיא רגלן מכרך לכרך וממדינה
למדינה נטלין ית טעותהון ומובלין
להון עמהון ובאתר דאינון שרן פרסין
ית משכניהון ומקימין ית טעותהון
וסגדין להון אידא היא אומה ולישן
דהות כותכון בית ישראל: ההמיר
גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר

כבודו בלוא יועיל: הא עממיא לא
שבקו פלחן טעותא ואנין טעון דלית
בהון צרוך ועמי שבקו פלחני דבדיליה
אנא מיתי עליהון יקרא ואזלו בתר
דלא יהנון להון: שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם יהוה: אתבלו
שמיא על כדין על ארעא דישראל
דעתידא למחרב ועל בית מקדשא
דעתיד לאצטדאה ועל דעובדין בישין
עבדו עמי לחדא אמר יי: כי שתים
רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות בארת נשברים
אשר לא יכלו המים: ארי תרתין בישין
עבדו עמי פלחני שבקו דבדיליה אנא
מיתי עליהון טובא כמבוע דמיין
דלא פסק וטעו בתר טעותא דאינון
להון כגובין תבירין דלא יכלין לקימא
מיא: העבד ישראל אם יליד בית הוא
מדוע היה לבז: הכעבדא הוה ישראל
אם יליד ביתא הוא מדין אתמסר
לבזוזין: עליו ישאגו כפרים נתנו קולם
וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי
ישב: עלוהי יכלון מלכין ירימון קלהון
וישוון ארעיה לצדו קרווהי יצדיין

לא אמרו ד׳ וסימנ׳ וייטב הדבר איה יי בלבבם העברים ... הכהנים ג׳ ר״פ פסוקי וסימנ׳ לא אמרו איה בנ ידעיה וחבריו

מבלי יתיב׃ גם בני נף ותחפנס ירעוך
קדקד׃ אף בני מפיס ותחפנחס יקטלון
גיברך ויבזון נכסך׃ הלוא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך
בדרך׃ הלא דא פורענותא תתעביר
מניך על דשבקת ית פלחנא דיי
אלהיך דאחזיך אורחא דתקנא ודלא
הליכת בה׃ ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור
לשתות מי נהר׃ וכען מא לכון לאתחברא
לפרעה מלכא דמצרים למרמי דכוריכון
בנהרא ומא לכון למגזר קים עם
אתוראה לאגלאה יתכון להלאה
מעיבר פרת׃ תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך
את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות׃ איתיתי עלך יסורין
ולא מנעת מבשתיך ועל דלא תבת
לאוריתא פורענותא תתעביר מניך
ודעי וחזא ארי בישתא ומררא איתי
עלך ירושלם על דשבקת ית פלחנא
דיי אלהיך ולא שויתי דחלתי לקביל
עינך אמר יי אלהים צבאות׃ כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי

לא אעבור כי על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן את צעה זנה׃ ארי מיומא
תברית ניר עממיא מצוריכון פסיקית
חנקיכון ואמרתון לא נוסיף עוד למעבר
על מימרך ארי על כל רמא מנטלא
ותחות כל אילן עבוף את פלחא לטעותא׃
ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה׃ ואנא
קיימתכון קדמי כמיצב גפן בחירא
כולכון עבדי קשוט ואיכדין אשתניתון
קדמי בעובדיכון מקלקליא סטיתון
מבתר פלחני הויתון כגפן דלית בה
הנאה׃ כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך
ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃
ארי אם תרמין לאתנקאה מחובך כמא
דמנקן בנתרא ומחוורין בבוריתא הא
כרושם כתמא דלא דכי כין סגיאו חובך
קדמי אמר יי אלהים׃ איך תאמרי לא
נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה
קלה משרכת דרכיה׃ איכדין תימרין
לא אסתאבית בתר טעות עממיא
לא הליכית זקופי עינך על אורחתיך
וחזא כד הוית יתבא בחילתא לקביל

אעבור ג̇ מל̇ וסימנה׳ ותאמרי לא אעבור ימלון במכמרין ארחי גדר וכל תעבר חס במ̇ חד מל̇ עבור תעבור … זנה ג̇ חס ושנ̇ קרי

בית פעור דעממיא עבדת הוית דמיא
ליינקא קלילא דמקלקלא אורחתהא׃
פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה
לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ כערדא
דמרודה במדברא מהלכא ברעות
נפשה שתיא רוחא כירורא כין כנשתא
דישראל מרדת וטעת מן אוריתא ולא
צביא למתב נביא אימר לה כל בעהא
דאוריתי לא ישתלהון בזמנה ישכחונה׃
מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים
ואחריהם אלך׃ מנעי רגלך מלאתחברא
לעממיא ופומיך מלמפלח לטעותא
ואמרת תבית מבתר פלחנך לא ארי
רחימית אתחברא לעממיא ובתר
פלחן טעותהון אהך׃ כבשת גנב כי
ימצא כן הבישו בית ישראל המה
מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃
כבהתת גבר דמתחשיב מהימן ומשתכח
גניב כין בהיתו בית ישראל אנון מלכיהון
רברביהון וכהניהון ונביהון דשקרא׃
אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני
כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם

יאמרו קומה והושיענו׃ אמרין לצלים
אעא אבונא את ולמא דמתעביד מן
אבנא אמרין ליה את בריתנא ארי
אחזרו בפלחני קדל ולא שויאו דחלתי
לקביל אפיהון ובעידן דבשתא אתיא
עליהון כפרין בטעותהון מודן קדמי
ואמרין רחים עלנא ופרוקנא׃ ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה׃ ואן דחלתכון דעבדתון
לכון יקומון אם יכלין למפרקכון בעידן
בישתכון ארי מנין קרויכון הואה דחלתכון
דבית יהודה׃ למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם יהוה׃ למא אתון
מדמן למדן לקביל פתגמי כולכון מרדתון
במימרי אמר יי׃ לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
נביאכם כאריה משחית׃ למגן אלקיתי
ית בניכון אלפן לא קבילו קטילת חרבכון
נביאיכון כאריא דמחביל׃ הדור אתם
ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי
רדנו לוא נבוא עוד אליך׃ עם דרא אתון
קבילו פתגמא דרש הכמדבר צדי דלית

ואיה ג׳ ריש פסוקי וסימנה׳ אלהיך נביאיכם איפו תקותי — לדרך ג׳ וסימנה׳ ועתה מה לך ב׳ בן לדרך פעמיך — מנעי ב׳ וסימנה׳ רגלך

כיה הנאה הוה מימרי לישראל אם
כארע חרבא מרין אמרו עמי אטלטלנא
לא נתוב עוד לפלחנך התשכח בתולה
עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים
אין מספר האפשר דתתנשי בתולתא
תקונה כלתא קשוטהא ועמי שבקו
פלחני יומין דלא מנין מה תיטבי
דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך מא את משתפרא
באורחתיך לאתחברא לעממיא בכין
אף ית בישן אליפת מן אורחתיך גם
בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים
נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל
אלה אף בסתרא אשתכחת דאשדת
דם זכאי דם נפשת דמסכינין זכאין לא
כמא דמשכחין במחתרתא אלהין על
כל אלין עבדת ותאמרי כי נקיתי אך
שב אפו ממני הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי ואמרת ארי זכיתי
ברם תב רגזיה מני האנא עביד עמיך
פורענות דין על דאמרת לא חטיתי
מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור
מא את מסתפלא לחדא לקלקלא ית

אורחתיך אף ממצרים תבהתין כמא
דבהיתת מאתוראה גם מאת זה תצאי
וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם אף מלות דין תפקין
ובהתת חובך על רישיך ארי רחיק יי
רוחצנך ולא תצלחין להון לאמר הן
ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת
זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה
למימר הא יפטר גבר ית אתתיה ותהך
מלותיה ותהי לגבר אחרן האפשר
דיתוב לותה עוד הלא מחב תחוב ארעא
ההיא ואת טעית ואתחברת לעממין
סגיאין ותובי מכען לפלחני אמר יי
שאי עיניך על שפים וראי איפה לא
שגלת על דרכים ישבת להם כערבי
במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך
זקופי עינך על נגדין וחזא איכה לא
אתחברת ליך למפלח לטעותא על
אורחת בית משריהון אוריכת להון
כערבאי דשרן בשכונין במדברא
וחייבת ארעא בטעותיך ובכשתיך
וימנעו רבבים ומלקוש לא היה ומצח

ישלח יב וסימנה בלכתך הכתי כלה הצרעה המארה רזון את אשתו ועל יובל למלא תהפכות בם בהם ... רבים ה וסימנה שלח שרים
חלקה דגבלה דאותה ואו מיפ...

אשה זונה היה לך מאנת הכלם ואתמנעו
רסיסיא ומלקושא לא הוה וחוצף כאתא
נפקת ברא הוה ליך מסרבת לאתכנעא
הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי
אתה הלא מכען תצלן קדמי רבוני את
פרקי דמן עלמא היינטר לעולם אם
ישמר לנצח הנה דברת ותעשי הרעות
ותוכל האפשר דיתנטרון ליך חובין
לעלם אם תתקף עליך מחא לא פרש
הא מלילת ועבדת בישין ואסגית
ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל
תחת כל עץ רענן ותזני שם ואמר
יי לי ביומי יאשיה מלכא החזית מא
דעבדו דמתחסנין למתב לפלחני דבית
ישראל אזלין אנון על כל טור רם ולתחות
כל אילן עבוף ופלחין תמן לטעותא
ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי
תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה
יהודה ואמרית בתר דעבדו ית כל אלין
לפלחני יתובון ולא תבו וחזו משקריא
אחיהון דבית יהודה וארא כי על כל
אדות אשר נאפה משבה ישראל

שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא וגלי קדמי ארי על כל עיסק
דטעו דמתחסנין למתב לפלחני בית
ישראל אגליתינון כמא דיהבין אגרת
פיטורין ומשלחין ולא דחילו משקריא
דבית יהודה אחיהון ואזלו וטעו אף
אנון והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
ותנאף את האבן ואת העץ והוה
מדקלילא בעינהא טעותה וחייבת
ית ארעא וטעת עם פלחי אבניא ואעיא
וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה
אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
נאם יהוה ואף בכל דא לא תבו לפלחני
משקריא אחיהון דבית יהודה בכל
לבהון אלהין בשקרא אמר יי
ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
משבה ישראל מבגדה יהודה ואמר
יי לי זכיאו נפשהון דמתחסנין למתב
לפלחני דבית ישראל ממשקריא דבית
יהודה הלך וקראת את הדברים האלה
צפונה ואמרת שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד
אני נאם יהוה לא אטור לעולם איזיל

על ואל ב בפסוק חדא דסבי על ועל וסימנהון ושמו אותם יחלו על ראש יואב הלכה היא כה תאמרון אשר דבר ירמיהו והבאתי עליהם מרתים
הנני מעיר חמסין ושארי הוה על הוה על חרבות נושבות דגוג ותשבר כד וישב העפר סימן בגודה אחותה בוגדה אחותה יהודה מבגדה יהודה

ותתני ית פתגמיא האלין בארע צפונא
ותימר תובו דמתחסנין למתב לפלחני
דבית ישראל אמר יי כד תתובון לא
אשלח רוגזי בכון ארי מסגי למעבד
טבון אנא אמר יי לא איתנטרון ליך
חוביך לעלם: אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה: ברם דעי חובך
ארי במימרא דיי אלהיך מרדת
וקלקילת ית אורחתיך לאתחברא
לעממיא פלחי טעותא תחות כל
אילן עבות ולמימרי לא קבילתון
אמר יי: שובו בנים שובבים נאם
יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון: תובו בניא דמתחסנין
למתב אמר יי ארי אנא אתרעיתי
בכון ואקריב יתכון כאתון משתארין
חד מן קרתא ותרין מזרעיתא ואעיל
יתכון לציון: ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל: ואמני
עליכון פרנסין עבדי רעותי ויפרנסון
יתכון במדע ובחכמא: והיה כי תרבו

פ̇ ב̇
לכרה פקילתין בס
ולבן מן אבדא
לעין בשתא

ופריתם בארץ בימים ההמה נאם
יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד: ויהי ארי תסגון
ותפשון בארעא ביומיא האינון אמר
יי לא יימרון עוד ארון קימא דיי ולא
יסק על לב ולא ידכרון ביה ולא יזועון
ולא יגיחון ביה עוד קרב: בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע:
בעדנא ההוא יקרון לירושלם אתר
בית שכינתא דיי ויתנהון למפלח בה
כל עממיא לשמא דיי לירושלם ולא
יהכון עוד בתר הרהור לבהון בישא:
בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם: ביומיא האינון יתחברון
דבית יהודה עם בית ישראל וייתון
כחדא מארע צפונא לארעא דאחסינית
ית אבהתכון: ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו

ולא יעלה ב̇ וסימנ̇ גפרית ומלח והיה כי תרבו עליהם צמר ויבאו ז̇ רפ̇ וסימנ̇ ובקעהו הנני מחזק לך למקע הבו לכם על הר
נשפה ויבאו יחדו כי מבוא עם

לי ומאחרי לא תשובו׃ ואנא אמרית
איכדין אצלחינך בבניא ואתין ליך
ארע חמדתא אחסנת חדות תשבחת
עממיא ואמרית רבוני תצלין קדמי
ומבתר פלחני לא תתובין׃ אכן בגדה
אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה׃ בכין כמא דמשקרא אתתא
בבעלה כין שקירתון במימרי בית
ישראל אמר יי׃ קול על שפיים נשמע
בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את
דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃ קלא
על נגדין אשתמע דבכן ומתאנחין
בני ישראל ארי קלקילו ית אורחתהון
אתנשיאו ית פלחנא דיי אלההון׃ שובו
בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו
אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו׃ תובו
בניא דמתחסנין למתב אשבוק לכון
כד תתובון הא בכל עידן אתון אמרין
תבנא לפלחנך פרוקנא ארי את יי אלהנא׃
אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן
ביהוה אלהינו תשועת ישראל׃ בכין
לשקרא פלחנא על רמתא ולא להנאה
אתרגושנא על טוריא ברם במימרא
דיי אלהנא פרקן ישראל׃ והבשת אכלה

את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם
ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם׃
ובהתת חובין אסיפת ית ליאות אבהתנא
מזעורנא ית ענהון וית תוריהון ית בניהון
וית בנתהון׃ נשכבה בבשתנו ותכסנו
כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא
שמענו בקול יהוה אלהינו׃ נשכוב
בבהתת חובנא ותחפיננא אתכנעותנא
ארי קדם יי אלהנא חבנא אנחנא ואבהתנא
מזעורנא ועד יומא הדין ולא קבילנא
למימרא דיי אלהנא׃ אם
תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם
תסיר שקוציך מפני ולא תנוד׃ אם תתוב
ישראל לפלחני אמר יי תתקבל תיובתך
עד לא תתחתם גזירתך ואם תעדי שקוצך
מן קדמי ולא תיטלטל׃ ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו
בו גוים ובו יתהללו׃ ואם תקיים בשמי
קיים הוא בקשטא בדינא ובזכותא
יתברכון עממיא בישראל וביה ישתבחון׃
כי כה אמר יהוה לאיש יהודה
ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
קצים׃ ארי כדנא אמר יי לאנש יהודה

נשמע ד׳ קמ׳ וסימנ׳ קול על שפיים קול ברמה נשמע בכי נשמע כתוב בה בגוים נשמע ׳ מנעורינו ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ואמרתם אנשי
מקנה והבשת אכלה נשכבה בבשתינו

וליתבי ירושלם עבידו לכון עובדין
טבין ולא תכעון פרקן בחובין: המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה
וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם:
תובו לפולחנא דיי ואעדו רשע לבכון
אנש יהודה ויתבי ירושלם דלמא ידלק
כאישתא רגזי וישיצי ולא יהי חיס
מן קדם בישות עובדיכון: הגידו ביהודה
ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר: חוו ביהודה
וירושלם בסרו ואימרו תקעו שופרא
בארעא אכלו אסגו ואימרו אתכנשו
וניעול לקרוין כריכן: שאו נס ציונה
העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא
מצפון ושבר גדול: זקופו אתא על ציון
גלו לא תתעכבון ארי בישתא אנא מיתי
מציפונא ותברא רבא: עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום
ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב:
גלא מלך מכרכיה ומחביל עממיא
נטל במשריתיה נפק מאתריה לשואה
ארעיך לצדו קרוך יצדין מבלי יתיב:

על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי
לא שב חרון אף יהוה ממנו: על דא
ייסרון סקין יספדון ויילילון ארי לא
תב תקוף רוגזא דיי מננא:
והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו: ויהי בעדנא ההוא
אמר יי יתבר לבא דמלכא ולבא דרברביא
ויצדון כהניא ונביי שקרא ישתעממון:
ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש: ואמרית
קביל בעותי יי אלהים בכון הא נביי
שקרא מטען לעמא הדין וליתבי
ירושלם למימר שלמא יהי לכון וכען
הא חרבא מקטלא בעמא: בעת ההיא
יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח
שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר: בעדנא ההוא יתאמר לעמא
הדין וליתבי ירושלם כרוח טיהרין על
רישי נגדין דמיין במדברא כין אורח
כנשתא דעמי לא למדרי ולא לבררא:
רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני
אדבר משפטים אותם: על דטעו בתר

ב חס
תקעו ק
ב ועתה לכה
ט רפי בזבור וכל יחזק

ואמרו ו וסימנ׳ הגידו ב בן רנו ליעקב שמעו השמיעו הללו הושיענו ונבואה ב וסימנ׳ ועתה לכה האספו ונבואה אל ערי

נבייא שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר
בכין משרית עממין מאלין קלילין
כרוחא ייתון עליהון כענא במימרי
איתינון ואמליל פורענות דינא מנהון׃
הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו
קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו׃
הא מלך במשריתיה יסק עליהון כעננא
דסליק וחפי ית ארעא וכעלעולין רתכוהי
קלילין מנשריא סוסותיה וי לנא ארי
אתינא למבזנא׃ כבסי מרעה לבך ירושלם
למען תושעי עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך׃ נקא מלמעבד בישא
לביך ירושלם בדיל דתתפרקין עד
אימתי ייתרכון ויתקיימון עבדי אונס
דבגויך׃ כי קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים׃ ארי קל נבייא מתנבן עליהון
דיגלון על דפלחו לעגליא דבדן ומבסרי
בסורן בישן ייתון עליהון קטולין על
דאשתעבדו לצלמיא די אקים מיכה
בטורא דבית אפרים׃ הזכירו לגוים הנה
השמיעו על ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה
קולם׃ אדכרו לעממיא הא בסרו על
ירושלם אמרו משרית עממין חטופין

כקטופין אתן מארע רחיקא וישרון
על קרויא דבית יהודה וירימון עליהון
בקלהון׃ כשמרי שדי היו עליה מסביב
כי אתי מרתה נאם יהוה׃ כנטרי חקלא
הוו עלה מסחור סחור ארי על מימרי
סריבת אמר יי׃ דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד
לבך׃ אורחתך בשתא ועובדך מקלקליא
גרמו אלין ליך דא בישתא ומררא איתי
עלך ירושלם עד דאתבר רשע לביך׃
מעי מעי אחולה קירות
לבי הומה לי לבי לא אחריש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת מלחמה׃ אמר
נביא מעי מעי כיבין לי זע סמך לבי
המי לי לבי לא שתיק ארי קל צוחת
קרנא שמעת נפשי יבבות עבדי קרבא׃
שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי׃ תבר
על תבר אתערע ארי אתבזיזת כל
ארעא בתכיף חרובת ארעי זמן חדא
כל קרויי׃ עד מתי אראה נס אשמעה
קול שופר׃ עד אימתי אנא חזי סימון
שמע קל קרנא׃ כי אויל
עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה

ב׳ בתר׳ ל׳ ג׳
אחילה ק׳ חס יתיר יוד
ב׳ חד מל וחד חס ומקים
ב׳ חס ב׳

מרתה ב׳ בתרי ל׳ ג׳ וסימנ׳ ויבאו מרתה כי אתי מרתה ׳ נצרים ב׳ חס׳ וסימנ׳ השמיעו על ירושלם נצרים כי יש יוס קראו

ולא נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו׃ ארי אטפשו עמי
מדע דחלתי לא אליפו בנין טפשין
אנון ולא סכלתנין אנון חכימין אנון
לאבאשא ולאיטבא לית אנון ידעין׃
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אורם׃ חזיתי ית ארעא
והא צדיא ורוקניא ואסתכלית בשמיא
והא לא מזהרין נהוריהון׃ ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו׃
חזיתי טוריא והא זיעין וכל רמתא
אתפרקא׃ ראיתי והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו׃ חזיתי והא לית
עמא שרי עלה וכל עופא דשמיא
איטלטלו׃ ראיתי והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון
אפו׃ חזיתי והא ארעא דישראל דהוות
מנצבא ככרמלא תבת למהוי כמדברא
וכל קרוהא צדיאה מן קדם יי מן קדם
תקיף רוגזיה׃ כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה
לא אעשה׃ ארי כדנן אמר יי צדותא תהי
כל ארעא וגמירא לא אעביד׃ על
זאת תאבל הארץ וקדרו השמים

ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנה׃ על דא תחרוב ארעא
ויקבלון נהורי שמיא מלעילא על
דגזרית במימרי חשיבית בעיצתי
אעבדינה ולא אתיבינה׃ מקול פרש
ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב
בהן איש׃ מקל פרשין ודנגדין בקשתא
גלו כל יתבי קרתא עלו למעלק בחורשא
סליקו לאיטמרא בכיפיא כל קרויהון
שביקן ולית דיתיב בהון אנש׃ ואתי
שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי
תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך
לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו׃ והא את מתבזזא מא איתליך
חיל למעבד ארי את רחיצת על לבושי
צבענין ועל דמתקנין בתיקונין דדהב
ארי תכחלין בצדידא עינך לא להנאה
תתקנין קצו ביך רחמך מקטליך בען׃
כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא
לי כי עיפה נפשי להרגים׃ ארי קל כמעדא
שמעית עקא כאתתא דמשריא למילד
בכור קל כנשתא דציון דמשתטחא

והצורים
בטע׳
בספ׳

להרע ו׳ פת׳ וסימנ׳ ולא נתנו להרע או להיטיב אנכי מחל חכמים המה כאשר זממתי נשבע להרע ... ובהו ב׳ וסי׳ והארץ היתה תהו ובהו

ופרסא ידהא אמרא וי כען לי ארי
משלהיא נפשי מן קדם קטולין׃
שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם
תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש
אמונה ואסלח לה׃ הליכו בשוקי ירושלם
וחזו כען ודעו ובעו ברחובהא אם
תשכחון גבר דליה עובדין טבין אם
אית עביד דין דקשוט בעי הימנותא
ואשבוק להון׃ ואם חי יהוה יאמרו
לכן לשקר ישבעו׃ ואם בשמא דיי
ימן בכין לשקרא אנון משתבעין׃
יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם
ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו
פניהם מסלע מאנו לשוב׃ יי הלא גלי
קדמך לאיטבא לעבדי הימנותא רשיעיא
אלקיתא יתהון ולא תבו שיציתנון וסרבו
לקבלא אלפן אתקיפו אפיהון מטינרא
מסרבין למתב׃ ואני אמרתי אך דלים
הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם׃ ואנא אמרית ברם מדמסכנין
אנון איטפשו ארי לא אליפו אורחן
דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט קדם
אלההון׃ אלכה לי אל הגדלים ואדברה

אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו
מוסרות׃ איהך לי לות רברביא ואמליל
עימהון ארי אנון אליפו למידע אורחן
דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט
קדם אלההון ברם אינון כחדא מרדו
מן אוריתא אתרחקו מן אלפנא׃ על
כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר
שקד על עריהם כל היוצא מהנה
יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משובותיהם׃
על כין מלך במשריתיה יסק עליהון
כאריא מחורשא ויקטילינון עממיא
דתקיפין כדיבי רמשא יבזונון שלטונין
דחסינין כנמריא כמנין על קרויהון
כל דיפוק מנהון יתקטיל ארי סגיאין
מרדיהון תקיפן תיובתהון׃ אי לזאת
אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אתם וינאפו ובית זונה
יתגודדו׃ נביא אימר לה כנשתא דישראל
על אידא אשבוק לכון אנא קריתי
לכון בנין ואנון שבקו פלחני ומקיימין
בשום טעותא ועוד סבעית יתהון
טובא ואנון תבו למהוי זנאין ובית נפקת
ברא מסתיעין׃ סוסים מוזנים משכים

חזקו ד׳ דגש׳ וסימנ׳ אבימלך את בדק הבית פניהם וכל סביבותיהם ... ובכפים עפר וכפים תרויהון כת כן׳ נואלו ב׳ וסימנ׳ שרי צען אך
ואשבע ב׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ואשבע אתם כי ישבעני ממרורים

היו איש אל אשת רעהו יצהלו: סוסון
אגיריסין אהרין הוו גבר על איתת
חבריה מצוחין: העל אלה לא אפקד
נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי: העל אלין לא אסער
לאיתאה בישא אמר יי ואם מן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון
כרעותי: עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה
כי לוא ליהוה המה: סקו בקרוהא וחבילו
וגמירא לא תעבדון פגרו בירניתהא
ארי לא רעוא קדם יי בהון: כי בגוד
בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם
יהוה: ארי שקרא שקרו במימרי בית
ישראל ובית יהודה אמר יי: כחשו
ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה:
כדיבו במימרא דיי ואמרו לא מן
קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף לא
תיתי עלנא בישתא ודקטלין בחרבא
ובכפנא לא נחזי: והנביאים יהיו לרוח
והדבר אין בהם כה יעשה להם: ונביי
שקרא יהון ללמא ונבואת שקר הון
לא תתקיים דא פורענותא תתעביד

מנהון: לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני
נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים
ואכלתם: בכין כדנן אמר יי אלהי צבאות
חלף דאתנביתון ית פתגמא הדין הא אנא
יהיב פתגמי נבואתי בפומך תקיפין
כאישתא ועמא הדין חלשין כאעיא
ויקטלונון: הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן
הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו
ולא תשמע מה ידבר: הא אנא מיתי עליכ
עם מרחיק בית ישראל אמר יי עם תקיף
הוא עמא דמעלמא הוא עמא דלא
תידע לישניה ולא תשמע מא דממליל
אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ביר
אזיניה כקבורא פתיח כולהון גיברין
ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך
יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך
ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח
בהנה בחרב: ויבוז חצדך ומיכלך יקטלון
בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבוז פיר
גפנך ותינך יפגר קרוי ארעך כריכתא
דאת רחיץ לאשתיזבא בהון מן קדם
דקטלין בחרבא: וגם בימים ההמה נאם

ולא תשמע ד וסימנהון לא תאבה לו ואם יפנה לבבך הנני מביא עליכם גוי עד אנה יי — אשפתו ג וסימנהון כקבר פתוח בבליתי אשר

יהוה לא אעשה אתכם כלה ׃ ואף ביומיא האינון
אמר יי לא אעביד עמכון גמירא ׃ והיה כי
תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את
כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי
ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם ׃ ויהי ארי תימרון חלף
מא עבד יי אלהנא לנא ית כל אלין ותימר
להון כמא דשבקתון פלחני ופלחתון לטעות
עממיא בארעכון כין תשתעבדון לעממא
פלחי טעותא בארע לא דילכון ׃
הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה
לאמר ׃ חוו דא בדבית יעקב ובסרו הא בדבית
יהודה למימר ׃ שמעו נא זאת עם סכל ואין
לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו ׃
שמעו כען דא עמא טפשא ודלית ליה לב
דעינין להון ולא חזן אודנין להון ולא שמעין ׃
האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו
אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא
יעברנהו ׃ הא מן קדמי לא תדחלון אמר יי
אם מן קדם מימרי לא תזועון דשויתי חלא
תחומא לימא קים עלם ולא עדי ליה ומטרפין
ולא עדי ליה ומטרפין ולא יכלין והמן גלוהי
ולא עדן ליה ׃ ולעם הזה היה לב סורר ומורה

סרו וילכו ׃ ולעמא הדין הוה לב סטי ומרוד על
דסטו מבתר פולחני גלו ׃ ולוא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש
בעתו שבעת חקות קציר ישמר לנו ׃ ולא אמרו
בליבהון נדחל כען מן קדם יי אלהנא דמחית
מטר בכיר ולקיש בעידניה דבזמן קים שבועיא
חצדא נטר לנא ׃ עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם
מנעו הטוב מכם ׃ חוביכון גרמו אלין לכון
וחטאיכון מנעו טובא מנכון ׃ כי נמצאו בעמי
רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית
אנשים ילכדו ׃ ארי אשתכחו בעמי חייבין
בנכלין אשרין דם זכי כלבוש צידין דמחי
וקטיל מתעשתין לחבלא נפשן קטלין ׃ ככלוב
מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו
ויעשירו ׃ כבית פטמא דמלי עופא כין בתיהון
מלן נכלין על כין סגיאו ועתרו ׃ שמנו עשתו
גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו
ומשפט אביונים לא שפטו ׃ עתרו אף תקנו נכסין
אף עברו על פתגמי אוריתא עבדו דביש דין
דקשוט לא דיינין ואילו הוו דיינין דין יתמא הוו
מצלחין ודין חשיכיא בקושטא לית אינון
דיינין ׃ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי ׃ העל אלין לא
אסער לאיתאה בישא אמר יי ואם מן עמא

חק עולם ה׳ וסימנ׳ ורחצו ידיהם ורגליהם כל זכר בבני אהרן יאכלנה והכהן המשיח והיתה לאהרן האותי לא תיראו ואכלהם ב׳ וסימנ׳

דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי׃
שמה ושערורה נהיתה בארץ׃ תימהא ושנוהא
בארעא׃ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה׃ נביי
שקרא מתנבן שקר וכהניא מסיעין על ידיהון
ועמי רחימו כין ומא תעבדון לסופא׃ העזו
בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה
נשקפה מצפון ושבר גדול׃ גלו בני בנימין
מגו ירושלם ארי קל ציוחת קרנא אשתמעת
בארעהון ועל בית בקעת כרמא זקפו סימותהון
ארי בישתא אסתכיאת מצפונא ותברא רבא׃
הנוה והמענגה דמיתי בת ציון׃ יאתא
ומפנקתא איכדין קלקילית ית אורחתיך דבין
כהיתת כנשתא דציון׃ אליה יבאו רעים ועדריהם
תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו׃ לה
ייתון מלכין ומשריתהון יגדון עלה משכנין
סחור סחור יסיעון גבר ית חבריה׃ קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי
ערב׃ זמינו עלה עבדי קרבא קומו ונסק
בטיהרא ווי לנא ארי פנא יומא ארי
נגדו טולי רמשא׃ קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה׃ קומו

ונסק בליליא ונחביל בירניתהא׃
כי כה אמר יהוה צבאות כרתו
עצה ושפכו על ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק בקרבה׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות קוצו אעין וצברו
על ירושלם מליתא היא קרתא דאתפקידו
לה חובהא כולהון אנוסין בגוה׃ כהקיר
בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד
ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה׃
כגובא דמקיים מוהי כין אוריכו ואתקיימו
בגוה עבדי בישתה קל חטופין ובזוזין
משתמעבה קדמי תדירא על כין
איתיתי עלה מרע ומחא׃ הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה
ארץ לוא נושבה׃ אתרדא ירושלם דלמא
ירחיק מימרי יתיך דלמא אשוינך צדיא
כארע סדם דלא אתיתבת׃ כה
אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן
שארית ישראל השב ידך כבוצר על
סלסלות׃ כדנן אמר יי צבאות אתבזזא
יתבזזון כמא דמהלכין על שולי גפן
למקטף שארא דישראל ועוד תתוב
מחתך עליהון כיד קטוף על סלסלין׃
עלמי אדברה ואעידה וישמעו הנה

ישמע י׳ וסימנ׳ תשמרון בארצך וגלתי כהקיר ביר מימיה במקום בסוגר כנוריך מלאכה וגם נביאים יעקבם ומכה ב׳ וסימנ׳ טריה לי
זרון תמיד חלי ומכה

ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה
דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו׃
על מן אמליל ואסהיד ויקבלון ארי הא
הא אטפשת אדנהון ולא יכלין למצת
הא פתגמא דיי הוה להון לחסודין מדלא
צבן ביה׃ ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד
בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו
זקן עם מלא ימים׃ וית נבואה בתקוף מן
קדם יי אתמליתי לאיתי לסוברא ולא
יכילית למשפך על ינקין בשוקא ועל
סיעת עולימין כחדא ארי אף גבר עם
איתא יתאחדון סב עם דסבע יומין׃
ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים
יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ
נאם יהוה׃ ויסתחרון בתיהון לאחרנין
חקלין ונשין כחדא ארי ארים ית מחת
גבורתי על יתבי ארעא אמר יי׃ כי
מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע
ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר׃ ארי
מזעירהון ועד רבהון כולהון אנסי
ממון ומספר ועד כהין כלהון עבדי
שקר׃ וירפאו את שבר עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין שלום׃ ואסיאו

ית תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם׃ הבישו
כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם
הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר יהוה׃ עליהון
למבהת ארי תועבא עבדו מבהת
לית אינון בהתין אף אתכנעו לית אנון
ידעין בכין יתרמון קטילין בעידן
דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר
יי׃ כה אמר יהוה עמדו על
דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי
זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע
לנפשכם ויאמרו לא נלך׃ כדנן אמר יי
קומו על אורחן וחזו ושאילו לשבילין
דמן עלמא באידא אורחא דתקנא
והליכו בה ואשכחו ניח לנפשכון ואמרו
לא ניזיל׃ והקמתי עליכם צפים הקשיבו
לקול שפר ויאמרו לא נקשיב׃ ואקימית
עליכון מלפין קבילו למלי נביא ואמרו
לא נקביל׃ לכן שמעו הגוים
ודעי עדה את אשר בם׃ בכין שמעו
עממיא ודעי כנשתא דישראל ית
חוביהון׃ שמעי הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי

סימן קדמאי ומנביא וירפאו שבר עמי גם הכלים פקדתים ׃ ואעבי׳ סימן ׃ בתרא מנביא וירפו שבר בת עמי והכלם פקדתם ׃ עולל ב׳ קמ׳
להכרית עולל שפך על עולל

על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו
בה׃ שמעי ארעא דישראל הא אנא מיתי
בישתא על עמא הדין תשלמת עובדיהון
ארי לפתגמי עבדי נביא לא קבילו
ואוריתי וקצו בה׃ למה זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב מארץ
מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם
לא ערבו לי׃ למא דנן קדמי לבונתא
דמשבא תיתי וקני טובא מארע
רחיקא עלותכון לא לרעוא ונכסת
קדשיכון לא יתקבלון קדמי׃
לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים
יחדו שכן ורעו יאבדו׃ בכין כדנן אמר
יי׳ הא אנא מיתי על עמא הדין תקלן
ויתקלון בהון אבהן ובנין כחדא מגיר
וקריביה ייבדון׃ כה אמר
יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול
יעור מירכתי ארץ׃ כדנן אמר יי׳ הא
עמא אתי מארע צפונא ועממין
רברבין ייתון בגלאי מסיפי ארעא׃
קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך
בת ציון׃ קשתן ותריסין אחידין אכזראין
אנון ולית להון רחמין קלהון כימא
באתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין
מסדרין אנון כגבר עביד קרבין עלך
כנשתא דציון׃ שמענו את שמעו רפו
ידינו צרה החזקתנו חיל כיולדה׃
שמענא ית שמעיה אתרשלא ידנא
עקא אחדתנא הא כחבלין ליולדתא׃
אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי׃ כי
חרב לאיב מגור מסביב׃ לא תפקון
לחקלא ובאורחא לא תהכון ארי חרבא
דסנאה מקטלא לרמת כנשין מסחור
סחור׃ בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר
אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי
פתאם יבא השדד עלינו׃ כנשתא דעמי
איסרו סקין וחופו רישיכון בקטמא
איבל כיחיד עבידו לכון מספד במרר
ארי בתכיף ייתון בזזין עלנא׃ בחון
נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את
דרכם׃ בחיר יהבתך כברך תקיף ותהודע
ותחוי להון ית אורחהון׃ כלם סרי סוררים
הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים
המה׃ כל רברביהון מרדין מהלכין
בנכילו כמא דמערב נחש עם ברזל

שק ד׳ קמצ׳ וסימנ׳ יפל בחללתם והעליתי בת עמי ׳ וכל בשק כות׳ וכל אתנחה וסוף פסוק׳ כוות׳ ׳ מספד ג׳ בליש׳ וסימנ׳ תמרוריא ספדו עלמא

כלהון מחבלין אנון ׃ נחר מפח מאשתם
עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו ׃
הא כמשב דנפחין דחרר בגו נורא כין
חשקלהון דנביא דמתנבן להון תובו
לאוריתא ולא תבו וכאברא דמתמסי בגו
נורא כין הואה בטילן בעיניהון מילי
נביא דמתנבן להון לאלהנאה ארי פונן
מלפיהון ועובדיהון בישיא לא שבקו ׃
כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם ׃
הא ככסף פסולא מרחקין קרו להון ארי
רחיק יי יתהון ׃ הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי למימר ׃
עמד בשער בית יהוה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל
יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות
ליהוה ׃ קום בתרעבית מקדשא דיי
ותתנבי תמן ית פתגמא הדין ותימר
קבילו פתגמא דיי כל בית יהודה דעלין
בתרעיא האלין למסגד קדם יי ׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום הזה ׃ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל אתקינו אורחתכון

ועובדיכון ואשרי יתכון באתרא הדין ׃
אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה ׃
לא תתרחצון לכון על פתגמי נביי שקרא
דאמרין קדם היכלא דיי אתון פלחין
קדם היכלא דיי אתון דבחין קדם היכלא
דיי אתון סגדין תלת זמנין בשתא אתון
מתחזן קדמוהי ׃ כי אם היטב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו
משפט בין איש ובין רעהו ׃ ארי אם
אתקנא תתקנון ית אורחתכון וית
עובדיכון אם מעבד תעבדון דין דקשוט
בין גברא ובין חבריה ׃ גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום
הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע
לכם ׃ גיור יתם וארמלא לא תינסון ודם
זכי לא תישדון באתרא הדין ובתר
טעות עממיא לא תהכון לאבאשא
לכון ׃ ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד
עולם ׃ ואשרי יתכון באתרא הדין
בארעא דיהבית לאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא ׃ הנה אתם בטחים לכם על
דברי השקר לבלתי הועיל ׃ הא אתון

ורעים ג׳ וסימנ׳ מעט ורעים גדלים ורעים במצרים ורעים לא נתקו ... עשו ד׳ כת׳ ... התועבות ב׳ ... וסימנ׳ ובאתם וכו׳

מתרחצין לכון על פתגמי נביי שקרא
ברם דלא להנאה: הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
גנבין קטולי נפשן וגייפין ומשתבעין
לשקר ומסקין בסמין לבעלא ואזלין
בתר טעות עממיא דלא ידעתון: ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עליו ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות האלה: ואתן
אתון וקימין קדמי בביתא הדין
דאתקרי שמי עלוהי ואמרין אתון
שיזבנא בדיל למעבד ית כל תועבתא
האלין: המערת פרצים היה הבית הזה
אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי
הנה ראיתי נאם יהוה: הכבית כנישת
רשיעין הוה ביתא הדין דאתקרי שמי
עלוהי בעיניכון אף קדמי כין גלי אמר
יי׳: כי לכו נא אל מקומי אשר
בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת
עמי ישראל: ארי איזילו כען לאתר
בית מקדשי דבשילו דאשריתי שכינתי
תמן בקדמיתא וחזו ית דעבדית ליה

מן קדם בישות עמי ישראל: ועתה יען
עשותכם את כל המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם:
וכען חלף דעבדתון ית כל עובדיא
האלין אמר יי׳ ושלחית לותכון מקדים
וממליל ולא קבילתון ואתנביאו לכון
ולא תבתון: ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום
אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו: ואעביד לביתא דאתקרי
שמי עלוהי דאתון רחיצין ביה ולאתרא
דיהבית לכון ולאבהתכון כמא דעבדית
לשילו: והשלכתי אתכם מעל פני
כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל
זרע אפרים: ואגלי יתכון מארע בית
שכינתי כמא דאגליתי ית כל אחיכון
ית כל זרעא דישראל: ואתה
אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך: ואת לא תצלי על
עמא הדין לא תתחנן עליהון בבעו וצלו.
ולא תבעי מן קדמי ארי לית אנא מקבל
לקבלא צלותך: האינך ראה מה המה

ל ל וחס / ל מל / ל / ב מל / ל / ב חס וחד מל ובאו בה פריצים / ג ב מל ומל בנב׳ / ל

ירמיה הגנב רצח ונאף גרף סימן׳ תרי עשר אלה וכחש ורצח וגנב ונאף אכלגף סימן׳ התועבות ב מל ובאתם וכו׳
יחזקאל

עשים בערי יהודה ובחוצות ירושלם׃
הלית את חזי מא דאינון עבדין בקרוא
דבית יהודה ובשוקי ירושלם׃ הבנים
מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנשים לשות בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך נסכים לאלהים
אחרים למען הכעסני׃ בניא מלקטין
אעיא ואבהתא מדלקין ית נורא ונשיא
לישן לישא למעבד כרדוטין לכוכבת
שמיא ולנסכא נסכין לטעות עממיא
בדיל לארגזא קדמי׃ האתי הם מכעסים
נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם׃
המדמן דקדמי אנון מרגזין אמר יי
הלא לאבאשא להון בדיל דיבהתון
בעובדיהון׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל
המקום הזה על האדם ועל הבהמה
ועל עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים הא רוגזי וחמתי חל באתרא הדין
על אנשא ועל בעירא ועל אילן חקלא
ועל איבא דארעא וישיצי ולא יהדי
חיס׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם

ואכלו בשר׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל עלותכון אוסיפו על נכסת
קדשיכון ואכולו בשרא׃ כי לא דברתי
את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על דברי עולה
וזבח׃ ארי לא מלילית עם אבהתכון
ולא פקידתינון ביומא דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים על עסקי עלון ונכסת
קדשין׃ כי אם את הדבר הזה צויתי
אתם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם
בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם׃ אלהין ית פתגמא הדין
פקידית יתהון למימר קבילו למימרי
ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם
ותהלכון בכל אורחא דאפקיד יתכון בדיל
דייטב לכון׃ ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע
ויהיו לאחור ולא לפנים׃ ולא קבילו ולא
ארכינו ית אדניהון והליכו בעיצתהון
בהרהור לבהון בישא ואחזרו בפלחני
קדל ולא שויאו דחלתי לקביל אפיהון׃
למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם

ד׳ פיסו בספר דמיין וסימנ׳ נתכת ונהרו העניים מנא ... ספו ב׳ וסימנ׳ ספו על זבחיכם שנה על שנה ... לשנות ל׳ ומו׳

את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח
למן יומא דנפקו אבהתכון מארעא
דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותכון
ית כל עבדי נביא בכל יום מקדים
ומשלח׃ ולא שמעו אלי ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבתם׃
ולא קבילו למימרי ולא ארכינו ית
אדניהון ואקשיאו ית קדלהון אבאישו
מאבהתהון׃ ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא ישמעו אליך
וקראת אליהם ולא יענוכה׃ ותמליל
עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא
יקבלון מנך ותתנבי להון ולא יתיבונך׃
ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה
האמונה ונכרתה מפיהם׃ ותימר להון
דין עמא דלא שמעו למימרא דיי
אלההון ולא קבילו אלפן פסקת
הימנותא ואתמנעת מפומהון׃
גזי נזרך והשליכי ושאי
על שפיים קינה כי מאס יהוה ויטש
את דור עברתו׃ תלישי על רברבך
דגלו וטולי על נגדין אליא ארי רחיק
יי ורטש ית עם דרא דעברו על

מימריה׃ כי עשו בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו׃ ארי עבדו
בני יהודה דביש קדמי אמר יי שויאו
שקוציהון בביתא דאתקרי שמי עלוהי
לסאבותיה׃ ובנו במות התפת אשר
ה׳ בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם
חס באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי׃
ובנו במת תופת דבחילת בר הנום לאוקדא
ית בניהון וית בנתהון בנורא דלא פקידית
באוריתי ולא רעוא קדמי׃
יד׳ בטע לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר
בספ עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה
וקברו בתפת מאין מקום׃ בכין הא יומא
אתן אמר יי ולא יתאמר עוד תופת
וחילת בר הנום אלהין חילת קטילא
ג׳ ויקברון בתופת מדלא יהי אתר׃ והיתה
בטע נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
סליק ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ ותהי נבילתא
דעמא הדין משגרא לעופא דשמיא
יד׳ ולבעירא דארעא ולית דמניד׃ והשבתי
מערי יהודה ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה
כי לחרבה תהיה הארץ׃ ואבטיל מקרווא

ולא ישמעו ד׳ וסימנ׳ ויען משה לקל האת לקול אביהם ודברת אלהם ... והשבתי יד׳ וסימנ׳ ונתתי שלום ופקדתי מערי
למלאת והבאתי זמתך זמה המון שריך והאבדתיך והמיתי ממלכות כל משושה

דבית יהודה ומשוקי ירושלם קל בדיע
וקל חדוא קל חתנין וקל כלן ארי לחרבא
תהי ארעא: בעת ההיא נאם יהוה ויציאו
את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם: בעדנא ההוא אמר יי יפקון
ית גרמי מלכיא דבית יהודה וית גרמי
רברביהון וית גרמי כהניא וית גרמי נבי
שקרא וית גרמי יתבי ירושלם מקבריהון:
ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו: וישטחונון
לקביל שמשא וסיהרא ולכל חילי שמיא
דרחימונון ודפלחונון ודטעו בתריהון
ודתבעונון ודסגידו להון לא יתכנשון
ולא יתקברון לזבל מבדר על אפי
ארעא יהון: ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן המשפחה
הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות:
ויתרעון במותא מדבחייא לכל שארא

דישתארון מן זרעיתא בישתא הדא בכל
אתריא דישתארון דאגליתינון לתמן
אמר יי צבאות:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא
יקומו אם ישוב ולא ישוב: ותימר להון
כדנן אמר יי היפלון ולא יקומון אם
למתב גלי קדמי דלא יתובון: מדוע
שובבה העם הזה ירושלם משבה
נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב:
מדין מתחסנין למתב לפולחני עמא הדין
יתבי ירושלם תבו למרד מן אוריתא
ולא צבן למתב אתקיפו בנכלין מסרבין
למתב: הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו
אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי
כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה:
אציתית וגלי קדמי לא כיון כשר ממללין
לית גבר דמתיב מבשתיה למימר מא
עבדית כולהון מסגן ברעות נפשהון
כסוסיא דגזר בקרבא: גם חסידה בשמים
ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: אף חוריתא בשמיא ידעא זמנהא
ושפנינא וכורכיא וסנוניתא נטרין ית
עדן מיתיהון ועמי לא הוו ידעין

יוציאו ק
ב הנשבעים באשמת
ב חס החזיקו ונביאי
ומ״ל וחד ולא יאספו
כלו במרוצתם ק ג ק ונצה ברושים ידין
וסיס ק ג ב מ״ל וחד חס

ירושלם ח קמ׳ וסימנ׳ ארום אשכחך סביבות בחצרות ויציאו ממלא וילינו וכל אתנח וסוף פסו׳ כות במא אם לא אעלה את ירושלם
באנה ג ב מל וחד חס וסימנ׳ את עת באנה ותלכנה שתיהן ב בן קדמא׳ חס

למעבד ית דינא דיי׳ איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן
הנה לשקר עשה עט שקר ספרים׃
איכדין תימרון חכימין אנחנא ועל
אוריתא דיי׳ אנחנא רחיצין בכין הא
לשקרא עביד ספר קולמוס דשקר
למזיפא הבשו חכמים חתו וילכדו
הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה
להם׃ בהיתו חכימיא איתברו ואתאחידו
הא בפתגמא דיי׳ קצו וחולק בחכמתא
לית להון׃ לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן
כלה עשה שקר׃ בכין אתין ית נשיהון
לאחרנין חקלתהון לירותין ארי מזעירא
ועד רבא כולהון אנסי ממון מספר
ועד כהין כולהון עבדי שקר׃ וירפו
את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום׃ ואסיאו ית
תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם׃
הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא
יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר

יהוה׃ עליהון למבהת ארי תועבא
עבדו אף מבהת לית אנון בהתין
ואתכנעא לית אנון ידעין בכין
יתרמון קטילין בעדן דאסער עליהון
חוביהון יתקלון אמר יי׳׃
אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים
בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום׃ שיצאה אשיצינון
אמר יי׳ ויסופון כמסף ענבין מגפן
וכנברא מתינא וכטרף מאילן על
דיהבית להון אוריתי מסיני ועברו
עלה׃ על מה אנחנו ישבים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם
כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה׃ על מה אנחנא
יתבין אתכנשו ונעול לקרוין כריכן
ונשתוק תמן ארי יי׳ אלהנא איתי עלנא
תבר ואבהתנא ואשקינא כס דלוט
כיש כרישי חוין ארי חבנא קדם יי׳׃
קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה
והנה בעתה׃ סברנא לשלם ולית טב
לעידן סליחות חובין והא פורענות
חטאין׃ מדן נשמע נחרת סוסיו מקול
מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

אמר יי׳ בסוף פיסו׳ בספ׳ וסימנ׳ כ״ד פקדתיס פקדתם שריתיך שבות עמי קול ששון מונה הגוי נשבעני ובא שודד והשמעתי כמהפכת

ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה׃ על דפלחו לעגליא דבדן
מלך בבל משריתיה יסק עליהון ויגלי
יתהון מקל מפסועית גיברוהי יזועון
כל יתבי ארעא וייתון ויבזון ארעא
ומלאה קרויא ודיתבין בהון׃
כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה׃ ארי הא אנא מגרי
בכון עממין קטולין כחיוין חרמנין
דלית להון לחשא ויקטלון יתכון אמר
יי׃ מבליגיתי עלי יגון עלי
לבי דוי׃ על דהוו מלעגין לקביל נביא
דמתנבן להון דוונא ותינחתא איתי להון
מן קדם חוביהון עליהון אמר נביא
לבי דוי׃ הנה קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני
בפסיליהם בהבלי נכר׃ הא קל צוחת
כנשתא דעמי מארע רחיקא נביא
אוכח יתהון השכינתא דיי לית בציון
אם מלכה לית בה מדין מרגזין
קדמי בצלמניהון בפלחן טעותא׃
עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא

נושענו׃ אמרת כנשתא דישראל עדא
זמנא אשלים קיצא ואנחנא לא אתפרקין׃
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
החזקתני׃ אמרת ירושלם על תבר כנשתא
דעמי אזדעזעית אתחפיאו אפי אכלום
אוכמין כקדרא אשתממו אחדתני׃
הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי
מדוע לא עלתה ארכת בת עמי׃ אמר
ירמיה נביא דלמא לא אית לי עובדין
טבין למבעי על בית ישראל הלא
מחמיד הויתי לאלפעה דאליה נביא
דמגלעד דפתגמוהי אנון אסותא ארי
על דלא תבו בכין לא סליקת אסו למחת
כנשתא דעמי׃ מי יתן ראשי
מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי׃ מן יתין רישי
כנהר דמיין ועיני כמבוע דמען ואבכי
יומם ולילי על קטילי כנשתא דעמי׃
ט מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה
את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים׃ מן יתנני במדברא בית
מבתות עדי אורחין ואשבוק ית כנשתא
דעמי ואהך מלותהון ארי כולהון זנאין
סיעת שקרין׃ וידרכו את לשונם קשתם

ויבואו ג מל וסימנ׳ דרך שער העליון ויבואו ויאכלו ויבואו פנימה אל ... דוי ג וסימנ׳ וכל לבב עלי לבי כי רבות ... ארכת בת עמי

שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה
אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה
ואליפו ית לישנהון פתגמי שקר דמן
אנון כקשת נכילא ולא להימנותא תקיפו
בארעא ארי מבשתא לבשתא נפקו
ומדעו דחלתי לא אליפו אמר יי
איש מרעהו השמרו ועל כל
אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל רע רכיל יהלך גבר מחבריה
אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים
בנכילו מהלך ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה נלאו וגבר בחבריה משקרין
וקשטא לא ממללין אליפו לישנהון
פתגמי שקר איטפשו טעו שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי
נאם יהוה יתבין בבית כנישתהון ומשתען
על עותהון בנכלין מסרבין למידע
דחלתי אמר יי לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי
איך אעשה מפני בת עמי בכין כדנן
אמר יי צבאות הא אנא מיתי עליהון
עקא וצריה להון ובחר להון ארי

איכדין אעביר מן קדם חובי כנשתא
דעמי חץ שוחט לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים
ארבו כגיר דמחרף לישנהון נכלין
מחשיב בפומהון שלמא גבר עם
חבריה ממללין ובמעוהי משוי כמניה
העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי העל
אלין לא אסער לא איתאה בישא אמר
יי אם מן עמא דכדין עובדוהי לא
אתפרע מנהון כרעותי על
ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
בהמה נדדו הלכו על טוריא אנא מרים
קלי בכי ומצוח ועל דירות מדברא אליא
ארי צדיאו מבלי אנש דעדי ולא אשתמע
קל בעירא בארעהון מעופא דשמיא
עד בעירא אטלטלו גלו ונתתי את
ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה מבלי יושב ואתן
ית ירושלם ליגרין מדור ידורין וית
קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי
יתיב מי האיש החכם ויבן

שחוט ל
ג
בספ
נדדו הלכו
טו בטע בספ

יעק עקוב סימן ... לכן טו בטע בספ וסימנה׳ אריב דברכם מכשלים צורפם מחכילם יוכלו ענתות הבחורים שערורית משלחך רכב יהודה אשור
אשור איים מקוה ...

את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו
ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר׃ מן גבר דחכים
ויסבר ית דא ודאתמלל מן קדם יי עמיה
ויחוינה על מא חרובת ארעא צדיאת
כמדברא מבלי עדי׃ ויאמר
יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו
בה׃ ואמר יי על דשבקו ית אוריתי
דיהבית קדמיהון ולא קבילו למימרי
ולא הליכו בה׃ וילכו אחרי שררות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם׃ ואזלו בתר הרהור לבהון
ובתר בעליא דאליפונון אבהתהון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם את העם
הזה לענה והשקיתים מי ראש׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל הא אנא מיתי
עקא על עמא הדין מרר כגידין
ואשקינון כס דלוט ביש כרישי חוין׃
והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה
ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אותם׃ ואבדרינון בני עממיא
דלא ידעו אינון ואבהתהון ואגרי

בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון׃ כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותבואנה׃ כדנן
אמר יי צבאות אסתכלו וקרו לאליתא
וייתין ולחכימתא שלחו וייתין׃ ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו מים׃ וייחון ויטלון עלנא
אליא וישגרן עיננא דמעין וגלגלי
עיננא יגרון מיא׃ כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו מאד כי
עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו׃
ארי קל אליא אשתמע מציון איכדין
אתבזיזנא בהיתנא לחדא ארי חרובת
ארענא ארי צדיאה בירניתנא׃
כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח
אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי
ואשה רעותה קינה׃ ארי שמעא נשיא
פתגמא דיי ותצית אדניכון למלי נבואה
ואליפא לבנתכון אליא ואתתא לחברתה
עניא׃ כי עלה מות בחלונינו בא
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות׃ ארי סליק מותא
בחרבנא על בבירניתנא לשיצאה ינקין

לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ד׳ דסמיכ׳ וסימנהו׳ מאכילם לא יכלת שם פוקד מלבך סימ׳ ה׳—ה׳ והשקיתים ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳
מאכילם מל׳ הנביאים והשקתים כת׳ ה׳—ה׳

משוקא עולימין מרחובין: דבר כה
נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על
פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר
ואין מאסף: אתנבי כדנן אמר יי'
ותתרמי נבילתא דאנשא כזיבל מבדר
על אפי חקלא וכעמירא מבתר חצודא
ולית דמכניש: כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו: כדנן אמר יי' לא
ישתבח חכימא בחכמתיה ולא ישתבח
גיברא בגיברותיה לא ישתבח עתירא
בעתריה: כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד
משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה: אלהין בדא ישתבח דמשתבח
דחכים ואוליף למידע דחלתי ארי אנא
יי' עביד נא חסדא ודין דקשוט וזכו
בארעא ארי באילין רעוא קדמי אמר
יי': הנה ימים באים נאם
יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: הא
יומיא אתן אמר יי' ואסער על כל
עממיא ערליא ועל בית ישראל דדמן
עובדיהון לעובדי ערליא על מצרים

ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב: על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל מקפי פתא דשרן בשכונן
במדברא ארי כל עממיא ערלין בבסרהון
וכל בית ישראל ערלין בליבהון:
שמעו את הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל: קבילו ית פתגמא
דמליל יי' עליכון בית ישראל: כה אמר
יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה
כדנן אמר יי' מאורחת עממיא לא
תילפון ומאתון דמשתנין בשמיא לא
תתברון ארי מתברין עממיא מנהון
כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש במעצד: ארי
גזירת עממיא למא אנון ארי אעא
מחורשא קאיץ ליה עובד ידי נגר
בחצינא: בכסף ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא יפיק: בכספא
ובדהבא מחפי ליה במסמרין ובמקובין
מתקיף ליה דלא יצטלי: כתמר מקשה

הקוצר קוצר ב' מל' וסימנ' מאחרי הקוצר שלא מלא כפו קוצר — בכסף ט' וסימנ' מלא בנכסים מרבים כי קנו אקנה וחברון ואבנה
בן מנלתאת כרמך אשר מאן הנה צרפתיך חנס נמכרתם ייפהו בכסף תרשיש סחרתך בכסף וקסמו ויריאם בכסף שתננו מימינו בכסף וכל
הנשאר ואלה מעזים וש' בכסף דג' —

המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא
יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם
היטב אין אותם׃ עובד נגיר זקיפין
אנון ולא ממללין אתנטלא יתנטלון
ארי לית בהון רוחא להלכא לא תדחלון
מנהון ארי לא מבאשין ואף לא יטבא
לית אנון ידעין׃ מאין כמוך
יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה׃
לית בר מנך יי רב את ורב שמך בגבורתא׃
מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה
כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך׃ מן לא ידחל מן קדמך
מלך כל עלמיא ארי דילך היא מלכותא
ארי בכל חכימי עממיא ובכל מלכותהון
לית בר מנך׃ ובאחת יבערו ויכסלו
מוסר הבלים עץ הוא׃ וכחדא יחובון
עממיא על דאיטפשו על דפלחו
לטעותא דלמא אנין׃ כסף מרקע
מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כלם׃ כספא דמחפן
מאפרקא מיתן ודהבא מאופיר עובד
נגר ואידי קוני תכלא וארגונא לבושהון
עובד חכימין כולהון׃ ויהוה אלהים

אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם
מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים
זעמו׃ ויי אלהים קשוט הוא אלה קיים
ומלך עלמין מרוגזיה תזוע ארעא
ולא יכלון עממיא לסוברא רוגזיה׃
כדנה תאמרון להום אלהיא
די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו
מארעא ומן תחות שמיא אלה׃ דנא
פרשגן אגרתא די שלח ירמיה נביא
לות שאר סבי גלותא דבבבל דאם
יימרון לכון עממיא דאתון בינהון
פלחו לטעותא בית ישראל כדין תתיבון
וכדין תימרון להון טעון דאתון פלחין
להון טעון דלית בהון צרוך אנין מן
שמיא לא יכלין לאחתא מטרא ומן
ארעא לא יכלין לצמחא פירין אנין
ופלחיהון ייבדו מארעא וישתיצון
מן תחות שמיא אלין׃ עשה
ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו
ובתבונתו נטה שמים׃ כדנן תימרון
להון אנחנא פלחין לדעבד ארעא
בחיליה שכליל תבל בחכמתיה
ובסכלתנותיה תלא שמיא׃ לקול
תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים

שנים עשר נשיאם יוליד לאמתם תרויהון נשיאם כת בתלי דויקריבון ותעמדנה הנשיאם כת חביאון והנשאם כת חס דחס ואם באחת ונביא וכתובי
מל דמל ושנ אורי ועשרה ויעלה מעלה נשאים כת — הוא אלהים ד וסימנה ונשמע וימס ויי אלהים אמת ויאמר יי דעו כי יי — ויד ד משה

מקצה ארץ ברקים למטר עשה
ויוצא רוח מאצרתיו׃ לקל מתניה
רכפת דמיין בשמיא ומסיק ענניז
מסיפי ארעא ברקין לזמן מטרא
עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער
כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ איטפשו
כל עממיא מלמידע חכמא בהית
כל לקיני מלמעבד צלים ארי שקרא
אתיכונון ולא רוחא בהון׃ הבל המה
מעשה תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ למא אנון עובד תולעבא
בעידן דאסער עליהון חוביהון ייבדון׃
לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות
שמו׃ לא כאלין דחולקיה דיעקב ארי
דברא כולא הוא וישראל שבטא
דאחסנתיה יי צבאות שמו׃
אספי מארץ כנעתך ישבתי
במצור׃ כנושי מארעא סחורתיך
דיתבא בתקפא בקרוין כריכן׃
כי כה אמר יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי
להם למען ימצאו׃ ארי כדנן אמר יי

האנא מיתי עקא על עמא הדין וכמא
דשרין אבנא בקלעא כין אבדר ית
יתבי ארעא בזמנא הדין ואעיק להון
בדיל דיקבלון פורענות חוביהון׃
אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני
אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃ ווי לי על
תבירי ממרעא מחתי ואנא אמרית
ברם דין מרעי ואסובריניה׃ אהלי
שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם
אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי׃
ארעי חרובת וכל קרואי אתבזיזא
עמי גלו וליתנון ולית דמתח עוד משכני
ומקים יריעתי׃ כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא
השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ ארי
איטפשו מלכיא ואלפן מן קדם יי לא
תבעו על כין לא יצלחון וכל עמהון
יתבדרו׃ קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון לשום את
ערי יהודה שממה מעון תנים׃ קל
בסורתא הא אתיא וזיעא רבה מארע
צפונא לשואה ית קרויא דבית יהודה
לעדי מדור ירורין׃ ידעתי יהוה
כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך

באה ית בטע בא̇ף וק̇ סימנ̇ ויאמרו שלום אחרת לנעריה מעשיהם ומה היא שמועה ויקם משפחת תוחלתו ממשנה ובזה הנערה באה וכל
מלכים ויחזקאל כות בֿמֿבֿ והשמועה באה הצפירה

18

והכין את צעדיו׃ ידענא ש׳ ארי לא
לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל ומתקין
ית פסעתיה׃ יסרני יהוה אך במשפט
אל באפך פן תמעטני׃ איתא עליהון
יסורין שבדין כדין חסוך לא יתקף
רגזך בהון דלמא יזערון׃ שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות
אשר בשמך לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו׃
שפוך חמתך על עממיא דלא אליפו
למידע דחלתך ועל מלכותא דבפלחן
שמך לא תבעא ארי שליטו בדבית
יעקב ובזו ית נכסיהון ושיציאונון וית
יא מדוריהון אצדיאו׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם ש׳
למימר׃ שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי
ירושלם׃ קבילו ית פתגמי קימא הדין
ותמללון עם אנש יהודה ועל יתבי
ירושלם׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
ישמע את דברי הברית הזאת׃ ותימר
להון כדנן אמר ש׳ אלהא דישראל ליט

גברא דלא יקביל ית פתגמי קימא
הדין׃ אשר צויתי את אבותיכם ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים מכור
הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
דפקידית ית אבהתכון ביומא דאפיקית
יתהון מארעא דמצרים מכורא
דברזלא למימר קבילו למימרי
ותעבדון יתהון ככל דאפקיד יתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה׃ למען הקים את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר
אמן יהוה׃ בדיל לקימא ית קימא
דקיימית לאבהתכון למיתן להון ארע
עבדא חלב ודבש כיומא הדין ואתיבית
ואמרית אמן ש׳׃ ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים האלה בערי
יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם׃
ואמר ש׳ לי אתנבי ית כל פתגמיא האלין
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
למימר קבילו ית פתגמי קימא הדין

קדמאה משפחות תנג׳ ממלכות וחד פיסוק סימנ׳ כי הנני קורא [illegible] והכין ב׳ וסימנ׳ צעדון תקעו וחד הכין [illegible] השמו ב׳ וסימנ׳ ואתנוהו

תעברון יתהון: כי העד העדתי ל
באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מל
מצרים עד היום הזה השכם והעד
לאמר שמעו בקולי: ארי אסהדא
אסהידית באבהתכון ביומא דאסיקית
יתהון מארעא דמצרים ועד יומא
הדין מקדים ומסהיד למימר קבילו
למימרי: ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ב מל
ואביא עליהם את כל דברי הברית
הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ה
ולא קבילו ולא ארכינו ית אדניהון
ואזלו גבר בהרהור לבהון בישא
ואיתיתי עליהון פורענותא דעל
דלא קבילו לפתגמי קימא הדין דפקידית
למעבד ולא עבדו: ויאמר
יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם: ואמר יי לי אשתכח ג
דמרדו אנש יהודה ויתבי ירושלם: שבו ד
על עונת אבותם הראשונים אשר
מאנו לשמע את דברי והמה הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה את בריתי
אשר כרתי את אבותם: תבו לחובי אבהתהון

קדמאי דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנון
טעו בתר טעות עממיא למפלחהון
אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית
קימי דגזרית עם אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם
רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו יא
אלי ולא אשמע אליהם: בכין כדנן אמר
יי הא אנא מיתי עליהון בישתא דלא
יכלון לאשתיזבא מנה ויצלון קדמי ולא
אקביל צלותהון: והלכו ערי יהודה
וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר ה
הם מקטרים להם והושע לא יושיעו
להם בעת רעתם: ויהכון אנש קרויא
דבית יהודה ויתבי ירושלם ויבעון
מן טעותא דאינון מסקין בוסמין להון
האם יכלין למפרקהון בעידן בישתהון:
כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר ד
חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת ב
מזבחות לקטר לבעל: ארי מנין קרויכון ויזמרו
הואה דחלתכון דבית יהודה ומנין שוקי
ירושלם שויתון איגורין לבהתא איגורין
לאסקא בוסמין לבעלא:
ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל
תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע

בשרירות ב׳ מל׳ וסימנ׳ ולא שמעו דקרא ואשלחהו ושנ׳ שררות כת׳ ובישבי ג׳ וסימנ׳ קשר ושלחתי וכלותם בתו׳ מל׳ מספר ד׳
פתח וסימנ׳ חוצות ירושלם שנים נתפכו כי מה חפינו ימים רבים וחד קמיצ ומספר את רבע

בעת קראם אלי בעד רעתם׃ ואת לא
תצלי על עמא הדין ולא תתחנן עליהון
בעו וצלו ארי לא רעוא קדמי לקבלא
צלותהון בעידן דאת מצלי עליהון
קדמי בעידן בישתהון׃ מה
לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים
ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי
אז תעלזי׃ מא לעמא דהוה חביב קדמי
שבקו פלחן בית מקדשי ועבדו עצא
לחטא סגיאין מערבין בסר שקוצין
עם בסר קדשא ויגלון מניך מן קדם
בשתיך בכין הוית תקיפא׃ זית רענן
יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול
המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
דליותיו׃ הא כאילן זיתא דשפיר
בריויה ואי בחזויה וסוכיה מטלין
באילניא כין רבי יי שמיך בעממיא
וכדו דעברת על אוריתא משרית
עממין דתקיפין כאישתא ייתון עלך
ויתחברון להון סמכון׃ ויהוה צבאות
הנוטע אתך דבר עליך רעה בגלל
רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעסני לקטר לבעל׃
ויי צבאות דקיים יתיך גזר לאיתאה

עלך בישא בדיל בישת בית ישראל
ובית יהודה דעבדו להון לארגזא קדמי
לאסקא בוסמין לבעלא׃ ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתני מעלליהם׃ ויי
אלפני ואליפית בכין אחזיתני עובדיהון׃
ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא
ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה
עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו
לא יזכר עוד׃ ואנא כאימר בחיר די
לנכסתא מתובל למכס ולא ידעית
ארי עלי חשיבו עשתונין בישין אמרין
נרמי סמא דמותא במיכליה ונשיציניה
מארעא דישראל ושמיה לא יתדכר עוד׃
ויהוה צבאות שפט צדק
בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את ריבי׃ ויי צבאות
דיין קשוט גלין קדמוהי כולין ולב
אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך
אמרית ית עלבני׃ לכן כה אמר
יהוה על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
ולא תמות בידנו׃ בכין כדנן אמר יי
על אנשי ענתות דבען למקטלך למימר
לא תתנבי בשמא דיי ולא תמות בידנא׃

ולב ד׳ וסימנה׳ בוחן כליות ראה ולעדר שפת חלקות ... בלחמו ג׳ וסימנה׳ הם יאכלו בלחמו קדמו נודד נשחיתה עץ בלחמו

לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב
בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: בכין כדנן
אמר יי צבאות האנא מסער עליהון
עולימיהון יתקטלון בחרבא בניהון
ובנתהון ימותון בכפנא: ושארית לא
תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי
ענתות שנת פקדתם: ושארא לא יהי
להון ארי איתי בשתא על אנשי ענתות
שנת סעורן חוביהון: צדיק
אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה
שלו כל בגדי בגד: זכאי את יי מלמדן
לקביל פתגמך ברם שאילת דינין
אנא שאיל מן קדמך מדין אורחת
רשיעיא מצלחא שלן שליוא כל
משקרי שקר: נטעתם גם שרשו ילכו
גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם: קיימתינון אף תקיפו
עתרו אף קנו נכסין קריבין פתגמי
אוריתך בפומהון ורחיקא דחלתך
מכוליתהון: ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה
והקדשם ליום הרגה: ואת יי כולא
ידיע וגלי קדמך ודאת בחר לבא דעמך
בדחלתך רשיעיא אתקינינון כענא
לנכסתא וזמינינון ליום קטול:
עד מתי תאבל הארץ ועשב
כל השדה יבש מרעת ישבי בה
ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו: עד אמתי תחוב
ארעא ועסבא דכל חקלא ייבש
מחובי רשיעיא דיתבין בה סף בעירא
ועופא ארי אמרו לא גלי קדמוהי
סופנא: כי את רגלים רצתה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן: דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי לגברא
דרהט עם רגלאיא ולאי ואיכדין את
מדמי למרהט כקביל סוסותא בבקעתא
ובארע שלמא את מתרחץ ונפיל
ואיכדין את מדמי למעבד כקביל
חיות ברא ברובי ירדנא ואם על
טבוון דאנא מוטיב לנבוכדנצר מלכא
דבבל רגלאה נביא את חזי ומתמה
ומן פון דאחזיך ומא דאנא עתיד
למעבד לאבהתך צדיקיא דמן עלמא

דרהטו בסוסותא למעבר עוברין טבין
קדמי ואף אמרית להון דאיתי עלבנכון
ברבן ונחמן הא כמיא דנחתין שטוף
ירדנא׃ כי גם אחיך ובית אביך גם
המה בגדו בך גם המה קראו אחריך
מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך
טובות׃ וראת בעי עליהון רחמין ארי
אף אחך ובית אבוך אף אינון שקרו
בך אף אינון אמרו עלך מלין בישן
לא תהימין בהון ארי ימללון עלך
פתגמין תקנין׃ עזבתי את
ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות
נפשי בכף איביה׃ שבקית ית בית
מקדשי רטשית ית אחסנתי מסרית
ית עמא דהוה חביב קדמי ביד סנאוהי׃
היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה׃ הות קדמי
אחסנתי כאריא בחרשא סליקת לקדמי
אתרגושתה על כין רחיקתה׃ העיט
צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו
אספו כל חית השדה התיו לאכלה׃
כעופא דמתבדר כין אתבדרת אחסנתי
קדמי ובעופא דמשתדר כין יתכנשון
עלה דקטלין בחרבא מסחור סחור

מלכי עממיא ומשריתהון ייתון עלה
למיבזה׃ רעים רבים שחתו כרמי בססו
את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר
שממה׃ מלכין דסגיאין קטילו עמי
דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת
חמדתי למדבר צדי׃ שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם על לב׃ שויוהא לצדין
אתאבלת קדמי חרובת צדיאת כל
ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי
על לב׃ על כל שפים במדבר באו שדדים
כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ אין שלום לכל בשר׃ על
כל נגדין במדברא אתו בזוזין ארי
חרבא קדם יי מקטלא לדמתכנשין
מסיפי ארעא לית שלמא לכל בסרא׃
זרעו חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועילו ובשו מתבואתיכם מחרון
אף יהוה׃ לא תהון דמן לדזרעי חטין
על ביר ולא משכחין למכנש אלהין
כובין ומיעללתהון לית להון הנאה
ותבהתון בעובדיכון במיתי עליכון
תקוף רוגזא דיי׃ כה אמר
יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה

איביה ב׳ וסימנ׳ בכף איביה היו צריה ... שמה ג׳ וסימנ׳ למפלה לשממה לצלמות ... התיו ג׳ לאכלה לקראת [illegible]

אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
אתוש מתוכם׃ כדנן אמר יי על כל
מגירא בישיא דמנזקין באחסנתא
דאחסינית ית עמי ית ישראל הא אנא
מטלטיל להון מעל ארעהון וית דבית
יהודה אטלטיל מבינהון׃ והיה אחרי
נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש לארצו׃ ויהי בתר
דאטלטיל יתהון אתוב במימרי וארחים
עליהון ואתיבנון גבר לאחסנתיה וגבר
לארעיה׃ והיה אם למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו
בתוך עמי׃ ויהי אם מילף יילפון מאורחת
כנשתא דעמי לקימא בשמי קים הוא
יי כמא דאליפו ית עמי לקימא בשום
טעותא ויתקימון בגו עמי׃ ואם לא
ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוה׃ ואם לא יקבלון ארפן
ואטלטיל ית עמא ההוא טלטול ואבדן
אמר יי׃ כה אמר יהוה אלי
הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו
על מתניך ובמים לא תבאהו׃ כדנן

אמר יי איזיל ותזבון לך זרז דכיתן
ותשויניה על חרצך ובמיא לא תעלניה׃
ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני׃ וזבנית ית זרזא כפתגמא דיי
ושויתיה על חרצי׃ ויהי דבר
יהוה אלי שנית לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי תנינות למימר׃ קח את
האזור אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע׃
סב ית זרזא דזבנתא דעל חרצך וקום
איזיל לפרת וטמרהי תמן בשעיעות
כיף גלי׃ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר
צוה יהוה אותי׃ ואזלית וטמרתיה בפרת
כמא דפקיד יי יתי׃ ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתיך לטמנו שם׃
והוה מסוף יומין סגיאין ואמר יי
לי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית זרזא
דפקידתך למטמריה תמן׃ ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור מן המקום
אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל׃ ואזלית לפרת וחפרית
ונסיבית ית זרזא מן אתרא דטמרתיה
תמן והא אתחבל זרזא לית ביה צרוך

וקח י״ג וסימנ׳ גדי עזים פדנה מעמרי עבר מאתם קטר בן ישי׃ נטה לך משענתי פך האזור טוב אמרי ה׳ ורחמתים ג׳ נתשי׳ גם זרע וג׳

לכל מדעם ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון ירושלם
הרב כדנן אמר יי כדין אחביל ית תקוף
אנש יהודה וית תקוף יתבי ירושלם
דהוה סגי העם הזה הרע המאנים
לשמוע את דברי ההלכים בשררות
לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר
לא יצלח לכל עמא הדין דעובדיהון
בישין דסריבו לקבלא ית פתגמי דאזלין
בהרהור לבהון וטעו בתר טעות עממיא
למפלחהון ולמסגד להון ויהון כזרזא
הדין דלית ביה צרוך לכל מדעם כי
כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן
הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו
ארי כמא דמידביק זרזא בחרצא
דגבר כין קריבית לפלחני ית כל בית
ישראל וית כל דבית יהודה אמר יי למהוי
קדמי לעם ולשום ולתושבחא ולרבו
ולא קבילו ואמרת אליהם את הדבר

הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל
כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע
לא נדע כי כל נבל ימלא יין ותימר להון
ית פתגמא הדין כדנן אמר יי אלהא
דישראל כל גרב יתמלי חמר וייימרון לך
המידע לא הוינא ידעין ארי כל גרב
יתמלי חמר ואמרת אליהם כה אמר
יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ
הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על
כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת
כל ישבי ירושלם שכרון ותימר להון
כדנן אמר יי הא אנא ממלי ית כל יתבי
ארעא הדא וית מלכיא דיתבין לדויד
על כורסוהי וית כהניא וית נביי שקרא
וית כל יתבי ירושלם עקא ויהון דמן
לרויא ונפצתים איש אל אחיו והאבות
והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מהשחיתם ואגלינון
גבר באחוהי ואבהן ובנין כחדא אמר
יי לא אחמול ולא אחוס ולא ארחים מלחבלותהון	אחוק
שמעו והאזינו אל תגבהו
כי יהוה דבר שמעו ואציתו לא תתרברבון
ארי במימרא דיי גזיר כין יתנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו

אחמול ה מל וסימנ׳ ונפצתים אגרע דכה אגרוע כי דרכיך כדרכיך ממציא דהוא מל ... ממלא ב׳ וסימנ׳ והוא ממלא את כל ...

רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור
ושמה לצלמות ישית לערפל׃ הבו ושית ק
קדם שאלהכון יקרא עד לא תיתי
עליכון עקא ותהון דמן לדמתהלכין
ביר בקבלא ועד לא יתנגפן רגליכון
על טורי קבל ותסברון לנהור ויהי
חשוך לזיהור והא כיר בקבלא תהון
מהלכין אתון׃ ואם לא תשמעוה
במסתרים תבכה נפשי מפני גוה
ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה׃ ואם לא תקבלון אלפן
ביר בסתרא תבכי נפשי מן קדם דיעדי
מנכון יקרכון ומדמע תדמע ותשגר
עיני דמעין ארי אשתבי עמא דיי׃
אמר למלך ולגבירה השפילו
שבו כי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם׃ אימר למלכא ולמלכתא
אמאיכו תיבו ארי גלא יקרכון מנכון
נפל כלילת תושבחתכון׃ ערי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת
שלומים׃ קרוי דרומא אתאחידא
ולית דפתח גלו דבית יהודה כלהון
גלו שלמא אתקבלו תשלמת עובדיהון׃
שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה ושאו וראו ק

העדר נתן לך צאן תפארתך׃ זקופו
עיניכון וחזו דאתן מצפונא אן עמא
דאתמסר ליך עם תשבחתיך׃ מה
תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת
אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים
יאחזוך כמו אשת לדה׃ מא תימרון
ארי יסער עליך חובך ואת אליפת
יתהון למעבד בישן עליך הוו רברבין
ביר מן אולא הלא עקא וחבלין יאחדונך
הא כחבלין ליולידתא׃ וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך
נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ וארי תימרין
בלביך מדין ערעני כל אלין על דסגיאו
חובך אתגליאת בהתתיך אתחזי קלנך׃
היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו
גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׃
האפשר דישני הידואה משכיה ונמרא
שלטי רקמתיה אף אתון תכלון לאיטבא
דהויתון אליפין למעבד בישן׃ ואפיצם
כקש עובר לרוח מדבר׃ ואבדרינון
כקשא דעדי מן קדם רוחא למדברא׃
זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר׃
דין עדביך וחולק אחסנתיך אמר

במסתרים ג רפי וסימנ׳ ודמע תדמע דב אחב דמיונו כאריה ... ואפיצם ב וסימנ׳ אחלקם ביעקב ואפיצם כקש עובר

יר רשבקת פלחני ואתרחיצת על
שקרא׃ וגם אני חשפתי שוליך על
פניך ונראה קלונך׃ ואף אנא אגלי
בהתת חובך על אפך ויתחזי קלניך׃
נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על
גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי
לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד׃
טפשותיך ושטותיך עיצת חטאי
ינקותיך על רמתא בחקלא גלן קדמי
שקוצך וי ליך ירושלם לא תדכן עוד
כען ליך ארכא יומין סגיאין׃

יד אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הבצרות׃ דהוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה על עסקי בצורתא׃
אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו
לארץ וצוחת ירושלם עלתה׃ אתאבלו
דבית יהודה וקרויהון חרובא אתחפיאו
אפיהון אכרוס אכמין בקדרא
אתרטישו לארעא וצוחת יתבי ירוש
לם סליקת׃ ואדריהם שלחו צעוריהם
למים באו על גבים לא מצאו מים
שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו
ראשם׃ ותקיפיהון שלחו זעיריהון
למיא אתו על פצידיא ולא אשכחו

מיא אתבו מניהון ריקן בהיתו ואתכנעו
וחפו רישיהון׃ בעבור האדמה חתה
כי לא היה גשם בארץ בושו אכרים
חפו ראשם׃ בדיל חובי יתבי ארעא
אתברו ארי לא הוה מטרא בארעא
בהיתו אכריא חפו רישיהון׃ כי גם
אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה
דשא׃ ארי אף אילתא בחקלא ילידא
ושבקא ארי לא הוו דתאין דעסב׃
ופראים עמדו על שפים שאפו רוח
כתנים כלו עיניהם כי אין עשב׃ ועדרין
קמו על נגדין שתן רוחא כירורין קמא
עיניהון ארי לית עסב׃
אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען
שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו׃
אם חובנא אסהידו בנא יי עביד בדיל
שמך ארי סגיאן תיובתנא קדמך
חבנא׃ מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון׃ סבור ישראל פרקיה בעדן
עקא למא יהוי רוגזך עלנא ואתנא
כתותבין בארעא וכעברי אורחא דסטא
למבתא׃ למה תהיה כאיש נדהם כגבור
לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה

לא מצאו ו׳ וסימנהון ואדיריהם ובשלשת רעו מרעה חזון מש׳ ... אילת ג׳ וסימנהון כי גם אילת למנצח על אילת אהבים ויעלת חן

ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: למא
יהוי רוגזך עלנא ואנחנא מטרטרין
ושביקין את גבר יכיל למפרק ואת
שכינתך בינגא יי ושמך עלנא
אתקרי לא תשבקיננא:
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו
לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא
רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם:
כדנן אמר יי לעמא הדין כמא דרחימו
כין אתפרע מנהון לאגליותהון מארע
בית שכינתי וכמא דהוו מערבין
בפלחן טעותא ומבית מקדשי רגליהון
לא מנעו וקדם יי לא רעוא בהון כין
יסער חוביהון ויתפרע עויתהון:
ויאמר יהוה אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה: ואמר יי לי
לא תצלי על עמא הדין לטבא: כי
יצמו אינני שמע אל רנתם וכי
יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי
בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה
אותם: ארי יצומון לא רעוא לקדמי
לקבלא צלותהון וארי יסקון עלתא
ומנחתא לא רעוא קדמי בהון ארי
בחרבא ובכפנא ובמותא אנא משיצי
יתהון: ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא
תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום
אמת אתן לכם במקום הזה: ואמרית
קביל בעותי יי אלהים הא נביי שקרא
אמרין להון לא תחזון דקטלין בחרבא
וכפנא לא יהי לכון ארי שלם דקשוט
אתין לכון באתרא הדין:
ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים
נבאים בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול ותרמות לבם המה
מתנבאים להם: ואמר יי לי שקרא
אמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
לא שלחתינון ולא פקידתנון ולא
מלילית עמהון נבואת שקר ואלפן
דכדבין ורשע לבהון אנון מתנבן
להון: לכן כה אמר יהוה על
הנבאים הנבאים בשמי ואני לא
שלחתים והמה אמרים חרב ורעב
לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב
יתמו הנבאים ההמה: בכין כדנן
אמר יי על נביי שקרא דמתנבן בשמי
ואנא לא שלחתינון ואנון אמרין

בחרב וברעב ובדבר ה׳ וסימנ׳ יצאו היושב קדמא׳ דפסוקי הנה הסוללות והיה הגוי ועתה לכן כא״ש ב׳ וסימנ׳ אמת כא״ש נגדכם

חרבא ולכפנא לא יהי בארעא הדא
בחרבא ובכפנא יסופון נביי שקרא
האינון׃ והעם אשר המה נבאים להם
יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני
הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה
נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי
עליהם את רעתם׃ ועמא דאנון מתנבן
להון יהון מיטרפין רמן בשוקי ירושלם
מן קדם כפנא וחרבא ולית דקבר
להון אינון נשיהון בניהון ובנתהון
ואשפוך עליהון ית בישתהון׃ ואמרת
אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בתולת בת עמי
מכה נחלה מאד׃ ותימר להון ית
פתגמא הדין ישגרן עיני דמעין ליליי
ויימם ולא ישתקן ארי תברא רבא אתברת
מלכות כנשתא דעמי מחא ממרעא
לחדא׃ אם יצאתי השדה והנה חללי
חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב
כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא
ידעו׃ אם נפקית לחקלא והא קטילי
חרבא ואם עלית לקרתא והא ממרעי
כפנא ארי אף ספר אף כהין אתפנאו

לסחורתא על ארעא ולא בקרו׃
המאס מאסת את יהודה אם בציון
געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו
מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה׃ המרטש רטשתא
ית דבית יהודה אם ית יתבי ציון רחיק
מימרך מרין אלקיתנא ולית לנא אסו
סברנא לשלם ולית טב לעידן סליחות
חובין והא פורענות חטאין׃ ידענו
יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
לך׃ ידעינא יי חובנא וחובי אבהתנא
ארי חבנא קדמך׃ אל תנאץ למען שמך
אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו׃ לא תרחקיננא בדיל שמך לא
תבזיל אתר בית כורסי יקרך ייעול
דכרן קים אבהתנא קדמך לא תשני
קימך עמנא׃ היש בהבלי הגוים מגשמים
ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה׃ האית צרוך בטעות
עממיא דאחתא מטרא ואם שמיא
לא יתנון רסיסין אלהין על מימרך
הלא את הוא אלהנא ונסבר קדמך ארי
את עבדת ית כל אלין׃ ויאמר

ולא ידעו ב̇ וסימנה̇ אל ארץ ולא ידעו המעתיק הרים ... ובניהם ובנתיהם ג̇ וסימנה̇ ואנשים המה נשיהם ולהתיחש ... הלא ב̇ חס
בספ וסימנה̇ היש בהבלי הגוים ההמת ...

יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל
לפני אין נפשי אל העם הזה שלח
מעל פני ויצאו׃ ואמר יי׳ לי אם יקום
משה ושמואל למבעי מן קדמי לא
רעוא קדמי בעמא הדין שלח מארע
בית שכינתי ויגלון׃ והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אשר למות למות ואשר
לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר
לשבי לשבי׃ ויהי ארי יימרון לך לאן
נגלו ותימר להון כדנן אמר יי׳ דלמותא
למותא ודלחרבא לחרבא ודלכפנא
לכפנא ודלשביא לשביא׃ ופקדתי עליהם
ארבע משפחות נאם יהוה את החרב
להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשחית׃ ואסער עליהון ארבע
פורענון בישן אמר יי׳ ית דקטלין
בחרבא למקטל וית כלביא לגררא
וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא
למיכל ולחבלא׃ ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו
מלך יהודה על אשר עשה בירושלם׃
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא על

דלא תבו כמנשה בר יחזקיה מלך
שבטא דבית יהודה על דאסגי למעבד
בירושלם׃ כי מי יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך׃
ארי מן יחוס עלך ירושלם ומן ידוי
עלך ומן יזור למשאל לשלמא ליך׃
את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם׃ את שבקת פלחני אמר יי׳ לאחורא
אסתחרית ואריס ית מחת גבורתי עלך
ואחבלניך על דהוית יכלא למתב ולא
תבת׃ ואזרם במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא
שבו׃ וכמא דדרין במדריא כין בדרית
ית עמי בקרוי ארעא תכלית אבדית
ית עמי מאורחתהון בישתא לא תבו׃
עצמו לי אלמנותו מחול ימים הבאתי
להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות׃ סגיאה קדמי
ארמלתהון מחל ימאין איתיתי עליהון
על סיעת עולימיהון בזוזין כיר בטיהרא
איתיתי עליהון משריין בתכית וחבילא
קרויהון׃ אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם

לשלם ה׳ חס׳ בל״ש וסימנ׳ ולא יכלו ומי יסור חכמה חזון ב׳ בן שיבתו בואך ויהרגם — למות למות לחרב לחרב לרעב לרעב לשבי לשבי מ״חוש

24

בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן
לפני איביהם נאם יהוה׃ צדיאת ארעהון
מבלי עמה הוו למפחת נפש גלו יקרהון
בחייהון ועד דאינון קיימין בדהיתו
ואתכנעו ושארהון לחרבא אמסר
קדם בעלי דבביהון אמר יי׃
אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כלה מקללוני׃ וי לי אמי ארי
ילדתיני למהוי גבר דין ואנש מצו
לכל יתבי ארעא לא רשיתי בי ולא מא
דאנא רשי אנא תבע מנהון כולהון
מלטטין לי׃ אמר יהוה אם לא שרותך
לטוב אם לוא הפגעתי בך בעת רעה
ובעת צרה את האיב׃ אמר יי אם לא
סופך יהי לטב אילא אם לא ייתון
ויבעון מנך בעידן דאתי עליהון
סנאה ויעיק להון בעיל דבבא׃ הירע
ברזל ברזל מצפון ונחשת׃ מלך דתקיף
כברזלא יסק לסעיר מלך דתקיף כברזלא
וכנחשא ייתי מציפונא עלה למתברה׃
חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר
ובכל חטאותיך ובכל גבוליך׃ נכסיכון
ובית גנזיכון לבזא אמסר לא בדמין

בחובין דהויתון פלחין לטעותא ובכל
תחומכון׃ והעברתי את איביך בארץ אשר
לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם
תוקד׃ ותשתעבדון לבעלי דבביכון
בארעא דלא ידעתון ארי קידום תקיף
כאישא נפק מן קדמי ברגז עליכון
יחול׃ אתה ידעת יהוה זכרני
ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך
תקחני דע שאתי עליך חרפה׃ את גלי
קדמך יי יעול דכרני קדמך ופקודני
לאיטבא לי ואסער על בעלי דבבי
ואתפרע לי מן רדפי ולא תתין ארכא
לעולבני גלי קדמך דקבילית חיסודין
על מימרך׃ נמצאו דבריך ואכלם ויהי
דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי
נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות׃
קבילית לפתגמך וקיימתינון והוה
מימרך לי לביע ולחדות לבי ארי
אתקרי שמך עלי יי אלהי צבאות׃
לא ישבתי בסוד משחקים
ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם
מלאתני׃ לא יתיבית בסיעת משבחין
ולא חדיתי מן קדם מימרך פריש
יתיבית ארי נבואן דלוט מליתני׃ למה

קדמג׳ והעברה׳ בתרג׳ והעבדתיך רד׳ סימ׳
ז׳ ריש׳ פס׳ בנבי׳

האויב ה׳ וסימנ׳ הפגעתי חס ושבוס שביהם וחב לעיר למלך תמו חרבות נשיתי ב׳ וסימנ׳ לא נשיתי ולא נשו בי נשיתי טובה

היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים
לא נאמנו׃ למא הוה כיבי לא פרש
ומחתי תקיפא מסרבא לאיתסאה
לא יהי מימרך לי כדבין כמבוע דמין
דפסקין מוהי׃ לכן כה אמר
יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו
המה אליך ואתה לא תשוב אליהם׃
בכין כדנן אמר יי אם תתוב ואתיבנך
קדמי תשמיש ואם תתיב רשיעיא
למהוי צדיקיא רעות מימרי תקיים
יתהון אינון לפתגמך ואת לא תתוב
למטעי בתריהון׃ ונתתיך לעם הזה
לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה׃ ואתנך לעמא
הדין כשור דנחש כריך ויגיחון לקבלך
ולא יכלון לך ארי בסעדך מימרי
למפרקך ולשיזבותך אמר יי׃ והצלתיך
מיד רעים ופדתיך מכף ערצים׃
ואשיזבינך מיד מבאשין ואפרקנך
מיד תקיפין׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קד׳ יי

עמי למימר׃ לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום הזה׃ לא
תיסב לך איתתא ולא יהון לך בנין
ובנן באתרא הדין׃ כי כה
אמר יהוה על הבנים ועל הבנות
הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות
אתם ועל אבותם המולדים אותם בארץ
הזאת׃ ארי כדנן אמר יי על בנין ועל
בנן דמתילדין באתרא הדין ועל
אמהתהון דילדין יתהון ועל אבהתהון
דמולדין יתהון בארעא הדא׃ ממותי
תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב
וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ ממותי
ממרעי כפן ימותון לא יסתפדון ולא
יתקברון לזיבל מבדר על אפי ארעא
יהון ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי
נבילתהון משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא׃
כי כה אמר יהוה אל תבוא בית
מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם
כי אספתי את שלומי מאת העם הזה
נאם יהוה את החסד ואת הרחמים׃

יוכלו יא וסימנ׳ לקום תמחיצם ויהונתן צפו ונלחמו ונלחמו אדברה מביא זנח מים נענו ס׳ ספוד ג׳ מל׳ בליש׳ וסי׳ ואל תלך לספוד צמתם ער
ספוד ס׳ תנד ג׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ואל תנד אל תבכו תנד חיותה ס׳

ארי כדנן אמר יי לא תיעול לבית
מרזחא ולא תהך למספד ולא תנוד
להון ארי כנשית ית שלמי מן עמא
הדין אמר יי ית חסדא וית רחמי ומתו
גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו
ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח
להם ׃ וימותון רברבין וזעירין בארעא
הדא לא יתקברון ולא יספדון להון ולא
יתהממון ולא ימרטון להון ׃ ולא יפרסו
להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו
אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו ׃
ולא יפרסון להון על אבלא לנחמותהון
על מיתא ולא ישקון יתהון כס תנחומין
גבר על אבוהי ועל אמיה ׃ ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות ׃
ובית אסחרותא לא תיעול לאסחרא
עמהון למיכל ולמשתי ׃
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני משבית מן המקום הזה
לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה ׃ ארי כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא
מבטיל מן אתרא הדין לעיניכון וביומיכון

קל פגע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן ׃
והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה
עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה
אלהינו ׃ ויהי ארי תחוי לעמא הדין ית
כל פתגמיא האלין ויימרון לך על מא
גזר יי עלנא ית כל בשתא רבתא הדא
ומא חובנא ומא סורחננא דחבנא קדם
יי אלהנא ׃ ואמרת אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי
אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם
ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו ׃ ותימר
להון על דשבקו אבהתכון פלחני אמר
יי וטעו בתר טעות עממיא ופלחונון
וסגידו להון ולפלחני שבקו וית אוריתי
לא נטרו ׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותכם
והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו
הרע לבלתי שמע אלי ׃ ואתון אבאישתון
למעבד מאבהתכון והא אתון אזלין
גבר בתר הרהור לביה בישא בדיל דלא
לקבלא למימרי ׃ והטלתי אתכם מעל
הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם

ישקו ג וסימנה׳ העדרים תנחומים חיתו שדי ח׳— עלמות ב׳ וסימ׳ מתאבלות לנחמו ועל מ— וכי כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ז׳ דסמ׳ וסימנה׳ משבית
על הכלים על ברזל אל ישיאו עוד יקנו באשר נתך בת בבל כגרן ח—

אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים
אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה׃ ואטלטיל יתכון מעל ארעא
הדא לארעא דלא ידעתון אתון ואבהתכון
ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא
יימם ולילי דלא יהון עליכון רחמין׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ מצרים׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ולא יהון משתען
עוד בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישר׳
מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ צפון
ומכל הארצות אשר הדיחם שמה
והשבתים על אדמתם אשר נתתי
לאבתם׃ אלהין יהון משתען בגבורתא
דיי דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא
ומכל מדינתא דאגלינון לתמן ואתיבנון
לארעהון דיהבית לאבהתהון׃
הנני שלח לדוגים רבים נאם
יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים
צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל
גבעה ומנקיקי הסלעים׃ הא אנא שלח

לעממין קטולין אמר יי ויקטלונון
ובתר כין אשלח לסנאין צדין ויצודונון
מעל כל טור ומעל כל רמא ומשקיפי
כיפיא׃ כי עיני על כל דרכיהם לא
נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד
עיני׃ ארי קדמי גלין כל אורחתהון
לא מסתרן מן קדמי ולא מיטמרין
חוביהון מקביל מימרי׃ ושלמתי
ראשונה משנה עונם וחטאתם על
חללם את ארצי בנבלת שקוציהם
ותועבותיהם מלאו את נחלתי׃ ואשלים
לתנינין כקדמאין חוביהון וחטאיהון
על דאחילו ית ארע בית שכינתי בנבלת
שקוציהון ותועבתהון מלו ית אחסנתי׃
יהוה עזי ומעזי ומנוסי
ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי
ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו
הבל ואין בם מועיל׃ יי תקפי ורחצני
ומשיזבי ביום עקא לשימע גבורתך
עממין ייתון מסיפי ארעא ויימרון
ברם לשקרא פלחו אבהתנא לדמא
ולית בהון הנאה׃ היעשה לו אדם
אלהים והמה לא אלהים׃ האפשר

דיעביד ליה אנשא דחלן ואנין טעון
דלית בהון צרוך׃ לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי שמי יהוה׃ בכין
האנא מחוי להון בזמנא הדא אחוינון
ית פורענותי וית מחת גבורתי וידעון
יז ארי שמי יי׃ חטאת יהודה
כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם׃
חובי בית יהודה כתיבין בעיט דברזל
בטפר שמיר חריתין על לוח לבהון
ולקרנת איגוריכון׃ כזכר בניהם מזבחותם
ואשריהם על עץ רענן על גבעות
הגבהות׃ כאדכרא בניהון איגוריהון
ואשיריהון תחות כל אילן עבות על
רמתא מנטלתא׃ הררי בשדה חילך
כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת
בכל גבוליך׃ על דפלחתון על טוריא
בחקלא נכסיכון וכל בית גנזיכון לביזא
אמסר בחובין דהויתון פלחין לטעותא
בכל תחומכון׃ ושמטתה ובך מנחלתך
אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם
באפי עד עולם תוקד׃ ואיתי סנאה

על ארעכון ותהי צדיא כשמיטתא
ובכין אעביר פורענות דינין עד
דאגלי יתכון מאחסנתכון דיהבית
לכון ואשתעבדון לבעלי דבביכון
בארעא דלא ידעתון ארי קידוס תקיף
כאישא נפק מן קדמי ברגז עד עלמא
יהוקד׃ כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר
זרעו ומן יהוה יסור לבו׃ כדנן אמר
יי ליט גברא דיתרחיץ באנשא וישוי
בסרא רוחצניה ומן מימרא דיי יעדי
לביה׃ והיה כערער בערבה ולא יראה
כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב׃ ויהי כעכובתא
במישרא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי
דלא זלר במדברא כארע סדום דלא
אתיתבת׃ ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו׃ בריך
גברא דיתרחיץ במימרא דיי ויהי
מימרא דיי רוחצניה׃ והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא
יראה כי יבא חם והיה עלהו רענן
ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי׃ ויהי כאילן דשתיל

יבא ד׳ חס בסף וסימנ׳ פתאם יבא חם ועל יהויקים ואיה נביאיכם ולא תשב ד׳ וסימנ׳ בית תבנה והיה כערער לכן ישבו ציים לא תעבר

על מבוע דמיין ועל נגדין ישלח
שורשוהי ולא יחזי ארי ייתי חומא
ויהון טרפוהי עבות ובשנת בצורתא
לא יתר ולא יפסוק מלמעבד פירין
עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו
נכיל ליבא מכולא ותקיף הוא מן ידעיה
אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי מעלליו אנא יי
חקר ליבא בחר כוליתא ולמיתן
לאנש כאורחתיה כפירי עובדוהי
קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא
במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו
יהיה נבל הא כקוראה דמכנש ביעין
דלא דיליה ומשחין אפרוחין דבתלוהי
לא יהכון כין כל גבר רשיע דקני נכסין
בלא בדינא בפלגות יומוהי שביקין
להון ובסופיה מתקרי רשיעא כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
פורענותא תתעביד מנה מן קדם
דשכינתיה על כורסי יקרא בשמי
מרומא עילמן אולא מקביל אתר
בית מקדשנא מקוה ישראל יהוה
כל עזביך יבשו יסורו בארץ יכתבו
כי עזבו מקור מים חיים את יהוה

סיבור ישראל יי כל דשבקו פולחנך
יבהתון ורשיעיא דעברו על מימרך
בגיהנם אנון עתידין למיפל ארי שבקו
פולחנך יי דבריליה את מיתי עליהון
יקרא כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי
רפאני יהוה וארפא הושיעני
ואושעה כי תהלתי אתה אסיני יי
ואתסי פרוקני ואתפריק ארי תושבחתי
את הנה המה אמרים אלי איה דבר
יהוה יבא אנא הא אינון אמרין לי אן
דאתנביתא בשמא דיי יתקיים כען
ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש
לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי
נכח פניך היה ואנא לא עכיבית על
מימרך מלאתנבאה עליהון לאתבותהון
לדחלתך וליום ביש דאת מיתי עליהון
לא חמידית את גלי קדמך אפקות ספותי
גלי קדמך הוה אל תהיה לי למחתה
מחסי אתה ביום רעה לא יהי מימרך
לי לתבר רוחצני את בעידן עקא יבשו
רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל
אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה
שברון שברם יבהתון רדפי ולא
איבהת אנא יתברון אנון ולא אתברי

ולתת ח׳ וסימנהון ולתת איביך לפניך ולתת להם צדה ולתת עליכם היום ברכה ולתת שקוץ המקום הזה בתפת גדר ולתת לאיש כדרכיו יתר

אנא איתא עליהון יום ביש ועל חד תרין
תברא תברינון׃ כה אמר יהוה
אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר
יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו
ובכל שערי ירושלם׃ כדנן אמר יי
לי איזיל ותקום בתרע בני עמא דיעלון
ביה מלכיא דבית יהודה ודיפקון ביה
ובכל תרעי ירושלם׃ ואמרת אליהם
שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים
האלה׃ ותימר להון קבילו פתגמא דיי
מלכיא דבית יהודה וכל דבית יהודה
וכל יתבי ירושלם דעלין בתרעיא
האלין׃ כה אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום
השבת והבאתם בשערי ירושלם׃
כדנן אמר יי אסתמרו בנפשתכון
ולא תטלון מטול ביומא דשבתא
ותעלון בתרעי ירושלם׃ ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם׃ ולא תפקון מטול
מבתיכון ביומא דשבתא וכל עבידא
לא תעבדון ותקדשון ית יומא דשבתא

כמא דפקידית ית אבהתכון׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם
לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר׃ ולא
קבילו ולא ארכינו ית אדניהון ואקשיאו
ית קדלהון בדיל דלא למשמע ובדיל
דלא לקבלא אולפן׃ והיה אם שמע
תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא
משא בשערי העיר הזאת ביום השבת
ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
בה כל מלאכה׃ ויהי אם קבלא תקבלון
למימרי אמר יי בדיל דלא לאעלא
מטול בתרעי קרתא הדא ביומא דשבתא
ולקדשא ית יומא דשבתא בדיל דלא
למעבד בה כל עבידא׃ ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם
איש יהודה וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם׃ ויעלון בתרעי קרתא
הדא מלכין ורברבין יתבין על כרסי דויד
רכיבין ברתיכין ובסוסון אנון ורברביהון
אנשי יהודה ויתבי ירושלם ותתיב קרתא
הדא לעלם׃ ובאו מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה
ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח

וכל יהודה ז׳ וסימנ׳ ואמרת אליהם שמעו דבר יי׳ המתה ויהי יהושפט שמעו ויעשו הלוים ויעבידוהו הפסח וכל ריש פנים כות ... בנפשות

ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה
וייתון מקרויא דבית יהודה ומסחרני
ירושלם ומארע שיבט בנימן ומן
שפילתא ומן טורא ומן דרומא מיתן
עלוון ונכסת קודשין וקרבנין ולבונתא
ומעלי תודתא לבית מקדשא דיי ואם
לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת
ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה
ואם לא תקבלון למימרי לקדשא ית
יומא דשבתא ובדיל דלא למיטל
מטול ומיעל בתרעי ירושלם ביומא
דשבתא ואדליק אישתא בקרויהא
ותשיצי בירנית ירושלם ולא תטפי
הדבר אשר היה אל ירמיהו יח
מאת יהוה לאמר פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי למימר קום וירדת
בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי
קום ותיחות לבית פחרא ותמן אשמעינך
ית פתגמי וארד בית היוצר והנהו עשה
מלאכה על האבנים ונחתית לבית
פחרא והא הוא עביד עבידתא על
סדנא ונשחת הכלי אשר הוא עשה

בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי
אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות
ואתחבל מנא דהוא עביד דטינא ביד
פחרא ותב ועבדיה מן אחרן כמא
דכשר בעיני פחרא למעבד
ויהי דבר יהוה אלי לאמור
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר
כן אתם בידי בית ישראל הא כפחרא
הדין הלא יוכלא קדמי למעבד לכון
בית ישראל אמר יי הא כמא דטינא ביד
פחרא כין אתון חשיבין קדמי בית ישראל
רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש
ולנתוץ ולהאביד זמן אמליל על עמא
ועל מלכותא למעקר ולתרעא ולאבדא
ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי
עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי
לעשות לו ויתוב עמא ההוא מבשתיה
דגזרית עלוהי ואתיב מן בשרתא
דחשיבית למעבד ליה ורגע
אדבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטוע
וזמן אמליל על עמא ועל מלכותא
למבני ולקימא ועשה הרעה בעיני

קוס ט ריע פסוק׳ וסימנ׳ התהלך פדנה קדש דד לקראת צרפתה וירדת אל ביב וה וחברון כי עליך הדבר ס״ה ולנתוץ ג וסימנ׳ ראה
רגע והיה ס״ה

לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה
אשר אמרתי להיטיב אותו׃ ויעביד
דביש קדמי בדיל דלא לקבלא למימרי
ואתיב מן טבתא דאמרית לאיטבא ליה׃
ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל
יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם׃
וכען אימר כען לאנש יהודה וליתבי
ירושלם למימר כדנן אמר יי׳ הא אנא
מיתי עליכון בישא ומחשיב עליכון
מחשבא תובו כען גבר מאורחיה
בישתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון׃
ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה׃
ואמרו תבנא מבתר פלחנך ארי בתר
עשתונא נהך וגבר הרהור לביה
בישא נעביד׃ לכן כה אמר
יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה
שעררית עשתה מאד בתולת ישראל׃
בכין כדנן אמר יי׳ שאילו כען בעממיא
מן שמע כאלין שגו עבדת לחדא

כנשתא דישראל׃ היעזב מצור שדי
שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים׃ כמא דלית אפשר דיפסוק תלג
נחית על חקלי לבנן כין לא יפסקון מי
מטר נחתין ומי מבוע נבעין׃ כי שכחני
עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם
שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא
סלולה׃ ארי שבקו פלחני עמי לאלהנאה
אסיקו בוסמין ואטעיאונון באורחתהון
בישתא משבילין תקנין דמן עלמא
למיזל באורחן דלא תקנן בשבילין דלא
מכבשין׃ לשום ארצם לשמה שרוקת
עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו׃
לשואה ארעהון לצדו ולשמתת עלם
כל דיעבר עלה יכלי ויניד ברישיה׃
כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא
פנים אראם ביום אידם׃ כביר רוח
קדומא כין אבדירנון קדם בעלי דבביהון
קדל ולא אפין אחזינון ביום תברהון׃
ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות
כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם
ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל
נקשיבה אל כל דבריו׃ ואמרו איתו

פרי מחשבותם אחרי מחשבותינו אדום וככל כי לא מחשבותי מל׳ בעלמ׳ ... שמחים בד׳ על הטובה ב׳ וסימנה׳ ונחמתי שמחים

ונחשיב על ירמיה מחשבן ארי לא
תפסוק אוראה מכהין ומילך מחכימ
ואולפן מספר איתי ונסהדניה סהדון
דשקר ולא נציית לכל פתגמוהי הקשיבה
יהוה אלי ושמע לקול יריבי גלי קדמך
יי דיני ושמיע קדמך עולבני הישלם
תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי
זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה
להשיב את חמתך מהם האפשר
דשלמא חולף טבתא בשתא ארי כרו
פחית למקטלי ויעול דכרן מקמי
קדמך למללא עליהון פתגמין תקנין
לאתבא ית חמתך מנהון לכן תן את
בניהם לרעב והגרם על ידי חרב
ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות
ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם
מכי חרב במלחמה בכין הב ית בניהון
לכפנא ותבבינון על ידי קטולי
חרבא ויהוין נשיהון תכלן וארמלן
וגיבריהון יהון קטילי מותא עולימיהון
מטעני חרבא בקרבא תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם
כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו

לרגלי תשתמע צוחתא מבתיהון ארי
תיתי עליהון משריין בתכיף ארי כרו
פחית למקטלי וקולין צלו לפרסת רגלי
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי
למות אל תכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך
בעת אפך עשה בהם ואת יי ידיע וגלי
קדמך ית כל אתמלוכיהון עלי למקטל
לא תכפר על חוביהון וחטאיהון מן
קדמך לא יתמחון ויהון מתקלין מן
קדמך בעידן רוגזך אתפרע מנהון
יט כה אמר יהוה הלך וקנית
בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני
הכהנים כדנן אמר יי איזיל ותזבון
זלוע דחסף פחר ותדבר עמך מסבי
עמא ומסבי כהניא ויצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח שער החרסות
וקראת שם את הדברים אשר אדבר
אליך ותיפוק לחילת בר הנום דקדם
תרע קלקלתא ותתנבי תמן ית פתגמיא
דאמליל עימך ואמרת שמעו דבר
יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל

ויהין יא רפי וסימנ׳ ויהין דם ויהין תאמים קדמאה ויהין לאות בבני ישראל ויהין על מדין דבלי האנשים מבשלים נדרים חיים שדין
ויהין כמני ס׳ה

הנני מביא רעה על המקום הזה אשר
כל שמעה תצלנה אזניו ׃ ותימר קבילו
פתגמא דיי׳ מלכיא דבית יהודה ויתבי
ירושלם כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל הא אנא מיתי בשתא על אתרא
הדין דכל דישמע ינה יצלן אדנוהי ׃
יען אשר עזבני וינכרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה
ומלאו את המקום הזה דם נקים ׃ חלף
דשבקו פלחני וסאיבו ית אתרא הדין
ואסיקו ביה בוסמין לטעות עממיא
דלא ידעונין אנון ואבהתהון ומלכיא
דבית יהודה ומלו ית אתרא הדין דם
זכאין ׃ ובנו את במות הבעל לשרף
את בניהם באש עלות לבעל אשר
לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על
לבי ׃ ובנו ית במת בעלא לאוקדא ית
בניהון בנורא עלון לבעלא דלא
פקידית באוריתי ולא שלחית ביד
עבדי נביא ולא רעוא קדמי ׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת
וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה ׃ בכין

הא יומיא אתן אמר יי׳ ולא יתקרי
לאתרא הדין עוד תופת וחילת בר
הנום אלהין חילת קטיליא ׃ ובקתי
את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני איביהם וביד
מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם
למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ׃
ואקלקיל ית מילך אנש יהודה וית בני
ירושלם באתרא הדין ואמסרינון בחרבא
קדם בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
ואתין ית נבילתהון משגרא למיכל
לעופא דשמיא ולבעירא דארעא ׃
ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
כל עבר עליה ישם וישרק על כל
מכתה ׃ ואשוי ית קרתא הדא לצדו
ולאשתממו כל דיעבר עלה יכלי וינוד
על כל מחתהא ׃ והאכלתים את בשר
בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר
רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר
יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם ׃
ואוכילנון ית בסר בניהון וית בסר
בנתהון וגבר נכסי קריביה יכלון בצורא
ובעקתא דיעיקון להון בעלי דבביהון
ודבען למקטלהון ׃ ושברת הבקבק

על המקום ג וסימנ׳ אספך דמלכ׳ תצלנה וכל ועל ישבין כוות בגג א סימ׳ ושמתי מכתה כג והיתה אדום מכתיה כת מקינף
מכותיה כג אנושה ומכותיה כג מל דמל

לעיני האנשים ההלכים אותך ותתבר
זלועא לעיני גבריא דאזלין עמך
ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ג בטע בספ
ככה אשבר את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת כת ה מל
יקברו מאין מקום לקבור ותימר להון
כדנן אמר יי צבאות כדין אתבר
ית עמא הדין וית קרתא הדא כמא
דמתבר ית מנא דפחרא דלא אפשר
לאיתסאה ליה עוד ובתפת יקברון
מבלי אתר למקבר כן אעשה למקום
הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את ב ה מל הכתובות
העיר הזאת כתפת כין אעביד לאתרא
הדין אמר יי ולדיתבוהי ולמיתן ית
קרתא הדא כתופת והיו בתי ירושלם
ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
על גגתיהם לכל צבא השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים ויהון בתי חס
ירושלם ובתי מלכיא דבית יהודה
כאתר תופת דמסאב לכל בתיא
דאסיקו בוסמין על איגוריהון לכל
חילי שמיא ונסיכו נסכין לטעות

ס

עממיא ויבא ירמיהו
מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם ואתא ירמיה מתופת דשלחיה
יי תמן לאתנבאה וקם בדרת בית
מקדשא דיי ואמר לכל עמא
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל העיר הזאת מביא ק
ועל כל עריה את כל הרעה אשר
דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי
שמוע את דברי כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל האנא מיתי על קרתא
הדא ועל כל קרוהא ית כל בישתא
דגזרית עלה ארי אקשיאו ית קדלהון
בדיל דלא לקבלא ית פתגמי וישמע
פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד פקידה בבית
נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את ב פקיד המפקד
הדברים האלה ושמע פשחור בר
אמר כהנא והוא ממנא סגן כהניא
בבית מקדשא דיי ית ירמיה מתנבי
ית פתגמיא האלין ויכה פשחור את
ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון אשר
בבית יהוה ואלקי פשחור ית ירמיה

ואמרת אליהם ג בטע בספ וסימנ' נבל ממלא אשבר ולתת ה וסימנ' יוסף ויאמר משה מהלך אני יי כתפת יחד גדר ומעת

נביא ויהב יתיה לכיפתא דבתרע שיבט
בנימן עילאה דבית מקדשא דיי׳ ויהי
ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן יג
המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא חס
פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור
מסביב׃ והוה ביומא דבתרוהי ואפיק
פשחור ית ירמיה מן כיפתא ואמר ליה
ירמיה לא פשחור רבי יי׳ שמך אלהין
יתכנשון עלך דקטלין בחרבא מסחור
סחור׃ כי כה אמר יהוה הנני
נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל
יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב׃ ארי כדנן אמר יי׳ הא אנא
מסר לך לתבר לך ולכל רחמך ויתקטלון
בחרב בעלי דבביהון ועינך חזין וית
כל דבית יהודה אמסר ביד מלכא
דבבל ויגלינון לבבל ויקטלנון בחרבא׃
ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות ב בלי
מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום פחד
ולקחום והביאום בבלה׃ ואתין ית כל ב ג
עותר קרתא הדא וית כל עמלה וית ב מל
כל ליאותה וית כל אוצרי מלכיא דבית וחד חס

יהודה אמסר ביד בעלי דבביהון ויבזונון
וישבינון ויובלינון לבבל ואתה פשחור ח
וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל
אהביך אשר נבאת להם בשקר׃ ואת
פשחור וכל יתבי ביתך תהכון בשביא
ולבבל תיתי ותמן תמות ותמן תתקבר
את וכל רחמך דאתנביתא להון בשקרא׃
פתיתני יהוה ואפת חזקתני
ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה
לעג לי׃ שבשתני יי׳ ואשתבשית
תקיפתני ויכילת לי הויתי לחוך כל
יומא כולהון מחייכין בי׃ כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר
יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום׃ ארי
בזמן דאנא מתנבי אנא מרים קלי בכי
ומצוח ועל חטופין ובזוזין אנא מתנבי
ארי הוה פתגמא דיי׳ לי לחיסודין ולעג
כל יומא׃ ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר ב
עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת
עצר בעצמתי ונלאתי כלכל ולא אוכל׃ ג חס
ואמרית לא אדכרינה ולא אמליל עוד
בשמיה והוון פתגמוהי בלבי כאישא
בערא שטפין ית גרמי ולאיתי לסוברא

והביאום ג̇ ב̇ מל׳ וחד חס̇ וסימנ׳ והביאם ליצ ולקחום עמים והביאום בבלה קד׳ מג׳ הביאם כל̇ ושארא מל׳ אזעק ל׳ קמ׳

ולא איכול יתי׃ כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי
שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו
ונקחה נקמתנו ממנו׃ ארי שמעית
מילי סגיאין דמתכנשין מסחור סחור
חוו ונחוינה אמרין כל אנש שלמי
כמנין לאבאשא לי מא אם יטעי וניכול
ליה ונתפרע פורענותנא מניה׃ ויהוה
אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו
ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת
עולם לא תשכח׃ ויי דמימריה בסעדי
כגיבר תקיף על כין רדפי יתקלון ולא
יכלון למקם יבהתון לחדא ארי לא
יצלחון ותתפינון את כלנות עלם דלא
תפסוק׃ ויהוה צבאות בחן צדיק ראה
כליות ולב אראה נקמתך מהם כי
אליך גליתי את ריבי׃ ויי צבאות בחר
קשוט גלין קדמוהי כולין ולב אחזי
פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרית
ית עולבני׃ שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד
מרעים׃ שבחו קדם יי אודו קדם יי
ארי שיזיב ית נפש מסכין מיד מבאשין׃
ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר

ילדתני אמי אל יהי ברוך׃ ליט יומא
דאתילידית ביה יומא דילידתני אמי
לא יהי בריך׃ ארור האיש אשר בשר
את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחהו׃ ליט גברא דבסר ית אבא למימר
אתיליד לך בר דכר חדאה חדייה׃ והיה
האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה
ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה
בעת צהרים׃ ויהי גברא ההוא כקרויא
דהפך יי ברוגזיה ולא אתתבא וישמע
צוחתא בצפרא ויבבא בעידן טיהרא׃
אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי
קברי ורחמה הרת עולם׃ לוי דלא אמר
עלי דמיתית ממעין והות לי פון אמי
קברי והוית כד לא הוית׃ למה זה מרחם
יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת
ימי׃ למא דנן מבטנא נפקית למחזי עמל
ודוון וספו בבהתא יומי׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהו את פשחור בן
מלכיהו ואת צפניה בן מעשיה הכהן
לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי כד שלח לותיה מלכא צדקיה
ית פשחור בר מלכיה וית צפניה בר

ולא אוכל ג׳ וסימנה׳ פניתי פני ונלאיתי מלאתי גדולה ... יפתה ג׳ וחס וסימנה׳ אולי יפתה והנביא יפתה קיצין ... שמח ב׳ שמחהו

מעשיה כהנא למימר׃ דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו
ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו׃ צלי כען
עלנא קדם יי ארי נבוכדנצר מלכא
דבבל מגיח קרבא בנא מא אם יעביד
יי עמנא ככל פרישתיה ויסתלק
מננא׃ ויאמר ירמיהו אליהם כה
תאמרן אל צדקיהו׃ ואמר ירמיה
להון כדין תימרון לצדקיה׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי
אותם אל תוך העיר הזאת׃ כדנן אמר
יי אלהא דישראל האנא מסחר ית מני
קרבא דבידכון דאתון מגיחין קרבא
בהון עם מלכא דבבל ועם כסדאי
דצריין עליכון מברא לשורא ואכנוש
יתכון לגו קרתא הדא׃ ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף
ובחמה ובקצף גדול׃ ואגיח אנא עמכון
בידא תקיפא ובדרע מרמם וברוגז
ובחמא ובתקוף רב׃ והכיתי את יושבי

העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה
בדבר גדול ימתו׃ ואמחי ית יתבי
קרתא הדא וית אנשא וית בעירא במותא
סגיאה ימותון׃ ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו
ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד
נבוכדנצר מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב
לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם׃
ובתר כין אמר יי אמסר ית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית עבדוהי
וית עמא דאשתארו בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל וביד בעלי
דבביהון וביד דבען למקטלהון ויקטלנון
לפתגם דחרב לא יחוס עליהון ולא יחמול
ולא ירחים׃ ואל העם הזה תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות׃ ולעמא הדין תימר
כדנן אמר יי האנא יהיב קדמיכון ית
אורח חיי וית אורח מותא׃ הישב
בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים

ד פסוקי׳ אית בהון מן מן ומן וסימנ׳ וייצר יי אדם כי יקריב ממחנית ואחרי כן נאם יי ... ואת עבדיו ד וסימנ׳ ויהי לתשובת
וישקף ארונה ואחרי כן נאם יי את פרעה ...

וחיה ק הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו
לשלל׃ דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוק
וישתמע לכסדאי דצירין עליכון
דייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא׃ כי
שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן
ושרפה באש׃ ארי הא רוגזי בקרתא
הדא לבישא ולא לטבא אמר יי̇ ביד
מלכא דבבל תתמסר ויוקדנה בנורא׃
ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה׃
ולבית מלך שבטא דבית יהודה קבילו
פתגמא דיי̇׃ בית דוד כה אמר יהוה
דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד
ב̇ מל̇ עושק פן תצא כאש חמתי ובערה
כס ק ואין מכבה מפני רע מעלליהם׃ בית
דויד כדנן אמר יי̇ דינו לצפרא דינא
ושיזיבו אניסא מיד דאניס ליה
דלמא ידלק כאישתא רוגזי וישיצי
ולא יהי חיס מן קדם בישות עובדיכון׃
הנני אליך ישבת העמק צור המישור
נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו
סי̇ ומי יבוא במעונותינו׃ הא אנא שלח
רוגזי עלך דיתבא בתקפיא בקרוין

פריכן אמר יי̇ דאמרין מן ייחות עלנא
ומן ייעול בבירניתנא׃ ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סביביה׃ ואסער
עליכון כפירי עובדיכון אמר יי̇
ואדליק אישתא בחרשה ותשיצי כל
כב סחרנהא׃ כה אמר יהוה רד בית
מלך יהודה ודברת שם את הדבר
הזה׃ כדנן אמר יי̇ חות לבית מלך
שבטא דבית יהודה ותתנבי תמן ית
פתגמא הדין׃ ואמרת שמע דבר יהוה
מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃
ותימר קביל פתגמא דיי̇ מלך שבטא
דבית יהודה דיתיב על כורסי דויד את
ועבדך ועמך דעלין בתרעיא האילין׃
כה אמר יהוה עשו משפט
ל̇ ומל̇ וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר
ל̇ חס יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם
נקי אל תשפכו במקום הזה׃ כדנן אמר
יי̇ עבידו דינא וצדקתא ושיזיבו אניסא
מיד דאניס ליה וגיור ייתם וארמלא
לא תינון לא תינסון ודם זכי לא תישדון
ד̇ כת̇ וו באתרא הדין׃ כי אם עשו תעשו את

מה דמל ומעונתינו טרפה חם דחס ירבצון תשבון מעונתם כת ושו̇ מעונות כת ולביתי וסימנהון ויפקד משה ופקודי בני גרשון כל הפקדים
ולבית שאול מקעד מסלות ולבית מלך יהודה ולבית הרכבים והיה לאב ולבית יעקב חטאתם

הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה
מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים
ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו׃ ארי
אם מעבד תעבדון ית פתגמא הדין
וייעלון בתרעי ביתא הדין מלכין
דיתבין לדויד על כורסיה רכיבין
ברתיכין ובסוסון הוא ועבדוהי
ועמיה׃ ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה
יהיה הבית הזה׃ ואם לא תקבלון ית
פתגמיא האלין במימרי קיימית
אמר יי׳ ארי לחרבא יהי ביתא הדין׃
כי כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה לי ראש
הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים
לא נושבה׃ ארי כדנן אמר יי׳ על בית
שבטא דבית יהודה אילו את חביב
קדמי כבית מקדשא דרם בריש
טוריא אם לא אשוינך מדברא
קרוין דלא אתיתבא׃ וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו מבחר
ארזיך והפילו על האש׃ ואזמין
עלך מחבלין גבר וזיניה ויקטלון
שפר גבריך כמא דקצצין אעי חורשא

ורמון לנורא׃ ועברו גוים רבים על
העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו
על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
הזאת׃ ויעברון עממין סגיאין על
קרתא הדא ויימרון גבר לחבריה על מא
עבד יי׳ כדין לקרתא רבתא הדא׃
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום׃ ויימרון על דשבקו ית
קימא דיי׳ אלההון וסגידו לטעות
עממיא ופלחונין׃ אל תבכו למת ואל
תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב
עוד וראה את ארץ מולדתו׃ לא תבכון
על מית ולא תדון עלוהי בכו מבכא
לדגלו ארי לא יתוב עוד ויחזי ית ארע
ילדותיה׃ כי כה אמר יהוה
אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
המקום הזה לא ישוב שם עוד׃ ארי
כדנן אמר יי׳ על שלום בר יאשיה
מלך שבטא דבית יהודה דמלך תחות
יאשיה אבוהי דגלא מן אתרא הדין
לא יתוב לתמן עוד׃ כי במקום אשר
הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת

ואת הארץ ... תפחרו ... כי ... ואת הארץ הזאת לא יראה עוד ... המלך ב׳ וחד המלך תחת יאשיהו המלך ... ועד

לא יראה עוד׃ ארי באתרא דאגלאו
יתיה תמן ימות וית ארעא הדא לא
יחזי עוד׃ הוי בונה ביתו בלא
צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו
יעבד חנם ופעלו לא יתן לו׃ ווי דבני
ביתיה בלא קשוט ועליתיה בלא
כדחזי בחבריה מפלח מגן ואגריה
לא יהיב ליה׃ האמר אבנה לי בית
מדות ועליות מרוחים וקרע לו
חלוני וספון בארז ומשוח בששר׃
דאמר אבני לי בתין דמשחן ועליין
מרווחן ופציס ליה חרכין ומטליל
בכורי ארזיא ומצייר בסמנין׃ התמלך
כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא
אכל ושתה ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו׃ הא את מדמי למהוי כמלכא
קדמאה אבוך הלא אכל ושתי ועבד
דין דקשוט וזכו בכין טב ליה׃ דן
דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת
אתי נאם יהוה׃ דן דין מסכין וחשיך
בכין הוה טב הלא היא דעתא דרעינא
כה אמר יי׃ כי אין עיניך ולבך כי אם
על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל
העשק ועל המרוצה לעשות׃ ארי

לית עינך ולבך אלהין על ממונא
למינס ועל דם זכי למשפך ועל עשקא
ועל דבר עות נפשך למעבד׃
לכן כה אמר יהוה אל יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו
הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי
אדון והוי הדה׃ בכין כדנן אמר יי
על יהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה לא יספדון ליה ווי על אחי
ווי על אחת לא יספדון ווי על מלכא
ווי על מלכותיה׃ קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם׃
כמא דמשגרין ית נבילת חמרא כין
ישגרון ית נבילתיה יתגרר וישתדי
להלא לתרעי ירושלם׃ עלי הלבנון
וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים
כי נשברו כל מאהביך׃ סקי לבית מקדשא
וצוחי ובתרעי טור ביתא ארימי קליך
וצוחי על מגזתא ארי איתברו כל רחמך׃
דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי׃
שלחית לותיך ית כל עבדי נביא כד
הוית יתבא שליוא אמרת לית אנא
מקבלא אלפן דא אורחך מזעוריך

וגם דם הנקי כי אין עיניך ... הלא היא ג וסימנ׳ ברצת כתובה הדעת ... אחות ג ולאבשלום והוי אחות קטנה ... וצעקי ל׳ ...

ארי לא קבילת למימרי׃ כל רעיך תרעה
רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך׃ כל פרנסך יתבדרון
לכל רוח ורחמך בשביא יהכון ארי כען
תבהתין ותתכנעין מכל בשתיך׃ ישבתי
בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה׃ דיתבא בבית
מקדשא בנני מלכיא מרביא כנשרא
מא תעבדין במיתי ליך עקא וזיע
הא כחבלין דילידתא׃ חי אני נאם יהוה
כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך
יהודה חותם על יד ימיני כי משם
אתקנך׃ קיים אנא אמר יי׳ ארי אם יהי
כניה בר יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה כגלף דעזקא על יד ימינא ארי
מתמן במימרי אגלינך׃ ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור
מפניהם וביד נבוכדנצר מלך בבל
וביד הכשדים׃ ואמסרינך ביד דבען
למקטלך וביד דאת דחיל מן קדמיהון
וביד נבוכדנצר מלכא דבבל וביד
כסדאי׃ והטלתי אתך ואת אמך
אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר
לא ילדתם שם ושם תמותו׃ ואטלטיל
יתך וית אמך דילידתך לארע אחרי
דלא אתילידתון תמן ותמן תמותון׃
ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם
לשוב שם שמה לא ישובו׃ ולארעא
דאינון מטען ית נפשהון למתב לתמן
לתמן לא יתובון׃ העצב נבזה
נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ
בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו
על הארץ אשר לא ידעו׃ הסירא
חרשא מטרטלא גברא הדין כניא
כמנא דלית ביה צרוך מדין איטלטלו
הוא ובנוהי ואתגליאו לארעא דלא
ידעו׃ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה׃ מארעיה אגליוהי לארע אוחרי
ארעא דישראל קבילי פתגמא דיי׳
כה אמר יהוה כתבו את האיש
הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא
יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד
ומשל עוד ביהודה׃ כדנן אמר יי׳
כתובו ית גברא הדין דלא ולד גברא
לא יצלח ביומוהי ארי לא יצלח מזרעיה
גבר יתיב על כורסי דויד ועביד שלטן
כג על דבית יהודה׃ הוי רעים
מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי

תמותו ג׳ מל׳ וסימנ׳ ואמנו ודבריכם ופתח אהל מועד לא תחללו והטלתי ידע תדעו שובו שבו דיחזק למה תמותו וריש פסוק
כניהו ג׳ וסימנ׳ חי אני נאם יי׳ אם יהיה העצב נבזה וימלך מלך

נאם יהוה׃ ויי פרנסיא דמאבדין ומבדרין
ית עם דאתקרי שמי עלוהי אמר יי׃
לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל על הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את
רע מעלליכם נאם יהוה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהא דישראל על פרנסיא
דמפרנסין ית עמי אתון בדרתון ית
עמי וטרטילתונון ולא תבעתון
יתהון הא אנא מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר יי׃ ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר
הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על
נוהן ופרו ורבו׃ ואנא אכניש ית
שארא דעמי מכל מדינתא דאגליתי
יתהון לתמן ואתיב יתהון לאתרהון
ויפשון ויסגון׃ והקמתי עליהם רעים
ורעום ולא יראו עוד ולא יחתו ולא
יפקדו נאם יהוה׃ ואקים להון פרנסין
ויפרנסונון ולא ירחלון עוד ולא
יתברון ולא יזועון אמר יי׃
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ׃ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים לדויד
משיח דצדקא וימלוך מלכא ויצלח
ויעביד דין דקשוט וזכו בארעא׃
בימיו תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו׃ ביומוהי יתפרקון דבית יהודה
וישראל ישרי לרוחצן ודין שמיה
דיהון קרן ליה יתעבדן לנא זכון קדם יי
ביומוהי׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים׃ בכין הא יומיא אתן
אמר יי ולא יהון משתעין עוד
בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על אדמתם׃ להין
יהון משתעין בגבורתא דיי דאסיק
ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע
צפונא ומכל מדינתא דאגליתינון
לתמן ויתבון על ארעהון׃
לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו

ואשר העלה ל׳ כול׳ ואשר יתן ל׳ ואשר אתו ל׳ ואשר תלכו ל׳ ואשר תאמרו ל׳ ואשר תינא ל׳ ואשר יגאל ל׳ ואשר ימלא ל׳ ואשר הביא ל׳

כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר
עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו
מן קדם נביי שקרא אתבר לבי במעי
זעו כל גרמי הויתי כגבר רוי וכגברא
דמשתטי מן קדם חמריה מן קדם יי
ומן קדם פתגמי קדשיה כי מנאפים
מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ
יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן ארי זנאין אתמליאת
ארעא ארי מן קדם מומי דשקר
חרובת ארעא יבישו דירות מדברא
ועל דמסגן ברעות נפשהון בשתא
תיתי עליהון וגיבריהון לא יצלחון
כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי
מצאתי רעתם נאם יהוה ארי אף ספר
אף כהין גניבו אורחתהון אף בבית
מקדשי גלין קדמי בישתהון אמר
יי לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות
באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נאם יהוה בכין תהי
אורחתהון להון כמשרועין בקבלא
יתקלון ויפלון בה ארי איתי עליהון
בשתא שנת סעורן חוביהון אמר יי
ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו

בבעל ויתעו את עמי את ישראל ובנביי
שמרון חזיתי רשע מתנבן בשום
טעותא ומטען ית עמי ית ישראל
ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף
והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי
שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם
וישביה כעמרה ובנביי ירושלם חזיתי
שנו זנאין ומהלכין בשקר ומתקפין ידי
מבאשין בדיל דלא למתב גבר מבשתיה
הוו קדמי כלהון כסדם ויתבהא כעמרה
לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה
והשקתים מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ בכין
כדנן אמר יי צבאות על נביי שקרא
האנא מיתי עליהון עקא מרר כגידין
ואשקינון כס דלוט ביש כרישי חיוין
ארי מן נביי ירושלם נפקת חנופתא
לכל יתבי ארעא כה אמר
יהוה צבאות אל תשמעו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה
אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה
כדנן אמר יי צבאות לא תקבלון לפתגמי
נביי שקרא דמתנבן לכון מטען אנון

מרוצתם ב בליש וסימנ הקשבתי ותהי קדמו במרצותם כת תנ מל ־ באפלה ב וסימנ ימשש בחלקלקות מהבלים ל וכו

יתכון רשע לבהון ממללין לא למימרא
דיי׃ אמרים אמור למנאצי דבר יהוה
שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו
אמרו לא תבוא עליכם רעה׃ אמרין
בנבואת שקרהון למרגזין קדמי
מליל יי שלמא יהי לכון וכל דאזיל
בהרהור לביה אמרין לא תיתי עליכון
בשתא׃ כי מי עמד בסוד יהוה וירא
וישמע את דברו מי הקשיב דברו
וישמע׃ ארי לא קמו דיתגלי להון רז
מן קדם יי ולא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי לא אציתו למימריה ולא
קבילו׃ הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים
יחול׃ הא מזופיתא מן קדם יי ברגז
נפקא ועלעול משתגש על ריש
רשיעין יחול׃ לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה בינה׃ לא
יתוב רוגזא דיי עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון
בה אסתכלא׃ לא שלחתי את הנבאים
והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו׃
לא שלחית ית נביי שקרא ואנון רהטין

לאבאשא לא מלילית עמהון ואנון מתנבן
שקר׃ ואם עמדו בסודי וישמעו דברי
את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם׃ ואילו קמו אתגלי להון רז
מן קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי
ואתיבונון מאורחתהון בישתא ומבישת
עובדיהון׃ האלהי מקרב אני נאם יהוה
ולא אלהי מרחק׃ אנא אלהא ברית
עלמא מבראשית אמר יי אנא אלהא
עתידנא לחדתא עלמא לצדיקיא׃ אם
יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם יהוה׃ אם ידמי גברא
לאיטמרא כד בסתרא וקדמי הלא גלי
אמר יי הלא ית שמיא וית ארעא
יקרי מלי אמר יי׃ שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי׃ שמיע קדמי
ית דאמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
שקרא למימר פתגם נבואה בחלמא
אתחזא לי׃ עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תרמת לבם׃ עד
אמתי אית בליבהון דנביי שקרא
דמתנבן שקר ומתנבן רשע לבהון׃

וירא ג׳ וסימנ׳ וירב את ריבי וישמע עד ישקיף וירא ׃ נביאים ג׳ מל׳ בע׳ וסימנ׳ ומי יתן כהכרית וגם נביאים ׃ דויפשט ולא ענהו
הלקחים לשונם נביאם כת׳ ושאר נבאים כת׳ חס׳ יוד קדמא׳

החשבים להשכיח את עמי שמי
בחלמתם אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל
דמחשבין לאנשאה ית עמי שמי
בשקרהון דמשתען גבר לחבריה
כמא דשבקו אבהתהון ית פלחן שמי
ומקימין בשום טעותא׃ הנביא אשר
אתו חלום יספר חלום ואשר דברי
אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את
הבר נאם יהוה׃ נביא דעמיה חלמא
ישתעי חלמא ודפתגמי עמיה ימליל
פתגמי קשוט הא כמא דפריש בין
תבנא לעבורא כין פריש בין רשיעיא
לצדיקיא אמר יי׃ הלא כה דברי כאש
נאם יהוה ובפטיש יפצץ סלע׃ הלא
כל פתגמי תקיפין כאישתא אמר יי
וכפטישא דמנפע כיפא׃ לכן הנני על
הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש
מאת רעהו׃ בכין האנא שלח רוגזי
על נביי שקרא אמר יי מגנבין פתגמי
גבר מן חבריה׃ הנני על הנבאים נאם
יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם׃
האנא שלח רוגזי על נביי שקרא אמר
יי דמתנבן כרעות לבהון ואמרין כין

אמר׃ הנני על נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה
נאם יהוה׃ האנא שלח רוגזי על דמתנבן
חלמין דשקר אמר יי ומשתען ומטען
ית עמי בשקריהון ובבקרותהון ואנא
לא שלחתינון ולא פקידתינון ואהנאה
לא יהנון לעמא הדין אמר יי׃ וכי
ישאלך העם הזה או הנביא או כהן
לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם
את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה׃
וארי ישאלינך עמא הדין או ספר
או כהין למימר מא נבואתא בשמא
דיי ותימר להון כדין נבואתא וארטוש
יתכון אמר יי׃ והנביא והכהן והעם
אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על
האיש ההוא ועל ביתו׃ וספר וכהין
ועמא דיימר נבואתא בשמא דיי
ואסער על גברא ההוא ועל ביתיה׃
כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה׃
כדין תימרון גבר לחבריה וגבר לאחוהי
מא אתיב יי ומא מליל יי׃ ומשא

והנביא ג ריש פס וסימנ׳ ההוא או חלם כי יפתה והכהן והעם ׳׳ על רעהו ה׳ וסימנ׳ וכי יזיד כי כאשר יקום ומעיר כה תאמרו גבר

יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה
לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים
חיים יהוה צבאות אלהינו׃ ונבואה
בשמא דיי לא תדכרון עוד ארי
נבואתא תהי לגבר דמקיים פתגמי
דעותיה ואתון מרמן לבטלא ית
פתגמי אלהא קימא יי צבאות אלהנא׃
כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה
ומה דבר יהוה׃ כדין תימר לנביא
מא אתיבך יי ומא מליל יי׃ ואם משא
יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען
אמרכם את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא
יהוה׃ ואם נבואה בשמא דיי תימרון
בכין כדנן אמר יי חלף דאמרתון ית
פתגמא הדין נבואתא בשמא דיי
ושלחית לותכון למימר לא תימרון
נבואתא בשמא דיי׃ לכן
הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני׃ בכין האנא
שלח רוגזי וארטוש יתכון מרטש
וארחיק יתכון וית קרתא דיהבית לכון
ולאבהתכון מקביל מימרי׃ ונתתי

ב כשמעהו

ד פסוק דאית בהון ד ד קודשין

עליכם חרפת עולם וכלמות עולם
אשר לא תשכח׃ ואתין עליכון חסודי
עלם ותחפיכון אתכנעות עלם דלא
תפסוק׃ הראני יהוה והנה שני
דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה
אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל
את יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם
בבל׃ אחזיני יי והא תרין סלי תינין
מתתין קדם היכלא דיי בתר דאגלי
נבוכדנצר מלכא דבבל ית יכניה בר
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה וית ורברבני יהודה
וית אומניא וית תרעיא מירושלם
ואובילנון לבבל׃ הדוד אחד תאנים
טבות מאד כתאני הבכרות והדוד
אחד תאנים רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע׃ סלא חד תינין טבן
לחדא כתינין בכירן וסלא חד תינין
בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
ויאמר יהוה אלי מה אתה
ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים
הטבות טבות מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה מרע׃ ואמר
יי לי מא את חזי ירמיה ואמרית תינין

שרי יהודה ואת

ד פסוק אית בהון ד ד קודשין וסימנ׳ על פי יי יחנן ואם משא קול ששון ויקרא אסא תאכלנה ד וסימנ׳ הדוד אחד ושראה ושלאה
השערים

תיניא טבתא טבן לחדא ודבישן בישן
לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
הטובות האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים לטובה׃ כדנן אמר יי אלהא
דישראל כתיניא טבתא האלין כין יי
אשתמודע ית גלות יהודה דאגליתי
מן אתרא הדין לארע כסדאי לטבא׃
ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס
ונטעתים ולא אתוש׃ ואשוי מימרי
עליהון לטבא ואתיבינון לארעא הדא
ואבנינון ולא אפגר ואקיימינון ולא
אטלטילי׃ ונתתי להם לב לדעת אתי
כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם׃
ואתין להון לב למידע דחלתי ארי אנא
יי ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה ארי יתובון לפלחני בכל לבהון׃
וכתאנים הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ מצרים׃ וכתיניא
בישתא דלא מתאכלן מבישו ארי
כדנן אמר יי כין אתין ית צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה וית רברבוהי וית
שארא דירושלם דאשתארו בארעא
הדא ודיתבין בארעא דמצרים׃ ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם׃ ואתנינון
לזיע לבישא לכל מלכות ארעא לחסודין
ולמתל לשועי וללוטא בכל אתריא
דאגלינון לתמן׃ ושלחתי בם את החרב
את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם׃
ואגרי בהון ית דקטלין בחרבא כפנא
ומותא עד דיסופון מעל ארעא דיהבית
להון ולאבהתהון׃ הדבר
אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדנאצר מלך בבל׃ פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה על כל עמא דבית

ובניתים ב וסימנה׃ ושמתי עיני כבראשנה תנינ׳ ובניתים כת׳ ונטעתים ג וסימנה׳ ושמתי וששתי על אדמתם והיושבים ג ב
מל וחד חס וסימנה׳ בארץ מצרים ביהודה הראשנים קדמאי חס נתתי להם ולאבותיהם ב דסמ׳ וסימנה׳ מעל האדמה והשיבותים

יהודה בשתא רביעיתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה היא
שתא קדמיתא לנבוכדנצר מלכא
דבבל׃ אשר דבר ירמיהו הנביא על
כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם
לאמר׃ דאתנבי ירמיה נביא על כל
עמא דבית יהודה ועל כל יתבי
ירושלם למימר׃ מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכים ודבר ולא שמעתם׃ מן תלת
עסרי שנין ליאשיה בר אמון מלך
שבטא דבית יהודה ועד יומא הדין
דנן עסרין ותלת שנין הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי ומליל עמכון
מקדים ומליל ולא קבילתון׃ ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמע׃ ושלח יי
לותכון ית כל עבדוהי נביא מקדים
ומשלח ולא קבילתון ולא ארכינתון
ית אודנכון לקבלא׃ לאמר שובו נא
איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם

ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למן עולם ועד עולם׃
למימר תובו כען גבר מאורחיה בשתא
ומבישות עובדיכון ותיבו על ארעא
דיהב יי לכון ולאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא׃ ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא
תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא
ארע לכם׃ ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ולמסגד להון
ולא תרגזון קדמי בעובדי ידיכון
ולא אבאיש לכון׃ ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם׃ ולא קבילתון למימרי
אמר יי בדיל לארגזא קדמי בעובדי
ידיכון לאבאשא לכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות חלף דלא קבילתון
ית פתגמי׃ הנני שלח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה

אשכים השכים ג׳ מל׳ בליש׳ וס׳מנ׳ מן שלש עשרה ושלח [illegible] ארע ב׳ וסימנ׳ ולא ארע לכם ארע לך

ולשרקה ולחרבות עולם׃ האנא שלח
ודבר ית כל מלכות צפונא אמר יי
ולנבוכדנצר מלכא דבבל עבדי
ואתינון על ארעא הדא ועל יתבהא
ועל כל עממיא האלין סחור סחור
ואגמרינון ואשוינון לצדו ולאשתממו
ולחרבא לעלם׃ והאבדתי מהם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול
כלה קול רחים ואור נר׃ ואוביד מנהון
קל פיע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן
קל סיען דמשבחין בניהור בוצין׃
ב׳ לחת — והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה את מלך בבל
שבעים שנה׃ ותהי כל ארעא הדא
לחרבא לצדו ויפלחון עממיא האלין
ית מלכא דבבל שבעין שנין׃ והיה
ג׳ ט׳ — כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך
בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם
ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות
שנין — עולם׃ ויהי כמשלם שבעין שנין אסער
על מלכא דבבל ועל עמא ההוא אמר
יי ית חוביהון ועל ארע כסדאי ואשוי
יתיר ו׳ — יתהון לצדות עלם׃ והבאותי על
הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי

עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר
נבא ירמיהו על כל הגוים׃ ואיתי על
ארעא ההיא ית כל פתגמי דגזרית
עלה ית כל דכתיב בספרא הדין דאתנבי
ירמיה על כל עממיא׃ כי עבדו בם
גם המה גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם ובמעשה ידיהם׃
ארי אפלחו בהון אף אנון עממין
סגיאין ומלכין רברבין ואשלים להון
כאגרהון וכעובדי ידיהון׃
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי
קח את כוס היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם׃ ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל לי קביל ית כסא דחמר
לוטא הדין מן קדמי ותשקי יתיה ית
כל עממיא דאנא שלח יתך עליהון׃
ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינתם׃ וישתון וישתגשון
ויטרפון מן קדם דקטלין בחרבא
דאנא שלח בינהון׃ ואקח את הכוס
מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר
שלחני יהוה אליהם׃ וקבילית ית כסא
מן קדם יי ואשקיתי ית כל עממיא

על מלך ט׳ וסימנ׳ בימין עלה ויקח אתם דמל׳ ויצא יהויכין ונשאת המשל והיה כמלאות שא קינה בהשענך ויער כחו ובעתים ההם ״ בינתם

דשלחני יי עליהון׃ את ירושלם ואת
ערי יהודה ואת מלכיה את שריה
לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה
ולקללה כיום הזה׃ ית ירושלם וית
קרויא דבית יהודה וית מלכהא ית
רברבהא למיתן יתהון לחרבא לצדו
ולאשתממו וללוטא כיומא הדין׃
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
ואת שריו ואת כל עמו׃ ית פרעה
מלכא דמצרים וית עבדוהי וית
רברבוהי וית כל עמיה׃ ואת כל הערב
ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד׃ וית כל סמכותא וית כל מלכי
ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי
וית אשקלון וית עזה וית עקרון וית
שארא דאשדוד׃ את אדום ואת מואב
ואת בני עמון׃ ית אדום וית מואב
וית בני עמון׃ ואת כל מלכי צר ואת
כל מלכי צידון ואת כל מלכי האי
אשר בעבר הים׃ וית כל מלכי צור
וית כל מלכי צידון וית כל מלכי נגסא
דבעברא דימא׃ ואת דדן ואת תימא

ב׳ ואמר ישב

ואת בוז ואת כל קצוצי פאה׃ וית דדן
וית תימא וית בוז וית כל מקפי פאתא׃
ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר׃ וית כל מלכי ערב
וית כל מלכי ערבאי דשרן בשכונן
במדברא׃ ואת כל מלכי זמרי ואת כל
מלכי עילם ואת כל מלכי מדי׃ וית
כל מלכי זמרי וית כל מלכי עילם וית
כל מלכי מדי׃ ואת כל מלכי הצפון
הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על פני
האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם׃
וית כל מלכי צפונא דקריבין ודרחיקין
גבר לאחוהי וית כל מלכות עממיא
דעל אפי ארעא ומלכא דבבל ישתי
בתריהון׃ ואמרת אלהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר
אנכי שלח ביניכם׃ ותימר להון כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל שתו
ורוו ואשתגישו ופילו ולא תקומון
מן קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח
ביניכון׃ והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה

ב׳ ופחות הארץ
ל׳
ב׳ את ב׳ שפירדן
ולגבעות נפלו עלינו

הקרבים והרחקים ד׳ וסימנ׳ מאלהי ששך דניאל מגלה — מלכי ערב ב׳ וסימנ׳ ואת מלכי ערב ופחות הארץ
ירושלם שריה פרעה אדום ארבעה קרחי את ישפלי סימן

אמר יהוה צבאות שתו תשתו׃ ויהי
ארי יסרבון לקבלא כסא מן ידך למשתי
ותימר להון כדנן אמר יי צבאות משתא
תשתון׃ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי
עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה
תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל
ישבי הארץ נאם יהוה צבאות׃ ארי
הא בקרתא דאתקרי שמי עלה אנא
משרי לאבאשא ואתון מדמן דמזכא
תזכון לא תזכון ארי דקטלין בחרבא
אנא מכלי על כל יתבי ארעא אמר
יי צבאות׃ ואתה תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן
קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים
יענה אל כל ישבי הארץ׃ ואת תתנבי
להון ית כל פתגמיא האלין ותימר
להון יי ממרומא יכלי וממדור קדשיה
ירים מימריה אכלאה יכלי דייתון
בזוזין על ארע בית שכינתיה הא
כנחתי מעצרתא דמרימין קלהון
כין ייתי זיעא לכל יתבי ארעא׃ בא
שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה
בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים

נתנם לחרב נאם יהוה׃ מטא אתרגושא
עד סיפי ארעא ארי דינא קדם יי בעממיא
מתפרע הוא לכל בסרא רשיעיא דבהון
מסרינון לקטלא אמר יי׃ כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי
אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ׃
כדנן אמר יי צבאות הא בישתא
נפקא מעם לעם ועממין רברבין
ייתון בגלי מסיפי ארעא׃ והיו חללי
יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה יהיו׃
ויהון קטילא רמן קדם יי ביומא ההוא
מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לא
יסתפדון ולא יתכנשון ולא יתקברון
לזיבל מבדר על אפי ארעא יהון׃ הילילו
הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה׃ אילילו מלכיא
וצוחו וחופו רישיכון בקטמא תקיפי
עמא ארי שלימו יומיכון לקטלא
ותתבדרון ותיפלון דהויתון רגיגין
כמני חמדתא׃ ואבד מנוס מן הרעים
ופליטה מאדירי הצאן׃ ויבדר בית

נשפטה וסימנה׳ אין קורא כי באש הנני נשפט בא שאון איש חכם נג׳ ועד קצה הארץ ג׳ וסימנה׳ מאלהי והמיבך והיו חללי׃

עירוקי מן מלכיא ושיזבא מתקיפי
עמא׃ קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם׃ קל
צוחת מלכיא ויללת תקיפי עמא ארי
אביז יי ית עמהון׃ ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה׃ ויצדון מדורי
שלמהון מן קדם תקוף רוגזא דיי׃
עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃ גלא
מלך מכרכיה ארי הות ארעהון לצדו
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרוא
ומן קדם תקוף רוגזיה׃

בראשית ממלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר׃ ברישׁ מלכות
יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה הוה פתגמא הדין מן קדם יי
למימר׃ כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם
אל תגרע דבר׃ כדנן אמר יי קום
בדרת בית מקדשא דיי ותתנבי על
כל קרויא דבית יהודה דעלין למסגד

בבית מקדשא דיי ית כל פתגמיא
דפקידתך לאתנבאה להון לא תמנע
פתגם׃ אולי ישמעו וישבו איש מדרכו
הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם׃
מא אם ישמעון ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ואתיב מן בישתא דאנא מחשיב
למעבד להון מן קדם בישות עובדיהון׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם׃ ותימר להון כדנן אמר
יי אם לא תקבלון למימרי למהך
באוריתי דיהבית קדמיכון׃ לשמע
על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם ושלח ולא
שמעתם׃ לקבלא לפתגמי עבדי נביא
דאנא שלח לותכון ומקדים ומשלח
ולא קבילתון׃ ונתתי את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי
הארץ׃ ואתין ית ביתא הדין כשילו וית
קרתא הדא אתין ללוטא לכל עממי
ארעא׃ וישמעו הכהנים
והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר
את הדברים האלה בבית יהוה׃ ושמעו

על דברי׳ וסימנ׳ ויחד שגיון לכו דרשו ב׳ בו לשמע מהבלים חני הו עיל עלה הבצרות וכל דברי הימ׳ כון במ״א ולא שמע אל דברי
ונתתי מדוע קדמ׳ כשלה כת׳ בתרא׳ כשלו כת׳

כהניא וספריא וכל עמא ירמיה מתני
ית פתגמיא האלין בבית מקדשא דיי׳
ויהי ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל
העם ויתפשו אתו הכהנים והנביאים
וכל העם לאמר מות תמות: והוה כד
שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד
יי׳ למללא עם כל עמא ואחדו יתיה
כהניא וספריא וכל עמא למימר ממת
תמות: מדוע נבית בשם יהוה לאמר
כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת
תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל
ירמיהו בבית יהוה: מדין אתנביתא
בשמא דיי׳ למימר כשילו יהי ביתא
הדין וקרתא הדא תחרוב מבלי יתיב
ואתכניש כל עמא על ירמיה בבית
מקדשא דיי׳: וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה ויעלו מבית המלך
בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש
ושמעו רברבי יהודה ית פתגמיא האלין
וסליקו מבית מלכא לבית מקדשא דיי׳
ויתיבו במעלנא דתרע בית מקדשא
דיי׳ מחדתא: ויאמרו הכהנים והנביאים
אל השרים ואל כל העם לאמר משפט

מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת
כאשר שמעתם באזניכם: ואמרו
כהניא וספריא לרברביא ולכל עמא
למימר חובת דין דקטול לגברא הדין
ארי אתנבי על קרתא הדא כמא דשמעתון
באדניכון: ויאמר ירמיהו אל כל השרים
ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם: ואמר ירמיה
לכל רברביא ולכל עמא למימר יי׳
שלחני לאתנבאה על ביתא הדין ועל
קרתא הדא ית כל פתגמיא דשמעתון:
ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: וכען
אתקינו אורחתכון ועובדיכון וקבילו
למימרא דיי׳ אלהכון ויתוב יי׳ מן בישתא
דמליל עליכון: ואני הנני בידכם עשו
לי כטוב וכישר בעיניכם: ואנא הא אנא
מסיר בידכון עבידו לי כמא דתקין
וכמא דכשר בעיניכון: אך ידע תדעו
כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם
נתנים עליכם ואל העיר הזאת ועל
ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם

באזניכם ד׳ וסימנ׳ ויקרא משה ויאמרו הכהנים והנביאים אך ידוע ואחותי ... שליחה על ד׳ וסימנ׳ באמת ושלחתי ואשלחה וישלח

לדבר באזניכם את כל הדברים
האלה׃ קדם מדעתיהון ארי אם
קטלין אתון יתי ארי דם זכי אתון
יהבין עליכון ועל קרתא הדא ועל
יתבהא ארי בקשוט שלחני יי
עליכון לאתנבאה קדמיכון ית כל
פתגמיא האלין׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים ואל
הנביאים אין לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו׃
ואמרו רברביא וכל עמא לכהניא
ולספריא לית לגברא הדין חובת
דין דקטול ארי בשמא דיי אלהנא
מליל עמנא׃ ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר׃
וקמו גבריא מסבי ארעא ואמרו לכל
קהלא דעמא למימר׃ מיכיה
המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה
לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון
שדה תחרש וירושלם עיים תהיה
והר הבית לבמות יער׃ מיכה דממרי
שא הוה מתנבי ביומי חזקיה מלך
שבטא דבית יהודה ואמר לכל

עמא דבית יהודה למימר כדנן אמר
יי צבאות ציון חקל תתרדי וירושלם
ליגרין תהי וטור בית מקדשא לחישת
חורשא׃ ההמת המתהו חזקיהו מלך
יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל
הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו
עשים רעה גדולה על נפשותינו׃
המקטל קטלוהי חזקיה מלך שבטא
דבית יהודה וכל דבית יהודה הלא
דחיל מן קדם יי וצלי קדם יי ותב
יי מן בשתא דמליל עליהון ואנחנא
גרמין לאיתאה בשתא רבתא על
נפשתנא׃ וגם איש היה מתנבא בשם
יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית
היערים וינבא על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃ ואף
גברא הוה מתנבי בשמא דיי אוריה
בר שמעיה מקרית יערים ואתנבי
על קרתא הדא ועל ארעא הדא ככל
פתגמי ירמיה׃ וישמע המלך יהויקים
וכל גבוריו וכל השרים את דבריו
ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו
ויירא ויברח ויבא מצרים׃ ושמע מלכא

וגם איש ג̇ וסימנ׳ אל ירא ושלאח ושלאחרין ח״ס המורשתי ב̇ חד מל׳ וחד חס̇ וסימנ׳ המורשתי דירמיה מל׳ דבר יי דמיכה חס̇ ח״ס וכל
השרים ג̇ וסימנ׳ וישמע המלך יהויקים וירד בית המלך וכל הגבורים ח״ס

יהויקים וכל גיברוהי וכל רברביא ית
פתגמוהי ובעא למקטליה ושמע אוריה
ודחיל וערק ואתא למצרים: וישלח
המלך יהויקים אנשים מצרים את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים:
ושלח מלכא יהויקים גברין למצרים
ית אלנתן בר עכבור וגברין עמיה
למצרים: ויוציאו את אוריהו ממצרים
ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב
וישלך את נבלתו אל קברי בני העם:
ואפיקו ית אוריה ממצרים ואיתיוהי
לות מלכא יהויקים וקטליה בחרבא
ורמא ית נבילתיה לקברי גלויא: אך יד
אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו: ברם יד אחיקם
בר שפן הות עם ירמיה בדיל דלא
למימסר יתיה בידא דעמא למקטליה:

כז בראשית ממלכת יהויקם
בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
בריש מלכות יהויקים בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה הוה פתגמא הדין
עם ירמיה מן קדם יי למימר: כה אמר
יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות

ונתתם על צוארך: כדנן אמר יי לי
עביד לך חנקין ונירין ותתנינון על
צורך: ושלחתם אל מלך אדום ואל
מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל
מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים
הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך
יהודה: ותשלחינון לות מלכא דאדום
ולות מלכא דמואב ולות מלכא דבני
עמון ולות מלכא דצר ולות מלכא
דצידון בידא אזגדיא דאתן לירושלם
לות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה:
וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה
תאמרו אל אדניכם: ותפקיד יתהון
לות רבונהון למימר כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל כדין תימרון
לרבונכון: אנכי עשיתי את הארץ
את האדם ואת הבהמה אשר על פני
הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה
ונתתיה לאשר ישר בעיני: אנא במימרי
עבדית ית ארעא ית אנשא וית בעירא
דעל אפי ארעא בחילי רבא ובדרעי
מרממא ויהבתה לדכשר קדמי: ועתה
אנכי נתתי את כל הארצות האלה

בראשית ג ר״פ פסוק וסימנ׳ ברא אלהים ממלכות ממלכת ה״ כה אמר יי אלי ג בסף וסימנ׳ הלוך דאזור הלוך ועמדת עשה לך
אנכי נתתי ג דסמ׳ וסי׳

ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם
את חית השדה נתתי לו לעבדו׃ וכען
אנא יהבית ית כל מדינתא האלין ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואף
ית חית ברא יהבית ליה למפלחיה׃
ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת
בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו
בו גוים רבים ומלכים גדלים׃ ויפלחון
יתיה כל עממיא וית בריה וית בר
בריה עד דימטי עדן תבר ארעיה
אף הוא יפלחון ביה עממין סגיאין
ומלכין רברבין׃ והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר
מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו
בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי הגוי
אתם בידו׃ ויהי עם ומלכו דלא יפלחון
יתיה ית נבוכדנצר מלכא דבבל וית
דלא יתין ית צוריה בניר מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא אסער על
עמא ההוא אמר יי עד דאמסר
יתהון בידיה׃ ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם
ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם

אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את
מלך בבל׃ ואתון לא תקבלון מן נביאיכון
דשקרא ומן קסמיכון ומן חלמי חלמיכון
ומן ענניכון ומן חרשיכון דאינון
אמרין לכון למימר לא תפלחון ית
מלכא דבבל׃ כי שקר הם נבאים לכם
למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
והדחתי אתכם ואבדתם׃ ארי שקרא
אנון מתנבן לכון בדיל לארחקא
יתכון מעל ארעכון ואטלטיל יתכון
ותיבדון׃ והגוי אשר יביא את צוארו
בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על
אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה׃
ועמא דיעיל ית צוריה בניר מלכא
דבבל ויפלחיניה ואשריניה על ארעיה
אמר יי ויפלחנה ויתיב בה׃ ואל צדקיה
מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה
לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך
בבל ועבדו אתו ועמו וחיו׃ ועם צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה מלילית
ככל פתגמיא האלין למימר אעילו
ית צוריכון בניר מלכא דבבל ופלחו
יתיה ועמיה ואתקיימו׃ למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר

צוארו ה׳ בליש׳ וסימנה׳ וישם רבד הזהב והיה הגוי והממלכה והגוי אשר יביא התלביש בתנואדו ילין עז ... יביא י״ג וסימנה׳ ואם כבש ואת
אשמו המקריב תודת הנזיר כאשר בא ועל עמך והיה הגוי האדון ותאות כרם היה במשפט נשיכהם

כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא
יעבד את מלך בבל׃ למא תתקטלון
את ועמך בחרבא בכפנא ובמותא
כמא דמליל יי על עמא דלא יפלח
ית מלכא דבבל׃ ואל תשמעו אל
דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם׃ ולא תקבלון לפתגמי
נביי שקרא דאמרין לכון למימר לא
תפלחון ית מלכא דבבל ארי שקרא
אנון מתנבן לכון׃ כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם׃ ארי לא
שלחתינון אמר יי ואנון מתנבן בשמי
שקרא בדיל דאטלטיל יתכון ותיבדון
אתון ונביי שקרא דמתנבן לכון׃ ואל
הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי
נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי
בית יהוה מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נבאים לכם׃ ועם
כהניא ועם כל עמא הדין מלילית
למימר כדנן אמר יי לא תקבלון

לפתגמי נביכון דשקרא דמתנבן
לכון למימר הא מני בית מקדשא דיי
מתתבין מבבל כען בפריע ארי
שקרא אנון מתנבן לכון׃ אל תשמעו
ו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה
תהיה העיר הזאת חרבה׃ לא תקבלון
מנהון פלחו ית מלכא דבבל ואתקימו
ח למא תהי קרתא הדא חרבא׃ ואם נבאים
פיס ואם הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא
ואם ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים
ג הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה
ובירושלם בבלה׃ ואם נביא אנון ואם
אית פתגמא דיי עמהון יבעון כען
במימרא דיי צבאות בדיל דלא
יתובלון מניא דאשתארו בבית מקדשא
דיי ובבית מלך שבטא דבית יהודה
ה ובירושלם לבבל׃ כי כה אמר יהוה
חס צבאות אל העמדים ועל הים ועל
בספ המכנות ועל יתר הכלים הנותרים
בעיר הזאת׃ ארי כדנן אמר יי צבאות
על עמודיא ועל ימא ועל בסיסיא
ועל שאר מניא דאשתארו בקרתא
הדא׃ אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יכוניה בן

יהודה ובירושלם ג וסימנ׳ וגם את האבות ואם נביאים הם והיצרים ישבו בה ... כי כה אמר יי צבאות ה וסימנ׳ כרתו עצה אל
העמודים עוד אחת אחת אחד כבוד זממתי

יהויקים מלך יהודה מירושלם בבלה
ואת כל חרי יהודה וירושלם׃ דלא ד
שבנון נבוכדנצר מלכא דבבל כד
אגלי ית יכניה בר יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה מירושלם לבבל וית כל
רברבי יהודה וירושלם׃ כי
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם׃ ארי כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל על מניא
דאשתארו בית מקדשא דיי ובית מלך
שבטא דבית יהודה ובירושלם׃ בבלה כט
יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם ול מל
נאם יהוה והעליתים והשבתים אל
המקום הזה׃ לבבל יתובלון ותמן יהון
עד יומא דייעול דכרנהון קדמי אמר
יי ואסיקינון ואתיבנון לאתרא הדין׃
ויהי בשנה ההיא בראשית ה כח
ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת בשנה ק
הרבעית בחדש החמשי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון
בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם ולט
לאמר׃ והוה בשתא ההיא בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה

בשתא רביעתא בירחא חמישאה
אמר לי חנניה בר עזור נבי שקרא
דמגבעון בבית מקדשא דיי לעיני
כהניא וכל עמא למימר׃ כה אמר ג
יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
שברתי את על מלך בבל׃ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל למימר
תברית ית ניר מלכא דבבל׃ בעוד
שנתים ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח
נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה
ויביאם בבל׃ בסוף תרתין שנין אנא
מתיב לאתרא הדין ית כל מני בית
מקדשא דיי דשבא נבוכדנצר מלכא
דבבל מן אתרא הדין ואובילנון לבבל׃ ול
ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה
אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה
כי אשבר את על מלך בבל׃ וית יכניה
בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה
וית כל גלות יהודה דאיתגליאו לבבל
אנא מתיב לאתרא הדין אמר יי ארי
אתבר ית ניר מלכא דבבל׃ ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני

חרי יהודה ד׳ וסימנ׳ בגלותו וישחט מרבים ואריבה ⁘ כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ג׳ דסמ׳ וסימנ׳ שברתי בשמכה
אתם ונשיכם ⁘

הכהנים ולעיני כל העם העמדים
בבית יהוה׃ ואמר ירמיה נביא לחנניה
נבי שקרא לעיני כהניא ולעיני כל
עמא דקימין בבית מקדשא דיי׃
ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה
יהוה יקם יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה
מבבל אל המקום הזה׃ ואמר ירמיה
נביא אמן כין יהי רעוא מן קדם יי
יקיים יי ית פתגמך דאתנביתא
לאתבא מני בית מקדשא דיי וכל
גלותא מבבל לאתרא הדין׃ אך שמע
נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם׃ ברם שמע כען פתגמא
הדין דאנא ממליל קדמך וקדם כל
עמא׃ הנביאים אשר היו לפני ולפניך
מן העולם וינבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
ולדבר׃ נביא דהוו קדמי וקדמך מן
עלמא ואתנביאו על מדינן סגיאן
ועל מלכון רברבן לקרבא ולבישא
ולמותא׃ הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר
שלחו יהוה באמת׃ נביא דיתנבי

לשלמא במיתי פתגם נביא יתידע
נביא דשלחיה יי בקשוט׃ ויקח חנניה
הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברהו׃ ונסיב חנניה נבי
שקרא ית נירא מעל צור ירמיה נביא
ותבריה׃ ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את
על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים
ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה
הנביא לדרכו׃ ואמר חנניה לעיני כל
עמא למימר כדנן אמר יי כדין אתבר
ית ניר נבוכדנצר מלכא דבבל בסוף
תרתין שנין מעל צור כל עממיא
ואזל ירמיה נביא לאורחיה׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי
שבור חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה בתר
דתבר חנניה נבי שקרא ית נירא מעל
צור ירמיה נביא למימר׃ הלוך ואמרת
אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת
עץ שברת ועשית תחתיהן מטות
ברזל׃ איזיל ותימר לחנניה למימר
כדנן אמר יי נירין דאע תברתא

ולעיני ד׳ וסימנ׳ לעיני משה ואתן את הספר המקנה לעיני הכהנים לעיני פרעה י״ד כל ירמיה צואר וכל קרי חלוף צואר קמ׳

ותעביד חלופיהון נירין דברזל׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על
ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה
לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו
וגם את חית השדה נתתי לו׃ ארי כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל ניר
דברזל יהבית על צור כל עממיא
האלין למפלח ית נבוכדנצר מלכא
דבבל ויפלחוניה ואף ית חית ברא
יהבית ליה׃ ויאמר ירמיה הנביא אל
חנניה הנביא שמע נא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם
הזה על שקר׃ ואמר ירמיה נביא
לחנניה נבי שקרא שמע כען חנניה
לא שלחך יי ואת ארחיצתא ית עמא
הדין על שקרא׃ לכן כה אמר יהוה יי
הנני משלחך מעל פני האדמה השנה בטע
אתה מת כי סרה דברת על יהוה׃ בכין בספ
כדנן אמר יי הא אנא מגלי לך מעל
אפי ארעא בשתא הדא את מאית
ולשתא אוחרנתא את מתקבר ארי
סטיא מלילתא קדם יי׃ וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי׃
ומית חנניה נבי שקרא בשתא ההיא

ואתקבר בירחא שביעאה׃
ואלה דברי הספר אשר שלח כט
ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני ב
הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל על
כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם יתר
בבלה׃ ואלין פתגמי ספרא דשלח כו
ירמיה נביא מירושלם לות שאר סבי
גלותא ולות כהניא ולות ספריא ולות
כל עמא דאגלי נבוכדנצר מירושלם
לבבל׃ אחרי צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם׃ בתר דגלא יכניה
מלכא ומלכתא ורברביא רבני יהודה
וירושלם ואומניא ותרעיא מירושלם
ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה יא
אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל ו
נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר׃
ביד אלעשה בר שפן וגמריה בר
חלקיה דשלח צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לות נבוכדנצר מלכא דבבל
לבבל למימר׃ כה אמר יהוה צבאות ו בטע
אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי בספ
מירושלם בבלה׃ כדנן אמר יי צבאות כט
אלהא דישראל לכל גלותא דאגליתי

על יתר ב וסימנ׳ וישב אל יתר חתנו זקני הגולה ותריי על יתר וסימנ׳ כוננן חתם ומשלם על יתר ה החרש כשהוא מחבר

מירושלם לבבל׃ בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פרין׃ בנו בתין ותיבו
וצובו גינין ואכולו ית אבהון׃ קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃ סבו נשין
ואולידו בנין ובנן וסבו לבניכון נשין
וית בנתכון הבו לגברין ויילדן בנין ובנן
וסגו תמן ולא תזערון׃ ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו
בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם
שלום׃ ותבעו ית שלם קרתא דאגליתי
יתכון לתמן וצלו עלה קדם יי ארי
בשלמה יהי לכון שלם׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם
מחלמים׃ ארי כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל לא יטעון לכון נבייכון
דשקרא דביניכון וקסמיכון ולא
תקבלון מן חלמי חלמיכון דאתון
מחלמין׃ כי בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃ ארי
שקרא אנון מתנבן לכון בשמי לא

שלחתינון אמר יי׃ כי כה
אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטוב להשיב אתכם אל
המקום הזה׃ ארי כדנן אמר יי ארי לפום
משלם לבבל שבעין שנין ייעול
דכרנכון קדמי ואקים עליכון ית פתגמי
תקנא לאתבא יתכון לאתרא הדין׃ כי
אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ ארי קדמי גלין ית מחשבתא
דאנא מחשיב עליכון אמר יי מחשבת
שלמא ולא לבישא למיתן לכון סוף
וסיבור׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם׃ ותצלון קדמי
ואקביל צלותכון ותבעון מן קדמי
ואעביד בעותכון׃ ובקשתם אתי
ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם׃
ותתבעון דחלתי ותשכחון ארי תבעון
מן קדמי בכל לבכון׃ ונמצאתי לכם
נאם יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה

שבותכם

כי אנכי ידעתי ג׳ וסימנ׳ כי אנכי ידעתי גם אנכי ידעתי את המחשבת ובקשתם ג׳ וסימנ׳ גם כהנה מגשם אתי ומצאתם

והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ ואשתאיר לכון במימרי
אמר יי ואתיב ית גלותכון ואכניש
יתכון מכל עממיא ומכל אתריא
דאגליתי יתכון לתמן אמר יי ואתיב
יתכון לאתרא דאגליתי יתכון מתמן׃
כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃ ארי אמרתון אקים לנא יי כט
מלפין בבבל׃ כי כה אמר
יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ל
ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה׃
ארי כדנן אמר יי על מלכא דיתיב
על כורסי דויד ועל כל עמא דיתבין
בקרתא הדא אחיכון דלא נפקו עמכון
בגלותא׃ כה אמר יהוה צבאות הנני
משלח בם את החרב את הרעב ואת ב
הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים ל
אשר לא תאכלנה מרע׃ כדנן אמר וחס
יי צבאות האנא מגרי בהון ית דקטלין ול
בחרבא כפנא ומותא ואתין יתהון
כתיניא בישתא דלא מתאכלן מבישו׃
ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לזעוה ל

לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל
הגוים אשר הדחתים שם׃ וארדוף
בתריהון בחרבא בכפנא ובמותא
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא
למומי ולצדו ולאשתממו ולחיסודין
בכל עממיא דאגליתינון לתמן׃ תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה׃
חלף דלא קבילו לפתגמי אמר יי
דשלחית לותהון ית עבדי נביא
מקדים ומשלח ולא קבילתון אמר יי׃
ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה כט
אשר שלחתי מירושלם בבלה׃ ואתון
קבילו פתגמא דיי כל גלותא דאגליתי
מירושלם לבבל׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב
בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכם
לעיניכם׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל על אחאב בר קוליה ועל צדקיה
בר מעשיה דמתנבן לכון בשמי שקרא
האנא מסר יתהון ביד נבוכדנצר מלכא

כל קרי בחרב ברעב ובדבר במ״ה בחרב וברעב ובדבר וסימנה׳ יעאן היושב קדמג׳ דפיסוק הנה הקוללות והיה הגוי ועתה לכן ס

דבבל ויקטילנון לעיניכון: ולקח מהם
קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב
אשר קלם מלך בבל באש: ויתנסיב
מנהון לוטא לכל גלות יהודה דבבבל
למימר ישוינך יי כצדקיה וכאחאב
דקלנון מלכא דבבל בנורא: יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי
רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר
לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה:
חלף דעבדו קלנא בישראל וזניאו ית
נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי
שקרא דלא פקידתינון וקדמי גלי
ומימרי סהיד אמר יי: ואל
שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר:
ולשמעיה דמן חלים תימר למימר:
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה
ספרים אל כל העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
הכהנים לאמר: כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל למימר חלף דאת שלחתא
בשמך איגרן לות כל עמא דבירושלם
ולות צפניה בר מעשיה כהנא ולות כל

כהנא למימר: יהוה נתנך כהן תחת
יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה
לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו
אל המהפכת ואל הצינק: יי מניך כהין
חלף יהוידע כהנא למהוי ממנא סגן
כהניא בית מקדשא דיי לכל גבר
דמשתטי ומטפש ותתין יתיה לכפתא
ולגו צינוקא: ועתה למה לא גערת
בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: וכען
למא לא נזפתא בירמיה דמיענתות
דמתנבי לכון: כי על כן שלח אלינו
בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את פריהן: ארי על
כין שלח לותנא לבבל למימר אריכא
היא בנו בתין ותיבו וצובו גינין ואכולו
ית איבהון: ויקרא צפניה הכהן את
הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: וקרא
צפניה כהנא ית איגרתא הדא קדם
ירמיה נביא: ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר: והוה פתגם נבואה
א מן קדם יי עם ירמיה למימר: שלח
ב על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
ג אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
ד לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח

פקידים ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ ויעשה פרעה יי נתנך כהן מיד כנניהו ויפקד המלך ארכה ג׳ וחס׳ וסימנ׳ המלחמה כי על כן

אתכם על שקר׃ שלח לות כל בני גלותא
למימר כדנן אמר יי על שמעיה דמן
חלים חלף דאתנבי לכון שמעיה
ואנא לא שלחתיה וארחיץ יתכון על
שקרא׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר אני עשה
לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על
יהוה׃ בכין כדנן אמר יי הא אנא מסער
על שמעיה דמן חלים ועל בנוהי
לא יהי ליה גבר יתיב בגו עמא הדין
ולא יחזי בטובא דאנא עביד לעמי
אמר יי ארי סטיא מליל קדם יי׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב
לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
אל ספר׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל
למימר כתוב לך ית כל פתגמיא
דמלילית עמך על ספרא׃ כי הנה
ימים באים נאם יהוה ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה אמר

יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירשוה׃ ארי הא יומיא אתן
אמר יי ואתיב ית גלות עמי ישראל
ויהודה אמר יי ואתיבנון לארעא
דיהבית לאבהתהון ויחסנונה׃

ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואל יהודה׃ ואלין פתגמיא
דמליל יי על ישראל ועל יהודה׃ כי
כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום׃ ארי כדנן אמר יי קל
זיעא שמענא דחלא ולית שלם שאלו
נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל
גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל
פנים לירקון׃ שאילו כען וחזו אם יליד
דכרא מדין חזיתי כל גבר ידוהי מחתן
על חרציה כילידתא ומשתנין כל אפיא
למהוי כירקנא׃ הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע׃ ארי רב יומא ההוא ולית
דכותיה ועידן עקא הוא ליעקב ומניה
יתפריק׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי

אל ישראל ז וסימנ׳ שלחה הקבצו קמתם פרני נסכלת ואלה הדברים ביד מלאכי וכל משחתיך לג׳ כותה במ״א ויאמר נתן
בטוב ט וסימנ׳ אריני עמך ידע חמאה על שמעיה יכלו וחב וחם ידיך המשביע וכולה דכות׳

צבאות אתבר ניר עממיא מצוריכון
וחנקיכון אפסיק ולא ישתעבדון
בישראל עוד בעממיא ועבדו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים
להם׃ ויפלחון קדם יי׳ אלההון וישתמעון
למשיחא בר דויד מלכהון דאקים
להון׃ ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד׃ ואת לא תדחל
עבדי יעקב אמר יי׳ ולא תתבר ישראל
ארי האנא פריק לך מרחיק וית בנך
מארע גלותהון ויתובון דבית יעקב
וישקטון וישרון לרחצן ולית דמניד׃
כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי
אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך
שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך׃ ארי בסעדך
מימרי אמר יי׳ למפרקך ארי אעביד
גמירא בכל עממיא דבדרתך לתמן
ברם עמך לא אעביד גמירא ואיתי
עלך יסורין לאלפותך ברם בדין
חסור ושיצאה לא אשיצינך׃

כי כה אמר יהוה אנוש לשברך
נחלה מכתך׃ ארי כדנן אמר יי׳ תקיף
תבריך ממרעא מחתיך׃ אין דן דינך
למזור רפאות תעלה אין לך׃ לית דדאין
דינך לרחמא עלך אסו לא סליקת ליך׃
כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו
כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חטאתיך׃ כל רחמך
אתנשיך משאל בשלמיך לא תבעו
ארי מחת סנאה אלקיתיך יסור אכזראין
על דסגיאו חובך תקיפו חטאיך׃ מה
תזעק על שברך אנוש מכאבך על
רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה
לך׃ מא את מצוחא על תבריך ממרעא
מחתיך על דסגיאו חובך תקיפו חטאך
עבדית אלין ליך׃ לכן כל אכליך יאכלו
וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בוזיך אתן לבז׃ בכין כל
אנסך יתאנסון וכל סנאך כלהון בשביא
יהכון ויהון עדך לעדי וכל בזזך אמסר
לביזא׃ כי אעלה ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך
ציון היא דרש אין לה׃ ארי איתי אסו
ליך ומחתיך אסינך אמר יי׳ ארי

ארכה ו׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנה׳ הנני מעלה כי אעלה חס׳ ותעל עלתה מל׳ ... ואת דוד ב׳ וסימנה׳ ואת דוד מלכם יבקשו

מטלטלתא קרו ליך ציון היא תבע
ליתלה׃ כה אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון
על משפטו ישב׃ כדנן אמר יי הא אנא
מתיב גלות ארעיה דיעקב ועל
קרוהי ארחים ותתבני קרתא ירושלם
באתרה ובית מקדשא כד חזי ליה
ישתכלל׃ ויצא מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא
יצערו׃ ויסגון בהון מעליתותא וקל
דמשבחין ואסגינון ולא יזערון ואתקנינון
ולא יהון חלשין׃ והיו בניו כקדם ועדתו
לפני תכון ופקדתי על כל לחציו׃ ויסגון
בניהון כד מלקדמין וכנישתהון קדמי
תתקן ואסער בשתא על כל דחקיהון׃
והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו
יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא
זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה׃
ויתרבא מלכהון מנהון ומשיחהון
מביניהון יתגלי ואקריבנון ויתנהון
לפלחני ארי מן הוא דין דאתרעי לביה
לאתקרבא לפלחני אמר יי׃ והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ ותהון

קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה׃
הנה סערת יהוה חמה יצאה
סער מתגורר על ראש רשעים יחול׃
הא מזופיתא מן קדם יי ברגז נפקא
עלעול מתכנש על ריש רשיעי יחול׃
לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו
ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה׃ לא יתוב תקוף
רוגזא דיי עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון׃
בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי
לעם׃ בעידנא ההוא אמר יי אהוי
לאלה לכל זרעית ישראל ואינון יהון
קדמי לעם׃
כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל׃
כדנן אמר יי דיהב רחמין לעמא ואפיקנון
ממצרים סופיק צורכיהון במדברא
כד הוו כד מערקין מן קדם דקטלין
בחרבא דבר במימריה לאשראה בית
ניחא ישראל׃ מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך
חסד׃ אמרת ירושלם מלקדמין יי

יא פסוקי דאית בהון עד ועד וסימנ׳ יגאצני ישלח יי׳ ח׳ פלטי והערבה ויהמס התקדרון ואל תתנו לא ישוב וחב׳ ונעו ותכן הכהנס
ויקבלון מלכיה חנדד ואמר כי גדול

אתגלי על אבהתנא נביא אימר להון
הא רחמת עלמא רחימית יתכון על
כין דבריתיתכון בטבון׃ עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים׃ עוד אקימניך
ותתקימין כנשתא דישראל עוד
תיתקנין בתיקוניך ותיפקין בסיעת
משבחין׃ עוד תטעי כרמים בהרי
שמרון נטעו נטעים וחללו׃ עוד
תצבין כרמין בטורי שמרון צובו
שתלין ואחילו׃ כי יש יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה
אלהינו׃ ארי אית אריכות יומיא וסגי
טובא דעתיד למיתי לצדיקיא דנטרו
אוריתי מלקדמין חולקהון בארעא
דישראל דהוו מחמדין לשני נחמתא
דאתין אמרין אמתי נקום וניסק לציון
ונתחזי קדם יי אלהנא׃ כי כה
אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את עמך את שארית
ישראל׃ ארי כדנן אמר יי שבחו
דבית יעקב בחדוא ודוצו בריש גלי
לעיני כל עממיא בסרו שבחו ואמרו

פרק יי ית עמיה ית שארא דישראל׃
הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה׃ הא אנא מיתי
להון בגלאי מארע צפונא ואכנישינון
מסיפי ארעא דהוו בהון עירין וחגירין
יסגון בהון מעדין וילדן כחדא במשרין
סגיאין יתובון הלכא׃ בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא׃ במגליהון
כד הוו בכן גלו ובמתבהון מבני גלותהון
ברחמין סגיאין אקריבינון אדברינון
על פצידי מיא באורח תקנא לא יתקלון
בה ארי הוה מימרי לישראל כאב ואפרים
חביב הוא קדמי׃ שמעו
דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו׃ קבילו פתגמא דיי
עממיא וחוו בנגוון מרחיק ואמרו
מן דבדריה לישראל יכנשיניה ויטריניה
כרעיא לעדריה׃ כי פדה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו׃ ארי פרק יי ית
דבית יעקב ושיזיבנון מיד דתקיפין

בבכי ו׳ וס׳ מנב׳ ויתן את קלו על כן אבכה הלחית וחברון בבכי יבאו ושקוי בבכי מסכתי ה׳ כרעה ב׳ וס׳ מנב׳ עדרו

מנהון׃ ובאו ורננו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם
כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃ ויתון
וישבחון בטור בית מקדשא דיתבני
בציון ויתפנקון בטובא דיהב להון
יי׳ בעבורא בחמרא ובמשחא ובבני
ען ותורין ותהי נפשהון מליא תפנוקין
כגינת שקיא דמרווא ולא יוספון לצפא
עוד׃ אז תשמח בתולה במחול ובחרים
וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ בכין
יחדון כנשתא דישראל כד בחנגין
ועולימין וסבין כחדא ואהפוך אבלהון
לביע ואנחימנון ואחדינון מדוונהון׃
ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאם יהוה׃ ואסבע נפש
כהניא תפנוקין ועמי בית ישראל ית
טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי׳
כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו׃ כדנן אמר יי׳ קלא ברום עלמא
אשתמע בית ישר׳ דבכן ומתאנחין

בתר ירמיה נביא כד שלח יתיה נבוזראדן
רב קטוליא מרמתא אליא ודבכן במרר
ירושלם בכיא על בנהא מסרבא
לאתנחמא על בנהא ארי גלו׃
כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאם יהוה ושבו מארץ אויב׃ כדנן
אמר יי׳ מנעי קליך מלמבכי ועיניך
מלשגרא דמעין ארי אית אגר לעובדי
אבהתך צדיקיא אמר יי׳ ויתובון מארע
בעלי דבביהון׃ ויש תקוה לאחריתך
נאם יהוה ושבו בנים לגבולם׃ ואית
סיבור לסופיך אמר יי׳ ויתובון בניא
לתחומהון׃ שמוע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃
שמיע וגלי קדמי בית ישראל דבכן
ומתאנחין על דאיטלטלו אמרין
איתיתא עלנא יסורין ולא אליפנא
כעיגל לא מליף כדו אתיבנא לפלחנך
ונתוב ארי את יי׳ אלהנא׃ כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת
נעורי׃ ארי בר אנחנא תבין לאוריתא

וסימנו ג מל׳ וסימנה׳ ... ובאו כי ארך לבלותו דדב׳ ימ׳ ... שובי ג׳ מלרע וסימנה׳ כי אחרי שובי בשלוש דדב׳ ימים למנוחכי

מתרחם עלנא וכדו דאתגלי לנא
טפחנא על ירכנא בהיתנא ואף אתנ
אתכנענא ארי קבילנא חסודי חובנא
דמלקדמין הבן יקיר לי אפרים אם
ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר
אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יהוה׃ הכבר חביב קדמי
ישראל הלא דכי רחים הוא ארי בזמן
דמשוי פתגמי אוריתי על לביה
למפלחהון מדכר דכירנא לאיטבא
ליה עוד על כין אתגוללו רחמי עלוהי
רחמא ארחים עליהון אמר יי׃
הציבי לך צינים שמי לך
תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל שבי אל עריך
אלה׃ כנשתא דישראל אדכרי ליך עובדי
אבהתך תקנא שפולי תחנונין במרר
שוא לביך אסתכלי בעובדין דעבדת
דעבדת אם תקנין דכין גלית לאורח
רחיקא כדו תובי כנשתא דישראל
לאוריתא ותתובין לקרוך אלין׃ עד
מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא
יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר׃
עד אימתי את מתחסנא למתב כנשתא

דסגיאן תיובתהא ארי הא ברי יי חדתא
בארעא עמא בית ישראל יתנהון
לאוריתא׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר
הקדש׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל עוד יימרון ית פתגמא הדין
בארעא דבית יהודה ובקרויהי כד אתיב
ית גלותהון יברכינך יי מדור קושטיה
טורא קדישא׃ וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר׃ ויתבון
בה יהודה וכל קרויהי כחדא איכרין
ודנטלין בסיען׃ כי הרויתי נפש עיפה
וכל נפש דאבה מלאתי׃ ארי סבעית נפש
משלהיא וכל נפש יצפא מליתי טוב׃
על זאת הקיצותי ואראה ושנתי ערבה
לי׃ אמר נביא על דא בסורתא דיומי
נחמתא דעתידין למיתי אמר נביא
אתערית וחזית תבית דמכית ושנתי
הנתני׃ הנה ימים באים נאם
יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית
יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃ הא יומיא
אתן אמר יי ואקיים ית בית ישראל

ג ב חס
חס
ג יה ב יוד חס וחד מל

ט
בטע
בספ
ומל
ג ב
עיני
ג
ב
מל
וחד
חס

וכל נפש ג׳ וסימנ׳ אשר תאכל זאת תורת הבהמה כי הרויתי נפש ... הקיצותי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ על זאת כי ע׳ יסמכנ׳

ית בית יהודה אסגינון כאנשא ו
כבעירא׃ והיה כאשר שקדתי עליהם
לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
יהוה׃ ויהי כמא דהוו מימרי עליהון
למעקר ולתרעא ולפגרא ולאבדא
ולאבאשא כן יהי מימרי עליהון
למבני ולקימא אמר יי׃ בימים ההם
לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני
בנים תקהינה׃ ביומיא האינון לא
יימרון עוד אבהתא חטו ובניא לקו׃
כי אם איש בעונו ימות כל האדם
האכל הבסר תקהינה שניו׃ אלהין
אנש בחוביה ימות כל אנש דיחטי הוא
ימות׃ הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית
יהודה ברית חדשה׃ הא יומיא אתן
אמר יי ואגזר עם דבית ישראל ועם
דבית יהודה קימא חדתא׃ לא כברית
אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי
בידם להוציאם מארץ מצרים אשר
המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
בם נאם יהוה׃ לא כקימא דגזרית
עם אבהתהון ביומא דאתקיפית

בידהון לאפקותהון מארעא דמצרים
דאינון אשניאו ית קימי ואנא אתרעית
בהון אמר יי׃ כי זאת הברית אשר
אכרת את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם
ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם׃ ארי דין קימא
דאגזר עם בית ישראל בתר יומיא
האינון אמר יי אתין ית אוריתי
במעיהון ועל לבהון אכתבינה ואהוי
להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם׃
ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש
את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם
ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
אזכר עוד׃ ולא יאלפון עוד גבר ית
חבריה וגבר ית אחוהי למימר דעו
למדחל מן קדם יי ארי כלהון יילפון
למדע דחלתי למזעירהון ועד רבהון
אמר יי ארי אשבוק לחוביהון ולחטאיהון
לא ידכרון עוד׃ כה אמר יהוה
נתן שמש לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו׃ כדנן אמר

סימן ירמיה. אכלו בנס׳ · יחזקאל אבות · אכלו הבנס אב׳ יה׳ סימ׳ ה׳ · וכוכבים ו׳ וסימנ׳ אספו וחב׳ חקות ירח לא זכו כוננה לממשלות

יי דיהב שמשא לאנהרא בימָמא
גזירת סיהרא וכוכביא לאנהרא
בליליא נזיף בימא והמן גלוהי יי
צבאות שמו׃ אם ימשו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים׃
כמא דלית אפשר דיעדון קימיא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא
דישראל לא יבטלון מלמהוי עם
משמיש קדמי כל יומיא׃
כה אמר יהוה אם ימדו שמים
מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל
על כל אשר עשו נאם יהוה׃ כדנן אמר
יי כמא דלית אפשר דידע אנש
משחת שמיא מלעילא ואף לא
למבדק יסודי ארעא לרע אף מימרי
לא ירחיק בכל זרעא דישראל על כל
דחבו קדמי אשבוק להון אמר יי׃
הנה ימים נאם יהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל
שער הפנה׃ הא יומיא אתן אמר יי
ותתבני קרתא ירושלם קדם יי ממגדל
פקוס תרע זויתא׃ ויצא עוד קוה
חמרה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה׃
ויהי נפיק עוד חוט משח בניגא
לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא
לגרב ויהי מסתחר לבריכת עגלא׃ וכל
העמק הפגרים והדשן וכל השרמות
עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס
עוד לעולם׃ וכל מישרא אתר דנפלו
תמן פגרי משרית אתוראה וכל
אריתא עד נחלא דקדרון עד זוית תרע
בית ריסא דמלכא מדנחאה קדשא קדם יי
לא יתעקר ולא יתפגר עד לעלם׃
לב הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדראצר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בשתא עסיריתא
לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה
היא שתא תמנא עסרי שנין לנבוכדנצר׃
ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה׃ ובכין משרית
מלכא דבבל צירין על ירושלם וירמיה
נביא הוה כלי בדרת בית אסיריא

השרמות ק׳ · בטע׳ · בשנה בסֹפ׳ ק׳ · באים קרי ולא כת׳ · עד גרי ולא כתיב · יתיר ה׳

ואז ד׳ וסימנ׳ יקרב לעשתו ירדו את עונם ואז תשכיל חיל מלך בבל ... סימ׳ נבוכדנצר בסו פיסו ד׳ חס וסימנ׳ היא השנה ויציאס

דבבית מלך שבטא דבית יהודה׃
אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל
ולכדה׃ דאסריה צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר מדין את מתנבי
למימר כדנן אמר יי האנא מסר ית
קרתא הדא ביד מלכא דבבל ויכבשינה׃
וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל
ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה׃
וצדקיה מלך שבטא דבית יהודה לא
ישתיזב מידא דכסדאי ארי אתמסרא
יתמסר ביד מלכא דבבל וימליל פומיה
עם פומיה ועינוהי ית עינוהי יחזין׃
ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד
פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצליחו׃ ולבבל יובל ית
צדקיה ותמן יהי עד דאיעול דוכרנה
קדמי אמר יי ארי תגיחון קרב עם
כסדאי לא תצלחון׃ ויאמר
ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר׃
ואמר ירמיה הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ הנה חנמאל בן שלם

דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי
אשר בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות׃ הא חנמאל בר שלום אחבוך
אתי לותך למימר זבון לך ית חקלי
דבענתות ארי לך חזיא אחסנתא
למזבן׃ ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר
יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שדי אשר בענתות אשר
בארץ בנימין כי לך משפט הירשה
ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא׃ ואתא לותי חנמאל בר אחבי
כפתגמא דיי לדרת בית אסירא ואמר
לי זבון כען ית חקלי דבענתות דבארע
שיבט בנימין ארי לך חזיא ירותא
ולך אחסנתא זבון לך וידעית ארי
פתגמא דיי הוא׃ ואקנה את השדה
מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף׃ וזבנית ית חקלא מן
חנמאל בר אחבי דבענתות ותקלית
ליה ית כספא שבעה מנן ועסר סלעין
דכסף׃ ואכתב בספר ואחתם ואעד
עדים ואשקל הכסף במאזנים׃ וכתבית
בשטרא וחתמית ואסהידית סהדין

ואדע ג׳ וסימנ׳ כי לא אבוש כי כרובים כי דבר י׳ — ואשקלה ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ את השדה להם על ידם ויעזרה מל׳

ותקל ית כספא במוזניא׃ ואקח את
ספר המקנה את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי׃ ונסיבית ית שטרא דזבני
ית דכתיב בעץ וחתים כהלכתא וכחזי
וית שטרא פתיחא׃ ואתן את הספר
המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה
לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
הישבים בחצר המטרה׃ ויהבית ית
שטרא דזביני לברוך בר נריה בר
מחסיה לעיני חנמאל אחבי ולעיני
סהדיא דכתיבין בשטרא דזביני
לעיני כל יהודאי דיתבין בדרת בית
אסירא׃ ואצוה את ברוך לעיניהם
לאמר׃ ופקידית ית ברוך לעיניהון למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה את ספר
המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
יעמדו ימים רבים׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל סב ית שטריא האלין
ית שטרא דזביני הדין וית דכתיב
בעץ וחתים וית שטרא פתיחא הדין
ותתנינון במן דחסף בדיל דיתקיימון

יומין סגיאין׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
עוד יזדבנון בתין וחקלין וכרמין
בארעא הדא׃ ואתפלל אל
יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל
ברוך בן נריה לאמר׃ וצליתי קדם יי
בתר דיהבית ית שטרא דזביני לברוך
בר נריה למימר׃ אהה אדני יהוה הנה
אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא
יפלא ממך כל דבר׃ קביל בעותי יי
אלהים הא את עבדתא ית שמיא וית
ארעא בחילך רבא ובדרעך מרממא
לא יתכסא מן קדמך כל פתגם׃ עשה
חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור
יהוה צבאות שמו׃ עביד טיבו לאלפי
דרין ומשלים חובי אבהתא לבניא
בד משלמין למחטי בתריהון אלהא
רבא גברא יי צבאות שמו׃ גדל
העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו

לקוח ד׳ ג׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימנהון ספר הספרים מבחר מחלדי׃ גדל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ העיצה הכנפים כנפים׃ ורב ג׳ מטע׳ בליש׳ וסימ׳
עצור מהית העיצה שלום לה ושנ׳ טוב אם יוליד איש׃

וכפרי מעלליו דרברבין מלכוהי
וסגיאין עובדוהי דקדמך גליין כל
אורחת בני אנשא למיתן לאנש
כאורחתיה וכפירי עובדוהי אשר
שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה
לך שם כיום הזה דשויתא אתין
ומופתין בארעא דמצרים עד יומא
הדין ולישראל עבדתא פרישן כגו
בני אנשא ועבדתא לך שום כיומא
הדין ותצא את עמך את ישראל
מארץ מצרים באתות ובמופתים
וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול ואפיקתא ית עמך ית ישראל
מארעא דמצרים באתין ובמופתין
וביד תקיפא ובאדרע מרמם ובחזונא
רבא ותתן להם את הארץ הזאת
אשר נשבעת לאבתם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש ויהבת להון ית ארעא
הדא דקיימתא לאבהתהון למתן להון
ארע עבדא חלב ודבש ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא
הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה

הזאת ועלו ואחסינו יתה ולא קבילו
למימרך ובאוריתך לא הליכו ית כל
דפקידתא להון למעבד לא עבדו
וערעת להון ית כל בשתא הדא הנה
הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני
החרב והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה הא מליתא צברו על
קרתא למכבשה וקרתא אתמסרת
בידא דכסדאי דמגיחין קרבא עלה
מן קדם דקטלין בחרבא ובכפנא ובמותא
ודמלילתא הוה וקדמך גלי ואתה
אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד
הכשדים ואת אמרת לי ש אלהים
זבון לך חקלא בכספא ואסהיד סהדין
וקרתא אתמסרת בידא דכסדאי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם ש
עם ירמיה למימר הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר
הא אנא ש אלה כל בסרא הא מן
קדמי יתכסא כל פתגם לכן כה
אמר יהוה הנני נתן את העיר

ב̇ וכות כן הנלחמים

ג̇ ב̇ מל וחד חס ומל

ו̇ג̇ ויחלטו הממנו

ד̇ חס ית ו̇ ד̇ מל

ותצא ג̇ ב̇ מל וחד חס וכימב׳ ותוצא הארץ דשא את עמך את ישראל חס ותוציא ותתן להם ס׳ המאמנ ל̇ וחד המאמנו

הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה׃ בכין כדנן אמר יי
האנא מסר ית קרתא הדא בידא
דכסדאי וביד נבוכדנצר מלכא דבבל
ויכבשינה׃ ובאו הכשדים הנלחמים
על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם לבעל
והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
הכעיסני׃ וייעלון כסדאי דמגיחין
קרבא על קרתא הדא וידלקון ית
קרתא הדא בנורא ויוקדונה וית בתיא
דאסיקו בוסמין על איגוריהון לבעלא
ונסיכו נסכין לטעות עממיא בדיל
לארגזא קדמי׃ כי היו בני ישראל
ובני יהודה אך עשים הרע בעיני
מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם נאם יהוה׃ ארי
הוו בני ישראל ובני יהודה ברם
עבדין דביש קדמי מזעוריהון ארי
בני ישראל ברם מרגזין קדמי בעובדי
ידיהון אמר יי׃ כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן היום אשר
בנו אותה ועד היום הזה להסירה׃

מעל פני׃ ארי רוגזי וחמתי חל בקרתא
הדא למן יומא דבנו יתה ועד יומא
הדין לאגלותה מקביל מימרי׃ על
כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם
כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי
ירושלם׃ על כל בישת בני ישראל
ובני יהודה דעבדו לארגזא קדמי אנון
מלכיהון רברביהון כהניהון ונביהון
דשקרא ואנש יהודה ויתבי ירושלם׃
ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם
השכם ולמד ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ ואחזרו בפלחני קדל ולא שויאו
דחלתי לקביל אפיהון ושלחית להון
ית כל עבדי נביאיא מקדים ומלית ולית
אנון צבן לקבלא אלפן׃ וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃
ושויאו שקוציהון בביתא דאתקרי
שמי עלוהי לסאבותיה׃ ויבנו את
במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא
צויתים ולא עלתה על לבי לעשות
התועבה הזאת למען החטי את
יהודה׃ ובנו ית במת בעלא דבחילת

חס החטיא

הארינות כל נביאים וכתובים מל׳ ב׳מ׳ חד חס ותתנס ביד עמי הארצות דעזרא וכל אוריתא כוות חס ב׳מ׳ חד מל׳ דותחלינה

ברהנום לאעברא ית בניהון וית
בנתהון למולך דלא פקידית באוריתי
ולא רעוא קדמי למעבד תועיבתא
הדא בדיל לחיבא ית דבית יהודה׃
ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר הזאת אשר אתם
אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב
וברעב ובדבר׃ וכען בכין כדנן אמר
יי אלהא דישראל על קרתא הדא דאתון
אמרין אתמסרת ביד מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא׃ הנני מקבצם
מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל
המקום הזה והשבתים לבטח׃ הא אנא
מכניש להון מכל מדינתא דאגליתנון
לתמן ברוגזי ובחמתי ובתקוף רב
ואתיבינון לאתרא הדין ואשרינון
לרוחצן׃ והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ויהון קדמי לעם ואנא אהוי
להון לאלה׃ ונתתי להם לב אחד ודרך
אחד ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם׃ ואתין להון
לבא חד ואורח חדא למדחל קדמי
כל יומיא דייטב להון ולבניהון בתריהון׃

וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב
מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי
אתן בלבבם לבלתי סור מעלי׃ ואגזר
להון קים עלם דלא אתוב ממימרי מלמיטב
לאיטבא להון וית דחלתי אתין בליבהון
בדיל דלא יסטון מבתר פלחני׃ וששתי
עליהם להיטיב אותם ונטעתים בארץ
הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי׃
ויחדי מימרי עליהון לאיטבא להון
ואקיימנון בארעא הדא בקשוט במימרי
וברעותי׃ כי כה אמר יהוה
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה
הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם׃
כדנן אמר יי כמא דאיתיתי על עמא
הדין ית כל בשתא רבתא הדא כין אנא
מיתי עליהון ית כל טבתא ד אנא
ממליל עליהון׃ ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים שממה
היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים׃ ויזדבנון חקלין בארעא
הדא דאתון אמרין צדיא היא מבלי
אנשא ובעירא אתמסרת בידא דכסדאי׃
שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום

ומל׳ ט׳ וששתי ב׳ וגלתי בירוש׳ וחד בדרך עדותיך ששתי ל׳ בטע׳ בספ׳ באשר סימ׳ ב׳ ל׳ בספ׳ וכל יחזק׳ כון במא׳ וישבתם בארץ

והושבתים ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ לבטח על בתיהם קדמאה חס׳ ובסביבי ב׳ וסימנ׳ ובסביבי ירושלם בערי

והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר
ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב
את שבותם נאם יהוה׃ חקלין בכספא
יזבנון ויכתבון בשטרא ויחתמון ויסהדון
סהדין בארע שבט בנימין ובסחור
ירושלם ובקרויא דבית יהודה ובקרוי
טורא ובקרוי שפילתא ובקרוי דרומא
ארי אתיב ית גלותהון אמר יי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה
תנינות והוא עד כען כלי בדרת בית
אסיריא למימר׃ כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו׃ כדנן
אמר יי דעבדה יי ברא יתה לאתקנותה
יי שמיה׃ קרא אלי ואענך ואגידה לך
גדלות ובצרות לא ידעתם׃ צלי קדמי
ואקביל צלותך ואחוי לך רברבן ונטירן
דלא ידעתנון׃ כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת
ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל
הסללות ואל החרב׃ ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל על בתי קרתא הדא

ועל בתי מלכיא דבית יהודה דמתרען
להון ומצברין מליתא לתקפא שוריא
מן קדם דקטלין בחרבא׃ באים להלחם
את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר
הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם׃
אתן לאגחא קרבא עם כסדאי ולממליתהון
ית פגרי בני אנשא דאלקיתי ברוגזי
ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא
הדא על כל בישתהון׃ הנני מעלה לה
ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם
עתרת שלום ואמת׃ האנא מיתי להון
אסו ופרקן ואסינון ואגלי להון תרע
תיובתא ואחוינון דיהכון באורח שלם
וקשוט׃ והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנתים כבראשנה׃ ואתיב
ית גלות יהודה וית גלות ישראל ואקימנון
כדבקדמיתא׃ וטהרתים מכל עונם
אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃ ואדכינון
מכל חוביהון דחבו קדמי ואשבוק
לכל חוביהון דחבו קדמי ודמרדו
במימרי׃ והיתה לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גויי הארץ אשר

ידעתם ד׳ קמץ וסימנה׳ האות ארכות ובצורות ונצורות ארכה ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנה׳ הנני מעלה כי אעלה חס׳ ותעל
עלתה מל׳ ומרפא ג׳ וסימנה׳ הנני מעלה וזרחה לכם צוף דבש כבראשנה ה׳ וסימנה׳ נגפים ותהין ובנתים קול ששון

ישמעו את כל הטובה אשר אנכי
עשה אותם ופחדו ורגזו על כל
הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה
לה׳ ויהון קדמי לשום חדוא לתשבחא
ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון
ית כל טבתא דאנא עביד עמהון ויזועון
וירחלון על כל טבתא ועל כל שלמא
דאנא עביד להון׳ כה אמר
יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה׳ כדנן אמר יי
עוד ישתמע באתרא הדין דאתון
אמרין חרוב הוא מבלי אנשא ומבלי
בעירא בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם דצדין מבלי אנשא ומבלי
יתיב ומבלי בעירא׳ קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו מביאים תודה בית יהוה
כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה
אמר יהוה׳ קל ביעו וקל חדוא קל חתנין
וקל כלן קל דאמרין אודו קדם יי צבאות

ארי טב יי ארי לעלמא טבותיה מעלי
תודתא לבית מקדשא דיי ארי אתיב
ית גלות ארעא כד בקדמיתא אמר יי׳
כה אמר יהוה צבאות עוד
יהיה במקום הזה החרב מאין אדם
ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים
צאן׳ כדנן אמר יי צבאות עוד יהי
באתרא הדין דחרוב מבלי אנשא ועד
בעירא ובכל קרווהי דירות בית משרי
רעין ומחטרין דען׳ בערי ההר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד
תעברנה הצאן על ידי מונה אמר
יהוה׳ בקרוי טורא בקרוי שפילתא
ובקרוי דרומא ובארע שיבט בנימן
ובסחרני ירושלם ובקרויא דבית יהודה
עוד יתנהון עמא לפתגמי משיחא
אמר יי׳ הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי
אל בית ישראל ועל בית יהודה׳ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים ית פתגמא
תקנא דמלילית על בית ישראל ועל
בית יהודה׳ בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה

אל בית ד׳ וסימנ׳ והקמתי קדמא׳ דפסוקי הרכבים החצות אל בית המלוא מונה ב׳ ומל׳ וסימנ׳ עד תעברנה מונה

משפט וצדקה בארץ׃ ביומיא האנון
ובעדנא ההוא אקים לדויד משיח
דצדקא ויעביד דין דקשוט וזכו
בארעא׃ בימים ההם תושע יהודה
(ג׳ מל) וירושלם תשכון לבטח וזה אשר
יקרא לה יהוה צדקנו׃ ביומיא האינון
יתפרקון דבית יהודה וירושלם תשרי
לרוחצן ודין שמה דיהון קרין לה
יתעבדן לנא זכון מן קדם יוי בגוה׃
כי כה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש ישב על כסא בית ישראל׃
ארי כדנן אמר יוי לא יפסוק לדויד
גבר יתיב על כורסי מלכותא דבית
ישראל׃ ולכהנים הלוים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
ועשה זבח כל הימים׃ ולכהניא ליואי
לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון
ומקריב קרבן ועביד נכסת קודשין
כל יומיא׃ ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמור׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יוי עם ירמיה למימר׃ כה
אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום
(ב׳ אק׳ס) ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם
ולילה בעתם׃ כדנן אמר יוי כמא דלית

אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא ובדיל דלא למהוי
(ו׳ח׳ס) יימם ולילי בעדנהון׃ גם בריתי תפר
את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על
כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי׃ אף
קימי לא יבטל דאקימית עם דוד עבדי
מלמהוי ליה בר מליך על כורסוהי
וית ליואי כהניא דמשמשין קדמי׃
אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד
חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי
ואת הלוים משרתי אתי׃ כמא דלית
אפשר דיתמנון חילי שמיא ודלא
יתכל חלא דימא כין אסגי ית זרעא
דדויד עבדי וית ליואי דמשמשין קדמי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יוי עם
ירמיה למימר׃ הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת
עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם׃
הלא חזיתא מא עמא הדין ממללין
למימר תרתין זרעיתא דאתרעי יוי
בהון ורחיקינון וית עמי מרגזין
מלמהוי עוד עם משמיש קדמי

תשכון ג׳ מל׳ וס׳ימנ׳ במים דלא יכרת לכן ישבן ציים מבלילן ... ואת בריתי ב׳ וס׳ימנ׳ את בריתי היום ואת בריתי

פקבלהון׃ כה אמר יהוה אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
לא שמתי׃ כדנן אמר יי כמא דלית
אפשר דיבטיל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא כין גזירת שמיא
וארעא לא שויתינון דיעדון׃ גם זרע
יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים׃
אף זרעא דיעקב ודוד עבדי לא ארחיק
מלקרבא מבניהון עבדין שולטן על
זרעיה דאברהם ישחק ויעקב ארי
אתיב ית גלותהון וארחים עליהון׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו לד
מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל וכל
חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו
וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל
כל עריה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי ונבוכדנצר
מלכא דבבל וכל משריתיה וכל
מלכות ארע שולטן ידיה וכל עממיא
מגיחין קרבא על ירושלם ועל כל
קרויהא למימר׃ כה אמר יהוה אלהי
ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך

יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל ושרפה באש׃ כדנן אמר יי
אלהא דישר׳ איזיל ותימר לצדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ותימר ליה
כדנן אמר יי האנא מסר ית קרתא
הדא ביד מלכא דבבל ויוקדינה בנורא
ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש
ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל
תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבוא׃ ואת לא תשתיזב מן ידיה ארי
אתאחדא תתאחד ובידיה תתמסר
ועינך ית עיני מלכא דבבל יחזין
ופומיה עם פומך ימליל ולבבל
תתובל׃ אך שמע דבר יהוה צדקיהו
מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא
תמות בחרב׃ ברם קביל פתגמא דיי
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
כדנן אמר יי עלך לא תתקטיל
בחרבא׃ בשלום תמות ובמשרפות
אבותיך המלכים הראשנים אשר
היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון
יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם
יהוה׃ בשלמא תמות וכיקידות אבהתך

ישחק ד׳ כנוי ליצחק וסימנ׳ תטיף על בית ישראל במות גם זרע יעקוב ושבועתו לישחק דתלים וכולה׳ כת׳ שין

מלכיא קדמאי דהוו קדמך כין
יוקדון עלך ווי על מלכא יספדון
עלך ארי פתגמא אנא מליל אמר
יי׃ וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקיהו מלך יהודה את כל
הדברים האלה בירושלם׃ ומליל
ירמיה נביא עם צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה ית כל פתגמיא האלין
בירושלם׃ וחיל מלך בבל נלחמים
על ירושלם ועל כל ערי יהודה
הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃
ומשרית מלכא דבבל מגיחן קרבא
על ירושלם ועל כל קרויא דבית
יהודה דאשתארא על לכיש ועל
עזקה ארי אנין אשתארא בקרויא
דבית יהודה קרוין כריכן׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו
ברית את כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בתר דגזר מלכא
צדקיה קים עם כל עמא דבירושלם
למקרי להון חירו׃ לשלח איש את

עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו
איש׃ לשלחא גבר ית עבדיה וגבר
ית אמתיה בר ישראל ובת ישראל
בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון גבר
באחוהי יהודאה׃ וישמעו כל השרים
וכל העם אשר באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו חפשים
לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו׃
ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו
בקימא לשלחא גבר ית עבדיה וגבר
ית אמתיה בני חורין בדיל דלא יפלחון
בהון עוד וקבילו ושלחו׃ וישובו אחרי
כן וישיבו את העבדים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים
ולשפחות׃ ותבו בתר כין ואתיבו ית
עבדיא וית אמהתא דפטרו בני חורין
וכבשונון לעבדין ולאמהן׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר׃ כדנן

חנותלות ג ב חס וחד מל וסימנ׳ ויעקב רעה עלפי השנים וחיל מלך בבל מל וב קדמו׳ חס וו תנ׳ אבותיך ג מל וסימנ׳
בבריתה וסימנ׳ אשלחך וישמעו ויעמד כל העם ויבאו ובשנה השביעית דדב׳ ימ׳ וג בברית׳ שלחו ד׳ וס׳ העברים ואת העב׳
חפשים שלחם

אמר יי אלהא דישראל אנא גזרית
קים עם אבהתכון ביומא דאפיקית
יתהון מארעא דמצרים מבית עבדותא
למימר׃ מקץ שבע שנים תשלחו איש
את אחיו העברי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי
מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי
ולא הטו את אזנם׃ מסוף שבע שנין
תשלחון גבר ית אחוהי בר ישראל
דיזדבן לך ויפלחינך שית שנין ותפטרניה
בר חורין מעמך ולא קבילו אבהתכון
למימרי ולא ארכינו ית אדנהון׃ ותשבו
אתם היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא שמי עליו׃
ותבתון אתון יומא דין ועבדתון ית
דכשר קדמי למקרי חירו גבר לחבריה
וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי
שמי עלוהי׃ ותשבו ותחללו את שמי
ותשבו איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם
לעבדים ולשפחות׃ ותבתון ואחילתון
ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה

ב ל
דכי ימכר

כח
ס

ל
חס

וגבר ית אמתיה דפטרתון בני חורין
לנפשהון וכבשתון יתהון למהוי
לכון לעבדין ולאמהן׃ לכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב
אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות הארץ׃ בכין כדנן
אמר יי אתון לא קבילתון למימרי
למקרי חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה
הא אנא מכרי לכון חירו אמר יי מן חרבא
מן מותא ומן כפנא ואתין יתכון לזיע
לכל מלכות ארעא׃ ונתתי את האנשים
העברים את ברתי אשר לא הקימו את
דברי הברית אשר כרתו לפני העגל
אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו׃
ואתין ית גבריא דעברו על קימי דלא
קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי
עגלא דפסקו לתרין ועברו בין פלגוהי׃
שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים
והכהנים וכל עם הארץ העברים בין
בתרי העגל׃ רברבי יהודה ורברבי
ירושלם רברביא וכהניא וכל עמא
דארעא דעברו בין פלגי עגלא׃ ונתתי

ל
בטע
בספ

לזעוה
ק

ל ד
חס

ל

ב
חס ל
בל׳
ויקח
יוחנן

ס

וכל עם ז וסימנ׳ יהושע סלק לגלגלא ופרק מלכא וחמא חברה ׃ הסרסים ב׳ חס בלי׳ וסימנ׳ ושרי ירושלם ויקח יוחנן

אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם
והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ׃ ואמסר יתהון ביד
בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
ותהי נבילתהון משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא׃ ואת צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך
בבל העלים מעליכם׃ וית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי
אמסר ביד בעלי דבביהון וביד דבען
למקטלהון וביד משרית מלכא דבבל
דאסתלקא מנכון׃ הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש
ואת ערי יהודה אתן שממה מאין
ישב׃ האנא מפקיד אמר יי ואתיבנון
על קרתא הדא ויגיחון קרבא עלה
ויכבשונה ויוקדונה בנורא וית קרויא
דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃
לה הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי ביומי יהויקים

בר יאשיהו מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ הלוך אל בית הרכבים ודברת
אותם והבאותם בית יהוה אל אחת
הלשכות והשקית אותם יין׃ איזיל
לות בני בית רכב ותמליל עמהון
ותעילנון לבית מקדשא דיי לחדא
מן לשכתא ותשקי יתהון חמרא׃
ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה
ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית
הרכבים׃ ודברית ית יאזניה בר ירמיה
בר חבצניה וית אחוהי וית כל בנוהי
וית כל בני בית רכב׃ ואבא אתם בית
יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו
איש האלהים אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן
שלם שמר הסף׃ ואעילית יתהון לבית
מקדשא דיי ללשכת בני חנן בר יגדליה
נביא דיי דבסטר לשכת רברביא
דמיעל ללשכת מעשיה בר שלום
אמרכלא׃ ואתן לפני בני בית הרכבים
גבעים מלאים יין וכסות ואמר אלהם
שתו יין׃ ויהבית קדם בני בית רכב
כלידין מלן חמרא וכסין ואמרית
להון שתו חמרא׃ ויאמרו לא נשתה

ואת אחיו ה׳ וסימנהון ויכלכל יוסף את אביו וישב יוסף את אביו האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו בארומה ואקח את יאזניה

יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם׃ ואמרו לא נשתי חמרא ארי
יונדב בר ריכב אבונא פקיד עלנא
למימר לא תשתון חמרא אתון ובניכון
עד עלמא׃ ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם
כי באהלים תשבו כל ימיכם למען
תחיו ימים רבים על פני האדמה
אשר אתם גרים שם׃ וביתא לא תבנון
וזרעא לא תזרעון וכרמא לא תצבון
ולא יהי לכון ארי במשכנין תיתבון
כל יומיכון בדיל דתתקימון יומין
סגיאין על אפי ארעא דאתון דיירין
תמן׃ ונשמע בקול יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו׃
וקבילנא למימר יהונדב בר ריכב
אבונא לכל דפקדנא בדיל דלא למשתי
חמרא כל יומנא אנחנא נשנא בננא
ובנתנא׃ ולבלתי בנות בתים לשבתנו
וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו׃ ובדיל
דלא למבני בתין למתבנא וכרמין
וחקלין וזרעא לא יהון לנא׃ ונשב

באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו
יונדב אבינו׃ ויתיבנא במשכנין וקבילנא
ועבדנא ככל דפקדנא יונדב אבונא׃
ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם
מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
ונשב בירושלם׃ והוה כד סליק
נבוכדנצר מלכא דבבל על ארעא
ואמרנא איתו וניעול לירושלם מן
קדם משרית כסדאי ומן קדם משרית
ארם ויתיבנא בירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם ירמיה
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה
וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר
לשמע אל דברי נאם יהוה׃ כדנן אמר
יי׳ צבאות אלהא דישראל איזיל ותימר
לאנש יהודה וליתבי ירושלם הלא
תקבלון אולפן לקבלא לפתגמי אמר
יי׳׃ הוקם את דברי יהונדב בן רכב
אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין
ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם

באהלים ד׳ וסימנה׳ השבו׳ ובית לא תבנו ונשב עד חוש יבך ס׳ ונשמע ג׳ דגש׳ וסימ׳ וימס לבבנו בקול יהונדב ונעש ככל פ׳
הוקם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ המשכן את דברי יהונדב הקם על חק ס׳

השכם ודבר ולא שמעתם אלי׃ אתקימו
פתגמי יהונדב בר ריכב דפקיד ית
בנוהי בדיל דלא למשתי חמרא ולא
אשתיאו עד יומא הדין ארי קבילו
ית תפקירתא דאבוהון ואנא מלילית
עמכון מקדים וממליל ולא קבילתון
למימרי׃ ואשלח אליכם את כל עבדי
חס בסף הנבאים השכם ושלח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם
ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ו ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם
ב בסף ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא
שמעתם אלי׃ ושלחית לותכון ית כל
עבדי נביא מקדים ומשלח למימר
תובו כען גבר מאורחיה בשתא ואתקינו
עובדיכון ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ותיבו על ארעא
דיהבית לכון ולאבהתכון ולא ארכינתון
ית אדנכון ולא קבילתון למימרי׃ כי
ה הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות
ג אביהם אשר צום והעם הזה לא
שמעו אלי׃ ארי אקימו בני יהונדב
בר ריכב ית תפקירתא דאבוהון
דפקידנון ועמא הדין לא קבילו

ב בטע בסף למימרי׃ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא
ו אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את
כל הרעה אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו׃ בכין כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהא דישראל האנא
מיתי על אנש יהודה ועל כל יתבי
ירושלם ית כל בשתא דגזרית עליהון
חלף דשלחית לותהון ית כל עבדי
נביא ולא קבילו ואתנביאו להון ולא
תבו׃ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ ולבני
בית ריכב אמר ירמיה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל חלף דקבילתון
לתפקירת יהונדב אבוכון ונטרתון
ית כל פקודוהי ועבדתון ככל דפקיד
טו בטע בסף יתכון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות
ג בל״ע אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב
בן רכב עמד לפני כל הימים׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל

אל יהודה ו׳ וסימנ׳ ויאמר לא מיתתיה ואלה הדברים הנני מביא ויהי להקופת אשר תשלחני אגרות יתנו לי ... ליונדב
ג׳ בל״ע וסימנ׳ ויאמרו לא נשתה יין ונשמע ונעש לא יכרת איש וכל שמועכון במ״א ויאמר לן יהונדב

לא יפסוק גבר ליונדב בר רכב משמש
קדמי כל יומיא׃ ויהי בשנה   סליק לו
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ והוה בשתא רביעתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פתגמא הדין עם
ירמיה מן קדם יי למימר׃ קח לך
מגלת ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה׃ סב לך מגילת ספרא ותכתוב
עלה ית כל פתגמיא דמלילית עמך
על ישראל ועל יהודה ועל כל עממיא
מיומא דמלילית עמך מיומי יאשיה
ועד יומא הדין׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם למען ישובו איש מדרכו
הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃ מא
אם ישמעון דבית יהודה ית כל בשתא
דאנא מחשיב למעבד להון בדיל
דיתובון גבר מאורחיה בישתא ואשבוק
לחוביהון ולחטאיהון׃

ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה
ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי
יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר׃
וקרא ירמיה ית ברוך בר נריה וכתב
ברוך מפומא דירמיה ית כל פתגמיא
דיי דמליל עמיה על מגלת ספרא׃
ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני   ה
עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׃ ופקיד
ירמיה ית ברוך למימר אנא כלי לית
אנא יכיל למיעל לבית מקדשא דיי׃
ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת   ז בטע
מפי את דברי יהוה באזני העם בית   בתון
בית יהוה ביום צום וגם באזני בית
יהודה הבאים מעריהם תקראם׃
ותיתי את ותקרי במגלתא דכתבתא
מפומי ית פתגמיא דיי קדם עמא
בית מקדשא דיי ביומא דצומא ואף
קדם כל דבית יהודה דאתן מקרויהון
תקרינון׃ אולי תפל תחנתם לפני יהוה
וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול   ח רפי
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה׃ מא אם תתקבל בעותהון קדם יי
ויתובון גבר מאורחיה בישתא ארי רב
רוגזא וחמתא דגזר יי על עמא הדין׃

וישבו ח רפי וחס וסימ׳ ב׳ ויחנו המים תחנתם ישמעו ויזכלו ויכנעו ויתכסו לערב השני ג׳ ובאת ז בטע בתון וסימ׳ ואקימה
במשמעהון דכהנא דמכהנין וקרית בגלותא תליתיתא פירוש והקימתי ושמעו לקלך הכהנים הכהן אשר ושלשת תרד אתה
וקראת מאת הגולה

ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו
ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה
בית יהוה׃ ועבד ברוך בר נריה ככל
דפקדיה ירמיה נביא למקרי בספרא
פתגמיא דיי בית מקדשא דיי׃
ויהי בשנה החמשית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם׃
והוה בשתא חמישיתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה בירחא
תשיעאה גזרו צומא קדם יי כל עמא
בירושלם וכל עמא דאתן מקרויא
דבית יהודה בירושלם׃ ויקרא ברוך
בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון
פתח שער בית יהוה החדש באזני כל
העם׃ וקרא ברוך בספרא ית פתגמי
ירמיה בית מקדשא דיי בלשכת גמריה
בר שפן ספרא בדרתא עליתא במעלנא
דתרע בית מקדשא דיי מדנחאה קדם
כל עמא׃ וישמע מכיהו בן גמריהו
בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר׃
ושמע מיכה בר גמריה בר שפן ית

כל פתגמיא דיי מעל ספרא׃ וירד בית
המלך על לשכת הספר והנה שם כל
השרים יושבים אלישמע הספר
ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור
וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים׃ ונחת לבית מלכא ללשכת
ספרא והא תמן כל רברביא יתבין אלישמע
ספרא ודליה בר שמעיה ואלנתן בר עכבור
וגמריה בר שפן וצדקיה בר חנניה וכל
רברביא׃ ויגד להם מיכיהו את כל
הדברים אשר שמע בקרא ברוך
בספר באזני העם׃ וחוי להון מיכה ית
כל פתגמיא דשמע כד קרא ברוך
בספרא קדם עמא׃ וישלחו כל השרים
אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה אשר קראת
בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא
אליהם׃ ושלחו כל רברביא לות ברוך ית
יהודי בר נתניה בר שלמיה בר כושי
למימר מגלתא דקריתא בה קדם עמא
סבהא בידך איתא ונסיב ברוך בר
נריה ית מגלתא בידיה ואתא לותהון׃
ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו

ולך ה׳ וסימנ׳ למה אמרת הנה רבקה לפניך נהג ולך ויאמר לגיחזי קחנה בידך ולך [illegible] שמע ד׳ וסימנ׳ מיכה מקבינא [illegible]

ויקרא ברוך באזניהם: ואמרו ליה
תיב כען וקריהא קדמנא וקרא ברוך
קדמיהון: ויהי כשמעם את כל
הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל
הדברים האלה: והוה כמשמעהון ית
כל פתגמיא תוהו גבר לחבריה ואמרו
לברוך חואה נחוי למלכא ית כל
פתגמיא האלין: ואת ברוך שאלו
לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל
הדברים האלה מפיו: וית ברוך שאילו
למימר חוי כען לנא איכדין כתבתא
ית כל פתגמיא האלין מפומיה: ויאמר
להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל
הדברים האלה ואני כתב על הספר
בדיו: ואמר להון מפומיה קרי לי ית
כל פתגמיא האלין ואנא כתיב על
ספרא בדיותא: ויאמרו
השרים אל ברוך לך הסתר אתה
וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם:
ואמרו רברביא לברוך איזיל איטמר
את וירמיה ואנש לא ידע איכא אתון:
ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע הספר

ויגידו באזני המלך את כל הדברים:
ואתו לות מלכא לדרתא וית מגלתא
פקדו בלשכת אלישמע ספרא וחויאו
קדם מלכא ית כל פתגמיא: וישלח
המלך את יהודי לקחת את המגלה
ויקחה מלשכת אלישמע הספר
ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל המלך:
ושלח מלכא ית יהודי למסב ית
מגילתא ונסבה מלשכת אלישמע
ספרא וקרה יהודי קדם מלכא וקדם
כל רברביא דקימין מעלוי מלכא:
והמלך ישב בית החרף בחדש
התשיעי ואת האח לפניו מבערת:
ומלכא יתיב בית סתוא בירחא תשיעאה
וית נורא קדמוהי מדלקין: ויהי כקרוא
יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל האש אשר
אל האח עד תם כל המגלה על האש
אשר על האח: והוה כד קרי יהודי
תלת פצין וארבע כזע באזמיל ספרא
ורמי לנורא דלגומרא עד דשלימת
כל מגילתא על נורא דעל גומריא: ולא
פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך

דלתות ג וסימנה' כקרא יהודי ודלתות לעזרה לא העמדתי וכל יחזקאל כותה במ״ב נשברה ועשויה [illegible] על האח ל' אל האח

וכל עבדיו השמעים את כל הדברים
האלה׃ ולא תוהו ולא בזעו ית לבושיהון
מלכא וכל עבדוהי דשמעין ית כל
פתגמיא האלין׃ וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף
את המגלה ולא שמע אליהם׃ ואף
אלנתן ודליה וגמריה בעו מן מלכא
בדיל דלא לאוקדא ית מגילתא ולא
קביל מנהון׃ ויצוה המלך את ירחמאל
בן המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
ברך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם
יהוה׃ ופקיד מלכא ירחמאל בר מלכא
וית שריה בר עזריאל וית שלמיה
בר עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית
ירמיה נביא ואגין עליהון ש׳׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שרף המלך את המגלה ואת
הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן ק׳ ש׳ עם
ירמיה בתר דאוקיד מלכא ית מגילתא
וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא
דירמיה למימר׃ שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך יהודה׃ תוב
סב לך מגילתא אוחרי וכתוב עלה ית
כל פתגמיא קדמאי דהוו על מגילתא
קדמיתא דאוקיד יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה׃ ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בא יבא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
ובהמה׃ ועל יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה תימר כדנן אמר ש׳ את
אוקידתא ית מגילתא הדא למימר
מדין כתבתא עלה למימר מיתא ייתי
מלכא דבבל ויחביל ית ארעא הדא
ויבטיל מנה אנשא ובעירא׃

לכן כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא
דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה׃ בכין כדנן אמר ש׳ על
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה לא
יהי ליה יתיב על כורסי דויד ונבילתיה
תהי משגרא לשרבא ביממא ולגלידא
בליליא׃ ופקדתי עליו ועל זרעו ועל

עזריאל ג׳ וסימנ׳ ויצוה ואלה ראשי לנפתלי ה׳ ב׳ יבא ה׳ וסימנ׳ הכהן ידבר בוא יבוא מלך בבל ברנה ועל יהויקים

עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל
הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו׃
ואסער עלוהי ועל בנוהי ועל עבדוהי
ית חוביהון ואיתי עליהון ועל יתבי
ירושלם ועל אנש יהודה ית כל בשתא
דגזרית עליהון ולא קבילו׃ וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן
נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
דברים רבים כהמה׃ וירמיה נסיב
מגלה אחרי ויהבה לברוך בר נריה
ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה
ית כל פתגמי ספרא דאוקיד יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה בנורא ועוד
אתוספו עליהון פתגמין סגיאין כותהון׃
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר
המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ
יהודה׃ ומלך מלכא צדקיה בר יאשיה
חלף כניה בר יהויקים דאמליך
נבוכדנצר מלכא דבבל בארעא
דבית יהודה׃ ולא שמע הוא ועבדיו

ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא׃ ולא קביל הוא
ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמיא
דיי דמליל ביד ירמיה נביא׃ וישלח
המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו׃ ושלח מלכא
צדקיה ית יהוכל בר שלמיה וית
צפניה בר מעשיה כהנא לות ירמיה
נביא למימר צלי כען עלנא קדם יי
אלהנא׃ וירמיהו בא ויצא בתוך העם
ולא נתנו אתו בית הכליא׃ וירמיה
עליל ונפיק בגו עמא ולא יהבו יתיה
בבית אסירי׃ וחיל פרעה יצא ממצרים
וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם
את שמעם ויעלו מעל ירושלם׃ ומשרית
פרעה נפקא ממצרים ושמעו כסדאי
דצירין על ירושלם ית שמעהון
ואסתלקו מעל ירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה נביא למימר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך

נוסף ג בליש ומל וסימנ׳ על שנאינו ועוד נוסף יש מפזר בתרג׳ קמ׳ ... אלין. זובי משנין שני גיים בבטנך יודע בגיים בבית
האסירים מבית האסירים בית הכליא מבית הכליא חמיטל קדמ׳ דמלכ׳ חמיטל דירמ׳ ישיב ושמרון ישיב עמו הלס

יהודה השלח אתכם אלי לדרשני
הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב
לארצו מצרים׃ כדנן אמר יי אלהא
דישראל כדין תימרון למלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכון לקדמי
למתבע אלפן מן קדמיהא משרית
פרעה דנפקא לכון לסעיד תבא
לארעהון למצרים׃ ושבו הכשדים
ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה
באש׃ ויתובון כסדאי ויגיחון קרב
על קרתא הדא ויכבשונה ויוקדונה
בנורא׃ כה אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו
הכשדים כי לא ילכו׃ כדנן אמר יי לא
תטעון נפשתכון למימר אסתלקא
יסתלקון מננא כסדאי ארי לא יסתלקון׃
כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים
איש באהלו יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש׃ ארי אם תקטלון כל
משרית כסדאי דמגיחין קרבא
עמכון וישתארון בהון גברין מטענין
גבר במשכניה יקומון ויוקדון ית
קרתא הדא בנורא׃ והיה בהעלות

חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל
פרעה׃ והוה כד אסתלקא משרית
כסדאי מעל ירושלם מן קדם משרית
פרעה׃ ויצא ירמיהו מירושלם
ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך
העם׃ ונפק ירמיה מירושלם למיזל
לארע שבט בנימן לפלגא אחסנתא
דאית ליה תמן בגו עמא׃ ויהי הוא
בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו
יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים
אתה נפל׃ והוה הוא בתרע שבט בנימן
ותמן גברא ממנא ושמיה יראייה בר
שלמיה בר חנניה ואחד ית ירמיה
נביא למימר לכסדאי את משתמע׃
ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על
הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה
בירמיהו ויבאהו אל השרים׃ ואמר
ירמיה שקרא את אמר לית אנא
משתמע לכסדאי ולא קביל מניה
ואחד יראייה בירמיה ואיתיה לות
רברביא׃ ויקצפו השרים על ירמיהו
והכו אתו ונתנו אתו בית האסור בית
יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא׃

מדקרים ב׳ וסימנ׳ ונשארו בם אנשים מדקרים שהם יזובו מדקרים ׳׳ יראייה ב׳ מל׳ ובענ׳ וסימנ׳ ושמו יראייה

ורגיזו רברביא על ירמיה ואלקיאו
יתיה ויהבו יתיה בית אסירי בית יהונתן
ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי:
כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל
החנֻיות וישב שם ירמיהו ימים רבים:
ארי על ירמיה לבית אסירי ולגיו מן חנותא
ויתיב תמן ירמיה יומין סגיאין:
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ג
ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר האיש
ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: וילכד
ושלח מלכא צדקיה ודבריה ושאליה נער
מלכא בביתיה בסתרא ואמר האית צדקיהו
פתגמא מן קדם יי ואמר ירמיה אית
ואמר ביד מלכא דבבל תתמסר: ויאמר
ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי יב
אל בית הכלא: ואמר ירמיה למלכא מל
צדקיה מא חבית לך ולעבדך ולעמא בספ
הדין ארי יהבתון יתי לבית אסירי:
ואיה נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר ואיה
לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ ק
הזאת: ואן נבייכון דשקרא דאתנביאו ד חס
לכון למימר לא ייתי מלכא דבבל בספ

עליכון ועל ארעא הדא: ועתה שמע
נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ל
ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא חס
אמות שם: וכען שמע כען רבוני מלכא
תתקבל כען בעותי קדמך ולא תתיבנני
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן:
ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו ה
בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום ג ל דגש
מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן
העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:
ופקיד מלכא צדקיה ופקדו ית ירמיה
בדרת בית אסיריא ויהבין ליה פיתא
דלחמא ליומא משוק נחתומיא עד
דשלים כל לחמא מן קרתא ויתיב
ירמיה בדרת בית אסיריא: וישמע לח
שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ל
ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה ד
את הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר: ושמע שפטיה
בר מתן וגדליה בר פשחור ויוכל בר
שלמיה ופשחור בר מלכיה ית פתגמא
דירמיה ממליל עם כל עמא למימר:
כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות
בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים

ליום כ̇ דגש וסימנהון נכנס ופר וזה נשיא ב̇ בו ואמרת כאלה ויינה ומתכלך הילילן שבעת ושבעת ב̇ בו וכבש וזה יהיו ל
למזבח ב̇ בו פתשגן פתשבן

יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי כדנן
אמר יי׳ דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא בכפנא ובמותא ודיפוק וישתמע
לכסדאי וייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא
ויתקיים׃ כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל
ולכדה׃ כדנן אמר יי׳ אתמסרא תתמסר
קרתא הדא ביד משרית מלכא דבבל
ויכבשינה׃ ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא
מרפא את ידי אנשי המלחמה הנש
הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים האלה כי
האיש הזה איננו דרש לשלום לעם
הזה כי אם לרעה׃ ואמרו רברביא
למלכא יתקטיל כען ית גברא הדין
ארי על כין הוא מרשיל ית ידי גברי
עבדי קרבא דאשתארו בקרתא הדא
וית ידי כל עמא למללא עמהון
כפתגמיא האלין ארי גברא הדין
ליתוהי תבע לשלמא לעמא הדין
אלהין לבישא׃ ויאמר המלך צדקיהו
הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל
אתכם דבר׃ ואמר מלכא צדקיה הא

הוא מסיר בידכון ארי לית מלכא
יכיל לאתבא יתכון פתגמא׃ ויקחו
את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה
וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו
בטיט׃ ונסיבו ית ירמיה ורמו יתיה
לגובא דמלכיה בר מלכא דבדרת בית
אסיריא ושרביבו ית ירמיה באטונא
ובגובא לית מיא אלהין טינא וטבע
ירמיה בטינא׃ וישמע עבד מלך
הכושי איש סריס והוא בבית המלך
כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך
יושב בשער בנימן׃ ושמע עבדא
דמלכא צדקיה גבר רב והוא בבית
מלכא ארי יהבו ית ירמיה לגובא
ומלכא יתיב בתרע שיבט בנימין׃
ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר׃ ונפק עבדא דמלכא
מבית מלכא ומליל עם מלכא למימר׃
אדני המלך הרעו האנשים האלה
את כל אשר עשו לירמיהו הנביא
את אשר השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם

וחיה ק׳
כת׳ א
ד׳ וכל אורי כוות בג׳ א
ג׳
ב׳ וישמעו כל יושבי

וישלחו ד׳ וסימנ׳ עקרון פלשתים וחב׳ ירמיהו וכל אורי כוות בג׳ וישלחו האנשים את ידם ס״ה בבית המלך ג׳ וסימ׳ עבד
מלך כי גדול והשלישית ס״ה

עור בעיר ורבוני מלכא אבאישו
גבריא האלין ית כל דעבדו לירמיה
נביא ית דרמוהי לגובא וכבר מית
באתריה מן קדם כפנא ארי לית לחמא
עוד בקרתא ויצוה המלך את עבד
מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
שלשים אנשים והעלית את ירמיהו ג
הנביא מן הבור בטרם ימות ופקיד
מלכא ית עבדא דמלכא צדקיה למימר
דבר עימך מכא תלתין גברין ותסיק
ית ירמיה נביא מן גובא עד לא ימות
ויקח עבד מלך את האנשים בידו
ויבא בית המלך אל תחת האוצר
ויקח משם בלויי הסחבות ובלויי ית
מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור ה׳
בחבלים ודבר עבדא דמלכא ית
גבריא עמיה ועל לבית מלכא לתחות
אוצרא ונסיב מתמן בלאי טפסין ג
ובלאי שחקין ושלחינון לות ירמיה
לגובא באטוניא ויאמר עבד מלך
הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי
הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך
מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן ואמר
עבדא דמלכא צדקיה לירמיה שו

כען בלאי טפסין ושחקין תחות מרפקי
ידך מלרע לאטוניא ועבד ירמיה
כין וימשכו את ירמיהו בחבלים
ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו
בחצר המטרה ונגדו ית ירמיה באטוניא
ואסיקו יתיה מן גובא ויתיב ירמיה
בדרת בית אסיריא וישלח
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שואל אני אתך דבר אל תכחד ממני
דבר ושלח מלכא צדקיה ודבר ית
ירמיה נביא לותיה למעלנא תליתאה
דבבית מקדשא דיי ואמר מלכא
לירמיה שאיל אנא יתך פתגמא לא
תכסא מני פתגם ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני
וכי איעצך לא תשמע אלי ואמר
ירמיה לצדקיה ארי אחוי לך הלא
מקטל תקטלינני וארי אמלכינך
לא תקביל מני וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את
אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם
אמיתך ואם אתנך ביד האנשים

את כת ולא קרי ואנון ה

ל׳ ל׳ יא מל׳ חס וכל תהו׳ כוו בנ׳ ה׳

ה כת ולא קר וסימנ׳ נא את ידך חמש דנגב אם אם אם אם וחלופיהון י׳ דקר׳ ולא כת׳ וסימ׳ בנו איש פרת כן בנו צבאות באים
לה אלי אלו ס—ס

האלה אשר מבקשים את נפשך׃
וקיים מלכא צדקיה לירמיה בסתרא
למימר קיים הוא יי̈ דקיים לנא ית
נפשתא האלין אם אקטלינך ואם
אמסרינך בידי גבריא האלין דבען
למקטלך׃ ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא
אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה
וביתך׃ ואמר ירמיה לצדקיה כדנן
אמר יי̈ אלהי צבאות אלהא דישראל
אם מפק תיפוק לות רברבי מלכא
דבבל ותתקיים נפשך וקרתא הדא
לא תתוקד בנורא ותיחי את ואנש
ביתך׃ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל
ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃
ואם לא תיפוק לות רברבי מלכא דבבל
ותתמסר קרתא הדא בידא דכסדאי
ויוקדונה בנורא ואת לא תשתיזב
מידהון׃ ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו אל הכשדים

פן יתנו אתי בידם והתעללו בי׃ ואמר
מלכא צדקיה לירמיה אנא דחיל מן
יהודאי דאשתמעו לכסדאי דלמא
ימסרון יתי בידהון ויתלעבון בי׃
ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע
נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך
וייטב לך ותחי נפשך׃ ואמר ירמיה
לא ימסרון קביל כען למימרא דיי̈
לדאנא ממליל עמך וייטב לך
ותתקיים נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני יהוה׃ ואם מסריב
את למיפק דין פתגמא דאחזיני יי̈׃
והנה כל הנשים אשר נשארו בבית
מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך
בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך
אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך
נסגו אחור׃ והא כל נשיא דאשתארא
בבית מלך שבטא דבית יהודה
מתפקן לות רברבי מלכא דבבל
ואינן אמרין אטעיוך ויכילו לך
אנש שלמך אשתקעא בבהתא
רגלך אסתחרא לאחורא׃ ואת כל נשיך
ואת בניך מוצאים אל הכשדים
ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך

ג ב נפשי ב ג בעבדה לנערים העיר
ה ומל ב בשבי ה חס כול חס ב וחד ומוציאים

וחיתה ב̇ חד כת̇ וחיתה וחד כת̇ וחיית וסימנ̇ וחיית ורבית כת̇ וחיוה אתה וביתך כת̇ ונתנה ג̇ וסימנ̇ בעבדה לנערים

בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף ג
באש׃ וית כל נשך וית בנך מתפקין
לות כסדאי ואת לא תשתיזב מידהון
ארי ביד מלכא דבבל תתאחד וית
קרתא הדא תתוקד בנורא׃
ויאמר צדקיהו אל ירמיהו
איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות׃ ט̇ ב̇ בידנן
ואמר צדקיה לירמיה אנש לא ידע
בפתגמיא האלין ולא תמות׃ וכי
ישמעו השרים כי דברתי אתך ה̇
ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא פ̇ס
לנו מה דברת אל המלך אל תכחד וכי י̇ן כי בטע
ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך בלא
המלך׃ וארי ישמעון רברביא ארי ספרים
מלילית עמך וייתון לותך ויימרון
לך חוי כען לנא מא מלילתא עם מלכא
לא תכסי מננא ולא נקטלינך ומא
מליל עמך מלכא׃ ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי
השיבני בית יהונתן למות שם׃ ותימר ה̇
להון בעו אנא בעי קדם מלכא בדיל חס
דלא לאתבותי לבית יהונתן לממת בל״ג
תמן׃ ויבאו כל השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים

האלה אשר צוה המלך ויחרשו חס
ממנו כי לא נשמע הדבר׃ ואתו כל
רברביא לות ירמיה ושאילו יתיה וחוי
להון ככל פתגמיא האלין דפקיד מלכא
ושתיקו מניה ארי לא אשתמע פתגמא׃
וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום
אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר
נלכדה ירושלם׃ ויתיב ירמיה בדרת
בית אסיריא עד יומא דאתכבישת
ירושלם והוה כד אתכבישת ירושלם׃
טל בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה
ב̇ חס בחדש העשירי בא נבוכדנאצר מלך
לשכניהו כול בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה׃
חס בשתא תשיעיתא לצדקיה מלך
שבטא דבית יהודה בירחא עשיראה
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל וכל
משריתיה לירושלם וצרו עלה׃
בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש
הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר׃
בחדא עסרי שנין לצדקיה בירחא
רביעאה בתשעה לירחא איתרעת
קרתא׃ ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו
בשער התוך נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר

תשרף ג׳ וחס׳ וסימנ׳ ואת בשר הפר דמלואים ואת מרכבותיהם ואת העיר הזאת ס״״ והשבני דמ׳ והשבני והואני השבני
ואשובה פליג בית יהונתן וילכני ס״״

רב מג וכל שארית שרי מלך בבל׃
ואתו כל רברבי מלכא דבבל ותיבו
בתרעא מציעאה נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר
רב מג וכל שאר רברבי מלכא דבבל׃
ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו
לילה מן העיר דרך גן המלך בשער
בין החמתים ויצא דרך הערבה׃ והוה
כד חזנון צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה וכל גברי עבדי קרבא וערקו
ונפקו בליליא מן קרתא באורח גנתא
דמלכא בתרעא בין שוריא ונפק
באורח מישרא׃ וירדפו חיל כשדים
אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות
ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר
מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים׃ ורדפו משרית כסדאי
בתריהון ואדביקו ית צדקיה במישרי
ירחו ודברו יתיה ואסקוהי לות נבוכדנצר
מלכא דבבל לרבלת בארעא דחמת
ומליל עמיה פתגמי דינין׃ וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה
לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך

בבל׃ ונכס מלכא דבבל ית בני צדקיה
ברבלה לעינוהי וית כל רברבי יהודה
נכס מלכא דבבל׃ ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה׃
וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן
דנחש לאובלא יתיה לבבל׃ ואת בית
המלך ואת בית העם שרפו הכשדים
באש ואת חמות ירושלם נתצו׃ וית
בית מלכא וית בית עמא אוקידו כסדאי
בנורא וית שורי ירושלם תרעו׃ ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל׃ וית
שאר עמא דאשתארו בקרתא וית
שמיעיא דאשתמעו עלוהי וית שאר
עמא דאשתארו אגלי נבוזראדן רב
קטוליא לבבל׃ ומן העם הדלים אשר
אין להם מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם
כרמים ויגבים ביום ההוא׃ ומן עמא
חשיכיא דלית להון מדעם אשאר
נבוזראדן רב קטוליא בארעא דבית
יהודה ומנינון למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ביומא ההוא׃ ויצו נבוכדנאצר

ב יעקב
ה חס ב בל״ש ויתפשו
ד
ב בל״ג דמיתה מהחל וכל לשו ארי כוה ג

חרי יהודה ד׳ וסימנ׳ בגלותו וישחט קדמא׳ מרבים ואריבה ... וישבו ה׳ חס בל״ש וסימנ׳ וישבם האשגבו מן ימהר והשגנו

מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן
רב טבחים לאמר׃ ופקיד נבוכדנצר
מלכא דבבל על ירמיה ביד נבוזראדן
רב קטוליא למימר׃ קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה עמו׃
דברוהי ועינך שוי עלוהי ולא תעביד
ליה מדעם ביש אלהין כמא דימליל
עמך כין עביד עמיה׃ וישלח
נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב
סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל׃ ושלח נבוזראדן רב
קטוליא ונבושזבן רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רברבי מלכא
דבבל׃ וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו
בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל
הבית וישב בתוך העם׃ ושלחו ודברו
ית ירמיה מדרת בית אסיריא ויהבו
יתיה לגדליה בר אחיקם בר שפן
לאפקותיה לביתא ויתיב בגו עמא׃
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה
לאמר׃ ועם ירמיה הוה פתגמא

אם כתיב ולא קרי
ב׳ אל תשלה
ג׳ נונין זעירין

דיי כד הוה כליא בדרת בית אסיריא
למימר׃ הלוך ואמרת לעבד מלך
הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו
לפניך ביום ההוא׃ איזיל ותימר לעבדא
דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל האנא מיתי
ית פתגמי על קרתא הדא לבישא ולא
לטבא ויהון קדמך ביומא ההוא׃
והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא
תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם׃ ואשיזבינך ביומא ההוא
אמר יי ולא תתמסר ביד גבריא דאת
דחיל מן קדמיהון׃ כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל
כי בטחת בי נאם יהוה׃ ארי שיזבא
אשיזבינך ובחרבא לא תתקטיל
ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתרחיצתא
על מימרי אמר יי׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן
הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים

ג׳ נונין זעירין וסימנה׳ ארץ ונבושזבן ונרגן מפריד ... בקחתו ב׳ וסימנה׳ את רבקה בת בתואל בקחתו אתו והוא אסור

בבלה׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי בתר דשלחיה נבוזראדן
רב קטוליא מן רמתא כד דבר יתיה
והוא אסיר בזיקיא בגו כל גלות ירושלם
ויהודה דאיתגליאו לבבל׃ ויקח רב
טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה
אלהיך דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה׃ ודבר רב קטוליא
לירמיה ואמר ליה יי אלהך גזרית
בישתא הדא על אתרא הדין׃ ויבא
ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם
דבר הזה׃ ואתא ועבד יי כמא דמליל
ארי חבתון קדם יי ולא קבילתון
למימריה והוה לכון פתגמא הדין׃
ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים
אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא
אתי בבל בא ואשים את עיני עליך
ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל
ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל
הישר בעיניך ללכת שמה לך׃ וכען
הא שריתך יומא דין מן זיקיא דעל
ידך אם תקין בעינך למיתי עמי לבבל
איתא ואשוי ית עיני עלך ואם ביש

בעינך למיתי עמי לבבל אתמנע
חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדכשר
בעינך למיזל לתמן איזיל׃ ועודנו לא
ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם
בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך העם או אל
כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו
רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו׃
ואם לית את צבי למתב ותוב לות
גדליה בר אחיקם בר שפן דמני
מלכא דבבל בקרויא דבית יהודה
ותיב עמיה בגו עמא או לכל דכשר
בעינך למיזל איזיל ומני ליה רב
קטוליא מתנן ומנזבן ושלחיה׃ ויבא
ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה
וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ
ואתא ירמיה לות גדליה בר אחיקם
למצפיא ויתיב עמיה בגו עמא
דאשתארו בארעא׃
וישמעו כל שרי החילים אשר
בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד
מלך בבל את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים
וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו

ויבא נא וסימנ׳ ויהיה מקץ מנוח לאמון הגשה לי ויעש גם הוא ויחרד בערב דודאים דבתם האנשים הכסף בחיקו הבדים
הארון מאפל עולתיהם אתמול גשורה שמעי קדשי ותשלם ויהי המלך הספר דנעמן שלישה לכרי מלך אשור את הכהנים ודברי חזקיהו
וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא ארני אלפתח חצר צפונה מזרע אמר נא לכיה ויבא ארני שתלו לגלותנו ויקרא יעבץ קדשי ותשלם אמיניהו

בכלה׃ ושמעו כל רבני חילותא כט
דבחקלא אנון וגבריהון ארי מני
מלכא דבבל ית גדליה בר אחיקם
בארעא וארי מני עמיה גבריא ונשיא
וטפלא ומחשיכי עמא דארעא
מדלא אתגליאו לבבל׃ ויבאו אל
גדליה המצפתה וישמעאל בן ח
נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו עיפי ק
בן המעכתי המה ואנשיהם׃ ואתו
לות גדליה למצפתא וישמעאל בר
נתניה ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בר תנחמת ובני עיפי דמנטופא ויזניה
בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע להם
גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם ט מל
לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו
בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃
וקיים להון גדליה בר אחיקם בר שפן
ולגבריהון למימר לא תדחלון מלמפלח
כסדאי תיבו בארעא ופלחו ית מלכא
דבבל וייטב לכון׃ ואני הנני ישב י ח חס בספ
במצפה לעמד לפני הכשדים אשר
יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן
ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר ל וחס ואגון ב חס

תפשתם׃ ואנא האנא יתיב במצפא
למקם קדם כסדאי דייתון עלנא ואתון
כנושו חמרא ודבילתא ומשחא ושוו
במניכון ותיבו בקרויכון דאחדתון׃ וגם
יא כל היהודים אשר במואב ובבני עמון
ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו
כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי
אתו הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן׃ ואף כל יהודאי דבמואב ובבני
עמון ובאדום ודבכל מדינתא שמעו
ארי שבק מלכא דבבל שארא לדבית
יהודה וארי מני עליהון ית גדליה בר
אחיקם בר שפן׃ וישבו כל היהודים
מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו
יב ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה מאד׃ ותבו כל
יהודאי מכל אתריא דאתבדרו לתמן
ואתו לארעא דבית יהודה לות גדליה
למצפיא וכנשו חמרא ודבילתא סגי
לחדא׃ ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
יג אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה
ויוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
עי דבחקלא אתו לות גדליה למצפיא
יד ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים

ושמו בכליכם ... הידוע ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ הידוע נדע הידוע לא נדע הידע תדע בתר׳ חס׳ וחד ידוע תדעון מל׳ ... אלין מלין ליתכוו
ואך ובד וגפן ודך והגה וויס וזר וחס וטף וכה ולבו ומי ונפב וסוף ועז ופרץ ויצחה וקם ורע ותך כולהון בת כות׳
תמרורים בכליכם

מלך בני עמון שלח את ישמעאל
בן נתניה להכתך נפש ולא האמין
להם גדליהו בן אחיקם: ואמרו ליה
המידע תידע ארי בעליס מלכא דבני
עמון שלח ית ישמעאל בר נתניה
למקטלך נפש ולא הימין להון גדליה
בר אחיקם: ויוחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא
ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש
יט ג לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל
ל ג יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית
יהודה: ויוחנן בר קרח אמר לגדליה
בסתרא במצפיא למימר איזיל כען
ואמחי ית ישמעאל בר נתניה ואנש
לא ידע למא יקטלינך נפש ויתבדרון
כל דבית יהודה דאתכנשו לותך
וייבד שארא דבית יהודה: ויאמר גדליהו
תעשה ק בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש
את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל: ואמר גדליה בר אחיקם
ליוחנן בר קרח לא תעביד ית פתגמא
הדין ארי שקרא את ממליל על ישמעאל:
מא ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע

המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: והוה
בירחא שביעאה אתא ישמעאל בר נתניה בר
אלישמע מזרעא דמלכותא ורברבי
מלכא ועסרא גברין עמיה לות גדליה
בר אחיקם למצפיא ואכלו תמן לחמא
כחדא במצפיא: ויקם ישמעאל בן
נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו
ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן
בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך
בבל בארץ: וקם ישמעאל בר נתניה
ועסרא גברין דהוו עמיה ומחו ית
גדליה בר אחיקם בר שפן בחרבא וקטלו
יתיה דמני מלכא דבבל בארעא: ואת כל
היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה
ג ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי
המלחמה הכה ישמעאל: וית כל יהודאי
דהוו עמיה עם גדליה במצפיא וית
כסדאי דאשתכחו תמן ית גברי עבדי
קרבא מחא ישמעאל: ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש לא ידע: והוה
ביומא תנינא למקטל ית גדליה ואנש
לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו

ידע יט וקימכי במרד יעצב מאומה בטרס בטרס המדבר אפוא יככה בדברים ידבר תבואהן ויצבל בער ונצר חסד שומר ב בו

ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה
ולבונה בידם להביא בית יהוה׃ ואתו
גבריא משכם משילו ומשמרון תמנן
גבריא כד מגלחין דקניהון ומבזעין
לבושיהון ומתהממין וקרבנא ולבונתא
בידהון לאיתאה לבית מקדשא דיי׃
ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם
מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו
בן אחיקם׃ ונפק ישמעאל בר נתניה
לקדמותהון מן מצפיא אזיל מיזל
ובכי והוה כד ערעיתהון ואמר להון
עולו לות גדליה בר אחיקם׃ ויהי כבואם
אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו׃ והוה כמיעלהון לגו קרתא
ונכסינון ישמעאל בר נתניה לגו גובא
הוא וגבריא דעמיה׃ ועשרה אנשים
נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל
תמיתנו כי יש לנו מטמנים בשדה
חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל
ולא המיתם בתוך אחיהם׃ ועסרא
גברין אשתכחו בהון ואמרו לישמע׳

לא תקטלינא ארי אית לנא מטמורין
בחקלא חטין וסערין ומשח ודבש
ואתמנע ולא קטילינון בגו אחיהון׃
והבור אשר השליך שם ישמעאל
את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד
גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא
מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו חללים׃ וגובא
דרמא תמן ישמעאל ית כל פגרי גבריא
דקטל ביד גדליה הוא דעבד מלכא
אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא דישר׳
יתיה מלא ישמעאל בר נתניה קטילין׃
וישב ישמעאל את כל שארית העם
אשר במצפה את בנות המלך ואת כל
העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן
אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניהו וילך
לעבר אל בני עמון׃ ושבא ישמעאל
ית כל שארא דעמא דבמצפיא ית
בנת מלכא וית כל עמא דאשתארו
במצפיא דמני נבוזראדן רב קטוליא
ית גדליה בר אחיקם ושבנון ישמע׳
בר נתניה ואזל למעבר לות בני עמון׃
וישמע יוחנן בן קרח וכל

בכה ז̇ בליש̇ וסימנה̇ ותפתח וישמע משה עולה ובוכה ויגד ליואב ויאמר חזאל ויצא ישמעאל וכהתפלל עזרא דדויד חס ושג̇ מל̇ פ̇

שרי החילים אשר אתו את כל הרעה ז̇
אשר עשה ישמעאל בן נתניה ושמע
יהוחנן בר קרח וכל רבני חילותא דעמיה
ית כל בישתא דעבד ישמעאל בר
נתניה ויקחו את כל האנשים וילכו
להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו
אתו אל מים רבים אשר בגבעון ודברו
ית כל גבריא ואזלו לאגחא עם ישמעאל
בר נתניה ואשכחו יתיה על בריכת
מיין סגיאין דבגבעון ויהי כראות כל
העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן
קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו
וישמחו והוה כד חזו כל עמא דעם
ישמעאל ית יוחנן בר קרח וכל רבני
חילותא דעימיה וחדיאו ויסבו כל
העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה
וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח ואסתחרו
כל עמא דשבא ישמעאל מן מצפיא
ותבו ואזלו לות יוחנן בר קרח וישמעאל
בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני
יוחנן וילך אל בני עמון וישמעאל
בר נתניה אשתיזב בתמניא גברין מן
קדם יוחנן ואזל לות בני עמון
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי ז̇

ג̇ אשר בגבעון שהולה שרשו

החילים אשר אתו את כל שארית העם ז̇
אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה
מן המצפה אחר הכה את גדליה בן
אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים
ב̇ חס̇ וטף וסרסים אשר השיב מגבעון
ודבר יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דעמיה ית כל שארא דעמא דאתיב
מלות ישמעאל בר נתניה מן מצפיא
בתר דקטל ית גדליה בר אחיקם גברין
גברי עבדי קרבא ונשיא וטפלא ורבניא
דאתיב מגבעון וילכו וישבו בגרות
ית̇ ו̇ כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא
מצרים ואזלו ויתיבו בגרות דיהב דויד
לכמהם בר ברזלי גלעדאה דבסטר
בית לחם למיזל למיעל למצרים מפני
הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן
אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ
מן קדם כסדאי ארי דחילו מן קדמיהון
ארי קטל ישמעאל בר נתניה ית
גדליה בר אחיקם דמני מלכא דבבל
מב̇ בארעא ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן
ג̇ הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול

ג̇ לאנשי יבש כראות כל העם ויזבחן

וכל שרי ז̇ וסימנ̇ והכו נצב ויוחנן ולא שמע ויקח ויקח וישמע יוחנן והאחשדרפנים ... הושעיה ג̇ וסימנ̇ ויאמר עזריה

וקריבו כל רבני חילותא ויוחנן בר
קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא
מזעירא עד רבא׃ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל
השארית הזאת כי נשארנו מעט
מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו׃
ואמרו לירמיה נביא תתקבל כען
בעותנא קדמך וצלי עלנא קדם יי
אלהך לכל שארא הדין ארי אשתארנא
זעיר מסגי כמא דעינך חזין יתנא׃
ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר
נלך בה ואת הדבר אשר נעשה׃ ויחוי
לנא יי אלהך ית אורחא דנהך בה וית
פתגמא דנעביד׃ ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה
אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר
אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם
לא אמנע מכם דבר׃ ואמר להון ירמיה
נביא שמעית הא אנא מצלי קדם יי
אלהכון כפתגמיכון ויהי כל פתגמא
דיתיב יי יתכון אחוי לכון לא אמנע
מנכון פתגם׃ והמה אמרו אל ירמיהו
יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם

לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה׃ ואינון אמרין
לירמיה יהי מימרא דיי בנא לסהיד
קשוט ומהימן אם לא ככל פתגמא
דישלחך יי אלהך לותנא כין נעביד׃ אם
טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו נשמע למען — אנחנו ק
אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה
אלהינו׃ אם טב ואם ביש למימרא דיי
אלהנא לדאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נקביל בדיל דייטב לנא ארי נקביל
למימרא דיי אלהנא׃ ויהי
מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו׃ והוה מסוף עסרא יומין והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה׃
ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל העם למקטן
ועד גדול׃ וקרא ליוחנן בר קרח ולכל
רבני חילותא דעימיה ולכל עמא
למזעירא ועד רבא׃ ויאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו׃ ואמר
להון כדנן אמר יי אלהא דישראל
דשלחתון יתי לקדמוהי למבעי בעותכון

כדבריכם ג וסימנ׳ גם עתה והשלחם מתפלל … שלחתם ד וסימנ׳ ועתה לא אתם בידם אשר שלחתם אתי כי הת…

65

קדמוהי אם שוב תשבו בארץ הזאת
ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר
עשיתי לכם אם מתב תיתבון בארעא
הדא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים
יתכון ולא אטלטיל ארי תבית מן בשתא
דעבדית לכון אל תיראו מפני מלך בבל
אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם
ולהציל אתכם מידו לא תדחלון מן קדם
מלכא דבבל דאתון דחלין מן קדמוהי
לא תדחלון מניה אמר יי ארי בסעדכון
מימרי למפרק יתכון ולשיזבא יתכון
מן ידיה ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אדמתכם ואתין לכון
רחמין וירחים עליכון ויתיב יתכון
לארעכון ואם אמרים אתם לא נשב
בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
אלהיכם ואם אמרין אתון לא ניתיב
בארעא הדא בדיל דלא לקבלא למימרא
דיי אלהכון לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב
למימר לא אלהין לארעא דמצרים

ג ס
ב
ה
פס
לא
לא
לא
לא
א

ניעול דלא נחזי עבדי קרבא וקל
שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן
ותמן נתיב ועתה לכן שמעו דבר
יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום
תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
לגור שם וכען בכין קבילו פתגמא
דיי שארא דבית יהודה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל אם אתון שואה
תשוון אפיכון למיעל למצרים ותיעלון
לאתותבא תמן והיתה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם
בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם
תמתו ותהי חרבא דאתון דחלין מינה
תמן תדביק יתכון בארעא דמצרים
וכפנא דאתון יצפין מניה תמן ידביק
בתריכון למצרים ותמן תמותון ויהיו
כל האנשים אשר שמו את פניהם לבא
מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
מפני הרעה אשר אני מביא עליהם
ויהון כל גבריא דשויאו ית אפיהון
למיעל למצרים לאיתותבא תמן

ג ט
בטע
וחד
ותשימון
יא
רפי
מל
בספ

תשמון ג וחד ותשימון וסי׳ מכב׳ אם כסף תלוה לבא מצרים ולא שמרתם קנצי למלין דירמ׳ תשמון כת׳ ושארא מל׳ ח׳

יתקטלון בחרבא בכפנא ובמותא
ולא יהי להון שאר ומשיזיב מן קדם
בישתא דאנא מיתי עליהון׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי
על ישבי ירושלם כן תתך חמתי
עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
עוד את המקום הזה׃ ארי כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל כמא דחל
רוגזי וחמתי על יתבי ירושלם כין
יחול רוגזי עליכון במיעלכון למצרים
ותהון למומי ולצדו וללוטא ולחיסודין
ולא תחזון עוד ית אתרא הדין׃ דבר
יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידע תדעו כי העדתי בכם
היום׃ גזירת פתגמא דיי עליכון שארא
דבית יהודה לא תיעלון למצרים
מידע תידעון ארי אסהידית בכון
יומא דין׃ כי התעיתם בנפשותיכם
כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם
לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן
הגד לנו ועשינו׃ ארי אתון אטעיתון

בנפשתכון ארי אתון שלחתון יתי
לקדם יי אלהכון למימר צלי עלנא
קדם יי אלהנא וככל דיימר יי אלהנא
כין חוי לנא ונעביד׃ ואגד לכם היום
ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם׃ וחויתי לכון יומא
דין ולא קבילתון למימרא דיי אלהכון
ולכל דשלחני לותכון׃ ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא לגור שם׃ וכען
מידע תידעון ארי בחרבא בכפנא
ובמותא תמותון באתרא דאתרעיתון
למיעל לאתותבא תמן׃ ויהי
ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את
כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו
יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים
האלה׃ והוה כד שיצי ירמיה למללא
עם כל עמא ית כל פתגמיא דיי אלההון
דשלחיה יי אלההון לותהון ית כל
פתגמיא האלין׃ ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח
וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו מצרים לגור שם׃ ואמר

בבאכם ג וחס וסימנ׳ יין ושכר אל הארץ כן תתך חמתי ׃ בנפשותיכם ב מל וסימנ׳ תשמרו כי התעתם דלמה אתם
עשים נפשתכם כת׳ ושאר נפשתיכם כת׳

עזריה בר הושעיה ויוחנן בר קרח
וכל גבריא רשיעיא אמרין לירמיה
שקרא את ממלל לא שלחך יי אלהנא
למימר לא תיעלון למצרים לאתותבא
תמן׃ כי ברוך בן נריה מסית אתך
בנו למען תת אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל׃
ארי ברוך בר נריה מגרי יתך בנא
בדיל למימסר יתנא בידא דכסדאי
למקטל יתנא ולאגלאה יתנא לבבל׃
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה לשבת
בארץ יהודה׃ ולא שמע יוחנן בר
קרח וכל רבני חילותא וכל עמא
למימרא דיי למיתב בארעא דבית
יהודה׃ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית יהודה אשר שבו
מכל הגוים אשר נדחו שם לגור
בארץ יהודה׃ ודבר יוחנן בר קרח
וכל רבני חילותא ית כל שארא דבית
יהודה דתבו מכל עממיא דאתבדרו
לתמן לאתותבא בארעא דבית יהודה׃
את הגברים ואת הנשים ואת הטף
ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר

הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו
בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו׃ ית גבריא וית נשיא
וית טפלא וית בנת מלכא וית כל
נפשתא דשבק נבוזראדן רב קטוליא
עם גדליה בר אחיקם בר שפן וית
ירמיה נביא וית ברוך בר נריה׃ ויבאו
ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה
ויבאו עד תחפנחס׃ ואתו לארעא
דמצרים ארי לא קבילו למימרא דיי
ואתו עד תחפנחס׃ ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה בתחפנחס למימר׃ קח בידך
אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן
אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים׃ סב בידך
אבנין רברבן ותטמרינון בטפילא
בננא דבתרעא בית פרעה בתחפנחס
לעיני גברין יהודאין׃ ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נבוכדרעצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל
לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את

קח יב ד"ס פסו וסימנה׳ ברכתי את אהרן וחב את הלוים וחב קח מאתם את המטה את האזור מגלת ספר קח בידך אבנים מטו

שפרורו עליהם: ותימר להון כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא
שלח ומדבר ית נבוכדנצר מלכא
דבבל עבדי ואשוי כרסוהי עילמן
אבניא האלין דטמרית ויגוד ית
אורניה עליהון: ובאה והכה את ארץ
מצרים אשר למות למות ואשר
לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב:
וייתי וימחי ית ארעא דמצרים דלמותא
למותא ודלשביא לשביא ודלחרבא
לחרבא: והצתי אש בבתי אלהי
מצרים ושרפם ושבם ועטה את
ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה
את בגדו ויצא משם בשלום: ואדליק
אישתא בבתי טעות מצראי ויוקידינון
וישבינון וירוקון ית ארעא דמצרים
כמא דמתעטיף רעיא כלבושיה
ויפוק מתמן בשלם: ושבר את מצבות
בית שמש אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף באש: ויתבר
ית קמת בית שמש דבארעא דמצרים
וית בתי טעות מצראי יוקיד בנורא:
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים

במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ
פתרוס לאמר: פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה על כל יהודאי דיתבין
בארעא דמצרים דיתבין במגדל
ובתחפנחס ובממפוס ובארע פתרוס
למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אתם ראיתם את כל הרעה
אשר הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה והנם חרבה היום הזה
ואין בהם יושב: כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל אתון חזיתון ית כל
בישתא דאיתיתי על ירושלם ועל
כל קרויא דבית יהודה והאנון חרבא
יומא הדין ולית בהון יתיב: מפני
רעתם אשר עשו להכעסני ללכת
לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה אתם ואבתיכם: מן
קדם בישתהון דעבדו לארגזא קדמי
למהך לאסקא בוסמין למפלח לטעות
עממיא דלא ידעונין אינון אתון
ואבהתכון: ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר
אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי: ושלחית לותכון ית כל

ואשר בו הנגע ועטה הרעה כבגד מורה ... מפני ה׳ ריש פסוק וסימנ׳ שיבה הכשדים רעתם קטרתם מפני זעמך וקנאך

עבדי נביא מקדים ומשלח למימר
לא כען תעבדון ית עיסק תועיבתא
הדא דרחיקית׃ ולא שמעו ולא הטו
את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים׃ ולא קבילו ולא ארכינו
ית אדניהון למתב מבישתהון בדיל
דלא לאסקא בוסמין לטעות עממיא׃
ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה
ובחוצות ירושלם ותהיינה לחרבה׃
לשממה כיום הזה׃ וחל רוגזי וחמתי
ודליק בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם והואה לחרבא לצדו כיומא
הדין׃ ועתה כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל נפשתכם חס
להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק דחס
מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית׃
וכען כדנן אמר יי אלהי צבאות אלהא
דישראל למא אתון גרמין בישתא רבתא
על נפשתכון לשיצאה לכון גבר ואתא
עולים ויניק מגו בית יהודה בדיל דלא
למשבק לכון שארא׃ להכעסני במעשי ב כת
ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ יוד בכפ
מצרים אשר אתם באים לגור שם

למען הכרית לכם ולמען היותכם
לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ׃ לארגזא
קדמי בעובדי ידיכון לאסקא בוסמין
לטעות עממיא בארעא דמצרים דאתון
אתן לאתותבא תמן בדיל לשיצאה
לכון ובדיל למהויכון ללוטא ולחסודין
בכל עממי ארעא׃ השכחתם את רעות
אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת ד חס
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות בלש
ירושלם׃ ואתנשיתון ית בישות אבהתכון
וית בישות מלכיא דבית יהודה וית
בישות נשוהי וית בישתכון וית בישות
נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה
ובשוקי ירושלם׃ לא דכאו עד היום ד
הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי בכפ
אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם׃
לא פסקו עד יומא הדין ולא דחילו
ולא הליכו באוריתי ובקימי דיהבית
קדמיכון וקדם אבהתכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ג
ישראל הנני שם פני בכם לרעה בטע בכפ
ולהכרית את כל יהודה׃ בכין כדנן ג גוים
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא לא מעט

רעתיכם ד חס בליש וסימנ׳ ושבע הפרות לא תהיה אחרי רבים את רעותיכם ואת רעת נשיכם ... עד היום הזה ד בכפ וסימנ׳
למן היום שמת הוקס לא דכאו וכל שאר קרי כות במא ועד היום הזה ככל המעשים ישבתי דשמ׳ יען אשר ...

משיזיב אפי בכון לבישא ולשיצאה
ית כל דבית יהודה׃ ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו כל בארץ
מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן
ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו
לאלה לשמה ולקללה ולחרפה׃ ואדבר
ית שארא דבית יהודה דשויאו אפיהון
למיעל לארעא דמצרים לאתותבא
תמן ויסופון כלהון בארעא דמצרים
יתרמון בחרבא בכפנא יסופון מזעירא
ועד רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויהון
למומי לצדו וללוטא ולחיסודין׃ ופקדתי
על היושבים בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם בחרב ברעב
ובדבר׃ ואסער על דיתבין בארעא
דמצרים כמא דאסערית על ירושלם
בחרבא בכפנא ובמותא׃ ולא יהיה
פליט ושריד לשארית יהודה הבאים
לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר המה מנשאים את נפשם
לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם
פלטים׃ ולא יהי שארא ומשיזיב
לשארא דבית יהודה דאתן לאתותבא

תמן בארעא דמצרים ולמתב לארעא
דבית יהודה דאינון מטען ית נפשהון
למתב למיתב תמן ארי לא יתובון אלהין
משיזבין׃ ויענו את ירמיהו
כל האנשים הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים
העמדות קהל גדול וכל העם הישבים
בארץ מצרים בפתרוס לאמר׃ ואתיבו
ית ירמיה כל גבריא דידעין ארי מסקן
בוסמין נשיהון לטעות עממיא וכל
נשיא דקימן קהל רב וכל עמא דיתבין
בארעא דמצרים בפתרוס למימר׃
הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה
איננו שמעים אליך׃ פתגמא דמלילתא
עמנא בשמא דיי׳ לית אנחנא צבן
לקבלא מינך׃ כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת
השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו
אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי
יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם
ונהיה טובים ורעה לא ראינו׃ ארי
מעבד נעביד ית כל פתגמא דנפק
מפומנא לאסקא בוסמין לכוכבת
שמיא ולנסכא לה נסכין כמא דעבדנא

היושבים ב מל וסימנ׳ ובני ישראל היושבים ופקדתי על היושבים פליט ושריד ב וסימנ׳ ולא יהיה תקרא כיום מועד

אנחנא ואבהתנא מלכנא ורברבנא
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
והוינא סבעין לחמא והוינא שלן
שליוא ובשתא לא חזינא׃ ומן אז
חדלנו לקטר למלכת השמים והסך
לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו׃ ומן עידן דאתמנענא לאסקא
בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
נסכין חסרנא כולא ובחרבא ובכפנא
ספנא׃ וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה כונים להעצבה
והסך לה נסכים׃ וארי אנחנא מסקן
בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
נסכין הבר מגברנא עבדנא לה כרדוטין
לטעותא ומנסכן לה נסכין׃

ס

ויאמר ירמיהו אל כל העם
על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר׃ ואמר ירמיה
לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל עמא
דמתיבין יתיה פתגמא למימר׃ הלוא
את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם ואבתיכם
מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם

זכר יהוה ותעלה על לבו׃ הלא ית
בסמנא דאסיקתון בקרויא דבית
יהודה ובשוקי ירושלם אתון ואבהתכון
מלכיכון ורברביכון ועמא דארעא
יתהון דכיר יי וגלי קדמוהי׃ ולא יוכל
יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם
מפני התועבת אשר עשיתם ותהי
ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה׃ הות רעוא
קדם יי עוד דלא למשבק מן קדם
בישות עובדיכון מן קדם תועבתא
דעבדתון והות ארעכון לחרבא ולצדו
וללוטא מבלי יתיב כיומא הדין׃ מפני
אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה
ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו
ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן
קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה׃
מן קדם דאסיקתון בוסמין ודחבתון
קדם יי ולא קבילתון למימרא דיי
ובאוריתיה ובקימוהי ובסהדותיה
לא הליכתון על כין ערעת יתכון בשתא
הדא כיומא הדין׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר

קרית חצות וחצות תשים לך בדמשק וכל ירמיה כוו במ״א מל׳ שוטטו חצות כת׳ ואל תבשרו חוצתיה חלל חגרו שק וחב ושג׳
שוטטו

בארץ מצרים ואמר ירמיה לכל
עמא ולכל נשיא קבילו פתגמא
דיי כל דבית יהודה דבארעא דמצרי׳
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים הקים
תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל למימר אתון ונשיכון
וגזרתון בפומכון וברעותכון קיימתון
למימר מעבד נעביד ית נדרנא
דנדרנא לאסקא בוסמין לכוכבת
שמיא ולנסכא לה נסכין אקמא
תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון
ית נדריכון   לכן שמעו
דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר חי אדני
יהוה בכל ארץ מצרים בכין קבילו
פתגמא דיי כל דבית יהודה דיתבין
בארעא דמצרים האנא קיימית

בשמי רבא אמר יי אם יהי עוד שמי
מתקרי בפום כל אנש יהודה אמר
יי קיים הוא יי אלהים בכל ארעא
דמצרים הנני שקד עליהם לרעה
ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם
האנא מסער עליהון לבישא ולא
לטבא ויסופון כל אנש יהודה דבארעא
דמצרים בחרבא ובכפנא עד דישתיצון
ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים
ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל
שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם
ומשיזבי חרבא יתובון מן ארעא
דמצרים לארעא דבית יהודה עד
דמנין וידעון כל שארא דבית יהודה
דאתין לארעא דמצרים לאיתותבא
תמן פתגם דמן יתקיים אם דילי ואם
דילהון וזאת לכם האות נאם יהוה
כי פקד אני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומו דברי
עליכם לרעה וזא לכון אתא אמר
יי ארי מסער אנא עליכון באתרא
הדין בדיל דתידעון ארי אתקיימא

ותדברנה ג׳ וסימנ׳ וכעת מותה לפני המלך בפיכם ובידיכם ולהסך ג׳ וסימנ׳ ומן אז ושלאה פ״לג אתם ונשיכם

יתקיימון פתגמי עליכון לבישא׃
כה אמר יהוה הנני נתן את
פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו
וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את
צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנאצר
ד מלך בבל איבו ומבקש נפשו׃ כדנן
חס אמר יי האנא מסר ית פרעה חבירא
מלכא דמצרים ביד בעלי דבבוהי
וביד דבען למקטליה כמא דמסרית
ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל בעיל
דבביה ודבעא למקטליה׃
מ״ה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא
אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה
הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם
ירמיה נביא על ברוך בר נריה כד
כתב ית פתגמיא האלין על ספרא
מפומא דירמיה בשתא רביעיתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל עליך ברוך׃ כדנן אמר
ג ר״פ פס יי אלהא דישראל עלך ברוך׃ אמרת

ג חס ג אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי
יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי׃
אמרת ווי כען לי ארי אוסיף יי דוון
על תברי לאיתי בתנחתי ונבואה לא
י״ח בטע ר״פ פס בספ אשכחית׃ כה תאמר אליו כה אמר
יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת
אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ
היא׃ כדין תימר ליה כדנן אמר יי הא
דבניתי אנא אפגר וית דקיימית אנא
אטלטיל וית כל ארעא דישראל דילי
י״ג בטע בספ היא׃ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש
כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם
יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל
המקמות אשר תלך שם׃ ואת בעי
לך רברבן לא תבעי ארי האנא מיתי
בישתא על כל בסרא אמר יי ואתין
לך ית נפשך לשיזבא על כל אתריא
מ״ו דתהך לתמן׃ אשר היה
ה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים׃
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה על עממיא׃ למצרים על חיל
ל חס פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר
סימ׳ מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים

סימ׳ והקריב המקריב ונבי׳ וכתיבי רבעית כת׳ ׃ שאר דאור׳ רביעית כת׳ ׃ ויין לנסך רביעית תרימו מל׳ ׃ ולענין הרביעית כולה בכרכמש דירמיה מל׳ ושנ׳ הרביעת כת׳ ׃ —

בן יאשיהו מלך יהודה׃ למצרים
על משרית פרעה חגירא מלכא
דמצרים דהוה על נהר פרת בכרכמש
דמחא נבוכדנצר מלכא דבבל בשתא
רביעיתא ליהויקים בר יאשיהו מלך
שבטא דבית יהודה׃ ערכו מגן וצנה
וגשו למלחמה׃ סדרו עגילין ותריסין
ואתקרבו לאגחא קרבא׃ אסרו הסוסים
ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים
מרקו הרמחים לבשו הסרינת׃ טקיסו
סוסותא ויסקון פרשיא ויתעתדון
בקולסיא צחצחו מורניתא לבשו
סריניא׃ מדוע ראיתי המה חתים
נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס
נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה׃
מדין חזיתי אנון תבירין מסתחרין
לאחורא וגיבריהון תבירין ומערק
ערקין ולא מתפנן למקם מן קדם
דקטלין בחרבא דמתכנשין עליהון
מסחור סחור אמר יי׃ אל ינוס הקל
ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר
פרת כשלו ונפלו׃ לא יערוק דקליל
ולא ישתיזב דגיבר בארע צפונא
על כיף נהרא פרת אתקילו ונפלו׃

מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו
מימיו׃ מן דין דסליק במשריתיה
כעננא דסליק וחפי ית ארעא כמבוע
דמיין דמיטרפין מוהי׃ מצרים כיאר
יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר
אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי
בה׃ פרעה מלכא דמצרים דסליק
במשריתיה כעננא דסליק וחפי ית
ארעא וכמבוע דמיין דמיטרפין
מוהי ואמר איסק אחפי ארעא ומלאה
אוביד קרויא ודיתבין בהון׃ עלו הסוסים
והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש
ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי
קשת׃ יסקון סוסותא וישתגשן רתיכיא
ויפקון גיבריא כושאי ופוטאי אחידי
תריסין ולודאי דנגדין ומחן בקשתא׃
והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום
נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב
ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני
יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר
פרת׃ ויומא ההוא קדם יי אלהים צבאות
פורענותא לאתפרעא מסנאי עמיה
ותקטיל חרבא ותסבע ותרוי מדמהון
ארי קטלא קדם יי אלהים צבאות בארע

אעלה ה פתח וסימנ׳ אמר מלאכה לאתתיה דאדונה אליך למכסיה קטורתא בירושלם ס׳ והיום ב׳ ריש פס׳ ההוא הזה

ל׳ ח׳ ל׳ ב׳ חב׳ ל׳ ומל׳ ל׳ וחס׳ דחס׳ וחד הנסוגים מל׳ ב׳ ריש פס׳ ל׳ ג׳

א

צפונא על נהרא פרת׃ עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית
רפאות תעלה אין לך׃ סקי לגלעד
וסבי שעף מלכות כנשתא דמצרים
לא להנאה אסגית סממנין אסו לא
סליקת ליך׃ שמעו גוים קלונך וצוחתך
מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו
נפלו שניהם׃ שמעו עממיא קלניך
וצוחתיך אתמליאת ארעא ארי גיבר
בגיבר אתקילו כחדא אתקטלו תרויהון׃
הדבר אשר דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך
בבל להכות את ארץ מצרים׃ פתגם
נבואה דמליל יי עם ירמיה נביא
למיתי נבוכדנצר מלכא דבבל למחי
ית ארעא דמצרים׃ הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך
כי אכלה חרב סביביך׃ חוו במצרים
ובסרו במגדול ובסרו במפיס ובתחפנחס
אמרו אזדרזו ואתקן לך ארי קטילת
חרבא סחרנך׃ מדוע נסחף אביריך
לא עמד כי יהוה הדפו׃ מדין אתברו
גיברך לא יכילו למקם ארי יי תברינון׃

הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו
ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל
ארץ מולדתנו מפני חרב היונה׃
אסגיאו מתקליהון אף אשתמטו
גבר לחבריה ויימרון קומו ונתוב
לעמנא ולארע ילדותנא מן קדם חרב
סנאה דהיא כחמר מרווא׃ קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון העביר
המועד׃ זמינו לתמן פרעה מלכא
דמצרים דסגיאין אתרגושתיה מעדי
זמניא׃ חי אני נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים
יבוא׃ קיים אנא אמר מלכא יי צבאות
שמו ארי כמא דיציב פתגמא דתבור
אית בטוריא וכרמלא בימא כין ייתי
תבריה׃ כלי גולה עשי לך יושבת בת
מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב׃ מני גלותא אתקיני ליך
מלכות כנשתא דמצרים ארי מפיס
לצדו תהי ותצדי מבלי יתיב׃ עגלה
יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא׃
מלכו יאיא הות מצרים עממין קטולין
מצפונא ייתון עלה׃ גם שכריה
בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה

שמעו ג׳ ר״ע פ״ס וס׳ מנ׳ עמים קלונך נמנחה חד בת׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ס׳ מרבק ד׳ וסימנ׳ ולאשה שכריה ופשרם

הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום
אידם בא עליהם עת פקדתם: אף
רברבהא כבגוה כעגלי רבקא ארי אף
אנון אתפניאו ערקו כחדא לא יכילו
למקם ארי יום תברהון אתא עליהון
עידן סעורן בישתהון: קולה כנחש
ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו
לה כחטבי עצים: קל ניקוש זיניהון
כחיוין זחלין ארי במשרין יהכון
עליהון וכמא דעלין בכשילין למיקץ
אעי חורשא: כרתו יערה נאם יהוה
כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם
מספר: שיצו רברבהא אמר יי ארי
לית להון סוף ארי סגיאין מגובא
ולית להון מנין: הבישה בת מצרים
נתנה ביד עם צפון: בהיתת מלכות
מצרים אתמסרת ביד עמא דאתא
עלה מציפונא: אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון
מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל
הבטחים בו: אמר יי צבאות אלהא
דישראל האנא מסער על אתרגושת
אלכסנדריא ועל פרעה ועל מצרים

ועל טעותהא ועל מלכהא ועל
פרעה דמתרחצין עלוהי: ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם יהוה: ואמסרינון ביד
דבען למקטלהון וביד נבוכדנצר
מלכא דבבל וביד עבדוהי ובתר
כין תשרי כיומי קדם אמר יי:
ואתה אל תירא עבדי יעקב
ואל תחת ישראל כי הנני מושעך
מרחק ואת זרעך מארץ שבים ושב
יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד:
ואת לא תדחל עבדי יעקב ולא תתבר
ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק
וית בנך מארע גלותהון ויתובון דבית
יעקב וישקטון וישרון לרחצן ולית
דמניד: אתה אל תירא עבדי יעקב
נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה
בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך
לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך: את לא תדחל עבדי
יעקב אמר יי ארי בסעדך מימרי
ארי אעביד גמירא בכל עממיא
דאגליתך לתמן ועימך לא אעביד

אמר יי ג' ריש פסוק' וסימנ' אם לא אל אמון מנא מבשן אשיב ושאנן ד' פתח וסימנ' ושב וחב' מואב מפחד

גמירא בכל עממיא דאגליתך לתמן
ועימך לא אעביד גמירא ואיתי עלך
יסורין לאלפותך כרס כדין חסוך
ושיצאה לא אשיצינך׃
מז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יכה פרעה את
עזה׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא
ייתי פרעה וימחי ית עזה׃ כה אמר יהוה
הנה מים עלים מצפון והיו לנחל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה וזעקו האדם והילל כל
ישב הארץ׃ כדנן אמר יי הא עממיא
אתן מצפונא ויהון כנחל מגבר ויבזון
ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון
ויצוחון בני אנשא ויילילון כל יתבי
ארעא׃ מקול שעטת פרסות אביריו
מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו
אבות אל בנים מרפיון ידים׃ מקל
מפסועית פרסת גיברוהי מזיע לרתכוהי
אתרגושת גלגלוהי לא מתפנן אבהן
על בנין מאתרשלות ידין׃ על היום
הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית
לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד
יהוה את פלשתים שארית אי כפתור׃
על יומא דאתי למיבז ית כל ארע
פלשתאי לשיצאה לצר ולצידון כל
שאר סעיד ארי אבין יי ית פלשתאי
שאר נגוות קפוטקיא׃ באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם
עד מתי תתגודדי׃ מטת פורענותא
ליתבי עזה איתכלו אשקלונאי שאר
תוקפהון עד אימתי תתהממין׃ הוי
חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי
אל תערך הרגעי ודמי׃ חרבא דשליחא
מן קדם יי עד אימתי לא תנוחין
אתכנשי לנדנך לבית זמנא תנוחי׃
איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון
ואל חוף הים שם יעדה׃ איכדין תנוחין
ויי פקיד עלה על אשקלון ועל ספר
מח ימא לתמן מזמנא׃ למואב
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה
קריתים הבישה המשגב וחתה׃ למואב
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
וי על נבו ארי אתבזזת בהיתת אתכבשת
קריתים בהיתו מבית רחצנהון ואתברו׃
אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו

יעדה ג׳ וסימנ׳ אשר לן יעדה והפדה אל אשקלון ואל חוף הים שמעון מטה ס׳ תשקטי ב׳ וחס לא תשקטי

עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם
מדמן תדמי אחריך תלך חרב׃ לית
עוד תושבחתא למואב בחשבון
חשיבו עלה בישא אמרין איתו
ונשיציניה מלמהוי עם אף מדמין
תתברין בתרך יהלכון קטולי חרבא׃
קול צעקה מחרנים שד ושבר גדול׃
אף צוחתא מחרונים ביזא ותברא
רבא׃ נשברה מואב השמיעו זעקה
צעוריה׃ איתברת מלכות מואב בשרו
צוחתא שלטוניהון׃ כי מעלה הלחית
בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים
צרי צעקת שבר שמעו׃ ארי מסוקית
לוחית כד בכן יסקון בכן ארי במחותנת
חורונים מעיקי צוחת תבירי קרב
יבסרון׃ נסו מלטו נפשכם ותהיינה
כערוער במדבר׃ ערוקו שיזיבו
נפשכון והוו כמגדל ערוער דשרי
בלחודוהי במדברא׃ כי יען בטחך
במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו
יחד׃ ארי חלף דאתרחיצת באוצרך
ובבית גנזך אף את תתאחדין ויפוק
כמוש בגלותא פלחוהי ורברבוהי

כחדא׃ ויבא שדד אל כל עיר ועיר
לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר
אשר אמר יהוה׃ וייתון בוזזין על כל
קרויהון וקרויא מנהון לא תשתיזב
וייבדון דיתבין בעומקא וישתיצון
דשרן במישרא דאמר יי׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא ועריה לשמה
תהיינה מאין יושב בהן׃ אעדו כתרא
מן מואב ארי מגלא תגלי וקרויהא
לצדו יהוין מבלי יתיב בהון׃ ארור
עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע
חרבו מדם׃ ליט דיעביד עלה עבידא
מן קדם יי בנכל וליט דימנע חרביה
מקטול׃ שאנן מואב מנעוריו ושקט
הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל
כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר׃ שלין מואבאי מן
מזעורהון ושקטין אנון על נכסיהון
ולא איתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
לא הליכו על כין אוריכו שליותא
נכסיהון כחמרא דנטיר על שמריה
וריחיה לא פג׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים
וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו׃

Margin notes: וקריא ל — כול חס — ג ב מלא מל וחד חס ל — יד בטע ל וחס ל וחס — ל ה ב דגש — כמוש ל יחדו ל

מעלה ה̇ ב̇ ליש וסימנ׳ ונסב בית חרון למעלה אדמים הלחית. וחב̇ מעלה הלוים מעלה מנחה וכוליה דגבי גליה ק

בכין האיומיא אתן אמר יי ואשלח
עליהון בוזזין ויבזונונון וכל נכסיהון
ירוקנון וטוב ארעהון יגמרון: ובש ג חס
מואב מכמוש כאשר בשו בית
ישראל מבית אל מבטחם: ויבהתון
מואבאי דפלחין לכמוש כמא
דבהיתו בית ישראל מבית אל רחצנהון:
איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל
למלחמה: איכדין תימרון גיברין
אנחנא וגברין דחילא למעבד קרבא:
שדד מואב ועריה עלה ומבחר
בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה
צבאות שמו: אתבזיזו מואבאי
וקרויהון חרובא ושפר עולימיהון
יתמסרון לקטלא אמר מלכא יי
צבאות שמו: קרוב איד מואב לבוא
ורעתו מהרה מאד: קריב תברהון
דמואבאי למיתי ובישתהון מוחיא
לחדא: נדו לו כל סביביו וכל ידעי
שמו אמרו איכה נשבר מטה עז
מקל תפארה: דוו עלוהי כל סחרנוהי
וכל ידעי שמיה אמרו איכדין איתבר
מלך מבאיש שלטון מעיק: רדי
מכבוד ושבי בצמא ישבת בת דיבון ח חס

כי שודד מואב עלה בך שחת מבצריך
חותי מיקרא ותיבי בצריותא מלכות
כנשתא דדיבון ארי בוזזין אתו על
מואב סליקו עלך חבילו כרכי: אל
דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה:
על אורחא קומו וסכו דיתבין בערוער
שאילו למערקיא ולמשיזביא אמרו
מה הוה על תברא דילי: הביש מואב
ו ו ק ק כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון
כי שדד מואב: בהיתו מואבאי ארי
אתברו אילילו וצוחו חוו בארנון
ארי אתבזיזו מואבאי: ומשפט בא
אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה
מיפעת ק ועל מופעת: ועבדי פורענותא מטו
לארע מישרא לחילון וליהץ ועל
ג מל מיפעת: ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים: ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים: ועל קריתים ועל בית גמול
ועל בית מעון: ועל קריות ועל בצרה
ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות:
ועל כרכא ועל בוצרא ועל כל קרוי ויעל
ארע מואב דרחיקן ודקריבן: נגדעה
קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: אבא נא

ישבת ח חס וק׳ ימ׳ כד׳ יא אשר היא בתוך עמי בירושלם במשנה העמק דדי מכבוד חמסי ושארי והנה כל הארץ

אתקטיפת מלכות מואב ושלטונהון
איתברו אמר יי׳ השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא איתא עליהון עקא ויהון דמן
דרויא ארי על עמא דיי׳ אתרברבו
ויהדרשון מואבאי ויהון לרעיבא אף
אינון ואם לוא השחק היה לך ישראל
אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו
תתנודד ועל דחדיתון על תבריה
דישראל ביד לא חטין לכון כאילו בגנבין
אשתכחו ועל דאסגיתון עליה פתגמיכון
בכין תיטלטלון עזבו ערים ושכנו
בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פי פחת שבוקו קרויא ושרו
בכיפא יתבי מואב והוו כיונה דשבקא
פום שובכה ונחתא ושריא בארעית
גובא שמענו גאון מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו שמענא
רברבי מואב דמתגאן לחדא רברביהון
ומפנקיהון וגיותנותהון ורמות לבהון
אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן
בדיו לא כן עשו קדמי גלי אמר יי׳
עובדי רברביהון ולא תקנין יקיריהון
לא כדכשר עבדו על כן על מואב

איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה בכין מואבאי מיללין
ומואבאי כולהון מצוחין על אנש
כרך תוקפהון דוון מבכי יעזר
אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך
עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיציך
ועל בציריך שדד נפל בכין כמא
דאיתיתי משריין על יעזר כין איתי
קטולין על סבמא מטלטלך גלו עברו
ימא עד ים יעזר מטו על חצדיך
ועל קטפיך בזוזין נפלו ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד ואתכניש ביע וחדוא
מכרמלא ומארע מואב וחמר
ממעצריא אבטילית לא יעצרון
עיצורין לא ירימון בקלהון מזעקת
חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו
קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה
כי גם מי נמרים למשמות יהיו מצוחת
חשבון עד אלעלה עד יהץ ארימו
קלהון מצוער עד חורונים עגלת
תלתות רבתא ארי אף מי נמרים לצדו
יהון והשבתי למואב נאם יהוה מעלה

יה׳ הי
וכת׳ כן
סימ׳ ב̇ חס בליש̇ כרס זלות
ג̇ חשבון אטם מושל ג̇
יג̇ ח̇

דישעיה גאותו וגאונו ועברתו סימ׳ תנע׳ ׳ דירמיהו גבהו וגאונו וגאותו סימ׳ הנת׳ — שלשיה ג̇ וסימ׳ עגלת
שלשיה וחב׳ יהיה ישראל בתרג׳ מל׳ —

במה ומקטיר לאלהיו: ואבטיל מן
מואבאי אמר יי מקריב קורבן על
במתא ומסיק בוסמין לטעותיה: על
כן לבי למואב כחלילים יהמה ולבי אל
אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על
כן יתרת עשה אבדו: על כין בליבהון
מואבאי כבינרא דמן וליבהון על
אנש כרך תוקפהון כזמר אבובין הוו
על כין שאר נכסיהון דקנו יתבזזון:
כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על
כל ידים גדדת ועל מתנים שק: ארי
על כל סער ראש נתר וכל דקן גילוח
על כל סיען מתהממין ועל חרצין
סק: על כל גגות מואב וברחבתיה
כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי
אין חפץ בו נאם יהוה: על כל אגריהון
דמואבאי וברחוביהון כולהון עבדין
מספדא ארי תבירית ית מלכות מואב
כמנא דלית צרוך ביה אמר יי: איך
חתה הילילו איך הפנה ערף מואב
בוש והיה מואב לשחק ולמחתה
לכל סביביו: איכדין איתברו אילילו
איכדין אחזרו קדלהון מואבאי
בהיתו ויהון מואבאי לחוך ולתבר

בטע לכל סחרנהון: כי כה אמר
בספ יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל מואב: ארי כדנן אמר יי הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה
וישרי על מואב: נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב
ה' ביום ההוא כלב אשה מצרה: יתכביש
קרתא ומצדתא יתאחדן ויהי לב גבריהון
דמואבאי ביומא ההוא כלב איתתא
דעיקא לה בחבלהא: ונשמד מואב
מעם כי על יהוה הגדיל: וישתיצון
מואבאי מלמהוי עם ארי על עמיה
דיי אתרברבו: פחד ופחת ופח עליך
יושב מואב נאם יהוה: דחלא ובומצא
ית' ומצדא עלך יתיב מואב אמר יי: הנס
מפני הפחד יפול אל הפחת והעלה מן
הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל
מואב שנת פקדתם נאם יהוה: דיערוק
מן קדם דחלא יפול לגו בומצא ודיסק
מגו בומצא יתאחד בסריגתא ארי
איתי עליהון על מואב שנת סעורת
ג' חוביהון אמר יי: בצל חשבון עמדו
סביר מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה
יצאה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד

וחד חס כל וחס זקן

כל ה' וסימנהון האריה הקריות הנה כנשר אמר לכל יען ותתך ס' בכל ליש חשבון מחשבון מל' זז ס' וכל זקן ל'

בני שאון: עד דאשתמעו ליתבי
חשבון גלו אתק צר חילהון עד קו
ארי קירוס תקיף כאישא נפק מחשבון
ועבדי קרבא כשלהביתא מבין סיחון
וקטילו רברבי מואב ויקירי בני
אתרגושא: אוי לך מואב אבד עם
כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה: וי לכון מואבאי אבדתון
עמא דפלחין לכמוש ארי אתכרו
בנך בשביא ובנתך בגלותא: ושבתי
שבות מואב באחרית הימים נאם
יהוה עד הנה משפט מואב: ואתיב
גלות מואב בסוף יומיא אמר יי עד
הכא למעבד פורענות דין מואב:
לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם יורש אין לו
מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו
ישב: לבני עמון כדנן אמר יי הבנין
לית לישראל אם ירית לית ליה מדין
אחסין מלכהון ית ארע גד ועמיה
בקרוהי יתיב: לכן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני
עמון תרועת מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש תצתנה וירש

ישראל את ירשיו אמר יהוה: בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואשמע לרבת
בני עמון יבבות עבדי קרבא ותהי
לתל צדו ויתבי כפרנהא בנורא יתוקדון
ויחסנון בית ישראל נכסי עממיא
דהוו מחסנין להון אמר יי: הילילי
חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות
רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדיו: אילילו יתבי חשבון
ארי אתבזיזת עי צוחו יתבי כפרני
רבה אסרו סקין ספודו ואתהממו
בסיען ארי מלכהון בגלותא יהך
פלחוהי ורברבוהי כחדא: מה תתהללי
בעמקים זב עמקך הבת השובבה
הבטחה באצרתיה מי יבא אלי: מא
את משתבחא במישר חרובו תקפך
מלכותא טפשתא דמתרחצא בבית
גנזהא אמרא מן ייעול עלוי: הנני
מביא עליך פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביביך ונדחתם איש
לפניו ואין מקבץ לנדד: הא אנא מיתי
עליך דחלא אמר יי אלהים צבאות
מכל סחרניך ותתבדרון גבר לקביל

אצרתיה ב׳ וסימנ׳ הבטחה ובזזו קדמא׳ אצרתיה כת׳ בתרא׳ אוצרותיה כת׳ כל קרי׳ כת׳ שבות במ״ט כת׳ שבית וקר׳ שבות

אפוהי ולית דמכניש למבדרא ואחרי
כן אשיב את שבית בני עמון נאם
יהוה ובתר כין אתיב ית גלות בני
עמון אמר יי׳ לאדום כה
אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם לאדום כדנן אמר יי צבאות
הלית עוד חכמא בדרומא פסק מלכא
מבניא אתקלקלת חכמתהון נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד
עשו הבאתי עליו עת פקדתיו ערוקו
גלו ארחיקו למיתב יתבי דדן ארי תבר
עשו איתיתי עליהון עדן סעורין
חובוהי אם בצרים באו לך לא ישאירו
עוללות אם גנבים בלילה השחיתו
דים אם חטופין כחטופין איתי עלך
לא משארין עוללין אם גנבין בליליא
חבילו מסתהון כי אני חשפתי את
עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא
יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו
ארי אנא איתיתי בלושין על עשו
גליתי ית מטמורוהי ואם יבעי לאטמרא
לא יכול אתבזיזו בנוהי ואחוהי וקריבוהי
וליתנון עזבה יתמיך אני אחיה

ואלמנותיך עלי תבטחו אתון בית
ישראל לא תשתבקון יתמיכון אנא
אקיים וארמלתכון עלמימרי יתרחצן
כי כה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו
ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתו
תשתה ארי כדנן אמר יי הא דלא חזי
להון למשתי כסא דלוטא משתא
ישתון ואתון מדמן דמזכא תזכון
לא תזכון ארי משתא תשתון כי בי
מפרק סימן נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
תהיינה לחרבות עולם ארי במימרי
קיימית אמר יי ארי לצדו לחיסורין
לחורב וללוטא תהי בצרה וכל קרוהא
יהוין לחרבא לעלם שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה בשורא
שמעית מן קדם יי ואזגד בעממיא
שליח אתכנשו ואיתו עלה וקומו לאגחא
קרבא כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
באדם ארי הא חלש יהבתך בעממיא
בסיר בבני אנשא תפלצתך השיא
אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע

ד׳ לשון נקבה ואנון לשון זכר

שבות ט׳ דכת׳ שבית וסימנ׳ ונמצאתי שבות דיהודה פילג שבות דבני עמון שבות דעילם פילג ושבתי גבו שבות איוב לא גלו
ד׳ מלין לשון נקבה ואנון בלשון זכר וסימנ׳ נערה בא צדיק תפלצתך בהתהלכך ידים ג׳ וסימנ׳ והמלאכה יגנבו השחית

תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם יהוה׃ טפשותך
אטעיאתיך רשע ליבך דאת דמי
לנשרא דשרי בשיני כיפא מותבה
בתקוף רומא ארי תרים כנשרא
מדורך מתמן במימרי אחתינך
אמר יי׃ והיתה אדום לשמה כל
עבר עליה ישם וישרק על כל
מכתיה׃ ותהי אדום לצדו כל דיעבר
עלה יכלי ויגור על כל מחתהא׃
כמהפכת סדום ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
בן אדם׃ כמהפיכתא דסדום ועמרה
וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן
אנש ולא יתותב בה בר אנש׃ הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד
לפני׃ הא מלך במשריתיה יסק
עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
והא ליד דיר דעין ארי בזמן איתינון
עלה ושלטוני אמני עלה ארי
מן כותי ומן דיערענני ולית מלך

דאית ליה תקוף קדמי׃ לכן שמעו
עצת יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי
תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם נוהם׃ בכין
שמעו מלכא דיי דמלך על אדום
ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע
דרומא אם לא יגררון זעירי ויקטלון תקיפי
עממא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃
מקול נפלם רעשה הארץ צעקה
בים סוף נשמע קולה׃ מקל מפלתהון
זעת ארעא צוחתא בימא דסוף אשתמע
קלה׃ הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום
ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ הא
כנשרא דסליק ומשתדי כין יסק
מלך במשריתיה וישרי על בצרה
ויהי לב גיבריהון דאדומאי ביומא
ההוא כלב איתתא דעיקא לה בחבלהא׃
לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו נמגו בים
דאגה השקט לא יוכל׃ לדמשק בהיתו
יתבי חמת וארפד ארי בסורא בישא
שמעו איתברו דחלא וזיצפא אחדונון

כת כן

ב דאדוס יעידני כת דבבל יועדני כת

ה ד חס וחס

נמגו ד וחס וסימנ כל ישבי כנען כל ישבי הארץ וחב לדמשק בושה חמת ... יסחבום ב ומל וסימנ צעירי הצאן
צעירי הצאן

הא כנחתי ימא דשקטין לא יכלין
למנח׃ רפתה דמשק הפנתה לנוס
ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה
כיולדה׃ אתרשלו יתבי דמשק אתפניאו
למערק ושפלותא אחדתנון עקא
וחבלין אחדונון הא כחבלין דילידתא׃
איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי׃
איכדין לא אשתביקת קרתא משבחתא
כרכא דחדואה׃ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה צבאות׃ בכין יתרמון עולימהא
ברחובהא וכל גברי עבדי קרבא
יתברון בעדנא ההוא אמר יי צבאות׃
והצתי אש בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד׃ ואדליק אישתא
בשורי דמשק ותשיצי בירנית בר
הדד׃ לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך
בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל
קדר ושדדו את בני קדם׃ לקדר
ולמלכות חצר דמחא נבוכדנצר
מלכא דבבל כדנן אמר יי סקו על
קדר ובוזו ית בני מדנחא׃ אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם

וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב׃ משכניהון ועניהון ישבון
יריעתהון וכל מניהון וגמליהון יסבון
להון ויתכנשון עליהון דקטלין
בחרבא מסחור סחור׃ נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה
כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל
עצה וחשב עליהם מחשבה׃ ערוקו
גלו לחדא ארחיקו למיתב יתבי חצור
אמר יי ארי מלך עליכון נבוכדנצר
מלכא דבבל מלכא וחשיב עליכון
מחשבא׃ קומו עלו אל גוי שליו יושב
לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח
לו בדד ישכנו׃ קומו סקו על עמא
דיתבין שליוא שרן לרוחצן אמר יי
לית להון דשין ועברין בלחודיהון
שרן׃ והיו גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה׃
ויהון גמליהון לביזא והמון גיתיהון
לעדי ואבדרינון לכל רוח מקפי פתא
ומכל עבריהון איתי ית תבריהון אמר
יי׃ והיתה חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם איש ולא

והצתי אש ו׳ דסמי׳ וסימנ׳ בשעריה בעריה מצרים דמשק זדון רבה ... ישכנו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ בדד ישכנו

יגור בה בן אדם׃ ותהי חצור למדור
ידורין צדו עד עלמא לא יתיב תמן
אנש ולא יתותב בה בר אנש׃
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר׃
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה נביא על עילם בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות הנני
שבר את קשת עילם ראשית גבורתם׃ כח
כדנן אמר יי׳ צבאות האנא תבר ית
תקוף עילם ריש גבורתהון׃ והבאתי
אל עילם ארבע רוחות מארבע
קצות השמים וזרתים לכל הרחות
האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא
שם נדחי עולם׃ ואיתי על עילם
ארבע מלכון מארבע רוחי שמיא
ואבדרינון לכל רוחתא האלין ולא
יהי עם דלא יהכון לתמן מטלטלי
עילם׃ והחתתי את עילם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אותם׃

ואתבר ית עילם קדם בעלי דבביהון
וקדם דבען למקטלהון ואיתי עליהון
בישא ית תקוף רוגזי אמר יי׳ ואגרי
בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון׃ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי
משם מלך ושרים נאם יהוה׃ ואשוי
כורסי מלכותי בעילם ואוביד מתמן
מלך ושלטון אמר יי׳׃ והיה באחרית
הימים אשוב את שבית עילם נאם
יהוה׃ ויהי בסוף יומיא אתיב ית גלות
עילם אמר יי׳׃ הדבר
אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא׃ פתגמא
דמליל יי׳ על בבל ועל ארע כסדאי
ביד ירמיה נביא׃ הגידו בגוים והשמיעו
ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הביש בל חתת מרודך
הבישו עצביה חתו גלוליה׃ חוו
בעממיא ובסרו וזקופו את כסרון
לא תמנעון אמרו אתכבישת בבל
בהיתו דפלחין לביל אתברו דפלחין
למרודך בהיתו צלמנהא איתברא
טעוותהא׃ כי עלה עליה גוי מצפון
הוא ישית את ארצה לשמה ולא

ישית ז׳ וסימנ׳ ויוסף יוסף ינצו מצפון ישועה ופא בקרבי ׃ אל בבל ו׳ וסימנ׳ הדבר מעיר ומעלה השמיעו יען ויתב

יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו
הלכו׃ ארי סליק עלה עם מציפונא הוא
ישוי ית ארעה לצדו ולא יהי יתיב בה
מאנשא ועד בעירא איטלטלו גלו׃
בימים ההמה ובעת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו׃ ביומיא האינון
ובעידנא ההוא אמר יי יתחברון בית
ישראל אינון ובני יהודה כחדא במגליהון
כד הוו בכן גלו ובמתכלהון מארע
גלותהון פלחנא דיי אלההון יתבעון׃
ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו
ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח׃
לציון ישאלון למיזל תהי אורחא
מכבשא קדמיהון ייתון ויתוספון על
עמיה דיי יגזר להון קים עלם דלא
יפסוק׃ צאן אבדות היה עמי רעיהם
התעום הרים שובבים מהר אל
גבעה הלכו שכחו רבצם׃ עם מבדרא
הוו עמי מלכיא טלטילונון שלטונא
בזונון מטור לרמא גלו אתנשיאו
מבית רוח צנהון׃ כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר

ב גוים רבים

חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה׃ כל דאשכחונון בזונון וסנאיהון
אמרין לית עלנא חובא חלף דחבו
קדם יי אתרחקו ממדור קשטיה
וסיבור אבהתהון יי׃ נדו
מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו
כעתודים לפני צאן׃ גלו מגו בבל
ומארע כסדאי פוקו והוו כרברבין
בריש עמא׃ כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון
וערכו לה משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקם׃ ארי האנא
מיתי ומסיק על בבל משרית עממין
סגיאין מארע צפונא ויסדרון עלה
קרב מתמן תתאחד גירוהי כגיבר
דמתכיל לא תיבין ריקן׃ והיתה כשדים
לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה׃
ותהי ארע כסדאי לביזא כל בזזהא
יסבעון אמר יי׃ כי תשמחי כי תעלזי
שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה
ותצהלי כאברים׃ ארי תחדון ארי
תבועון בזזי אחסנתי ארי תדוצון
כעגלי רבקא ותטולון כגיברייא׃
בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם

יתיר יוד
ח בל״ש
ב רחם
ומל׳ כי חיים הס למוצאיהם כת׳

מעלה ומעלה ח וסימנ׳ שמואל אקיא שיניא נהריהון דמואבאי וברק ברקין בבבל ... מוצאיהם ל׳ ומל׳ וחד כי חיים

הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה׃
בהיתת כנישתכון לחדא איתברת
מדינתכון הא סופהון דעממיא
מדבר צדי וחרוב׃ מקצף יהוה לא
תשב והיתה שממה כלה כל עבר
על בבל ישום וישרק על כל מכותיה׃
על דארגיזת בבל קדם יי לא תתיתב
ותהי לצדו כולה כל דיעבר על בבל
יכלי ויניד על כל מחתהא׃ ערכו על
בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה
אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה׃
סדרו על בבל סחור סחור כל מתחי
קשתא שדו בה לא תחוסון על גירא
ארי קדם יי חבת׃ הריעו עליה סביב
נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו
חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו
בה כאשר עשתה עשו לה׃ יביבו
עלה מסחור סחור אתמסרת בידהון
נפלא אשיתהא אתפגרו שורהא
ארי פורענות עמא דיי אתפרעו
מנה כמא דעבדת עבידו לה׃ כרתו
זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר
מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו
ואיש לארצו ינסו׃ שיצו מלכא

דבבל ואחיד חרבא בעידן קטול
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר
מרוא גבר לעמיה יתפנון וגבר
לארעיה יערקון׃ שה פזורה
ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו
מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר
מלך בבל׃ עם מבדרא ישראל מלכיא
טלטילונון קדמאה שליט בהון
מלכא דאתור ודין בתראה אסיפינון
נבוכדנצר מלכא דבבל׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
האנא מסער על מלכא דבבל ועל
ארעיה כמא דאסערית על מלכא
דאתור׃ ושבבתי את ישראל אל נוהו
ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים
והגלעד תשבע נפשו׃ ואתיבית ישראל
לאתרהון ויתפרנסון בארע כרמל
ומתנן ובטור בית אפרים ומקדשא
תסבע נפשהון׃ בימים ההם ובעת
ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה

ורעה ח̇ ג̇ טבין וה̇ בישין וסימנ̇ ושובבתי והקמתי ועמד ורעה עינך תמצא לך זאת גם זה הבל בלבבם ובה

כי אסלח לאשר אשאיר ביומיא האנון
ובעידנא ההוא אמר יי יתבעון חובי
ישראל וליתנון וחטאי בית יהודה ולא
ישתכחון ארי אשבוק לשארא דאשאר
על הארץ מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם
נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך
על ארעא דעמה סרבן סקו עלה ועל
יתבי פקוד דקטלין בחרבא יירתון
לגמרא שארהון אמר יי ועביד ככל
דפקידתך   קול מלחמה בארץ
ושבר גדול   קל קרבא בארעא ותברא
רבא   איך נגדע וישבר פטיש כל
הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים
איכדין אתקטיע ואתבר מרזפא דהוה
מזיע לכל ארעא איכדין הות לצדו
בבל בעממיא   יקשתי לך וגם נלכדת
בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת
כי ביהוה התגרית   איתצדת ליך ואף
אתאחדת בבל ואת לא ידעת אתבעיאו
חובך אשתכחו ואף אתאחדת ארי
בעממא דיי אתגרית   פתח יהוה את
אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה
היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים

גלא יי ית בית גנזיה ואפיק ית מני כס
דלוט קדמוהי ארי עבידתא היא קדם
יי אלהים צבאות בארע כסדאי   באו
לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית
עולו לה מסטרה פתחו אבוליהא
גמרו נכסהא כמא דמגמרין ית
ערימת עבורא בין גמרוהא לא יהי
לה שארא   חרבו כל פריה ירדו לטבח
הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם
שיצו כל גיברהא יתמסרון לקטלא
וי עליהון ארי מטא יום תברהון עדן
סעורן בישתהון   קול נסים
ופלטים מארץ בבל להגיד בציון
את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו
קל דערקין ומשתיזבין מארעא
דבבל לחואה בציון ית פורענותא
דיי אלהנא פורענות היכליה   השמיעו
אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה
סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה
ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה
זדה אל קדוש ישראל   כסרו על בבל
סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה
סחור סחור לא יהי לה שיזבא שלימו

חרב על ה׳ וסימנ׳ אני קרא חרב על כשדים נאם יי בחרב תפלו הוי חרב ושארא חרב אל ... זדה ל׳ ולית כות׳

לה כאגרה ככל דעבדת עבידו לה
ארי על עמא דיי בסרת אמרת מלין
דלא כשרין קדם קדישא דישראל
לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה
בכין יתרמון עולימהא ברחובהא
וכל גברי עבדי קרבה יתברון ביומא
ההוא אמר יי׃ הנני אליך
זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא
יומך עת פקדתיך׃ האנא שלח רגזי
עלך מלכא רשיעא אמר יי אלהים
צבאות ארי מטא יום תברך עידן
סעורן בשתך׃ וכשל זדון ונפל
ואין לו מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבתיו׃ ויתקיל מלכא
רשיעא ויפול ולית ליה מקים ואדליק
אישתא בקרווהי ותשיצי כל סחרנוהי׃
כה אמר יהוה צבאות
עשוקים בני ישראל ובני יהודה
יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו
שלחם׃ כדנן אמר יי צבאות אניסין
בני ישראל ובני יהודה כחדא וכל
שביהון אתקיפו בהון מסרבין
לשלחותהון׃ גאלם חזק יהוה צבאות

ד תיסרך פחד זדון תזדאו

שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע
את הארץ והרגיז ליושבי בבל׃ פריקהון
תקיפא יי צבאות שמו אתפרעא
יתפרע ית עולבנהון בדיל למתבר
רשיעי ארעא ולאיתאה זיעא לכל
יתבי בבל׃ חרב על כשדים נאם יהוה
ואל ישבי בבל ואל שריה ואל
חכמיה׃ דקטלין בחרבא ייתון על
ארע כסדאי אמר יי ועל יתבי בבל
ועל רברבהא ועל חכימהא׃ חרב
אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה
וחתו׃ דקטלין בחרבא ייתון על קסמיא
ויתפשון דקטלין בחרבא ייתון
על גיברהא ויתברון׃ חרב אל סוסיו
ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה
והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו׃
דקטלין בחרבא ייתון על סוסותהון
ועל רתיכיהון ועל כל סמכותא
דבגוה ויהון חלשין כנשיא דקטלין
בחרבא ייתון על בית גנזהא ויתבזזון׃
חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים
היא ובאימים יתהללו׃ שרבא במהא
ויבשון ארי ארע צלמניא היא
ובטעותהא משתבחין׃ לכן ישבו

ג חס · כו״ל מ״א חס · כב בענ״מ · ל̇

ישבו ל̇ וסימנ׳ לגור בארץ הו ישב בארצך בסכות נשיכם אחים נשיכם בסעפותיו ע״ם כי ימים רבים בארץ יי זקנים וכ״ע
וחברון ישכון ישתו ישרים עדי עד לארץ כתוב

ציים את איים וישבו בה בנות יענה
ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד
דור ודור׃ בכין יערען בתמון נחתוון
וישרון בה בנת נעמין ולא תתיב עוד
לעלם ולא תשרי עד דר ודר׃ כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם׃ דרחיק מימרי יתכון כמא
דרחיק יי׳ ית סדום וית עמרה וקרוהא
אמר יי׳ לא יתיב תמן אנש ולא יתותב
בה בר אנש׃ הנה עם בא מצפון וגוי
גדול ומלכים רבים יערו מירכתי
ארץ׃ הא עמא אתי מצפונא ועממין
רברבין ומלכין סגיאין יתון בגלאי
מסיפי ארעא׃ קשת וכידן יחזיקו
אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים
יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת בבל׃ קשתין
ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית
להון רחמין קלהון כימא כאתרגושתיה
ועל סוסותא רכיבין מסדרין אינון
כגבר עביד קרבין עלך כנשתא
דבבל׃ שמע מלך בבל את שמעם
ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה׃

שמע מלכא דבבל ית שמעהון ואתרשלא
ידוהי עקא אחדתיה הא כחבלין
ליולדתא׃ הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר
יעמד לפני׃ הא מלך במשריתיה
יסק עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
והא ליד דיר רען ארי בזמן איתינון עלה
ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן
דיערעינני ולית מלך דאית ליה תקוף
קדמי׃ לכן שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב
אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם נוה׃ בכין
שמעו מלכא דיי׳ דמלך על בבל
ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע
כסדאי אם לא יגררון ויקטלון תקיפי
עמא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃
מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ
וזעקה בגוים נשמע׃ מקל אתאחדת
בבל זעת ארעא וצוחתה בעממיא
נ״א אשתמעת׃ כה אמר יהוה
הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי

נוה ז בליש וסימנ׳ בבל שם וישעיה שתולה כן קולך ומדבריך דנבי נוה כת׳ ודכו׳ נאוה כת׳ לב קמי בתמורה אותיות

רוח משחית׃ כדנן אמר יי הא אנא מיתי
על בבל ועל יתבי ארע כסדאי עממין
קטולין דדמן להון ושפירין בקומא
רוחהון מחבלא׃ ושלחתי לבבל זרים
וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה
מסביב ביום רעה׃ ואשלח על בבל
בזוזין ויבזונה ויקרקנון ית ארעה ארי
הון עלה מסחור סחור ביום ביש׃ אל
ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל
בסרינו ואל תחמלו אל בחוריה החרימו
כל צבאה׃ לא ימתח דמתח קשתיה
ולא יסק בסריניה ולא תחוסון על
עולימהא גמרו כל נכסהא׃ ונפלו
חללים בארץ כשדים ומדקרים
בחוצותיה׃ ויתרמון קטילין בארע
כסדאי ומטענין בשוקהא׃ כי לא
אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל׃ ארי לא שביקין בית ישראל
ויהודה מאלההון מיי צבאות ארי
ארעהון אתמליאת חובי קטול
ממימר קדישא דישראל׃ נסו מתוך
בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
בעונה כי עת נקמה היא ליהוה

גמול הוא משלם לה׃ ערוקו מגו
בבל ושיזיבו גבר נפשיה לא תלקון
בחוביה ארי עידן פורענותא היא
קדם יי גמלא הוא משלים ליה׃ כוס
זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ
מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים׃
הא ככסא דדהבא דהוה רגיג בכר
מנא כין עילי חובה דבבל בכין
פורענו תקיפא עתירא דייתי לה מן
קדם יי עתידין דיתרון מנה דון כל
מלכי עממיא ומיכס פורענותיה
ישתון עממיא על כין ישתגשון
עממיא׃ פתאם נפלה בבל ותשבר
הילילו עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא׃ בתכיף נפלת בבל
ואיתברת אילילו עלה סבו שעיף
לתברהא מא אם תתסי׃ רפאנו את בבל
ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל השמים משפטה ונשא
עד שחקים׃ אסינא ית בבל ולא מתסיא
שבקוהא ונזול גבר לארעיה ארי
קריב לשמיא תברה ומנטל עד שמי
שמיא׃ הוציא יהוה את צדקתינו
באו ונספרה בציון את מעשה

ידרך כת׳ ולא קרי׳ ב׳ חס׳ ב׳ מראה

חמילה אל ב׳ וסימנה׳ אל ידרך אל חץ ונשא י״ב וסימנה׳ הכדים בביתך אל השמים מגבעות בצנות מגבעות על כסא
הנה ישכיל ימין על הר גבעה כי כה אמר ההמון

יהוה אלהינו׃ גלא יי ית זכותנא איתו
ונשתעי בציון ית עובדא דיי אלהנא׃
הברו החצים מלאו השלטים
העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על
בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
יהוה היא נקמת היכלו׃ שננו גיריא
מלו שלטיא אער יי ית רוח מלכי
מדי ארי על בבל רעותיה לחבלותה
ארי פורענותא דיי היא פורענות
היכליה׃ אל חומת בבל שאו נס
החזיקו המשמר הקימו שמרים
הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם
עשה את אשר דבר אל ישבי בבל׃
על שורי בבל זקופו אתא אתקיפו
מטרתא אקימו נטריא אתקיפו
חוצניא ארי אף חשיב יי אף עבד
ית דמליל על יתבי בבל׃ שכנתי על
מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת
בצעך׃ דשריא על מיין סגיאין בית
גנזהא מטא יום תבריך עדן סעורן
בשתיך׃ נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך
הידד׃ קיים יי צבאות במימריה
אלהין אמלינך משריית עממין

דסגיאין כזחלא וירימון עלך בקלהון׃
עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃
אמר אלין דעבד ארעא בחיליה
שכליל תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה
תלא שמיא׃ לקול תתו המון מים
בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו׃ לקל מיתניה רכפת דמיין
בשמיא ומסיק עננין מסיפי ארעא
ברקין לזמן מטרא עבד ומפיק רוחין
מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם מדעת
הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם׃ איטפשו כל עממיא
מלמידע חכמא בהית כל קיני
מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכונון
ולא רוחא בהון׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ למא
אינון עובד תולעיא בעידן דאסער
עליהון חוביהון ייבדון׃ לא כאלה
חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו׃ לא כאלין
דחולקיה יעקב ארי דברא כולא
הוא וישראל שבטא דאחסנתיה

סימ׳ שנים עשר נשיאם יוליד לאמתם תלויהו נשיאם כת׳ בתרא דויקריבו ותעמדנה הנשיאם כת׳ והביאו והנשאם כת׳ חס׳ דחס׳
ואם באחת עבי׳ וכתוב מל׳ דמל׳ ושנ׳ אורי ועשיה ויעלה ויעל נשאים כת׳

יי צבאות שמו׃ מפץ אתה
לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות׃ מבדר את קדמי כרכא
דביה מני קרבא ואבדר בך עממין
ואחבל בך מלכון׃ ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃ ואבדר
בך סוסון ורכביהון ואבדר בך רתיכין
ורכביהון׃ ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך
בחור ובתולה׃ ואבדר בך גבר ואתא
ואבדר בך סב ויניק ואבדר בך
עולימין ובתולן׃ ונפצתי בך רעה
ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי
בך פחות וסגנים׃ ואבדר בך רעיא
ועדריה ואבדר בך אכר ופדניה
ואבדר בך שלטונין וטורנין׃ ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים את כל
רעתם אשר עשו בציון לעיניכם
נאם יהוה׃ ואשלים לבבל ולכל יתבי
ארע כסדאי ית כל בישתהון דעבדו
בציון לעיניכון אמר יי׃
הנני אליך הר המשחית נאם
יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי
את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים

ונתתיך להר שרפה׃ האנא שלח רגזי
עלך כרכא מחבלא אמר יי דמחבל
ית כל ארעא ואריס ית מחת גבורתי
עלך ואמגרינך מן תוקפך ואתנינך
לכרך יקידא׃ ולא יקחו ממך אבן לפנה
ואבן למוסדות כי שממות עולם
תהיה נאם יהוה׃ ולא ירבון מנך מלך
למלכו ושלטון לשלטנו ארי צדות
עלם תהי אמר יי׃ שאו נס בארץ
תקעו שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות ארט
מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר׃ זקופו אתא
בארעא תקעו שופרא בעממיא
זמינו עלה עממיא בסרו עלה
מלכות ארע קרדו משרית חורמיני
וחדיב זמינו עלה עבדי קרבא דיהון
סלקין סוסותהון מפגנין הא כזחלא
דמצלהבי׃ קדשו עליה גוים את מלכי
מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת
כל ארץ ממשלתו׃ זמינו עלה עממיא
ית מלכי מדי ית שלטונהא וית כל
טורנהא וית כל ארע שולטניה׃
ותרעש הארץ ותחל כי קמה על

את כל הארץ י״ד דסמ׳ וסימנ׳ כי את כל ואולם חי ואם ירחיב ויראהו יצ׳ לחפר בתל׳ כי נלך הגד הגל וינח יהושע ויקח יהושע ס׳
וחב׳ ויתן יי׳ לישרא׳ ואת כל הארץ היא הננו אליך הר וברוך שם ׳—׳ אררט ד׳ ג׳ קמ׳ וחד פת׳ וס׳ על הרי נמלטו וחב׳ ממלכות אררט

בכל מחשבות יהוה לשום את ארץ
בבל לשמה מאין יושב׃ ותזוע ארעא
ותתמרע ארי קמא על בבל מחשבתא
דײ לשואה ית ארעא דבבל לצדו
מבלי יתיב׃ חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות נשתה גבורתם היו
לנשים הציתו משכנתיה נשברו
בריחיה׃ אתמנעא גיברי בבל מלאגחא
יתיבו במצדיא אתכלת גיברותהון
הוו חלשין כנשיא אתדלקא בירניתהא
אתברו עבדהא׃ רץ לקראת רץ ירוץ
ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצה׃ רהיט
לקדמות רהיט ירהוט ומחוי לקדמות
מחוי לחואה למלכא דבבל ארי
אתכבישת קרתיה מסופה׃ והמעברות
נתפשו ואת האגמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו׃ ומגזתא
אתאחידא וית אגמיא אוקידו בנורא
וגברי עבדי קרבא אתבהילו׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל בת בבל כגרן עת
הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר
לה׃ ארי כדנן אמר ײ צבאות אלהא

דישראל כנשתא דבבל דמיא לאידרא
דמטא עידן אדרכותה עוד זעיר חד
כזעיר וייתון בזוזין עלה׃ אכלנו
המממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו
כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו
מעדני הדיחנו׃ אמרת ירושלם בזז
נכסי ושיציני נבוכדנצר מלכא דבבל
נפצני כמן ריקן בלעני כתנינא מלא
בית גנזיה מטוב ארעי טלטלני׃ חמסי
ושארי על בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אל ישבי כשדים תאמר
ירושלם׃ חטופי ובזוזי על בבל
תימר כנשתא דציון וחובת דם זכי
דאתאשיד בי על יתבי ארע כסדאי
תימר ירושלם׃ לכן כה
אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי
את מקורה׃ בכין כדנן אמר ײ האנא
דאין ית דינך ומתפרע ית פורענותיך
ואחריב ית ימה ואיביש ית מבועהא׃
והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה
ושרקה מאין יושב׃ ותהי בבל לגרין
מדור ירורין צדו ואשתממו מבלי
יתיב׃ יחדו ככפירים ישאגו נערו

בריחיה ד׳ וסימנה׳ נשברו ושבר מל׳ לבי בריחה כת׳ הארץ בבריחיה כת׳ ... תנין ח׳ בליש׳ וסימ׳ כי ידבר וישלך מהוללת׳

ח׳ בליש׳ כת׳ כן ד׳
ומל׳
חס׳

כגורי אריות׃ כחדא כאריון ינהמון
כבני אריון ירימון קלהון׃ בחמם
אשית את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה׃ איתא עליהון עקא
ויהון דמן לרויא כדיל דלא יהון
תקיפין וימותון מותא תנינא ולא
ייחון לעלמא דאתי אמר יי׃ אורידם
ככרים לטבוח כאילים עם עתודים׃
אמסרינון כתורין לקטלא כדכרין
עם גדיין׃ איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים׃ איכדין אתכבישת בבל
ואתאחדת תושבחת כל ארעא
איכדין הות לצדו בבל בעממיא׃
עלה על בבל הים בהמון גליו
נכסתה׃ סליקת על בבל מלך
במשריתיה דסגי כמי ימא כאתרגושת
גלוהי חפה׃ היו עריה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל
איש ולא יעבר בהן בן אדם׃ הואה טו
קרוהא לצדו ארעא צדיא וחרבא
ארעא לא יתיב בה כל אנש ולא
יעבר בה בר אנש׃ ופקדתי על בבל

בבל והצאתי את בלעו מפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל
נפלה׃ ואסער על דפלחין לבל ונטל
ואפיק ית נכסוהי מנה ולא ישתמעון
ליה עוד עממיא אף שורי בבל
יתרמון׃ צאו מתוכה עמי ומלטו
איש את נפשו מחרון אף יהוה׃
פוקו מגוה עמי ושיזיבו גבר ית
נפשיה מתקוף רוגזא דיי׃ ופן ירך
לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו
בשנה השמועה וחמס בארץ משל
על משל׃ ודלמא יזוע לבכון ותדחלון
מן קדם בסורתא דתשתמע בארעא
ותיתי בשתא בסורתא ובתרוהי בשתא
בסורתא ויסגון חטופין בארעא
ויקום שלטון על שלטון׃
לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בבל וכל ארצה תבוש
וכל חלליה יפלו בתוכה׃ בכין הא
יומיא אתן ואסער על צלמי בבל
וכל ארעה תתחרוב וכל קטילהא
יתרמון בגוה׃ ורננו על בבל שמים וב»ו
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא

קדמא׳ השודדים מל׳ בתרא׳ שודדים חס׳ · נתן בנון פליטים כת׳ ושלחתי מהם פליטים כת׳ מל׳ דמל׳ ושד׳ קר׳ פלטים

לה השודדים נאם יהוה׃ וישלטון
על בבל שמיא וארעא וכל דבהון
ארי מציפונא ייתון לה בזוזין אמר
יי׃ גם בבל לנפל חללי ישראל גם
לבבל נפלו חללי כל הארץ׃ אף בבבל
אתרמיאו קטילי ישראל אף לבבל
יתרמון קטילין דכל ארעא׃ פלטים
מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק
את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם׃
משיזביא מחרבא גלו לא תתעכבון
אדכרו מרחיק ית פולחנא דיי וירושלם
תיסק על לבהון׃ בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו
זרים על מקדשי בית יהוה׃ בהיתנא
ארי שמענא חסודין חפת אתכנעותנא
אפנא ארי עלו נכראין וסאיבו ית
בית מקדשא דיי׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ופקדתי על
פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואסער על
צלמנהא ובכל ארעה יתרמון קטילין׃
כי תעלה בבל השמים וכי תבצר
מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה
נאם יהוה׃ ארי תבני בבל בנינין

דרמן עד צית שמיא וארי תכרוך
כרכין תקיפין עד רומא מן קדמי
ייתון בזוזין עלה אמר יי׃
קול זעקה מבבל ושבר גדול
מארץ כשדים׃ קל צוחתא מבבל
ותברא רבא מארע כסדאי׃ כי שדד
יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול
ג׳ כא והמו גליהם כמים רבים נתן שאון
קולם׃ ארי אביז יי ית בבל ואביד
מינה משרין סגיאן ויתכנשון עלוהי
משריית עממין סגיאין וירימון
באתרגושא קלהון׃ כי בא עליה על
בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם׃ ארי אתו עלה על בבל בזוזין
ואתאחידו גיברהא איתברא קשתתהון
ארי אלהא מרי גמליא יי שלמא
ישלים להון גמולהון׃ והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
המלך יהוה צבאות שמו׃ ואדוי
רברבהא וחכימהא שלטונהא וטורנהא
וגיברהא וימותון מותא תנינא ולא
ייחון לעלמא דאתי אמר מלכא יי

כסתהו בל״ש וסימנ׳ כי כסתה פנה הירעת את כל ושלאחרין כסתה כלמה פננו פליצות פלמה וכולה מ״ל

צבאות שמו׃ כה אמר יהוה
צבאות חומת בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבהים באש
יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים חס
בדי אש ויעפו׃ כדנן אמר יי צבאות ב
שורי בבל פתיא אתחמרא יתחמרון ובענ
ותרעהא רמיא בנורא יתוקדון ויהלון
עממיא לריקנו ומלכותא דנסיב
אישתא וישתלהון׃ הדבר
אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו
מלך יהודה בבל בשנת הרבעית
למלכו ושריה שר מנוחה׃ פתגמא
דפקיד ירמיה נביא ית שריה בר נריה
בר מחסיה כד אזל בשליחות צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה לבבל בשתא
רביעיתא למלכיה ושריה רב
תוקרבא׃ ויכתב ירמיהו את כל כתיבה
הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אל
אחד את כל הדברים האלה הכתובים ה
אל בבל׃ וכתב ירמיה ית כל בשתא בק
דעתידא למיתי על בבל על ספרא
חד ית כל פתגמיא האלין דכתיבין
על בבל׃ ויאמר ירמיהו אל שריה

כבאך בבל וראית וקראת את כל
הדברים האלה׃ ואמר ירמיה לשריה
כמיתך לבבל ותחזי ותקרי ית כל
פתגמיא האלין׃ ואמרת יהוה אתה
ומל דברת אל המקום הזה להכריתו
לבלתי היות בו יושב למאדם ועד
בהמה כי שממות עולם תהיה׃
ותימר יי את גזרתא על אתרא הדין
לשיציותיה בדיל דלא למהוי ביה
יתיב למאנשא ועד בעירא ארי
ב צדות עלם תהי׃ והיה ככלתך לקרא
חד את הספר הזה תקשר עליו אבן
חס והשלכתו אל תוך פרת׃ ויהי כשיצותך
וחד מל למקרי ית ספרא הדין תקטר ביה
אבנא ותרמיניה לגו פרת׃ ואמרת
ככה תשקע בבל ולא תקום מפני
ב וחס הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו׃
ב עד הנה דברי ירמיהו׃ ותימר כדין
תשתקע בבל ולא תקום מן קדם
בשתא דאנא מיתי עלה וישתלהון
עד הכא נבואת ירמיה׃
נב בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה מלך
חמוטל ק בירושלם ושם אמו חמיטל בת

כתיבה אל ה וס׳ מנה׳ כתב לך וכתב אליה ויכתב ירמיהו ב בן והיא כתובה ויעפו ב וחס וסי׳ ויגעו עמים
ככה תשקע

ירמיהו מלבנה בר עסרין וחדא שנין
צדקיה כד מלך וחדא עסרי שנין
מלך בירושלם ושם אמיה חמוטל
בת ירמיה מלבנה ויעש הרע בעיני
חס יהוה ככל אשר עשה יהויקים ועבד
בק דביש קדם יי ככל דעבד יהויקים כי
על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אותם מעל פניו וימרד
צדקיהו במלך בבל ארי על דארגיזו
קדם יי הות בירושלם וביהודה עד
דאגלי יתהון מארע בית שכינתיה
ומריד צדקיה במלכא דבבל

ויהי בשנה התשיעית למלכו
בחדש העשירי בעשור לחדש בא
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב והוה בשתא תשיעיתא
למלכיה בירחא עשיראה בעסרא
לירחא אתא נבוכדנצר מלכא דבבל
הוא וכל משריתיה על ירושלם ושרו
עלה ובנו עלה כרקום סחור סחור
ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו ועלת קרתא
בצירא עד חדא עשרי שנין למלכא

צדקיה בחדש הרביעי בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ בירחא רביעאה בתשעה לירחא
ד ותקיף כפנא בקרתא ולא הוה מיכל
לעמא דארעא ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החמתים אשר על גן
המלך וכשדים על העיר סביב וילכו
דרך הערבה ואיתרעת קרתא וכל גברי
עבדי קרבא ערקו ונפקו מקרתא בליליא
באורח תרעין שוריא דעל גינתא
דמלכא וכסדאי שרו על קרתא סחור
סחור ואזלו באורח מישרא וירדפו
חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את
ב צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו
חס מעליו ורדפו משרית כסדאי בתר
מלכא ואדביקו ית צדקיה במישרי
ירחו וכל משריתיה אתבדרא מניה
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך
בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו
משפטים ואחדו ית מלכא ואסיקו
יתיה לות מלכא דבבל לרבלת בארעא
דחמת ומלילו עמיה פתגמי דינין
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו

בערבת ב חס וסימנ׳ כל אוריתא במ׳ ויסעו דעלוי וירא בלק וירדפו בתרו׳ דירמיה … כל נבוכדרצר מ׳ת׳ע׳ פיסו במ׳ד

לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט
ברבלתה: ונכס מלכא דבבל ית בני
צדקיה לעינוהי ואף ית כל רברבי
יהודה נכס ברבלתה: ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו
מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת
עד יום מותו: וית עיני צדקיה עור
ואסריה בשישלן דנחש ואובליה
מלכא דבבל לבבל ויהביה בבית
אסירי עד יום מותיה: ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה
שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל
בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני
מלך בבל בירושלם: ובירחא
חמישאה בעשרא לירחא היא שנת
תשע עסרי שנין למלכא נבוכדנאצר
מלכא דבבל אתא נבוזראדן רב
קטוליא קם קדם מלכא דבבל בירושלם
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית
הגדול שרף באש: ואוקיד ית בית
מקדשא דיי וית בית מלכא וית כל
בתי ירושלם וית כל בתי רברביא
אוקידו בנורא: ואת כל חומת

בית קד' מלין יה' בי'

ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים: וית כל שורי
ירושלם סחור סחור תרעו כל משרית
כסדאי דעם רב קטוליא: ומדלות
העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
רב טבחים: ומחשיכי עמא וית
שארא דעמא דאשתארו בקרתא
וית שמיעיא דאשתמעו על מלכא
דבבל וית שאר המונא אגלי נבוזראדן
רב קטוליא: ומדלות הארץ השאיר
נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים
ומחשיכי עמא דארעא אשאר
נבוזראדן רב קטוליא למהוי מפלחין
בחקלין ובכרמין: ואת עמודי הנחשת
אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
כשדים וישאו את כל נחשתם
בבלה: וית עמודי נחשא דבבית
מקדשא דיי וית בסיסיא וית ימא
דנחשא דבבית מקדשא דיי תברו
כסדאי ואובילו ית כל נחשהון לבבל:
ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות

ג בל״ע
חס
ל כא כב

ד' מלין יתיר בי' בריע' תיבות וסימנ' ויתנהו ואת עיני בחורי מרבה וחד חלוף בתחלת קציר ... ומדלות ג' בל' ומל' וסי'
והנה שבע פרות בתלו' ומדלות העם דירמיה ושלאחרין

ואת המזרקות ואת הכפות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו
וית דודיא וית מגרופיתא וית מזמריא
וית מזרקיא וית בזיכיא וית כל מני
נחשא דהוו משמשין בהון נסיבו
ואת הספים ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים
וית קולליא וית מחתיתא וית מזרקיא
וית דודיא וית מנרתא וית בזיכיא
וית מכילתא דדהבא דהבא ודכספא
כספא נסיב רב קטוליא העמודים
שנים הים אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה
עמודיא תרין ימא חד ותורי תרי עסר
דנחשא דתחות בסיסיא דעבד מלכא
שלמה לבית מקדשא דיי לא הוה
מתקל לנחשתהון דכל מניא האלין
העמודים שמנה עשרה אמה קומה
העמד האחד וחוט שתים עשרה
אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות

נבוב ועמודיא תמני עסרי אמין
רומיה דעמודא חד וחוט משחתתא
עסרי אמין מקף ליה וסומכיה ארבע
אצבען חליל וכתרת עליו נחשת וקומת
הכתרת האחת חמש אמות ושבכה
ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמונים וקרנתהון
עלוהי דנחשא ורומה דקרנתהון חדא
חמיש אמין וסריגתא ורמוניא על
קרונתהון סחור סחור כולא נחשא
וכאלין לעמודא תנינא ורמוניא ויהיו
הרמנים תשעים וששה רוחה כל
הרמונים מאה על השבכה סביב והוו
רמוניא תשעין ושיתא בעברתא כל
רמוניא מאה על סריגתא סחור סחור
ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הסף ודבר רב קטוליא ית
שריה כהנא רבא וית צפניה סגן
כהניא וית תלתה אמרכליא ומן העיר
לקח סריס אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הצבא המצבא את

דמלכים אשר הוא פקיד ירמיה אשר היה וסימנ׳ הוא היה גבור על אנשי ד׳ וסימנ׳ וישמחו שאול ענתות ומן העיר

עם הארץ וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר: ומן קרתא
דברגוא הא חד דהוה ממנא על גברי
עבדי קרבא ושבעה גברין דחזן
אפי מלכא דאשתכחו בקרתא וית
ספרא רב חילא דכניש ית עמא
דארעא ושתין גברא מעמא דארעא
דאשתכחו בגו קרתא: ויקח אתם
נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל
מלך בבל רבלתה: ודבר יתהון נבוזראדן
רב קטוליא ואוביל יתהון לות מלכא
דבבל לרבלת: ויכה אותם מלך בבל
וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו: ומחא יתהון מלכא
דבבל וקטילנון ברבלה בארעא
דחמת וגלו דבית יהודה מעל ארעהון:
זה העם אשר הגלה נבוכדרצר
בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
ועשרים ושלשה: דין עמא דאגלי
נבוכדנצר בשנת שבע יהודאי תלתה
אלפין ועשרין ותלתה: בשנת שמונה
עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש
שמנה מאות שלשים ושנים: בשנת
תמנא עסרי לנבוכדנצר מירושלם

נפשתא תמני מאה תלתין ותרין: בשנת
שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש
שבע מאות ארבעים וחמשה כל
נפש ארבעת אלפים ושש מאות:
בשנת עסרין ותלת לנבוכדנצר אגלי
נבוזראדן רב קטוליא יהודאי נפשתא
שבע מאה ארבעין וחמיש כל נפשתא
ארבעה אלפין ושית מאה:
ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים כת
עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש קן
נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ג חס
ויצא אתו מבית הכליא: והוה בתלתין ו
ושבע שנין לגלות יהויכין מלך קן
שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין
בעסרין וחמשה לירחא רבי אויל
מרודך מלכא דבבל בשנת מלכותיה
ית ריש יהויכין מלך שבטא דבית
יהודה ואפיק יתיה מבית אסירי:
וידבר אתו טבות ויתן את כסאו כי׳
ממעל לכסא מלכים אשר אתו המלכים ק
בבבל: ומליל עמיה פתגמין תקנין

מלכתו ג חס וסימנ׳ ב׳ ותנשא ותכון לגלות דירמ׳ ○ סימן ויראו בני האלהים שבע פרות ב׳ בן עריס טבת כת׳ ונחמן נערות
מל׳ ושנ׳ טבות כת׳

ויהב ית כרסוהי מעיל לכורסי מלכיא
דעימיה בבבל׃ ושנה את בגדי כלאו
ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו׃
ושני ית לבושי אסוריה ואכל לחמא
קדמוהי תדירא כל יומי חיוהי׃ וארחתו
ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי
חייו׃ ושירוותיה שירות תדירא
מתיהבין ליה מן קדם מלכא דבבל פתגם
יום ביומיה עד יום מותיה כל יומי חיוהי׃

סכום הפסוקים שלספר ירמיהו
אלף ושלש מאות וששים וחמשה

א

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים׃
והוה בתלתין שנין לזמן דאשכח
חלקיה כהנא רבא ספרא דאוריתא
בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה בתמוז בחמשה לירחא
אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
נהר כבר אתפתחו שמיא וחזית
בחיזו נבואה דשרת עלי חיזו יקר
שכינתא דיי׃ בחמשה לחדש היא
השנה החמישית לגלות המלך יויכין׃
בחמשה לירחא היא שתא חמישיתא
לגלות מלכא יויכין׃ היה היה דבר יהוה
אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים
על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה׃
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישראל
תב תנינות ואתמליל עמיה במדינת
ארע כסדאי על נהר כבר ושרת עלוהי
תמן רוח נבואה מן קדם יי׃ וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש׃ וחזית והא רוח
עלעולא אתי מן ציפונא ענן רב ואישתא
משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו
עננא ומגו עלעולא כעין חשמלא מגו
אישתא׃ ומתוכה דמות ארבע חיות
וזה מראיהן דמות אדם להנה׃ ומגוה
דמות ארבע בריין ודין חזויהון דמות
אנשא להון׃ וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם׃ וארבעה
אפין לחדא וארבעה אפין לכל חד
וחד שתת עסר אפין לבריתא חדא

החמישית ג מל וסימנ׳ למלך רחבעם וחברון לגלות המלך יויכין ... וידי ד׳ וסימנ׳ וידי משה כבדים וידי אדם מתחת

הוי מנין אפיא וארבע בריין שתין
וארבעה אפין וארבעה גפין לחדא
וארבעה גפין לכל חד וחד שתת עסר
גפין לכל אפא ואפא שתין וארבעה
גפין לבריתא חדא הוי מנין גפיא
דארבע בריין מתן וחמשין ושתה גפין׃
ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל׃ ל׳
ורגליהון רגלין כוונן ופרסת רגליהון
כפרסת רגלין סגלגלין ומזיען עלמא
במהלכהון ומנצנצן כעין נחש מצלהב׃
וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת וידי קׄ
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם׃
וידין כידי אנשא עביד להון מתחות
גפיהון על ארבעה סטריהון למחתי
בהון גמרין דאישא מביני כרוביא
מתחות רקיעא דעל רישיהון למיתן
על חופני סרפיא למזרק על אתר
רשיעיא לאבדא חיביא עברי מימריה
ואפיהון וגפיהון שוי לארבעתיהון׃
חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא
יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו׃ ג׳
מכונן חדא לקביל חדא גפיהון לא
מתחזרין במיזלהון בריא לקביל

אפהא אזלא׃ ודמות פניהם פני אדם
ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני
שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר ב׳
לארבעתן׃ ודמות אפיהון אפי אנשא ד׳
ואפי אריא עביד מימינא לארבעתיהון
ואפי תורא עביד מסמלא לארבעתיהון
ואפי נשרא לארבעתיהון׃ ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים ב׳ עבשן
חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה׃ ל׳ כת
ואפיהון וגפיהון פרישין מלעילא כן וכול
לחדא תרתין מכונן חדא ותרתין מכסין חברה כת
ית גויתהון׃ ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ה׳
לא יסבו בלכתן׃ ובריא לקביל אפהא הוייה שמה
אזלא לאתר דהוי תמן רעוא למיזל ג׳ בבלה
אזלין לא מתחזרין במיזלהון׃ ודמות ריש פס
החיות מראיהן כגחלי אש בערות ואיש אל
כמראה הלפדים היא מתהלכת בין עבר פניו
החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק ריש פס
ודמות בריתא חזויהון כגמרין דאישא ותנא מן
בערן כחיזו בעוריא אישתא משתלהבא המקוס
בין בריתא וזיהורא לאישתא ומן
אישתא נפיק ברקא׃ והחיות רצוא
ושוב כמראה הבזק׃ ובריתא ג׳ ומל׳

אל אשר ה׳ וסימנ׳ נחה והנחלתם הרוח קדמא׳ בבגדים תלכי — בלכתן ג׳ וסימנ׳ לא יסבו לא יסבו לא יסבו קדמאי ה
ושוב ג׳ ומל׳ וסימנ׳ המים הערב והחיות — מהשמאול ב׳ וסימ׳ שור אחד מימין ודב׳ ימ׳ ופני שור —

כאשתלוחיהון למעבד רעות רבונהון
דאשרי שכינתיה במרומא עילא
מנהון כאנפא עינא למחזי חזרן ומקפן
ית עלמא ותיבן כרית חדא וקלילן
כחיזו ברקא: וארא החיות והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו
וחזית בריתא והא גלגל חד משתוי
במלרע לרום שמיא כסטר בריתא
לארבעה אפוהי: מראה האופנים
ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר
יהיה האופן בתוך האופן: חיזו גלגליא
ועובדיהון כעין אבן טבא ודמות חד
לארבעתיהון וחזויהון ועובדיהון
כמא דהוי גלגלא בגו גלגלא: על ארבעת
רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן:
על ארבעה סטריהון במיזלהון אזלין
לא מתחזרן במיזלהון: וגביהן וגבה
להם ויראה להם וגבתם מלאות עינים
סביב לארבעתן: וגביהון שוין לקבלא
רקיעא ורומא להון ודחילין אינון
וגביהון מלין עינין סחור סחור
לארבעתיהון: ובלכת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיות

מעל הארץ ינשאו האופנים: ובמיזל
בריתא אזלין גלגליא לקבלהון ובאתרממא
בריתא במלרע לרום שמיא מתרמין
גלגליא: על אשר יהיה שם הרוח ללכת
ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו
לעמתם כי רוח החיה באופנים: על
אתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין
לתמן רעוא למיזל וגלגליא מתרמין
לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא:
בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם
כי רוח החיה באופנים: במיזלהון אזלין
ובמקמהון קימין ובאתרומיהון
במלרע לרום שמיא מתרמין גלגליא
לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא:
ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקרח הנורא נטוי על ראשיהם
מלמעלה: ודמות על רישי בריתא
רקיעא כעין גליד חסין מרכן על
רישיהון מלעילא: ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות אשה אל אחותה
לאיש שתים מכסות להנה ולאיש
שתים מכסות להנה את גויתיהם: ותחות
רקיעא גדפיהון מכונן חדא לקביל

ולאיש ג וסימנה׳ והדוה ולאיש בשת שתים מכסות להנה ה׳ בל׳ וסימנה׳ ומתוכה ותחת הרקיע ב׳ בן בבאו ולהנה כנפ״ס

חדא לחדא תרתין מכסין להון ולחדא
תרתין מכסין להון ית גויתהון׃ ואשמע
את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול
שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה ב̇ חד חס
בעמדם תרפינה כנפיהן׃ ושמעית וחד מ״ל
ית קל גפיהון כקל מיין סגיאין כקלא
מן קדם שדי במהכהון קל מלולהון
כד מודין ומברכן ית רבונהון קימא
מלך עלמיא כקל משרית מלאכי
מרומא במקמהון משתקן גפיהון׃
ויהי קול מעל לרקיע אשר על ב̇ השופר
ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן׃
ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא
דבורא לעבדוהי נביי ישראל הוי
קלא ומשתמע מעלוי רקיעא דעל
רישיהון במקמהון משתקן גפיהון
מן קדם דבורא׃ וממעל לרקיע אשר ב̇
על ראשם כמראה אבן ספיר דמות
כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה׃ ומעלוי רקיעא
דעל רישיהון כחיזו אבן טבא דמות
דמות כורסיא ועל דמות כורסיא
דמות כמראה אדם עלוהי מלעילא׃
וארא כעין חשמל כמראה אש בית

לה סביב ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו סביב׃ וחזית
כעין חשמלא כחיזו אישתא מגין
לה סחור סחור חיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולעילא וחיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולרע חזיתי כחיזו אישתא וזיהורא
ליה סחור סחור׃ כמראה הקשת אשר
יהיה בענן ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד
יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע
קול מדבר׃ כחיזו קשתא דהוי בעננא
ביומא דמטרא כין חיזו זיהורא סחור
סחור הוא חיזו דמות יקרא דיי׳ וחזית
ואשתטחית על אפי ושמעית קל
ח ב̇ דמתמלל׃ ויאמר אלי בן
בטע
אדם עמד על רגליך ואדבר אתך׃ בספ
ואמר לי בר אדם קום על רגלך ואמליל
עמך׃ ותבא בי רוח כאשר דבר אלי
ט ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר
וחד
ומדבר אלי׃ ועלת בי רוחא כד מליל עמי
ואקימתני על רגלי ושמעית ית

בני ישראל י״א בספרא וסימנה׳ בן אדם שולח ככה פגרי ותגד קח לך הנני לקח בתוך בתוך בתגעות כמזרח בתעות׃

דמתמליל עמי׃ ויאמר אלי
בן אדם שולח אני אתך אל בני ישראל
אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה
ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה׃
ואמר לי בר אדם שלח אנא יתך לות בני
ישראל לות עממיא סרבניא דסריבו
על מימרי אנון ואבהתהון מרדו
במימרי עד כרן יומא הדין׃ והבנים
קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה׃ ומתקרין בניא אנון חציפי אפין
ותקיפי לבא אנא שלח יתך לותהון
ותימר להון כדנן אמר יי אלהים׃ והמה
אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא היה בתוכם׃ ואנון
אם יקבלון אלפן ואם יתמנעון מלמחטי
ארי עם סרבן אנון וידעון דנביא
הוה ביניהון׃ ואתה בן אדם
אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא
כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים
אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם
אל תחת כי בית מרי המה׃ ואת בר
אדם לא תדחל מנהון ומפתגמיהון
לא תדחל ארי מסרבין ומקשן לקבלך

ובגו עממא דעובדיהון דמין לעקרבין
את יתיב ומפתגמיהון לא תדחל ומן
קדמיהון לא תתבר ארי עם סרבן אנון׃
ודברת את דברי אליהם אם ישמעו
ואם יחדלו כי מרי המה׃ ותתנבי ית
פתגמי נבואתי להון אם יקבלון אלפן
ואם יתמנעון מלמחטי ארי עם סרבן
אנון׃ ואתה בן אדם שמע
את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי
כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר
אני נתן אליך׃ ואת בר אדם שמע ית
דאנא ממליל עמך לא תהי סרבן כעמא
סרבנא ארכין נפשך וקביל ית דאנא
יהיב לך׃ ואראה והנה יד שלוחה אלי
והנה בו מגלת ספר׃ וחזית והא דמות
יד מיתושטא לציד לותי והא ביה
מגלת ספרא׃ ויפרש אותה לפני והיא
כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים
והגה והי׃ ופרס יתה קדמי והיא כתיבא
מאפהא ומאחורהא מה דהוה מן
שירויא ומא דעתיד למהוי בסופא
וכתוב בה דאם יעברון בית ישראל
על אוריתא ישלטון בהון עממיא
ואם יעבדון ית אוריתא יסוף מנהון

שולח ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ בן אדם שולח וחזקי לב מגפתי חס׳ ו״ה שלוחה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ נפתלי מנחה והנה יד

אליא דוונא ותינחתא׃ ויאמר אלי ג
בן אדם את אשר תמצא אכל אכול
את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ל
ישראל׃ ואמר לי בר אדם ית גרפין
דמתיהיב לך קביל קביל מא דכתיב
במגלתא הדא ואיזיל אתנבי על
בית ישראל׃ ואפתח את פי ויאכלני
את המגלה הזאת׃ וארכינית ית נפשי
ואחכמני מא דכתיב במגלתא הדא׃
ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל
ומעיך תמלא את המגלה הזאת ל
אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי וחס
בפי כדבש למתוק׃ ואמר לי בר
אדם נפשך תסבע ומעך תמלי אס
תקביל מא דכתיב במגלתא הדא
דאנא יהיב לך וקבילתה והוו פתגמהא
בפומי כדבש חלי׃ ויאמר
אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ה
ודברת בדברי אליהם׃ ואמר לי בר בטע
אדם איתא איזיל לות בני ישראל בקפ
ותתנבי בפתגמי נבואתי להון׃ כי
לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון
אתה שלוח אל בית ישראל׃ ארי ל
לא לות עם עמיקי ממלל ויקירי

לישן את שליח לאתנבאה אלהין
על בית ישראל׃ לא אל עמים רבים ג
עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא ל
תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך בל״נ
המה ישמעו אליך׃ לא לות עממין
סגיאין עמיקי ממלל ויקירי לישן
דלא תשמע פתגמיהון אילו לותהון
שלחתך אנון יקבלון מנך׃ ובית
ישראל לא יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ל
ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃ וחס
ובית ישראל לא יצבון לקבלא מנך
ארי ליתינון צבן לקבלא למימרי
ארי כל בית ישראל חציפי אפין ותקיפי
לבא אנון׃ הנה נתתי את פניך חזקים ג
לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת
מצחם׃ הא יהבית ית בית אפך תקיף
כקביל בית אפיהון וית בית עינך
חסין כקביל בית עיניהון׃ כשמיר
חזק מצר נתתי מצחך לא תירא
אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי
המה׃ כמא דשמירא תקיף מטנרא
כין יהבית ית בית עינך חסין כקביל
בית עיניהון לא תדחל מנהון ולא

אל עמים ג׳ בל׳נ׳ וסימנה׳ שפה ארים נסי אהפוך אל ... חזקים ג׳ וסימנה׳ כי חזקים נתתי את פניך כראי מוצק ... עמקי ג׳ בל׳נ׳
וסימנה׳ שפה וחב׳ וחב׳ בעמקי שאול

תיתבר מן קדמיהון ארי עם סרבן
אנון׃ ויאמר אלי בן אדם
את כל דברי אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזניך שמע׃ ואמר ליבר
אדם ית כל פתגמי דאמליל עימך
קביל בליבך ובאודנך שמע׃ ולך בא
אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם (ואמרת אליהם)
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
יחדלו׃ ואיתא איזיל לות בני גלותא
לות בני עמך ותתנבי להון ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אם יקבלון
אלפן ואם יתמנעון מלמחטי׃ ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי
דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי
מאתר בית שכינתיה׃ וקול כנפי החיות (ומל)
משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול׃ וקל כנפי
בריתא נקשין חד לחד וקל גלגליא
לקבלהון וקל זיע סגי׃ ורוח נשאתני (ב ורוח)
ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד
יהוה עלי חזקה׃ ורוחא נטלתני
ונסיבתני ואזלית במרר בתקוף

רוחי ונבואה מן קדם יי עלי תקיפת׃
ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים (ואשב)
אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם (ב ק וכמראה ג ל)
ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם׃
ואתית לות בני גלותא לתל אביב דיתבין
על נהר כבר ונחית ביניהון אנון יתבין
תמן ויתיבית תמן שבעה יומין שתיק
ביניהון׃ ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
מסוף שבעה יומין והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרת אתם ממני׃ בר אדם
מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי׃ באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע (ב ל)
מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע (וחס)
בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃
בדאמרית לרשיעא ממת תמות
ולא אזהרתהי ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה דרשעא לקימותיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה
מן ידך אתבע׃ ואתה כי הזהרת רשע

ואשב ג וסימנה ואשב כהר ארבעים יום ואבוא אל הגולה ב בו קדמאה דואבוא ואשר כה ושארא ואשב מה

ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה
הוא בעונו ימות ואתה את נפשך
הצלת׃ ואת ארי אזהרתא רשיעא
ולא תב מחוביה ומאורחיה דרשעא
הוא בחוביה ימות ואת ית נפשך
שיזיבתא׃ ובשוב צדיק מצדקו
ועשה עול ונתתי מכשול לפניו
הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו
ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה
ודמו מידך אבקש׃ וכד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר ואתין תקלת
חובין קדמוהי הוא ימות ארי לא
אזהרתהי בחוביה ימות ולא ידכרן
זכוותיה דעבד ודמיה מידך אתבע׃
ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא
צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי
נזהר ואתה את נפשך הצלת׃ ואת
ארי אזהרתהי לצדיקא בדיל דלא
למחטי צדיקא והוא לא חטא מיחא
יחי ארי אזדהר ואת ית נפשך
שיזיבתא׃ ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אותך׃ ושרת עלי תמן
רוח נבואה מן קדם יי ואמר לי קום

פוק לבקעתא ותמן אמליל עמך׃
ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם
כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי
על נהר כבר ואפל על פני׃ וקמית
ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא
דיי שרי כיקרא דחזיתי על נהר כבר
ואשתטחית על אפי׃ ותבוא בי רוח
ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר
אלי בא הסגר בתוך ביתך׃ ועלת בי
רוחא ואקימתני על רגלי ומליל עמי
ואמר לי עול איטמר בגו ביתך׃ ואתה
בן אדם הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם׃ ואת
בר אדם הא גזירת פתגמי עלך כאסור
גדילין דאסרין בהון ולא תיפוק ביניהון׃
ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי
המה׃ ולישנך אדביק לחיכך ותשתוק
ולא תהי להון לגבר מוכח ארי עם
סרבן אנון׃ ובדברי אותך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע והחדל יחדל
כי בית מרי המה׃ ובמללותי עמך
ארכין ית נפשך ותימר להון כדנן

ולא שב ה̇ וסימנ׳ בדרך רכב בשבעון הזהרת הזהרת ... עבותים ב̇ מל׳ וסימנ׳ והנה נתנו והנה נתתי ויתן עבותי

אמר יי אלהים דמקביל יקביל אולפן
ודמתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם
סרבן אנון ואתה בן אדם
קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות
עליה עיר את ירושלם ואת בר אדם
סב לך אבנא ותתין יתה קדמך ותצור
עלה קרתא ית ירושלם ונתתה עליה
מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה
סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה
כרים סביב ותצור עלה כציר ותבני
עלה כרקום ותצבר עלה מליתא
ותשרי עלה משרין ומני עלה
אפרוון סחור סחור ואתה קח לך
מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל
בינך ובין העיר והכינתה את פניך
אליה והיתה במצור וצרת עליה
אות היא לבית ישראל ואת סב לך
מסרית ברזל ותתין יתה כותל ברזל
בינך ובין קרתא ותתקין ית אפך לה
ותהי בצירא ותצור עלה את היא
לבית ישראל ואתה שכב
על צדך השמאלי ושמת את עון
בית ישראל עליו מספר הימים
אשר תשכב עליו תשא את עונם

ואת תשכוב על סטרך דסמלא ותשוי
ית חובי בית ישראל עלוהי מנין יומיא
דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון
ואני נתתי לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת
עון בית ישראל ואנא יהבית לך על
חד תרין בחוביהון למנין יומיא תלת
מאה ותשעין יומין ותקביל חובי בית
ישראל וכלית את אלה ושכבת על
צדך הימני שנית ונשאת את עון בית
יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה נתתיו לך ותשלים ית אלין
ותשכוב על סטרך דימינא תניינות
ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין
יומין יומא לשתא יומא לשתא
יהבתינון לך ואל מצור ירושלם תכין
פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה
ולציר ירושלם תתקין אפך ודרעך
תתקיף ותתנבי עלה והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימי מצורך והא גזירת
פתגמי עלך כאיסור גדילין ולא תתהפך
מסטרך לסטרך עד שלמותך יומי
צירך ואתה קח לך חטין ושערים

פל׳ בכל׳ יוח בליש וסימנ׳ ויבאו פתוח גבר הרעים ברזל בשלם ספות׳ בו ומוציא טהור הורק אחר היגב חטין משחהו מפצו פז יקר

ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה וחס
אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ית
ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב בלי׳
על צדך שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו׃ ואת סב לך חטין וסערין ג ג
וטלופחין ודוחן וכונתין ותתין יתהון
במנא חד ותעביד יתהון לך למיכל
מנין יומיא דאת שכיב על סטרך
תלת מאה ותשעין יומין תיכלניה׃
ומאכלך אשר תאכלנו במשקול
עשרים שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו׃ ומיכלך דתיכלניה במתקל
עסרין פילס ליום מעדן עד עדן
תיכלניה׃ ומים במשורה תשתה
ששית ההין מעת עד עת תשתה׃ ומיא ב׳
במכילתא תשתי חד מן שתא בהינא ובעג׳
מעדן עד עדן תשתי׃ ועגת שערים
תאכלנה והיא בגללי צאת האדם יחזקאל ב׳
תעגנה לעיניהם׃ וחררא דלחים סערין צאת בעינבון
תיכלינה והיא על גללי מפקת אנשא ובעלו
תהרינה לעיניהון׃ ויאמר ישנו
יהוה ככה יאכלו בני ישראל את צאת ב׳
לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃ ובערו צבא
ואמר יי כדין ייכלון בני ישראל השמים ה

ית מיכלהון מסאב ביני עממיא
דאגלינון לתמן׃ ואמר אהה אדני
יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה
וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה
ולא בא בפי בשר פגול׃ ואמרית
קביל בעותי יי אלהים הא נפשי לא
מסאבא ונבילא ותבירא לא אכלית
מזעורי ועד כען ולא אכלית בסר
מרחק׃ ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם
ועשית את לחמך עליהם׃ ואמר לי
חזי דיהבית לך ית גללי תוריא חלף גללי
אנשא ותעביד ית מיכלך עליהון׃
ויאמר אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם ואכלו לחם
במשקל ובדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו׃ ואמר לי בר אדם
האנא תבר סעיד מיכלא בירושלם
וייכלון מיכלהון במתקל ובצפא
ומיא בצדו ובאשתממו ישתון׃ למען
יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם׃ בדיל דיחסר להון מיכל
ומשתי ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון
בחוביהון׃ ואתה בן אדם

כלי בכלי יח בליש׳ וכל יוצר יוצר חדש חפץ חמדה דבוות במ״א ויהי לי חזקיהו וכל תורת כהנים כון ומן וייצאו משה ואלעז׳
הכה) עד סוף ספר כות וכל תרי עש׳ כות ודב׳ ימ׳ ותלים כון במ״ג האלהים הפודטים הבין ·· ולא בא ג׳ וסי׳ שמוא׳ בשר
פגול עליהם ·· פגול ג׳ וסימנ׳ לא יחשב ואם האכל ולא בא בפי ··

קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה
לך והעברת על ראשך ועל זקנך
ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם׃ ואת
בר אדם סב לך חרב חריפא מספר
גלביא תסבה לך ותעבר על רישך ועל
דקנך ותיסב לך מוזנוון דמתקל ותפליגנון׃
שלשית באור תבעיר בתוך העיר
כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית
תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה
לרוח וחרב אריק אחריהם׃ תלתא בנורא
תדליק בגו קרתא כמשלם יומי צירא
ותסב ית תלתא תקטיל בחרבא סחרנהא
ותלתא תבדר לכל רוח דכין יתבדרון
ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון׃
ולקחת משם מעט במספר וצרת
אתם בכנפיך׃ ותסב מתמן זעיר
במנין ותצור יתהון בכנפך׃ ומהם
עוד תקח והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם באש ממנו תצא
אש אל כל בית ישראל׃ ומנהון עוד
תסב ותרמי יתהון לגו נורא ותוקיד
יתהון בנורא כבין תפוק אישתא
על כל בית ישראל׃ כה
אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך
הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות׃ כדנן
אמר יי אלהים דא ירושלם בגו עממיא
שויתה וסחור סחור לה מדינתא׃ ותמר
את משפטי לרשעה מן הגוים ואת
חקותי מן הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו
בהם׃ ואשניאת ית דיני למחב בהון
מן עממיא וית קימי מן מדינתא
דבסחרנהא ארי בדיני קצו וקימי לא
הליכו בהון׃ לכן כה אמר
אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר
סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת
משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבתיכם לא עשיתם׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים חלף דהחבתון מן עממיא
דבסחרניכון בקימי לא הליכתון וית
דיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא
דבסחרניכון לא עבדתון׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
גם אני ועשיתי בתוכך משפטים
לעיני הגוים׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים האנא שלח רגזי עלך אף אנא
ואעביד בגויך פורענות דינין לעיני
עממיא׃ ועשיתי בך את אשר לא

לרוח ג וסימנה׃ והשלישית תזרה לרוח. לעשות לרוח. שיעמר לרוח. ואת חקותי ה וסימנה׃ את משפטי געלה. מן הארצות.
במשפטי. ועל ריב המה.

עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו
עוד יען כל תועבתיך: ואעביד ביך ה חס
ית דלא עבדית וית דלא אעביד
דכותיה עוד חלף כל תועבתיך:
לכן אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך
שפטים וזריתי את כל שאריתך
לכל רוח: בכין אבהן ייכלון בסר
בניהון בגויך ובניא ייכלון בסר
אבהתהון ואעביד ביך פורענות
דינין ואבדר ית כל שאר עמיך לכל
רוח: לכן חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם ה חס
אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני
לא אחמול: בכין קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא חלף דמקדשי סאיבת
בכל שקוצך ובכל תיעובתיך ואף
אנא אקטוף תקוף דרעיך דלא יחוס
מימרי ואף אנא לא ארחים: שלשתיך
בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך
והשלישית בחרב יפלו סביבותיך
והשלישית לכל רוח אזרה וחרב ג
אריק אחריהם: תלתיך במותנא

ימותון ובכפנא ישתיצון בגויך
ותלתא בחרבא יתקטלון סחרנך
ותלתא לכל רוח אבדר ודקטלין
בחרבא אגרי בתריהון: וכלה אפי
והנחתי חמתי בם והנחמתי וידעו
כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי
חמתי בם: ויחול רגזי ואניח חמתי
בהון ואסיף וידעון ארי אנא יי גזרית
במימרי ואקיים כד יחול רגזי בהון:
ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר
סביבותיך לעיני כל עובר: ואתנינך
לחרבא ולחסודין ביני עממיא
דבסחרנך לעיני כל דעדי: והיתה
חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים
אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים
באף ובחמה ובתכחות חמה אני
יהוה דברתי: ותהון לחסודין ולאתרבונא
עליך צדו ואשתממו לעממיא
דבסחרנך כד אעביד ביך פורענות
דינין ברגז ובחמא ובתקוף רגז אנא
יי גזרית במימרי: בשלחי את חצי
הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אותם לשחתכם
ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה

תועבתיך ה חס וסימנהון יען יען ואת כל תועבתיך ובתרא דשמשון ושג מל ס כי אני יי דברתי ד וסימנהון וכלה מבלתיו
לאש ונתתיו ס אזרה ג וסימנהון בגוים לכל רוח לכל רוח ס

לחם׃ בגריותי ית מחת כפנא מכתשין
בישין דמתקנין לחבלא דאשלח
יתהון לחבלותכון וכפנא אוסיף עליכון
ואתבר לכון סעיד מיכלא׃ ושלחתי
עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני
יהוה דברתי׃ ואשלח עליכון כפנא
וחיתא בשתא ויתכלונך ומותנא
וקטולא יעדון ביך ודקטלין בחרבא
איתי עלך אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם׃ בר אדם קביל
נבואה על טורי ישראל ואתנבי
עליהון׃ ואמרת הרי ישראל שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם׃ ותימר טורי ישראל קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא
הא אנא מיתי עליכון דקטלין בחרבא
ואוביד במתכון׃ ונשמו מזבחותיכם

ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם׃ ויצדון איגוריכון ויתברון
חנסניכון ואירמי קטיליכון קדם פיגור
טעותכון׃ ונתתי את פגרי בני ישראל
לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם
סביבות מזבחותיכם׃ ואתין ית פגרי
בני ישראל קדם פיגור טעותהון ואבדר
ית גרמיכון סחרנות איגוריכון׃ בכל
מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות
תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם׃ בכל
מותבניכון קרויא יחרבן ובמתא
יצדיין בדיל דיחרבון ויצדון איגוריכון
ויתברן ויבטלן טעותכון ויתקטפון
חנסניכון ויתמחון עובדיכון׃ ונפל
חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃
ויתרמון קטילין בניכון ותדעון ארי
אנא יי׃ והותרתי בהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות׃
ואשאר במהוי לכון משיזבי חרבא
ביני עממיא באתבדריכון במדינתא׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר
נשבו שם אשר נשברתי את לבם

באחת הגיאות ולגיאות קדמ׳ וגיאותיך אלין כת׳ גיאות וב׳ ושנ׳ נאיות כת׳ ׳׳— מושבותיכם דתישמנה ל׳ מל׳ מושבותיהם
דדבלתה ל׳ מל׳ —׳׳ וג׳ כת׳ משבתיכם לא תבערו ולחם וקלי כל מלאכה דאך בעשור ושנ׳ קרי׳ מושבתיכם כת׳ ׳׳—

הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם
וידכרון משיזבכון דחלתי ביני
עממיא דאשתביאו לתמן דתבירית
ית לבהון טפשא דסטא מבתר פלחני
וית חיזו עיניכון דטעאה בתר
טעותהון וידנקון ויהון חזן על בשתא
דעבדו לכל תועבתהון וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת וידעון ארי אנא
יי לא למגן גזרית במימרי למעבד
להון בשתא הדא כה אמר
אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך
ואמר אח אל כל תועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר
יפלו כדנן אמר יי אלהים טפח בידך
ורפוס ברגלך ואימר וי על כל תועבת
בישת בית ישראל דבחרבא בכפנא
ובמותא יתרמון הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי חמתי בם דרחיק
במותא ימות ודקריב בחרבא יתקטיל
ודישתאר ויעול לכרכי צירא

בכפנא ימות ויחול רגזי בהון וידעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל
כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים
ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו שם ריח
ניחח לכל גלוליהם ותדעון ארי אנא
יי במהוי קטיליהון בגו פגור טעותהון
סחרנות אגוריהון על כל רמא מנטלא
בכל רישי טוריא ותחות כל אילן
עבוף ותחות כל בטמא מעפיא
אתר דיהבו תמן קרבנין לפלחן לכל
טעותהון ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה ואריס ית מחת
גבורתי עליהון ואתין ית ארעא
לצדו ואשתממו ממדבר דבלת בכל
מותבניהון וידעון ארי אנא יי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
לאדמת ישראל קץ בא הקץ על
ארבעת כנפות הארץ ואת בר אדם

סימן וזכרו ארץ נדה ומעל כל תועבתיהם כת ושלחתי ואל לב והותרתי מל דמל ובכלות דעזרא ויתר דברי יהויקים ודב
ימים חס דחס … הזונה ג בליש וסימ כי נשברתי את זונה הצמתה קדמ דאם חס וכל זונות זנות כת … כה אמר ח בטע וס בספ
הכה השפך והאבדתי כסיתי החתה רב לכם הנשיא …

כדנן אמר יי אלהים לארעא דישראל
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
על ארבע רוחי ארעא׃ עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ כען
מטת פורענות קצא למיתי עלך
ואשלח רגזי בך ואתפרע מניך
כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועבתיך׃
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה׃ ולא יחוס
מימרי עלך ולא ארחים ארי חוב
אורחתיך עלך אתין ופורענות
תועבתיך בגויך יהוין ותידעון ארי
אנא יי׃ כה אמר אדני יהוה
רעה אחת רעה הנה באה׃ כדנן אמר
יי אלהים בישתא בתר בישתא הא אתיא׃
קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה׃
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
עלך הא אתיא׃ באה הצפירה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים׃ אתגליאת
מלכותא עלך יתיב ארעא מטא
עדן תברא קריב יום אתרגושא ולית

לאשתיזבא במצדי טוריא׃ עתה
מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי
אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך
את כל תועבותיך׃ כען מקריב אשפוך
חמתי עלך ויחול רגזי בך ואתפרע
מנך כאורחתיך ואתין עלך ית כל
תועבתיך׃ ולא תחוס עיני ולא אחמול
כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה׃ ולא
יחוס מימרי ולא ארחים כחובי אורחתך
עלך אתין ופורענות תועבתך בגויך
יהוין ותידעון ארי אנא יי דאיתיתי
עליכון מחן׃ הנה היום הנה באה יצאה
הצפרה ציץ המטה פרח הזדון׃ הא
יום פורענותא הא אתיא אתגליאת
מלכותא צמח שלטונא הופע רשעא׃
החמס קם למטה רשע לא מהם ולא
מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם׃
חטופין קמו למסעד רשיעין לא
מנהון ולא מאתרגושתהון ולא מבניהון
ולא מבני בניהון׃ בא העת הגיע היום
הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל
כי חרון אל כל המונה׃ מטא עדן
תשלמת חובין קריב יום פורענות

כה אמר ה׳ בטע׳ בספ׳ וסימנ׳ רעה המון מואב והיה שממה [illegible] מכה ה׳ וסימנ׳ עבדאי בחוטרא לא תמחי עמים בעברה [illegible]

חטאין זכנא לא יחדי ומזבננא לא
ידוי ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון׃
כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד
בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה
לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו׃
ארי מזבננא לזבניה לא יתוב ועד
דאינון חיין ידרנון בגויתהון ארי
נבייא מתנבין על כל אתרגושתהון ולא
תיבין וגבר בחובי נפשיה מתרען ועד
דאנון קיימין בתיובא לא מתקפין׃
תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוני אל כל המונה׃
נפקין באצוחות קרנא ומיתקנין במני
זינא ולית דאזיל לקרבא ארי רגז מן
קדמי על כל אתרגושתהון׃ החרב
בחוץ והדבר והרעב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב
ודבר יאכלנו׃ חרבא מלברא ומותא
וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא יתקטיל
ודבקרתא בכפנא ומותא ישיצוניה׃
ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים
כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו׃
ומשיזביא ישתיזבון מנהון ויהון
על טוריא כיוני חליא כלהון מנהמין

גבר בחובי נפשיה׃ כל הידים תרפינה
וכל ברכים תלכנה מים׃ כל ידיא יתרשלן
וכל רכוביא יתאשדן כמיא׃ וחגרו
ג שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל
פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה׃
ויסרון סקין ותחפי יתהון אתכנעותא
ועל כל אפיהון בהתא ובכל רישיהון
מרט׃ כספם בחוצות ישליכו וזהבם
לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא
ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול
עונם היה׃ כספהון בשוקין ירמון
ודהבהון למוסרין יהי כספהון ודהבהון
לא יכול לשיזבותהון ביום רגזא דיי
נפשהון לא יסבעון ומעיהון לא
ימלון ארי לתקלת חובין יהי׃ וצבי
ג עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם
שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם
לנדה׃ וחדות תקוניה ליקר יהבתיה
ואנון צלמי תועבתהון שקוציהון
עבדו ביה על כין יהבתיה להון למוסרין
ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ
וחללוהו ק לשלל וחללוהו׃ ואמסרניה ביד רשיעי
למבז ולחייבי ארעא לעדי ויחלוניה׃

וחללוהו קדמאה
עדיו ג׳ וסימנ׳ ולא שתו וצבי עדיו לבלוס ·· חרון ג׳ וסימנ׳ כי חרון כמו חי ואתם מוסיפים ·· וחללוהו
וחללוה כת׳ בתרא׳ וחללוה ותרויהון מל׳ ··

והסבותי פני מהם וחללו את צפוני
ובאו בה פריצים וחללוה׃ ואסליק
שכינתי מנהון על דאחילו ית ארע
בית שכינתי ויעלון בה רשיעין
ויחלונה׃ עשה הרתוק כי
הארץ מלאה משפט דמים והעיר
מלאה חמס׃ עביד שישלן ארי ארעא
אתמליאת חייבי קטול וקרתא
אתמליאת חטופין׃ והבאתי רעי גוים
וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים
ונחלו מקדשיהם׃ ואיתי מלכאשי
עממיא ויחסנון ית בתיהון ואבטיל
רבות רשיעין ויתחלון מקדשיהון׃
קפדה באה ובקשו שלום ואין׃ אתקפות
מטות ויבעון שלמא ולית׃ הוה על הוה
תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד
מכהן ועצה מזקנים׃ תבר על תבר
ייתי וכסורתא על בסורתא תהי ויבעון
אלפן מספר ואוראה תפסוק מכהין
ומילך מחכים׃ המלך יתאבל ונשיא
ילבש שממה וידי עם הארץ
תבהלנה מדרכם אעשה אתם
ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי

אני יהוה׃ מלכא יתאבל ורבא ילבש
צדו וידי עמא דארעא יתבהלון
מאורחהון אעביד עמהון ובנמוסיהון
אתפרע מנהון וידעון ארי אנא יי׃
ח ויהי בשנה הששית בששי
בחמשה לחדש אני יושב בביתי
וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי
שם יד אדני יהוה׃ והוה בשתא שתיתאה
בשתיתאה בחמשה לירחא אמר
נביא אנא יתיב בביתי וסבי בית יהודה
יתבין קדמי ושרת עלי תמן רוח
נבואה מן קדם יי אלהים׃ ואראה והנה
דמות כמראה אש ממראה מתניו
ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה
זהר כעין החשמלה׃ וחזית והא
דמות כחיזו אישתא חיזו יקר דלא
יכלא עינא למחזי ולא אפשר
לאסתכלא ביה ולרע חיזו אישתא וחיזו
יקר דלא יכלא עינא למחזי ודלא
אפשר לאסתכלא ביה ולעילא כחיזו
זיהורא כעין חשמלא׃ וישלח תבנית
יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים ותבא
אתי ירושלמה במראות אלהים

ותורה ה׳ וסימנ׳ מכהן ישמרו דעת עדות מצות ומצוות ׳׳ במראות ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ הלילה הצבאות ירושלם
הביאני ב׳ קדמ׳ חס׳

אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה: ואושיט דמות יד ואחדני
בסער רישי ונטלת יתי רוחא בין
ארעא ובין שמיא ואעילת יתי
לירושלם בחיזון נבואה דשרת עלי
מן קדם יי במעלנא דתרעא גואה
דפתיח לציפונא דתמן מותב צילם
קנאתא דמרגזין: והנה שם כבוד
אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה: והא תמן יקרא דאלהא דישראל
כחיזו דחזיתי בבקעתא: ויאמר אלי
בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה
ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון
לשער המזבח סמל הקנאה הזה
בבאה: ואמר לי בר אדם זקוף כען
עינך לאורח צפונא וזקפית עיני
לאורח צפונא והא מצפונא לתרע
מדבחא צילם קנאתא הדין במעלנא:
ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם
עשים תועבות גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות
גדלות: ואמר לי בר אדם התחזי את

מה דאינון עבדין תועיבן רברבן דבית
ישראל עבדין כא לאתרחקא מעל
מקדשי ועוד תתוב תחזי תועיבן
רברבן: ויבא אתי אל פתח
החצר ואראה והנה חר אחד בקיר:
ואעיל יתי לתרע דרתא וחזית והא
חורא חד בכותלא: ויאמר אלי בן אדם
חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח
אחד: ואמר לי בר אדם חתור כען
בכתלא וחתרית בכתלא והא תרעא
חד: ויאמר אלי בא וראה את התועבות
הרעות אשר הם עשים פה: ואמר לי
עול וחזי ית תועיבתא בישתא דאנון
עבדין כא: ואבוא ואראה והנה כל
תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה על הקיר סביב
סביב: ועלית וחזית והא כל דמות
רחיש ובעירא שקוצין וכל טעותא
דפלחין להון בית ישראל מציירין
על כותלא סחור סחור: ושבעים איש
מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן
עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש
מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
עלה: ושבעין גברא מסבי בית

דרך מל׳ הפונה צפונה הפונה קדימה הפונה קדים הפונה ודברי ימים

מה הם ק׳

נא ו חס בל״ש ב ועיניהם ו בטעמ׳ בסיפ ד

ענן ד׳ וסימנה׳ וכסה ענן כי ענן יי׳ על האהל ועתר ענן הקטרת [illegible] ענן אורו וחד וענן ש׳ עליהם [illegible]
ויחנו ויסעו ויקב חד [illegible] ראה ושעשע [illegible] שלח [illegible]

ישראל ויאזניה בר שפן קאים בינהון
קיימין קדמיהון וגבר מחתיתיה
דקטורתא בידיה וטור ענן קטורתא
סליק׃ ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
זקני בית ישראל עשים בחשך איש
בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה
ראה אתנו עזב יהוה את הארץ׃ ואמר
לי החזיתא בר אדם דסבי בית ישראל
עבדין בקבלא גבר באידרון בית
משכביה ארי אמרין לא גלין עובדנא
קדם יי שביק יי ית ארעא׃ ויאמר
אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים׃ ואמר לי עוד תתוב
תחזי תועבן רברבן דאנון עבדין׃
ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר
אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות
מבכות את התמוז׃ ואעיל יתי במעלנא
דתרע בית מקדשא דיי דפתיח לצפונא
והא תמן נשיא יתבן מבכין ית תמוזא׃
ויאמר אלי הראית בן
אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
מאלה׃ ואמר לי החזיתא בר אדם עוד
תתוב תחזי תועבן רברבן מאליך׃
ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין
המזבח כעשרים וחמשה איש
אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
והמה משתחויתם קדמה לשמש׃
ואעיל יתי לדרת בית מקדשא דיי
גויתא והא בתרע היכלא דיי בין אולמא
ובין מדבחא כעשרין וחמשה גברא
אחוריהון להיכלא דיי ואפיהון למדנחא
והאינון מתחברין סגדין למדנחא
לשמשא׃ ויאמר אלי הראית בן אדם
הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ
חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים
את הזמורה אל אפם׃ ואמר לי החזיתא
בר אדם הזעיר לבית יהודה מלמעבד
ית תועבתא דעבדו כא ארי מלו ית
ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי
והאנון מיתן בהתא לאפיהון׃ וגם אני
אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל
וקראו באזני קול גדול ולא אשמע
אותם׃ ואף אנא אעביד ברגזי לא יחוס
מימרי ולא ארחים ויצלון קדמי בקל
רב ולא אקביל צלותהון׃ ויקרא באזני ט
קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר

ויאמר אלי הראית בן אדם ד׳ וסימנ׳ אשר זקני בית ישראל עשים החיית בן אדם עוד תשוב הנקל לבית יהודה

ואיש כלי משחתו בידו ואכלי
ואנא שמע קל רב למימר אתקרבו
דממנן על קרתא וגבר מן חבוליה
בידיה והנה ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר מפנה
צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש
אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר
במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח
הנחשת והא שתא גברין אתן מאורח
תרעא עלאה דפתיח לציפונא וגבר
מן כדוריה בידיה וגברא חד ביניהון
לביש לבושין ופנקס ספרא בחרציה
ועלו וקמו בסטר מדבחא דנחשא
וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל
הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית
ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר
קסת הספר במתניו ויקרא דאלהא דישראל
אסתלק מכרובא דהוה שרי עלוהי
בית קדש קדשיא ושרא מעיל לקביל
סקופת ביתא וקרא לגברא דלביש
לבושיא דפינקס ספרא בחרציה
ויאמר יהוה אלו עבר בתוך
העיר בתוך ירושלם והתוית תו על
מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים

על כל התועבות הנעשות בתוכה
ואמר יי ליה עבר בגו קרתא בגו
ירושלם ותרשום תוא על בית עיני
גבריא דמתאנחין ודמתנקין על כל
תועיבתא דאתעבידא בגוה ולאלה
אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו
על תחס עינכם ואל תחמלו ולאלין
אמר ואנא שמע עברו בקרתא
בתרוהי וקטולו לא תחוס עינכון ולא
תרחמון זקן בחור ובתולה וטף ונשים
תהרגו למשחית ועל כל איש אשר
עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו
ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני
הבית סב עולים ובתולה וטפלא ונשא
תקטלון לחבלא ועל כל גברא דעלוהי
רושם תוא לא תקרבון ומבית מקדשי
תשרון ושריאו בגבריא סביא דקדם
ביתא ויאמר אליהם טמאו את הבית
ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו
והכו בעיר ואמר להון סאיבו ית
ביתא ומלו ית דרתא קטילין פוקו
ונפקו וקטלו בקרתא ויהי כהכותם
ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה

יח בליש ב חס והנה ששה ואושא ענ

אלין קׄ

ולאלה ג ריש פיסו וסימנ׳ תטמאו אמר באזני תה יה תרומת הק ס״ יח ואפלה ג בליש וסימנ׳ כהכותם נכערי רחאיו דדב

את כל שארית ישראל בשפכך את
חמתך על ירושלם׃ והוה כקטלותהון
ואשתארית אנא ואשתטחית על אפי
וצוחית ואמרית קביל בעותי יי אלהים
המחביל את ית כל שארא דישראל
במשפכך ית חמתך על ירושלם׃ ויאמר
אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה
מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ
ואין יהוה ראה׃ ואמר לי חובי בית
ישראל ויהודה תקיפו לחדא לחדא
ואתמליאת ארעא חייבי קטול וקרתא
אתמליאת אסטיות דין ארי אמרו
רחיק יי ית יתבי ארעא ולית דא גליא
קדמוהי׃ וגם אני לא תחוס עיני ולא
אחמל דרכם בראשם נתתי׃ ואף אנא
לא יחוס מימרי ולא ארחים פורענות
אורחהון ברישהון יהבית׃ והנה האיש
לבש הבדים אשר הקסת במתניו
משיב דבר לאמר עשיתי כאשר
צויתני׃ והא גברא דלביש לבושיא
דפינקסיה בחרציה מתיב פתגמא
למימר עבדית כמא דפקידתני׃
(ס) ואראה והנה אל הרקיע אשר

על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עליהם׃ וחזית והא
ברקיעא דעל ריש כרוביא כאבן טבא
כחיזו דמות כרסיא אתחזי עליהון׃
ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר
בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב
ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים
וזרק על העיר ויבא לעיני׃ ואמר
לגברא דלביש לבושיא ואמר עול
לביני גלגלא לתחות כרוביא ומלי חופנך
גומרין דאישא מביני כרוביא וזריק
על קרתא ועלו ואנא חזי׃ והכרבים
עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן
מלא את החצר הפנימית׃ וכרוביא קימין
מדרום לביתא במיעל גברא וענן
אמיטתא אתמליאת ית דרתא גויתא׃
וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן
הבית וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה׃ ואסתלק יקרא
דיי בכרובא דהוה שרי עלוהי ושרא
מעיל לקביל סקופת ביתא ואתמלי
ביתא ית ענן אמטתא ודרתא אתמליאת
ית זיהור יקרא דיי׃ וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצנה כקול

במאד מאד וסימנה׳ ואיבה והפריתי ולישמעאל ובני ישראל עון בית ותיפי ... נתתי ג׳ קמ׳ וסימנה׳ וגם אני ולקחתי אני הכל נתתי

כקול אל שדי בדברו וכקל גדפי כרוביא
אשתמע עד דרתא בריתא כקלא מן
קדם שדי במלולא ויהי בצותו את
האיש לבש הבדים לאמר קח אש
מבינות לגלגל מבינות לכרובים סימ׳ יחזק תילתא קהלת יתק
ויבא ויעמד אצל האופן והוה סימ׳ בגלגל ישעיה גלגל ושא׳ קה׳ גלגל
כפקדותיה ית גברא דלביש לבושיא
למימר סב אישתא מביני גלגליא
מביני כרוביא ועל וקם בסטר גלגלא
וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים
אל האש אשר בינות הכרובים וישא
ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא
ואושיט כרובא ית ידיה מביני כרוביא
לאישתא דביני כרוביא ונסיב ויהב
לחפני דלביש לבושיא ונסיב ונפק
וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת ב׳
כנפיהם ואתחזי לכרוביא דמות יד
אנשא תחות גדפיהון וארא והנה
ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן
אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד
אצל הכרוב אחד ומראה האופנים ד׳
כעין אבן תרשיש וחזית והא ארבעה
גלגליא בסטר כרוביא גלגל חד בסטר
כרובא חד וגלגל חד בסטר כרובא חד

וחיזו גלגליא כעין אבן טבא ומראיהם
דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן וחזויהון דמות
חד לארבעתיהון כמא דיהוי גלגל
בגו גלגל בלכתם אל ארבעת רבעיהם
ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר
יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו
בלכתם במיזלהון על ארבע עבר
סטריהון אזלין לא מתחזרין במיזלהון
ארי לאתרא דמתפני קדמאה בתרוהי
אזלין לא מתחזרין במיזלהון וכל
בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם
אופניהם וכל בסרהון וגביהון וידיהון
וגדפיהון וגלגליא מלן עינין סחור
סחור לארבעתיהון דגלגליא לאופנים
להם קורא הגלגל באזני לאופניא
להון אתקרי גלגלא ואנא שמע
וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פני נשר וארבעה
אפין לחד אפא חדא אפי כרובא ואפי
תנינא אפי אנשא ותליתאה אפי אריא
ורביעאה אפי נשרא וירמו הכרבים

ל׳ בלכתם והאריה והעזרה ויעברנו

ו׳ וכל לשון עין כון

ב׳ חד חס וחד מל

וירא ב׳ וסימנ׳ אברם תשעים ממרא אל תרד בלילה יעקב ויאמר בלבת ויבא ויקהל כהקהל ויבא באהל מלאך מלאך וירא
דשמ׳ אל שלמה לרעהו לכרבים בגבהן

היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר׃
ואתרמו כרוביא אינון בריתא דחזיתי
בנהר כבר׃ ובלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובשאת הכרובים
את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו
האופנים גם הם מאצלם׃ ובמיזל
כרוביא אזלין גלגליא לקבלהון
ובמטל כרוביא ית גדפיהון לאתרממא
כמלרע לרום שמיא לא מתחזרין
גלגליא אף אנון מקבלהון׃ בעמדם
יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח
החיה בהם׃ במקמהון קימין ובא
ובאתרומיהון מתרמין עמהון ארי
רוח בריתא בהון׃ ויצא כבוד יהוה
מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים׃
ואסתלק יקרא די״י דהוה שרי מעיל
לקביל סקופת ביתא ושרא על כרוביא׃
וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו
מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער בית
יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה׃ ונטלו כרוביא
ית גדפיהון ואתרמו כמילרע לרום
שמיא ואנא חזי במפקהון וגלגליא

לקבלהון וקם במעלנא דתרע בית
מקדשא די״י מדנחאה ויקרא דאלהא
דישראל עליהון מלעילא׃ היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר
כבר ואדע כי כרובים המה׃ אינון
בריתא דחזיתי תחות יקרא דאלהא דישראל
בנהר כבר וידעית ארי כרוביא אינון׃
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע
כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם׃ ארבעה ארבעה אפין לחד
וארבעה גדפין לחד ודמות ידי אנשא
תחות גדפיהון׃ ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר פניו ילכו׃ ודמות
אפיהון אינון אפיא דחזיתי על נהר
כבר חזויהון ואנון ברא לקביל אפהא
אזלא׃ ותשא אתי רוח ותבא אתי אל
שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה
איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם׃ ונטלת
יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא
די״י מדנחאה דפתיח למדנחא והא
במעלנא דתרעא עשרין וחמשה

המונה ל׳ מל׳ וסימנ׳ ותשא אותי ותשא אותי ויסבני דרך חוץ ויפרץ בחומת׳ דושלם ואדע ג׳ כי לא אבוש כי דברי כרובים ואותם ג׳

גברא וחזית בינֵיהון ית יאזניה בר עזור
וית פלטיה בר בניה רברבי עמא׃
ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און והיעצים עצת
רע בעיר הזאת׃ ואמר לי בר אדם אלין
גבריא דמחשבין למינס ודמלכין
מילך ביש בקרתא הדא׃ האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר׃ דאמרין לא בקריב
למבני בתין היא חשיבא לנא כדודא
ואנחנא חשיבין בגוה כבשרא דבשיל
בגו דודא׃ לכן הנבא עליהם הנבא בן
אדם׃ בכין אתנבי עליהון אתנבי בר
אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית
ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃
ושרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואמר
לי אמר כדנן אמר יי כין אמרתון בית
ישראל ודאתון מהרהרין ודסליקת על
לבכון קדמי גלין׃ הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל׃
אסגיתון קטיליכון בקרתא הדא ומליתון
שוקהא קטילין׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם

בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם
הוציא מתוכה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים קטיליכון דשויתון בגוה אנון
כבסרא והיא כדודא ויתכון אגלי מגוה׃
חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם
אדני יהוה׃ מן קדם דקטלין בחרבא
דחילתון ודקטלין בחרבא אייתי עליכון
אמר יי אלהים׃ והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם
שפטים׃ ואגלי יתכון מגוה ואמסר
יתכון ביד נוכראין ואעביד בכון
פורענות דינין׃ בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני
יהוה׃ בחרבא תתקטלון על תחום ארעא
דישראל אתפרע מנכון ותדעון ארי
אנא יי׃ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל
אשפוט אתכם׃ היא לא תהי לכון כדודא
ברם אתון תהון בגוה כבסרא דבשיל
בגו דודא על תחום ארעא דישראל
אתפרע מנכון׃ וידעתם כי אני יהוה
אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם׃ ותידעון ארי

והיעצים ה׳ חס בליש וסימנ׳ והיעצים ויעציך כבתחלה יען בליעל ויעצו ושרין היא ב׳ ריש פיסו וסימנ׳ היא מועאר
היא רודה לא תהיה לכם

אנא יי דבקימי לא הליכתון ודיני לא
עבדתון וכנמוסי עממיא דבסחרניכון
עבדתון׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה
מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את
שארית ישראל׃ והוה כאתנבאותי
ופלטיה בר בניה מית ואשתטחית על
אפי וצוחית בקל רב ואמרית קביל
בעותי יי אלהים גמירא את עביד עם
שארא דישראל׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם אחיך
אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה׃ בר אדם אחך אחך אנש
קריבך וכל בית ישראל כולהון דאמרין
להון יתבי ירושלם אתרחקו מדחלתא
דיי דילנא היא יהיבא ארעא למיתתה׃
לכן אמר כה אמר אדני
יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם׃ בכין אמר
כדנן אמר יי אלהים ארי ארחיקתנון
לביני עממיא וארי בדרתנון במדינתא
ויהבית להון בתי כנישתא תניין לבית
מקדשי ואנון כזעיר במדינתא דאתגליאו
לתמן׃ לכן אמר כה אמר
אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃
בכין אימר כדנן אמר יי אלהים ואקריב
יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ואתין
לכון ית ארעא דישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה
ממנה׃ ויעלון לתמן ויעדון ית כל
שקוצהא וית כל תועבתהא מנה׃ ונתתי
להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם
לב בשר׃ ואתין להון לב דחול ורוח
דחלא אתין במעיכון ואתבר ליבא
דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרהון
ואתין להון לב דחיל קדמי למעבד
רעותי׃ למען בחקתי ילכו ואת משפטי
ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים׃ בדיל דבקימי
יהכון וית דיני יטרון ויעבדון יתהון

ב בסף
ו בטע ג
ב ושלאחריו ל מל ב והיה

ו׳ בטעמ׳ מקף ואתנח וסימנה׳ ו׳ יתנח בשבעתיכם ובארשמה מאפליה ובארשמה תפדהבא וישבובה ותחמרנה לה ומלון

ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה׳ ואל לב שקוציהם ותועבותיהם
לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה׳ בתר פלחן שקוציהון
ותועבתהון לבהון טעי פורענות
אורחהון ברישהון יהבית אמר יי
אלהים׃ וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה׃ ונטלו
כרוביא ית גפיהון וגלגליא לקבלהון
ויקרא אלהא דישראל עליהון מלעילא׃
ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד
על ההר אשר מקדם לעיר׃ ואסתלק
יקרא דיי מן גו קרתא ושרא על טור
זיתיא דממדנח לקרתא׃ ורוח נשאתני
ותביאני כשדימה אל הגולה במראה
ברוח אלהים ויעל מעלי המראה
אשר ראיתי׃ ורוחא נטלתני ואובלתני
למדינת ארע כסדאי לות בני גלותא
בחזוא ברוח נבואה דשרת עלי מן
קדם יי ואסתלק מני חזוא דחזית׃
ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה
אשר הראני׃ ואתנביתי לבני גלותא
ית כל פתגמיא דיי דאחזיני׃

ב

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב
אשר עינים להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית
מרי הם׃ בר אדם בגו עמא סרבנא
את יתיב דעינין להון למחזי ולא חזן
אודנין להון למשמע ולא שמעין
ארי עם סרבן אנון׃ ואתה
בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום
אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי
המה׃ ואת בר אדם עביד לך מני גלותא
וגלי ביממא לעיניהון ותגלי מאתרך
לאתר אחרן לעיניהון מאם יחזון
ארי עם סרבן אנון׃ והוצאת כליך
ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי גולה׃ ותפיק
מנך כמני גלותא ביממא לעיניהון ואת
תפוק ברמשא לעיניהון כמפקני
גלותא׃ לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת
בו׃ לעיניהון חתר לך בכתלא ותפוק
ביה׃ לעיניהם על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא תראה את

חס בסף · יב סוף פס

הס יב סוף פיסוקי וסימנהו השרבים הקלים ישפטו כפר גחון קרואי אשאלה כספך ובלמודה בן אדם חרשא חרשא כרוב אזן

הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃
לעיניהון על כתפא תטול בקבלא
תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית ארעא
ארי את יהבתך לבית ישראל׃ ואעש
ה כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי
ו גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר
ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
לעיניהם׃ ועבדית כין כמא דאתפקדית
מני אפיקית כמני גלותא ביומם
וברמשא אתחתרית לי בכתלא ביד
בקבלא נפקית על כתפא נטלית לעיניהון׃
ויהי דבר יהוה אלי בבקר
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
ח עמי בצפרא למימר׃ בן אדם הלא
חס בסף אמרו אליך בית ישראל בית המרי
מה אתה עשה׃ בר אדם הלא אם
יימרון לך בית ישראל עמא סרבנא
מא את עביד׃ אמר אלהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם
וכל בית ישראל אשר המה בתוכם׃
אימר להון כדנן אמר יי אלהים על
רבה מטל נבואתא הדא בירושלם
וכל בית ישראל דאינון בניהון׃ אמר
ול׳ אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה

להם בגולה בשבי ילכו׃ אימר אנא
אתפון כמא דעבדית כין יתעביד להון
בגלותא בשביא יהכון׃ והנשיא אשר
ג רבא בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא
טרד בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען
רובא אשר לא יראה לעין הוא את הארץ׃
זפיר ורבא דבינהון על כתפא יטול בקבלא
והנשיא ויפוק בכותלא יחתרון לאפקותיה
לפטו ביה אפוהי יכסי חלף דחב עין הוא לא
גרש יחזי ית ארעא׃ ופרשתי את רשתי עליו
לית ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה
ול״ג ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות׃
סי״ו ואפרוס ית מצדתי עלוהי ויתאחד
בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינת
ארע כסדאי ויתה לא יחזי ותמן ימות׃
עזרו ל׳ וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו
אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם׃
וכל דבסחרנוהי סעדוהי וכל משריתיה
אבדר לכל רוח ודקטלין בחרבא אגרי
בתריהון׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי
כ״ג כן אותם בגוים וזריתי אותם בארצות׃
וידעון ארי אנא יי כד אגלי יתהון לבינ
עממיא ואבדר יתהון במדינתא׃
והותרתי מהם אנשי מספר מחרב

הלא ח׳ חס בסף וסימנ׳ אמרו אליך הלא כבעת ושלאחרין דרכיכם דרכיהם ממשל קדמאה תג״ז מקול מפלתך

מרעב ומדבר למען יספרו את כל
תועבותיהם בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה׃ ואשאר מנהון
גברין דמנין מחרבא מכפנא וממותא
בדיל דישתעון ית כל תועבתהון
בעממיא דאתגליאו לתמן וידעון
ארי אנא יי׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בן אדם לחמך
ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה
תשתה׃ בר אדם מיכלך בזיע תיכול
ומשתך בצדו ובאשתממו תשתי׃
ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני
יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם
בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמס כל הישבים בה׃ ותימר
לעמא דארעא כדנן אמר יי אלהים
ליתבי ירושלם על ארעא דישראל
מיכלהון בזיע ייכלון ומשתיהון
באשתממו ישתון בדיל דתצדי
ארעא ממלאה מחטופ כל דיתבין
בה׃ והערים הנושבות תחרבנה
והארץ שממה תהיה וידעתם כי

אני יהוה׃ וקרויא דהואה יתבן יחרבן
וארעא לצדו תהי ותידעון ארי אנא
יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם מה המשל
הזה לכם על אדמת ישראל לאמר
יארכו הימים ואבד כל חזון׃ בר אדם
מא מתלא הדין לכון על ארעא דישראל
למימר יירכון יומיא ותבטל כל
נבואה׃ לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי
אם דברו אליהם קרבו הימים ודבר
כל חזון׃ בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים אבטיל ית מתלא הדין
ולא ימתלון יתיה עוד בישראל ארין
אתנבי להון אתקרבו יומיא ופתגם
כל נבואה׃ כי לא יהיה עוד כל חזון
שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל׃
ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר
וקסם כדבין בגו בית ישראל׃ כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר
ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם
בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם

אל אדמה ז וסימנ׳ ירושלם וברותי בסוד אל ירושלם לבני עמך מחאך יד ס — הנושבות ל מל׳ ושא׳ הנשבות

אדני יהוה׃ ארי אנא יי אמליל ית
דאמליל פתגמא ויתקיים ולא יבטל
עוד ארי ביומיכון עמא סרבנא אמליל
פתגמא ואקימינה אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון
אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא׃ בר אדם הא בית
ישראל אמרין אולפן דהוא ממליל ית
ליומין סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנבי׃
לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
יהוה׃ בכין אימר להון כדנן אמר יי
אלהים לא יבטל עוד כל פתגמי דאמליל
פתגמא ויתקיים אמר יי אלהים׃
יג ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
ל בטע בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים
ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר
יהוה׃ בר אדם אתנבי על נביי שקרא
דישראל דמשתטן ותימר לדמתנבן
כרעות לבהון קבילו פתגמא דיי׃ כה

ל אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים
ג אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו׃
כדנן אמר יי אלהים ווי על נביי שקרא
דמשתטן דאזלין בתר הרהור לבהון
ב ומדעם לא חזן׃ כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו׃ כתעלין בחרבתא
ל נביי שקריך ישראל הוו׃ לא עליתם
בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל
לעמד במלחמה ביום יהוה׃ לא קמתון
בתרעתא לכון ולא עבדתון לכון עובדין
טבין למבעי על בית ישראל למקם
למבעי עליהון רחמין בעידן דאתו
עליהון עבדי קרבא ביום רוגזא דיי׃
ג חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם אדני (יהוה)
ב כמטר ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר׃
מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרין אמר
יי ויי לא שלחנון ומחצפין דתתקיים
מלתהון׃ הלא מחזה שוא חזיתם
ד ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם
בספ יהוה ואני לא דברתי׃ הלא נבואן דשקר
אתנביתון וקסם כדבין אמרתון ואמרין
אמר יי ומן קדמי לא אתמליל׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה׃

רוחם ג וסימנ׳ רפתה הלכים תקף רוחם ״ — בחרבות ב׳ וסימנ׳ ולא צמאו בשעלים ״ נאם יי ד׳ בספ׳ וס׳ חזו הלא מחזה

בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דאתנביתון
שקר ואליפתון כדבין בכין הא אנא
שלח רוגזי עליכון אמר יי אלהים׃
והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ב
ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל חד
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם חס ל
כי אני אדני יהוה׃ ותהי מחת גבורתי וחד מל
על נביי שקרא דמתנבן שקר ומלפין צלמיא
כדבין ברז טב דגניז לעמי לא יהון שקרין
ובכתב חיי עלמא דכתיב לצדיקי
בית ישראל לא יתכתבון ולארעא
דישראל לא ייעלון ותדעון ארי אנא ל
יי אלהים׃ יען וביען הטעו את עמי
לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל׃ חלף דאתנביאו
שקר וחלף דאטעיאו ית עמי למימר
שלמא ולית שלם ואנון דמן לדבני
מחצא ושיעליה טין פטיר דלא
תלן׃ אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם ג רפי
שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ב ג
ורוח סערות תבקע׃ אימר לדבני וחס וחד פיעה אתנה
מחצא ושיע ליה טין פטיר דלא
תלן נפיל הוא כען יהי מטר מגבר

ויתאבני אלגביש ייחתון ורוח עלעולין
תבזע׃ והנה נפל הקיר הלוא יאמר
אליכם איה הטיח אשר טחתם׃ והא
נפל כותלא הלא יתאמר לכון אן שיעא
דשעתון׃ לכן כה אמר אדני
יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים ואיתי מלך דתקיף
כרוח עלעולין בחמתי ועממין קטולין
כמטר מגבר ברוגזי ייתון ומלכין
דחסינן כאבני אלגביש ברגז לשיצאה׃
והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל ל
והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה ומל חס
וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה׃
ואפגר ית קרתא דאתנביתון בה נבואן
דשקר ואמיגה לארעא ויתגלון
אושהא ותפיל ותשתיצון בגוה
ותדעון ארי אנא יי׃ וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם
אין הקיר ואין הטחים אתו׃ ויחול
רוגזי בקרתא ובנביי שקרא דאתנביו
בה נבואן דשקר ויתאמר לכון לית
קרתא ולית נביי שקרא׃ נביאי ישראל

ואתנה ג וחד אתנה וסימנה חכמות ענה מצרתה דכיפא ... והגעתיהו ל ומל ולית דכות ... יסדו ל חס ונגה כופ׳

הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון
שלם ואין שלם נאם אדני יהוה׃
נביי שקרא דישראל דמתנבן על ירוש׳
ומטען לה באורפן שלם ולית שלם
אמר יי אלהים׃ ואתה בן אדם
שים פניך אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן׃ ואת בר אדם
קביל נבואה על בנת עמך דמתנבין
כרעות לבהון ואתנבי עליהון׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל קומה לצודד
נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפ
ונפשות לכנה תחיינה׃ ותימר כדנן
אמר יי אלהים וי עליהון על דמחטטן
רקעי חשוך על כל מרבקי ידין ועבדן
פתכומרין על ריש כל קומה לאבדא
נפשן הנפשת עמי אתין יכלין לאבדא
ולקיימא הלא נפשתכון דילכון הלא
יכלתין לקיימא׃ ותחללנה אתי אל
עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה
בכזבכם לעמי שמעי כזב׃ ואחילתון

רעותי בעמי בשעורי סערין ובמגסן
דלחים לאמתא נפשן דלא חזי להון
דימותן לא אתין ממתתן ולקיימא
נפשן דלא חזי להון דתתקיימן לא
אתין מקימן בכדבותכון לעמי שמעי
כדבין׃ לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את הנפשות לפרחות
וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם מצדדות את
נפשים לפרחת׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רגזי על רקעי
חשוכיכין דאתין מטען למימר בהון
אנחנא מחרשן ית נפשן לאבדא ואפסיק
יתהון מעל דרעיכון ואשיזיב ית
נפשתא דאתין מחרשן ית נפשהון
לאבדותהי׃ וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה׃
ואפסיק ית פתכומריכון ואשיזיב ית
ית עמי מידכון ולא יתמסרון עוד
בידכון לאשתיצאה ותדען ארי אנא
יי׃ יען הכאות לב צדיק שקר ואני
לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי

ולחזק ג וסימנ׳ ידי רשע לבדוק ולחזק ובידך לגדל׳ — ואמרת ה׳ בטע׳ בסם׳ וסימנ׳ מכורתיך ומולדתיך הגדול ישראל איל׳

שוב מדרכו הרע להחיתו׃ חלף ו׳ וחס
דאתבהיתין לבא דזכי למהוי שקר ומן
קדם מימרי לא אתבהיו ולתקפא ידי
רשיעא בדיל דלא למתב מאורחיה
בישתא לקיימותיה׃ לכן שוא לא
תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה׃
בכין שקר לא תתנבון ואלפן לא
תלפן עוד ואשיזיב ית עמי מידכון
ותדען ארי אנא יי׃ ויבואו אלי אנשים יד
מזקני ישראל וישבו לפני׃ אמר נביא
אתו לותי גברין מסבי ישראל ויתיבו
קדמי׃ ויהי דבר יהוה אלי יד
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם ומכשול
עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש
להם׃ בר אדם גבריא האלין אסיקו
פלחן טעותהון על לבהון ותקלת
חוביהון יהבו לקביל אפיהון המשאלא
אשתאיל במימרי להון׃ לכן דבר
אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה איש איש מבית ישראל אשר
יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול

עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא
אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו׃ בא ק
בכין אתנבי להון ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים גבר גבר מבית ישראל
דיסיק פלחן טעותיה על לביה ותקלת
חובוהי ישוי לקביל אפוהי וייתי לות
נביא אנא יי משתאיל ליה במימרי
דאתי למתבע אלפן מן קדמי ואתע
גב דמערב בסגי פלחן טעותיה׃ למען
תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו ב וחס
מעלי בגלוליהם כלם׃ בדיל לקרבא אחור
ית בית ישראל למיתן תיובא בלבהון
דסטו מבתר פולחני ואסתאבו בפלחן
טעותהון כולהון׃ לכן אמר אל בית יא בטע
ישראל כה אמר אדני יהוה שובו כס
והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל
תועבתיכם השיבו פניכם׃ בכין אימר כב
לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים תובו כן
לפלחני ואעדו מנכון פלחן טעותכון
וית כל חובי פלחן טעות תועיבתכון
ארחיקו מקביל אפיכון׃ כי איש איש
מבית ישראל ומהגר אשר יגור
בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו ז רפי
אל לבו ומכשול עונו ישים נכח

לכן יא בטעמ׳ בספ׳ וסימנ׳ כל המנכם השבתי לא תמשך כסתותיכנה שובו אלהי נדפו הבדרך סיר פרעה למענכם הכל בשני

פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני
יהוה נענה לו בי׃ ארי גבר גבר מבית
ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בישראל
ויסטי מבתר פולחני ויסיק פולחן
טעותיה על ליביה ותקלת חוביהי
ישוי לקביל אפוהי וייתי לות נביא
למשאל ליה במימרי אנא יי משתאיל
ליה במימרי׃ ונתתי פני באיש ההוא
והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה׃
ואתין רוגזי בגברא ההוא ואשויניה
לאת ולמתלין ואשיציניה מגו עמי
ותדעון ארי אנא יי׃
והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את
ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי
ישראל׃ ונביא ארי יטעי וימליל
פתגמא אנא יי אטעיתי ית נביא
ההוא ואריס ית מחת גבורתי עלוהי
ואשיציניה מגו עמי ישראל׃ ונשאו
עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה׃
ויקבלון חוביהון כחוב דאתי למילף
ולא אליף כחוב נביי שקרא יהי׃
למען לא יתעו עוד בית ישראל

ל וכת כן

ג ר״ס פיס ההוא כי יפתה והכה

מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה׃ בדיל דלא יטעון עוד
בית ישראל מבתר פולחני ולא יסתאבון
עוד בכל מרדיהון ויהון קדמי לעם
ואנא אהוי להון לאלה אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל
ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם
ובהמה׃ בר אדם ארעא ארי תחוב
קדמי לשקרא שקר ואריס מחת גבורתי
עלה ואתבר לה סעיד מיכלא ואשלח
בה כפנא ואשיצי מנה אנשא ובעירא׃
והיו שלשת האנשים האלה בתוכה
נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה׃ ויהון תלתא
גבריא האלין בגוה נח דניאל ואיוב
אנון בזכותהון ישיזבון נפשהון
אמר יי אלהים׃ לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי
עובר מפני החיה׃ אילו חיתא בישתא
אעבר בארעא ותתכלינה ותהי לצדו

דניאל ד ק ג חס

דנאל ג חס וסימנהון נח דנאל ואיוב ונח דנאל ואיוב הנה חכם אתה ואיוב ד וסימנהון דניאל וחברו הבל עבדי

מפלי עדי מן קדם חיתא׃ שלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו
המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה׃
תלתה גבריא האלין בגוה קיים אנא
אמר יי אלהים אם בנין אם בנן ישיזבון
אנון בלחודיהון ישתיזבון וארעא
תהי לצדו׃ או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ או דקטלין
בחרבא איתי על ארעא ההיא ואימר
דקטלין בחרבא יעדון בארעא
ואשיצי מנה אנשא ובעירא׃ ושלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי
הם לבדם ינצלו׃ ותלתה גבריא האלין
בגוה קיים אנא אמר יי אלהים לא
ישיזבון בנין ובנן אלהין אינון
בלחודיהון ישתיזבון׃ או דבר אשלח ט וחד ואשלח
על הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם ובהמה׃ או
מותא אשלח על ארעא ההיא ואשפוך
חמתי עלה בקטול לשיצאה מנה
אנשא ובעירא׃ ונח דניאל ואיוב ג ג י חס ובימינו

בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן
אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו
נפשם׃ ונח דניאל ואיוב בגוה קיים
אנא אמר יי אלהים אם בר אם ברת
ישיזבון אינון בזכותהון ישיזבון
נפשהון׃ כי כה אמר אדני
יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להכרית ממנה אדם
ובהמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהים אף
ארי ארבע פורענן בישן חרבא וכפנא
וחיתא בישתא ומותא שלחית על
ירושלם לשיצאה מנה אנשא ובעירא׃
ב ומל ובאו הימק והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את
דרכם ואת עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על ירושלם את
כל אשר הבאתי עליה׃ והא אשתארת
בה שיזבתא דמתפקין בנין ובנן אנון
נפקין לותכון ותחזון ית אורחהון וית
עובדיהון ותתנחמון על בשתא דאיתיתי
על ירושלם ית כל דאיתיתי עלה׃ ונחמו
אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
ג וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל

שש מאות מצא חן דניאל [illegible] אל הארץ ה׳ בספ׳ או דבר פילג וגם אני נשאתי ואביאם אל בהביאי יעמדו [illegible] ימינו [illegible] והנה הנ[illegible]
מימין הנחו [illegible]

אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה:
וינדמון יתכון ארי תחזון ית אורחתהון
וית עובדיכון ותדעון ארי לא למגן
עבדית ית כל דעבדית בה אמר יי
טו אהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: בן אדם מה יהיה עץ
הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה
בעצי היער: בר אדם מא שנא אילן
גופנא מכל אילניא שבישתא דהות
כאעי חורשא: היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה אם יקחו ממנו
יתד לתלות עליו כל כלי: היסבון מנה
אעא למעבד לעבידתא אם יסבון
מנה סיכתא למתלי ביה כל מן: הנה
לאש נתן לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר היצלח
למלאכה: הא לאישתא אתמסר
לאשתיצאה ית תרין סטרוהי אכלת
אישתא וגויה חר היכשר לעבידא:
הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה
אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד
למלאכה: הא כד הוה שלים לא כשר
לעבידא אף אלהין דאישתא אכלתיה

וחר היכשר עוד לעבידא:
לכן כה אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש
לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם:
בכין כדנן אמר יי אהים כמא דאילן
גופנא באעי חורשא דמסרתיה לאישתא
לאשתיצאה כין מסרית ית יתבי ירושלם:
ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי
את פני בהם: ואתין ית פורענותי בהון
על פתגמי אוריתא דיחיבין מגו אישתא
עברו ועממיא דתקיפין כאישתא
ישיצינון ותדעון ארי אנא יי כד
יחול רוגזי בהון: ונתתי את הארץ שממה
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה: ואתין
ית ארעא לצדו חלף דשקרו שקר אמר
טז יי אהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם הודע את ירושלם את
תועבתיה: בר אדם אוכח ית יתבי ירושלם
וחוי להון ית תועבתהון: ואמרת כה
אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך
ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית: ותימר כדנן אמר יי אהים

יצאו ח̇ וסימנ׳ השער שאור אם לשלום ב׳ בו שמעו וידרכו מהאש ומארצו ·· תועבתיה ג׳ וסימ׳ ובאו שמה והודעתה דהודע
תועבתיה כת׳ ··

ליתבי ירושלם תותבותכון וילדותכון
מארע כנענאי תמן אתגליתי על
אברהם אבוכון בין בתריא וחויתיה
דאתון נחתין למצרים בדרע מרמם
אנא פריק יתכון ובזכות אבהתכון
אנא מתריך מן קדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי׃ ומולדותיך ביום
הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא
רחצת למשעי והמלח לא המלחת
והחתל לא חתלת׃ ואף כד נחתו
אבהתכון למצרים תותבין בארע
לא דילהון משעבדין ומענן הות
כנשתא דישראל דמיא לוולדא דרטיש
על אפי ברא דלא אתפסיק שוריה
ובמיא לא אשתטיפ לאתנקרא
ובמלח לא אתמלח ובאסרין לא
אתאסר׃ לא חסה עליך עין לעשות
לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך ביום
הלדת אתך׃ לא חסת עליכון עינא
דפרעה למעבד לכון טבא חדא
לאנחא לכון משעבודכון לרחמא
עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא
למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא

יתכון בעידן דהויתון במצרים׃
ואעבר עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר
לך בדמיך חיי׃ ועל דוכרן קים אבהתכון
קדמי ואתגליתי למפרקכון ארי גלי
קדמי ארי אתון מענן בשעבודכון
ואמרית לכון בדמא דמהולתא אחוס
עליכון ואמרית לכון בדם פסחא
אפרוק יתכון׃ רבבה כצמח השדה
נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי
עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת
ערם ועריה׃ רבוות כצמחי חקלא
יהבתכון וסגיתון ותקיפתון והויתון
לזרעין ולשבטין ובעובדי אבהתכון
תקניא עדן פורקן כנישתכון מטא
ארי אתון משעבדין ומענן׃ ואעבר
עליך ואראך והנה עתך עת דדים
ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם
אדני יהוה ותהיי לי׃ ואתגליתי על
משה בסנא ארי גלי קדמי ארי
מטא זמן פרקנכון ואגינית במימרי
עליכון ואעדיתי חוביכון וקיימית
במימרי למפרק יתכון כמא דקיימית

ובמים ג וסימנ׳ רבים זרע רבים דרך רחצת ם — בברית ג וסימנ׳ עבר עבדא ואשתבע פירוש לעברך בברית ואשבע לך

לאבהתכון אמר יי אלהים למהוי לכון
עם משמיש קדמי וארחצך במים
ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן
ופרקית יתכון משעבוד מצראי
ואעדיתי תקוף מרותא מנכון ודברית
יתכון בחירותא ואלבשך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך
משי ואלבישית יתכון לבושי צירין
מחמרת סנאיכון ויהבית מסן דיקר
ברגליכון וקדישית מנכון כהנא
למהוי משמשין קדמי במצנפן
דבוץ ית כהנא רבא בלבושי צבענין
ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך
ורביד על גרונך ותקינית יתכון בתקון
פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי
אבניא ויהיבין על ידי משה ובקדושת
שמי רבא קדישית יתכון ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך ועטרת
תפארת בראשך ויהבית ארון קימי
ביניכון וענן יקרי מטל עליכון ומלאך
שליח מן קדמי מדבר בר ישכון
ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי
ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי
ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה

ויהבית משכני ביניכון מתקן בדהב
ובסף ויריעת בוץ וצבענין וציורין
ומנא דטב בסולת ובדבש ובמשח
אוכילית יתכון ועתרתון ותקיפתון
לחדא לחדא ואצלחתון ושליטתון
בכל מלכותא ויצא לך שם בגוים
ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי
עליך נאם אדני יהוה ונפק ליך שום
בנשתא דישראל בגו עממיא בשפרין
ארי גמיר הוא יקרי דשויתי עלך אמר
יי אלהים ותבטחי ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו
יהי ואתרחצת בשפריך וטעית על
שמיך ואתחברת ליך למפלח לטעותא
עם כל דעדי ולא כשר ליך למעבד
כין ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות
טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה
ונסיבת מלבושך ועבדת ליך במן
מחפין פתכומרין וטעית עליהון לא
כדכשר ולא פרחזי ותקחי כלי תפארתך
מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי
לך צלמי זכר ותזני בם ונסיבת מני
תושבחתיך מדהבי ומכספי די יהבית
ליך ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית

כהון ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים
ושמני וקטרתי נתתי לפניהם ונסיבת
ית לבושי ציורך וכסיתינון ומשחי
וקטורת בוסמי שוית קדמיהון
ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן
ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה וטובי
דיהבית ליך סלת ומשח ודבש אוכלתיך
ויהבתינון קדמיהון קורבנין לפולחן
הלא הוא הכא אמר יי אלהים
ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר
ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט
מתזנותך איכא אסגית לארגזא
קדמי בנשתא דישראל דילדרת ית
בנך וית בנתך דעתידין למפק מנהון
תולדת קודשא קדמי ונכיסתנון להון
קורבנין לפלחן הזעירא הות בעינך
טעותיך ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם ונכסת ית בניא
ויהבתינון באעברא יתהון להון ואת
כל תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את
ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה
מתבוססת בדמך היית וית כל חובי
תועיבתיך וטעותך לא אדכרת ית

יומין דמלקדמין כד הוית מטלטלא
ושביקא מתעגלא בשעבודיך הוית
ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם
אדני יהוה מא יהי בסופיך על כל
בשתיך נביא אמר להון וי ליך על כל
החבת וי ליך על דלא תבת אמר יי
אלהים ותבני לך גב ותעשי לך רמה
בכל רחוב ובנית ליך איגורין ועבדת
ליך רמן בכל רחוב אל כל ראש דרך
בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי
את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנותך
בריש כל פרשות אורח בנית רמתיך
ואחלת ית קדושתיך ואתחברת ליך
למפלח לטעותא עם כל דעדי ואסגית
ית טעותיך ותזני אל בני מצרים שכניך
גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני
וטעית בתר בני מצרים קריבך מסתגי
בסר ואסגית ית טעותיך לארגזא
קדמי והנה נטיתי ידי עליך ואגרע
חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות
בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה
והא ארימית מחת גבורתי עליך ומנעית
טוביך ואמסרניך ביד בעלי דבבך
בפרני פלשתאי דאילו עליהון שלחית

ויהי ב וסימנ׳ לריח ניחח כי הוא אמר ויהי ... המעט מתזנותך כת׳ ואת כל תועבתך ותזנתיך כת׳ ושארא מל׳

נבזי אתכנעו ואת לא אתכלת מאורחיך
בעיצת חטין ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת
וטעית בתר בני אתור מדלא ידעת
אוריתא וטעית בהון ואף לא ידעת
תובא ותרבי את תזנותך אל ארץ
כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת
ואסגית ית טעותיך לאתחברא לעממא
דארעא דכנען למהך בנמוסי כסדאי
ואף בדא לא ידעת אוריתא מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את
כל אלה מעשה אשה זונה שלטת
מא תקיף הוה רשע לבך אמר יי
אלהים במעבדיך ית כל אלין כעובדי
איתא נפקת ברא דשליט לה בנפשה
בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך
עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה
לקלס אתנן במבנך איגורך בריש כל
פרשות אורח ורמתיך עבדת בכל
רחוב ולא הוית כנפקת ברא דמתהניא
באגרה האשה המנאפת תחת אישה
תקח את זרים כנשתא דישראל דמיא
לאתתא דרחימא על בעלה ומזניא
עלוהי שבקת ית בעלה וטעת בתר

נוכראין לכל זונות יתנו נדה ואת נתת
את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם
לבוא אליך מסביב בתזנותיך לכל
נפקת ברא יהבין אגר ואת אחנית ית
אגריך לכל רחמך ושחירת יתהון למיתי
עלך מסחור סחור בטעותיך ויהי
בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך
לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך
ותהי להפך והוה ביך שנו כנשתא
דישראל מן מדינתא בטעותיך ובתרך
לא הוות דטעת כותיך ובמתנך אגר
ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנוי לכן
זונה שמעי דבר יהוה בכין דעובדהא
כנפקת ברא כנשתא דישראל קבילי
פתגמא דיי כה אמר אדני
יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי
תועבותיך וכדמי בניך אשר נתתי
להם כדנן אמר יי אלהים חלף דאתגליאת
בהתתיך ואתחזי קלניך ואטעית בתר
רחמך וית כל חובי פולחן טעוות תועבתך
וכחובת דם בנך דנכסת להון לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת
עליהם ואת כל אשר אהבת על כל

כל לשון זונה מל' בר מג' חס וס' מב' וחללה לא יקחו ואלמנה וגרושה אתה צישה זנה · וחד אם זנה אתה ישראל

אשר שנאת וקבצתי אותם עליך
מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו
את כל ערותך׃ בכין האנא מכניש
ית כל רחמיך ואתרעית למטעי
בתריהון וית כל דרחמת עם כל
דסנית ואכניש יתהון עלך מסחור
סחור ואגלי בהתתיך להון ויחזון
ית כל קלניך׃ ושפטתיך משפטי
נאפות ושפכות דם ונתתיך דם חמה
וקנאה׃ ואתפרע מניך פורענות נינפן
ואשדת דם ואמסרניך לקטול ברגז
ובחמא׃ ונתתי אותך בידם והרסו גבך
ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך
ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם
ועריה׃ ואמסר יתיך בידהון ויפגרון
שורך ויתרעון רמתיך וישלחון
יתיך לבושי יקריך ויסבון מני
תושבחתיך וישבקונך מטלטלא
ושביקא׃ והעלו עליך קהל ורגמו
אותך באבן ובתקוך בחרבותם׃
ויסקון מטרין וירגמון יתיך באבני
קלע ויבזעונך בסיפיהון׃ ושרפו
בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני
נשים רבות והשבתיך מזונה וגם

אתנן לא תתני עוד׃ ויוקדון בתיך
בנורא ויעבדון ביך פורענות דינין
לעיני מדינן סגיאן ואבטלניך מלמהוי
כנפקת ברא ואף אגר לא תתנין עוד׃
והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך
ושקטתי ולא אכעס עוד׃ ואנח חמתי
ביך ותעדי קנאתי מניך ואשיף ולא
יהי רוגזי עוד׃ יען אשר לא זכרתי
את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה
וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם
אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה
על כל תועבתיך׃ חלף דלא אדכרת
ית יומין דמלקדמין דהוית מרגזא
קדמי בכל אלין ואף אנא הא פורענות
אורחיך ברישיך יהבית אמר יוי אלהים
ולא עבדת ליך עיצא למתב מן כל
תועבתיך׃ הנה כל המשל עליך ימשל
לאמר כאמה בתה׃ הא כל דמתיל
עלך ימתול למימר כעובדי אימא
כין ברתא׃ בת אמך את געלת אישה
ובניה ואחות אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן
אמרי׃ למא הוית ברתא לארעא
דכנען למעבד כעובדי עמה

ה ל דמיט חס בסף
ג ושפטתיך ואנשים ב בו תרי קמ׳ נאפות כת בתר נאפת ב כו
ובעו׳ כת כן
ס״פ
ית יתי יוד ואת כל
ג תועבותיך
ית יוד
ג ברחוש ילדו געלו וגם את בעון

סימ׳ ופני ילכו וסרה קנאתי והנחתי כת וכלה אפי והנחותי כת ושב והנחתי כת ודב ימ׳ והנחותי כת [illegible] עשיתי [illegible]
בבנותיך יען ולא בדרכיהן ושמרון

דאתרכו אבהן עם בנין ואחתא לסדם
ועמורה דאשתיצי עמהון אבהן
עם בנין הלא אמכון שרה בינא חתאי
הות ולא עבדת כעובדיהון ואבוכון
אברהם בינא אמוראי הות ולא הליך
בעיצתהון ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת על שמאלך
ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך
סדם ובנותיה ואחתיך רבתא שמרון
היא וכפרנהא דיתבא על סמליך
ואחתיך דזעירא מניך דיתבא
מימינך סדם וכפרנהא ולא בדרכיהן
הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט
קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ואילו
באורחתהון הליכת וכתועבתהון
עבדת חסור הוה חוביך מהין ואסגית
לחבלא מנהון בכל אורחתיך חי אני
נאם אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר עשית
את ובנותיך קיים אנא אמר יי אלהים
אם עבדת סדם אחתיך היא וכפרנהא
כמא דעבדת את וכפרנך הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון שבעת
לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה

ויד ענו ואביון לא החזיקה הא דין
הוה חוב סדם אחתיך גיותנין סבען
לחמא ושליוא ושדוביא הוה לה
ולכפרנהא ויד מסכין וחשיך לא
אתקיפת ותגבהינה ותעשנה תועבה
לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ואתרברבא ועבדא תועיבא קדמי
ואגליתי יתהון כמא דגלי קדמי
ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה
ותרבי את תועבתיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבתיך אשר
עשיתי ושומרון כפלגות חובך לא
חבת ואסגית ית תועבתיך מנהון
וזכית ית אחתיך בכל תועבתיך
דעבדת גם את שאי כלמתך אשר
פללת לאחותך בחטאתיך אשר
התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את
בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך
ואף את קבילי את כנעותיך דבעית
לאחתיך בחובך דאתעיבת מנהון
יזכין מניך ואף את בהתי וקבילי
את כנעותיך כד זכית אחותיך ושבתי
את שבותהן את שבית סדם ובנותיה
ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית

וכתועבותיהן עשית והגד להן את תועבותיהן מל׳ גאון ג׳ וס׳ ימנ׳ שבעת עדה נא לפני שבר וחד גאה וגאון ותגבהינה

שביתיך בתוכהנה׃ ואתיב ית עמהון
להון ית עמא דסדם וכפרנהא וית
עמא דשומרון וכפרנהא ואתיב
גלות עמיך ביניהון׃ למען תשאי
כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית
בנחמך אתן׃ בדיל דתקבלין אתכנעותך
ותתכנעין מכל דעבדת בנחמותיך
יתהון׃ ואחותיך סדם ובנותיה תשבן
לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן׃
לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן׃
ואחתיך סדם וכפרנהא יתובן לאורהון
ושומרון וכפרנהא יתובן לאורהין
ואת וכפרניך תתובן לאורכין׃ ולוא
היתה סדם אחותך לשמועה בפיך
ביום גאוניך׃ ולא הות סדום אחתיך
לאולפן בפומיך ביום אתרברבותיך׃
בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת
בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב׃ עד לא תתגלי
בשתיך בעידן דחסידו כפרני ארם
וכל סחרנהא כפרני פלשתאי דבזו
יתיך מסחור סחור׃ את זמתך ואת
תועבותיך את נשאתים נאם אדני׃
יתחובי עיצת חטך וית פורחך

תועיבתיך את קבילתינון אמר יי׃
כי כה אמר אדני יהוה ועשית
אותך כאשר עשית אשר בזית אלה
להפר ברית׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
ואתפרע מניך כמא דעבדת דבסרת
על מומי לאשנאה קים׃ וזכרתי אני
את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי
לך ברית עולם׃ ודכרנא אנא ית קימי
דעמיך ביומי קדם ואקיים ליך קים
עלם׃ וזכרת את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותך הגדלות ממך
אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך׃ ותדכרין ית
אורחתיך ותתכנעין בקרבותיך ית
מדינן דרברבן מניך עם דזעירן
מניך ומסרית יתהון ליך לאשתמעא
ואת לא עבדת ית אוריתא׃ והקימתי
אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה׃
ואקים אנא ית קימי עמיך ותידעין
ארי אנא יי׃ למען תזכרי ובשת ולא
יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך
בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני
יהוה׃ בדיל דתידכרין ותיבהתין ולא
יהי ליך עוד אתרברבא במללי פומיך

חטאתיך ה׳ וחס׳ וסימנ׳ עצמו ושאר אחריו ושמרון ושאחריו תס עונך ... והקימותי ג׳ מל׳ וסימ׳ קדמא׳ דיחזקאל זרעך מלכותך

מן קדם אתכנעותיך כד אשבוק ליך
לכל דעבדת אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן
אדם חוד חידה ומשל משל אל בית
ישראל: בר אדם חוד חודיתא ומתול
מתלא על בית ישראל: ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר
לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את
צמרת הארז: ותימר כדנן אמר יי אלהים
נשרא רבא רב גדפין אריך אברין חפי
כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב
ית עוברתא דארזא רמא: את ראש
יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו: ית ריש שיבשתיה
נסיבא ובליה לארעא דבטלא מפלחנא
בארעא דכנען עד לא ייעלון ליה בית
ישראל בקרית תגרין שויה: ויקח מזרע
הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים
רבים צפצפה שמו: ונסיב מזרעא
דארעא ויהביה בחקל טב למזרע
נציבה על מיין סגיאין גפן נסבא
שויה: ויצמח ויהי לגפן סרחת
שפלת קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות: וצמח והוה
לגפן תקיף מכיך בקומה דכפפא
עוברתיה ליה ושרשוהי תחותוהי
יהון והוה לגפן ועבד שבקין ושלח
עוברין: ויהי נשר אחד גדול גדול
כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת
כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה
לו להשקות אותה מערגות מטעה:
והוה נשרא חד רבא רב גדפין ורחפי
כנפין והא גופנא הדא כפת שורשהא
עלוהי ועוברתיה שלחת ליה לאשקאה
יתה מעוגית נצבתה: אל שדה טוב
אל מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת:
בחקל טב על מיין סגיאין היא שתילא
למעבד ענף ולמטען פירין למהוי
לגפן תקיף: אמר כה אמר
אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה
ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי
צמחה תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם
רב למשאות אותה משרשיה: אימר
כדנן אמר יי אלהים תצלח הלא ית

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כארץ תוציא כל טרפי ערוגות צמחה תכרך ערוגות ג׳ בליש׳ וסימנ׳ מטעה צמחה הכשם קדו׳ ובתר׳

שורשה יפסיק וית אבהא יקטיף
וייבשון כל טרפי צמחה ויתרון ולא
במשריין סגיאן ובעם סגי ייתון
למעקר יתה משורשהא והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה רוח הקדים
תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש
והא שתילא התצלח הלא כמקרב
בה רוח קדומא תיבש מיבש על
עוגית נצבתה תיבש ויהי
דבר יהוה אלי לאמר והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר אמר נא
לבית המרי הלא ידעתם מה אלה
אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה ויבא
אותם אליו בבלה אימר כען לעמא
סרבנא הלא ידעיתון מא אלין אימר
הא אתא מלכא דבבל לירושלם ודבר
ית מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון
לותיה לבבל ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח ודבר מזרעא
דמלכותא וגזר עמיה קים ואעיל
יתיה במומי וית רברבי ארעא דברי
להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא

לשמר את בריתו לעמדה למהוי
מלכו חלשא בדיל דלא לאתרברבא
למיטר ית קימיה למפלחיה וימרד
בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו
סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה
אלה והפר ברית ונמלט ומריד ביה
לשלחא אזגדוהי למצרים למיתן
ליה סוסון ועם סגי היצלח הישתיזב
דעביד אלין ומשני קים הישתיזב
חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום
המלך הממליך אתו אשר בזה את
אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך
בבל ימות קיים אנא אמר יי אלהים
אם לא באתרא דמלכא דאמליך יתיה
דבסר על מומתיה ודאשני ית קימיה
עמיה בגו בבל ימות ולא בחיל גדול
ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות ולא במשריין סגיאן ובעם
סגי יעביד עמיה פרעה קרב במצבר
מליתא ובמבני כרקום לשיצאה
מדינן סגיאן ובזה אלה להפר ברית
והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט
ובסר על מומי לאשנאה קים והא

בזה ט וחד ובזה וסימנ׳ מיצותו הפר אלותי אלתו לעבה וחברן שקץ ענות ענ׳ ואת אסירין תפלתם וחד ובזה אלה להפר

אמטי ידיה לפרעה כל אלין עבד
לא ישתיזב׃ לכן כה אמר
אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר
בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו׃
בכין כדנן אמר יי אלהים קיים אנא אם
לא מומתי דבסר וקימי דאשני ואתין
פורענות אורחיה ברישיה׃ ופרשתי
עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו
בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר
מעל בי׃ ואפרוס עלוהי מצדתי ויתאחד
בצריגתי ואגליניה לבבל ואתפרע מניה
תמן שקריה דשקר קדמי׃ ואת כל
מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה
דברתי׃ וית כל גברוהי בכל משריתיה
בחרבא יתקטלון ודישתארון לכל
רוח יתבדרון ותידעון ארי אנא יי
גזרית במימרי׃ כה אמר
אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף
ושתלתי אני על הר גבה ותלול׃ כדנן
אמר יי אלהים ואקריב אנא ממלכותא
דבית דויד דמתיל בארזא רמא
ואקיימניה מבני בנוהי ינוק ארבי

ואקיימניה במימרי בטור רם ומנטל׃
בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף
ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו
תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה׃ בטור קודשא דישראל אקימניה
ויכניש משרין ויעביד טומכון ויהי
למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל
צדיקיא וכל ענותניא בטלל מלכותיה
ישרון׃ וידעו כל עצי השדה כי אני
יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הבשתי עץ לח והפרחתי עץ
יבש אני יהוה דברתי ועשיתי׃ וידעון
כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית
מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכותא
דהות חלשא אמאיכית מלכות עממיא
דהות תקיפא כאע רטיב ותקיפית מלכות
בית ישראל דהות חלשא כאע יביש
אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃
יח ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
מה לכם אתם משלים את המשל הזה
על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו
בסר ושני הבנים תקהינה׃ מא לכון
דאתון ממתלין ית מתלא הדין על ארעא

אני יי דברתי ועשיתי ד דסמ׳ וסימנה וידעו היעמד וידעו ונהרתי רוחי הפיר ב׳ וסימנהו הפיר עצת גוים ובריתי אשר

דישראל למימר אבהתא חטן ובניא
לקן׃ חי־אני נאם אדני יהוה אם־יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל׃
קיים אנא אמר יי אלהים אם יהי לכון
עוד ממתל מתלא הדין בישראל׃
הן כל־הנפשות לי הנה כנפש האב
וכנפש הבן לי־הנה הנפש החטאת
היא תמות׃ הא כל נפשתא דילי אנון
כנפש אבא וכנפש ברא קדמי אנון
אנש דיחטי יהוא ימות׃ ואיש כי־
יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה׃
וגבר ארי יהי זכי ויעביד דין דקשוט
וזכו׃ אל־ההרים לא אכל ועיניו לא
נשא אל־גלולי בית ישראל ואת־
אשת רעהו לא טמא ואל־אשה נדה
לא יקרב׃ בטוריא לא אפלח לטעותא
ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית
ישראל וית אתת חבריה לא סאיב
ולות אתתא טומאה לא עריב׃ ואיש
לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה
לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה־בגד׃ ואנש לא אוני משכון
דחובתא אתיב גזילא לא גזל
מלחמיה לכפנא יהב ודערטילאה

כסי מלבושיה׃ בנשך לא־יתן ותרבית
לא יקח מעול ישיב ידו משפט
אמת יעשה בין איש לאיש׃ בחולא
לא יהב ורביתא לא נסיב משקרא
אתיב ידיה דין דקשוט עבד בין
גבר לגבר׃ בחקותי יהלך ומשפטי
שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה
יחיה נאם אדני יהוה׃ בקימי הליך
ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא
הוא מיחא ייחי אמר יי אלהים׃ והוליד
בן־פריץ שפך דם ועשה אח מאחד
מאלה׃ ואוליד בר רשיע אשיד דם
ויעביד לאחוהי מחדא מאלין׃ והוא
את־כל־אלה לא עשה כי גם אל־
ההרים אכל ואת־אשת רעהו טמא׃
והוא ית כל אלין לא עבד ארי בטוריא
פלח לטעותא וית אתת חבריה סאיב׃
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא
ישיב ואל־הגלולים נשא עיניו תועבה
עשה׃ מסכין וחשיך אוני גזילא גזל
משכונא לא אתיב ולפלחן טעותא
זקף עינוהי תועבא עבד׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל־
התועבות האלה עשה מות יומת

ב̇ שחד מחן
ג̇ בחקותי ס
צדיק אס יהלך
ב̇ ארחו׳
ד̇

ב̇ וחב
סימן דאכיל פתח פומיה דלא אכל קמץ פומיה
וחב ומל

סימן קדמו׳ דסב׳ אל ההרים ואת אשת גזלה ׳ בתרא׳ דסב׳ על ההרים את אשת וגזלה וסי׳ אוב עון ׳ לח ג וסי׳ לבנה ואמלה בך
הובשת׳ בתרא׳ קמ׳ ׳ יומת ד׳ קמ׳ וסי׳ ושמרתם והנביא ונקב בשך וכל אתנ׳ וסו פיק כות וכל אור׳ במא כי אמר ש להם כ׳
השבועה דמגבו יהיה

דמיו בו יהיה׃ בחבוליא יהבו ורביתא
נסיב האתקיים לא יתקיים ית כל
תועבתא האלין עבד ממת ימות
חובת קטוליה ביה תהי׃ והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת אביו אשר
עשה ויראה ולא יעשה כהן׃ והא אוליד
בר וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד
וחזא ולא עבד כותהון׃ על ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי
בית ישראל את אשת רעהו לא טמא׃
על טוריא לא פלח לטעותא ועינוהי
לא זקף לפלחן טעות בית ישראל ית
אתת חבריה לא סאיב׃ ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרעב נתן ועירום כסה בגד׃ ואנש
לא אוני משכונא לא נסיב וגזילא
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב ועטולאה
כסי מכסותיה׃ מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי
הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה׃
ממסכינא אתיב ידיה חבולא ורביתא
לא נסיב דיני עבד בקימיה הליך הוא
לא ימות בחובי אבוהי מיחא ייחי׃
אביו כי עשק עשק גזל גזל אח

ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה
מת בעונו׃ אבוהי ארי עשק עושקא
גזל גזילא לאחד מאחוהי ודלא תקין
עבד בגו עמיה והא מית בחוביה׃
ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון
האב והבן משפט וצדקה עשה את
כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא
בחובי אבא וברא דין דקשוט וזכו
עבד ית כל קימי נטר ועבד יתהון
מיחא ייחי׃ הנפש החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא
בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה
ורשעת רשע עליו תהיה׃ אנשא דיחטי
הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא
ואבא לא ילקי בחובי ברא זכות
זכאה בה יתקיים וחובת חייבא
עלוהי תהי׃ והרשע כי
ישוב מכל חטאתו אשר עשה
ושמר את כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות׃ ורשיעא
ארי יתוב מכל חובוהי דעבד ויטר
ית כל קימי ויעביד דין דקשוט
וזכו מיחא ייחי לא ימות׃ כל פשעיו

חטייה ועשייה ז וסימנה והתודו את חטאתם ואת חטאתכם וילך בכל דרך ובחטאתו וילכו והנה והרשע כי ישוב מכל

אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה׃ כל חובוהי דעבד
לא ידכרון ליה בזכותיה דעבד יתקיים׃
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני
יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה׃
המרעא רעינא מותיה דרשיעא
אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה
יתקיים׃ ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל
צדקתו אשר עשה לא תזכרנה
במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר
חטא בם ימות׃ וכד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר ככל תועבתא
דעבד רשיעא יעביד יתקיים כל
זכותיה דעבד לא ידכרן בשקריה
דשקר ובחוביה דחב בהון ימות׃
ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו
נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא
דרכיכם לא יתכנו׃ ואמרתון לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי
שמעו כען בית ישראל האורחת
טובי לא מפרשן לכון הלא אורחתכון
דילכון לא מתקנן׃ בשוב צדיק מצדקתו

ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר
עשה ימות׃ כד יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות עליהון בשקריה
דעבד ימות׃ ובשוב רשע
מרשעתו אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו יחיה׃ וכד יתוב
רשיעא מחובוהי דעבד ויעביד דין
דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יקיים׃
ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה
חיו יחיה לא ימות׃ וחזא ותב מכל
חובוהי דעבד מיחא ייחי לא ימות׃ ואמרו
בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי
לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכן׃ ואמרו בית ישראל לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי האורחת טובי
לא מפרשן לכון בית ישראל הלא
אורחתכון דילכון לא מתקנן׃ לכן איש
כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל
פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון׃
בכין אנש כאורחתיה אתפרע מנכון
בית ישראל אמר יי אלהים תובו לפולחני
ואעדו מנכון פלחן טעותא ולא יהי
לכון לתקלת חובין׃ השליכו מעליכם

צדקתו ג׳ וחס׳ וסימנ׳ לא תזכרן לא תזכרנה לא תזכרנה וכול צדקתו כת׳ ס״פ יחיה ז׳ וסימ׳ נהרה סוד ואיש עבלת וירא אול׳
ובשוב לא יחיה רשע ס״פ

את כל פשעיכם אשר פשעתם בם
ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה
תמותו בית ישראל׃ ארחיקו מנכון ית
כל חוביכון דחבתון בהון ועבידו לכון
לב דחול ורוח דחלא ולמא תמותון בית
ישראל׃ כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחיו׃ ארי לא רעוא
במותיה דחייב למימת אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואתקיימו׃

ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל׃ ואת
טול אליא על רברבי ישראל׃ ואמרת
מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך
כפרים רבתה גוריה׃ ותימר מא כנשתא
דישראל דהות דמיא ללייתא בני מלכיא
רבת בני שלטוניא רביאת בנהא׃ ותעל
אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל׃ ורביאת חד מבנהא
מלכא הוה ואליף למקטל קטול
אנשא קטל׃ וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים׃
ושמעו עלוהי עממיא בסריגתהון
אתאחד ואיתיוהי בשישלן לארעא
דמצרים׃ ותרא כי נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו׃

וחזת ארי פסק אבר סבורה ורביאת חד
מבנהא מלכא שויתיה׃ ויתהלך בתוך
אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף
אדם אכל׃ והליך בני מלכיא מלכא
הוה ואליף למקטל קטול אנשא קטל׃
וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם
ארץ ומלאה מקול שאגתו׃ ואצדי
בירניתיה וקרויהון אחריב וצדיאת
ארעא ומלאה מקל אתרגושתיה׃
ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש׃
ואתכנשו עלוהי עממיא סחור סחור
ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהון
בסריגתהון אתאחד׃ ויתנהו בסוגר
בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו
במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל
הרי ישראל׃ ויהבוהי בקולרין בשישלן
ואיתיוהי לות מלכא דבבל איתיוהי
במצדיא בדיל דלא ישתמע קליה
עוד על טורי ישראל׃

אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה
וענפה היתה ממים רבים׃ כנשתא
דישראל כמעבדה אוריתא דמיא
כגופן דשתילא על מבוע דמיין

קיצה אר״ג וסימנ׳ ויקנן דאבנר שא נח בן אדם ... שמתהו ב׳ וסימנ׳ מגוריה כפיר שמתהו על צחיח ... וענפה

דנופה שפיר וסוכה מטלן היא שתילא
על מיין סגיאין ויהיו לה מטות עז
אל שבטי משלים ותגבה קומתו על
בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו
והוו בה שלטונין תקיפין מלכין
דגיברין לשעבדא מלכו ורמאים
בתוקפיה על מלכותא ואתנצח
בסמלותיה בסגי גברוהי ותתש
בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה
עזה אש אכלתהו ואתעקרת בתקוף
מארעית שכינתא לארע אוחרי
אתגליאת ומלך דתקיף כרוח קדומא
קטיל עמה ואיטלטלו שלטוני תוקפה
ועממיא דתקיפין כאישתא שיצאונון
ועתה שתולה במדבר בארץ ציה
וצמא וכען דמיא לגופן דשתילא
במדברא בארע צדיא וחרבא ותצא
אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא
היה בה מטה עז שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה ואתו עממיא דתקיפין
כאישתא מחובי זדונה עמה קטילו
ולא הוו בה שלטונין תקיפין מלכין
דגיברין לשעבדא מלכו אמר נביא

אליא היא נבואתא ותהי לאליא
כ ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו אנשים
מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו
לפני והוה בשתא שביעתא בחמישאה
בעסרא לירחא אתו גברין
מסבי ישראל למתבע אולפן מן ק׳ יי׳
ויתיבו קדמי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם
יי׳ עמי למימר בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני
יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני
אם אדרש לכם נאם אדני יהוה בר אדם
אתנבי לסבי ישראל ותימר להון כדנן
אמר יי׳ אלהים הלמתבע אולפן מן
קדמי אתון אתן קיים אנא אם אשתאיל
לכון במימרי אמר יי׳ אלהים התשפט
אתם התשפוט בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם התוכח יתהון התוכח
בר אדם ית תועבת אבהתהון הודעינון
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם

בחמשי ג חס וסימנ׳ באו אנשים האבכה פילג ירמיה ... התשפוט ב׳ מל וסימ׳ בן אדם הננ׳ דמיס׳ את אהלה וחד אשר תשפוט
תועבת ג וסימנ׳ הכה התשפט גם כל שרי ...

ותימר להון כדנן אמר יי אלהים ביומא
דאתרעיתי בישראל וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי למפרקהון
בארעא דמצרים וקיימית במימרי
להון למימר אנא יי אלהכון: ביום ההוא
נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות:
ביומא ההוא קיימית במימרי להון
לאפקותהון מארעא דמצרים לארעא
דיהבית להון עבדא חלב ודבש
תושבחא היא לכל מדינתא: ואמר
אלהם איש שקוצי עיניו השליכו
ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה
אלהיכם: ואמרית להון גבר שקוצוהי
ארחיקו מקביל עינוהי ובפלחן טעות
מצראי לא תסתאבון אנא יי אלהכון:
וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
ארץ מצרים: וסריבו על מימרי
ולא אבו לקבלא לנביי גבר ית
שקוצי עיניהון לא ארחיקו וית

ל חס / קרי׳ איש בס׳ שקוצי בתר את שקוצי / ב׳ ועתה וימרו בי קדמ׳

פלחן טעות מצראי לא שבקו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רוגזי
בהון בגו ארעא דמצרים: ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ מצרים:
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל
לעיני עממיא דאנון ביניהון ואתגליתי
למפרקהון לעיניהון לאפקותהון מארעא
דמצרים: ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר: ואפיקתינון
מארעא דמצרים ואעילתנון למדברא:
ואתן להם את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם: ויהבית להון ית קימי
וית דיני הודעית יתהון דאם יעביד
יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא:
וגם את שבתותי נתתי להם להיות
לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
מקדשם: ואף ית יומי שביא דילי
יהבית להון למהוי לאת בין מימרי
וביניהון למידע ארי אנא יי מקדשהון:
וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר

ל חס / ט״מ דמטע / ב בפ׳ / ר

אורי׳ ונבי׳ וחי בהם ׳ כתוב׳ אשר יעשה אתם וחיה בהם ׳׳ אפי בהם ב׳ וסימנ׳ ואמר לשפך חמתי עליהם וימרו בי קדמ׳
בתוך ארץ מצרים ב׳ וסימנ׳ לכלות אפי בהם יהיה מזבח

אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
וסריבו על מימרי בית ישראל במדברא
בקימי לא הליכו וית דיני קצו דאם
יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי
עלמא וית יומי שביא דילי אחילו
לחדא ואמרית למשפך חמתי עליהון
במדברא לשיציותהון׃ ואעשה
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם׃ ועבדית
בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני
עממיא דאפיקתנון לעיניהון׃ וגם
אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אותם אל הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ואף אנא קיימית להון במדברא
בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא
דיהבית עבדא חלב ודבש תשבחא
היא לכל מדינתא׃ יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
לבם הלך׃ חלף דבדיני קצו וית קימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי

אחילו ארי בתר פולחן טעותהון לבהון
טעי׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה במדבר׃ וחס מימרי
עליהון מלחבלותהון ולא עבדית
עמהון גמירא במדברא׃ ואמר אל
בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל
תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו׃ ואמרית
לבניהון במדברא בגזירת אבהתכון
לא תהכון וית נמוסיהון לא תטרון
ובפלחן טעותהון לא תסתאבון׃
אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו אותם׃ אנא יי
אלהכון בקימי הליכו וית דיני טרו
ועבידו יתהון׃ ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם׃ וית יומי שביא דילי
קדישו ויהון לאת בין מימרי וביניכון
למדע ארי אנא יי אלהכון׃ וימרו
בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי
לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את שבתותי
חללו ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר׃ וסריבו על

ב̇ תנ׳ דיחזק׳ ואנו דדינא ב̇ מן העמים

ה̇ ד׳

משפטי ואת חקותי ב̇ יען יען

ב̇ עליך

ומא׳

חלליו

ב̇ בספ׳

כל ספרא ואת שבתתי במ״ב את שבתתי ... וגם את שבתותי ... וכל קרי כוות במ״א איש אמו ואביו תיראו ואת

מימרי כניא בקימי לא אהליכו וית דיני
לא נטרו למעבד יתהון דאם יעביד
יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא
וית יומי שביא דילי אחילו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רוגזי
בהון במדברא׃ והשבתי את ידי
ואעש למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם
לעיניהם׃ ואתיבית ית מחת גבורתי
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל
לעיני עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון׃
גם אני נשאתי את ידי להם במדבר
להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם
בארצות׃ אף אנא קיימית במימרי
להון במדברא לאגלאה יתהון לבני
עממיא ולבדרא יתהון במדינתא׃
יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו עיניהם׃ חלף דדיני לא
עבדו ובקימי קצו וית יומי שביא
דילי אחילו ובתר פלחן טעות אבהתהון
הואה עיניהון׃ וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו
בהם׃ ואף אנא מרדו במימרי

ולא אבו לקבלא לנביי ארחיקתנון
ומסרתנון ביד יצרהון טפשא אזלו
ועבדו גזירן דלא תקנן ונימוסין דלא
יתקיימון בהון׃ ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר רחם
למען אשמם למען אשר ידעו אשר
אני יהוה׃ וסאיבית יתהון במתנתהון
באעברא כל פתח ולדא בדיל דאצדינון
בדיל דידעון דאנא יי׃
לכן דבר אל בית ישראל בן אדם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם
בי מעל׃ בכין אתנבי לבית ישראל בר
אדם ותימר להון כדנן אמר יי אלהים
עוד דא ארגיזו קדמי אבהתכון
בדשקרו במימרי שקר׃ ואביאם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה
להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ
עבות ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם׃
ואעילתנון לארעא דקיימית במימרי
למתן יתה להון וחזו כל רמא מנטלא
וכל אילן עבות ונכיסו תמן ית נכסיהון

רחם ה פתח וסימנ׳ ימינאו במתנותם ושמע וחב ועבר רחם וחד שדים ורחם וגם ג ריש פיסו בסב וסימנה׳ כלמהך

ויהבו תמן ארגזא ית קורבניהון ושואו
תמן פלחן דבחיהון ונסיכו תמן ית
נסכיהון׃ ואמר אלהם מה הבמה ז חס בספ ה
אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה
במה עד היום הזה׃ ואמרית להון מא
במתא דאתון אתן לאשתטאה תמן
ואתקרי שמה במתא עד יומא הדין׃
לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם
אתם נטמאים ואחרי שקוציהם
אתם זנים׃ בכין אימר לבית ישראל
כדנן אמר ש אלהים הבאורח אבהתכון
אתון מסתאבין ובתר שקוציהון
אתון טען׃ ובשאת מתנותיכם בז ל בטע
בהעביר בניכם באש אתם נטמאים
לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש
לכם בית ישראל חי אני נאם אדני
ה יהוה אם אדרש לכם׃ ובמטל מתנתכון
באעברא בניכון בנורא אתון מסתאבין
לכל פלחן טעותכון עד יומא הדין
ואנא אשתאיל לכון במימרי בית
ישראל קיים אנא אמר ש אלהים אם
אשתאיל לכון במימרי׃ והעלה על ה
רוחכם היו לא תהיה אשר אתם חס בספ וסי רוחכם

אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן׃ ודאתון
מהרהרין ודסליקת על לבכון קדמי
גלין דאתון אמרין נהי כעממיא
כזרעית מדינתא לשמשא אעא ואבנא׃
חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם׃ קיים אנא אמר ש
אלהים אם לא ביד תקיפא ובדרע מרמם
וברגז שפיך אמלוך עליכון׃ והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ב ג ואנון משיין
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה׃ ואפיק
יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ביד
תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך׃
והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים׃
ואעיל יתכון למדבר עממיא ואתפרע
מנכון תמן אפין באפין׃ כאשר נשפטתי
את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה׃
כמא דאתפרעית מן אבהתכון
במדברא ארעא דמצרים כין אתפרע

ידיחו והקרבתם בשביעי ושלאחרין ⁘ האלהם ז חס בספ וסי לכן הנני מקבץ בן אדם דבר את זקני ואמר אלהם איש שקוצי מה הבמה על הדם והוצאתי בליח
תאכלו כה תאמר אלהם דבל אלהם לפ ⁘ מתנותיכם ל ג חס וג מל וקימ מלבד בית יש מכל ובשאת ⁘ בפיצה בם ב וסי
ניחח בקבצי ⁘

מנכון אמר יי אלהים והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי אתכם
במסרת הברית ואניח עליכון גזירת
דיני ואעיל יתכון במסרת קימא
וברותי מכם המורדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם
כי אני יהוה ואפריש מנכון דמרדו
ודשקרו במימרי מארע תותבותהון
אפיק יתהון ולארעא דישראל לא
ייעלון ותדעון ארי אנא יי ואתם
בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם
שמעים אלי ואת שם קדשי לא
תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם
ואתון בית ישראל כדנן אמר יי אלהים
גבר פולחן טעותיה איזילו פלחו
ובתר דתחבתון ליתיכון צבן לקבלא
למימרי וית שמא דקדשי לא תחלון
עוד במתנתכון ובטעותכון כי בהר
קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני
יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש
את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם

בכל קדשיכם ארי בטורא דקודשי
בטור קדשא דישראל אמר יי אלהים
תמן יפלחון קדמי כל בית ישראל
כולהון בארעא חיא תמן יתקבל
קורבנהון כפריע ותמן אתבע ית
אפרשותכון וית ריש אצותכון בכל
קודשיכון בריח ניחח ארצה אתכם
בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים קרבן
דרעוא יתקבל קרבנכון כפריע כד
אפיק יתכון מבני עממיא ואכניש
יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון
ואתקדש בכון לעיני עממיא וידעתם
כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה לאבותיכם ותדעון ארי
אנא יי כד אעיל יתכון לארעא דישראל
לארעא דקיימית במימרי למתן יתה
לאבהתכון וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם
בם ונקטותם בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם ותדכרון תמן ית אורחתכון
וית כל עובדיכון דאסתאבתון בהון

פנים אל פנים ה׳ וסימנ׳ כי ראיתי אלה׳ ודבר יי אל מש׳ אשר ידעו יי מלאך יי ונשפטתי אתכם שם · בפניהם ג חד כת נבו׳צתם

ותהון חזן בכל בישתכון
דעבדתון: וידעתם כי אני יהוה בעשותי
אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעליליותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה: ותדעון ארי אנא יי
כד אעביד עמכון בדיל שמי לא
כאורחתכון בישתא וכעובדיכון
מחבליא בית ישראל אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף
אל דרום והנבא אל יער השדה נגב:
בר אדם קביל נבואה לאורח דרומא
ואליף על דרומא ואתנבי על חורשא
דחקל דרומא: ואמרת ליער הנגב
שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ
לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת
שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה: ותימר לחורשא דדרומא
קביל פתגמא דיי כדנן אמר יי
אלהים האנא מדליק בך אישתא
ותקטיל בך כל אילן רטיב וכל
אילן יביש לא תטפי לשלהביתא

דמשיציא ויתרשמון בה כל אפיא
מדרום לצפונא: וראו כל בשר כי אני
יהוה בערתיה לא תכבה: ויחזון כל
בני בסרא ארי אנא יי אדליקתה
לא תטפי: ואמר אהה אדני יהוה המה
אמרים לי הלא ממשל משלים הוא:
ואמרית קביל בעותי יי אלהים האנון
אמרין לי הלא ממתיל מתלין הוא:
כא ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף
אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל:
בר אדם קביל נבואה על ירושלם ואליף
על מקדשין ואתנבי על ארעא דישראל:
ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה
הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע: ותימר
לארעא דישראל כדנן אמר יי האנא
שלח רוגזי עלך ואפיק חרבי מנדנה
ואגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה
חייבך: יען אשר הכרתי ממך צדיק
ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב צפון: חלף דאגלי מניך
זכאך בדיל לשיצאה חייבך בכין תפוק

ג מלין ומל מן יא אחרן

ד יער השדה מקדשים הרוח ויקחו

ג מלין מן יא אחרן וסימנ׳ וכעלילותיכם ונתו ועבודתיהן והאחשדרפנים ... וכל עץ ה׳ וסימנ׳ והכיתם רנו ליער והעריס ואבאס

חרבי מולדנה על כל בסרא מדרום
לצפונא׃ וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
עוד׃ וידעון כל בני בסרא ארי אנא
יי אפיקית חרבי מולדנה לא תתוב
עוד׃ ואתה בן אדם האנח
בשברון מתנים ובמרירות תאנח
לעיניהם׃ ואת בר אדם אתאנח בזיוע
חרצין ובמרר תתאנח לעיניהון׃ והיה
כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי באה ונמס
כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח
וכל ברכים תלכנה מים הנה באה
ונהיתה נאם אדני יהוה׃ ויהי ארי יימרון
לך על מא את מתאנח ותימר על
בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב
ויתרשלן כל ידין ותעמי כל רוח
וכל רכובין יתאשדן כמיא הא
אתיא ותתקיים אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר יהוה
אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה׃
בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי

אימר חרבא דמלכא דבבל תקטיל
וחרבא דבני עמון תתני ותשיצי׃ למען
טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק
מרטה או נשיש שבט בני מאסת
כל עץ׃ בדיל למקטל קטולא אשתלפת
בדיל למעבד פורענו אשתננת על
דחדיאו שבטא דבית יהודה ובנימין
לשבטי ישראל כד גלו על דפלחו
לטעותא תבו אנון למטעי בתר
צלמי אעיא׃ ויתן אתה למרטה לתפש
בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה
לתת אותה ביד הורג׃ ויהב פורענותהון
לאתמסרא ביד מלכא דבבל היא מחת
חרבא היא תהי פורענותהון לממסר
יתהון ביד קטולין׃ זעק והילל בן אדם
כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי
ישראל מגורי אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך׃ צוח ואיליל בר אדם
ארי היא הות בעמי היא בכל רברבי
ישראל קטולי חרבא דאתכנשו ואתו
על עמי מסחור סחור בכין טפח על
ירכא׃ כי בחן ומה אם גם שבט מאסת
לא יהיה נאם אדני יהוה׃ ארי אתנביאו
עליהון נביאי ולא תבו ומא יהי בסופהון

הוחדה ג׳ ובעז׳ וסימנ׳ חרב חרב הוחדה טבח טבח הוחדה למרטה לתפש בכף ... מבורי ב׳ וסימנ׳ וישב יעקב בארץ

אימר אף שבטא דבית יהודה מגלא
יגלון ובעובדיהון בישיא לא יתקימון
אמר יי אלהים׃ ואתה בן אדם
הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם׃ ואת בר אדם
אתנבי וטפח יד על יד ותתכפיל חרבא
תליתיתא חרב קטולין היא חרב פורענות
קטלא חרבא דמזיעא להון׃ למען למוג
לב והרבה המכשלים על כל שעריהם
נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח׃ בדיל למתבר לבהון
ולאסגאה מתקליהון על כל קרויהון
מניתי קטולי חרבא וי חרבא אשתליפת
למקטל אשתנינת לשיצאה׃ התאחדי
הימני השימי השמילי אנה פניך
מועדות׃ אשתנני וקטילי מן דרומא
ושיצא מן ציפונא לאן אפך מזמנין׃
וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי
חמתי אני יהוה דברתי׃ ואף אנא איתי
פורענו על פורענו ואניח חמתי
אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד
יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך
עיר ברא׃ ואת בר אדם אתקין לך תרתין
אורחן דייתון בהון קטולי חרבא
דמלכא דבבל ממדינא חדא יפקון
תרויהון ואתרא אתקין בריש פרשות
אורח קרתא אתרא אתקין׃ דרך תשים
לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה
בירושלם בצורה׃ אורחא אתקין
דייתון בה קטולי חרבא מרבת בני
עמון ועל דבית יהודה דנפקו מירושלם
למיתב בקרוין כריכן׃ כי עמד מלך
בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים
לקסם קסם קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד׃ ארי קם מלכא
דבבל על אים פרשות אורח בריש
תרתין אורחן למקסם קסם קשית
בגיריא שאיל בצלמניא חזא בכבדא׃
בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה
לשום כרים על שערים לשפך סללה
לבנות דיק׃ בימיניה הוה קסמא נפיל
למהך לירושלם למנאה אפרורון

ואת יהודה ג׳ וסימנ׳ שלח מנה את ישראל בצורה ... ברא ד׳ בליש׳ וסימנ׳ דרכים ב׳ בו וברא אתהן לברי ולבב בתר כו׳

לפתחא תרעין דייעלון בהון קטולין
לארמא קל באצוחות קרנא למנאה
אפרוכין על תרעין למצבר מליתא
למבני כרקום׃ והיה להם כקסום
שוא בעיניהם שבעי שבעות להם
והוא מזכיר עון להתפש׃ והוה להון
קסומיהון כרבין בעיניהון נחשין
דהוה מנחיש להון ואנון לא ידעין
וארבעין ותשע זמנין הוה כמיין
ומתיתב על פתגמא עד דתיתי ליה
שעתא דיתמסרון בידיה׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם
להראות חטאתיכם בכל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשו׃ בכן כדנן
אמר יי אלהים חלף דאדכרתון חוביכון
באתגלאה מרדיכון לאתחזאה חטאיכון
בכל עובדיכון חלף דאדכרתון ביד
מלכא דבבל תתמסרון׃
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר
בא יומו בעת עון קץ׃ ואת חייב
קטולא רשיעא רבא דישראל דמטא
יום תבריה עדן תשלמת חובוהי
כד מטא קציה׃ כה אמר אדני
יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה
השפיל׃ כדנן אמר יי אלהים אעדי
מצנפתא משריה כהנא רבא ואבטיל
כתרא מצדקיה מלכא אימר דין ודין
באתריה לא יתקיים מגלא יגלון גדליה
בר אחיקם דלא הות דיליה יסבנה צדקיה
דדיליה היא תעדי מניה׃ עוה עוה
עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא
אשר לו המשפט ונתתיו׃ חוביהון דחנו
כחוביהון אתפרע מנהון אף לדין לא
תתקיים ליה עד דאיתי עלוהי פורענו
ישמעאל בר נתניה ואמסרניה בידיה׃
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה
לטבח מרוטה להכיל למען ברק׃
ואת בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר
יי אלהים על בני עמון ועל חסודיהון
ותימר חרבא חרבא אשתליפת
למקטל אשתננת לשיצאה בדיל
למהוי לה צחצוחין׃ בחזות לך שוא
בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון

ב׳ חד מל׳ העטרה וחד חס׳
היה ד׳ ליה תהיה
ג׳ ומל׳
דין חס׳

המצנפת ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ המצנפת מל׳ חטאתו חס׳ · פתוחה ג׳ ומל׳ וסימנה׳ ויעזבו את העיר חרב חרב ואגרת

קץ׃ בחזות נבואה לך שקר באלפא לך
כדבין למימסר ית צורך בצורי קטילי
רשיעיא דמטא יום תברהון עידן
סעורן בישתהון כד מטא קצהון׃ השב
אל תערה במקום אשר נבראת בארץ
מכורותיך אשפט אתך׃ אתיב חרבא
לתרנה באתר דאתבריתון בארע
תותבותכון אתפרע מנכון׃ ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך
ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי
משחית׃ ואשפוך עלך חמתי באישת
פורענותי אתקין עלך ואמסרנך ביד
גברין רשיעין דאומנין לחבלא׃ לאש
תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃ לעממיא
דתקיפין כאשתא תתמסרין לאשתצאה
חובת קטולך תהי בגו ארעא לא ייעול
דוכרנך ארי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבתיה׃ ואת בר אדם התוכח
התוכח ית קרתא דאשדי דם זכי בגוה

ותחוי לה ית כל תועבתהא׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה׃ ותימר כדנן אמר יי
אלהים קרתא דאשדי דם זכי בגוה
מטא עדן תברה ודפלחין לטעותא
בגוה בדיל לסאבותה׃ בדמך אשר
שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית
טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד
שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים
וקלסה לכל הארצות׃ בחובת דם זכי
דאשדת חבת ובפלחן טעותיך דפלחת
אסתאבת וקריב יום תבריך ומטא עדן
בעותיך על כין יהבתיך חסודין לעממיא
ולעיב לכל מדינתא׃ הקרבות והרחקות
ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת
המהומה׃ דקריבן ודרחיקן מניך
יתלעבן ביך סואבת שמא דסגיאן
אתרגושתהא׃ הנה נשיאי ישראל
איש לזרעו היו בך למען שפך דם׃
הא רברבי ישראל גבר לתקפיה הוו
ביך בדיל למשפך דם זכי׃ אב ואם
הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך
יתום ואלמנה הונו בך׃ אבא ואמא

ותבוא עד מל וסימנה בלאט בעלת מתק דשת בחכמתה דרך מבוא הסוסים שנותיך חלב חרב ההוא הפלתי וכל כתוב כות בג׳ בניס

אקילו ביך לגיורא אנסו אונסא
בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך׃
קדשי בזית ואת שבתתי חללת׃ על
קודשי בסרת וית יומי שביא דילי
אחלת׃ אנשי רכיל היו בך למען שפך
דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו
בתוכך׃ גברי אכלי קרצא הוו ביך בדיל
למשפך דם זכי ובטוריא פלחו ביך
לטעותא עיצת חטאין עבדו בגויך׃
ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו
בך׃ עריית אבא גליו ביך אתא טמאה
ענו ביך׃ ואיש את אשת רעהו עשה
תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה
ואיש את אחתו בת אביו ענה בך׃
וגבר ית איתת חבריה עבד תועיבא
וגבר ית כלתיה סאיב בעיצת חטאין
וגבר ית אחתיה בת אבוהי ענו ביך׃
שחד לקחו בך למען שפך דם נשך
ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני יהוה׃ שחדא
קבילו ביך בדיל למשפך דם זכי
חבוליא ורביתא נסבת ואהנית רחמך
באונסא ופלחני שבקת אמר יי אלהים׃
והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית

ועל דמך אשר היו בתוכך׃ והא איתי
פורענותי עלך בחובי ממון אונסיך
דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך׃
היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי׃ היתקף לביך אם יתחסנן ידך
ליומיא דאנא עתיד למעבד עמיך
אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃ והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי
טמאתך ממך׃ ואגלי יתיך לבינ׳ י
עממיא ואבדרניך במדינתא ואסיף
סובתיך מניך׃ ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה׃ ואתקדש ביך
לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם היו לי בית ישראל
לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועפרת
בתוך כור סגים כסף היו׃ בר אדם הוו
קדמי בית ישראל לפסולא כולהון כמא
דמערב נחשא ובעיץ וברזלא ואבר בגו
כורא לפסולת כספא הוו׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם
לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך

שבתתי ג׳ חס כולה אור׳ וימרו בי׳ בית ישראל קדשי בזית ושארא מל׳ בעשק ב׳ ובעג׳ וסימנ׳ אב ואם הקלו בך ותבצעי רעיך

ירושלם׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דהויתון כולכון לפסולא בכין
האנא כניש יתכון לגו ירושלם׃ קבצת
כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל
אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך
כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם׃ כמכנש כסף ונחש
וברזל ואבר ובעיץ לגו כורא
לאתקפא עלוהי נורא לאמסיותיה
כין אכניש ברגזי ובחמתי ואסיף
ואשיצי יתכון׃ וכנסתי אתכם ונפחתי
עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה׃
ואכניש יתכון ואתקיף עליכון באישת
פורענותי ותתמסון בגוה׃ כהתוך
כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם׃
כאתמסאה כספא בגו כורא כין
תתמסון בגוה ותדעון ארי אנא יי
שפכית חמתי עליכון׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה
היא לא גשמה ביום זעם׃ בר אדם
אימר לה את ארעא דישראל ארעא

מדכיא היא לא אתעבידו בה עובדין
טבין דיגנון עלה ביום לוט׃ קשר
נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף
נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה
הרבו בתוכה׃ סיעת ספריהא בגוה
כאריון נהמין למקטל קטולא נשא
קטלו עותר ויקר נסיבו ארמלתהא
אסגיו בגוה׃ כהניה חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין
הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל בתוכם׃ כהניא
חטפין באוריתי ומפסין קודשי בין
קודשא לחולא לא אפרישו ובין
מסאבא לדכיא לא הודעו ומיומי
שבייא דילי כבשו עיניהון ואחלת רעותי
בניהון׃ שריה בקרבה כזאבים טרפי
טרף לשפך דם לאבד נפשות למען
בצע בצע׃ רברבהא בגוה כדיבין חטפי
חטוף למשפך דם זכי לאובדא נפשן
בדיל לקנאה ממון דשקר׃ ונביאיה
טחו להם תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה
ויהוה לא דבר׃ ונביי שקרא דבגוה
דמן לדבני מחצא ושיעו ליה פטיר

טרף ד̇ וסימנ̇ קשר נביאיה ארי אריה נפשו ... והפיצותי דוחתמתי מל̇ דמחראות הפתני כל̇ וש̇ הפצותי כל̇ ... והנחתי ב̇ וס̇
והתכתי אתכם ונתתי רוחי ...

דלא חזן מתנבן שקר ומלפין להון
כדבין אמרין כדנן אמר יי אלהים ומן
קדם יי לא אתמלל׃ עם הארץ עשקו
עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת
הגר עשקו בלא משפט׃ עמא דארעא
עשקו עשקא וגזלו גזילא ומסכין
וחשיך אוניאו ולגיורא אנסו בדלא
בדחזי׃ ואבקש מהם איש גדר גדר
ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי׃ ואתבעי מנהון
קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום
בתרעתא קדמי ויבעי רחמין על
עמא דארעא בדיל דלא לחבלותה
ודלא אשכחית׃ ואשפך עליהם זעמי
באש עברתי כליתים דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה׃ ושפכית עליהון
חמתי באישת פורענותי שיציתינון
פורענות אורחהון ברישהון יהבית
כג אמר יי אלהים׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שתים
נשים בנות אם אחת היו׃ בר אדם
אתנבי על תרתין מדינן דאנון כתרתין
נשין דבנת אימא חדא הואה׃ ותזנינה

במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו
שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן׃ וטעאה
במצרים בתר פלחן טעותהון טעאה
תמן פלחא לטעותא ותמן קלקילא
עובדיהון׃ ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה׃ ושמהתהון אהלה
רבתא ואהליבה אחתה והואה משמשן
קדמי ואצלחא בבנין ובבנן ושמהתהון
שמרון אהלה וירושלם אהליבה׃ ותזן
אהלה תחתי ותעגב על מאהביה
אל אשור קרובים׃ וטעת אהלה מבתר
פלחני ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא
בתר בני אתור קריבהא׃ לבשי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים
רכבי סוסים׃ לבשי גמר שלטונין
וטורנין עולימי חמדתא כולהון פרשין
רכבי סוסון׃ ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם ובכל אשר
עגבה בכל גלוליהם נטמאה׃ ואתרעיאת
למטעי בתריהון עולימי בני אתור
כלהון ובכל דאתרעיאת בכל פולחן
טעותהון אסתאבת׃ ואת תזנותיה

ובכל אשר ה׳ וסימנ׳ תשמרון תרמש תשאלך ושאול עגבה ס״ קרובים ה׳ מל׳ וסימנ׳ שמען והזן אהלה לשכות וגם הקרובים

ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו
בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה: וית פולחן
טעותה דהוה עמה ממצרים לא שבקת
ארי יתה אפלחו לטעותא ואנון אלפוהא
עובדין בישין ושפכו טעותהון עלה:
לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור
אשר עגבה עליהם: בכין מסרתיה
ביד רחמהא ביד בני אתור דאתרעיאת
למטעי בתריהון: המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה:
אנון גליאו קלנה בנהא ובנתהא שבו
ועמה בחרבא קטילו והות שום למדינתא
ופורענות דינין עבדו בה: ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת
תזנותיה מזנוני אחותה: וחזת אחתה
אהליבה וחבילת רחמתה מנה וית
טעותהא מטעות אחתה: אל בני
אשור עגבה פחות וסגנים קרבים
לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם: בתר בני אתור
אתרעיאת למטעי שלטונין וטורנין
קריבין לבשי גמר פרשין רכבי סוסון

עולימי חמדתא כולהון: וארא כי
נטמאה דרך אחד לשתיהן: וגלי קדמי
ארי אסתאבת אורח חדא שווי לתרתיהן:
ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה
על הקיר צלמי כשדים חקקים בששר:
ואוסיפת על טעותה וחזת גברין
מצירין על כותלא צלמי כסדאי
מצירין בסממנין: חגורי אזור במתניהם
סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלישים כלם דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם: אסירין זרזין בחרציהון
מחתין קולסין ברישיהון חיזו גברין
כולהון דמות בני בבל מדינת כסדאי
ארע ילדותהון: ותעגב עליהם למראה
עיניה ותשלח מלאכים אליהם
כשדימה: ואתרעיאת למטעי בתריהון
בתר חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון
למדינת ארע כסדאי: ויבאו אליה בני
בבל למשכב דדים ויטמאו אותה
בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה
מהם: ואתו לותה בני בבל למעבד
רחמין וסאיבו יתה בטעותהון ואסתאבת
בהון עד דקצת נפשה בהון: ותגל
תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי

ותוסף ג מל וסימנ׳ המלחמה אל תזנותיה ותוסף אסתר [illegible] לנשים ב וסימנ׳ ותהי שם לנשים אל תתן לנשים חילך

מעליה כאשר נקעה נפשי מעל
אחותה: ואתגליאת בהתתה ואתחזי
קלנה ורחיק מימרי יתה כמא דרחיק
מימרי ית אחתה: ותרבה את תזנותיה
לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה
בארץ מצרים: ואסגיאת ית טעותה
לאדכרא ית יומין דמלקדמין דטעת
בהון כד הות בארעא דמצרים:
ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם:
ואתרעיאת למהוי שמשא להון
דכבסר חמרין בסרהון וצחנת סוסותא
צחנתהון: ותפקדי את זמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך למען שדי
נעוריך: ואדכרת ית חובי עיצת חטך
דמלקדמין במעבדיך ממצרים
רחמו בדיל חטאי ינקותיך:
לכן אהליבה כה אמר אדני
יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך
את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים
עליך מסביב: בכין אהליבה כדנן אמר
י״י אלהים האנא מיתי בגלי ית רחמך
עלך ית דקצת נפשיך בהון ואיתינון
עלך מסחור סחור: בני בבל וכל

כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני
אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים
כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים
כלם: בני בבל וכל כסדאי פקודאי
ושועאי וקועאי כל בני אתור עמהון
עולימי חמדתא שלטונין וטורנין
כולהון גברין וזמינין רכבי סוסון
כולהון: ובאו עליך הצן רכב וגלגל
ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו
עליך סביב ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם: ויתון עלך
במני זינא ברתכין וגלגלין ומשרית
עממין דמזינין בעגילין וקולסין
ימנון עלך סחור סחור ואתין קדמיהון
פורענות דינין ויתפרעון מניך
בנימוסיהון: ונתתי קנאתי בך ועשו
אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך
בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו
ואחריתך תאכל באש: ואתין פורענות
ביך ויתפרעון מניך ברגז ותרבך
ויקירך יגלון ועמיך בחרבא יתקטלון
אנון בנך ובנתך ישבון ושפר ארעיך
תתוקד בנורא: והפשיטוך את בגדיך
ולקחו כלי תפארתך: וישלחונך לבושי

וקובע ב׳ בליש׳ ומל׳ וסימנ׳ ונתן קובע נחש׳ צנה ומגן וקובע ״׳ תאכל ט׳ וסי׳ והנותרת ממנה וכל מנחה המחטא וכל חטאת
ובין החיה ואחריתך יורישנה גם כספם לכן חכו לי

יקריך ויסבון מני תושבחתיך
והשבתי זמתך ממך ואת זנותך
מארץ מצרים ולא תשאי עיניך
אליהם ומצרים לא תזכרי עוד
ואבטיל חובי עיצת חטך מניך
וית פולחן טעותיך דהוה עמיך
כד הוית בארעא דמצרים ולא
תזקפין עינך להון ותעות מצראי
לא תדכרין עוד   כי כה
אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר
שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם
ארי כדנן אמר יי אלהים הא אנא מסר
ליך ביד דסנית ביד דקצת נפשיך
בהון ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה
ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך
ויתפרעון מניך בדבבו וישבון כל
ליאותיך וישבקונך מטלטלא ושביקא
ותתגלי בהתת טעותיך וחובי עיצת
חטך וזנוניך   עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם
חובך גרמו אלין ליך בדטעית בתר
עממיא ואסתאבת בפלחן טעותהון
בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה

בידך   באורח אחתיך הליכת ואתן
כס פורענותה בידיך   כה
אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג
מרבה להכיל   כדנן אמר יי אלהים כס
פורענות אחתיך תשתין תקיפתא
וחסינתא תהן לחיך וללעיב מסגי
עקא דאתיתי עלך   שכרון ויגון תמלאי
כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון
הא כרוא ודוון תתמלין כס עלו ואשתממו
כס פורענות אחתיך שמרון   ושתית
אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם
אדני יהוה   ותשתין יתה ותנמצין ית
פורענותה תקבלין ובסריך תתלשין
ארי אנא יי גזרית במימרי אמר יי
אלהים   לכן כה אמר אדני
יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי
ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי
זמתך ואת תזנותיך   בכין כדנן אמר
יי אלהים חלף דשבקת פולחני ואהרחקת
דחלתי מלקביל עינך ואף את קביל
חובי עיצת חטך וטעותיך
ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט

ושתית שתית ג בליש וסימנ ומצית קבעת ומצית ומצית ל ולית כות וחד את קבעת כוס חמתו שתית מצית

את אהלה ואת אהליבה והגד להן
את תועבותיהן ׃ ואמר יי׳ לי בר אדם
התוכח ית אהלה וית אהליבה וחוי
להון ית תועיבתהון ׃ כי נאפו ודם
בידיהן ואת גלוליהם נאפו וגם את
בניהן אשר ילדו לי העבירו להם
לאכלה ׃ ארי זנאין בהון ודם זכי אשדו
בידיהון ובתר פולחן טעותהון טעו
ואף ית בניהון דעתידין למפק מנהון
תולדת קודשא קדמי אעברו להון
לפלחן ׃ עוד זאת עשו לי טמאו את
מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי
חללו ׃ עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו
ית בית מקדשי ביומא ההוא וית יומי
שבאי דילי אחילו ׃ ובשחטם את
בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
ביתי ׃ ובנכסותהון ית בניהון לפלחן
טעותהון ועלו לבית מקדשי ביומא
ההוא לאחלותיה והכדין עבדו בגו
בית מקדשי ׃ ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך שלוח
אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת
עיניך ועדית עדי ׃ ואף ארי שלחא

לגבריא דאתן מרחיק דאזגד שליח
לותהון והא אתו לאתר דזמינת אתקנת
שוקין ומנית פרטוריין ׃ וישבת על
מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמני שמת עליה ׃ ורמית
דרגשין מכיכין מכבין דיקר ופתורין
מלן כל טוב סדרת קדמיהון וקטורת
בסמי ומשחי שוית עליהון ׃ וקול
המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממדבר ויתנו
צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת
על ראשיהן ׃ וקלא דרגושת הון
דשלן שליוא בגוה ולתקוף גבריין
מסגי אנשא אתן סחור סח ממדברא
ויהבו שירין על ידיהון וכתר
דתשבחא על רישיהון ׃ ואמר לבלה
נאפים עת יזנה תזנותה והיא ׃ ואמרית
לכנשתא דישראל דבלאת עמרה
בחובין כען תשבוק מטעותה ותתוב
לפלחני ולא תכת ׃ ויבא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל
אהליבה אשת הזמה ׃ ועלו לותה
כמא דעלין לות אתתא פונדקיתא
כין עלו לאהלה ולאהליבה מרינן

מובאים ג׳ וסימנ׳ להתגלל עלינו לשחת הארץ מובאים סבאים [illegible] טמאו ג׳ וסימנ׳ אחתם את מקדשי את היכל

דעיצתהון חטאין: ואנשים צדיקם
המה ישפטו אותהם משפט נאפות
ומשפט שפכות דם כי נאפת
הנה ודם בידיהן: וגברין זכאין
בקבלהון אנון יתפרעון מנהון
פורענות גייפן ופורענות אשדת
דם ארי זנאין בהון ודם זכי אשדו
בידיהון: כי כה אמר
אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזעוה ולבז: ארי כדנן אמר
יי אלהים אתנבי דיסקון עליהון משרין
ואמסר יתהון לתבר ולביזא: ורגמו
עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש
ישרפו: וירגמון יתהון באבני קלע
משרין ויבזעון יתהון בסופיהון
בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון בנורא
יוקדון: והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו
כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה:
ואבטיל חובי עיצת חטין מן ארעא
ויתרדין כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת
חטיכון: ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי
גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני
יהוה: ויתיהבון חובי עיצת חטיכון

עליכון וחטאי פלחן טעותכון תקבלן
ותדען ארי אנא יי אלהים:
כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי בשנא
תשיעיתא בירחא עשיראה בעסרא
לירחא למימר: בן אדם כתוב לך את
שם היום את עצם היום הזה סמך מלך
בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: בר
אדם כתוב לך ית שם יומא ית כרן יומא
הדין סמך מלכא דבבל על ירושלם
בכרן יומא הדין: ומשל אל בית המרי
משל ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים
ואתנבי לעמא סרבנא נבואה ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אתנבי דיסקון
משרין על קרתא ואף אתיהיב לה
ארכא לקבלא מצירא: אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא: כניש רברבהא לגוה
כל גבר גיבר אימתן וגבר עביר קרב
משרית עממין מלי יתה: מבחר הצאן
לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח
רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה:

שפכות ג בליש וסימנ׳ ושפטתיך ואנשים וידים קדמו׳ שפכת כת׳ ושנ׳ שפכות כת׳ [illegible] כתוב ומל בליש וסימ׳ וכתוב בספר
כתוב דסמך כתוב דיוסף אכתוב לו בכתוב עמים [illegible] שפת ג וסימנ׳ הסיר הגדולה ומשל אל בית המרי ב בו [illegible]

מרלכי עממיא קריבו ואף טקיס סומכותא
עמהון אכבע זמנה אף יתרמון קטילהא
בגוה׃ לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה
בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל׃
בכין כדנן אמר יי אלהים ווי על קרתא
דאשדי דם זכי בגוה דהיא כדודא
דזיהומתיה ביה וזיהומתיה לא נפקת
מנה גלו על גלו אתפק עמה מדלא
אתעביד בה תיובא׃ כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע שמתהו לא
שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר׃
ארי דם זכי דאתאשיד בגוה בזידו
ובדרע מרמם שפכתיה לא שפכתיה
בשלו למעבד עלוהי תיובא׃ להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח
סלע לבלתי הכסות׃ למעבד פורענו
לאתפרעא בתקוף גליתי חוביהון
על דאשדו דם זכי בגלאי בדיל דלא
לאשתבקא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני
אגדיל המדורה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים ווי על קרתא דאשדו דם זכי בגוה

אף אנא אסגי תכלה׃ הרבה העצים
הדלק האש התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות יחרו׃ אסגי מלכא
כניש משריתא טקיס סומכותא וזמין
עלה עבדי קרבא וגיבריהא ישתכשון׃
והעמידה על גחליה רקה למען תחם
וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה׃ ואשאר ארעה צדיא
בדיל דיצדון ויסופון תרעי קרוהא
ויתמסון בגוה עבדי סובתה ויסופון
חובהא׃ תאנים הלאת ולא תצא ממנה
רבת חלאתה באש חלאתה׃ תסקופין
אתמליאת ולא יפקון מנה עבדי בשתה
בנורא תתוקד מסגיאות חובהא׃ בטמאתך
זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי
בך׃ בראסתאבת בעיצת חטין חלף
דדכיתיך ולא דכית מסובתיך לא
תדכן עוד עד דאניח ית חמתי ביך׃
אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא
אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה׃
אנא יי גזרית במימריאתא ותתקיים
לא אמנע ולא אחוס ולא ארחים

ולא תיצא ו' וסימנ׳ ולא תיצא משם ולא תצא ממנה רבת חלאתה ולא תצא בצבאו׳ וכן

פאורחתיך כישתא וכעובדך מקלקלא
אתפרע מנך אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה
ולא תבוא דמעתך: בר אדם האנא
נסיב מנך ית רגגא דעינך במותא
ולא תספוד ולא תבכי ולא תשגר
דמעין: האנק דם מתים אבל לא
תעשה פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה על שפם
ולחם אנשים לא תאכל: אינק שתוק
על מיתך אבלא לא תעביד טוטפתך
יהוין ברישך ומסנך תשוי ברגלך
ולא תתעטף על שפם ולחים אבילין
לא תיכול: ואדבר אל העם בבקר
ותמת אשתי בערב ואעש בבקר
כאשר צויתי: ואתנביתי לעמא
בצפרא ומיתת אתתי ברמשא ועבדית
בצפרא כמא דאתפקדית: ויאמרו
אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה
לנו כי אתה עשה: ואמרו לי עמא
הלא תחוי לנא מא אלין לנא דאת עביד:

ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר:
ואמרית להון פתגם נבואה מן קדם יי
הוה עמי למימר: אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר
עזבתם בחרב יפלו: אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים האנא מפיס ית
בית מקדשי יקר תקפכון רגגא דעיניכון
וחבוב נפשכון ובניכון ובנתכון דשבקתון
בחרבא יתקטלון: ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא תעטו ולחם
אנשים לא תאכלו: ותעבדון כמא
דעבדית על שפם לא תתעטפון ולחים
אבילין לא תיכלון: ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו
ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל
אחיו: וטוטפתכון ברישיכון ומסניכון
ברגליכון לא תספדון ולא תבכון ותתמסון
בחוביכון ותתנהמון גבר על אחוהי:
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני
אדני יהוה: ויהי יחזקאל לכון לאת
ככל דעבד תעבדון במיתה ותידעון

בט
אמירה לבית ישר׳ ג
ג ב מל וחד חס ג
וחס
וחס
ס ב
היה
ג קיה
ה׳ כי כן כי כן ואעש ואעש ונבאו

אמירה לבית ישראל ג וסימנה׳ הנני מחלל למענכם אני עשה דרשוני ... ראשיכם ז וסימנ׳ תפלעו אתם נצבים ופארכם נקך
שאו שערים ... וידעתם כי אני יי אלהי׳ ג וסימ׳ והיתה ידי זמתכנה והיה יחזקאל ...

ארי אנא יי אלהים ׃ ואתה
בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את
מעוזם משוש תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם ׃
ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי מנהון
ית בית מקדשהון יקר תקפהון וחיבוב
נפשהון דטב להון מבניהון ומבנתהון ׃
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות
אזנים ׃ ביומא ההוא ייתי משיזבא
לותך לאשמעותך בסורא ׃ ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם
עוד והיית להם למופת וידעו כי אני
יהוה ׃ ביומא ההוא יתפתח פומך במיתי
משיזבא ותתנבי ולא תשתוק עוד
ותהי להון לאת ותידעון ארי אנא יי ׃
כה ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר ׃ בן אדם שים פניך אל בני
עמון והנבא עליהם ׃ בר אדם קביל
נבואה על בני עמון ואתנבי עליהון ׃
ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת
ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי

הלכו בגולה ׃ ותימר לבני עמון קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
חלף דאמרת חדוא על מקדשי ארי
איתחל ועל ארעא דישראל ארי צדיאת
ועל דבית יהודה ארי הליכו בגלותא ׃
לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך ׃
בכין הא אנא מסר ליך לבני מדינחא
לירותא ויתבון בירניתהון ביך ויגדון
ביך משכניהון ואנון ייכלון טוב
ארעיך ואנון ישתון נכסיך ׃ ונתתי את
רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה ׃ ואתין ית
רבה למדור גמלין וית בני עמון לבית
משרי עדרין דען ותידעון ארי אנא יי ׃
כי כה אמר אדני יהוה יען
מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל
שאטך בנפש אל אדמת ישראל ׃ ארי
כדנן אמר יי אלהים חלף דטפחתא בידך
ורפסתא ברגלך וחדיתא בכל ניפוח
נפש על ארעא דישראל ׃ לכן הנני
נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן

שמעו דבר אדני יהוה ג וסימנ׳ הרי קדמ׳ ואמרת לבני עמון הרי בתרא׳ ... טירותיהם ג מל׳ בל״ב וסימנ׳ וישבו ומכשלות ואלה

הארצות אשמידך וידעת כי אני
יהוה׃ בכין האנא מרים ית מחת גבורתי
עלך ואתנינך לביזא לעממיא ואשיצינך
מביני עממיא ואבדינך מן מדינתא
אשיצינך ותידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה׃
כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרו
מואבאי ושעיר מא שנו מכל עממיא
דבית יהודה׃ לכן הנני פתח את כתף
מואב מהערים מעריו מקצהו צבי
ארץ בית הישימות בעל מעון
וקריתמה׃ בכין האנא תבר ית תקוף
מואב מקרוי יהון מכרכיהון עד מצחהון
חדות ארעהון בית ישימות בעל
מעון וקריתים׃ לבני קדם על בני
עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר
בני עמון בגוים׃ בני מדנחא ייתון על
בני עמון ואמסרינה לירותא בדיל
דלא יהי דוכרן בני עמון בעממיא׃
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה׃ ובמואב אעביד פורענות
דינין וידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום
בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דעבדו אדומאי כתקוף פורענו לבית
יהודה וחבו חובא ואתפרעו מנהון׃
לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על
אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב
יפלו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים וארים
מחת גבורתי על אדום ואשיצי מנה
אנשא ובעירא ואתנינה חרבא מדרומא
ודבני דדן בחרבא יתקטלון׃ ונתתי
את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו
וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה׃
ואתין ית פורענותי באדום ביד עמי
ישראל ויתפרעון מן אדום
כרוגזי וכחמתי וידעון ית פורענותי
אמר יי אלהים׃ כה אמר אדני
יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית
איבת עולם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דעבדו פלשתאי בדבבו ואתפרעו
פורענו בציפות נפש בדיל לחבלא
דדבבות עלם׃ לכן כה אמר

ככל הגוים ד וסימנ׳ ואמרת אשימה עלי מלך שימה לנו מלך והיינו יען אמר מואב ושעיר ... אשום ב חד חס וחד מל׳
וסימנ׳ אשם הוא אשם ויאשמו אשום קדמ׳ חס

אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית
חוף הים: בכין כדנן אמר יי אלהים
האנא מרים מחת גבורתי על פלשתאי
ואשיצי ית עמא דחייבין לאשתיצאה
ואוביד ית שאר ספר ימא: ועשיתי
בם נקמות גדולות בתוכחות חמה
וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי
בם: ואעביד בהון פורענון רברבין
בתקוף רגז וידעון ארי אנא יי כד
איתי ית פורענותי בהון:
כו ויהי בעשתי עשרה שנה באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: והוה
בחדא עסרי שנין בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם
האח נשברה דלתות העמים נסבה
אלי אמלאה החרבה: בר אדם חלף
דאמרת צר על ירושלם חדוא אתברת
דהות מספקא סחורא לעממיא אסתחרת
למיתי לותי דהות מליא חריבת: לכן
כט כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר
והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו: בכין כדנן אמר יי אלהים

האנא שלח רוגזי עלך צור ואסיק
עלך משרית עממין סגיאין כמיסק
ימא באתרגושת גלוהי: ושחתו חמות
צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה
ונתתי אתה לצחיח סלע: ויחבלון
שורי צור ויפגרון מגדלהא ואעקר
עפרה מנה ואתין יתה לשעיעות כיף
גלו: משטח חרמים תהיה בתוך הים
כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה
לבז לגוים: משטח צידין תהי בגו
ימא ארי אנא גזרית במימרי אמר
יי אלהים ותהי לבזא לעממיא: ובנותיה
אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה: ויתבי כפרנהא דבחקלא
בחרבא יתקטלון וידעון ארי אנא יי:
כי כה אמר אדני יהוה הנני
מביא אל צר נבוכדנצר מלך בבל
מצפון מלך מלכים בסוס וברכב
ובפרשים וקהל ועם רב: ארי כדנן
אמר יי אלהים האנא מיתי על צר
נבוכדנצר מלכא דבבל מצפונא מלך
מלכיא בסוסון ובריתכין ובפרשין
ומשרין ועם סגי: בנותיך בשדה
בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך

ד' מל' בל"ש פלשתים כדך ותשכח יי' כיריעה

ח' וכל ירמיה כוס בג"ג שוא ודמשק נפל

צי' הספר צ' פיס דחס חדש ויהי בעשתי פלגיה דספ' נהה על המון

לכן כה אמר יי אלהים כט וסימנה נתכת המנכם ושואת חלליכם דברכם ובקעתי כסתות כנה הגפן אלתי הזכרכם לסיגים גוך הדמים ודדנה
ברהים כהעלות הים בלב אלה חרב שכר זדעתין גבהת בריה ארוס פלא דענפכם ורחמתי יסד עבדי יורן סביב

עליך סללה והקים עליך צנה ויתבי
כפרנך דבחקלא בחרבא יקטיל ויבני
עלך כרקום ויצבר עלך מליתא ויקים
עלך דמזינן בתריסין ומחי קבלו
יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ
בחרבותיו ומחת פגוזוהי יתן בשורך
ומגדלך יתרע באבני ברזליה משפעת
סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל
ורכב תרעשנה חומותיך בבואו
בשעריך כמבואי עיר מבקעה
מרפסת סוסותיה יחפונך אבקהון
מקל פרשין וגלגלין ורתיכין יזועון
שורך במיעלוהי בתרעך כמא דעלין
בקרתא דמתרעא משור בפרסות
סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך
בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד
בפרסת סוסותיה ידוש ית כל שוקך
עמיך בחרבא יקטיל וקמת תוקפיך
לארעא ימגר ושללו חילך ובזזו
רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך
יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך
מים ישימו ויבזון נכסך וישבון
סחורתיך ויפגרון שורך ובתי חמדתיך
יתרעון ואבנך ואעך ועפריך בגו

מיא ישוון והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע עוד ואבטיל
אתרגושת זמריך וקל ניגון כינרך
לא ישתמע עוד ונתתיך לצחיח סלע
משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד
כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה
ואתנינך לשעיעות כיף גרי משטח
מצידין תהין לא תתבנן עוד ארי אנא
יי גזרית במימרי אמר יי אלהים

כה אמר אדני יהוה לצור
הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג
הרג בתוכך ירעשו האיים [illegible] כדנא אמר
יי אלהים לצור הלא מקל מפלת קטילך
בניהום מטעני חרב כד יתרמון קטילין
בגויך יזועון פרוריא וירדו מעל
כסאותם כל נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו
חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו
לרגעים ושממו עליך ויחתון מעל
כורסותהון כל רברבי ימא ויעדון ית
מעיליהון וית לבושי ציוריהון ישלחון
זיע ילבשון על ארעא יתבון ויזועון
מן קדם תברהון ויצדון עלך ונשאו
עליך קינה ואמרו לך איך אבדת

ישבו ג׳ חרדות חילם ועשירים ואת בגדי ג׳ וסימנ׳ השרד ג׳ בן השרד תנינ׳ ותליתאי וחד משמן המשחה רקמתם
סימ׳ דומחי קבלו בחמותיך כת תרעשנה ושלחה בני ארוד בני מל׳ ובנו בני חמתיך כת ושז׳ חומתיך כת

נושבת מימים העיר ההללה אשר
היתה חזקה בים היא וישביה אשר
נתנו חתיתם לכל יושביה׃ ויטלון עלך
אליא ויימרון ליך איכדין אבדת
דהוית יתבא בגו ימא קרתא משבחתא
דהות יתבא בתקוף ימא היא ויתבהא
איכדין אתמסרו לתבר כל יתבהא׃
עתה יחרדו האיין יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצאתך׃ כען יזועון
פרוריא ביום מפלת קטילך ויתבהלון
נגותא דבימא במיפק גלותיך׃
כי כה אמר אדני יהוה בתתי
אתך עיר נחרבת כערים אשר לא
נושבו בהעלות עליך את תהום
וכסוך המים הרבים׃ ארי כדנן אמר
יי אלהים כד אתין יתיך קריא חרבא
כקרוין דלא אתיתבא באסקותי עלך
משרית עממין סגיאין כמי תהומא
ויחפונך עממין סגיאין׃ והורדתיך
את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות מעולם את
את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים׃ ואחתינך עם נחתי
גוב בית אבדנא לות עמא דמן

עלמא ואיתבינך בארעא ארעיתא
כחרבתא דמן עלמא עם נחתי גוב
בית אבדנא בדיל דלא תתיתבין
ואתין חדוא בארעא דישראל׃
בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא
תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה׃
כיד לא הוית אתנינך ותבעין תהון ותתבעין
ולא תשתכחין עוד לעלם אמר יי
כז אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ ואתה בן אדם שא על
צר קינה׃ ואת בר אדם טול על צור
אליא׃ ואמרת לצור הישבתי על
מבואת ים רכלת העמים אל איים
רבים כה אמר אדני יהוה צור
את אמרת אני כלילת יופי׃ ותימר לצור
דיתבא על מגרש מחוזי ימא מספקא
סחורא לעממיא לנגוון סגיאין כדנן
אמר יי אלהים צור את אמרת אנא
משכללא בשופרי׃ בלב ימים גבוליך
בניך כללו יפיך׃ בגו ימא תחומך
אדריכלך שכלילו בניניך׃ ברושים
משניר בנו לך את כל לחתים ארז
מלבנון לקחו לעשות תרן עליך׃

בהעלות ג̇ וסימנ̇ העלה בסערה תהום וחד ובהעלות אהרן ויהי דבר ואתה בן אדם ה̇ וסימנ̇ קץ דרכים התשפוט שא על

צירון מסניר בנו ליך ית כל גשריך
ארזין מלבנן נסיבו למעבד תורנין
עלך׃ אלונים מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת אשרים מאיי
כתיים׃ בלוטין ממתנן עבדו משוטי
ספינך תירומי תרעך דפין דאשכרעין
מכבשין בשין דפיל בית חופאה
לאתיסרון ממדינת אפוליא׃ שש
ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות
לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה
היה מכסך׃ בוץ וציורין ממצרים
הוה פרסיך למהוי לך לאת תכלא
וארגונא ממדינת איטליא הות כסותך׃
ישבי צידון וארוד היו שטים לך
חכמיך צור היו בך המה חבליך׃ יתבי
צידון וארוד הוו שטין ומיתן
סחורא לגויך חכימיך צור הוו בך אנון
פרנסך׃ זקני גבל וחכמיה היו בך
מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם
היו בך לערב מערבך׃ סבי גבל וחכימהא
הוו בך מתקפי צורלך כל נחתי ספינ
ימא וספניהון הוו שטין ומיתן
סחורא לגויך׃ פרס ולוד ופוט היו
בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע

תלו בך המה נתנו הדרך׃ פרסאי ולודאי
ופוטאי הוו במשריתיך גברי עבדי
קרביך עגילין וקולסין תלו בך אנון
אסגיאו זיויך׃ בני ארוד וחילך על
חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך׃ בני ארוד ומשריתיך
על שוריך סחור סחור ואת קפוטקאי
במגדליך הוו שלטיהון תלו על שוריך
סחור סחור אנון שכלילו שופריך׃
תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף
ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך׃
מן ימא מיתן סחורא לגויך מסגי כל
עותר בכסף ברזל בעיץ ואבר יהבי
בבית גנזך׃ יון תבל ומשך המה רכליך
בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך׃
יון תובל ומשך אנון תגריך בנפשא
דאנשא ומני נחשא מיתן סחורא לגויך׃
מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עזבוניך׃ ממדינת גרממיא סוסון
ופרשין וכודנוון מיתן סחורא לגויך׃
בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך
קרנות שן והובנים השיבו אשכרך׃
בני דדן תגריך יתבי נגוון סגיאין מיתן

עזבונך ד׳ וחד בעזבונך וסימנ׳ תרשיש תגרמה דכלי שבא בצאת הונך ועזבונך ׃ יתלו ב׳ וסימנ׳ מגן וכובע היו שלטיהם

סחורא לגויך בקרנין דיעלין שנין
דפילוטוסין אתיבו קורבנך: ארם
סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמות וכדכד נתנו
בעזבוניך: מן ארם מיתן סחורא לגויך
מסגי עותריך בתכריכין דארגון
וציורין ובוץ ואבנין טבן ומרגלין
יהבו בבית גנזך: יהודה וארץ ישראל
המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך: יהודה
וארעא דישראל אנון תגרך בחיטי
דיחוש וקולויא ודבש ומשח ושעיף
יהבו בחנותיך: דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר
צחר: מן דמשק מיתן סחורא לגויך
בסגי עותריך מסגי כל עותר בחמר
חילת מבשל ועמר מילת בצינא ודן
ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל
עשות קדה וקנה במערבך היה: ודן
ויון בשירין סחורתיך מיתן בערקין
ברזל קידא וקני בסם בחנותך יהבו:
דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה: מן
דדן מיתן סחורא לגויך בלבוש דיקר
לרתיכין: ערב וכל נשיאי המה סחרי (קדר)

ידך בכרים ואלים ועתודים בם סחריך:
ערב וכל רברבי נבט אנון תגרך בתורין
ודכרין וגדיין בהון הות סחורתיך: רכלי
שבא ורעמה המה רכליך בראש כל
בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך:
תגרי שבא ורעמה אנון תגרך בריש
כל בוסמין ובכל אבנין טבן ודהבא
יהבו בבית גנזך: חרן וכנה ועדן רכלי
שבא אשור כלמד רכלתך: חרון ונציבין
וחדייב תגרי שבא מדינת אתור ומדי
אנון תגרך: המה רכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים
בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
אנון תגרך בגמר מיני כל תשבחא
בגוזגזין דתכלא בכושפין דיורדא
באמרין דזהוריתא מחתין בקמטרון
חפן גלדין מאסרין באטונין דבוצא
מחתמין בעזקת גלב עבידת ימא
מחתין במגדלי אעי הדסין בהון הות
סחורתיך: אניות תרשיש שרותיך
מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב
ימים: בספיני ימא הוו שיטין ומיתן
סחורא לגויך ועתרת ותקיפת לחדא
בגו ימא: במים רבים הביאוך השטים

ומל / ומל / יגור / ומל / ומל / וחס / ומל וחס / וחס / חס / ג רפי יוד / בין

ואילים ג וסימנה לחלים וזה הדבר והקרבתם חמת למלא בכרים פרים ודן ב וסימנה ודן ויון מאוזל ודן למה יגור אגיור

אותך רוח הקדים שברך בלב ימים׃
בפיין סגיאין עלו עלך דבזו יתיך
מלך דתקיף כרוח קידום מאתבריך
בגו ימא׃ הונך ועזבוניך מערבך
מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך ועורבי
מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר
בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו
בלב ימים ביום מפלתך׃ עותריך
ונכסך סחורתיך ספנך ופרנסך
מתקפי צרכך ומיתני סחורת חנותיך
וכל גברי עבדי קרביך דביך ובכל
משריתיך דבגויך יפלון בגו ימא
ביום מפלת קטילך׃ לקול זעקת חבליך
ירעשו מגרשות׃ לקל צוחת פרנסך
יזועון פרוריא׃ וירדו מאניותיהם
כל תפשי משוט מלחים כל חבלי
הים אל הארץ יעמדו׃ ויחתון
מספיניהון כל אחדי משוט ספניך
כל פרנסי ימא על ארעא יקומון׃
והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשיהם באפר
יתפלשו׃ וישמעון עלך בקלהון
ויצוחון במרר ויסקון עפרא על
רישיהון בקטמא יהון חפיפין׃

והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים
ובכו אליך במר נפש מספד מר׃
וימרטון עלך מרט ויסרון סקין
ויבכון עלך במרר נפש ויעבדון
מספד מריר׃ ונשאו אליך בניהם
קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה
בתוך הים׃ ויטלון עלך בעני יהון
אליא ויילון עלך מן כצור לית
דדמי לה בגו ימא׃ בצאת עזבוניך
מימים השבעת עמים רבים ברב
הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ׃
במפק סחורתיך מביני ימא סבעת
עממין סגיאין בסגי עותריך ונכסך
אעתרת מלכי ארעא׃ עת נשברת
מימים במעמקי מים מערבך וכל
קהלך בתוכך נפלו׃ כען אתברת דהוית
יתבא בגו ימא בעומקי מיא סחורתך
וכל משריתיך בגויך נפלו׃ כל ישבי
האיים שממו עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים׃ כל יתבי נגוותא
צדיאו עלך ומלכיהון זעו זיע
אתרשימו אפיהון׃ סחרים בעמים
שרקו עליך בלהות היית ואינך עד
עולם׃ תגרין בעממיא צדיאו עלך

ויעלו ג׳ רפי וסימנ׳ צוה את הכהנים והשמיעו יעורן ויע׳ ... במים ז׳ רפי וסימנ׳ נשפת וטהר מדלין הבאון ירדי בקער
ושבילך ...

ביד לא הוית את נניך וכין תהון עד
כח עלמא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם אמר לנגיד צר
כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים ישבתי בלב
ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך
כלב אלהים׃ בר אדם אימר למלכא
דצור כדנן אמר יי אלהים חלף דראים
לבך ואמרת דחלא אנא מותב תקיפין
יתיבית בגו ימיא ואת אנשא ולית
בך צרוך וחשיבתא בליבך דאת
דחלא׃ הנה חכם אתה מדנאל כל סתום
לא עממוך׃ הא חכים את מדניאל
כל רז לא אתכסא מינך׃ בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך׃ בחכמתך ובסכלתנותך
קנתא לך נכסין וכנשתא דהבא וכספא
באוצרך׃ ברב חכמתך ברכלתך הרבית
חילך ויגבה לבבך בחילך׃ בסגי חכמתך
בסחורתך אסגיתא משריתך וראים
ליבך במשריתך׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים׃ בכין כדנן אמר יי אלהים

חלף דחשיבתא בליבך דאת דחלא׃
לכן הנני מביא עליך זרים עריצי
גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך
וחללו יפעתך׃ בכין הא אנא מייתי
עלך נוכראין תקיפי עממיא וישלפון
סיפיהון על תיקון חוכמתך ויחפלון
זיו איקרך׃ לשחת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים׃ להבלא יחתונך
ותמות ממות מטעני חרב בגו ימיא׃
האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך
ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך׃ המימר
תימר דחלא אנא קדם קטלך ואת אנשא
ולית בך צרוך ביד מחבליך׃ מותי ערלים
תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני
יהוה׃ ממות רשיעין תמות ביד נכראין
ארי אנא גזרית במימרי אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שא קינה על מלך צר ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי׃ בר אדם טול
אליא על מלכא דצור ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהים את דמי למנא
דצורתא דמתקן בחכמתא ומשכלל

ואמרת לו ב וסימנ׳ בן אדם שא קינה על מלך צור הר שעיר ... ומדדו את תכנית חותם תכנית ... יפעתך ב וסימנ׳ וחללו יפעתך

בשופריה: בעדן גן אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך
בך ביום הבראך כוננו: כסגי טוב
ותפנוקין את מתפנק כאילו בעדן
גינתא דיי את שרי עותרא גיותא
ויקרא מתיהיב לך כל אבנין טבן
מסדרין על לבושך סמקן ירקן
וסבהלוס כרום ימא בורלא ופנינין
שבזיזא זמרגדין וברקן משקען
בדהב כל אילין עבידת תקונך בכין
ראיס לבך כרם לא אסתכלתא בפגרך
דאת עביד חלולין ונקבין דאינון צורכך
דלא אפשר לך דתתקיים בלא בהון
מיומא דאתבריתא עמך מתקנין:
את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר
קדש אלהים היית בתוך אבני אש
התהלכת: את מלך מרבא למלכו
ויהבית לך רבותא ואת על טור
קודשא דיי בסרתא ובעמא קדישא
סברתא למשלט: תמים אתה בדרכיך
מיום הבראך עד נמצא עולתה בך:
שלים את באורחתך מיומא דאתבריתא

עד דאשתכח שקר בך: ברב רכלתך
מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך
מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך
מתוך אבני אש: כסגי אות סחורתך
אתמליאו אוצרך חטוף וחבתא
ואפסינך על דכסרתא על טור קדשא
דיי ואבדינך מלכא דרבתנא על
דסברתא למשלט בעמא קדישא:
גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה בך: ראיס לבך
בתוקפך אתחבלת חוכמתך על זיו
אימתך על ארעא רטשתך אזהא
למלכיא יהבתך לאסתכלא בך: מרב
עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך
ואוצא אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל
ראיך: מסגי חובך בשקר סחורתך
אפיסתא מקדשך ואיתי עממיא
דתקיפין כאישתא מחובי זדונך
אנון ישיצינך ואתנינך כקטם על
ארעא לעיני כל חזך: כל יודעיך
בעמים שממו עליך בלהות היית
ואינך עד עולם: כל ידעך בעממיא

את ג לשון נקבה ואנון לשון זכר וסימנ׳ ואם ככה את ואת הדבר את כרוב ... עולתה ג וסימנ׳ עד נמצא קירהם צורי ולא עולתה בו
דצורי עלתה פל וחד בעולתה ידיהם

צריאו עלך כד לא הוית אתנכרין
תהי עד עלמא׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שים
פניך אל צידון והנבא עליה׃ בר אדם
קביל נבואה על צידון ואתנבי עלה׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך
צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי
בה׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים הא אנא
שלח רוגזי עלך צידון ואתיקר
בגויך וידעון ארי אנא יי כד אעביד
בה פורענות דינין ואתקדש בה׃
ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה
ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב
וידעו כי אני יהוה׃ ואשלח בה מותא
וקטולא בשוקהא כד יתרמון קטילין
בגוה באיתיותי עלה דקטלין בחרבא
מסחור סחור וידעון ארי אנא יי׃ ולא
יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ולא יהי
עוד לבית ישראל מלך מבאיש ושלטון
מעיק מכל סחרניהון דבזזין יתהון

וידעון ארי אנא יי אלהים׃ כה
אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי
ד בסף בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם
אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ כדנן אמר
יי אלהים כד אכניש ית בית ישראל
מביני עממיא דאתבדרו בהון ואתקדש
בהון לעיני עממיא ויתבון על ארעהון
דיהבית לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים
אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
אלהיהם׃ ויתבון עלה לרוחצן ויבנון
בתין ויצבון כרמין ויתבון לרחצן כד
אעביד פורענות דינין מכל דבזזין
יתהון מסחרניהון וידעון ארי אנא יי
כט אלההון׃ בשנה העשירית
ב חס לגלויגא בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ בשתא עסיריתא
בעסיראה בתרי עסר לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים כלה׃ בר אדם
קביל נבואה על פרעה מלכא דמצרים

אפטרה וארא אל אברהם
ג ל ב חס בליש
ב חס למבטח וחד מל ואנון בענ
סימ דמט ישראל כלן מצרים כלה אדום כלא

וקוץ ג וסימנה וקוץ ודרדר וקוץ ממאיר וקוץ הוליד בתרב שם בר נש חד בת וחד בנביאים וחד בכתובים ונפלל
סביבתם ב בליש חד חס וחד מל וסימנה ולא יהיה עוד השאטים אותם על אדמתם ד בסף וסימ בקבצי ונתן עץ ישבים וכנסתים

ואתנבי עלוהי ועל מצראי כולהון
דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
עליך פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר
לי יארי ואני עשיתני· אתנבי ותימר
כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך פרעה מלכא דמצרים דאת
דמי לתנינא רבא דשרי בגו נהרותא
דאמר דילי מלכותא ואנא כבשית׃
ונתתי חחים בלחייך והדבקתי דגת
יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך
יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק· ואתן שירין בלסתך ואקטיל
שלטוני תוקפך עם גיברך ואטלנך
ממלכותך וית כל שלטוני תוקפך
עם גיברך יתקטלון׃ ונטשתיך
המדברה אותך ואת כל דגת יאריך
על פני השדה תפול לא תאסף ולא
תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה· ואטשינך למדברא
יתך וית כל שלטוני תוקפך על אפי
ברא תתרמי נבילתך לא תתכנש
ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא
דשמיא מסרתך לאשתיצאה׃ וידעו

כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען
היותם משענת קנה לבית ישראל·
וידעון כל יתבי מצרים ארי אנא יי
חלף דהוו סמך קניא רעיעא לבית
ישראל׃ בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר
והעמדת להם כל מתנים· כאתכנותהון
בך כד מלך תקיף תתמסר וייבד כת
רוחצנהון ובאסתמכותהון עלך
תיתבר ולא תהי להון לבית סומכו׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה· בכין כדנן אמר יי אלהים
הא אנא מיתי עלך דקטלין בחרבא
ואשיצי מינך אנשא ובעירא׃ והיתה
ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו
כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי· ותהי ארעא דמצרים לצדו
וחרבא וידעון ארי אנא יי חלף דאמר
מלכותא דילי ואנא כבשית׃ לכן הנני
אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים
לחרבות חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש׃ בכין הא אנא שלח
רוגזי עלך ועל מלכותך ואתן ית

קשקשות קשקשים בקשקשתיך כל לישנ׳ כת׳ ש׳ · הקשת קשת וקשת כולה כת׳ ס׳ ·· ולשון רינ׳ יצה ג׳ מל׳ בל׳ וסימ׳ בתפשם בך יככה
לקלים · בלחייך לחייך כל ליש׳ מל׳ במ״א לחיו כערוגת הבשם ··

ארעא דמצרים לחורב צדו ואשתממו
ממגדול סונה ועד גבול כוש׃ לא
תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה׃
לא תעבר בה רגל אנשא ורגל בעירא
לא תעבר בה ולא תתיתב ארבעין שנין׃
ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים בגוים וזריתים
בארצות׃ ואתין ית ארעא דמצרים
לצדו כגו מדינן צדין וקרוהא כגו
קרוין דהואה חרבן יהוין לצדו ארבעין
שנין ואגלי ית מצראי לבני עממיא
ואבדרינון במדינתא׃ כי כה
אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן העמים אשר
נפצו שמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
מסוף ארבעין שנין אכניש ית
מצראי מבני עממיא דאתבדרו
לתמן׃ ושבתי את שבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃
ואתיב ית גלות מצרים ואתיב יתהון

לארע פתרוס על ארע תותבותהון
ויהון תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות
תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃
מן מלכותא תהי חלשא ולא תתרב
עוד על עממיא ואזעירינון בדיל
דלא יפלחון בעממיא׃ ולא יהיה עוד
לבית ישראל למבטח מזכיר עון
בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני
יהוה׃ ולא יהון עוד לבית ישראל
לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין
באתפניותהון בתריהון וידעון ארי
אנא יי אלהים׃ ויהי בעשרים
ושבע שנה בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בעסרין
ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד
את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר
עבד עליה׃ בר אדם נבוכדנצר מלכא
דבבל אפלח ית משריתיה פלחן רב
על צר כל סער ריש נתר וכל כתף

על הגוים ה׳ וסימנ׳ המקדוכין שפך חמתך דירמיה אשר היה וקציף תתנשא ... נפיצה שמה ב׳ וסימנ׳ ושב וקבצך מקץ ארב׳ ימ׳

אתמריט ואגר לא הוה ליה ולמשריתיה
מצר על פלחנא דאפלח עלה׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ
מצרים ונשא המנה ושלל שללה
ובזז בזה והיתה שכר לחילו׃ בכין
כדנן אמר יי אלהים האנא יהיב
לנבוכדנצר מלכא דבבל ית ארעא
דמצרים וישבי אתרגושתה ויבוז
ביזהו ויעדי עדאה ותהי אגר
למשריתיה׃ פעלתו אשר עבד
בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה׃ אגריה
דאפלח בה יהבית ליה ית ארעא
דמצרים דהבו קדמי לאתפרעא
מנהון אמר יי אלהים׃ ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן
פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה׃
בעדנא ההוא אקים פרקן לבית
ישראל ולך אתין מפתח פומא
בנבואה בניהון וידעון ארי אנא
יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן ק׳ יי
עמי למימר׃ בן אדם הנבא ואמרת

כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום׃
בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי
אלהים אילילו ואמרו וי מן קדם יומא׃
כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום
ענן עת גוים יהיה׃ ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי יום עננין
עדן תבר עממיא יהי׃ ובאה חרב
במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל
חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו
יסודתיה׃ ותחול חרבא במצרים
ויהי זיעא בכוש כד יתרמון קטילין
במצרים וישבון אתרגושתה ויפגרון
אושהא׃ כוש ופוט ולוד וכל הערב
וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב
יפלו׃ כושאי ופוטאי ולודאי וכל
סומכותא וכוב ובני ארע קימהון
עמהון בחרבא יתקטלון׃
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה
בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה׃ כדנן
אמר יי ויתקטלון סעדי מצרים
ויבטל יקר תוקפה ממגדול סונה
בחרבא יתקטלון בה אמר יי אלהים׃
ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו

ד׳ | חס | ב׳ ונהרסו יסודתיה כל׳ ותאכל יסודתיה כל׳ | כול חס וכל׳ יתיר סומך

וקרוב ד׳ וסימנהון לבוא יום לשמע שמך ... יסודתיה ב׳ וסימנהון ונהרסו יסודתיה כל׳ ותאכל יסודתיה כל׳ ... סונה ב׳ וס׳
ממגדל ממגדל ...

בתוך ערים נחרבות תהיינה׃ ויצדון
בגו מדינן דצדיין וקרויהון בגו קרוין
דהואה חרבן יהוין׃ וידעו כי אני
יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל
עזריה׃ וידעון ארי אנא יי׳ כד איתי
עממיא דתקיפין כאישתא על מצר
ויתברון כל סעדהא׃ ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפני בצים להחריד את
כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באה׃ בעדנא ההוא
יפקון אזגדין מן קדמי בליגיונין לאזעא
ית כוש דשריא לרוחצן ויהי זיעא
בהון כיום פורענות מצרים ארי הא
אתיא׃ כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך בבל׃ כדנן אמר
יי׳ אלהים ואבטיל ית אתרגושת מצרים
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל׃ הוא ועמו
אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים ומלאו
את הארץ חלל׃ הוא ועמיה עמיה
תקיפי עממיא אתן לחבלא ארעא
וישלפון סיפיהון על מצרים וימלון
ית ארעא קטילין׃ ונתתי יארים חרבה

ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי
ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי׃
ואתין נהריהון יבשתא ואמסר ית
ארעא ביד מבאשין ואצדי ית ארעא
ומלאה ביד נוכראין אנא יי׳ גזרית
במימרי׃ כה אמר אדני יהוה
והאבדתי גלולים והשבתי אלילים
מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה
עוד ונתתי יראה בארץ מצרים׃ כדנן
אמר יי׳ אלהים ואביד דפלחין לטעותא
ואשיצי דפלחין לצלמניא ממפיס
ומלכא מארעא דמצרים לא יהי עוד
ואתין דחלא בארעא דמצרים׃ והשמתי
את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי
שפטים בנא׃ ואצדי ית פתרוס ואיתי
עממיא דתקיפין כאישתא על טאנס
ואעביד פורענות דינין באלכסנדריא׃
ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים
והכרתי את המון נא׃ ואשפוך חמתי
על סין תקוף מצרים ואשיצי ית
אתרגושת אלכסנדריא׃ ונתתי אש
במצרים חול תחיל סין ונא תהיה
להבקע ונף צרי יומם׃ ואיתי עממיא
דתקיפין כאישתא על מצרים מזע

מובאים ג̇ וסימנ׳ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף מובאים סבאים מובאים לשחת הארץ חד בתורה וב̇ בנביאים

תזועסין ואלכסנדריא תהי ממרעא
משור ומפיס בעלי דבביך קופה יום ל
יום: בחורי און ופיבסת בחרב יפלו
והנה בשבי תלכנה: עולימי און ופיבסת ג
בחרבא יתקטלון ופלחיהון בשביא ל
יהכון: ובתחפנחס חשך היום בשברי ב
שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון
עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי
תלכנה: ועל תחפנחס איתי חשוך
בימם כד אתבר תמן ית תקוף מצרים
ויבטל בה יקר תוקפה היא מלך
במשריתיה יחפינה כעננא דסליק וחפי
ית ארעא ויתבי כפרנהא בשביא יהכון
ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי
אני יהוה: ואעביד פורענות דינין
במצרים וידעון ארי אנא יי:

ויהי באחת עשרה שנה בראשון
בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: והוה בחדא עסרי שנין בקדמאה
בשבעה לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: בן אדם את
זרוע פרעה מלך מצרים שברתי ל
והנה לא חבשה לתת רפאות לשום ג כת
חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: כן ל ומל

כד אתבר ית תקוף מלכות פרעה מלכא
דמצרים תבירית והא לא מתקפא
לאתסאה למתן עיצא למחבש לאתקפא
למיחד מלכו: לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת
הנשברת והפלתי את החרב מידו:
בכין כדנן אמר יי אלהים האנא שלח
רוגזי על פרעה מלכא דמצרים ואתבר
ית סעדוהי ית שלטונוהי תקיפיא ודהוון
הוא תבר ית מלכותא וארמי ית תקפא
ג מניה: והפצותי את מצרים בגוים
ומש וזריתם בארצות: ואגלי ית מצראי
לביני עממיא ואבדרינון במדינתא
ב וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי
לב את חרבי בידו ושברתי את זרעות
פרעה ל פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: ואתקיף
ומל ית מלכות מלכא דבבל ואתין ית
תוקפי בידיה ואתבר ית תקוף פרעה
ל וינהום ניהום מטעני חרב קדמוהי:
והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי
חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל
ארץ מצרים: ואתקיף ית מלכות

והנה ג׳ וסימנה׳ באו אמרת בחורי און ׳ רפאות ג׳ כת כן וסימנה׳ לשונא הרבית תעלה חבשה ׳ זריתים דמחרבות מל׳ דזרעתו
זריתם כת׳ ושג׳ זרתים מל׳

מלכא דבבל ומלכות פרעה תתבטל
וידעון ארי אנא יי כד אתין תקפי ביד
מלכא דבבל ויתפרע פורענו מן ארעא
דמצרים והפיצותי את מצרים בגוים
וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני
יהוה ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדר יתהון במדינתא וידעון ארי
לא אנא יי ויהי באחת עשרה
שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר והוה בחדא עסרי
שנין בתליתאה בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי דמית בגדלך בר
אדם אימר לפרעה מלכא דמצרים
ולאתרגושתה למן דמיתא בתקפך
הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש
מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה
צמרתו הא אתוראה דמי לארזא
בלבנן דנופיה שפיר וסוכיה מטלין
ורם בקומא ועל נגדין שלח שורשוהי
מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה
הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה
שלחה אל כל עצי השדה בעממיא

סגי בסמכותא אתקיפת מלכא שעביד
לתחות מלכותיה וית שלטונוהי מני
על כל מדינת ארעא על כן גבהא
קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתיו ממים
רבים בשלחו על כין ראים בתוקפיה
מכל מלכי עממיא וסגיאה משריתיה
ואתנצחו סומכותיה על עממין סגיאין
באתנצחותיה בסעפתיו קננו כל עוף
השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים
במשריתיה כביש כל כרכין תקיפין
ותחות שלטונוהי שעביד כל מדינת
ארעא ובטלל מלכותיה יתיבו כל
עממין סגיאין וייף בגדלו בארך
דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים
ואתנצח בסמכותיה כסגי גיברוהי
ארי הות אימתיה על עממין סגיאין
ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים
לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו
כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה
אליו ביפיו מלכין תקיפין לא אתנצחו
לקבליה בתקוף גבורא דהוה עמיה
מן קדם יי שלטונין לא קמו קדם

המונו ג מל' וסימנ' רכבו צחא צמת דמית בגדלך ותארכנה ושלאחרין פארתו כת' ושג' כלה רינ' קדים לאלף

משריתיה וגיברין לא יכילו כסמכותיה
בתקוף גבורא דהוה עמיה מן קדם יי
כל מלך לא דמא ליה בתוקפיה: יפה
עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל
עצי עדן אשר בגן האלהים: שפיר
עבדתיה בסגי גיברוהי וזעו מן קדמוהי
כל מלכי קדם בתקוף גבורא דהוה
עמיה מן קדם יי: לכן כה
אמר אדני יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים
ורם לבבו בגבהו: בכין כדנן אמר יי
אלהים חלף דראימתא בקומא ויהב
מרותיה על מלכותא וראים לביה
בתוקפיה: ואתנהו ביד איל גוים עשו
יעשה לו כרשעו גרשתהו: ואמסרניה
ביד תקיף עממיא אתפרעא יתפרע
מניה כחוביה תריכתיה: ויכרתהו
זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים
ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה
פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל עמי הארץ ויטשהו: ושיצוהי
נוכראין תקיפי עממיא ורטשוהי
על טוריא ובכל חיליא נפלא משריתיה
ואתבדרו סומכותיה בכל פציי ארעא

ונחתו מיטלל מלכותיה כל עממי ארעא
ורטשוהי: על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה:
על מפלת קטילוהי שרו כל עופא
דשמיא ועל פגרי משריתיה נחא כל
חית ברא: למען אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל
בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם
כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל
ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי
בור: בדיל דלא ירמון בתוקפהון כל
מלכי קדם ולא יתנון ית מרותהון על
מלכותא ולא יתרברבון להון בתוקפהון
כל עבדי מלכו ארי כולהון אתמסרו
למותא לארעא ארעיתא בגו בני אנשא
עם נחתי גוב בית אבדנא:
כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלה
האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר
עליו לבנון וכל עצי השדה עליו
עלפה: כדנן אמר יי אלהים ביום אחתות
יתיה לשאול אתאבלו עלוהי חפת
עלמא ית עלמא וחרובא מדינתא וזעו
עממין סגיאין וחשוכית עלוהי אפי

יפה ה וסימנה׳ וכאבשלום עשיתיו הנך יפה טוב אשר יפה את הכל עשה ירמי ורם לבבו ב וסימנה׳ בגבהו ההמון בהרי ירוס כה

מלכיא וכל מלכי עממיא עלוהי ספחו
כתפא מקול מפלתו הרעשתי גוים
בהורדי אתו שאולה את יורדי בור
וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן
מבחר וטוב לבנון כל שתי מים מקל
מפלתיה אזעית עממיא באחתותי
יתיה לשאול עם נחתי גוב בית אבדנא
ואתנחמו בארעא ארעיתא כל מלכי
קדם שלטונין ועתירי נכסיא כל
עבדו מלכו: גם הם אתו ירדו שאולה
אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך
גוים: אף אנון עמיה איתחתו לשאול
עם קטילי חרבא ושלטונוהי אתבדו
מתוקפהון בגו מלכותא: אל מי דמית
ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן
והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את חללי חרב
הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:
למן דמיתא כדין ביקר ובתוכו במלכי
קדם ותיתחת עם מלכי קדם לארעא
ארעיתא בגו חייביא תשכוב עם
קטילי חרבא הוא פרעה וכל אתרגושתה
אמר יי אלהים: ויהי בשתי
עשרה שנה בשני עשר חדש

באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: והוה בתרתא עסרי שנין בתרי
עסר ירחין בחד לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן
אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה
כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח
מים ברגליך ותרפס נהרותם: בר אדם
טול אליא על פרעה מלכא דמצרים
ותימר ליה תקיף בעממיא הויתא
ואת כתנינא בימיא ואגחתא
במשריתך ואזעתא עממיא [illegible]
בסומכותך ואחריבתא מדינתהון:
כה אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי: כדנן אמר יי אלהים
ואפרוס עלך ית מצדתי בקהל
עממין סגיאין ויסקונך בסרגתי:
ונטשתיך בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי עליך כל עוף
השמים והשבעתי ממך חית כל
הארץ: ואטשינך בארעא על אפי
ברא ארמי נבילתך ואשרי עלך כל
עופא דשמיא ואסבע מנך כל חית

ארעא ונתתי את בשרך על ההרים
ומלאתי הגאיות רמותך ואתין ית
בסר קטילך על טוריא ויתמלאון
חיליא פגרי משריתך והשקיתי ארץ
צפתך מדמך אל ההרים ואפקים
ימלאון ממך ואדוי ארעא דהניתא
מדמך על טוריא ופצידיא יתמלון
מנך וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי
את כוכביהם שמש בענן אכסנו
וירח לא יאיר אורו ותחפינך עקא
באכחיותי ית זיו יקר מלכותך מן
שמיא ויזעון עם משריתך דהוו
סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה
יחפינך פעננא דסליק וחפי ית
שמשא וכסיהרא בימיא לא
מזהר ניהוריה כל מאורי אור
בשמים אקדירם עליך ונתתי
חשך על ארצך נאם אדני יהוה
כל שבילי אורחתך דמתקנין ונטירין
קדמיהא כמנהרי נהורא בשמיא
אקלקילינון עלך ותחפי עקא
בקבלא ית ארעך אמר יי אלהים
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי
שברך בגוים על ארצות אשר לא

ידעתם ואזיע לב עממין סגיאין
באיתיותי תבירי קרבך לבני עממיא
למדינן דלא ידעתנן והשמותי עליך
עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך
שער בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום
מפלתך ואצדי עלך עממין סגיאין
ומלכיהון יתמהון עלך תמהא באיתותי
עלך דקטלין בחרבא ואנון חזן ויזועון
מן קדם תבריהון גבר על נפשיה ביום
מפלת קטילך כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך
ארי כדנן אמר יי אלהים קטולי חרבא
דמלכא דבבל ייתון עלך בחרבות
גבורים אפיל המונך עריצי גוים
כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד
כל המונה בחרב גיבריא אמגר
משריתך תקיפי עממיא כולהון
ויבזון ית תקוף מצרים ותשתיצי כל
אתרגושתה והאבדתי את כל בהמתה
מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסת בהמה לא תדלחם ואובד
ית כל בעירה מעל מיין סגיאין ולא
תזיעונון רגלא דאנשא עוד ופרסת

כי כה אמר ד׳ בטע׳ בספ׳ וסימנ׳ העלה חרב ודרשתי מצרים ... והשמותי ב׳ מל׳ וסימנ׳ את מקדשיכם והשמותי עליך

בעירא לא תזיעונון׃ אז אשקיע מימיהם
ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה׃
בכין אשקיט לעממיא ומלכיהון כנח
אדברא אמר יי אלהים׃ בתתי את ארץ
מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה
בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי
אני יהוה׃ כד אתין ית ארעא דמצרים
צדו ותצדי ארעא ממלאה כאיתיותי
מחא על כל דיתבין בה וידעון ארי
אנא יי׃ קינה היא וקוננוה בנות הגוים
תקוננה אותה על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה׃
אמר נביא אליא היא נבואתא ותהי
לאליא כפרני עממיא ויללון יתה על
מצרים ועל כל אתרגושתה יילילון
יתה אמר יי אלהים׃ ויהי בשתי
עשרה שנה בחמשה עשר לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בתרתא
עסרי שנין בחמשת עסרא לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל
ארץ תחתיות את יורדי בור׃ בר אדם
אתנבי על אתרגושת מצרים ותברא

להון ולכפרני עממיא תקיפיא אתנבי
דיתמסרון לארעא ארעיתא עם נחתי
גוב בית אבדנא׃ ממי נעמת רדה
והשכבה את ערלים׃ ממן את גבר
חות ושכיב עם חייביא׃ בתוך חללי
חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל
המוניה׃ בגו קטילי חרבא יתרמון
לחרבא יתמסרון לשיצאה יתהון וכל
אתרגושתהון׃ ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב׃ ימללון עמיה
תקיפי גיבריא מגו שאול עם סעדוהי
נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא׃
שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו
כלם חללים הנפלים בחרב׃ תמן אתור
וכל משריתיה סחרנותהון קבריהון
כולהון קטיליא דאתקטלו בחרבא׃
אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים׃
דאתמסרו לקבורא בסיפי גוב בית
אבדנא והואה משריתהון סחרנותהון
קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו

סימ׳ קברותיו קברותיה קבורתה קבורתה קברותיה קברותיה ... שכיבה את ו וסימנה׳ ב׳ בבנות לוט כי ימלאו וישכב אוריה והורדה ומג

בארעא דישראל׃ שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה כלם חללים הנפלים
בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את יורדי בור׃
תמן עילם וכל אתרגושתה סחרנותהון
קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאיתחתו חייביא לארעא
ארעיתא דאתמסרו לתבר על דשליטו
בארעא דישראל וקבילו את כלמתהון
עם נחתי גוב בית אבדנא׃ בתוך חללים
נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו
קברתיה כלם ערלים חללי חרב כי ג
נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם כא
את יורדי בור בתוך חללים נתן׃ בגו
קטיליא אתמנא בית משכבהון להון
בכל אתרגושתהון סחרנותהון קבריהון
כולהון חייביא קטילי חרבא דאתמסרו
לתבר על דשליטו בארעא דישראל
וקבילו את כלמתהון עם נחתי גוב
בית אבדנא בגו קטיליא אתמסרו׃
שם משך תבל וכל המונה סביבותיו ו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים׃ תמן משך

תובל וכל אתרגושתהון סחרנותהון
קבריהון כולהון חייביא קטילי חרבא
דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא
דישראל׃ ולא ישכבו את גבורים נפלים
מערלים אשר ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים׃ ולא
ישכבון עם גיבריא דאתקטלו מחייביא
דאתחתו לשאול במני קרבהון ויהבו
ית סיפיהון תחות רישיהון והוו חוביהון
על גרמיהון ארי אתמסרו לתבר גבריא
על דשליטו בארעא דישראל׃ ואתה
בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי
חרב׃ ואת בגו חייביא תתבר ותשכוב
עם קטילי חרבא׃ שמה אדום מלכיה
ו וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם
ג את חללי חרב המה את ערלים ישכבו
ג חס ואת ירדי בור׃ תמן אדום מלכהא
וכל רברבהא דאתמסרו בגבורתהון
עם קטילי חרבא אנון עם חייביא
ישכבון ועם נחתי גוב בית אבדנא׃
ל חס שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני
דחס אשר ירדו את חללים בחתיתם

קבלוכיה ג׳ וסימנ׳ בירכתי בתוך חללים משך קדמי׳ קברתיה כל תנו׳ קבורתה כת׳ ותליתי׳ קברותיה מל׳ ישכבו ג׳ טרם את ערלים
יחד על עפר

מגבורתם בושים וישכבו ערלים את
חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי
בור׃ תמן רברבי צפונא כולהון וכל
צידונאי דאיתחתו עם קטילי חרבא
באיתברותהון מגבורתהון בהתין
ושכיבו חייביא עם קטילי חרבא
וקבילו את פורענותהון עם נחתי גוב
בית אבדנא׃ אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה׃ יתהון יחזי פרעה
ויתנחם על כל אתרגושתיה קטילי
חרבא פרעה וכל משריתיה אמר יי
אלהים׃ כי נתתי את חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה׃ ארי
אתמסרו לתבר גיבריא על דשליטו
בארעא דישראל ושכיבו בגו חייביא
עם קטילי חרבא פרעה וכל אתרגושתיה
אמר יי אלהים׃ ויהי דבר לג
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם דבר
אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ
איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם

נחם ונחם ו פתח וסימנ׳ אמנון פרעה זאת זאת האלהים

דבר הנדברים עמך אמר ואמרו עמך וכאשר יאמרון בני עמך

לצפה׃ בר אדם אתנבי לבני עמך
ותימר להון ארעא ארי איתי עלה
דקטלין בחרבא ויברון עמא דארעא
גברא חד מביניהון וימנון יתיה להון
למזהרא׃ וראה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את
העם׃ ויחזי ית דקטלין בחרבא דאתן
על ארעא ויתקע בשופרא ויזהר ית
עמא׃ ושמע השמע את קול השופר
ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו בראשו
יהיה׃ וישמע דשמע ית קל שופרא
ולא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברוהי
חובת קטוליה ברישיה תהי׃ את קול
השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה
והוא נזהר נפשו מלט׃ ית קל שופרא
שמע ולא אזדהר חובת קטוליה ביה
תהי והוא אזדהר נפשיה שיזיב׃ והצפה
כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר
והעם לא נזהר ותבא חרב ותקח מהם
נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצופה
אדרש׃ ומזהרנא ארי יחזי ית דקטלין
בחרבא דאתן ולא תקע בשופרא
ועמא לא אזדהר ואתו קטולי חרבא
ודברו מנהון נפשא הוא בחוביה אידבר

אין וכל ישעיה כוות׳ נלקח ל׳ קמ׳ וזקף ושא׳ כב׳ פת׳ ס׳

יא מל וכל כתוב כוו בג׳ ב חס

ודמיה מיד מזהרנא אתבע׃
ואתה בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרת אתם ממני׃ ואת בר אדם
מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
מימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי׃ באמרי לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש׃ כד אמרית לרשיעא רשיעא
ממת תמות ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה הוא רשיעא
בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע׃
ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת׃ ואת ארי
אזהרתא רשיעא מאורחיה למתב
מנה ולא תב מאורחיה הוא בחוביה
ימות ואת נפשך שיזיבתא׃
ואתה בן אדם אמור אל בית
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו
וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה׃ ואת בר אדם אימר לבית
ישראל כין אמרתון למימר ארי

חובנא וחטאנא עלנא מתיהבין
ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין
נתקיים׃ אמר אליהם חי אני נאם אדני
יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו
מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית
ישראל׃ אימר להון קיים אנא אמר
יי אלהים אם רעינא במותיה דרשיעא
אלהין כד יתוב רשיעא מאורחיה
וייחי תובו תובו מאורחתכון בישתא
ולמא תמותון בית ישראל׃ ואתה בן
אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק
לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו מרשעו
וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו׃
ואת בר אדם אימר לבני עמך זכות
זכאה לא תשיזביניה ביומא דחוביה
וחובת חייבא לא יתקטיל בה ביומא
דיתוב מחוביה וצדיקא לא יכול
לאתקיימא ביומא דחוביה׃ באמרי
לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה
ובעולו אשר עשה בו ימות׃ כד אמרית
לצדיקא מיחא ייחי והוא אתרחיץ

ואתה בן אדם כ״ו בספ׳ וסימנ׳ קרבים ושלאח עבותים לבנס חוזה קץ עשה מלבהן האנה ותכפל דרכים חרפתם הנשפט
קחתו שא על צור צופה נמקים הצדיק הנדברים הרי בתר הקבצו הגל בתר אתה בכולן

על זכותיה ועביד שקר כל זכותיה
לא ידכרן ובשקריה דעבד ביה ימות ׃
ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו
ועשה משפט וצדקה ׃ וכד אמרית
לרשיעא ממת תמות ויתוב מחובוהי
ויעביד דין דקשוט ׃ חבל ישיב
רשע גזלה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא
ימות ׃ משכונא אתיב רשיעא גזילא
ישלים בגזירת חייא הליך בדיל דלא
למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות ׃ כל
חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו יחיה ׃ כל
חובוהי דחב לא ידכרן ליה דין דקשוט
ודכו עבד מיחא ייחי ׃ ואמרו בני עמך
לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא
יתכן ׃ ואמרו בני עמך לא מפרשן לנא
אורחת טובא דיי ואנון אורחתהון
די להון לא תקנן ׃ בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם ׃ כד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר וימות בהון ׃
ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
וצדקה עליהם הוא יחיה ׃ וכד יתוב
רשיעא מחובוהי ויעביד דין דקשוט

ודכו עליהון הוא יתקיים ׃ ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל ׃ ואמרתון לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי אנש כאורחתיה
אתפרע מנכון בית ישראל ׃
ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי
בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי
הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר ׃
והוה בתרתא עסרי שנין בעסירא
בחמשא לירחא לגלותנא אתא לותי
משיזבא מירושלם למימר אתרעת
קרתא ׃ ויד יהוה היתה אלי בערב לפני
בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא
אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי
עוד ׃ ונבואה מן קדם יי הות עמי ברמשא
קדם מיתי משיזבא ופתח ית פומי עד
דאתא לותי בצפרא ואתפתחת פומי
ולא שתיקית עוד ׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר ׃ בן אדם ישבי
החרבות האלה על אדמת ישראל
אמרים לאמר אחד היה אברהם
ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו
נתנה הארץ למורשה ׃ בר אדם יתבי

העשרי בעשרי ד וחס וסימנ׳ בשנה דנלכדה פרעה לגלותנו לשכניהן ... חיו ד כת ו וסימנ׳ הזהרהו ויראה וישוב חבל

חרבתא האלין על ארעא דישראל
אמרין למימר חד הוה אברהם יחידאי
בעלמא ויריתית ארעא ואנחנא סגיאין
לנא איתיהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר אליהם כה אמר ז חס
אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם בספ וכת
תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ כן
תירשו׃ בכין אימר להון כדנן אמר
ייי אלהים על דם זכי אתון אכלין ועינכון
אתון זקפין לפלחן טעותכון ודם
זכי אתון אשדין וארעא אתון מחסנין
למירתה׃ עמדתם על חרבכם עשיתן ב מדוע
תועבה ואיש את רעהו טמאתם
והארץ תירשו׃ אתעתדתון על
תוקפכון עבדתון תועיבא וגבר ית
איתת חבריה סאיבתון וארעא אתון
מחסנין למירתה׃ כה תאמר
אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם ז חס
לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר בספ
על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ב
ואשר במצדות ובמערות בדבר אין
ימתו׃ כדין תימר להון כדנן אמר ייי שריד
אלהים קיים אנא אם לא דבחרבתא
בחרבא יתקטלון ודעל אפי ברא

לחיתא מסרתיה לשיציותיה ודבמצדתא
ובמערתא במותא ימותון׃ ונתתי את
הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון
עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר׃
ואתין ית ארעא לצדו ואשתממו
ויבטיל יקר תוקפה ויצדון טורי ישראל
מבלי עברי׃ וידעו כי אני יהוה בתתי
את הארץ שממה ומשמה על כל
תועבתם אשר עשו׃ וידעון ארי אנא
ייי כד אתין ית ארעא לצדו ואשתממו
על כל תועבתהון דעבדו׃
ואתה בן אדם בני עמך הנדברים
בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר כה
חד את אחד איש את אחיו לאמר
באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת
יהוה׃ ואת בר אדם בני עמך דרנן
בך בסטר כותליא ובתרעי בתיא
וממליל חד עם חד גבר עם אחוהי
למימר איתו כען ושמעו מא פתגמא
דנפיק מן קדם ייי׃ ויבואו אליך כמבוא ו מל
עם וישבו לפניך עמי ושמעו את בנ׳
דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים
בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם
הלך׃ דייתון לותך כמיתי גברין תלמידין

אחד אחד כה וסימנ׳ ויכלו המים קח נא אבימלך ויחלם ילדין שכם מבנין הרעתי מחרב אחים האיש ותאבדנה ומי כמוך הרקיס לא
נעדר התהלכתי וחב בנפש לוא אדני יה׳ נא ודמלך תשיב תשיב הנמברים ולנשיא מיכאל

ויתבון קדמך עמי ושמעין ית פתגמך
ויתהון לא יעבדון ארי יתור לעבא
בפומהון אנון עבדין בתר ממון
אונסהון לבהון טעי והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו
את דבריך ועשים אינם אותם והא
את להון כזמר אבובין דבסים קליה
ומיטיב לנגנא ושמעין ית פתגמך
ולמעבדהון לית אנון צבן ובבאה
הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם
ובמיתה הא אתיא וידעון דנביא
הוה ביניהון   ויהי דבר
יהוה אלי לאמר והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר בן אדם הנבא
על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם
לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי
ישראל אשר היו רעים אותם הלוא
הצאן ירעו הרעים בר אדם אתנבי
על פרנסי ישראל אתנבי ותימר
להון לפרנסיא כדנן אמר יי אלהים
וי על פרנסי ישראל דהוו מפרנסין
נפשהון הלא לפרנסא עמא אתמנו
פרנסיא את החלב תאכלו ואת
הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן

לא תרעו ית טובא אתון אכלין ועמר
נקיא אתון לבשין פטימיא אתון נכסין
עמא לית אתון מפרנסין את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם
ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת
לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם
ובחזקה רדיתם אתם ובפרך ית
כחשיא לא תקיפתון ולמריעיא לא
אסיתון ולתבירא לא צמרתון וית
דאיטרטלו לא אתיבתון וית דאבדו
לא בעיתון ובתקפא אפלחתון בהון
ובקשיו ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה
לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה
ואתבדרו מבלי פרנס ואתמסרו
לאשתצאה לכל מלכות עממיא
ואטרטלו ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ
נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש
טעו עמי בכל טוריא ועל כל רמא
מנטלא ועל כל אפי ארעא אתבדרו
עמי ולית דתבע ולית דבעי לכן
רעים שמעו את דבר יהוה בכין פרנסיא
קבילו ית פתגמא דיי חי אני נאם
אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז

ב חד חס וחד מל טוב אתה ומטיב ב כת לפני המלך

ב ומל ב תתנגחו ומל ב ובעג וחס כה חס בבפ ב ובפק ב ואס כל עדות ד מל

ותפוצינה דמבלי רועה תרוי מל עוד תפוצנה כת היאן ותפוצין כת ... החולה ב ומל וסימנ את הנחלות לא חזקתם ולנשברת לא חבשתם

ב
ויאמר
אברם
ותדו׳
חס

ותהיינה צאני לאכלה לכל חית
השדה מאין רעה ולא דרשו רעי
את צאני וירעו הרעים אותם ואת
צאני לא רעו׃ קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא חלף דהוו עמי לבזא
ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל
מלכות עממיא מבלי פרנס ולא
תבעו פרנסי ית עמי ופרניסו פרנסיא
נפשהון וית עמי לא פרניסו׃
לכן הרעים שמעו דבר
יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו פתגמא
דיי׃ כה אמר אדני יהוה אל הרעים
ודרשתי את צאני מידם והשבתים
מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים
אותם והצלתי צאני מפיהם ולא
תהיינה להם לאכלה׃ כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רוגזי על פרנסיא
ואתבע ית עמי מידהון ואבטילנון
מלפרנסא עמא ולא יפרנסון עוד
פרנסיא נפשהון ואשיזיב עמי
מידהון ולא יתמסרון בידהון
לאשתיצאה׃ כי כה אמר
אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני
ובקרתים׃ ארי כדנן אמר יי אלהים

ב
ושפטו׳
ל

הא אנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרנון
כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך
צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
והצלתי אתהם מכל המקומת אשר
נפצו שם ביום ענן וערפל׃ כמא
דמבקר רעיא עדריה ביומא דהוי
בגו ענה ומפריש להון כין אבקר
ית עמי ואשיזיב יתהון מכל אתריא
דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא
והוצאתים מן העמים וקבצתים מן
הארצות והביאותים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים
ובכל מושבי הארץ׃ ואפיקנון מבינ
עממיא ואכנישנון מן מדינתא
ואעילנון לארעהון ואפרנסנון על
טורי ישראל בפציריא ובכל מותבי
ארעא׃ במרעה טוב ארעה אתם
ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל׃ בפרנוס
טב אפרניס יתהון ובטור קודשא
דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון
באתר דיאי ופרנוס טב יתפרנסון
על טורי ישראל׃ אני ארעה צאני

אלהרי ד׳ וסימנ׳ בן אדם קדמ׳ למען לא ישמע ורעיתים ושלאחריו ... אתהם ה׳ וסימנ׳ וישכם לבן והזהרתה אתהם ויחרס
כבקרת אשר יקרא דדב׳ ימ׳ ...

ואני ארביצם נאם אדני יהוה׃ אנא
אפרניס עמי ואנא אשרינון לרחצן
אמר יי אלהים׃ את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת
החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט׃ ית דאבדו
אתבע וית דאטלטלו אתיב ולתבירא
אנמור ולמרעיא אסובר וית חטאה
וית חייביא אשיצי אפרנס עמי בדינא׃
ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני
שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים׃
ואתון עמי כדנן אמר יי אלהים הא אנא
דאין בין גבר לגבר להטאה ולחייביא׃
המעט מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע
מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם
תרפשון׃ הזעיר לכון דפרנוס טב
אתון מתפרנסין ומותר פרנוסכון אכלין שמשיכון
[illegible] ומשתי מתקן אתון שתן
וית מותרא שמשיכון שתן׃ וצאני
מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
תשתינה׃ ועמי מותר מיכל שמשיכון
אכלין ומותר משתי שמשיכון
שתן׃ לכן כה אמר אדני

יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין
שה בריה ובין שה רזה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים להון הא אנא מתגלי
ואדון בין גבר עתיר ובין גבר מסכין׃
יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם
תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוצה׃ חלף דברשעו ובדרע
דחקתון ובתקפכון תברתון כל כאביא
עד דבדרתון יתהון לביני מדינתא׃
והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז
ושפטתי בין שה לשה׃ ואפרוק לעמי
ולא יתמסרון עוד לביזא ואדון בין
גבר לגבר׃ והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה
אתם והוא יהיה להם לרעה׃ ואקים
עליהון פרנס חד ויפרניס יתהון ית
עבדי דויד הוא יפרניס יתהון והוא
יהי להון לפרנס׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי׃ ואנא יי אהוי
להון לאלה ועבדי דויד מלכא ביניהון
אנא יי גזרית במימרי׃ וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה רעה מן
הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו

דויד ה׳ מל׳ וס׳ימ׳ כ׳ והארכתי זקנת ולבנו והקמתי ביחזקאל במגדל וכל תרי עשר כוות וכל דברי ימים ועזרא כוות

בי עריס ואגזר להון קיס שלם ואבטיל
חיתא בישתא מן ארעא ויתבון במדברא
לרוחצן ויתעתקון בחורשיא ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ואשרי
יתהון וסחור סחור לבית מקדשי ויהון
מברכין ואחית להון מטר בכיר
בעדניה מטרין דברכא יהון ונתן עץ
השדה את פריו והארץ תתן יבולה
והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני
יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם ויתן אילן חקלא
ית אביה וארעא תתין עללתה ויהון
על ארעהון לרוחצן וידעון ארי אנא
יי כד אתבר ית ניר תקפהון ואשיזבנון
מיד דמפלחין בהון ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מחריד ולא יהון עוד
בזא לעממיא ומלכות ארעא לא
ישיצינון ויתבון לרוחצן ולית
דמניד והקמתי להם מטע לשם
ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ
ולא ישאו עוד כלמת הגוים ואקים
להון נצבא לקיימא ולא יהון עוד

מטולטלי כפנא בארעא ולא יקבלון
עוד את כלמות עממיא וידעו כי
אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי
בית ישראל נאם אדני יהוה וידעון
ארי אנא יי אלההון מימרי בסעדהון
ואנון עמי בית ישראל אמר יי אלהים
ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם
אני אלהיכם נאם אדני יהוה ואתון
עמי עם דאתקרי שמי עלוהי בית
ישראל אתון אנא אלהכון אמר יי אלהים
לה ויהי דבר יהוה אלי לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר
בן אדם שים פניך על הר שעיר
והנבא עליו בר אדם קביל נבואה
על טורא דסעיר ואתנבי עלוהי
ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך
ונתתיך שממה ומשמה ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך טורא דסעיר מחת גבורתי עלך
ואתנינך לצדו ואשתממו עליך
חרבה אשים ואתה שממה תהיה
וידעת כי אני יהוה קרוך חורבא
אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא

חית הארץ יבלי׳ וסימנ׳ ויעש אלהים ולכל חית ומוראכם ואת כל נפש ב׳ בן ונתתי פגר ונטשתיך ולא יהין והשבעתי ומחית

אלהים כמחדי כל ארעא צדו אעביד
לך: כשמחתך לנחלת בית ישראל
על אשר שממה כן אעשה לך
שממה תהיה הר שעיר וכל אדום
כלה וידעו כי אני יהוה: כמא דחדיתא
על אחסנת בית ישראל על דצדיאת
ארעהון כין אעביד לך צדו תהי
טורא דשעיר וכל אדום כולה וידעון
ארי אנא יי׳: ואתה בן אדם
הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי
ישראל שמעו דבר יהוה: ואת בר
אדם אתנבי על טורי ישראל ותימר
טורי ישראל קבילו פתגמא דיי׳: כה
אמר אדני יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם למורשה
היתה לנו: כדנן אמר יי׳ אלהים חלף
דאמר סנאה עליכון חדוא ובמות
עלם לירותא הות לנא: לכן הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען
שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים ותעלו על
שפת לשון ודבת עם: בכין אתנבי
ותימר כדנן אמר יי׳ אלהים חלף
דאתרכבו וחלף דחשיבו לאחרבא

ולאצדאה יתכון מסחור סחור למהוי
ירותא לשארא דעממיא ואתאמרתון
על ספת לישן ודנת עם: לכן הרי
ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות
ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג
לשארית הגוים אשר מסביב: בכין
טורי ישראל קבילו פתגמא דיי׳ אלהים
כדנן אמר יי׳ אלהים לטוריא ולרמתא
לפצידיא ולחליא ולחרבתא צדיתא
ולקרויא שביקתא דהואה לחיך ולחוך
לשארא דעממיא דמסחור סחור:
לכן כה אמר אדני יהוה אם לא
באש קנאתי דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי
להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז: בכין כדנן
אמר יי׳ אלהים אם לא באישת פורענות
גזרית במימרי על שארא דעממיא
ועל אדומאי כולהון דיהבו ית ארעי
בית שכינתי להון לירותא בחדות כל
לב בציפות נפש בדיל לתרכותה למבזה
לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת

לו
בׄ מלׄ
גׄ
בטע

שמות בׄ מלׄ וסימנׄ יען ביען החרורי דדבׄ ימׄ גׄ מלין בארכה ותכרה ובינהון שוא ופתח וסימׄ ותעלו אל תלחמו ויודש
יחזקיהו על הכהנים

יען היות לך איבת עולם ותגר
את בני ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עון קץ׃ חלף דהות לך
דבבות עלם ותכיבתא ית בני ישראל
על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון
תושלמת חוביהון כד מטא קצהון׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם
אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת
ודם ירדפך׃ בכין קיים אנא אמר יי
אלהים ארי לקטול אעבדינך וקטולין
בחרבא ירדפונך אם לא סנאת דמא
סניתון ואשדי דמא ירדפונך׃ ונתתי
את הר שעיר לשממה ושממה
והכרתי ממנו עבר ושב׃ ואתין ית
טורא דסעיר לצדו ואשתממו ואשיצי
מניה דעדי ודתאיב׃ ומלאתי את הריו
חלליו גבעותיך וגאותיך וכל אפיקיך
חללי חרב יפלו בהם׃ ואמלי ית
טורוהי קטילוהי רמתוהי וחילוהי
וכל פצידוהי קטילי חרבא יתרמון
בהון׃ שממות עולם אתנך ועריך לא
תישבנה וידעתם כי אני יהוה׃ צדות
עלם אתנינך וקרוך לא יתיתבן
ותידעון ארי אנא יי׃ יען אמרך

את שני הגוים ואת שתי הארצות
לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה׃
חלף דאמרת ית תרין עממין וית
תרתין מדינן דילי יהוין ואירתינון
וקדם יי גלין מחשבת לבא׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה
משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר
אשפטך׃ בכין קיים אנא אמר יי אלהים
ואעביד כרוגזך וכחמתך דעבדתא
מדסניתא להון ואתגלי לאיטבא להון
כד אתפרע מנך׃ וידעת כי אני יהוה
שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת
על הרי ישראל לאמר שממה לנו
נתנו לאכלה׃ ותידע ארי אנא יי שמיע
קדמי ית כל ארגזותך דאמרת על
טורי ארעא דישראל למימר צדיאת
ארעהון לנא אתמסרו לאשתיצאה׃
ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי׃ ואתרברבתון
קדמי במילי פומכון ואסגיתון קדמי
פתגמיכון קדמי שמיע׃
כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ
שממה אעשה לך׃ כדנן אמר יי

ואת שתי ג׳ וסימנ׳ בנותיך הנמצאות ואת שתי שפחתין ואת שתי קצות וחברו נשיו דדוד ואת שתי הארצות וכל שתי הכליות

להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי
דברתי יען כלמת גוים נשאתם׃ לכן
אתנבי על ארעא דישראל ותימר
לטוריא ולרמתא ולפצידיא ולחיליא
כדנן אמר יי אלהים הא אנא ברוגזי ובחמתי
גזרית במימרי חלף דאתכנעות עממיא
קבילתון׃ לכן כה אמר אדני יהוה אני
נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם ישאו׃ לכן כדנן
אמר יי אלהים אנא קיימית במימרי
אם לא עממיא דבזו יתכון מסחר סחור
אנון אתכנעותהון יקבלון׃ ואתם הרי
ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא׃ ואתון
טורי ישראל אבכון תצלחון ופיריכון
תטענון לעמי ישראל ארי קריב פרקני
למיתי׃ כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם׃ ארי הא אנא
מתגלי עליכון ואתפני במימרי לאיטבא
לכון ותתפלחון ותזדרעון׃ והרביתי
עליכם אדם כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והחרבות תבנינה׃
ואסגי עליכון אנשא כל בית ישראל

כולהון ויתיתבן קרויא וחרבתא יתבנין׃
והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה׃ ואסגי
עליכון אנשא ובעירא ויסגון ויפשון
ואותיב יתכון כיד מלקדמין ואוטיב
לכון מן אולא ותידעון ארי אנא יי׃
והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם׃ ואסגי עליכון אנשא ית
עמי ישראל ויחסנונך ותהי להון לאחסנא
ולא תוסיף עוד לתכלותהון׃

כה אמר אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך
היית׃ כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרין
ליך מקטלת אנשא את ומתכלת עמיך
הוית׃ לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה׃ בכין
אנשא לא תקטלין עוד ועמיך לא
תתכלין עוד אמר יי אלהים׃ ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים
לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה׃ ולא אשמע ליך עוד
אתכנעות עממיא לא תקבלין עוד

ואתם ד בטעמ׳ וסימנ׳ קמון ישראל וכתבון בשבתא ׳ תוסף ג דכת׳ תוסף וסימנ׳ לשכלם כי אם הניל ובוגדים

וחסודי עממיא לא תקבלין עוד ועמך
לא תתכלין עוד אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם לפני׃ בר
אדם בית ישראל יתבין על ארעהון
וסאיבו יתה באורחתהון ובעובדיהון
כסואבת איתא טמאה הות אורחהון
קדמי׃ ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם
טמאוה׃ ושפכית חמתי עליהון על
דם זכי דאשדו על ארעא ובפלחן
טעותהון סאבוהא׃ ואפיץ אותם
בגוים ויזרו בארצות כדרכם
ובעלילותם שפטתים׃ ואגליתי יתהון
לביני עממיא ואתבדרו במדינתא
כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתפרעית מנהון׃ ויבוא
אל הגוים אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה
ומארצו יצאו׃ ועלו לביני עממיא
דאיתגליאו לתמן על דאחילו ית

שמא דקודשי כד אמרין להון אם
עמיה דיי אלין ואיכדין מארעיה
שכינתיה גלו׃ ואחמל על שם קדשי
אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר
באו שמה׃ וחסית על שמא דקודשי
דאחלוהי בית ישראל ביני עממיא
דאתגליאו לתמן׃ לכן אמר
לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי
אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם׃ בכין אימר לבית
ישראל כדנן אמר יי אלהים לא בדילכון
אנא עביד בית ישראל אלהין לשמא
דקודשי דאחילתון ביני עממיא
דאיתגליתון לתמן׃ וקדשתי את
שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניהם׃ ואקדיש ית שמי רבא דאתחל
ביני עממיא דאחילתון בינהון וידעון
עממיא ארי אנא יי אמר יי אלהים כד
אתקדש בכון לעיניהון׃ ולקחתי אתכם
מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל אדמתכם׃ ואקריב

באמר ג׳ וחס׳ וסימנ׳ הקהל לי עם יי אלה אלי כל היום חד בת׳ וחד בכ׳ וחד בכת׳ יצאו ח׳ וס׳ השער שאול אם לשלום ב׳ בן שמעי
וידברו מהאש ומארצו שמה ד׳ סופ פס׳ בספ׳ וסי׳ מקץ ואחמל בעשרים סביב

יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מכל מדינתא ואעיל יתכון לארעכון׃
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר
אתכם׃ ואשבוק לחוביכון כמא דמדכן
במי אדיותא ובקטם תורתא דחטתא
ותדכון מכל סואבתכון ומכל טעותכון
אדכי יתכון׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב
האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר׃
ואתין לכון לבא דחיל ורוח דחלא אתין
במעיכון ואתבר לבא דרשעא דהוא
תקיף כאבנא מבסרכון ואתין לכון לב
דחיל קדמי למעבד רעותי׃ ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי
תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם׃ וית
רוח קודשי אתין במעיכון ואעביד ית
דבקימי תהכון ודיני תטרון ותעבדון׃
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
ותתבון בארעא דיהבית לאבהתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה׃ והושעתי אתכם מכל טמאתיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן

עליכם רעב׃ ואפרוק יתכון מכל
סואבתכון ואסגיך ית עבורא ואסגי
יתיה ולא אתין עליכון כפנא׃ והרבית
את פרי העץ ותנובת השדה למען
אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים׃
ואסגי ית פירי אילנא ועללת חקלא
בדיל דלא תקבלון עוד חסודי כפנא
ביני עממיא׃ וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר לא טובים
ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
תועבתיכם׃ ותדכרון ית אורחתכון
בישתא ועובדיכון דלא תקנן ותיתנגדון
ותהון חזן על חוביכון ועל תועבתכון׃
לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם
בית ישראל׃ לא בדילכון אנא עביד
אמר ש׳ אלהים יתידע לכון בהיתו ואתכנעו
מאורחתכון בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונתיכם והושבתי את הערים
ונבנו החרבות׃ כדנן אמר ש׳ אלהים
ביומא דאדכי יתכון מכל חוביכון
ואותיב ית קרויא ויתבנין חרבתא׃
והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה

והארץ ח׳ ר״ש פסוק׳ וסימנ׳ היתה תהו והארץ תעזב מהם והארץ לא תמכר אשר אתם הגבלי חנפה הנשמה תענה

שממה לעיני כל עובר: וארעא
דהות צדיא תתפלח חלף דהות צדין
לעיני כל דעדי: ואמרו הארץ הלזו
הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות בצורות
ישבו: ויימרון ארעא דכין דישראל
דהות צדיא הות למהוי כגנתא דעדן
וקרויא חרבתא וצדיתא ומפגרתא
כרכין תקיפין יתיבו: וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה
אני יהוה דברתי ועשיתי: וידעון
עממיא דישתארון סחרניכון ארי
אנא יי בניתי מפגרתא קיימית
צדיתא אנא יי גזרית במימרי ואקיים:
כה אמר אדני יהוה עוד
זאת אדרש לבית ישראל לעשות
להם ארבה אתם כצאן אדם: כדנן
אמר יי אלהים עוד דא אשתאיל
במימרי לבית ישראל למעבד להון
אסגינון באנשא ואצלחנון בנעלא
כצאן קדשים כצאן ירושלם
במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

כעמא קדישא כעמא דמדכן ואתן
לירושלם בזמן מועדי פסחא כין
יהוין קרוי ארעא דישראל דהואה
חרבן מלין אנשא עמא בית ישראל
וידעון ארי אנא יי: היתה
עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות: שרת עלי רוח נבואה מן
קדם יי ואפקני ברוח נבואה דשרת
עלי מן קדם יי ואשרינני בגו בקעתא
והיא מליא גרמי אנשא: והעבירני
עליהם סביב סביב והנה רבות מאד
על פני הבקעה והנה יבשות מאד:
ואעברני עליהון סחור סחור והא
סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא
יבישין לחדא: ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת: ואמר לי בר
אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית
יי אלהים את גלי קדמך: ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה ואמרת
אליהם העצמות היבשות שמעו
דבר יהוה: ואמר לי אתנבי על גרמיא
האלין ותימר להון גרמיא יבישיא

סביב סביב י' וסימנה' מחקה והעבירני והנה חומה עד מדד רוח בג' בתר' דומד קיר והלשכות והקפים בג' קדמי' דבהון לארבע רוחו'
זאת תורת וטור סביב ודמות בקרים

קבילו פתגמא דיי׳ כה אמר אדני
יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
בכם רוח וחייתם כדנן אמר יי׳ אלהים
לגרמיא האלין הא אנא מעיל בכון
רוחא ותיחון ונתתי עליכם גידים
והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם
כי אני יהוה ואתין עליכון גידין
ואסיק עליכון בסרא ואקרום עליכון
משכא ואתין בכון רוחא ותיחון ותידעון
ארי אנא יי׳ ונבאתי כאשר צויתי ויהי
קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו ואתנביתי
כמא דאתפקדית והוה קל כאתנביותי
והא זיעא וקריבו גרמיא גרמא לות
חבריה וראיתי והנה עליהם גדים
ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם וחזית והא עליהון גידין
ובסרא סליק וקרם עליהון משכא
מלעילא ורוחא לית בהון ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים
האלה ויחיו ואמר לי אתנבי על

רוחא אתנבי בר אדם ותימר לרוחא
כדנן אמר יי׳ אלהים מארבע רוחיא
איתא רוחא ועולי בקטיליא האלין
ויחון והנבאתי כאשר צוני ותבוא
בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
חיל גדול מאד מאד ואתנביתי כמא
דפקדני ועלת בהון רוחא וחיו וקמו
על רגליהון משרין סגיאין לחדא
לחדא ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
תקותנו נגזרנו לנו ואמר לי בר אדם
גרמיא האלין כל בית ישר׳ אנון האנון
אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא
אבדנא לנא לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את
קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל
בכין אתנבי ותימר להון כדנן אמר
יי׳ אלהים הא אנא פתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מקבריכון עמי ואעיל יתכון
לארעא דישר׳ וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי ותידעון ארי

קברותיכם ד׳ מל׳ בליש׳ וסימנה׳ לכן הנבא ושלאחרין ובשר ה׳ וסימנה׳ מבשרי בשדה כי יהיה בו שחין והערבים ב׳ בו עלה חמדות תלבישני

אנא יי כד אפתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מגו קבריכון עמי ונתתי רוחי
בכם וחייתם והנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
ועשיתי נאם יהוה ואתין רוחי בכון
ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון
ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי
ואקיים אמר יי׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתב
עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית
ישראל חברו ואת בר אדם סב לך
לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה
וכל בית ישראל אחיהון וסב לוחא
חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף
דהוא שבטא דאפרים וכל בית ישר׳
אחיהון וקרב אתם אחד אל אחד
לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
וקריב יתהון חד לות חד לך ללוחא
חד ויהון לחד בידך׃ וכאשר יאמרו
אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד
לנו מה אלה לך׃ וכד יימרון לך בני

עמך למימר הלא תחוי לנא מא אלין
לך׃ דבר אלהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי
אתם עליו את עץ יהודה ועשיתם
לעץ אחד והיו אחד בידי׃ אתנבי
להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב
ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים
ושבטי ישראל אחיהון ואחבר יתהון
עלוהי ית שבטא דיהודה ואעבדנון
לעמא חד ויהון חד קדמי׃ והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם׃
ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך
לעיניהון׃ ודבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי
אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם׃
ואתנבי להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא
מקריב ית בני ישראל מבני עממיא
דאתגליו לתמן ואכניש יתהון מסחור
סחור ואעיל יתהון לארעהון׃ ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה
עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי

ה׳ בספ׳ | סליק | אפטר׳ דויגש | ר״ו ק׳ | ר״ו ק׳ | ב׳ ר״ו פ״ס יענו אתו

ח׳ וחד ולקח ר״ו ק׳ ל׳ וכל׳ כן | ר״ו | פ״ס ח׳ | יהיו כט ק׳ רפ׳

למלך כט רפי וסימנ׳ אמרי ויאמר ויעש למלך מקרה ב׳ בו גם אותם וימליכו את אבימלך ניחמתי הייתם מבקשים הכינו וחב׳ בבו
והשתחות נלכדה לשני גוים מנחה והיה יי להשתחות וחב׳ ויבחר יי וישב שלמה ומשך מעשי משפטיך בלהות בליעל משבח הוה להם
וכל משיח מצרים אשור ישראל דכוות׳

ממלכות עוד׃ ואעביר יתהון לעמא
חד בארעא בטור קודשא דישראל
ומלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא
ולא יהון עוד לתרין עממין ולא יתפלגון
עוד לתרתין מלכון עוד׃ ולא יטמאו
עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי אותם מכל מוש
מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי
אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ולא יסתאבון עוד בטעוותהון
ובשקוציהון ובכל מרדיהון ואפרוק
יתהון מכל מותבניהון דחבו בהון
ואדכי יתהון ויהון קדמי לעם ואנא
אהוי להון לאלה׃ ועבדי דוד מלך
עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו
אותם׃ ועבדי דוד מלכא עליהון ופרנס
חד יהי לכולהון ובדיני יהכון וקימי
יטרון ויעבדון יתהון׃ וישבו על הארץ
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
בה אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד
עבדי נשיא להם לעולם׃ ויתבון על
ארעא דיהבית לעבדי ליעקב דיתבו
בה אבהתכון ויתבון עלה אנון ובניהון
ובני בניהון עד עלמא ודוד עבדי
מלכא להון לעלם׃ וכרתי להם ברית
שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם׃ ואגזר להון קים שלם קים עלם
יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון
ואתין ית מקדשי ביניהון לעלם׃ והיה
משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם׃ ואשרי שכינתי
ביניהון ואהוי להון לאלה ואנון יהון
קדמי לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדש את ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃ וידעון עממיא ארי
אנא יי מקדיש ית ישראל במהוי
לח מקדשי ביניהון לעלם׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שים
פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותבל והנבא עליו׃ בר אדם
קביל נבואה על גוג ארעא מגוג רב
ריש משך ותובל ואתנבי עלוהי׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ותימר

כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי
עלך גוג רב ריש משך ותובל
ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם ואתכנשנך
ואתין שירין בלסתך ואפיק יתך וית
כל משריתך סוסון ופרשין לבושי
גמר כולהון משרין סגיאין דמזינין
בעגילין ותריסין אחדי סיפין כולהון
פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע
פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כלהון
מזינין בעגילין וקולסין גמר וכל
אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת
כל אגפיו עמים רבים אתך גומר וכל
משריתהא מדינת גרממיא סיפי
ציפונא וית כל משריתהון עממין
סגיאין דעמך הכן והכן לך אתה
וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם
למשמר אזדרז ואתקן לך את וכל
משריתך דאתכנישו עלך ותהי להון
למטרא מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על

הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד
והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
כלם מיומין סגיאין תמני משריתך
בסוף שניא תיתי על ארעא דהתבו
עמה מקטולי חרבא דאתכנשו
מעממין סגיאין על טורי ארעא
דישראל דהוו לחרבא תדירא ואנון
מבני עממיא אתגליון ויתיבו לרחצן
כלהון ועלית כשואה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך
ועמים רבים אותך ותסק כאתגושא
תיתי כעננא דסליק לחפאה ארעא תהי
את וכל משריתך ועממין סגיאין
דעימך כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך
וחשבת מחשבת רעה כדנן אמר יי
אלהים ויהי בעדנא ההוא ויסקון הרהורין
על לבך ותחשיב מחשבן בישן
ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח כלם ישבים
באין חומה ובריח ודלתים אין להם
ותימר אסק על ארעא דיתבא קרוי
פצחיא איתי על עמא דשקטין
ושרן לרוחצן כולהון יתבין בלא

הכון ב׳ חד חס וחד מל׳ וס׳ הכן והכן לך הכון לקראת אלהיך ישראל ... ובתרג׳ מל׳ ... הוצאה ל׳ ומל׳

שוראו ועבדין ודישין לית להון: לשלל
שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות
נושבות ואל עם מאסף מגוים עשה
מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ:
למבז ביזא ולמעדי עדאה לכנשא
משריתך על חרבתא דאתיתבא
ועל עמא דאתכנשו מביני עממיא
אתלהו בנכסין וקנין יתבין על תקפא
דארעא: שבא ודדן וסחרי תרשיש
וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל
אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול: שבא ודדן ותגרי
ימא וכל מלכהא יימרון לך הלמבז
ביזא את אתי הלמעדי עדאה
כנישתא משריתך למיסב כסף ודהב
למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי:
לכן הנבא בן אדם ואמרת
לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום
ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
תדע: בכין אתנבי בר אדם ותימר
לגוג כדנן אמר יי אלהים הלא בעדנא
ההוא כד יתבון עמי ישראל לרחצן
תידע פורענות גבורתי: ובאת ממקומך

מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך
רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב:
ותהך מאתרך מסיפי צפונא את
ועממין סגיאין דעימך רכבי סוסון
כולהון משריין סגיאין ועם סגי: ועלית
על עמי ישראל כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה והבאותיך על
ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם גוג: ותסק על עמי ישראל
כעננא דסליק וחפי ית ארעא בסוף
יומיא תהי ואיתינך על ארעא בית
שכינתי בדיל דידעון עממיא פורענות
גבורתי כד אתקדש בך ויהון חזן
פורענותך גוג: כה אמר אדני
יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא
אתך עליהם: כדנן אמר יי אלהים האת
הוא דמלילית ביומי קדם ביד עבדי
נביי ישראל דאתנביו ביומיא האנון
מלקדמת דנא שנין לאיתאה יתך
עליהון: והיה ביום ההוא
ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי באפי: ויהי

על ארץ ט וסימנ׳ מכורותם והשלכתיך פרזות להמטיר ידין עדות הודו כמלאות אכונה וכל על ארץ מצרים טוות

בעדנא ההוא ביום מיתי גוג על ארעא
דישראל אמר יי אלהים ידלק רוגזי
וחמתי ובקנאתי באש עברתי דברתי
אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל ובאתגלאה פורענותי
במדלק אישת רוגזי גזרית במימרי
אם לא ביומא ההוא יהי זיע סגי על
ארעא דישראל ורעשו מפני דגי הים
ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
הרמש על האדמה וכל האדם אשר
על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה לארץ תפול
ויזועון מן קדמי נוני ימא ועופא
דשמיא וחית ברא וכל רחשא דרחיש
על ארעא וכל אנשא דעל אפי ארעא
ויתפגרון טוריא ויתלשון מגדליא
וכל שור רם לארעא יתחמר וקראתי
עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה ואזמניניה
למפל בחרבא על טורי עמי אמר
יי אלהים חרב גבר באחוהי תהי
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם
שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים

רבים אשר אתו ואתפרע מניה במותא
ובקטלא ומטר מגבר ואבני אלגביש
אישתא וגופריתא אמטר עלוהי
ועל משריתיה ועל עממין סגיאין
דעמיה והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי
לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה
ואתרבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני
עממין סגיאין וידעון ארי אנא יי
ואתה בן אדם הנבא על גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותובל ואת בר
אדם אתנבי על גוג ותימר כדנן אמר
יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך גוג
רבא ריש משך ותובל ושבבתיך
וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון
והבאותך על הרי ישראל ואשדלינך
ואטעינך ואסקינך מסיפי ציפונא
ואיתינך על טורי ישראל והכיתי
קשתך מיד שמאולך וחציך מיד
ימינך אפיל וארמי קשתך מיד סמלך
וגררך מיד ימינך אמגר על הרי
ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית
השדה נתתיך לאכלה על טורי ארעא

והביאותיך ב׳ וסימנ׳ על ארצי על הרי קדמאה והבאותך כות תנינא והבאותך כות והתגדלתי ל׳ והתקדשתי ל׳

דישראל תתרמי נבילתך את וכל
משריתך ועממין סגיאין דעמך
לעופא ציפר כל דפרח וחית ברא
מסרתך לאשתיצאה: על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
על אפי ברא תתרמי נבילתך ארי אנא
גזרית במימרי אמר יי אלהים: ושלחתי
אש במגוג ובישבי האיים לבטח
וידעו כי אני יהוה: ואדליק אישתא
במגוג ובית בי נגותא דשרן לרחצן
וידעון ארי אנא יי: ואת שם קדשי
אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל
את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל: וית שמא
דקודשי אגלי בגו עמי ישראל ולא
אחיל ית שמא דקודשי עוד וידעון
עממיא ארי אנא יי קדישא אשריתי
שכינתי בישראל: הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי:
הא אתיא ותתקיים אמר יי אלהים הוא
יומא דגזרית במימרי: ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק
ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל
יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים:

ויפקון יתבי קרוי ארעא דישראל ויחון
שגרין ומסתובירין במני זינא בעגילין
ותריסין בקשתן ובגירין ובאעי
מורנין ורומחין וידלקון בהון נורא
שבע שנין: ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק
יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו
את בזזיהם נאם אדני יהוה: ולא יסבון
אעין מן חקלא ולא יקצון מן חורשיא
ארי במני זינא ידלקון נורא ויבזון ית
בזזיהון ויעדון ית עדיהון אמר יי אלהים:
והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא העברים קדמת הים
וחסמת היא את העברים וקברו שם
את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון
גוג: ויהי בעדנא ההוא אתין לגוג אתר
כשר לבית קבורא בישראל בחילת מגזתא
מדנח ים גניסר וסמכא היא לתרין
טוריא ויקברון תמן ית גוג וית כל
אתרגושתיה ויקרון חילת אתרגושת
גוג: וקברום בית ישראל למען טהר
את הארץ שבעה חדשים: ויקברונון
בית ישראל בדיל לדכאה ית ארעא
שבעה ירחין: וקברו כל עם הארץ

המונו דכל המונה ד׳ וסימנכ׳ ארמי דמית אותם יראה חתיתי וחסמת היא את העברים ... בקשת ובחצים ל׳ וחסמת ל׳ וחס

והיה להם לשם יום הכבדי נאם ארני
יהוה ויקברון כל עמא דארעא ויהי
להון לשום יום אתיקרותי אמר יי
אלהים ואנשי תמיד יבדילו עברים
בארץ מקברים את העברים את
הנותרים על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים יחקרו וגברין
ימנון תדירא למהוי עדן בארעא
מקברין עם דעדן ית דאשתארו על
אפי ארעא לדכיותה מסוף שבעה
ירחין ישרון למבדק ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו
ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא
המון גוג ועדי אורחא דעדן בארעא
ואם יחזי גרמא דאנשא ויבני לותיה
צואה עד דיקברון יתיה דמקברין
בחילת אתרגושת גוג וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ ואף דתמן
יתרמון קטילי רומי קרתא דסגיאין
אתרגושתהא וידכון ארעא
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי
אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי

ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם
ואת בר אדם כדנן אמר יי אלהים אמר
לעופא צפר כל דפרח ולכל חית ברא
אתכנשו ואיתו ואתקרבו מסחור סחור
סחור על קטלי דאנא קטיל לכון קטול
סגי על טורי ישראל ותיכלון בסרא
ותשתון דמא בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים
ועתודים פרים מריאי בשן כלם
בסר גיברין תיכלון ודם רברבי ארעא
תשתון מלכין שלטונין וטורנין
גיברין עתירי נכסא כולהון ואכלתם
חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון
מזבחי אשר זבחתי לכם ותיכלון תרבא
למסבע ותשתון דמא לרויא מבסר
קטילין דאנא קטיל לכון ושבעתם
על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה ותסבעון על
טורי עממי בסר סוסון ורתכין גיברין
וכל גברי עבדי קרבא אמר יי אלהים
ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים
את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
אשר שמתי בהם ואתין ית יקרי
בעממיא ויחזון כל עממיא ית פורענותי

ד׳ רי״ש פ״ס ב׳ ל׳
ה׳ חמות ערב בשר חלב לי״ ודם ל׳ וב׳ שכרון וס׳ ממלא ויגון
ל׳ ל׳ לא מפיק ה׳
טו

שם ו׳ סגול וסימנ׳ אברם אברהם בוכרא נטר קרתא דבריה ואנשי ד׳ רי״ש פסוק וסימנ׳ סדם קדש בבל תמיד יבדילו

דעבדית וית גבורתי דשויתי בהון וידעו
בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן
היום ההוא והלאה וידעון בית ישראל
ארי אנא יי אלההון מן יומא ההוא
ולהלאה וידעו הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר
פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב
כלם וידעון עממיא ארי בחוביהון
גלו בית ישראל על דשקרו במימרי
וסליקית שכינתי מנהון ומסרתינון
ביד סנאיהון ואתקטלו בחרבא כולהון
כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם כסואבתהון וכמרדיהון
אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי
מנהון לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית יעקב
ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם
קדשי בכין כדנן אמר יי אלהים כען
אתיב ית גלות יעקב וארחים על כל
בית ישראל ואתפרע פורענות גבורתי
מן עממיא על דאחילו ית שמא
דקודשי ונשו את כלמתם ואת כל
מעלם אשר מעלו בי בשבתם על
אדמתם לבטח ואין מחריד ויקבלון

ית אתפלגעותהון וית כל שקריהון דשקרו
קדמי במיתבהון על ארעהון לרחצן
ולית דמניד בשובבי אותם מן העמים
וקבצתי אותם מארצות איביהם
ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים כד
אתיב יתהון מביני עממיא ואכניש
יתהון ממדינת בעלי דבביהון ואתקדש
בהון לעיני עממין סגיאין וידעו כי
אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל
הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר
עוד מהם שם וידעון ארי אנא יי
אלההון על דחבו קדמי אגליתי יתהון
לביני עממיא וכד תבו כנשתינון
לארעהון ולא אשאר עוד מנהון תמן
ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי
את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה ולא אסליק עוד שכינתי מנהון
דשפכית ית רוח קודשי על בית ישראל
מ אמר יי אלהים בעשרים
וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש בארבע עשרה שנה
אחר אשר הוכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה בעסרין וחמיש שנין לגלותנא

אני יי אלהיהם ח̇ דסמ׳ וסימנה׳ וידעו כי ב̇ בו ואף גם זאת לבטח אתם והלאה ואעבם בהגלות׳ ונשו ב̇ בל״ג כלמתם לשוא
בתרג׳ נשוא כת׳

ברישה דשתא בעסרא לירחא בארבע
עסרי שנין בתר דאיתרעת קרתא
בכרן יומא הדין שרת עלי רוח נבואה
מן קדם יי ואעיל יתי לתמן׃ במראות
אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני
אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר
מנגב׃ בחיזו נבואה דשרת עלי מן
קדם יי אעלני לארעא דישראל ואשריני
על טור רם לחדא ועלוהי כבנין קרתא
מדרומא׃ ויבוא אותי שמה והנה איש
מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים
בידו וקנה המדה והוא עמד בשער׃
ואעיל יתי לתמן והא גברא חזויה
כחיזו נחשא וחוט דכיתנא בידיה
וקני משחתא והוא קאים בתרעא׃
וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר
אני מראה אותך כי למען הראותכה
הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל׃ ומליל עמי גברא
בר אדם חזי בעינך ובאדנך שמע
ושוי ליבך לכל דאנא מחזי יתך ארי
בדיל לאחזיותך איתיתא הלכא חוי
ית כל דאת חזי לבית ישראל׃ והנה

חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד
האיש קנה המדה שש אמות באמה
וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד
וקומה קנה אחד׃ והא שורא מברא
לביתא סחור סחור וביד גברא קני
משחתא דחד מנהון שית אמין
באמיא כאמתא דהיא אמה ופשך
ומשח ית פותיא דבניינא קניא חד
ורומא קניא חד׃ ויבוא אל שער
אשר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלותו וימד את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד
רחב׃ ועל לתרעא דפתיח לאורח
מדינחא וסליק בדרגוהי ומשח ית
סיפא דתרעא קניא חד פותיא וית
סיפא חד קניא חד פותיא׃ והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין
התאים חמש אמות וסף השער
מאצל אלם השער מהבית קנה
אחד׃ ותוא קניא חד ארכא וקניא
חד פתיא ובין תויא כותלא חמיש
אמין וסיפא דתרעא מקביל אולמא
דתרעא מלגיו קניא חד׃ וימד את
אלם השער מהבית קנה אחד׃ ומשח

ויבא ק׳ נא
תיו ק׳

מעלותו במעלותו ג׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ויעל במעלותו ומעלות שבעה עלותו הבונה בשמים מעלותו

ית אולמא דתרעא מלגיו קניא חד׃
וימד את אלם השער שמנה אמות
ואילו שתים אמות ואלם השער
מהבית׃ ומשח ית אולמא דתרעא
תמני אמין ואלוהי תרתין אמין ואולמא
דתרעא מלגיו׃ ותאי השער דרך
הקדים שלשה מפה ושלשה מפה
מדה אחת לשלשתם ומדה אחת
לאלים מפה ומפו׃ ותווי תרעא דאורח
מדינחא תלתה מכא ותלתה מכא
משחא חד לתלתיהון ומשחא חדא
לאליא מכא ומכא׃ וימד את רחב
פתח השער עשר אמות ארך השער
שלוש עשרה אמות׃ ומשח ית פתיא
דמעלנא דתרעא עסר אמין ארכא
דתרעא תלת עסר אמין׃ וגבול לפני
התאות אמה אחת ואמה אחת גבול
מפה והתא שש אמות מפו ושש
אמות מפו׃ ותחומא דקדם תוייא
אמתא חדא ואמתא חדא תחומא
מכא ותוא שית אמין מכא ושית
אמין מכא׃ וימד את השער מגג
התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות
פתח נגד פתח׃ ומשח ית תרעא מאגר

תוא לאיגריה פותיא עסרין וחמיש
אמין תרע לקביל תרע׃ ויעש את
אילים ששים אמה ואל איל החצר
השער סביב סביב׃ ועבד ית אריא
שתין רומהון אמתא חדא ועל אלא
דדרתא דתרעא סחור סחור׃ ועל פני
השער האיתון על לפני אלם השער
הפנימי חמשים אמה׃ וקדם תרעא
מציעאה דקדם אולמא דתרעא
גואה חמשין אמין׃ וחלנות אטמות
אל התאים ואל איליהמה לפנימה לשער
סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמרים׃ וכוין
סתימן לתוייא ולאליהין מגיו לתרעא
סחור סחור וכין לאילמיא וכוין סחור
סחור לגיו ועל אלא כותרתא׃ ויבאני
אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשוי לחצר סביב סביב שלשים
לשכות אל הרצפה׃ ואעלני לדרתא
בריתא והא לשכן ורצפתא עביד
לדרתא סחור סחור תלתין לשכן על
רצפתא׃ והרצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה׃
ורצפתא לעברא דתרעיא לקביל

כל ליר צוראן דבותא חס
יא׳ בל׳ הי׳ בצורת הבית
ו׳ סוף פס׳ בצורת הבית
ב׳ בפס׳ וגבול לילה
ד׳ בל׳

ג׳ בצורת הבית האיתון ק׳
ב׳ חס וכן לאלמות ואלמות סב סב
סביב סביב אמן אמן שלום שלום האח האח כולה פסק

אמות ו׳ סוף פסוקי׳ בצורת הבית וסימנ׳ ארך השער ושער לחצר ושלאחריו ושלאחרין ובא לפנימה אל פני ארך גגו
ד׳ בל״ע וסימנ׳ ורצפית ויצף וימד את השער ויעשו להם

אורכא דתרעא רצפתא ארעיתא:
וימד רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדים והצפון: ומשח פותיא מן
קדם תרעא ארעאה דקדם דרתא
גויתא מלברא מאה אמין למדינחא
ולצפונא: והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו
ורחבו: ותרעא דפתיח לאורח צפונא
לדרתא בריתא משח אורכיה ופתייה:
ותאו שלשה מפו ושלושה מפו ואלו
ואלמו היה כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה: ותווהי תלתה מכא
ותלתה מכא ואלוהי ואולמוהי הוו
כמשחת תרעא קדמאה חמשין
אמין אורכיה ופותיא עסרין וחמיש
אמין: וחלנו ואלמו ותימרו כמדת
השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואלמו לפניהם: וכווהי
ואולמוהי וכותרתיה כמשחת תרעא
דפתיח לאורח מדינחא ובדרגין שבעה
סלקין ביה ואולמוהי קדמיהון: ושער
לחצר הפנימי נגד השער לצפון

ולקדים: וימד משער אל שער מאה
אמה: ותרעא לדרתא גויתא לקביל
תרעא דפתיח לציפונא ולמדינחא
ומשח מתרע לתרע מאה אמין
ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות
האלה: ודברני באורח דרומא והא
תרעא חד פתיח לאורח דרומא ומשח
אלוהי ואולמוהי כמשחתא האילין
וחלונים לו ולאילמו סביב סביב
כהחלונות האלה חמשים אמה ארך
ורחב חמש ועשרים אמה: וכוין ליה
ולאולמוהי סחור סחור כבויא האילין
חמשין אמין אורכא ופותיא עסרין
וחמיש אמין: ומעלות שבעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו
ואחד מפו אל אילו: ודרגין שבעה
דרגוהי ואולמוהי קדמיהון וכותרין
ליה חדא מכא וחדא מיכא על אלוהי:
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
וימד משער אל השער דרך הדרום
מאה אמות: ותרעא דדרתא גויתא
באורח דרומא ומשח מתרע לתרע
באורח דרומא מאה אמין: ויביאני

ויוליכני ג׳ כת׳ כן וסימנ׳ דרך הדרום אל השער וישבני ... וחלונו ואילמו ותימרו עד כהחלונות האלה ואילמו דדרום אילמו ק׳

אל החצר הפנימי בשער הדרום וימד
את השער הדרום כמדות האלה׃
ואעלני לדרתא גויתא בתרע דרומא
ומשח ית תרע דרומא כמשחתא
האלין׃ ותאו ואילו ואילמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי
כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור חמשין אמין ארכא
ופתיא עסרין וחמיש אמין׃ ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש אמות׃ ואולמיא סחור
סחור ארכא עסרין וחמיש אמין
ופותיא חמיש אמין׃ ואילמו אל
חצר החיצונה ותמרים אל אילו
ומעלות שמנה מעלו׃ ואולמוהי
לדרתא בריתא וכותרין על אלוהי
ודרגוהי תמניא דרגוהי׃ ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדים וימד את
השער כמדות האלה׃ ואעלני לדרתא
גויתא באורח מדינחא ומשח ית תרעא
כמשחתא האלין׃ ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלנות לו ולאילמו

סביב סביב ארך חמשים ורחב חמש
ועשרים אמה׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי
כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור ארכא חמשין אמין ופתיא
עסרין וחמיש אמין׃ ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו
ושמנה מעלות מעלו׃ ואולמוהי לדרתא
בריתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא
ותמניא דרגין דרגוהי׃ ויביאני אל
שער הצפון ומדד כמדות האלה׃
ואעלני לתרעא דפתיח לצפונא ומשח
כמשחתא האלין׃ תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים אמה׃ תווהי
אלוהי ואולמוהי וכוין ליה סחור סחור
ארכא חמשין אמין ופותיא עסרין
וחמיש אמין׃ ואלו לחצר החיצונה
ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמונה
מעלות מעלו׃ ואלוהי לדרתא בריתא
וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא
דרגין דרגוהי׃ ולשכה ופתחה באילים
השערים שם ידיחו את העלה׃ ולשכתא
פתיחא באליא דתרעיא תמן מתקנין
ית עלתא׃ ובאולם השער שנים שלחנות

כל צורת הבית מפן כ״ה בט׳ י״א פת׳ הי וסימנ׳ ותאי השער ג׳ בן קדמ׳ ושלאחרין ומל׳ דובאולם השער ארבעה שלחנות ב׳ בן קד׳

מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העלה והחטאת והאשם׃
ובאולמא דתרעא תרין פתורין מכא
ותרין פתורין מכא למכס עליהון
עלתא וחטתא ואשמא׃ ואל הכתף
מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאולם השער שנים שלחנות׃
ולעברא דמברא למסקנא כמעלנא
דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא
אוחרנא דלאולמא דתרעא תרין
פתורין׃ ארבעה שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו׃ ארבעה
פתורין מכא וארבעה פתורין מכא
לעברא דתרעא תמניא פתורין ביניהון
נכסין׃ וארבעה שלחנות לעולה אבני
גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם
ויניחו את הכלים אשר ישחטו את
העלה בם והזבח׃ וארבעה פתורין
לעלתא דאבני גזית אורכא אמתא
חדא ופלג ופותיא אמתא חדא ופלג
ורומא אמתא חדא עליהון יחתון

ית מניא דיכסון ית עלתא בהון ונכסת
קודשיא׃ והשפתים טפח אחד מוכנים
בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר
הקרבן׃ ועונקלין נפקין פשך חד
קביעין בעמודי בית מטבחין מגיו
לאולמא סחור סחור ועל פתוריא בסר
קורבנא׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף
שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני דרך
הצפן׃ ומברא לתרעא גואה לשכת
ליואי בדרתא גויתא דלעיבר תרע
ציפונא ואפיהון לאורח דרומא חד
לעיבר תרע מדנחא אפי אורח צפונא׃
וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת
הבית׃ ומליל עמי דא לשכתא דפתיחא
לאורח דרומא לכהניא נטרי מטרת
ביתא׃ והלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה
בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו׃ ולשכתא דפתיחא לאורח
ציפונא לכהניא נטרי מטרת מדבחא
אנון בני צדוק דקריבין מבני לוי

זו ו̇ח̇ כת̇ הי̇ וב̇ כת̇ י̇ וסימנ̇ העיר הלשכה לשחק והראה כל עמת ולשמח נקיה וגדולה לעגס ועדות ̇ דרך הצפן ז̇ וסימ̇ והשער
ומחוצה לשער והלשכה ופתח הילע ויונימי ודרך לפניהם

לפלחנא דיש לשמשא קדמוהי׃ וימד
את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמזבח לפני הבית׃
ומשח ית דרתא אורכא מאה אמין
ופותיא מאה אמין מרבע ומדבחא
דקדם ביתא׃ ויבאני אל אלם הבית
וימד אל אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער שלש
אמות מפו ושלש אמות מפו׃ ואעלני
לאולמא דביתא ומשח אלא דאולמא
חמש אמין מכא וחמיש אמין מכא
ופותיא דתרעא תלת אמין מיכא
ותלת אמין מכא׃ ארך האלם עשרים
אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים
אחד מפה ואחד מפה׃ אורכא דאולמא
עסרין אמין ופתיא חדא עסרי אמין
ובדרגין דסלקין ליה ועמודיא על
אליא חד מכא וחד מכא׃ ויבאני אל
ההיכל וימד את האילים שש אמות
רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב
האהל׃ ואעלני להיכלא ומשח ית
אליא שית אמין פותיא מכא ושית
אמין פותיא מכא פותיא דמשכנא׃

ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח
חמש אמות מפו וחמש אמות מפו
וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
אמה׃ ופותיא דתרעא עסר אמין וכתפי
תרעא חמיש אמין מכא וחמיש אמין
מכא ומשח אורכיה ארבעין אמין
ופותיא עסרין אמין׃ ובא לפנימה
וימד איל הפתח שתים אמות והפתח
שש אמות ורחב הפתח שבע אמות׃
ועאל לגיו ומשח אלא דתרעא תרתין
אמין ותרעא שית אמין ופתיא דתרעא
שבע אמין׃ וימד את ארכו עשרים
אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל
ויאמר אלי זה קדש הקדשים׃ ומשח
ית אורכיה עסרין אמין ופותיא עסרין
אמין דקדם היכלא ואמר לי דין בית
קודש קודשיא׃ וימד קיר הבית שש
אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב׃ ומשח כותלא דביתא
שית אמין ופותיא דמחיצתא ארבע
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור
סחור׃ והצלעות צלע אל צלע שלש
ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר
לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים

מפה י״א כת׳ הי׳ בתורת הבית וסימנ׳ ... והא׳ השער ג׳ בו קדמ׳ ושלאחריו וכתי׳ דו באולם השער ארבעה שלחנות ב׳ בו קדמ׳ ועמודים ב׳ בו

ולא יהיו אחוזים בקיר הבית ומחיצא
מחיצא על מחיצא תלתין ותלת חדא
עסרי בסדרא קביען בכותליא דמגיו
למחיצא סחור סחור למהוי רישי
שריתא ניחן על זיזיא ולא יהוין שריתא
מעלן בכותלי ביתא ורחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית
למעלה למעלה סביב סביב לבית על
כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה לתיכונה ופותיא
מסיבתא וסלקא לעילא לעילא מן
מחיצתא ארי מקפא ביתא וסלקא
לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כין
פתי ביתא מלעילא וכין במסיבתא
סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח
מציעיתא וראיתי לבית גבה סביב
סביב מוסדות הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה וחזית לביתא
רומא סחור סחור משכללין מחיצתא
משחת קניא שית אמין רוחי רחב
הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש
אמות ואשר מונח בית צלעות אשר
לבית פותיא דכותלא דמחיצתא
דלברא חמיש אמין ואתר שביק

בית מחיצתא דלגיו ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
סביב ובין לשכתא פותיא עסרין
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור
סחור ופתח הצלע למונח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב
מקום המונח חמש אמות סביב
סביב ותרעא דמחיצתא לאתר
שביק תרעא חד פתיח לאורח צפונא
ותרעא חד פתיח לדרומא ופותיא
דאתר שביק חמיש אמין סחור סח׳
והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך
הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב סביב וארכו
תשעים אמה ובנינא דקדם בצורתא
רוח אורח מערבא פותיא שבעין אמין
וכותלא דבנינא חמיש אמין פותיא
סחור סחור ואורכיה תשעין אמין
ומדד את הבית ארך מאה אמה
והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה
אמה ומשח ית ביתא אורכא מאה
אמין וביצורתא ובנינא וכותליא
אורכא מאה אמין ורחב פני הבית
והגזרה לקדים מאה אמה ופותיא

וראיתי יב̇ וס̇ימנה̇ ופסחתי והגדתי והנה לבית שיש טוב כשרון מעשה איככה ב̇ בו דנ̇ דנ̇ ... על ז̇ בצורת הבית וכו׳
האיתון ב̇ בו ונסבה ב̇ בו אחריה ושלאחריו נח על ...

דקדם ביתא ובי צורתא למדנחא
מאה אמין׃ ומדד ארך הבנין אל
פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה והיכל הפנימי
ואלמי החצר׃ ומשח אורכא דבנינא
דקדם ביצורתא דלאחורהא וזויתהא
מכא ומכא מאה אמין והיכלא גואה
ואולמי דרתא׃ הספים והחלונים
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ
עד החלונות והחלנות מכסות׃ ספיא
וכוין סתימן ואתיקיא סחור סחור
לתלתיהון לקביל ספא דחפי נסרין
דארזא סחור סחור וארעא עד כוא
וכוין סתימן׃ על מעל הפתח ועד
הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות׃
עד לעילא מן תרעא ועד ביתא גואה
ולברא ועל כל כותלא סחור סחור
מלגיו ומלברא משחן׃ ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב
ושנים פנים לכרוב׃ וגליף כרובין
וכותרין וכותרתא בין כרובא לכרובא
ותרין אפין לכרובא׃ ופני אדם אל

התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב׃
ואפי אנשא עביד לכותרתא מכא ואפי
אריא עביד לכותרתא מכא גליף על
כל ביתא סחור סחור׃ מהארץ עד
מעל הפתח הכרבים והתמרים
עשוים וקיר ההיכל׃ מארעא עד
לעילא מן תרעא כרובין וכותרין גליפין
ובין לכותלא דהיכלא׃ ההיכל מזוזת
רבעה ופני הקדש המראה כמראה׃
היכלא דסיפוהי מרבעין ואפי בית
כפורי חזויה כחיזו יקרא׃ המזבח
עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים
אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו
עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
יהוה׃ כקביל מדבחא פתורא דאעא
תלת אמין רומיה ואורכיה תרתין
אמין וזוין ליה ואורכיה וכותלוהי
אעא ומליל עמי דין פתורא דקדם
יי׃ ושתים דלתות להיכל ולקדש׃
ותרתין דשין להיכלא ולבית כפורי׃
ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות
דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות
לאחרת׃ ותרתין דשין אימהן לדשא

שלוש ה׳ מל׳ וסימנ׳ על מה פעמים דחג הסכות עריס דכי יכרית והצלעות המזבח עץ וכל כתוב כוות׳ מל׳ ב׳ — וקירותיו
ד׳ וסימנ׳ גגו וחב׳ המזבח ויחף בתר׳ מל׳ ב׳ —

תרתין מקפן דשין תרתין לדשא חדא
ותרתין דשין לאוחרנתא׃ ועשויה
אליהן אל דלתות ההיכל כרובים
ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב
עץ אל פני האולם מהחוץ׃ וגליף
עליהון על דשי היכלא כרובין וכותרין
כמא דגליף על כותליא וסקופתא
דאעא על אפי אולמא מלברא׃
וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו
אל כתפות האולם וצלעות הבית
והעבים׃ וכוין סתימן וכותרתא מכא
ומכא על כתפי אולמא ומחיצת ביתא
וסקופיא׃ ויוצאני אל החצר החיצונה
הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה
אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין
אל הצפון׃ ואפקני לדרתא בריתא
באורח תרעא דפתיח לאורח צפונא
ואעלני ללשכתא דקדם ביצורתא
ודקדם בנינא לציפונא׃ אל פני ארך
אמות המאה פתח הצפון והרחב
חמשים אמות׃ לקביל אורכא דאמין
מאה תרעא חד פתיח לציפונא ופתיא
חמשין אמין׃ נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר

לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק
בשלשים׃ קביל עסרין דלדרתא
גויתא וקביל רצפתא דפתיחא לדרתא
בריתא זוי לקביל זוי מתלתין׃ ולפני
הלשכות מהלך עשר אמות רחב
אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון׃ וקדם לשכתא מהלך עסר
אמין פותיא לגיו אורח אמתא חדא
ותרעיהון פתיחין לצפונא׃ והלשכות
העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין׃
ולשכתא עיליתא דחיקן ארי נסבין
זיזיא מנהון מארעיתא וממציעתא
בנינא׃ כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות על כן
נאצל מהתחתונות ומהתיכנות
מהארץ׃ ארי מתלתן אינון וליתלהון
עמודין כעמודי דרתא על כין דחיקן
מארעיתא וממציעתא מארעא׃
וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות
דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה׃ וכותלא דלברא
לקביל לשכתא אורח דרתא בריתא
דקדם לשכתא אורכיה חמשין אמין

ה׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳

וכת׳ ק׳

קדמ׳ מהתחתנות כת׳ בתרא׳ מהתכונות מל׳ קדמ׳ ומהתכונות כת׳ בתר׳ ומהתיכנות כת׳

ו׳ סוף פ״ב בס׳ ג׳

אליהן ה׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ותיראן ותאמרן ותקרבן ועשויה ותאמר דנעמי תנ׳ חס׳ וש׳ מל׳ ... בשלשים ל׳ וכת׳ ב׳

146

כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה
חמשים אמה והנה על פני ההיכל
מאה אמה ארי אורכא דלשכתא
דלדרתא בריתא חמשין אמין והוין
על אפי היכלא מאה אמין ומתחת
לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצנה ומלרע ללשכתא
האלין מעלנא ממדינחא דעלין להון
מדרתא בריתא ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין
לשכות בפותיא דכותלא דדרתא באורח
מדינחא דקדם ביצורתא ודקדם בנינא
לשכן ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל
מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן
ואורחא קדמיהון כחיזו לשכתא ופתיחן
לאורח ציפונא כאורכהון כין פותיהון
וכל מפקניהון וכדחזי להון וכתרעיהון
וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום
פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים בבואן וכתרעי
לשכתא דפתיחן לאורח דרומא תרע
בריש אורח אורח קדם דוכן ליואי
אורח מדנחא במעלניהון ויאמר אלי

לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש
אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו
קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום קדש ואמר לי
לשכת ציפונא לשכת דרומא דקדם
ביצורתא אנין לשכת קודשא דייכלון
תמן כהניא דקריבין לשמשא קדם יי
קודשי קודשיא תמן יחתון קודשי
קודשיא ומנחתא וחטאתא ואשמא
ארי אתרא קדיש בבאם הכהנים ולא
יצאו מהקדש אל החצר החיצנה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי
קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו
אל אשר לעם במיעלהון כהניא ולא
יפקון מן קודשא לדרתא בריתא ותמן
יחתון לבושיהון דישמשון בהון ארי
קודשא אנון וילבשון לבושין אחרנין
ויתערבון עם עמא וכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאני דרך השער
אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב
סביב ושיצי ית משחת ביתא גואה
ואפקני באורח תרעא דפתיח לאורח

אשר אל ח̇ וסימנ̇ ועשית שתי ויעשו ויהי בקרא ומחוצה לשכות המה ברוחה ... ולבשו בגדים וכשלו בבואם לת
וכלה ו̇ וסימ̇ הרעל מכפר אתכם סעיפיה את מדות

מאות
ק

מדנחא ומשחיה סחור סחור מדד
רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות
קנים בקנה המדה סביב משח רוח
מדנחא בקני משחתא חמיש מאה
קנין בקני משחתא סחור סחור מדד
רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה
המדה סביב משח רוח צפונא חמיש
מאה קנין בקני משחתא סחור סחור
את רוח הדרום מדד חמש מאות
קנים בקנה המדה ית רוח דרומא משח
חמיש מאה קנין בקני משחתא סבב
אל רוח הים מדד חמש מאות קנים
בקנה המדה אסתחר לרוח מערבא
משח חמיש מאה קנין בקני משחתא
לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב
סביב ארך חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש לחול
לארבע רוחיא משחיה שורא ליה
סחור סחור אורכא חמיש מאה
ופותיא חמיש מאה לאפרשא בין
קודשא לחולא ויולכני אל השער
שער אשר פנה דרך הקדים ואובלני
לתרעא תרעא דפתיח לאורח מדנחא
והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך

הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו והא יקרא דאלהא
דישראל אתגלי באורח מדנחא וקל
מברכי שמיה כקל מיין סגיאין
וארעא נהרת מזיו יקריה וכמראה
המראה אשר ראיתי כמראה אשר
ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני וכחיזו
חזוא דחזיתי כחזוא דחזיתי באתגלותי
לחבלא ית קרתא וחזוא כחיזו דחזיתי
על נהר כבר ואשתטחית על אפי
וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים ויקרא דיי
אתגלי בביתא באורח תרעא דפתיח
לאורח מדנחא ותשאני רוח ותביאני
אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית ונטלתני רוחא ואעילתני
לדרתא גויתא והא אתמלי יקרא
דיי ביתא ואשמע מדבר אלי מהבית
ואיש היה עמד אצלי ושמעית
דממליל עמי מלגיו וגברא הוה קאים
לקבלי ויאמר אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר
אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית ישראל שם

קדשיהמה ומלכיהם בזנותם ובפגרי
מלכיהם במותם׃ ואמר לי בר אדם
דין אתר בית כורסי יקרי ודין אתר
בית אשרי ית שכינתי דאשרי שכינתי
תמן בגו בני ישראל לעלם ולא יסאבון
עוד בית ישראל שמא דקודשי אנון
ומלכיהון בטעותהון ובפגרי מלכיהון
במתהון׃ בתתם ספם את ספי ומזזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שם קדשי בתועבותם
אשר עשו ואכל אתם באפי׃ במתנהון
ספיהון כקביל ספי בית מקדשי
ובניהון בסטר עזרתי וכותל בית
מקדשי בין מימרי וביניהון וסאיבו
ית שמא דקודשי בתועבתהון
דעבדו ושיציתי יתהון ברוגזי׃ עתה
ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם
ממני ושכנתי בתוכם לעולם׃ כען
ירחקון ית טעותהון ופגרי מלכיהון
מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי
ביניהון לעלם׃ אתה בן
אדם הגד את בית ישראל את הבית
ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית׃
את בר אדם חוי ית בית ישראל ית

ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון
ית טקוסיה׃ ואם נכלמו מכל אשר
עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו
וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם
וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו
ואת כל חקתיו ועשו אותם׃ ואם
יתכנעון מכל דעבדו במחזיהון צורת
ביתא וטקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי
וכל צורתיה וית כל גזירתיה וכל
צורתיה וכל דחזי ליה הודע יתהון
וכתוב לעיניהון ויטרון ית כל צורתיה
וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון׃ זאת
תורת הבית על ראש ההר כל גבלו
סביב סביב קדש קדשים הנה זאת
תורת הבית׃ דא אוריתא דביתא על
ריש טורא כל תחומיה סחור סחור
קודש קודשין הא דא אוריתא דביתא׃
ואלה מדות המזבח באמות אמה
אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד
וזה גב המזבח׃ ואלין משחת מדבחא
באמיא כאמתא דהיא אמה ופשך
ותשויתא אמתא ואמתא פותיא

אל שפתה אל שפת הנחל משפתו אל שפתו דדב׳ ימ׳ כולה אל

תורתיו ג וסימנ׳ את חקי האלה ואם נכלמו לכל חקות בית ב דיחזק תורתו כת׳ וג׳ ותורתין יגברון קדמא׳ ודין תורתיו כת׳ אל נהר

וגדנפא מקפא לה על ספתה סחור סחור
זרתא חדא ודין טקוס מדבחא ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה שתים
אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה ומתשוית ארעא
עד מסמתא ארעיתא תרתין אמין
ופותיא אמתא חדא ומסמתא זעירתא
עד מסמתא רבתא ארבע אמין ופתיא
אמתא והראל ארבע אמות ומהאראיל
ולמעלה הקרנות ארבע ומדבחא
ארבע אמין ומדבחא ולעילא
קרנתא ארבע והאראיל שתים עשרה
ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו ומדבחא תרתא עסרי
אורכא בתרתא עסרי פתיא מרבע
על ארבעה סטרוהי והעזרה ארבע
עשרה ארך בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה והגבול סביב
אותה חצי האמה והחיק לה אמה
סביב ומעלתהו פנות קדים ומסמתא
ארבע עסרי אורכא בארבע עסרי
פותיא על ארבעה סטרהא וגדנפא
מקפא לה סחור סחור פלגות אמתא

ותשויתא לה אמתא סחור סחור ומאתר
דסלקין לה מתפנן למדנחא ויאמר
אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
חקות המזבח ביום העשותו להעלות
עליו עולה ולזרק עליו דם ואמר לי
בר אדם כדנן אמר יי אלהים אלין
גזירת מדבחא ביום אתעבדותיה
לאסקא עלוהי עלתא ולמזרק עלוהי
דם נכסת קודשיא ונתתה אל הכהנים
הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן
בקר לחטאת ותתין לכהניא ליואי
דאנון מזרעא דצדוק דקריבין לפלחני
אמר יי אלהים לשמשא קדמי תור
בר תורי לחטאתא ולקחת מדמו
ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע
פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת
אתו וכפרתהו ותסב מדמיה ותתין
על ארבע קרנתיה ועל ארבע זוית
מסמתא ועל תחומא סחור סחור
ותדכי יתיה ותכפר עלוהי ולקחת
את הפר החטאת ושרפו במפקד
הבית מחוץ למקדש ותסב ית תורא
דחטאתא ויוקדוניה באתר דחזי לביתא

חקותי ט וסימנ׳ בלבבם העמים נתן בריתי המזבח בית יש מנחה לי׳ וישתמר הידעת ·· למקדש ג דבג׳ וסי׳ ושרפו ומקדש
לבנות בית למקדש ··

מדבחא למקדשא וביום השני תקריב
שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו
את המזבח כאשר חטאו בפר וביומא
תנינא תקריב צפיר בר עזין שלים
לחטאתא ותדכי ית מדבחא כמא
דדכיאו בתורא בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן
הצאן תמים בשיציותך מלדכאה
תקריב תור בר תורי שלים ודכר
מן ענא שלים והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו
אותם עלה ליהוה ותקריבנון קדם יי
ויתנון כהניא עליהון מלחא ויסקון
יתהון עלתא קדם יי שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן
בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו
שבעה יומין תעביד צפירא דחטאתא
ליומא ותור בר תורי ודכר מן ענא
שלמין יעבדון שבעת ימים וכפרו
את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו
שבעה יומין יכפרון על מדבחא
וידכון יתיה ויקרבון קורבניה ויכלו
את הימים והיה ביום השמיני והלאה
יעשו הכהנים על המזבח את

עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי
אתכם נאם אדני יהוה וישלמון ית
יומיא ויהי ביומא תמינאה ולהלאה
יעבדון כהניא על מדבחא ית עלותכון
וית נכסת קודשיכון ויתקבל קורבנכון
44 ברעוא קדמי אמר יי אלהים וישב
אתי דרך שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור ואתיב יתי
באורח תרע מקדשא בראה דפתיח
למדנחא והוא אחיד ויאמר אלי יהוה
השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא
בו והיה סגור ואמר לי יי תרעא הדין
אחיד יהי לא יתפתח ואנש לא ייעול
ביה ארי יי אלהא דישראל אתגלי עלוהי
ויהי אחיד את הנשיא נשיא הוא
ישב בו לאכל לחם לפני יהוה מדרך
אולם השער יבוא ומדרכו יצא לרבא
יהי רבא הוא יתיב ביה למיכל לחמא
קדם יי מאורח אולמא דתרעא ייעול
ומאורחיה יפוק ויביאני דרך שער
הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני
ואעלני באורח תרע צפונא דקדם

ידיו ה חס וסימנ׳ וישלך מידו וישא אהרן את ידו וסמך אהרן ומלאו וידו תרפינה — יפתח ה וס׳ השער הזה וביום השבת

ביתא וחזית והא אתמלי יקרא דיי
ית בית מקדשא דיי ואשתטחית
על אפי׃ ויאמר אלי יהוה בן אדם ל
שים לבך וראה בעיניך ובאזניך בל״נ
שמע את כל אשר אני מדבר אתך
לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ט׳ תיו ג מ
ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי
המקדש׃ ואמר לי יי בר אדם שוי
לבך וחזי בעינך ובאודנך שמע ית
כל דאנא ממליל עמך לכל גזירת
בית מקדשא דיי ולכל דחזי ליה
ותשוי לבך למעלני ביתא בכל מפקני
מקדשא׃ ואמרת אל מרי אל בית ל
ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם
מכל תועבותיכם בית ישראל׃ ותימר
לעמא סרבנא לבית ישראל כדנן ח בטע מה מג תל וש
אמר יי אלהים סגי לכון מכל תועבתכון
בית ישראל׃ בהביאכם בני נכר ערלי
לב וערלי בשר להיות במקדשי
לחללו את ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
אל כל תועבותיכם׃ באיתיותכון בני
עממיא רשיעי לבא וערלי בסרא
למהוי במקדשי לאפסא ית עזרתי

בקרוביכון ית קורבני תרב ודם נכסת
קודשין ואשניאו ית קימי על כל
תועבתכון׃ ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי משמרתי
במקדשי לכם׃ ולא נטרתון מטרת
קודשי ומניתון לנטרי מטרת מימרי
במקדשי לכון׃ כה אמר אדני
יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר
אשר בתוך בני ישראל׃ כדנן אמר
יי אלהים כל בני עממיא רשיעי לבא
וערלי בסרא לא ייעלון למקדשי
לכל בני עממיא דבגו בני ישראל׃
כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מעלי אחרי
גלוליהם ונשאו עונם׃ אלהין ליואי
דאתרחקו מדחלתי במטעי ישראל
דטעו מבתר פולחני בתר טעותהון
ויקבלון חוביהון׃ והיו במקדשי
משרתים פקדות אל שערי הבית
ומשרתים את הבית המה ישחטו
את העולה ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם׃ ויהון בבית
מקדשי משמשין ממנן על תרע

ח בטע׳ מארב׳ וטפחה על חדה מלה וסימנ׳ בכל מושבתיכם את כל ההדותיה מבליגיתי ומכל גלוליכם מכל תועבתיכם
למבראשונה ונבזביתך שהם

ביתא ומשמשין ית ביתא אנון יכסון
ית עלתא וית נכסת קודשיא דעמא
ואנון יקומון קדמיהון לשמשותהון
יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם
והיו לבית ישראל למכשול עון על
כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם חלף דהוו משמשין יתהון
קדם טעותהון והוו לבית ישראל
לתקלת חובין על כין קיימית במימרי
עליהון אמר יי אלהים ויקבלון חוביהון
ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על
כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו
כלמתם ותועבותם אשר עשו ולא
יתקרבון לפולחני לשמשא קדמי
ולמקרב על כל קודשי לקודשי
קודשיא ויקבלון את כלנעותהון
ותועיבתהון דעבדו ונתתי אותם
שמרי משמרת הבית לכל עבדתו
ולכל אשר יעשה בו ומניתי יתהון
נטרי מטרת ביתא לכל פולחניה
ולכל דיתעביד ביה

והכהנים הלוים בני צדוק אשר
שמרו את משמרת מקדשי בתעות
בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי
חלב ודם נאם אדני יהוה וכהניא ליואי
בני צדוק דנטרו ית מטרת מקדשי
במטעי בני ישראל מבתר פולחני
אנון יתקרבון לפולחני לשמשא
קדמי וישמשון על מדבחי לקרבא
קדמי תרב ודם נכסת קודשין אמר
יי אלהים המה יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את
משמרתי אנון ייעלון למקדשי
ואינון יתקרבון לפתור לחים אפיא
לשמשא קדמי ויטרון ית מטרת
מימרי והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא
יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי
החצר הפנימית וביתה ויהי במיעלהון
לתרעי דרתא גויתא לבושי בוצא
ילבשון ולא תהי עליהון כסות עמר
בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא
ולגיו פארי פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
לא יחגרו ביזע קולעין דבוץ יהון
על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון על
חרציהון ולא ייסרון על חרציהון

ב המגבעות

וטמאו ונשאו

והכהנים הלוים ג׳ וסימנ׳ הסכת ושמע כראותכם דיהושע בני צדוק [illegible] עשיה בו ה׳ וסימ׳ ולכל אשר יעשה לכלמי ומה
יעשה בה והעם לעשות באיש

על להון ייסרון ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר המה
משרתם בם והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם ובמפקהון
מדרתא דקודשא לדרתא ברייתא
לאתערבא עם עמא ישלחון ית
לבושיהון דאנון משמשין בהון ויחתון
יתהון בלשכת קודשא וילבשון לבושין
אחרנין ולא יתערבון עם עמא
בלבושיהון וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם
ורישיהון לא יגלחון ופירוע לא ירבון
ספרא יספרון ית סער רישיהון ויין
לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר
הפנימית וחמר לא ישתון כל כהין
במיעלהון לדרתא גויתא ואלמנה
וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם
בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו
וארמלא ומתרכא לא יסבון להון
לנשין אלהין בתולתא מזרעא
דבית ישראל וארמלתא דתהי

ארמלתא שאר כהנא יסבון ואת עמי
יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור
יודיעם וית עמי יאלפון בין קודשא
לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונון
ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי
ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל
מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו
ועל פלוגת דינא אנון יקומון למדן
בדיני רעותי ידינונון וית אוריתי וית
קימי בכל מועדי יטרון וית יומי
שביא דילי יקדשון ואל מת אדם
לא יבא לטמאה כי אם לאב ולאם
ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא
היתה לאיש יטמאו ועל מיתא
דאנשא לא ייעול לאסתאבא אלהין
לאב ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת
דלא הות לגבר יסתאבון ואחרי
טהרתו שבעת ימים יספרו לו ובתר
דכותיה שבעה יומין ימנון ליה
וביום באו אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו
נאם אדני יהוה וביום מיעליה לקודשא
לדרתא גויתא לשמשא בקודשא
יקריב חטאתיה אמר ה' אלהים והיתה

ל ד ג חס בליש חס בליש
ל ומור

ל וכות כן למשפט ל ישפטהו ל
ל ל ל כל אכלו ל

הניחו והניחו ד' בליש' וסימנ' ועכברי ובצאתם החצר ממתים ידך ... וראשית | וסימ' ראובן בכרי דגנך כל בכורי כל ב' בו שמנה
בני עמון ...

להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו טו
להם בישראל אני אחזתם: ותהי להון
לחולק מותר קרבני חולקהון ואחסנא
לא תתנון להון בישראל מתנן דיהבית
להון אנין אחסנתהון: המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל
להם יהיה: מנחתא וחטתא ואשמא
אנון ייכלונון וכל חרמא בישראל
להון יהי: וראשית כל בכורי כל וכל ו
תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים ד פ״ס
יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן א״ת בהון
להניח ברכה אל ביתך: ורישית כולא כל
בכורי כולא וכל אפרשות כולא מכל כל
אפרשותכון לכהניא יהי ורישׁ עצותכון וכל כל
תתנון לכהניא לאשראה ברכתא בביתך:
כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה
לא יאכלו הכהנים: כל נבילא ותבירא
מן עופא ומן בעירא לא ייכלון
כהניא: ובהפילכם את ל ומ״ר
הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה
קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש
הוא בכל גבולה סביב: ובפלגותכון
ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא

קדם יי קודשא מן ארעא אורכא
עסרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא
עסרא אלפין קודשא הוא בכל תחומה
סחור סחור: יהיה מזה אל הקדש חמש
מאות בחמש מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מגרש לו סביב: יהי
מדין לקודשא חמיש מאה בחמיש
מאה מרבע סחור סחור וחמשין אמין
רווחא ליה סחור סחור: ומן המדה
הזאת תמוד ארך חמש ועשרים חמשה ק
אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים: ומן משחתא
הדא תמשח אורכא עסרין וחמשה
אלפין ופותיא וביה יהי מקדשא קודש עשרה אלפין
קודשין: קדש מן הארץ הוא לכהנים
משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת ג
את יהוה והיה להם מקום לבתים
ומקדש למקדש: קודשא מן ארעא ג דגש
הוא לכהניא דמשמשין בבית מקדשא
יהי דקריבין לשמשא קדם יי ויהי
להון אתר שביק לבתיא וכבשא
למקדשא: וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים והיה ק
משרתי הבית להם לאחזה עשרים

למקדש ג וסימנ׳ ושרפו ומקדש לבנות בית ... רחב וארך ב׳ וסימנ׳ חמשת אלפים רחב וארך ועל גבול יהודה

לשכות׃ ועשרין וחמשה אלפין אורכא
ועשרא אלפין פותיא ויהי לליואי
משמשי ביתא להון לאחסנא עסרין
לשכן׃ ואחזת העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך חמשה ועשרים
אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית
ישראל יהיה׃ ואחסנת קרתא תתנון
חמשה אלפין פותיא ואורכא עסרין
וחמשה אלפין לקביל אפרשות קדשא
לכל בית ישראל יהי׃ ולנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת
העיר מפאת ימה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמות אחד החלקים
מגבול ים אל גבול קדימה׃ ולרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל אפרשות
קודשא ולקביל אחסנת קרתא מרוח
מערבא מערבא ומרוח מדנחא
מדנחא ואורכא לקביל חד מן חולקיא
מתחום מערבא עד תחום מדנחא׃
לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא
יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו
לבית ישראל לשבטיהם׃ ורא ארעא

ועל גבול יהודה

תהי לרבא לאחסנא בישראל ולא יינסון
עוד רברבי ית עמי וארעא יתנון
לבית ישראל לשבטיהון׃
כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי
ישראל חמס ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל
עמי נאם אדני יהוה׃ כדנן אמר יי
אלהים סגי לכון רברבי ישראל חטופא
ובזא אעדו ודין דקשוט וזכו עבידו
סליקו תקלתכון מגו עמי אמר יי
אלהים׃ מאזני צדק ואיפת צדק ובת
צדק יהי לכם׃ מוזנון דקשוט ומכילן
דקשוט ובתין דקשוט יהון לכון׃ האיפה
והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשירת החמר האיפה
אל החמר יהיה מתכנתו׃ מכילתא
וכילתא טיקס חד יהי לכון סכום תלת
סאין למסב מעסר כורא במכילת
רטיבא כילתא ועסר כורא יבישא
מכילתא מן כורא תהוי טקוסיה׃ והשקל
עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
ועשרים שקלים עשרה וחמשה
שקל המנה יהיה לכם׃ וסלעא עסרין
מעין תלתות מנא עסרין סלעין מנ

החלקים ג בליש וסימנ׳ ולאחזת ועל גבול יהודה והנותר ס׳ ואלפני ג וסימ׳ ולנשא ברחב ואיכה בשער הנא

כספא עסרין וחמיש סלעין רבעות
מנא חמיש עסרי סלעין כולהון
שתין מנא רבא מני קודשא יהי לכון׃
זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמר החטים וששיתם
האיפה מחמר השערים׃ דא אפרשותא
דתפרשון חד מן שיתא במכילתא
מכור חטין וחד מן שתא במכילתא
מכור סערין׃ וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים
חמר כי עשרת הבתים חמר׃ ודחזי
למסב מן משחא במכילת רטיבא
מעסרא ביתא מן כורא חד מן עסרא
הוא ביתא בכורא ארי עסר בתין כורא׃
ושה אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני
יהוה׃ ואימר חד מן ענא מן מאתן
דחזי למסב מפטמא דישראל
למנחתא ולעלתא ולנכסת קדשיא
לכפרא עליהון אמר יי אלהים׃
ג ריש פס — כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא בישראל׃
כל עמא דארעא יהון עבדין ית

ג — אפרשותא הדא לרבא בישראל׃ ועל
מל — הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך
ב ל׳ — בחגים ובחדשים ובשבתות בכל
מועדי בית ישראל הוא יעשה את
ה — החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד בית ישראל׃ ועל
רבא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא
בחגיא ובירחיא ובשביא בכל מועדי
בית ישראל הוא יעביד ית חטאתא
וית מנחתא וית עלתא וית נכסת
קודשיא לכפרא על בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה בראשון
ג המזבח המקדש וכפרתהו — באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים
וחטאת את המקדש׃ כדנן אמר יי
אלהים בקדמאה בחד לירחא תסב תור
בר תורי שלים ותדכי ית מקדשא׃
ב מדוע — ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער החצר
הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא
ויתין על סקופת ביתא ועל ארבע
זוית מסמכתא למדבחא ועל סקופת
ה — תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה בשבעה
בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם

כל העם ג ריש פס וסימנ׳ הנותר הנותר הארץ׃ עולות ג מל בל ריש וסימנ׳ ועל הנשיא האקדמנו אבוא ביהך׃

את הבית׃ וכן תעביד בשבעה בירחא
מגבר דמשתלי ומטפש ותכפרון על
ביתא׃ בראשון בארבעה עשר יום
לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ל
ימים מצות יאכל׃ בניסן בארבעת כב
עסרא יומא לירחא יהי לכון פסחא
חגא שבעה יומין פטירא יתאכיל׃
ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת׃ ויעביד רבא ל̇ חד ופר
ביומא ההוא חליפוהי וחלף כל עמא החטאת
דארעא תורא לחטאתא׃ ושבעת ימי תעשה
החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים
ושבעת אילים תמימם ליום שבעת כ̇ דגש ה
הימים וחטאת שעיר עזים ליום׃ בלנ׳
ושבעה יומי חגא יעביד עלתא קדם יי
שבעה תורין ושבעה דכרין שלמין
ליומא שבעה יומיא וחטאתא צפיר
בר עזין ליומא׃ ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃
ומנחתא מכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביד ומשחא מלי הינא
למכילתא׃ בשביעי בחמשה עשר
יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת
הימים כחטאת כעלה וכמנחה ה̇

וכשמן׃ בשביעאה בחמשת עסרא
יומא לירחא בחגא יעביד כאלין
שבעה יומיא כחטאתא כעלתא
וכמנחתא וכמשחא׃ כה
אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי ה̇ וכל
המעשה וביום השבת יפתח וביום זהב
החדש יפתח׃ כדנן אמר יי אלהים סגול
תרעא דדרתא גויתא דפתיח למדנחא כו׳
יהי אחיד שתא יומי חולא וביומא וביומא דשבתא יהי פתיח
דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת
השער ועשו הכהנים את עולתו ל̇
ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער מל׳
ויצא והשער לא יסגר עד הערב׃
וייעול רבא באורח אולמא דתרעא
מלברא ויקום על סקופת תרעא
ויעבדון כהניא ית עלותיה וית נכסת
קודשוהי ויסגוד על סקופת תרעא
ויפוק ותרעא לא יתאחד עד רמשא
והשתחוו עם הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃
ויסגדון עמא דארעא במעלנא
דתרעא ההוא בשביא ובירחיא קדם יי

סגור ה̇ וסימנה׃ וישב ויאמר אלי ב̇ בו יהיה סגור ששת חותם צר׳ וכן תעשה ה̇ וסימנה׃ לחמרן ג̇ בו בשפת היריעה בשבעה
בחדש שבעות ל̇ וסימנה׃ חקות בקסם בראשון על יה תעור

והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה
ביום השבת ששה כבשים תמימם
ואיל תמים׃ ועלתא דיקריב רבא
קדם יי ביומא דשבתא שתא אמרין
שלמין ודכר שלים׃ ומנחה איפה
לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא מכילתא
לדכרא ולאמריא מנחתא דתדביק
ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃
וביום החדש פר בן בקר
תמימם וששת כבשים ואיל תמימם
יהיו׃ וביומא דירחא תור בר תורי שלים
ושתא אמרין ודכר שלמין יהוון׃
ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה
ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן
הין לאיפה׃ ומכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביד מנחתא ולאימריא
כמא דתדביק ידיה ומשחא מלי
הינא למכילתא׃ ובבוא הנשיא דרך
אולם השער יבוא ובדרכו יצא׃
וכמיעל רבא באורח אולמא דתרעא
ייעול ובאורחיה יפוק׃ ובבוא עם
הארץ לפני יהוה במועדים הבא
דרך שער צפון להשתחות יצא דרך

שער נגב והבא דרך שער נגב יצא
דרך שער צפונה לא ישוב דרך
השער אשר בא בו כי נכחו יצאו׃
וכמיעל עמא דארעא למסגד קדם
יי במועדיא דעליל באורח תרע
ציפונא למסגד יפוק באורח תרע
דרומא ודייעול באורח תרע דרומא
יפוק באורח תרע ציפונא לא יתוב
באורח תרעא דעל ביה ארי לקבליה
יפוק׃ והנשיא בתוכם בבואם יבוא
ובצאתם יצאו׃ ורבא ביניהון במיעלהון
ייעול ובמפקהון יפקון׃ ובחגים
ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו
ושמן הין לאיפה׃ ובחגיא ובמועדיא
תהי מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא ולאמריא דתדביק ידיה ומשחא
מלי הינא למכילתא׃ וכי
יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים
נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה
קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו
כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר
אחרי צאתו׃ וארי יעביד רבא
נדבתא עלתא או נכסת קודשיא

יצאו ד וסימנ׳ ממך מחלציך מהרסיך והנשיא ... ובבואו ד ב חס וב מל וסימנ׳ משה משה חס הנשיא עם הארץ מל׳ נכחו

נרבתא קדם יי ויפתח ליה ית תרעא
דפתיח למדנחא ויעביד ית עלתיה וית
נכסת קודשוהי כמא דיעביד ביומא
דשבתא ויפוק וייחוד ית תרעא בתר
מפקיה׃ וכבש בן שנתו תמים תעשה
עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה
אתו׃ ואימר בר שתיה שלים תעביד
עלתא ליומא קדם יי בצפר בצפר
תעביד יתיה׃ ומנחה תעשה עליו
בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
שלישית ההין לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד׃ ומנחתא
תעביד עלוהי בצפר בצפר חד מן
שיתא במכילתא ומשחא תלתות הינא
לערבא ית סולתא מנחתא קדם יי קים
עלם תדירא׃ ועשו את הכבש ואת
המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת
תמיד׃ יעבדון ית אימרא וית מנחתא
וית משחא בצפר בצפר עלת תדירא׃
כה אמר אדני יהוה כי יתן
הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו
היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה׃
כדנן אמר יי אלהים ארי יתין רבא
מתנא לחד מבנוהי אחסנתיה היא

דבנוהי תהי אחסנתהון היא באחסנא׃
וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד
מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם
תהיה׃ וארי יתין מתנא מאחסנתיה
לחד מעבדוהי ותהי ליה עד שתא
דיובילא ותתוב לרבא ברם אחסנתיה
דבנוהי דילהון תהי׃ ולא יקח הנשיא
מנחלת העם להונתם מאחזתם
מאחזתו ינחל את בניו למען אשר
לא יפצו עמי איש מאחזתו׃ ולא
יסב רבא מאחסנת עמא למינסהון
מאחסנתהון מאחסנתיה יחסין לבנוהי
בדיל דלא יתבדרון עמי גבר מאחסנתיה׃
ויביאני במבוא אשר על כתף השער
אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות
צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה׃
ואעלני במעלנא דלעיבר תרעא
ללשכת קודשא דכהניא דפתיחן
ליציפונא והא תמן אתרא בסופיהון
מערבא׃ ויאמר אלי זה המקום אשר
יבשלו שם הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי
הוציא אל החצר החיצונה לקדש

ו מלין כת ו בראש תיבה וקרי יוד וסימנהון ישאב ישפטוהו יעשן ירב ירבה יצפן יחכם ישדם יקר יעוף ... הלשכות ב׳ וס׳
ויביאני במבוא בית ...

את העם׃ ואמר לי דין אתר די יבשלון
תמן כהניא ית אשמא וית חטתא
דייפון ית מנחתא בדיל דלא לאפקא
לדרתא בריתא לאתערבא עם עמא׃
ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני
אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר
במקצע החצר חצר במקצע החצר׃
ואפקני לדרתא בריתא ואעברני על
ארבע זוית דרתא והא דרתא בזוית
דרתא דרתא בזוית דרתא׃ בארבעת
מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים
ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות׃ בארבע זוית דרתא דרתא
מקטרין ארבעין אורכא ותלתין פתיא
משחתא חדא לארבעתיהון דדרתא׃
וטור סביב בהם סביב לארבעתם
ומבשלות עשוי מתחת הטירות
סביב׃ ונדבכין עבידין להון סחור
סחור לארבעתיהון ואתר לבשלא
עביד מלרע לנדבכיא סחור סחור׃
ויאמר אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו שם משרתי הבית
את זבח העם׃ ואמר לי דין אתר
מתקן לבשלא די יבשלון תמן משמשי

ביתא ית נכסת קודשיא דלעמא׃
ח וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים
מתחת מפתן הבית קדימה כי פני
הבית קדים והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב למזבח׃
ואתיבני לתרע ביתא והא מיא נפקין
מתחות סקופת ביתא ממדנחא ארי
אפי ביתא למדנחא ומיא נחתין מלרע
מעיבר ביתא לימינא מדרום למדבחא׃
ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני
דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה
קדים והנה מים מפכים מן הכתף
הימנית׃ ואפקני באורח תרע צפונא
ואסחרני באורחא דלברא לתרעא
בראה אורח תרעא דפתיח למדנחא
והא מיא נפקין מן עברא דימינא׃
בצאת האיש קדים וקו בידו וימד
אלף באמה ויעברני במים מי אפסים׃
במפק גברא ממדנחא וחוט דמשחתא
בידיה ומשח אלף אמין באמתא
ואעברני במיא מי קרצולין׃ וימד
אלף ויעברני במים מים ברכים
וימד אלף ויעברני מי מתנים׃ ומשח
אלפא ואעברני במיא מי רכובין

קדימה ח׳ וסימנה׳ ותשא שער ולנשיא ב׳ כו קדמ׳ דוישבני בתרא׳ דחורן ואלה שמות על סוף ספר במ׳ דן דן אפרים ראובן ויהודה ואלה
מדותיה מגמת פניהם ס״ ״ וקול ושבתי וזובר החיצנה כת׳ ואילמו דדרוס ובדר ושלאת החיצונה כת׳ ומתחת החיצנה כת׳ ושב׳ מ״ס

ומשח אלפא ואעברני מי חרצין: וימד
אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי
גאו המים מי שחו נחל אשר לא
יעבר: ומשח אלפא נחלא דלא איכלית
למעבר ארי תקיפו מיא מי סחוא נחלא
דלית אפשר לאתעברא: ויאמר אלי
הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת
הנחל: ואמר לי החזיתא בר אדם ואובלני
ואתיבני על כיף נחלא: בשובני והנה
אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה:
במתבי והא על כיף נחלא אילן סגי
לחדא מכא ומכא: ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו הימה אל
הימה המוצאים ונרפאו המים: ואמר
לי מיא האלין נפקין בגלילא מדנחא
ונחתין למישרא ועלין בימא לימא
רבא מתפקין ומתסן מיא: והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר
יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה
מאד כי באו שמה המים האלה
וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה
הנחל: ויהי כל נפשא חיתא דרחשא
לכל אתר די ייעלון תמן מי נחלא

ייחון ויהון נוניא סגיאין לחדא ארי
עלין לתמן מיא האלין ומיתסן ומתקיימין
לכל אתר די ייעלון לתמן מי נחלא:
והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי
ועד עין עגלים משטוח לחרמים
יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים
הגדול רבה מאד: ויהוי אתר למקם
עלוהי צידין מעין גדי ועד עין
עגלים משטוח לצידין יהי למיניהון
יהון נוניהון כנוני ימא רבא סגי לחדא:
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח
נתנו: ביצוהי ופצידוהי לא יתסון
למחפורין דמלח יהון: ועל הנחל
יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו
לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו
לתרופה: ועל נחלא יסק אילן רב על
כיפיה מכא ומכא כל אילן דמיכל
לא יתרון טרפוהי ולא יפסוק איביה
לירחוהי יבכר ...

רבה מאד ה׳ וסימ׳ מכל׳ הבשר אשר ישרץ דוגים ומטבחת ויהי מקנהן ... עלהו ד׳ בליש׳ וסימ׳ והיה והיה ועל הנחל יעלה ב׳ בו

154

תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי
ישראל יוסף חבלים׃ כדנן אמר יי
אלהים דין תחומא דתחסנון ית ארעא
לתרי עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל
תרין חולקין׃ ונחלתם אותה איש כאחיו
אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם
ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה׃ ותחסנון
יתה גבר כאחוהי דקיימית במימרי
למתנה לאבהתכון ותתפלג ארעא הדא
לכון באחסנא׃ וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן
לבוא צדדה׃ ודין תחום ארעא לרוח
צפונא מן ימא רבא אורח חתלון
מעלנא לצדד׃ חמת ברותה סברים
אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
חצר התיכון אשר אל גבול חורן׃ חמת
בירות סברים דבין תחום דמשק ובין
תחום חמת חצור כריכת עגיבאי דעל
תחום חורן׃ והיה גבול מן הים חצר
עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול
חמת ואת פאת צפון׃ ויהי תחומא
מן ימא חצר עינון תחום דמשק
וציפונא ציפונא ותחום חמת וית
רוח צפונא׃ ופאת קדים מבין חורן

ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן מגבול על הים
הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה׃ ורוח
קידומא מבין חורן ומבין דמשק ומבין
גלעד ומבין ארעא דישראל ירדנא
מתחומא על ימא מדנחאה תמשחון
וית רוח מדנחא׃ ופאת נגב תימנה
מתמר עד מי מריבות קדש נחלה
אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה׃
ורוח עיבר דרומא מיריחו עד מי
מצות רקם אחסנא לימא רבא וית רוח
דרומא דרומא׃ ופאת ים הים הגדול
מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת
ים׃ ורוח מערבא ימא רבא מתחומא
עד לקביל מעלנא דחמת דא רוח
מערבא׃ וחלקתם את הארץ הזאת
לכם לשבטי ישראל׃ ותפלגון ית
ארעא הדא לכון לשבטיא דישראל׃
והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים
הגרים בתוככם אשר הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל
אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל׃
ויהי דתפלגון יתה באחסנא לכון ולגיוריא
דיתגיירון ביניכון דאולידו בנין ביניכון

אלהים ג׳ וסימנ׳ מי מריבת וכל תרי עש׳ כל הנחלים ... הגרים ד׳ וסימנ׳ ולתושבך הגרים עמ׳ וגם מבני התושבים והיה תפלו

ויהון לכון כיציבא כבני ישראל עמכון
יתפלגון באחסנא בגו שבטיא דישראל
והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני יהוה ויהי שבטא
דיתגייר גיורא בגויה תמן תיתנון
אחסנתיה אמר יי אלהים
ואלה שמות השבטים מקצה
צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת
חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד
ואלין שמהת שבטיא מסיפי צפונא
על תחום אורח חתלון מעלנא דחמת
חצר עינן תחום דמשק ציפונא על
תחום חמת ויהון ליה רוח קדומא
מערבא דן חד ועל גבול דן מפאת
קדים עד פאת ימה אשר אחד ועל
תחום דן מרוח מדינחא עד רוח מערבא
אשר חד ועל גבול אשר מפאת קדימה
ועד פאת ימה נפתלי אחד ועל תחום
אשר מרוח מדינחא ועד רוח מערבא
נפתלי חד ועל גבול נפתלי מפאת
קדמה עד פאת ימה מנשה אחד
ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד
פאת ימה אפרים אחד ועל גבול

ה׳ וכל אסתל כון במ׳ חד

דן אפרים ראובן יהודה קדים סימ׳ דפר׳

ג׳ חס ג׳ חס

אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה
ראובן אחד ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאת ימה יהודה אחד ועל
גבול יהודה מפאת קדים עד פאת
ימה תהיה התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף רחב וארך
כאחד החלקים מפאת קדימה עד
פאת ימה והיה המקדש בתוכו ועל
תחום יהודה מרוח מדינחא עד רוח
מערבא תהי אפרשותא דתפרשון
עסרין וחמשה אלפין פותיא ואורכא
כחד מן חולקיא מרוח מדינחא עד רוח
מערבא ויהי בית מקדשא בגויה
התרומה אשר תרימו ליהוה ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים אפרשותא דתפרשון קדם יי
אורכא עסרין וחמשה אלפין ופותיא
עסרה אלפין ולאלה תהיה תרומת
הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים
אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה
רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה
ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו
ולאלין תהי אפרשות קודשא לכהניא
לציפונא עסרין וחמשה אלפין ולמערבא

ג׳ בל״נ

ה׳ מלין בתר׳ טעמ׳

אל יד ה׳ וסימנ׳ ויעמד השבטים ב׳ בן בעיני ב׳ בן וכל מגלה כוות במ״א ונתן הלבוש ה׳ מלין בתרי טעמ׳ וסימנ׳
זה ינחמנו ברצון שאו שובו מדרכיכם ולאלה זאת העיר

פותיא עסרא אלפין ולמדנחא פותיא
עסרא אלפין ולדרומא אורכא עסרין
וחמשה אלפין ויהי כיבש מקדשא
דיי בגויה׃ לכהנים המקדש מבני
צדוק אשר שמרו משמרתי אשר
לא תעו בתעות בני ישראל כאשר
תעו הלוים׃ לכהניא דקדישין מבני
צדוק דנטרו מטרת מימרי דלא טעו
במטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי׃
והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
קדש קדשים אל גבול הלוים׃ ותהי
להון אפרשותא מאפרשות ארעא
קודש קודשין על תחום ליואי׃ והלוים
לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ וליואי לקביל תחום כהניא
עסרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא
עסרא אלפין כל אורכא עסרין וחמשה
אלפין ופותיא עסרא אלפין׃ ולא ימכרו
ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה׃ ולא יזבנון
מנה ולא יחליף ולא יעבר רישא דארעא
ארי קודשא קדם יי׃ וחמשת אלפים

הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים
אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש
והיתה העיר בתוכה׃ וחמשה אלפין
דאשתאר בפותיא על אפי עסרין
וחמשה אלפין חולא הוא לקרתא
למותב ולרוח ויהי כיבש קרתא בגויה׃
ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש
מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
ימה חמש מאות וארבעת אלפים׃
ואלין משחתהא לרוח צפונא ארבעה
אלפין וחמיש מאה ולרוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ומרוח
מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ורוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש
מאה׃ והיה מגרש לעיר צפונה חמשים
ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים׃
ויהי רווחא לקרתא לצפונא מאתן
וחמשין ולמדנחא מאתן וחמשין
ולמערבא מאתן וחמשין׃ והנותר
בארך לעמת תרומת הקדש עשרת
אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה

ולדרומא מאתן וחמשין

קדש קדשים ה׳ בנביא ובכת׳ וסימנ׳ זאת תורת ומן המלה תרומיה בנ׳ עמלם שבעים יי׳ בתוכו דכת׳ בתוכה ב׳ וסימנ׳

והיה לעמת תרומת הקדש והיתה
תבואתה ללחם לעבדי העיר׃ ודישתאר
באורכא לקביל אפרשות קודשא ותהי
עללתיה למיכל לדמפלחין בקרתא׃
והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל׃ ודמפלח בקרתא יפלחוניה
מכל שבטיא דישראל׃ כל התרומה
חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש
אל אחזת העיר׃ כל אפרשותא עסרין
וחמשה אלפין בעסרין וחמשה אלפין
מרבעת תפרשון ית אפרשות קודשא
לאחסנת קרתא׃ והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה
עד גבול קדימה וימה על פני חמשה
ועשרים אלף על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש
ומקדש הבית בתוכה׃ ודישתאר לרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל עסרין וחמשה
אלפין אפרשותא עד תחום מדנחא
ולמערבא לקביל עסרין וחמשה
אלפין על תחום מערבא לקביל

עשרא אלפין למדינחא ועשרא אלפין למערבא ויהי לקביל אפרשות קודשא ותה׳

חד מן חולקיא לרבא ותהי אפרשות
קודשא וכבש מקדש ביתא בגויה׃
ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה
ובין גבול בנימן לנשיא יהיה׃ ומאחסנת
ליואי ומאחסנת קרתא במציעין ודלרבא
יהי בין תחום יהודה ובין תחום בנימין
לרבא יהי׃ ויתר השבטים מפאת
קדימה עד פאת ימה בנימן אחד׃
ושאר שבטיא מרוח מדנחא עד
רוח מערבא בנימן חד׃ ועל גבול
בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד׃ ועל גבול שמעון מפאת
קדימה עד פאת ימה יששכר אחד׃
ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד
פאת ימה זבולן אחד׃ ועל גבול
זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה
גד אחד׃ ועל גבול גד אל פאת נגב
תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים הגדול׃ ועל תחום
גד לרוח עיבר דרומא והוי תחומא
מיריחו מי מצות רקם אחסנא לימא
רבא׃ זאת הארץ אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה מחלקותם

על פני ד׳ בענ׳ וסימנה׳ האיתון הלשכו ותוחמשת אלפים והנותר תנינ׳ דפיסו פסקתא דספ׳ השמע ב׳ בן החמס בעינית שפטי מיצות חדו׳
צאנו הדם נאצותיך מגדשה ותסמת הספים ובהפילכם ב׳ בן ישרן ויצפן חתלן והכותל ג׳ בן ברותה ושם העיר וכל סביב סביב כוות׳

נאם אדני יהוה׃ דא ארעא דתפלגון באחסנא לשבטיא דישראל ואלין פלגוותהון אמר יי אלהים׃

ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה׃ ואלין מפקני קרתא מרוח ציפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה משחן׃ ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלשה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד׃ ותרעי קרתא על שמהת שבטיא דישראל תרעין תלתה פתיחין לציפונא תרע ראובן חד תרע יהודה חד תרע לוי חד׃ ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד׃ ולרוח מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה ותרעין תלתה ותרע יוסף חד תרע בנימין חד תרע דן חד׃ ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד׃ ורוח דרומא ארבעה אלפין וחמיש מאה משחן ותרעין תלתה תרע שמעון חד תרע יששכר חד תרע זבולן חד׃ פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד׃ רוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש מאה תרעיהון תלתה תרע גד חד תרע אשר חד תרע נפתלי חד׃ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה׃ סחור סחור תמנת עסר אלפין ושמה דקרתא יתפרש מיומא דישרי שכינתיה יי תמן׃

סכום הפסוקים שלספר יחזקאל
אלף ומאתים ושלשה ושבעים סימן
ארעג׃

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה׃ נבואת ישעיה בר אמוץ דאתנבי על אנש יהודה ויתבי ירושלם ביומי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה׃ וחי אלהא ישעיה אבן אמוץ אלדי ראה פי מא בין אל יהודה ואל ירושלם על עהד עזיה ויותם ואחז ויחזקיה מלוך אל יהודה׃
שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה

סביב ג ר״פ פס׳ וסימנ׳ שמנה עשר רשעים בעתותן ׳׳ יחזקיהו ג בנביא וסימנ׳ חזון בגלל נקל לצל וכל דבר ימ׳ כוות במה

דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו
בי׃ שמעו שמיא דזעו כד יהבית אוריתי
לעמי ואציתי ארעא דאתרגיפת מן
קדם פתגמי ארי יי מליל עמי בית
ישראל קריתי להון בנין חביבתינון
ויקרתנון ואינון מרדו במימרי׃ אסמעו
יא סמאואת ואנצתי יא ארץ מא קאלה
אללה בנין רביתהם ורפעתהם והם כפרו
בי׃ ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ ידע
תורא זבניה וחמרא אוריא דמרוהי
ישראל לא אוליף למידע דחלתי עמי לא
אסתכל למתב לאוריתי׃ קד יערף אלתור
קאניה ואלחמאר מעלף רבה ואסראיל
לם יעלם וקומי לם יפהם׃ הוי גוי חטא
עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל
נזרו אחור׃ ויי על דאתקריאו עם קדיש
וחטו כנשא בחירא אסגיאו חובין אתכנו
בזרעא רחימא ואבאישו ואתאמר להון
בנין חביבין וחבילו אורחתהון שבקו
ית פולחנא דיי קצו בדחלת קדישא
דישראל בדיל עובדיהון בישיא אסתחרו
והוו לאחרא׃ יא איהא אלקביל אלכאטי

אלשעב אלתקיל אלדנב ונסל אלשריר ואלבנין
אלמפסדון תרכו טאעה אללה ורפצו קדיס
אסראיל ותדחרו אלי ורא׃ על מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי׃
לא מסתכלין למימר על מא לקינא עוד
מוספין למחטי לא אמרין מדין כל ריש
מרע וכל לב דוי׃ ועלי מא תורבון איצא
תזדאדון זוגא פכל ראס ממרץ וכל קלב
מדוי׃ מכף רגל ועד ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא
חבשו ולא רככה בשמן׃ משאר עמא
ועד רשיא לית בהון דשלים בדחלתי
כולהון סרבין ומרדין אתגעלו בחובין
כמחא מרססא לא שבקין מזדונהון ולא
מהדרין לתיובא ואף לא זכון להון לאגנא
עליהון׃ ומן אקדם אלי ראס ליס פיהם
מצחאלא ותם שגה או גראחא או צרבה
מסתקיחה לם תעצר ולם תצמד ולם
תליין בדהן׃ ארצכם שממה עריכם
שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים׃
ארעכון צדיא קרויכון יקידת נורא ארעכון
לקבלכון עממיא מחסנין יתה ובחוביכון
צדיאת מנכון אתחלפת לנוכראין ובלדכם

גדלתי ג וסימנה׳ והאזיני אליאתה לא חלתי ׃ שרופות ב׳ חד חס וחד מל וסימנה׳ עריכם היחין את האבנים מל ׃ דוי ג וסימ׳ וכל לבב
עלי לבי כי רבות אנח ׃

וחשה וקראכם חריקאת בנאר וריאצלכם
בעצהא חראכם אן לאגנביון אכלוהא
ובעצהא לאור כהפך לסיול׃ ונותרה בת
ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר
נצורה׃ ואשתארת כנשתא דציון כמטלתא
בכרמא בתר דקטפוהי כערסל מבתותא
במקטיא בתר דאלעוהי כקרתא דצירין
עלה׃ וקד בקי גמע ציון כעריש פי
כרם או כערזל פי מקתאה או כקריה
מכוצה׃ לולי יהוה צבאות הותיר לנו
שריד כמעט כסדם היינו לעמרה
דמינו׃ אילון לא פון מותר טוביה דיי
צבאות אשאר לנא שיזבא ברחמוהי
אית עימנא חובין דכאנש סדום פון
אבדנא ולית בי עמרה אשתיצינא׃ ולולא
אן אלה רב אלגיוש בקא לנא שרידא
קלילא לכנא כ סדום ושבהנא קום
עמרה׃ שמעו דבר יהוה
קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה׃ קבילו פתגמא דיי שלטוניא
דעובדיהון בישין כשלטוני סדום
אציתו לאוריתא דאלהנא עמא דעובדיהון
דמן לעם עמורה׃ אסמעו כלאם אלה
יא שביה סדום ואנצתו שריעה רבנא

יא נצרא קום עמורה׃ למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי׃ לא רעוא קדמי בסגיאות
נכסת קודשיכון אמר יי מיסת עלוות
דכרין ותרב פטימין ודם תורין ואמרין
וגדין דכאלין לא רעוא קדמי בהון׃
לא אשא כתרה דבאיחכם יקול אלה
קד אסתכתרת מן צואעד לכבאש ושחום
אגואמיס ודמא לבקר ולחמלאן ולעתדאן
לא אדידהא׃ כי תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי׃ דאתון אתן
לאתחזאה קדמי מן תבע דא מידכון
למיתי לאתרושון עזרתי׃ ואד תאתון
לתחצור בין ידיי מן טלב דלך מנכם
אד תדוסון צחוני באטלא׃ לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא
לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה׃ לא תוספון לאיתאה מנחא
אניסא קרבן מרחק הוא קדמי ירחין
ושבין כנישא אתון מתכנשין לא
שבקין חוביכון לקבלא צלותכון בעדן
כנישתכון׃ לא תעאנדו אתיאן הדאיא
אזור ובכורכם כרה הו ענדי ולשהור

ומכה ב׳ וסימנה׳ טריה חלי ... טריה ב׳ וסימנה׳ לחיטריה ומכה טריה לא זרו ... זרו ב׳ וסימנה׳ זרו רשעים מרחם לא זרו

ולא עיאדכם לא תסמוהא באסמא לא
אגיז לכם דלך ולא מכת פי אלקדס׃ חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא׃ ירחיכון ומועדיכון רחיק
מימרי הוו קדמי לריחוק אסגיתי
למשבק׃ שהורכם ואעיאדכם קד
שנתהא נפסי וצארה ענדי כאלתקל
ועגזת אן אחתמלהא׃ ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה
אינני שמע ידיכם דמים מלאו׃ וכד
כהניא פרסין ידיהון לצלאה עליכון
מסליקנא אפי שכינתי מנכון אף כד
אתון מסגן לצלאה לא רעוא קדמי
לקבלא צלותכון מדיכון דם זכי
מלין׃ וענד בסטכם אכפאפכם אחגב
רחמתי ענכם ואיצא אן כתרתם מן
אלצלוה לא אסמעהא מנד אידיכם
מעאצי ממלווה׃ רחצו הזכו הסירו
רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע׃
תובו לאוריתא אדכו מחוביכון אעדו
בישות עובדיכון מקביל מימרי
אתמנעו מלאבאשא וארתחצו ותזכו
ואזילו סו שמאילכם מן בין ידי ואנתהו
ען אלאסאה׃ למדו היטב דרשו משפט

אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה׃
אילפו לאיטבא תבעו דינא זכו דאניס
דינו דין יתמא עבידו קבילת ארמלתא׃
ותעלמו לאחסאן ואלתמסו אלחכם וארשדו
אלמתהור ואקצו ללאיתים ואכצמו ללא
ארמלה׃ לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג
ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו׃
בכין כד תתובון לאוריתא תבעון מן
קדמי ואעביד בעותכון אמר יי׳ אם
יהון חוביכון כתימין כצבענין כתלגא
יחורון אם יסמקון כזהוריתא כעמר
נקי יהון׃ תם תעאלו חתי נתקאבל יקול
אללה פאנה אן כאנה כטאיאכם כאלחמרה
אביצת כאלתלג ואן אחמרת כאלקרמז
צארה כאלצוף נקאא׃ אם תאבו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו׃ אם תיבון ותקבלון
למימרי טובא דארעא תיכלון׃ אלא
אן שיתם וסמעתם ואטעתם אכלתם
כיר אלדאר׃ ואם תמאנו ומריתם חרב
תאכלו כי פי יהוה דבר׃ ואם תסרבון
ולא תקבלון למימרי בחרב סנאה תתקטלון
ארי במימרא דיי׳ גזיר כין׃ ואן אביתם
ודלך וכלפתם אפנתכם באלסיף לאן כדי

כל מלב ויש׳ ע ריש׳ פיסו׳ אם ריש׳ פיסו׳ אם ב׳ מ׳ ל׳ ואם תלך בדרכי ואם תמאנו ... חדלו ב׳ וסימנ׳ חדלו לכם מן האדם רחצו הזכו הסירו

קול לה׃ איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין
בה ועתה מרצחים׃ איכדין תבו עובדהא
למהוי כטעיתא קרתא מהימנתא דהות
מליא עבדי דינא קשטא הוה מתעביד
בה וכען אינון קטולי נפשן׃ כיף צארה
טאגיה אלקריה אלאמינה אלתי כאנה ממלווה
חכמא ועדל כאן פיהא מקים ואלאן
צארו קתאלין׃ כספך היה לסגים סבאך
מהול במים׃ כספיך הוה לפסולא חמריך
מערב במיא׃ ממאקד צאר ותקך זיפא
וכמרך מגשוש במא׃ שריך סררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבא אליהם׃ רברבך מרדין ושותפין
לגנבין כולהון רחמין לקבלא שוחדא
אמרין גבר לחבריה עביד לי בדיני
דאשלים לך בדינך דין יתמא לא דינין
וקבילת ארמלתא לא עלת לקדמיהון׃
רויסאך זאילין ואצחאב סארקין
כלה מחב ארשוה וכאלב למכאפאת
איתים לא יחכמון לה ודעוה אלארמלה
לא תצל איהם׃ לכן נאם
האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי

אנחם מצרי ואנקמה מאיבי׃ בכין אמר
רבון עלמא יי צבאות תקיפא דישראל
קרתא ירושלם אנא עתיד לנחמותה
ברם וי לרשיעיא כד אתגלי למעבד דין
מסנאי עמא ואתיב נקמא לבעלי דבבא׃
לדלך קאל אלסייד רב אלגיוש גליל אסראיל
אשתפי מן אעדאי ואנתקם מן באגצי׃
ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך
ואסירה כל בדיליך׃ ואתיב מחת גבורתי
עלך ואבריר כמא דמנקן בבוריתא
כל רשיעך ואעדי כל חייבך׃ ואדר ידי
עליך ואסבך נקאא זיפך ואזיל גמיע
סתוקך׃ ואשיבה שפטיך כבראשונה
ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך
עיר הצדק קריה נאמנה׃ ואמני ביך
דייני קושטא תקנין כיד בקדמיתא
ומלכי מלכך כיד מן אולא כין יתקרי
ליך קרתא דקושטא קרתא מהימנתא׃
וארד קצאתך כאולי וחכאמך כאל
אבתדא בעד דלך תדעין בלד אלעדל
אלאמינה׃ ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ ציון כד יתעביד בה דינא תתפריק
ודעבדו אוריתא יתובון לה בזכו׃ לאן
ציון תפדא בחכם ואגעוהא בעדל׃

וריב ד׳ וסימנ׳ וריב אלמנה וריב ליש עם יהוה בלעז׳ לא ידעתי ואנקמה ב׳ וסימנ׳ ואנקמה מאיבי נקם אחת מש׳ עינ׳

ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי
יהוה יכלו׃ ויתברון מרודין וחייבין כחדא
ודשבקו אוריתא דיי ישתיצון׃ חינד
יאתי כסר אלפאסקין ואלכאטיין אגמעין
ותארכי אללה יפנון׃ כי יבשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר
בחרתם׃ ארי תבהתון מאילני טעותא
דחמידתון ותתכלמון מגנאן טעותא
דאתון מסתייעין בהון׃ כמי קד אנכם
סתכיבון מן אלבטם אלדי תמניתם עבאדתהא
ותכגלון מן אלגנאין אלדי אכתרתם נזהתהא׃
כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר
מים אין לה׃ ארי תהון כבוטמא דמתר
טרפוהי וכגינתא שקיא דמיין לית לה׃
ותצירו כשגרה סאקט ורקהא וכגנאין
ליס להא מא׃ והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃
ויהי תוקפהון דרשיעיא כנעורת כתנא
ועובדי ידיהון כניצוץ נורא כמא דמקלן
דין לסטר דין ודלקין תרויהון כחדא
כין יסופון רשיעיא אנון ועובדיהון
בישיא ולא יהי עליהון חיס׃ ויציר
אלותיק כדלך כאלמשאקה ואפעאלה
תלך כאלשרר ישתעלאן גמיעא

פלא להם מן מטפי׃ הדבר
אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על
יהודה וירושלם׃ פתגם נבואה דאתנבי
ישעיה בר אמוץ על אנש יהודה
ויתבי ירושלם׃ אלכטאב אלדי אוחא
בה אלי ישעיה אבן אמוץ פי מא בין
אליהודה ואל ירושלם׃ והיה באחרית
הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל
הגוים׃ ויהי בסוף יומיא מתקן יהי טור
בית מקדשא דיי ברייש טוריא ומנטל
מרמתא ויתפניין למפלח עלוהי כל
מלכותא׃ פיכון פי אכר אלזמאן אן
יכון גבל בית אללה מהייא עלי רוס
אלגבאל וסניא מן אלרפאע ויקבל אליה
גמיע אלאמם׃ והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי
יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
ונסק לטור בית מקדשא דיי לבית
שכינת אלהיה דיעקב ויילפיננא
מאורחן דתקנן קדמוהי ונהך באלפן
אוריתיה ארי מציון תיפוק אוריתא

וכהלו ג וסימנה אל טוב יש הדבית יש וחברו ... וכגנה ב וסימנה אשר מים אין לה זרועיה תצמיח ... ופעלו ב וסימ לניצוץ לא יכון

ואולפן פתגמא דיי מירושלם: וינטלק
אשעוב אלכתירין יקולון תעאלו נצעד
אלי גבל אללה ואלי בית אלאה יעקוב ידלנא
מן סירתה מא נסיר פיה פי טרקה אן
אתוראת תכרג מן ציון וכלאם אללה
מן ירושלם: ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתתיהם למזמרות לא ישא גוי אל
גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: וידין
בין מלכוותא ויוכח לעממין סגיאין
ויעפפון סיפיהון לסיכין ומורניתהון
למגלין לא יטול עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מיגח קרבא: פיחכם
בין אלאמם ויעט שעובא כתירא
פיחטמון סיופהא יגעלוהא סככא
ומזארקהם מנאגלא לא יחמל קביל
עלי אכר סיפא ולא יתעלמון אבדא
אלחרב: בית יעקב לכו ונלכה
באור יהוה: יימרון דבית יעקב איתו
וניהך באולפן אוריתא דיי: יא אל יעקוב
תעאלו נסיר פי נור אללה: כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים
כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו: ארי
שבקתון דחלת תקיפא דהוה פריק

לכון דבית יעקב ארי אתמליאת ארעהון
טעון כיר מלקדמין ועננין כפלשתאי
ובנמוסי עממיא אזלין: פאנך קד
תרכת מדהבך קומך יא אל יעקוב וקד
אתבעו קומכם סבלא קדם ומתפאלון
כאלפלסטינין ובנואשי אלגרבא יכתפון:
ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו: ואתמליאת ארעהון כסף
ודהב ולית סוף לגנזוהי ואתמליאת ארעהון
סוסוון ולית סוף לרתכוהי: ואמתלת בלדהם
פצה ודהב ולא חד לכזאינה ואמתלי
בלדהם כיול ולא חד למראכבהם: ותמלא
ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אצבעותיו: ואתמליאת
ארעהון טעוון לעובד ידיהון סגדין
לדאתקינא אצבעתהון: ואמתלי בלדהם
אותאן פהם למא עמלת אידיהם יסגדון
בל למא עמלת אצאבעהם: וישח אדם
וישפל איש ואל תשא להם: וימאך
אנשא ויחל שתקוף גוברין ולא תשבוק
להון: ינכצע אלאדמיון ויתצע אלנאס ולא
תסאמח להם: בוא בצור והטמן בעפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאנו: ויעלון

לאתים ג וסימנה חרבותם לאתים חרבותיהם לאתים הארץ ... ופתתו ג וסימנה חרבותם חרבותיהם הארץ ... ישפיקו ל ומל

למערק בטנריא ולאיטמרא בעפרא
מן קדם דחילא יי ומזיו יקריה׃ יקנל
בעצהם לבעץ ארכל פי אצואן מתלא
ואנטמר פי אלתראב מן קבל פזע אללה
ומן בהאה ואקתדארה׃ עיני גבהות
אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב ב
יהוה לבדו ביום ההוא׃ עיני רמות אנשא
ימאכון ויחליש תקוף גברין ותקיף יי
בלחודוהי בעידנא ההוא׃ ואדי תתצע
עיון אלשמכין מן אלאדמיין וינכצע
ארפע אלנאס יכון אללה אלקאהר וחדה פי
דלך אליום׃ כי יום ליהוה
צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ו
ושפל׃ ארי יומא עתיד למיתי מן קדם
יי צבאות על כל גיותניא ורמי ליבא
ועל כל תקיפיא וימאכון׃ ואן ללה יום
עלי כל מקתדר ורפיע ועלי כל סני ויתצע׃
ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן׃ ועל כל מלכי
עממיא תקיפיא וחסיניא ועל כל טורני
מדינתא׃ ועלי גמיע ארז אללבנאן
ארפיעה אלסניה וגמיע שגר אלבתניה׃
ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות׃ ועל כל טוריא רמיא ועל כל

ל׳ וכל משנה תורה כון במא׳ וכס לבבך

רמתא מנטלתא׃ ועלי גמיע אלגבאל
ארפיעה ואליפאע אלסניה׃ ועל כל מגדל
גבה ועל כל חומה בצורה׃ ועל כל דיתבין
במגדל רם ועל כל דשרן בשור כריך׃
ועלי כל ברג שאמך וכל סור חצין׃ ועל
כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה׃
ועל כל נחתי ספיני ימא ועל כל דשרן
בבירנית שפרא׃ ועלי גמיע ספן אלבחר
וגמיע זכרפאת אלמנא׃ ושח גבהות
האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא׃ ותמאך רמות אנשא
ויחליש תקוף גוברין ותקיף יי בלחודוהי
בעידנא ההוא׃ פינכפץ אשמך אלאדמיין
ויתצע ארפע אלגבא ויכון אללה אלקאהר
וחדה פי דלך אליום׃ והאלילים כליל יחלף׃
וטעותא גמירא יסופון׃ ואלאותאן גמלה
ימציהא׃ ובאו במערות צרים ובמחלות
עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ ויעלון במערת טנריא
ובמחילי עפרא מן קדם דחילא יי ומזיו
יקריה באתגליותיה למתבר רשיעי
ארעא׃ פידכל אהלהא פי מגאיר אלצואן
וסראב את אלתראב מן קבל פזע אללה
ובהאיה ואקתדארה בקיאמה ליוהב

ישעיהו והלכו עמים רבים אל בית תרי עשר ואל בית וחד פסוק׳ סימנ׳ הו׳ ונתתיה נתס יי צבאות ... שכיות ל׳ וחד במשכיות

אחהלא ארץ׃ ביום ההוא ישליך האדם
את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר
עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃
בעידנא ההוא ירחקון בני אנשא ית
טעות כספהון וית טעות דהבהון דעבדו
להון למסגד לטעותא ולצלמניא׃ פי
דלך אליום יטרח אלאנסאן אותאנה אלי
פצה ואותאנה אלדהב אלדי צנעת לה
אצאבעה ליסגד להא לאבלי ואלתמאר
ואלכפאפיש׃ לבוא בנקרות הצרים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ למיעל במערת
טנריא ובשקיפי כיפיא מן קדם דחילא
יי ומזיו יקריה באתגליותיה למתבר
רשיעי ארעא׃ לידכל פי נואקר אלצואן
ופי כהוף אלצכור מתלא מן קבל פזע
אללה ובהאיה ואקתדארה בקיאמה
ליהלך אלעלם׃ חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא׃
אתמנעו לכון מלאשתעבדא לאנשא
במעבדיה דחלא דנשמת רוח חיין
באפוהי ארי ומא דין הוא קיים מחר
ליתוהי ובלמא חשיב הוא׃ אנתהו מן
אלאדמי אלדי פי אנפה נסמה אנה מא

יחסב׃ כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה
כל משען לחם וכל משען מים׃ ארי
הא רבון עלמא יי צבאות מעדי מירוש
ומיהודה סמך וסעיד כל סמך מיכל
וכל סעיד משתי׃ לאן אלסייד רב אלגיוש
מזיל מן ירושלם ומן יהודה מא
הם מתוכלין עליה מן ארגל ונסא אלי
מתכל עליה פי אלטעאם ואלמתכל עליה
מן אלשראב׃ גבור ואיש מלחמה שופט
ונביא וקסם וזקן׃ גיבר וגבר עביד קרב
דיין וספר ומשתאיל וסב׃ אלגבאר ודו
אלחרב ואלחאכם ואלשאער ואלחאתם ואלשיך
אלכביר׃ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ
וחכם חרשים ונבון לחש׃ רב חמשין
ונסיב אפין ומליך מילך ואמר ומשתמע
וחכים וסיב וסוכלתן בעיצא׃ ורייס קומה
ואוגיה ואלמשיר ואסתאד אלצנאע ואפהם
אלטיף׃ ונתתי נערים שריהם ותעלולים
ימשלו בם׃ ואמני ינקיא פרנסיהון
וחלשיא ישלטון בהון׃ חתי אצייר
אחדאת רוסאהם ואלצביאן יתסלטון
עליהם׃ ונגש העם איש באיש ואיש
ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה

ה
אציר
מסיר
ישלח
מסעף
וסכרתי

שופט ו מל וסימנה׳ ונביא והכרתי יושב לכסא ואל זועם בכסאו לעד ויותם דדברי ימים ונבון ב וסי׳ ונבון לחש
לחפר ב וחס׳ וסי׳ את הארץ את כל הארץ לחפר פרות

בנכבד׳ ויתגרון עמא גבר בגבר וגבר
בחבריה ישלטון עולימא בסבא ודשיט
בדיקיר׳ ויתשבת אלקום אפריק באלבר
ואלרגל בצאחבה ויפתתנון אלצבי באלשיך
ואלדיין באלכרים׳ כי יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה
הזאת תחת ידך׳ ארי יתחור גבר באחוהי
מזרעית בית אבוהי למימר כסו אית
לך רב תהי עלנא ומגביתא הדא תהי
תחות ידך׳ חתי יתעלק רגל באכיה
או באחד אהל ביתה בית אביו יקול לה לך
תוב קנענא אן תכון לנא מדברא ותכון
הדה אלאמה אלפקירה תחת ידך׳ ישא
ביום ההוא לאמר לא אהיה חובש
ובביתי אין לחם ואין שמלה לא
תשימני קצין עם׳ יתיב בעידנא
ההוא למימר לית אנא כשר למהוי
ריש ובביתי לית מא דאכול ולית מא
דאתכסי לא תמנוני רב על עמא׳ תראה
יחלף להם דלך אלוקת יקול לא אציר
מצמד תאג וליס פי ביתי טעאם ולא
תיאב ולא תגעלוני מדבר קום׳ כי
כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו׳

ארי אתקילו יתבי ירושלם ואנש יהודה
גלו ארי ממלל פומהון ואגר עובדיהון
גלן קדם יי מרגזין קדם יקריה׳ ממא
אפתקר אל ירושלם ואל יהודה קד וקעו
ממא לסאנהם ושמאילהם אלי אלה
יכאלפון בה מא קצדה פי גלאלה׳ הכרת
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו
לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה׳
אשתמודעות אפיהון בדינא אסהיד
בהון וחטאיהון כסדומאי קבלין לא
מנעין וי לנפשהון ארי גרמו דתיתי
להון בשתא׳ פראסה וגוההם תשהד
עליהם וכטאהם כאהל סדום חתי
יכברון בהא לא יגחדון אויל לנפוסהם
פאנהם קד אולוהא שרא׳ אמרו צדיק
כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו׳ אמרו
לצדיקיא טוביכון ארי פירי עובדיהון
ישתלמון׳ לאנה כמא יגב אן יקאל ען
אלצאלח מא אגודה ואנה סיאכל תמר
שמאילה אוי לרשע רע כי גמול ידיו
יעשה לו׳ וי לרשיעיא דעובדיהון בישין
ארי גמולא דידיהון יתתב להון׳ כדאך
יגב אן יקאל אויל ללטאלם ואדרי ואנה
סיכאפא כמא אולת ידאה׳ עמי נגשיו

משען אלכבי אלדי יטעם אלמחתאג׳ ואלב משען מים והו אלמתגרד מן מאה יעטי אלמסאכין׳ ואלג גבור והו שדיד אלבדן אלמנע מתל שמשון ויואב
ואבנר ואבישי ועשהאל׳

מעולליו ונשים משלו בו עמי מאשריך
מתעים ודרך ארחתיך בלעו׃ עמי דסרכוהי
בזזוהי כמעללי כרמא וכמרי חובא
שליטו ביה עמי משבחך אטעיך
ואורח שבילך קלקילו׃ ואלא צאר קומי
ערפאהם לצביאן חתילנסא תסלטן
עליהם וצאר מרשדיה מצלין וסלכין
סבלה אהלכוהם׃ נצב לריב
יהוה ועמד לדין עמים׃ עתיד למדן
יי ומתגלי למעבד פורענות דין
עממיא׃ פאן אלה מנתצב לאלצאמהם
וואקף לדינונה האולי לקום׃ יהוה
במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו
ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃
יי בדינא ייעול עם סבי עמיה ורברבוהי
ואתון אנסתון ית עמי חטוף מסכינא
בבתיכון׃ כמא אן אלה תבארך פי
אחכם ידכל אשיאך קומה ורואסהם
כדאך יקול להם אנתם רעיתם אלכרם
צלמא וגצב אלמסאכין פי ביותכם׃
מה לכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו
נאם אדני יהוה צבאות׃ מא לכון דאתון
ממסכנין ית עמי ואפי חשיכיא מובלין
אתון ומיתן בדיניהון אמר יי אלהים

צבאות׃ מא לכם תצעפון קומי ותגוה
אלמסאכין תמעדון יקול אלה רב אלגיוש׃
ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות
ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה׃
ואמר יי חלף דאתרברבא בנת ציון אזלן
מרימן צואר ומסרבקן עינין אזלן
ובפותהון מקפן וברגליהון מרגזן׃ וקאל
אלה לאגל מא תשמכן בנאת ציון וצארו
ימשון ממדודאת אלחלוק ומכרקאת
אלעיון ואד ימשין יכטרן ובארגלהן
יעכסן׃ ושפח יהוה קדקד בנות ציון
ויהוה פתהן יערה׃ וישעביד יי יקירת
בנת ציון ויי יקרהון יעדי׃ סיגרד אלה
האמתהן ויערי גהאתהן׃ ביום
ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים
והשביסים והשהרנים׃ בעידנא ההוא
יעדי יי ית תושבחת מסניא ושביסיא
וסבכיא׃ פי דלך אלוקת יזיל אלה אפתכאר
באלכפאת ואלכלאלו ואלאהלה׃ הנטפות
והשירות והרעלות׃ ענקיא ושירי ידיא
והנססיא׃ ואלקלאיד ואלשאחאת ואלגלאגל׃
הפארים והצעדות והקשרים ובתי
הנפש והלחשים׃ כליליא ושירי רגליא

מאשרי
נטויות
וחס
מה לכם

וא״ד איש מלחמה מת״ל גדעון כמא אחת׳ פי חרב מדין בשופלות׳ וש״ה שופטו והו לאחאכם פי אפקה״ יאת׳ וא׳ נביא והו וא״ד ינבי אנאס במא ישערבה׳

וקולמוזמסיא וקדשיא וחליטתא׃
ואצאלילו ואסורהו ועקורו וכדעאת
ודמאג׃ הטבעות ונזמי האף׃ עזקתא
וטרטוריא׃ ולבואתס ואשנאף׃ המחלצות
והמעטפות והמטפחות והחריטים׃
כיתוניא ושושיפיא ולבורנסיא ומחכיא׃
ואחרלו ומטארף ומקאנע ומכרוטה׃
הגלינים והסדינים והצניפות והרדידים׃
ומחזיתא וקרטיסיא וכתריא וכבינתא׃
ואזר וסבאנא וצניתו וארדייה׃
והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה
נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת
יפי׃ ויהי אתר דהואה יהבן בוסמין
יתמסי ואתר דהואה אסרן פסיקיא
יהי רושמין דמחא וחלף אקפות
פתא גיזוז ריש וחלף דהואה מהלכן
בגיזה ייסרן סקין דא פורענותא
תתעביד מנהון ארי טעאה בשפרהון׃
פיציר להם ברדלטיב אנתן ובדל א
וזאראת אלקאת ובדלא מן עמר
אמשט אנתף ובדל אגלאגל אתזאר
אמסוח אן אתבדל אגמל בהן׃ מתיך
בחרב יפלו וגבורתך במלחמה׃ שפר
גיברך בחרבא יתקטלון ועבדי נצחנך
בקרבא׃ כמא יקערהטרהן בצסיפודו
גברוותהן פי אלמלאחם׃ ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ תשב׃ ויצדון
ויסופון תרעי קרווהא ותתרוקן ארעה
ותחרוב׃ ויצגנון ויחזנון פי מנאזלהן
ופוארג יקעדן עלי אארץ׃ והחזיקו
שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל ושמלתינו נלבש רק
יקרא שמך עלינו אסף חרפתינו׃
ויתקפן שבע נשין בגברא חד בעדנא
ההוא למימר מדילנא ניכול ומדילנא
נתכסי להוד יתקרי שמך עלינא
כנוש בהתתנא׃ חתי יתעלק כתיר
מן אנסא ברגל ואחד פי דלך איום
יקולון לה טעאמנא נאכל ותיאבנא
נלבס לכן יסמא אסמך עלינא צם
ענא עארנא׃   ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת לפליטת
ישראל׃ בעידנא ההוא יהי משיחא
דיי לחדוא וליקר ועבדי אוריתא
לרבו ולתושבחא לשיזבת ישראל׃
פי דלך איום יכון מא ינבתה אלה

נאכל ג׳ ב׳ כת׳ א׳ וחד כת׳ וו ב׳ לשון אכילה וחד לשו׳ נכילה וסימנ׳ מפרי עץ הגן נאכל לחמינו וארור כוכל ויש בעדלון זכר ה׳ ופרי

762

לסראה וכרס ותמרוא ארע לאקתאר
ופלר לפלית אר אסראיל׃ והיה הנשאר
בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים בירושלם׃ ויהי
דישתאר יתוב לציון ודעבד אוריתא
יתקיים בירושלם קדיש יתאמר ליה
כל דכתיב בחיי עלמא יחזי בנחמת
ירושלם׃ ויכון זכאין פי ציון ופאצל
פי ירושלם יסמי קדוסא כל מן כתב
לחיוה פיהא׃ אם רחץ אדני את צאת
בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח
מקרבה ברוח משפט וברוח בער׃ אם
יעדי יי ית תוגאלת בנת ציון וית אשדי
דם זכי דבירושלם יגלי מגוה במימר
דין ובמימר גמירא׃ ארי גסל אלה וסך
גמע ציון ומעאצי ירושלם ינצפהא
מן בין קומהא אמא בקווה לחכם או
בקווה לכפי׃ וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן
ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד
חפה׃ ויברי יי על כל מקדש טורא
דציון ועל אתר בית שכינתא ענן יקר
יהי מטל עלוהי בימאמא ואמיטתא
באישא שלהובי בליליא ארי יתיר

מן יקרא דאמיר לאיתאה על והי
שכינתא תהי מגנא עלוהי כגנון׃ וכנו
אלה על גמיע גבל ציון מהיאה ומא
דעי באסמה גמאמא נהארא לה עתאן
וספר נאר להיבא לילא ועל גמיע
אכרם יטיף בהא׃ וסכה תהיה לצל יומם
מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר׃
ועל ירושלם תהי מטלת ענני לאטולא
עלה בימם משרב ולבית סתר ולאגנא
מזרמית וממטר׃ וצלה תכון צלאל
נהארא מן אסמום וכנא וסתרא מן סיל
ומטר׃ אשירה נא לידידי
שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי
בקרן בן שמן׃ אמר נביא אשבחיה
כען לישראל דמתיל בכרמא זרעיה
דאברהם רחמי תושבחת רחמי לכרמיה
עמי חביבי ישראל יהבית להון אחסנא
בטור רם בארע שמינא׃ יהודי אנשי קווא
לודידי הו מא אנשאה מחבי פי כרמה
ואקול כאן לסיידי כרם פי רכן דו סמן׃
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן
מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעש באשים׃ וקדישתנון
ויקרתינון וקיימתינון כמיצב גפן בחירא

באשים ב̇ וחס̇ וסימנ̇ ויקו לעשות ענבים קויתי לעשות ענבים ... לידידי ג̇ וסימנ̇ אשירה נא לידידי כרם היה לידידי מה לידידי

ובבית מקדשי ביניהון ואף מדבחי
יהבית לכפרא על חטאיהון אמרית
דיעבדון עובדין טבין ואינון אבאישו
עובדיהון׃ ועזקה בער מא נגלה וגרסה
סריקא ובנא פי וסטה ברגא ונחת פיה
תגארא רגא בדלך אן ינבת ענבא פאנבת
זואנא׃ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה
שפטו נא ביני ובין כרמי׃ נביא אמר
להון הא בית ישראל מרדו מן אוריתא
ולא צבן למתב וכען יתבי ירושלם
ואנש יהודה דינו כען דינא קדמי מן
עמי׃ ואן יא אהל ירושלם ויא יהודה
אחכמו ביני ובין כרמי׃ מה לעשות
עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש באשים׃
מא טבא אמרית למעבד עוד לעמי
ולא עבדית להון מאדין אמרית
דיעבדון עובדין טבין ואינון אבאישו
עובדיהון׃ מא אדי יגב אן יעמל פיה
איצא פלם אעמלה מא באלה רגותה
אן ינבת ענבא פאנבת זואנא׃ ועתה
אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה
לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ
גדרו והיה למרמס׃ וכען אחוי לכון

לכון ית דאנא עתיד למעבד לעמי
אסליק שכינתי מנהון ויהון למיבז
אתרע בית מקדשיהון ויהון לדיש׃
ולכני אן מערפכם מא אדי אצנע
בה אזיל צלאה פיציר רעיא ואתגר
סיאגה פיציר דוסא׃ ואשיתהו בתה
לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו
מטר׃ ואשוינון רטישין לא יסתעדון
ולא יסתמכון ויהון מטלטלין ושביקין
ועל נבייא אפקיד דלא יתנבון עליהון
נבואה׃ ואגעלה בוארא לא יזבר ולא
ינכש פיציר חסכא וקיצמא ואמר
אגיום לא תמטר עליה מטרא׃ כי
כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה צעקה׃ ארי
עמיה דייי צבאות בית ישראל ואנש
יהודה נצבא דחדותיה אמרית דיעבדון
דינא והא אנוסין דיעבדון זכו והא
אינון מסגן חובין׃ ואעלמו אן כרם
אלה רב אגיוש אסראיל ואל יהודה
גרס קרתה רגי להם אחכם פאר־־א
בעסף ובעדל פאדי בצראך׃

שכה ז׳ כת שין בליש וסימנ׳ ושכתי כפי הסר משוכתו הנני שך הלא אתה שכת ובעצמות וגידים תשוככני התמלא בשכות
כגן שכן ־־־

הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם
בקרב הארץ׃ ויי דמקפין בתא על בתא חקל
אונסא בחקלתהון מקרבין אמרין עד
דנחסין כל אתר ומדמן דיתבון בלחודיהון
בגו ארעא׃ אויל למראניין לבית
בבית ודי יקרבו ציעה לי ציעה ארא
כלת למואצע ואקמתם וחרכם פי לי
בואר׃ באזני יהוה צבאות אם לא בתים
רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין
יושב׃ אמר נביא באודני הוית שמע
כד אתגזרת דא מן קדם יי צבאות אם
לא בתין סגיאין לצדו יהון רברבין
וטבין מבלי יתיב׃ לאנה בסמעי קולת
אגיוש אן לס תציר למנאזל לכתירה
וחשה ולכבאר לגיאר בלא סאכן׃ כי
עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת
וזרע חמר יעשה איפה׃ ארי בחובא
דלא יהבו מעשריא בית עשר אשכלא
דכרם יעבדון ביתא חדא ובית כור
זרע יעביד תלת סאין׃ ממא עשרה
פדאדין מן לכרם תכיל כילא ואחדא
ובדאר כר יכיל ויבה ואחדה פקט׃
הוי משכימי בבקר שכר
ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם׃ ויי
דמקדמין בצפרא למשתי חמר עתיק
רדפין מאחרין למפטר מרמשין על
שויהון חמר אונסא מלהיק להון׃ אויל
למצטבחין בלגדאה יטלבון לנביד
ולמגתבקין פי למסא ולכמר ידהקהם׃
והיה כנור ונבל תף וחליל יין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו
לא ראו׃ והוי על ידי כנר ונבל קתרוס
ואבובא וחמרא משתיהון ובאוריתא
דיי לא אסתכלו ועובד גבורתיה לא חזו׃
ודי יכון בטנבור ועוד ורק ונאי לכמר
שרבהם ולי פעל אללה לא ילתפתון ומא
צנעת ידאה לא ירונה׃ לכן גלה עמי
מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו
צחה צמא׃ בכין גלו עמי מידלא
ידעו אוריתא ויקיריהון מיתו בכפנא
וסיגוייהון בבוצרתא בצהותא׃ לדלך
גלא כתיר מן קומי בלא מערפה וצאר
כראמהם רהטא דוי גוע וגמהורהם
לאגבין עטאשא׃ לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה ועלז בה׃ בכין
אפתיאת שאול נפשה ופתחת פומה

צעקה ד׳ וסימנה׳ לצדקה מחרנים מקול נפלם משער הדבים וכל אוריתא דכות ושאר קריה כות זעקה ... באזני ב׳ וסי׳

ולית סוף ונחתו יקיריהון וסיגוייהון
ואתרגושתהון ודתקיף בהון ולדילך
אוסעא תרי נפסה ופגר פאה סרפא
בגיר חד ונזל פיה דויבהאיה וגמחוהם
ודוי גלבתהם וארנין מנהם וישח אדם
וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה
וימאך אנשא ויחלש תקוף גוברין
ועיני רמיא ימאכן ואד אנכפץ
האולי אנאס ואתצעת הדה ארגאל
ועיון אשאמכין אתצעת ויגבה יהוה
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה ותקיף יי צבאות בדינא ואלהא
קדישא קדיש בזכותא ופתעלי רב
אגיוש באחכם ואטאיק אקדוס תענס
בעדלה ורעו כבשים כדברם וחרבות
מחים גרים יאכלו ויתפרנסון צדיקיא
כמא דאמיר עליהון ונכסי רשיעיא
צדיקיא יחסנון ועת אנאס פרעת
אכבראת כסבירהא ואריאץ ואסאחה
אכלוהא אציאפא הוי
משכי העון בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה ויי דמשרן למחטי צ׳ב
חד נגדין חובין בחבלי למא אזלין
וסגן עד דתקפין כגדילת עגלתא

חובין וויל לגא רכי אדנוב כחבאל
אזור וכטאהם גליץ כעגאן אעגלה
האמרים ימהר יחישה מעשהו למען
נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש
ישראל ונדעה דאמרין אימתי יוחי
יגלי פרישתיה בדיל דנחזי ויקרב וייתי
מלכיה דקדישא דישראל וניד עיניה
אקאילין לית יוחי ויסרע באפעלה חתי
נרא ויקרב תקדיר קדוס אסראיל פיאתי
חתי נעלם הוי האמרים לרע
טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור
לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר
יי דאמרין לרשיעיא דמצלחין בעלמא
הדין אתון טביא ולענותניא אמרין אתון
רשיעיא הלא במיתי נהורא לצדיקיא
יחשוך לרשיעיא ויבסמון פתגמי
אוריתא לעבדיהון וייתי מרירא לרשיעיא
וידעון דבסופא מריר חטאה לעבדיה
וויל לאקאילין עלי אשר כיר ועלא
אכיר שרא ואמציירי אצלאם נורא ואנור
צלאמא ואמציירי אמר חלוא ואחלו
מרא הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים יי דחכימין בעינ
נפשהון ולקביל אפיהון סוכלתנין וויל

לרע ד׳ פתח וסימנ׳ לא יבקר בין טוב לרע הוי האמרים לרע טוב כי רגליהם לרע ירוצו רגליהם מיחים ב׳ חד חס וחד
מל וסימ׳ וחרבות מחים עלות מיחים קדמא׳ חס

לא מתחכמין ענד אנפסהם ופי וגוההם
הסיתדאהנון׃ הוי גבורים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר׃ וי דגיברין
למשתי חמר וגברין מרי נכסין לאתרואה
מן עתיק׃ וויל ללגבאברה פי שרב
אלכמר ודוי אלחיל פי מזג אלנביד׃ מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת צדיקים
יסירו ממנו׃ מזכן ליה לחייבא חלף
דמקבלין מניה ממון דשקר וזכות
זכאיא ברשע מעדין מינהון׃ מזכיי
אלטאלם לאגל אלרשא וזכוה אלזכי יזילוהא
ענה׃ לכן כאכל קש לשון
אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק
יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו
את תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו׃ בכין יתאכלון
כקשא באישתא וכעמירא בשלהביתא
מסגי תוקפהון כשבז יהי וממון אונסהון
כאבקא דפרח ארי קצו באוריתא דיי
צבאות וית מימר קדישא דישראל
רחיקו׃ לדלך כמא יאכל אלקש לסאן
אלנאר ואלחשיש מא יכליה אללהיב
ענאצרהם תכון כאלדק ופרועהם תצער
כאלגבאר אד זהדו פי תוראת רב אלגיוש

וקול קדוס אסראייל רפצוה׃ על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו
ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה
בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׃ על כן תקיף רגזא דיי
בעמיה ואריס מחת גבורתיה עליהון
כד מחנון וזעו טוריא והואה נבילתהון
משגרא כסחותא בגו שוקיא בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מינהון׃
ולדלך אשתד גצב אללה עלי קומה
ומד ידה עליה פצרבה חתי רגזת אל
גבאל וצארת נבאילהם מכסוחה פי
וסט אלאסואק מע דאך לם ירגע גצבה
ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃
ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה
הארץ והנה מהרה קל יבוא׃ ויזקוף
את לעממיא מרחיק ויכלי ליה מסיפי
ארעא והא בפריע מלך במשריתיה
כענן קלילין ייתי׃ כאן ירפע עלמא
לקביל מן בעיד וינאדיה מן אקאצי
אלארץ פאדי בה סריעא בלפה יאתי׃
אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא

לא ינום ולא יישן ב̇ דסמ׳ וסימנ׳ אין עיף ואין כושל בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ... שרוק ב̇ וסימ׳ אם מחוט

ישן ולא נפתח אזור חלציו ולא
נתק שרוך נעליו׃ לית דמשלהי ולית
דמיתקיל ביה לא ינום ולא ידמוך
ולא ישתרי זרז חרציה ולא תתפסיק
ערקת מסניה׃ ליס פיה לגב ולא עאתר
ולא ינאם ולא יוסן ולא ינחל אזאר
חקויה ולא ינתצר שסע מן נעלה׃
אשר חציו שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו
וגלגליו כסופה׃ דגררוהי מחרפין
וכל קשתתיה מתיחן פרסת סוסותיה
כטינרא תקיפין וגלגלוהי קלילין הא
כעלעולא׃ אלדי סהאמה מסנונה וקסיה
מותרה ואצלאף כילה כאלצואן תחסב
ובכרה כאלזואבע׃ שאגה לו כלביא
ושאג ככפירים וינהם ויאחז טרף
ויפליט ואין מציל׃ ניהומי ליה כאריה
ינהום כבר אריון ויכלי וייחור ביזא
וישיזיב ולית דמציל׃ ולה זיר אן
כאלבו יזאר כאלצרגאם ינהם ויחוז
אפריסה ויפלת בהא וליס מכלץ׃
וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים
ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך
בעריפיה׃ ויכלי עלוהי ביומא ההוא

כאתרגושת ימא ואם יבעון רשיעיא
סעיד מיתבי ארעא עקא איתי עליהון
כרס צדיקיא די יהון בשעתא ההיא
יתכסון מן קדם בשתא׃ וינהם עליהם
פי דלך אלוקת כדויא אלבחר וידתפתון
אלי אלארץ פאדי הי צלאמא ולקמר
ולשמס קד אצלמא פי אקטארהמא׃
בשנת מות המלך עזיהו
ואראה את אדני ישב על כסא רם
ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃ בשתא
דאתנגעבה מלכא עוזיה אמר נביא
חזיתי ית יקרא דיי שרי על כורסי
רם ומנטל בשמי מרומא ומזיו יקריה
אתמלי היכלא׃ פי סנה אברץ פיהא
עוזיה אלמלך ראית נור אללה גאלסא עלי
כרסי רפיע סני ושעאעה מלא אלהיכל׃
שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים
שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו
ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃
שמשין קדישין ברומא קדמוהי שיתא
גפין שיתא גפין לחד בתרין מכסי
אפוהי דילא חזי ובתרין מכסי גויתיה
דילא מתחזי ובתרין משמשין׃ לה
מלאיכה וקוף פי עלו סתה סתה

ל׳ ב׳ מחוט
ג׳
ישאג ב׳ ק׳ וחס
אפטרת וישמע יתרו
ד׳
ל׳ ומל
ה׳ חס בספ
ג׳ ב׳ ב׳ ומל בפיס כי באחת

ואור ב׳ וסימנב׳ והנה חשך צר עד נכון ... חשך ד׳ פתח וסימנב׳ חשך בעריפיה באהלן השמש משחור תחרס ... וכל קשתתיו

אגנחה לכל ואחד באתנין יסתר וגהה
ובאתנין יסתר רגלאה ובאתנין יסעו׃
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו׃
ומקבלין דין מדין ואמרין קדיש בשמי
מרומא בית שכינתיה קדיש על ארעא
עובד גבורתיה קדיש בעלם עלמיא
יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה׃
וינאדי בעצהם בעצ ויקולון
קדוס קדוס קדוס רב אלגיוש וכרמה
מלא גמיע אלעאלם׃ וינעו אמות הספים
מקול הקורא והבית ימלא עשן׃ וזעו
אלות סיפי היכלא מקל מרולא ובית
מקדשא אתמלי אמיטתא׃ פאצטרבת
מלאבן אלאסכפאת מן צות אלמנאדי
ואמתלא אלבית דכאנא׃ ואמר אוי לי
כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב
כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני׃
ואמרית ווי לי ארי חבית ארי גבר חייב
לאוכחא אנא ובגו עמא דמגעל בחובין
אנא יתיב ארי ית יקר שכינת מלך
עלמיא יי צבאות חזאה עיני׃ פקלת
ווילי אד קצרת ואנא רגל מנקטע אלקול

ופי מא בין קום מנקטעין אלאקאויל
אנא גאלס באן ראת עיני נור אלמלך רב
אלגיוש׃ ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל המזבח׃
ואשתוי לותי חד מן שמשיא ובפומיה
ממלל דקביל מן קדם דשכינתיה על
כורסי יקרא בשמי מרומא עיל מן
מדבחא׃ פסעי אלי אחד אלמלאיכה
ופי ידה רצפה אכדהא בכלבתין מן
פוק אלמדבח׃ ויגע על פי ויאמר הנה
נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך
תכפר׃ וסדר בפומי ואמר הא שויתי
פתגמי נבואתי בפומך ויעדון חובך
וחטאך יתכפרון׃ פאדנאהא מן פאי
וקאל אד קד דנת בשפתאך פקד זאל
דנבך וגפרת כטייתך׃ ואשמע את
קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך
לנו ואמר הנני שלחני׃ ושמעית ית
קל מימרא דיי דאמר ית מן אשלח
לאתנבאה ומן ייזיל לאלפא ואמרית
האנא שלח יתי׃ וסמעת צות אללה יקול
מן ארסלה מאמורא ומן ימצי לנא
מתברעא פקלת האנא ארסלני׃ ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע

ויגע ב׳ פת׳ וסימנה׳ וישלח יי את ידו דירמיה ויגע על פי ויאמר ה׳ וינעו ב׳ וסימנה׳ ויעמדו מרחק וינעו אמות הספים

ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ ואמר
איזיל ותימר לעמא הדין דשמעין משמע
ולא מסתכלין וחזן מחזא ולא ידעין׃
קאל אדהב פקל להאולי אלקום לא עצאה
אסמעו סמאעא ולא תפהמונה ואנצרו
ריאא לא תערפונה׃ השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב
ורפא לו׃ טפיש ליבה דעמא הדין
ואודנוהי יקר ועינוהי טמטים דלמא
יחזון בעיניהון ובאודניהון ישמעון
ובליבהון יסתכלון ויתובון וישתביק
להון׃ וטמס קלובהם ותקל אסמאעהם
וגמץ עיונהם כילא ינצרון בעיונהם
ויסמעון באדאנהם פתפהם קלובהם
וירגעון ען ראי סו מן אמור דניאהם
וישפון מן דלך׃ ואמר עד מתי יהוה
ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין
יושב ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה׃ ואמרית עד אימתי
יי ואמר עד דיצדיין קרויא מבלי
יתיב ובתיא מבלי אנשא וארעא
תחרוב ותצדי׃ פקלת אלי מתי יא רב
קאל אלי אן תכוא קראהם מן סאכן

ומנאזלהם מן אדמי ודיארהם תכוי
ותציר וחשה׃ ורחק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב הארץ׃ ויرחיק יי
ית בני אנשא ותסגי צדיותא בגו
דארעא׃ ואד יבעד אלה האולי אנאס
יכתר אלתרך ואלכלא פי אלארץ׃ ועוד בה
עשריה ושבה והיתה לבער כאלה
וכאלון אשר בשלכת מצבת בם
זרע קדש מצבתה׃ וישתארון בה
חד מן עסרא ויתובון ויהון לצרבא
כבוטמא וכבלוטא דבמיתר טרפיהון
דמן ליבשין ועד כען אינון רטיבין
לקיימא מינהון זרעא כין גלוותא דישראל
יתכנשון ויתובון לארעהון ארי זרעא
דקודשא נצבתהון׃ ויבקי פיה שביה
באלעשר חתי תעוד ותציר רעיא כאלבטם
ואלבלוט אלדי פי שלכת מנתצבין בהא
כדאך אלנסל אלמקדס נצבתהם׃
ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו
מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח
בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה
עליה ולא יכל להלחם עליה׃ והוה ביומי
אחז בר יותם בר עוזיה מלך שבטא
דבית יהודה סליק רצין מלכא דארם

ועוד ח׳ ריש פסוק וסימנ׳ עשיריה בראות׳ אדומים דברו עבדין מעט ראיתי ועוד אני מדבר וחברון ... בשלכת ל׳ פ׳

ופקח בר רמליה מלכא דישראל לירושלם
לאגחא קרבא עלה ולא יכיל לאגחא
עלה׃ כאן פי איאם אחז אבן יותם אבן
עוזיה מלך ﭏיהודה אן רצין מלך
ﭏרום ופקח אבן רמליה מלך ﭏאסראיל
צעדא לירושלם ליחארבא אהלהא
פלם יסתטיעא מחארבתהם׃ ויגד לבית
דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע
לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני
רוח׃ ואתחוה לבית דויד למימר אתחבר
מלכא דארם עם מלכא דישראל למיתי
עלוהי וזע לביה וליבא דעמיה כאשתדיות
אילני חורשא מן קדם רוחא׃ פלמא
אכבר ﭏדאוד וקיל להם קד נזלת ﭏ
ארמניה עלי ﭏאפרים אצטרב קלב
ﭏמלך וקלב קומה כאצטראב שגר
ﭏשערא מן קבל ﭏריאח׃
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא
לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך
אל קצה תעלת הברכה העליונה אל
מסלת שדה כובס׃ ואמר ײ לישעיה
פוק כען לקדמות אחז את ושאר דלא
חטו ודתבו מחטאה תלמידך לסיפי
מזיקת בריכתא עליתא די בכיבש

חקל משטח קצריא׃ פקאל ﭏלה לישעיה
אכרג תלקא אחז אנת ושאר ישוב ולדך
ﭏי טרף קנאה ברכה ﭏמא ﭏעליא ﭏי
מחגה רוצה ﭏקצארין׃ ואמרת אליו
השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
ירך משני זנבות האודים העשנים
האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו׃
ותימר ליה אסתמר ונוח לא תדחל וליבך
לא יזוע מן קדם תרין מלכיא דאינון
כאודיא מתנניא האילין בתקוף רגז
רצין וארם ובר רמליה׃ וקל לה אטמאן
וקר לא תכאף וקלבך לא יסתרכי מן
קבל הדין ﭏרגלין ﭏשביהין בטרפי
מחראך מדכנין דלך שדה גצב רצין
וארם ואבן רמליה׃ יען כי יעץ עליך
ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר׃
חלף ארי מלך עלך ארם בישא אפרים
ובר רמליה למימר׃ מן אגל מא תדבר
עליך ארם ﭏשר ואפרים ואבן רמליה
קאילין׃ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה
אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל׃
ניסק בארעא דבית יהודה ונתבירינון
ונשוינון עימנא ונמליך מלכא בגוה
ית מן דכשר לנא׃ נצעד ﭏי בלד יהודה

בחרי אף ב׳ פתח וסימנ׳ בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו גדע בחרי אף כל קרן יש׳ וחד ויצא מעם פרעה בחרי אף

נתטרפהא ונכפדהא לינא ונמלי מלכא
פיהא הוא בן טבאל׃ כה אמר
אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃ כדנן אמר ח
יי אלהים לא תתקים ולא תהי׃ כדי קטלה
רבי לא יקום דלך ולא יכון׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם׃
ארי ריש ארם דמשק וראש דמשק
רצין ובסוף שתין וחמיש שנין יבטלון
בית ישראל ממלכו׃ בל אנמי ריאסה
ארם עלי דמשק פקט כמא אן רייס
דמשק רצין וולי כמסה וסתון סנה ינדק
לאפרים מן קומהם׃ וראש אפרים ט
שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם
לא תאמינו כי לא תאמנו׃ וריש אפרים
שמרון וריש שמרון בר רמליהו אם
לא תהימנון למילי נביא ארי לא
תתקיימון׃ וריאסה אפרים עלי שמרון
פקט מן קומהם כמא אן רייס שמרון
הו אבן רמליה אן כנתם לא תאמנון
אף לא תומנון׃ ויוסף יהוה י
דבר אל אחז לאמר׃ ואוסיף נביא
דיי מליל עם אחז למימר׃ ועאוד
אלה מכאטבתה מע נביה אלי אחז

קאילא׃ שאל לך אות מעם יהוה אלהיך
העמק שאלה או הגבה למעלה׃ שאל ל׳ ב׳ השפלה
לך אתא מן קדם יי אלהך שאל דיתעביד
לך נס על ארעא או תיתחזי לך את
בשמיא׃ סל לך איה מן ענד אלהך
אדא עמקת מסאלתך או רפעתהא
עלווא׃ ויאמר אחז לא אשאל ולא
אנסה את יהוה׃ ואמר אחז לא אשאיל
ולא אנסי קדם יי׃ קאל אחז לא אסאל
ולא אגרב אלה׃ ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכם הלאות אנשים
כי תלאו גם את אלהי׃ ואמר שמעו
כען בית דויד הזעיר דאתון מהלן ית
נביא ארי תהלון אף ית פתגמי אלהי׃
קאל אנבי אסמעו יא אל דאוד אקליל
ענדכם תעגיז אלנאס חתי תעגזון
רבי איצא׃ לכן יתן אדני הוא לכם
אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת ג׳ ב׳ ה׳ וחס
שמו עמנו אל׃ בכין יתין יי הוא לכון ו׳
אתא הא עולימתא מעדיא ותליד בר
ותקרי שמיה עמנו אל׃ לכן יעטיכם
אלה הו מן ענדה איה הודי לך גאריה
חאמל סתלד אבנא ותסמיה עמנו אל׃
חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ג׳ ב׳ חס וחד מל׳

ברע ובחור בטוב׃ שמן ודבש ייכול
עד לא ידע לרחקא בישא ולקרבא
טבא׃ ויכון לסמן ולעסרי אלהמא
טבעא קבל מערפתה לזהרה פי לשר
ולאבתיאר לאלכיר׃ כי בטרם ידע הנער
מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה
אשר אתה קץ מפני שני מלכיה׃ ארי
ארי עד לא יידע עולימא לרחקא בישא
ולקרבא טבא תתרטיש ארעא דאת
מעיק מן קדם תרין מלכהא׃ עליאנה
קבלאן יערף לצבי לזהרה בלשר ולא
אבתיאר באלכיר תתרך אבלדה אלדי קד
צגרת מן קבל מלכיהא׃ יביא יהוה
עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים
אשר לא באו למיום סור אפרים מעל
יהודה את מלך אשור׃ ייתי יי׳ עליך
ועל עמך ועל בית אבוך יומין דלא אתו
למיומא דאתפליגו בית ישראל על דבית
יהודה ית מלכא דאתור׃ ויאתי אלה
במלך אלמוצל עליך ועלי אלך ועלא
קומך פי איאם לם יאתיך מתלהא מן
יום זוול אפרים ען יהודה׃

והיה ביום ההוא ישרק יהוה
לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים
ולדבורה אשר בארץ אשור׃ ויהי
בעידנא ההוא יכלי יי׳ לעם קטרי משרית
גיברייא דסגיאין כדבביא וייתינון מארעא
דמצרים ולעזיזי משריתא דאינון
תקיפין כדבריתא וייתינון מסיפי ארעא
דאתור׃ ויכון פי דלך לעצר אן ינאדי
אלה בקום פי אקאצי כלגאן מצר
שביה באלדבאב וקום פי בלד אלמוצל
שביה באלזנאביר׃ ובאו ונחו כלם בנחלי
הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים׃ וייתון וישרון כולהון
ברחובי קרויא ובשקיפי כיפיא ובכל
מדברי נעצוציא ובכל בתי תושבחתא׃
פיאתון כלהם וינזלון פי אאודיה אלבאידה
ופי כהוף אלצכור ופי מא בין אלסדר ופי
מא בין אלנכות׃ ביום ההוא יגלח אדני
בתער השכירה בעברי נהר במלך
אשור את הראש ושער הרגלים וגם
את הזקן תספה׃ בעידנא ההוא יקטול
יי׳ בהון כמא דמתקטיל בחרב חריפא
בסבביא במגירייא בעברי נהרא
במלכא דאתור ית מלכא ועם משריתיה
ואף ית שלטוניא כחדא ישיצי׃ פי דלך
אלוקת ימסחהם אלה אלמוס אלחאד שער

ברע ג׳ וסימנ׳ … פן תראה ברע מאוס מאס … תעזב ג׳ וסימנ׳ … והארץ האדמה הלמענך בתדג׳ מלעל … הזקן ג׳ וסימ׳ צרעת

אלראס ואלמקדם ואללחיה כדאך יהלך
אהל בלד עבר אלנהר וקום אהל אלמוצל׃
והיה ביום ההוא יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן׃ ויהי בעידנא
ההוא יקיים גבר עגלת תורין ותרתין
ען׃ ויכון פי דלך אליום יסתבקי אלמר
עגלה מן אלבקר וראסין מן אלגנם אמנא׃
והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ׃ ויהי מסגי טוב ייכול
שמן ארי שמן ודבש יתפרנסון כל
צדיקיא דישתארון בגוה דארעא׃
ויכון מן כתרה צנעת אללבן יאכל
סמנא כדאך אלסמן ואלעסל יאכל כל
מן בקי פי הדא אלבלד׃ והיה ביום ההוא
יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף
גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה׃
ויהי בעידנא ההוא יהי כל אתר
דיהוויין תמן אלף גופנין שוין אלף
מנן כסף להובאי ובור יהי׃ ויכון פי
דלך אלוקת תציר מואצע כתירה מא
יכון פיהא כתיר מן אלגפאן תסאוי
כתירא מן אלמאל מצירא לאלחסך
ואלקרטב׃ בחצים ובקשת יבוא שמה

כי שמיר ושית תהיה כל הארץ׃ בגרי
ובקשתן יהכון לתמן ארי הובאי
ובור תהי כל ארעא׃ באלסהאם ואלקסי
ידכל הנאך מן אלמוצל כדאך חסך
וקרטב יציר גמיע דלך אלבלד׃ וכל
ההרים אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמרמס שה׃ וכל טוריא
דבית יהודה די במעדר יתפלחון לא
תיעול לתמן דחלת הובאי ובור
ויהי לבית ארבעה בקרן דתורין ולבית
משרי עדרין דען׃ וגמיע אלגבאל אלתי
תרפק באלמראפק לא ידכלהא כוף
אלחסך ואלקרטב בל תכון עאמרה יטלק
פיהא אלבקר וידוסהא אלגנם אמאנא׃
ויאמר יהוה אלי קח לך
גליון גדול וכתוב עליו בחרט אנוש
למהר שלל חש בז׃ ואמר יי לי סב
לך לוח רב וכתוב עלוהי כתב מפרש
מוחי למיבז ביזא ולמעדי עדאה׃
תם קאל לי כד צחיפה כבירה ואכתב
עליהא בכט אלעאמה לוחא אסלב
וסרעה אלגנימה׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו

למהר ג וסימנה׃ למהר לשלחם מן הארץ למהר שלל חש בז וכצבאים על ההרים ·· כל מקום ב׳ אשר תדרך אשר יהיה שם

בטע

בן יברכיהו ואסהיד קדמי סהדין ז בטע
מהימנין ית לוטיא דאמרית לאיתאה מאל
בנבואת אוריה כהנא הא אתו ואף כין
כל נחמתא דאמרית לאיתאה בנבואת
זכריה בר יברכיה אנא עתיד לאתאה
ואשהד עליהא שאהדין אמינין
אוריה ואמאס וזכריה אבן יברכיה
ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי קרא שמו
מהר שלל חש בז וקריבית לות נביאתא
ועדיאת וילידת בר ואמר יי לי קרי
שמיה מוחי למיבז ביזא ולמעדי
עדאה יתס דנית מן נביה פחמלת
וולדת אבנא פקידא לה לי אסמה וחי
אסלב וסרעה גנמה כי בטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל ו
דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך
אשור ארי עד לא ידע עולימא
מקרי אבא ואמא ישבי ית נכסי
דמשק וית עדי שמרון קדם מלכא
דאתור לאן אצבי מן קבלאן יערף
אן יקול אבא ואמא יחמל מלך א
מוצל את את דמשק וסלב שומרון
בין ידיה ויסף יהוה דבר

אלי עוד לאמר ואוסיף מימרא דיי
למללא עמי עוד למימר יתם עאור
אלה מכאטבתי קאילא יען כי מאס
העם הזה את מי השלח ההלכים וחס
לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו
חלף דקץ עמא הדין במלכותא דבית
דויד דמדברא להון בנח כמי שילוחא
דנגדין בניח ואתרעיאו ברצין ובר
רמליה לאגלמא זהד האולי אקוס
פימא סלואן אסאיר עלי דויד ואסרו
ברצין ואבן רמליה ולכן הנה אדני ה קלד
מעלה עליהם את מי הנהר העצומים ח בל״ג
והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו ד
ובכין הא יי מותי ומסיק עליהון ית
משרית עממיא דסגיאין כמי נהרא
תקיפיא וחסינא ית מלכא דאתור
וית כל משריתיה ויסיק על כל פצירוהי
ויהך על כל כיפוהי ולדלך סיצער
אלה עליהם מא אנהר אעצים אכתיר
והו מלך אגזירה וגמיע אגלאה
פיצער עלי גמיע גדראנה ויסיר
פי גמיע שטוטה וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע והיה ג

עד צואר ג׳ וסימנ׳ עד צואר יגיע יחצה עד צואר סלה וחתו ג׳ וחס׳ וסימנ׳ רעו עמים וחתו התאזרו וחתו התאזרו וחתו

מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנו
אל׃ ויעדי בארעא דבית יהודה כנחל
מגבר עד ירושלם ימטי ויהי עם
משריתיה מלי פתאי ארעך ישראל׃
וימצי פי ליהודה וינסאב וימר בער
אן יבלג אמא לי לענק מתלא פיכון
מאיל אקטארה מלא סעה בלדך יא
עמנו אל׃ רעו עמים וחתו ג
והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו ובפ״ס
וחתו׃ אתחברו עממיא ואתברו ואציתו וחס
כל דבסיפי ארעא איתקפו ואתברו
איתקפו ואתברו׃ ארתצו יא אמם
ואנדקו ואנצתו דלך יא דוי אבעאד
ארץ אתזרו ואנדקו תם תעאונו
ואנדקו׃ עצו עצה ותפר דברו דבר
ולא יקום כי עמנו אל׃ אתמליכו מילך וחס
ויעדי מלילו פתגמא ולא יתקיים ארי
בסעדנא אלהנא׃ תשאורו משורה
פתפסך ותכלמו כלאמא לא יתבת
לאן אלה מענא׃ כי כה אמר
יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת
בדרך העם הזה לאמר׃ ארי כדנן אמר
יי לי במתקף נבואתא ואלפני מלמהך
באורח עמא הדין למימר׃ לאן כדי

קאל אלה בשדה קדרה וארבני מן אמצי
פי טריק האולי אקום קאילא׃ לא
תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם
הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא
תעריצו׃ לא תימרון מרוד לכל דיימר
עמא הדין מרוד ולדחלתיה לא תדחלון
ועל תוקפיה לא תימרון תקיף׃ לא
תקולו עקדא לגמיע מא קאלו האולי
אקום אנה עקד ומכופהם לא תכאפו
ומרהבהם לא תרהבו׃ את יהוה צבאות
אתו תקדישו והוא מוראכם והוא
מעריצכם׃ ית יי צבאות יתיה תימרון
קדיש והוא דחלתכון והוא תקפכון׃
אלה רב אלגיוש קדסוה והו מכופכם
ומרהבכם׃ והיה למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח
ולמוקש ליושב ירושלם׃ ואם לא
תקבלון ויהי מימריה בכון לפורען
ולאבן מחי ולכיף מתקל לתרין בתי
רבני ישראל לתבר ולתקלא על דאתפליגו
בית ישראל על דבית יהודה דיתבין
בירושלם׃ פאנה יכון קדסא לאל ירושלם
וכחגר צאדם וצואן מעתר לביתי
מלך אסראיל כפך וזהק׃ וכשלו בם

ולא יקום ד׳ וסימנ׳ עצו עצה ותפר ישען על ביתו לא יעמד ואיש שכב מוראו ל׳ ומל׳ מוראכם ל׳ מעריצכם ל׳ פ

109

רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
ויתקלון בהון סגיאין ויפלון ויתברון
ויתצדון ויתאחדון׃ פיעתר בהמא
כתירין פיקעון וינכסרון ויוהקון ויעלקון׃
צור תעודה חתום תורה׃
בלמדי׃ נביא טר סהדותא לא תסהדו בהון
ארי לא מקבלין חתום וטמר אוריתא
לא צבן דיילפון בה׃ אחפט אלשהאדה
ואכתם אלתוראה לתלאמידי׃ וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו׃
אמר נביא על דא צליתי קדם יי׳ דאמר
לסלקא שכינתיה מדבית יעקב ובעיתי
מן קדמוהי׃ וקל אנא אנתצר אללה אלדי
חגב רחמתה ען אל יעקוב וארגוה הנה
אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות
ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות
השכן בהר ציון׃ הא עד דאנא קיים
ועולימיא דיהב לי יי׳ יתקיימון כנא
אתין ומופתין דאמירין למיתי על
ישראל דאם יחזון ויתובון תבטל גזירתא
דגזירא עליהון דיגלון מלאיתחזאה
קדם יי׳ צבאות דשכינתיה בטורא
דציון׃ והא אנא ואלאולאד אלדי רזקניהם
אללה איאת וברהאין פימא בין אסראיל

מן ענד רב אלגיוש אלסאכן פי גבל ציון׃
וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים
הלא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים
אל המתים׃ וארי יימרון לכון עממיא
דאתון בניהון תבעו מן בדין ומן זכורו
דמנצפין ודמנהמין הלא כין אורח
עממיא פלחי טעותא עמא מן טעותה
תבעין חייא מן מיתיא׃ ואן קאלו לכם אל
תמסו אלמשעודין ואלעראפין ואלמוצוצין
ואלהדארין קולו אליס אלשעב אלאלה
ילתמס פכיף יטלב ען אלאחיא מן אלמותי׃
לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר
הזה אשר אין לו שחר׃ כדין תימרון להון
לאוריתא דאתיהיבת לנא לסהדו אנחנא
שמעין אלא תגלון לבני עממיא
דיימרון לכון כפתגמא הדין מבען
לית ליה מן דשחר ויבעוהי׃ ללתוראה או
שהאדה ואן לם יקולו הדא אלקול אלדי
ליס לה טלב׃ ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה׃ ויעדי תקלא
בארעא ויהי עקא וכפן ויהי ארי יחזי
כפן וסיגוף וילוט ויבזי שום פתכריה

שחר ד׳ וסימנ׳ לתורה ולתעודה איך נפלת אעירה וחברו ... מוענף ב׳ וסימנ׳ כי לא מועף ביען דדניאל ...

וטעותיה ויתפני לעילא למבעי פורקן
בתר דתתחתם גזירתא ולא ייכול׃ וימרו
בהם כל עסר וגאיע פיכון אדי הו גאע
תגצב ושתם מלכה ומעבודה ותפת
אלי סמא׃ ואל ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח׃
וסעיר מיתכי ארעא יבעי ארי ייתי
עלוהי עקא כפן ושלהוי עקא קבל
ובידור׃ ואלי אלארץ ילתפת איצא פאדא
הא בשדה וצלמה ולגבוציק ואפל
מנתשר פיהא׃ כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה
זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן גליל הגוים׃
ארי לא ישתלהי כל דייתי לאעקא
להון כעידן קדמי גלו עם ארע זבולון
ועם ארע נפתלי ושארהון מלך תקיף
יגלי על דלא אידכרו גבורת ימא ניסי
ירדנא קרב כרכי עממיא׃ פאנה לא
לגב למא יציק עליהם כאוקת אלאול
אלדי אסרע ובלד זבולון ונפתלי ובא
אכר אלדי תקל עלי טריק אהל אלבחר
ועבר אלארדן וסואחל אלאמם׃ העם
ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי

בארץ צלמות אור נגה עליהם׃ עמא
בית ישראל דהוו מהלכין במצרים
כיד בקבלא נפקו למחזי נהור סגי
יתבין בארע טולי מותא נהורא אזהר
עליהון׃ ואלקום אלסאלכין פי צלאם ראו
נורא כבירא ואלמקים פי ארץ גבס נור
אספר עליהם׃ הרבית הגוי לא הגדלת
השמחה שמחו לפניך כשמחת
בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל׃
אסגיתא עמא בית ישראל להון אסגיתא
חדוא חדיאו קדמך כחדות נצחי קרב
כמא דהוו חדן בפלגותהון ביזתא׃
וקד לקד כתרת הדא אלקביל ועצמת
להם אלפרח פיפרחון בין ידיך כאלפרח
פי אלחצאד וכמא יסרון פי קסמתהם
אלסלב׃ כי את על סבלו ואת מטה שכמו
שבט הנגש בו החתת כיום מדין׃ ארי
אעדיתא ית ניר מרותיה וית שולטן
עקתיה שלטון דהוה מפלח ביה
איתבר כיום מדין׃ אד אצר נקלהם
ודהק עאתקהם וקציב אלמסתולי עליהם
קד דקקת גמיע דלך כעצר מדין׃ כי
כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש׃

מעם יי׳ צבאות ג׳ דסמ׳ וסימנ׳ הנה אנכי והילדים יתאה תפקד ∘ — ∘ לשרפה ב׳ וסימנ׳ הבה נלבנה לבנים והיתה לשרפה

ארי כל מיסבהון ומיתנהון בר שע
אתגעלו בחובין הא כבסו דמלושא
ברס דלא דכן רשמי כתמה מינה כין
כמא דלית בה צרוך אלהין לאתוקדא
בנורא כין ייתון עליהון עממא דתקיפין
כאישתא ויקטלונונון ׃ וא׳ כל כיל
מכיול בזלזול ותוב שמלוות בד׳
מעאצי קר צאר חריקא אכילה ונאר׃
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
ו על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל
גבור אבי עד שר שלום ׃ אמר נביא
לבית דויד ארי רבי אתיליד לנא בר
אתיהיב לנא וקביל אוריתא עלוהי
למיטרה ואתקרי שמיה מן קדם
מפלי עיצא אלהא גיברא קיים
עלמיא משיחא דשלמא יסגי עלנא
ביומוהי ׃ אר ולד לנא ולדא ורזקנא
אבנא דכרא וכאנת דריאסה עלי ראסה
סמאה כפי אחכים וטאיק אגבאר
למרבה ק ג ל מלך אבד רייס סלאם ׃ למרבה
המשרה ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה
יב במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת ׃ סגי

רבו לעבדי אוריתא ולנטרי שלמא
לית סוף על כורסי דויד ועל מלכותיה
לאתקנא יתה ולמבנה בדינא ובזכותא
מכען ועד עלמא במימרא דיי
צבאות תתעביד דא ׃ לכתרה דריאסה
וסלאם לא אנקצא לה עלי כרסי דאוד
וממלכתה ליצלחהא ויסעדהא באחכם
ועדל מן לאן ולי דהר נצרה רב
גוש תצנע דלך ׃ ז דבר שלח
אדני ביעקב ונפל בישראל ׃ פתגמא
שלח יי ברבית יעקב ואשתמע בישראל
ואר׳ בעת אלה כהד׳ יאמר פי יעקוב
יג וקע פי אסראיל ׃ וידעו העם כלו
אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל
לבב לאמר ׃ ואתרברבו עמא הדין
כולהון אפרים ויתבי שמרון ברבו
ובתקוף לב למימר ׃ תס צאהר קום
מן אפרים ואהל שמרון אגמעין
ל באקתדאר ועצם קלב קאילין ׃ לבנים
נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים
נחליף ׃ רישיא גלו ודטבין מנהון נמני
נכסיא אתבזיזו ודשפירין מנהון נקני
אן זקעו לבן בננא חגארה מהנדמה
ואן גרע כשב אגמיז בדלנאהא בארז ׃

ועד עולם יב וסימנ׳ למרבה המשרה ימושו ושכני לאמר ושמו׳ דבלך ואנחנו יהי שם בבכ״ה חל ירושלם וישמר ס׳ וישב ב׳ חד
מל׳ וחד חס וסימנ׳ ויושב שמרון וישב קדם קדמ׳ מל׳ ובתר׳ חס

וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת
איביו יסכסך׃ ותקיף יי ית סנאיה דישר׳
רצין עלוהי וית בעלי דבבוהי יעורר׃
נצרלה אעורא רצין עליה ודהייג
באגציה׃ ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃ ארם
ממדנחא ופלשתאי ממערבא ובזו
ית נכסי ישראל בכל אתר בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃ אן
יכון אלארמניון מן אלמשרק ואלפלסטיניון
מן אלמגרב יאכלון אסראיל בכל פא
מתלא ומע דלך לא ירגע גצבה ועאד
ידה ממדודה עליהם׃ והעם לא שב
עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו׃
ועמא לא תבו לפולחן מן דאיתי עליהון
מחא ואולפן מן קדם יי צבאות לא
תבעו׃ ואן אלקום לא ירגעון אי צארבהם
בדלך ולא ילתמסו רב אלגיוש׃
ויכרת יהוה מישראל ראש
וזנב כפה ואגמון יום אחד׃ ושיצי יי
מישראל ריש והגמון שלטון ואטרון

יום אחד׃ ויקטע אללה מנהם אלראס
ואלדנב אלבה ואלסעפה פי יום ואחד׃
זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא
מורה שקר הוא הזנב׃ סב ונסיב אפין
הוא רישא וספר מלית שקר הוא חלשא׃
ושרח דלך אן אלשיך ואלוגיה מנהם
הו אלמתל באלראס ומנביהם ודאלהם
באלבאטל הו אלשביה באלדנב׃ ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו
מבלעים׃ והוו משבחיה דעמא הדין
מטען ודבבוהי מסלעמין׃ וקד צאר
מרשדיהו ולאי אלקום מצלון ומרשדוה
מהלכון׃ על כן על בחוריו לא ישמח
אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא
ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר
נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׃ על כין ית עולימוהי לא יחדי
יי ועל יתמוהי ועל ארמלתיה לא
ירחים ארי כולהון חנפין ובישין וכל
פומהון ממללין שקר בכל דא לא
תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מינד זון׃
לדלך שבאבה לא יפרחהם אללה

מתעים ב׳ וסימנ׳ מאשריך מתעים מאשרי העם הזה ומרע ב׳ וסימנ׳ כי כלו חנף ומרע מקשיב ומאשריו

ואיתאמה וארמלה לא ירחם מהם
ארי כלהם דנסין אשראר וכל פמא מנהם
יתכלם בנבלה מע דלך לא ירגע גצבה
מנהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃ כי
בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות
עשן׃ ארי תדלק כאישתא פורענות
חוביהון חטאיא וחייביא תשיצי
ותשלוט בשאר עמא ותשיצי סגי
משריתא׃ לאן צלמהם אשתעל
כנאר פהו יאכל מנהם כל חסך וקיצום
חתי יתאגג פי שעב אשערי ויתכאתף
אקתדאר אלכאן׃ בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו׃ בתעבור
מן קיי צבאות חרובת ארעא והוה
עמא כיקידת נור גבר על אחוהי לא
חייסין׃ ובעברה רב אגיוש קד אצטרב
אלבלאד צאר אלקום כשעלה מן נאר
ולא ישפק אמר מנהם עלי צאחבה
ואכיה׃ ויגזר על ימין ורעב ויאכל
על שמאול ולא שבעו איש בשר
זרעו יאכלו׃ ובזו מן דרומא ובפין
ושיצי מן ציפונא ולא סבען גבר

נכסי קריביה ייבזון׃ יקטע מן אלימין
ועאדה גאיע ואכל מן אליסאר ולא
ישבעו ולא יערם אלרגל מנהם אנה
אנמי יאכל מן לחם דראעה׃ מנשה
את אפרים ואפרים את מנשה יחדו
המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ דבית מנשה עם דבית
אפרים ודבית אפרים עם דבית מנשה
כחדא יתחברון למיתי על דבית יהודה
בכל דא לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה
מינהון ועד כען מתקפין מרדיהון
ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃
דלך מנשה מע אפרים ואפרים מע
אלמנשה הם גמיע עלי יהודה מע
דלך לא ירגע גצבה ענהם ועאד ידה
ממדודה עליהם׃ הוי החקקים
חקקי און ומכתבים עמל כתבו׃ ויי
דרשמין רשמין דמינס וכתבין דליאו
כתבין׃ וויל לראסמי רסום אלגל
וכאתבי כתב אלגל׃ להטות מדין דלים
ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות
שללם ואת יתומים יבזו׃ לאסטאה
מדין מסכינין ולמינס מא דרען
מחשיכי עמי בדינא למהוי ארמלן

חקקי ב̇ וסימנ׳ גדולים חקקי לב הוי החקקים חקקי און ב̇ מדין ג̇ וסימנ׳ מדין וסככה ישבי על מדין להטות מדי׳

עליהון ויתנכסי יתמיא יבזון׃ לימא
דעפי מן אדיין ויגצבון חכם באיסי
דקוס ויצ׳יירון דארמלי סלבהם וי
איתאם יגנמון׃ ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו
לעזרה ואנה תעזבו כבודכם׃ ומא
תעבדון ליומא דיסערון עליכון
חוביכון ולריגוש עקא דמירחיק
ייתי לאן תערקון לסעיד ואיכא
תשבקון יקרכון׃ מא תצנעון פי יום
דעקאב ועגד דוי יאתי מן בעד אין
תפרון לעון לכם ואין תתרכון כרמכם׃
בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים
יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׃ בלין כר מן ארעכון אסירין
תתאסרון וכר מקרויכון קטילין תתרמון
בכל דא לא תבו מחוביהון די יתוב רוגזיה
מינהון ועוד כען מתקפין מרדיהון
ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃
לא דגתורון דאסארי ודון דקתלא
תקעון ומע דאך לא ירגע גצבה מנכם
ועאד ידה ממדודה עליכם באקאמכם
עלי חאלכטא׃ הוי אשור
שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי׃

יי אתוראה שולטן רוגזי ומלאך שליח
מן קדמי עליהון כלוט׃ ויל לאשור
קציב גצבי אלדי עצא פי אידיהם הו
סכטי׃ בגוי חנף אשלחנו ועל עם
עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז
ולשימו מרמס כחמר חצות׃ בכנשא
חנפא אשלחינה ועל עמא דעברו
על אוריתי אפקדינה למיבז ביזא
ולמעדי עדאה ולשויותיה לדיש
כטין שוקין׃ אמא אבעת בה פי אמה
דנסה ואוכלה עלי קום עברתי ליגהב
נהבהם ויגנם גנימתהם ויציירהם דוסא
כטין אלאסואק׃ והוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו
ולהכרית גוים לא מעט׃ והוא לא כין
מדמי ובליביה לא כין מחשיב ארי
לשיצאה אמר בליביה ולאספא
עממין לא בחיס׃ והו מא כדאך יטן
וקלבה לא יחסב דלך בל פי קלבה אנפ׳
וקטע אמם גיר קליל׃ כי יאמר הלא
שרי יחדו מלכים׃ ארי יימר הלא כל
שלטוני כחדא כמלכין חשיבין קדמי׃
בל יקול אן קואדי אגמעין מלוכא׃
הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד

הלא ו׳ חס׳ בספרא וסימנה׳ הלא שרי הלא ככרכמיש ושלאחרין על האנשים מאז אני מחשה ׃ ככרכמיש וכלנה טלה שוס

חמת אסלא כדמשק שמרון׃ הלא כמא
דכרכמיש כבישא קדמי כין כלנו אם
לא כמא דארפד מסיראבידי כין חמת
כמא דעבדית לדמשק כין אעביד
לשמרון׃ ואן ארקה מתל קרקסיא
ואן חמאה מתל ארפאד וסבסטיה
מתל דמשק׃ כאשר מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון׃
כמא דאשכחת ידי מלכוון די פלחא
לטעותא וצלמנהון מא שנו מירושלם
ומשומרון׃ וכמא נלת ידי ממלכאותא
מן כאנת פסולהם אכתר מן ירושלם
ושומרון׃ הלא כאשר עשיתי לשמרון
ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה׃
הלא כמא דעבדית לשמרון ולטעותהא
כין אעביד לירושלם ולצלמנא דבה׃
לא אני כמא צנעת בשומרון ואותאנהא
כדאך אצנע בירושלם ואזלאמהא׃
והיה כי יבצע אדני את כל
מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת
רום עיניו׃ ויהי ארי ישיצי יי למעבד
ית כל דאמר בטורא דציון ובירושלם
אסער על עובדי רם ליבא דמלכא

דאתור ועל תושבחת רמות עינוהי׃
פיכון ארי תמם אלה גמיע מא יצנעה
פי גבל ציון וירושלם קו אטאלב מלך
אשור עלי תמר עצם קלבה ופכר
ארתפאע עיניה׃ כי אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי נבנותי ואסיר גבלת עמים
ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים׃ ארי אמר בתקוף ידי עבדית
ובחכמתי ארי סוכלתן אנא ואגליתי
עממיא ממדינא למדינא ובקרוי
תושבחתהון בזית ואחיתית בתקוף
ית יתבי כרכין תקיפין׃ לאנה קו בקווה
ידי צנעת דלך ובחכמתי אד דהנת
לה פאזלת תכום אשעוב ומא אסתעדוה
אטטלמתה וחטטת כתירא מן אע׳
מארה׃ ותמצא כקן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני
אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה
ומצפצף׃ ואשכחת כקינא ידי נכסי
עממיא וכמכנש ביעין שביקן כל
דיירי ארעא אנא כנשית ולא הוה נטיר
מיכא ושרי כא ופתח פומיה וממליל
מלא׃ ונלת ידי אתאת אלאמם כעש טיר
מבאח וכגמע ביץ מתרוכה קד גמעת

פסר יבצע תמם ואשתקתקהא מן קו ידי זרובבל יסדו הבית הזה וידין תבצענה פסר פיה תמאמא ◦—◦ עזבות כולה כב כן חס וראשון

כל מלכי ארעא חתי ליס טאיר יהרך
כגנאחה פימאנע ולא יפתח פאה
פיוצוץ: היתפאר הגרזן על החצב
בו אם יתגדל המשור על מניפו
כהניף שבט ואת מרימיו כהרים
מטה לא עץ: האפשר דישתבח
חוטרא על דחליל ביה למימר הלא
אנא חלילית אם יתרברב מסרא על
דנגיד ביה למימר הלא אנא נגדית
פארמא חוטרא למחי לא חוטרא
מחי אלהין מן דמחי ביה: הלי יפתכר
אפאס עלי ונאחתבה או יתכבר ו'
מנשאר עלי מחרכה וכחרכה זקציב
מן ראפעה וראפע ועצא ליס מנהא
לכן ישלח האדון אדני
צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו
יקד יקד כיקוד אש: חלף דאתרב
מלכא דאתור בכין ישלח רבון עלמא
י' צבאות ברברבוהי מחא ותחות
יקרהון מיקד ייקדון כיקידת אישא
לדאך יבעת אלה וסייד רב אגיושפי
סמנה אהזא ופי כרמה יתוקד וקיד
כוקיד נאר: והיה אור ישראל לאש
וקדושו ללהבה ובערה ואכלה

שיתו ושמירו ביום אחד: ויהי מרי
נהוריה דישראל וקדישיה מימריה
תקיף כאישתא ופתגמוהי כשלהבותא
ויקטיל וישיצי שלטונוהי וטורנוהי
ביומא חד: ויציר נור ואסראיל לה
כ ונאר וקדוס אסראיל לה כאלהיב
ישתעל פיאכל ומחתל בחסך וי'
קיצוס מן קומה פי יום ואחד: וכבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה
והיה כמסס נסס: ויקר סגי משריתיה
ועלדי קרביה נפשהון עם פגריהון
ישיצי ויהי תביר ועריק: ולמשבהון
בגליל ושערא ולכרמל מן ושגר
מן נפוסהם ואגסאמהם יפנו פיציר
עלמא מעלומא: ושאר עץ יערו
מספר יהיו ונער יכתבם: ושאר עם
משריתיה יסופון למהוי עם דמנין
ומלכו חלשא יתחשבון: ולבאקיון
אמתלון כשגר ושערי דוי אחצא
יכונו חתי יומכן גלאמא ואחד אן
יכתבהם מן קלה: והיה
ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית יעקב להשען על מכהו
ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת

קדושו ותרויהון מל׳ ואוריד ב׳ ומל׳ וסימנ׳ כאביר לארץ לאש ג׳ וסימנ׳ והיה דבר כסף פחס ונשען ב׳ וסימנ׳ לגבול מואב על

ויהי ביומא ההוא לא יוספון עוד שארא
דישראל ושיזבת בית יעקב לאסתמכא
על עממיא דהוו מפלחין בהון ויסתמכון
על מימרא דיי קדישא דישראל בקשוט׃
ויכון פי דלך אלוקת לא יעוד איצא באקי
אסראיל ופלית אל יעקוב אן יתוכלו
עלי קאתלה בל יתוכלו עלי אללה קדוס
אסראיל בחק׃ שאר ישוב שאר יעקב
אל אל גבור׃ שארא דלא חטו ודתבו
מחטאה שארא דבית יעקב יתובון
למפלח קדם אלהא גיברא וירגע אלבאקון
מן בקייה אל יעקוב אלי אלטאיק אלגבאר׃
כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים
שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף
צדקה׃ ארי אם יהי עמך ישראל סגי
כחלא דימא שאר דלא חטו ודתבו
מחטאה יתעבדין להון גבורן דמתגברן
ומידברן בזכו׃ פאנה לו כאן קומך
יא אל אסראיל כרמל אלבחר לרגע מנהם
בקייה מא בעד פנא קארץ גאר
בעדל׃ כי כלה ונחרצה אדני יהוה
צבאות עשה בקרב כל הארץ׃ ארי
גמירא ושיצאה יי אלהים צבאות
עביד עם כל רשיעי ארעא׃ אלפנא

וקרץ יצנעה אללה רב אלגיוש פי גמיע
הדה אלבלד׃ לכן כה אמר
אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב
ציון מאשור בשבט יככה ומטהו
ישא עליך בדרך מצרים׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים צבאות לא תדחל עמי
יתיב ציון מאתוראה בשולטניה
ימחינך ומרותיה ירמי עלך כדבאורח
מצרים׃ ולדלך הכדי קאל אללה רב אלגיוש
לא תכאף יא קומי יא סאכן ציון מן
אשור ואן צרבך בקציב ושאל עליך
עצאה עלי סביל אלמצריין׃ כי עוד
מעט מזער וכלה זעם ואפי על
תבליתם׃ ארי עוד זעיר חד כזעיר
ויסופון לוטיא מינכון דבית יעקב
ורגזי על עממיא עבדי תבלא לשיצ
לשיצאותהון׃ פאנה אנמא בקי קליל
יסיר חתי יכמל סכטי וגצבי פאבליהם
ואפניהם׃ ועורר עליו יהוה צבאות
שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו
על הים ונשאו בדרך מצרים׃ וייתי
עלוהי יי צבאות מחא כמחת מדין
בשקיף עורב ומחתיה תעדי מינכון
כמא דעדת מינכון מרות פרעה על

ונחרצה ג וסימנ׳ יעשה בקרב שמעתי ועד כלה ·· בדרך מצרים ג וסימנ׳ ומטהו ונשאו ושלחתי ·· יככה ג וס׳ בשבט

ימא ויתעכרון לכון גבורן כיד פ באורח
מצרים: ויצהר עליה רב אלגיוש סוטא
כצרבה מדין פי צואן עורב וכעצאה
אלתי עלי אלבחר ויחמלהא עליה כסביל
מצר: והיה ביום ההוא יסור סבלו
מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל
על מפני שמן: ויהי בעידנא ההוא
תעדי מחתיה מינך ונירה מעל
צורך ויתברון עממיא מן קדם משיחא:
ואדא יכון דלך אזאלת יזול נקלה ען
עאתקך ואצרה ען ענקך ויפסד אצרה
מן קבל אלגלאה: בא על עית עבר במגרון
למכמש יפקיד כליו: אתא על עית
עבר במגרון למכמש ימני רבני
משריתיה: אד אתא עית ועבר במגרון
ואודע סלאחה מכמש: עברו מעברה
גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת
שאול נסה: גזו עברו ירדנא בגבע
בתו להון איתברו יתבי רמתא אנש
גבעת שאול ערקו: ועבר קומה
מעברה ובאתו פי אלגבעה וזעג להם
אהל רמה ופר אהל גבעת שאול:
צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה
עניה ענתות: ארימו קלכון אנש בת

אציתו דיתבין בליש דדירין בענה
ענתות: ויצהל צות גמע גלים ואסגי
אהל ליש ויצעף אהל ענתות: נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו: אתגלו
אנש מדמנה יתבי גבים גלו: ונאד
אהל מדמנה וסכאן גבים אנצאנו:
עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר
בית ציון גבעת ירושלם: עד כען
יומא רב וסגי עידן ליה למיעל והא
סנחריב מלכא דאתור אתא וקם בנוב
קרית כהניא לקביל שורא דירושלם
ענה ואמר לחילותיה הלא דא היא
ירושלם די עלה ארגישית כל משריתי
הא היא חלשא מכל כרכי עממיא
דכבישית בתקוף ידי עלה קם מניד
ברישיה מוביל ומיתי בידיה על טור
בית מקדשא דבציון ועל עזרתא
דבירושלם: ובקי יום יקף פי נוב יחרך
ידה ראימא גבל גמע ציון ויפאע
ירושלם: הנה האדון יהוה
צבאות מסעף פארה במערצה ורמי
הקומה גדועים והגבהים ישפלו: והא
רבון עלמא יי צבאות רמי קטול
במשריתיה כבעיטו דמתבעיט במעצרא

ב̇ ל
ל
וחס
ב̇ ית שלהו
יוד כד
ועלה כבישית
כל משריתי
הא
פורה
קל
כב
א
גלים

ה
בטע
כסף

נטל ועבר תלת אונין
ודבר עמיה ארבעין
אלפין גספנין דדהב רבנ
מלבין קטירי תגא יתבין
בהון ודבר עמיה מאתן
ושתין אלפין אחדי סיפין
ודמחין מאתן אלפין מחתני
גדין דדהטין קדמוהי
מאה אלפין חמין הורבא
דמשריתיה ארבע מאה
פרסין צוארי סוסותיה
ארבעין פרסין מנין
משריתיה מאתן ושתין
אלפין רבוון חסר חד וכין
אתו על אברהם אבונא
כד רמו יתיה לגו אתון
נורא יקדתא וכין עתידין
למיתי עם גוג ומגוג כד
ישלים עלמא קציה
למתפרקא משריתא
קמיתא כד עברו
בירדנא שתו מא דהון
בירדנא משריתא תניתא
דלו עקבי סוסותא ושתו
מיא משריתא
תליתיתא לא ב̇ ב̇
אשכחו מיא ורני ארץ
למשתי
חפרו בירין ושתו נליה
אתה ויקם

צהלי ב̇ וסימנה׳ צהלי קולך בת גלים צהלי ורני יושבת ... הקשיבי ב̇ וסימנה׳ הקשיבי לישה הקשיבי ארץ ... הר בת ציון ב̇ וסי׳
עוד היום שלחו כד ...

ורמי קומא יתקטפון ותקיפיא ימאכון׃
הוריאסייר רבאגיוש האדה כפרמה
פירהבה ורפיעי אקאמה יגדעון וה׳
שואמך יתצעון׃ ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר יפול׃ ויקטיל
גיברי משריתיה דמתגברין בברזלא
ועבדי קרביה על ארעא דישראל
יתרמון׃ ויחרק באמשבהין כשעב
שגר אשערי מנהס באחריר ואממתלין
באלבנאן באגליל מנה יקטעון׃

ויצא חטר מגזע ישי ונצר
משרשיו יפרה׃ ויפוק מלכא מבנוהי
דישי ומשיחא מבני בנוהי יתרבי׃
יכרג קציב מן ענצר ישי וסנך מן
אצולה ינמו׃ ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהוה׃ ותשרי עלוהי רוח
מן קדם יי רוח חכמא וסכלתנו רוח
מילך וגבורא רוח מדע ודחלתא דיי׃
ותחל עליה נור אלה והי רוח אחכמה
ואפהם ואראי ואגברווה אמערפה ותקוי
אלה׃ והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
יוכיח׃ ויקרביניה לדחלתיה יי ולא

לחיזו עינוהי יהי דאין ולא למשמע
אודנוהי יהי מוכח׃ וילהמה אלה
טאעתה ויכון לא יחכם עלי רויא אעין
פקט וכדלך סמאע אאדן׃ ושפט
בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע׃ וידין בקושטא
מסכינין ויוכח בהימנותא לחשיכי
עמא ׃ וימחי חייבי ארעא במימר
פומיה ובממלל ספותיה יהי מאית
רשיעא׃ ויחכם באעדל לאצעפי ויעין
באסתקאמה ען עואס אבלאד ויצרב
אהלהא באק ציב ען קולה ובאדן מנה
יקתל אמסתחק׃ והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור חלציו׃ ויהון
צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי
הימנותא מקרבין ליה׃ ויכון לה אחק
באזאר אחקוין ואאמאנה כשראד
אצלב׃ וגר זאב עם כבש ונמר עם
גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם׃ ביומוהי דמשיחא
דישראל יסגי שלמא בארעא וידור
דיבא עם אימרא ונמרא עם גדיא
ישרי ועגלא ואריה ופטים כחדא

ובריח ד׳ וסימנ׳ חפיך בער שפתין בדבר יי שמים נעשו ה׳ ישפוט ג׳ ומ׳ וסימנ׳ והריחו ביראת והוא רמים ישפוט הבעד

וינק זעיר מדבר להון׃ ויסכן אלדיב
מע אלחמל ואלנמר מע אלגדי ירבץ
ויגתמע אלעגל ואלצרגאם ואלגאמוס
וצבי צגיר יסוקהם׃ ופרה ודב
תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
כבקר יאכל תבן׃ ותורתא ודובא ירען
כחדא ישרון בניהון ואריא כתורא
ייכול תבנא׃ ואלבקרה ואלדב ירעון
ואולאדהם ירבצון אגמעין ואלאסד
יאכל אלתבן כאלבקר׃ ושעשע יונק
על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול
ידו הדה׃ ויחייך ינקא על חור חיוי
פתן ועל חיזו גלגלי עיני חוי חרמן
חסילא ידוהי יושיט׃ ויתלאהא חתי
אלצבי בתקב עין אלשגאע מן אלחיאת
ופי חדק אלרקש מנהא חתי אלמפטום
ילקי ידה׃ לא ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים׃ לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא דקודשי ארי
תתמלי ארעא מדעית דחלתא דיי
כמיא דלימא חפן׃ לא תסי ולא תפסד
פי גמיע בלד קדסי אד אמתלת אל
ארץ מן אלמערפה באללה עז וגל
וטאעתה כאלמא אלמגטי ללבחר׃
והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים אליו גוים
ידרשו והיתה מנחתו כבוד׃ ויהי
בעידנא ההוא בר בריה דישי דעתיד
דיקום את לעממיא ליה מלכון ישתמען
ויהי אתר בית משרוהי ביקר׃ ויכון
פי דלך אלוקת ענצר ישי אלדי הו ואקף
עלמא ללאמם פילתמסונה ויכון מחלה
מכרמא׃ והיה ביום ההוא
יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים׃ ויהי בעידנא ההוא
יוסיף ש תנינות גבורתיה למפרק ית
שארא דעמיה דישתאר מאתור
וממצרים ומפתרוס ומהודו ומעילם
ומבבל ומחמת ומנגוות ימא׃ ויכון
פי דלך אלוקת איצא יעיד אללה תאניה
אמרה פי גמע באקי שעבה אלדי
יתבקא פי אלגזירה ומצר ואלבימא ואל
חבשה וכוזסתאן ואלשינור ואנטאכיה
וגזאיר אלבחר׃ ונשא נס לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ

צפעוני ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ מאורת צפעוני ביצי צפעוני יפריש בתרג׳ חס ... מנחתו ב׳ חס וסימ׳ והיתה מנחתו ודמשק

מארבע כנפות הארץ׃ ויזקוף את
לעממיא ויכניש מבדרי ישראל וגלות
יהודה יקריב מארבע רוחי ארעא׃
וירפע עלמא לאמם פיגמע מרחיי
לאסראיל ומבדדי יהודה יחשרהם מן
אקטאר אלארץ׃ וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃
ותעדי קנאתא מדבית אפרים ודמעיקין
לדבית יהודה ישתיצון דבית אפרים
לא יקנון בדבית יהודה ודבית יהודה
לא יעיקון בדבית אפרים׃ ויזול חסד
אפרים ואעדא יהודה ינקטעון פלא
יחסד אפרים יהודה ולא יהודה לא
יעאדונהם׃ ועפו בכתף פלשתים ימה
יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון משמעתם׃
ויתחברון כתף חד למחאי פלשתאי
דבמערבא כחדא יבזון ית בני מדנחא
באדום ומואב יושטון ידהון ובני
עמון ישתמעון להון׃ ויסירון עלי
אטראף פלסטינין גרבא ויגנמון
גמיעא אהל אלשרק ופי אדום ומואב
ימדון אידיהם ויכון בני עמון פי

טאעתהם׃ והחרים יהוה את לשון
ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים
רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
בנעלים׃ ויביש ייי ית לישן ימא
דמצרים וירים מחת גבורתיה על פרת
במימר נביוהי וימחיניה לשבעה נחלין
ויהכון ביה בסנדלין׃ ויתלף אללה לסאן
בחירה מצר וישיר באמרה עלי אלפראת
בסכון מן ריאחה ויקסמה עלי סבעה
אודיה ויסלך פיה באלנעל׃ והיתה מסלה
לשאר עמו אשר ישאר מאשור
כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃ ותהי אורח כבישא
לשארא דעמיה דישתאר מאתוראה
כמא דהות לישראל ביום מיסקהון
מארעא דמצרים׃ פתציר מחגה לבאקי
שעבה אלדי יתבקא פי אלגזירה כמא
כאנת לאסראיל חין צעד מן מצר׃
ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃ ותימרון
בעידנא ההוא אודי קדמך ייי ארי על
דחבית קדמך הוה רוגזך עלי כדון
יתוב רוגזך מני ותרחים עלי׃ ותקול
פי דלך אלוקת אשכרך יא רב עלי מא

וגדת עליי ואסתר אן ירגע גצבך ענ
ותעאזיני׃ הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה
ויהי לי לישועה׃ הא על מימר אלה
פורקני אנא רחיץ ולא אזדעזע ארי
תוקפי ותושבחתי דחילא יי אמרה
במימריה והוה לי לפריק׃ ואקול
הודי רבי גיאתי אתקכה ולא אפזע
כמא כאן עזי ומגדי אללה וצאר
לי גותא׃ ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה׃ ותקבלון אולפן
חדת בחדוא מבחירי צדקא׃ ואדי
תסתקון מאא כפרח מן עיון אלגות׃
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו
הזכירו כי נשגב שמו׃ ותימרון בעידנא
ההוא אודי קדם יי צלו בשמיה
חוו בעממיא עובדוהי אדכרו ארי
תקיף שמיה׃ תקולון פי דלך אליום
אשכרו אללה ואדעו באסמה ואכברו
פי אלאמם בשמאילה ואדכרו אן
אסמה אלמניע׃ זמרו יהוה כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ׃ שבחו
קדם יי ארי גבורן עביד גליא דא

בכל ארעא׃ ומגדו אללה אד צנע קדרה
הי מעלומה פי גמיע אלעאלם׃ צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל׃ בועי ושבחי כנשתא דציון
ארי רבא אמר לאשראה שכינתיה
בגויך קדישא דישראל׃ אנטקי בדלך
ורנני יא סאכנה ציון אן קדוס אסראיל
כביר פימא בין קומך׃
משא בבל אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ׃ מטל כס דלוט לאשקאה
ית בבל דאתנבי ישעיה בר אמוץ׃
קצה באבל אלתי אוחי בהא אלי ישעיה
אבן אמוץ׃ על הר נשפה שאו נס
הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים׃ על כרכא יתיב שליוא זקופו
אתא ארימו קלא להון אניפו יד
דייעלון בתרעוהי מנדבין׃ עלי גבל
אלגלם ארפעו אלעלם ואעלנו אלצות להם
ואשירו באליד חתי ידכלון אלאבואב
אלנבל׃ אני צויתי למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליזי גאותי׃ אנא פקידית
למזמני אף ערעית גיברי זיתפרעון
מנהון רוגזי תקיפי תושבחתי׃ אנא
אמרת בדלך למסתעדיי ודעותכה

נשגב ד וסימנ׳ הזכירו נשגב ליי יהללו את שם מגדל עז ויבאו ז רפ׳ וסי׳ הרם מחזק למסע הבו לכם נשפה בימים ההמה כמבוא
עם ויחזק מלך ושני חס

גבאברתי בגזצי ואבטו קדריתי׃
קול המון בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים יהוה
צבאות מפקד צבא מלחמה׃ קל המון
בטוריא דמות עם סגי קל אתרגושת
מלכוון עממין דמתכנשין יי צבאות
ממני משריין בקרבא׃ צות גמהורהם
פי אלגבאל שבה שעב כתיר וצות צגה
ממאלך אמם מגתמעה אד רב אלגיוש
וכל גישא לאלחרב׃ באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל
כל הארץ׃ אתן מארע רחיקא מסיפי
שמיא יי ומני כס דלוט קדמוהי לחבלא
כל רשיעי ארעא׃ והם מקבלין מן בלד
בעיד אנה מן אקצא אלסמא רסל אללה
באלאת סכטה ליהלך גמיע בלדהם׃

הילילו כי קרוב יום יהוה כשד
משדי יבוא׃ אלילו ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי כביזא מן
קדם שדי ייתי׃ יקולון ולולו פמא
אקרב פרגיום אללה הו כנהב מן ענד
אלכאפי יאתי׃ על כן כל ידים תרפינה
וכל לבב אנוש ימס׃ על כין כל ידיא
יתרשלן וכל ליבא דאנשא יתמסי׃

לדלך גמיע אידיהם תסתרכי וגמיע
קלוב אנאסהם תתמאסא׃ ונבהלו
צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון
איש אל רעהו יתמהו פני להבים
פניהם׃ ויתבהלון עקא וחבלין ייחדונון
זיע כיולידתא יזועון גבר בחבריה
יתמהון אפי שלהובין אפיהון׃ וידהשון
חתי אן מתל אלמצאיק ואלמכאץ יאכדהם
וכאלואלדה יטלקון וכל אמרי צאחבה
יבהתון וגוה דאת להיב וגוההם׃ הנה
יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד
ממנה׃ הא יומא מן קדם יי אתי אכזרי
ותעבור ותקוף רגז לשואה ארעא
לצדו וחיבהא ישיצי מינה׃ הודי יום
אללה יאתיהם יום קאסי ועברה ושדה
גצב יציר ארצהם וחשה וכטאיהא
ינפדהם מנהא׃ כי כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו
וירח לא יגיה אורו׃ ארי כוכבי שמיא
ונפיליהון לא יזהרון נהוריהון יקבל
שמשא במיפקיה וסיהרא לא יזהר
נהוריה׃ חתי כואכב סמאהם ונגומהם
לא ילמע נורהא ואצלמת שמסהם

להבים ג׳ וסימנהון ומצרים ילד את לודים פני להבים נפתחים חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים ... וחטאיה
לבב אנוש ג׳ וסימנהון על כן ויין בבן ...

פי גמיע

פי אשראקהא וקמרהם לא יספר צווה׃
ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים
אשפיל׃ ואסער על דדיירין בתבל
בישא ועל רשיעיא חוביהון ואבטיל
רבות רשיעין ותקוף תקיפין אמאיך׃
ואטלב עמארתכם בשראהא וצלמין
בדנובהם ואעטל קדרה וקחין ואקת
דאר ואבטל אצעי אוקיר אנוש מפז
ואדם מכתם אופיר׃ אחביב דחלי
מדהבא דמתיקרין מניה בני אנשא
ועבדי אוריתא ממסננא דאופיר׃
ואעז נאסהם מן אפז ואדמיון מנהם
מן פצוץ אופיר׃ על כן שמים ארגיז
ותרעש הארץ ממקומה בעברת
יהוה צבאות וביום חרון אפו׃ על כין
שמיא אזיע ותזוע ארעא מאתרה
בתעבור מן קדם יי צבאות וביום
תקוף רוגזיה׃ לדלך ארגז אלסמא עליהם
ותתזלזל ארצהם מן מוצעהא בעבוה
רב אגיוש ופי יום שדה גצבה׃ והיה
כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש
אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃
ויהי כטבי מפריד וכען ולית דמכנש

גבר לעמיה יתפנון וגבר לארעיה
יערקון׃ פיכונו כאלצבא אלמנדחין
וכגנם ליס להא חאשר כל אמר אלי
אמתה יולון וכל פריק אלי בלדה יהרבון׃
כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול
בחרב׃ כל דישתכח בה יתקטיל וכל
דייעול לכרכי צירא יתקטיל בחרבא׃
וכל מן וגד בעג ומן אחיז וקע באלסיף׃
ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם
ונשיהם תשגלנה׃ ועולימיהון יטרפון — תשכבנה ק
לעיניהון יתבזזון בתיהון ונשיהון
ישתכבן׃ וצביאנהם יודרון בחצרתהם
וביותהם תנתהב ונסאהם תצאגען׃
הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף
לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו׃ הא אנא
מיתי עליהון ית מדאי די בכספא לא
מטפסין ודהבא לא מתרעין ביה׃ והא אנא
מצהר עליהם אלמדאניין אלדין לא
יחסבון אלורק שיא ואלדהב לא ירידונה׃
וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן
לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃
וקשתתהון עולימין יבזען ועל וולד
מעיין לא ירחמון ועל בניא לא
תחוס עיניהון׃ בל קסייהם תטרח אל

אורם ג וסימנ׳ לא יהלו ואל השמים וימנע ר״ע ... קשתות ב׳ מ״ל בליש׳ וסימנ׳ וקשתות נערים והקשתות והשרינים

לשבאבו ותמרה ולבטן לא ירחמון ועל
לבנין לא תחוס עינהם׃ והיתה בבל צבי
ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה׃ ותהי בבל
דהות מלך רמין חדות מלכון תושבחת
רבות כסדאי כהפיכתא דהפך יי ית
סדם וית עמרה׃ פתגיר באבל סראה
למסחך ופכר קדרה לכסראנון כמקלב
אלה סרס ועמרה׃ לא תשב לנצח ולא
תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי
ורעים לא ירבצו שם׃ לא תתיתב לעלם
ולא תשרי עד דר ודר ולא יפרוס תמן
ערבי משכניה ורעיין לא ישרון תמן׃
לא תעמרל יגאיה ולא תסכן לגיל
ואגיל לא יכיים הנאך אעראבי ול
רעאה לא ירבצון פיהא׃ ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם
בנות יענה ושעירים ירקדו שם׃
וישרין תמן תמוון ויתמלון בתיהון
אוחין וישריין תמן בנת נעמיין ושידין
יחייכון תמן׃ וירבץ תם לצדי ותמתלי
ביותהם נמוס ויסכן הנאך לנעאם ולענוז
אברי יתלעב פיה׃ וענה איים באלמנותיו
ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה

וימיה לא ימשכו׃ ויתצפון חתולין
בבירניתהון וירורין בבית משרי
תפנוקיהון וקריב למיתי עדן תברה
דבבל ויומהא לא יתרחקון׃ ויעוי בנו
אוא פי ארוקתהם ולערבד פי אהאכל
למדללה וקריבא יאתי וקתהא הדא
ומדתהא לא תמתד׃ כי ירחם יהוה את
יעקב ובחר עוד בישראל והניחם
על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו
על בית יעקב׃ ארי ירחים יי על בית
יעקב ויתרעי עוד בישראל וישרינון
על ארעהון ויתוספון גיורין עליהון
ויסתמכון על בית יעקב׃ ויתרחם אלה
ל יעקוב ויכתאר איצא ל אסראיל
וינזלהם פי בלדהם וינעטף לגריב
עליהם וינצאפון לי בית יעקוב׃ ולקחום
עמים והביאום אל מקומם והתנחלום
בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו
שבים לשביהם ורדו בנגשיהם׃
וידברונונון עממין וייבלונונון
לאתרהון ויחסנונון בית ישראל על
ארע שכינתא דיי לעבדין ולאמהן
ויהון שבן לשביהון ויפלחון במשעבדיהון׃
ויאכדוהם אלאמם פיאתון בהם אלי

בהיכלי ב וסימנה׳ ענג מלך ׳׳ ושעירים ב וסימ׳ ירקדו שם לבמות ׳׳ וקרוב ד וסימנה׳ לבוא עתה כי קרוב וקרוב שמך וקרוב

מוצעהם ויחוזונהם בני אסראיל פי
כלד אלה עבידא ואמאא פיצירון
סאביין סאביהם ויסתולון עלי מקתציהם
והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה
אשר עבד בך ויהי ביומא די ינייח ײ
לך מצערך וממרותך ומן פולחנא
קשיא די אתפלח בך פאדי יכון יום
יריחך אלה מן משקתך ורגזך ובדך
אצעב אלדי אסתכדך ונשאת המשל
הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת
נגש שבתה מדהבה ותיטול מתלא
הדין על מלכא דבבל ותימרא איכדין
בטילת מרות משעבדנא סף תקוף
חייבא אצרב הדא אמתלפי מלך באבל
וקל כיף עטל אמקתציון ועטלת א-
גבאיאת שבר יהוה מטה רשעים שבט
משלים תבר ײ תקוף רשיעין שלטן
חייבין לאן אלה כסר עצא אצאמיין
וקציב אמתסלטין כדאך מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים
מרדף בלי חשך דהוה מחי עממין
בתקוף מחן דלא פסקן מפלח בתקוף
עממין מפלח ולא מנע לאנה צרב
האולי אלאמם בעברה צרבה גיר זאילה
ומסתולי עליהם בגצב יכלבהם בה
לא יצדה נחה שקטה כל הארץ
פצחו רנה נחת שרוכת כל ארעא
יבעו תושבחא אן אסתראח גמיע
אהל אלבלאד וקד אנטקו ברנה גם
ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז
שכבת לא יעלה הכרת עלינו אף
שלטונין חדיאו עלך עתירי נכסיא
אמרין מעידן די שכיבתא לא סליק
מחבלא עלנא חתי אלברותא מן ארז
אלבנאן פאנהם פרחו בך וקאלו מנד
מת מא צעד קאטע עלינא שאול
מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר
לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים שאול מלרע זעת לך
לקדמות מיתך אערת לך גיברין כל
עתירי נכסיא אקימו מכרסותהון כל
מלכי עממיא חתי אתרי כאנה ירגז
לך פיתלקא מגייך ואתאר לך אשגעא
מן אגלא אארץ ואקאם כתירא מן
מלוך אלאמם מן כראסיהם כלם יענו
ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו
אלינו נמשלת כולהון יתובון ויימרון

כמונו ד׳ ג׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ ... חס תהין כי מי כל בשר כי עתה כמנו וחלית כמונו בתרי מל׳ ... באף ב׳ וסימ׳ רדה באף סכותה

לך אף את מרעתא כותנא לנא דמיתא׃
פכלהם יגיבונך ויקולון לך אנת איצא
קד אצרעת מתלנא ומאתלתנא׃ הורד
שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע
רמה ומכסיך תולעה׃ איתחת לשאול
יקרך תושבחת זמרך תחותך ישוון
רימה ועילויך רחשא׃ ואנזל אלתרי
אקתדארך וצגיג עידאנך פצארת
אלרמה תפרש תחתך ואלדוד יגטיך׃ איך
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים׃ איכדין אתרמיתא
מן רומא דהויתא זיותן בגו בני אנשא
ככוכב נגהא בין כוכביא אתרטישתא
לארעא דהויתא קטול בעממיא׃
וכיף כאנך וקעת מן אלסמא יא לאיח
פי אלסחר וגדעת אלי אלארץ יא מסאהם
פי אלאמם׃ ואתה אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי
ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃ ואת
אמרת בליבך לרומא איסק עיל מן
עמיה דאלהא אשוי כורסי מלכותי
ואתיב בטור זמן כסיפי ציפונא׃ ואנך
קלת פי נפסך אצעד אלי אלסמא פוק
כואכב אלטאיק ארפע כרסיי מתלאוהו

אן אגלס פי גבל אלמחצר וארכאן אלשמאל׃
אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃
איסק עילוי כל עמא איהי עלאי מכולהון׃
ואצעד אלי קמאקם אלגים ואשבה אלעלי׃
אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃ ברם
לשאול תיתחת לסיפי גוב בית אבדנא׃
אלי אתרי תנזל בל אלי ארכאן אלביר׃ ראיך
אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃ חזך
עלך ידיקון בך יסתכלון יימרון הדין
גוברא אזיע ארעא אצדי מלכוותא׃
נאצרוך פיך יתפרסון ויתפהמון יקולון
אהדא אלרגל אלמרגז אלבלדאן אלמזלזל
אלממאלך׃ שם תבל כמדבר ועריו הרס
אסיריו לא פתח ביתה׃ שוי תבל כמדברא
וקרווהי פגר לאסירוהי לא פתח תרעא׃
אלדי צייר אלדניא כאלבר וקראהא איצא
הדם ואסראהא לם יפתח ביותהם׃ כל
מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש
בביתו׃ כל מלכי עממיא כולהון
שכבין ביקר גבר בבית עלמיה׃ אן
כל מלוך אלארץ אגמעין אנצגעו פי
כראמה כל אמר פי מנזלה׃ ואתה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבש

הזה ד׳ רפי׳ וסימנ׳ אחוכון גברא ייתי בצפרא ... תולעה ב׳ וסימנ׳ ומכסיך תולעה ובן אדם תולעה ... תורד ל׳ קמ׳

הֲרֻגִים מְטֹעֲנֵי חָרֶב יוֹרְדֵי אֶל אַבְנֵי בוֹר
כְּפֶגֶר מוּבָס׃ ואת אתרכינתא מקברך
כיחט טמיר חפי קטילין מטעני חרב
נחתי לגוב בית אבדנא כפגר מרשרש׃
ואנת טרחת מן קברך כסקט מכרוה
אותוב מקתולין מטעונין בסיף או
וארדי יציר כגסד מדהוש׃ לֹא תֵחַד
אִתָּם בִּקְבוּרָה כִּי אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ
הָרַגְתָּ לֹא יִקָּרֵא לְעוֹלָם זֶרַע מְרֵעִים׃
לא תהי כחד מינהון בקבורא ארי
ארעך חבילתא עמך קטילתא לא
יתקיים לעלם זרע מבאשין׃ לא
תגאמעהם פי קבר אד אפסדת ארצך
וקתלת קומך ולא ידעא רייסא אבדא
נסל לאשראר הָכִינוּ לְבָנָיו מַטְבֵּחַ
בַּעֲוֹן אֲבוֹתָם בַּל יָקֻמוּ וְיָרְשׁוּ אָרֶץ
וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל עָרִים׃ אתקינו לבנוהי
קטול בחובי אבהתהון דלמא יקומון
ויחסנון ארעא וימלון אפי תבל בעלי
דבבי׃ פהיו לבניה מקצבא לתמסכהם
כדנוב אבאיהם לילא יקומון וירתון
אלבלאד וימלון וגה אלדניא קראא׃
וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וְנִין וָנֶכֶד

נְאֻם יְהוָה׃ ואתגלי לאתפרעא מנהון
אמר יי צבאות ואשיצי לבבל שום
ושאר ובר ובר בר אמר יי׃ ולאקים
עליהם קאל רב אלגיוש באן אהלך לבאבל
אלאסם ואלבקא ואלנסל ואלעקב קאל אלהי׃
וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי מָיִם
וְטֵאטֵאתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת׃ ואשוינה לירותת קופדין
בית צדו ביצין דמיין ואהממינה כמא
דמהממין במבינא ואתבכינה לשיצאה
אמר יי צבאות׃ ואציירהא מאוא ל
קנאפיד ואגאם מא ואכנסהא במכנסה
אלנפאד קאל רב אלגיוש׃ נִשְׁבַּע
יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם לֹא כַּאֲשֶׁר
דִּמִּיתִי כֵּן הָיָתָה וְכַאֲשֶׁר יָעַצְתִּי הִיא
תָקוּם׃ קיים יי צבאות למימר אם לא
כמא דחשיבית כין תהי וכמא דיעצית
היא תקום׃ ואקסם אלה רב אלגיוש
קאילא ליכון לאמר כמא קדרת
וליתבתן כמא חכמת׃ לִשְׁבֹּר אַשּׁוּר
בְּאַרְצִי וְעַל הָרַי אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם
עֻלּוֹ וְסֻבֳּלוֹ מֵעַל שִׁכְמוֹ יָסוּר׃ למתבר
אתוראה בארעי ועל טורי עמי
אדושׁשיניה ותעדי מנהון מרותיה

הָיְתָה ד׳ קמ׳ וסימנ׳ דמיתי ומלחמה יצון לנדה ... וירשו ב׳ וסימ׳ בל יקמו וירשו ושמתיה ... דמיתי ב׳ וסי׳ לעשות להם
אם לא כאשר דמיתי ...

ונריה מעל צוריהון יתפסיק: אן אכסר
אשור פי ארצי ואדוצה עלי גבאלי פיזול
ענהם אצרה ונקלה ען עאתקהם: זאת
העצה היעוצה על כל הארץ וזאת
היד הנטויה על כל הגוים: דין מלכא
דימליך על כל ארעא ודא גבורתא די
מרממא דשליט על כל מלכותא: הדא
אלמקדור עלי גמיע בלדהם והדה אליד
אלממדודה עלי גמיע אמתהם: כי
יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה
ומי ישיבנה: ארי יי צבאות מלך ומן
יעדי וגבורתיה מרממא ולית דיתיבנה:
אד רב אלגיוש קדרהא פמן יפסכהא
וידה אלממדודה מן דא ירדהא:

בשנת מות המלך אחז היה
המשא הזה: בשתא דמית מלכא אחז
הוה מטל נבואתא הדא: פי סנת מאת
פיהא אחז אלמלך נזלת הדה אלקצה:
אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר
שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף: לא תחדון פלשתאי
כולכון ארי איתבר שלטון דהוה מפלח
בכון ארי מבני בנוהי דישי יפוק
משיחא ויהון עובדוהי בכון כחיוי

מפליית: לא תפרחין יא פלסטין גמיעא
אד אנכסר קציב צארבך פאן סיכרג
מן אצל תעבאן ארקש ויציר תמרה
מחרקא טיארא: ורעו בכורי דלים
ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יהרג: ויתפרנסון
חשיכי עמא וענותניא ביומוהי לרחצן
ישרון וימות בכפנא בנך ושאר עמך
יקטיל: ומעה ירעי בני אלצעפי כאלבכור
ואלמסאכין ירבצון ואתקין ואמית
אצלך באלגוע והו יקתל בקייתך: הילילי
שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי
מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו:
אילילי על תרעך צוחי על קרוך
איתברתון פלשתאי כולכון ארי
מציפונא פורענא אתי ולית דמאחר
בזמנוהי: ולולי פי אלמחאל אצרכי פי
אלקרי וקד מאגת פלסטין גמיעא אד
אקבל אלחרב מן אלשמאל כאלדכאן וליס
מן מסתעדיה מנפרד: ומה יענה מלאכי
גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי
עמו: ומא יבסרון אזגדי עממיא
ארי יי שכליל ציון ובה יתרחצון
ויחדון חשיכי עמיה: ומא יגיב רסל

יעץ ג וסימנ׳ כי יי צבאות הוא זמות נדיבות ◦ בודד ג ומל וסימנ׳ ואין בודד פרא בודד מצפור בודד ◦ יסד ד וסי׳ ציון

ואמם אן אללה עז וגל יעמר ציון ופיהא
יסתכן צעפי קומה׃ משא
מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה
כי בליל שדד קיר מואב נדמה׃ מטל
כס דלוט לאשקאה ית מואב ארי
בליליא אתבזיזת לחיית מואב ואינון
דמיכין ובליליא אתבזיש כרכא דמואב
ואינון דמיכין׃ ונזל פי קצה מואב
ממא אנה פי ליל נהב עאר מן מואב
אדרס כדאך פי ליל נהבת חיטאנהם
אדרמת׃ עלה הבית ודיבון הבמות
לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל
בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה׃ סליקו
לבתיא ודיבון לבמתא למבכי על
נבו ועל מידבא מואבאי מיללין בכל
רישיהון מרט כל דקן גילוח׃ וקד צאר
מואב עלי ביותה ועלי ביעה וכדלך
אדיבון ליבכון ועלי נבו ומידבא
יולולון ופי רווסהם אנתף ופי לחאהם
אחדוף׃ בחוצתיו חגרו שק על גגותיה
וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי׃
בשוקיהון יסרון שקין על אגריהון
וברחוביהון כלהון מיללין מצוחין
ובכן׃ ופי אסואקהם תאזרו באמסח

ועלי סטוחהם ורחאבהם כלה יולול
מנחדר בבכא׃ ותזעק חשבון ואלעלה
עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי
מואב יריעו נפשו ירעה לו׃ וצוחו
יתבי חשבון ואלעלא עד יהץ אשתמע
קלהון על כין מזרזי מואב מצוחין
על נפשהון מיללין׃ ואד צרך אהל
חשבון ואלעלא סמע צותהם אלי יהץ
ועלי דאך מגרדי מואב יגלבון ממא
נפוסהם קד תרוועת׃ לבי למואב יזעק
בריחיה עד צער עגלת שלשיה כי
מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך
חורנים זעקת שבר יעערו׃ בליבהון
מואבאי יימרון למערק עד צער
עגלת תלתום דבתא ארי מסיקית לוחית
ביר בכן יסקון ביה ארי במחורנית
חורונים צוחת תבירי קרב יבסרון׃ יקול
קלו ואחד קלבי עלי מואב יצרך אתי
צאר מהרבא אלי צוער עגלת שלישיה
וצארה עקבה לוחית בבכא יצעדון
פיהא ומנחדר חורונים בצראך אכסר
יפזעון׃ כי מי נמרים משמות יהיו
כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה׃
ארי מי נמרים לצדו יהון ארי יביש

כלה ג כת הי וסימנה ועל ישראל יליל וחב וכל ירמיה ויחזקאל ותרי ענ כות במג כי מקטנם ב בו הגור זעקת ג וסי סדם לקול

עסבא ספת דתאה ירוק לא הוה׃ ומא
נמרים קד צאר כזאא ממא כלא וכלא
ופני אלחשיש ואלכצר לם תכון אצלא׃
על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל
הערבים ישאום׃ על כין שאר נכסיהון
דקנו יתבזזון ותחומהון על ימא מערבא
יתנסיב מינהון׃ ומע דאלך אלבאקי אלדי
נכבתומא אסתודעה עליו ואדי אלערבים
קד חמלה עדוהם׃ כי הקיפה הזעקה
את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר
אלים יללתה׃ ארי אקיפת צוחתא ית
תחום מואב עד אגלים מיללין ובאר
אילים מצוחין׃ ואחדק אלצראך תכום
מואב בלגת ולולתהא אלי אגלים ואלי ביר
אילים׃ כי מי דימון מלאו דם כי אשית
על דימון נוספות לפליטת מואב אריה
ולשארית אדמה׃ ארי מי דימון אתמליין
דם קטילין ארי אמני על דימון כנישת
משריין לשיזבת מואב מלך במשריתיה
יסק ולמיבז שארא דארעהון׃ ומא
דימון קד אמתלא מן דמאיהם ממא
אסלט עלי אהלהא אסאפאת ועלי
פליתאל מואביין אלאסד ובקייה אהל
בלדהם׃ שלחו כר מושל ארץ מסלע

מדברה אל הר בת ציון׃ יהון מסקין מסין
למשיחא דישראל דתקיף על דהוה
כמדברא טור כנישתא דציון׃ יבעתון
פי אלמרג סלטאן בלדהם ומן אלגבל ואלבר
אלי בלד גמע ציון׃ והיה כעוף נודד קן
משלח תהיינה בנות מואב מעברות
לארנון׃ ויהי כעופא דאפרחוהי מקיניה
ואיטלטלו יתפקן יהוין בנת מואב
מגיזין להון לארנון׃ ויצירון כטאיר
נאיר או כעש מנה מכלא ותציר
איצא אהל רסאתיק מואב יעברון
אלי ארנון׃ הביאו עצה עשו פלילה
שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי
נדחים נדד אל תגלי׃ אתמלכי מלך
עבידי עיצא שוי כליליא טולך
כימֹמא כגו טיהרא טמרי מטלטליא
ומבדריא לא תקרבין׃ יסאלונהם אעטונא
משורה אצנעו לנא חילה ואגעלו
צלכם עלינא פי אלצהירה יסתרנא באליל
ואסתרו מדחיינא ולא תכשפו נאידנא׃
יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני
שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס
מן הארץ׃ יתיתבון בך מטלטליא
מלכות מואב הוי סתרא להון מן קדם

שיתי ג̇ ב̇ חס וחד מל וסימנ̇ אתני לבך כליל ... הביאו ב̇ דכת̇ הביאו עצה לצפון ... משלח ג̇ וסימנ̇ קנת שבק טליא

בזוזין אריסף מעיקא אשתיצי בזוזא
ספו כל דהוו דישין ארעא׃ ויסתכנו פימא
בינכם גלותנא למואביין כונו להם
סתרא מן קבל לנאהב כמא קד כלי
למנאצי ופני לנאהב ומן כאן ידוס
לארץ ענפא׃ והוכן בחסד
כסא וישב עליו באמת באהל דוד
שפט ודרש משפט ומהר צדק׃ בכין
משיחא דישראל יתקן בטוב כורסוהי
ויתיב עלוהי בקשוט בקרתא דדויד
דיין ותבעריין ועביד קשוט׃ והייא
לכרסי באחסאן ויגלס פוקה בחק פי
לבא ראור חאכם טלב לחכם מאהר
פי לעדל׃ שמענו גאון מואב גא מאד
גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו׃
שמענא רברבי מואב דמתגאן לחדא
יקיריהון ומפנקיהון וגיותנותהון לקביל
פורענותהון לא שוי להון׃ אד סמענא
אקתדאר מואב מקתדרא גדא ואקת
דארה וקדרתה ועברתה ליס דלך מן
קדרה׃ לכן ייליל מואב למואב כלה
ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך
נכאים׃ בכין מיללין מואבאי ומואבאי
כולהון מצוחין על אנש כרך תוקפהון

יימרון כרם כישין׃ פלדלך יולול
מואב עלי נפסה כלה ולמתלון מנה
בקנאני למר מן אהל חרשת ראהם
יהדרון והם מכתאבין׃ כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר
שלחותיה נטשו עברו ים׃ ארי אתבזיזא
משרית חשבון אתקטלא סיעת שבמה
מלכי עממיא קטילו שלטוניהון עד
יעזר מטו טעו למדברא מטלטליהון
גזו עברו ימא׃ ממא אסתביח מן
חשבון לשביהי אקטאף לענב ומן
שבמה למתלין כלגפן מן לכרס ומלור
דוי לאמם קד הבגו לסריק מנהא פלג
לגמיע אלי יעזר תם צלו פי לבריה ול
מטלקון מנהא אנכתו פעברו לבחר׃
על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה
אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך הידד נפל׃ בכין כמא
דאיתיתי משריין על יעזר כן איתי
קטולין על סבמה ארי ינון דמעתא
חשבון ולעלא ארי על חצדיך ועל
קטפיך בזוזין נפלו׃ יקול גמיעהם
לדלך אבכי פי בכא יעזר עלי שבה

הלמו ב׳ וסימנהו׳ אז הלמו עקבי סוס בעלי גוים הלמו שרוקיה ׳ נטשו ב׳ וסימנהו׳ שלחותיה נטשו שב חבליך ׳

גפן שבמה ארויך מן דמעיא חשבון
ויאעלא אר׳ וקע אמסתן עלי קומך
ארי הם מקאס אפואכה ואזרועלך׳ ונאסף
שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא
ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הידד
הידד השבתי׳ ויתכניש בי׳ עזחדוא מן
כרמלא ובכרמיא לא ידוצון זלא
יהיכון חמר במעצריא לא יעצרון
עיצורין עיצור אבטילית׳ חתי אנכס
אפרח ואסרור מן גבאך ופי כרומך לא
ירנן ולא יגלב ולא יטא אעצאר אלמר
פיתגארך ממא עטלא אסתעאן על
כן מעי למואב כבנור יהמו וקרבי
לקיר חרש׳ על כין מעיהון דמואבאי
כבינרא המן וליבהון [illegible] כרך
תוקפהון דון׳ פלדלך אמעאי תהיג
כחרכה אעור עלי מואב וכדלך אחשאי
עלי אהל קיר חרש׳ והיה כי נראה כי
נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו
להתפלל ולא יוכל׳ ויהי ארי יהלי ארי
ילאי מואב על במתא ויעול לבית
טעותיה למבעי ולא יכול׳ פיכון מואב
אדא ראא אנה קד לגא אלי ביעתה ירום
דבולהא ליצלי פלא יטיק׃

זה הדבר אשר דבר יהוה אל
מואב מאז׳ דין פתגמא דמליל יי׳
על מואב מבכין׳ הדי קול נזלה אלה
פי מואב מד חין׳ ועתה דבר יהוה
לאמר בשלש שנים כשני שכיר
ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב
ושאר מעט מזער לוא כביר׳ וכען
גזר יי׳ למימר בתלת שנין כשני אגירא
ויסוף יקרהון דמואבאי בכל המון
סוגיא ושאר ציבחד כזעיר יסוף כל
יקרהון׳ ואן קד קאלה אלי תלאת סנין
מעדודה כסני אגיר יכף עז מואב
מן הדא אלגמהור אלכתיר ויבקא קלילא
יסיר לא כביר׃ משא דמשק
הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי
מפלה׳ מטל כס דלוט לאשקאה ית
דמשק הא דמשק מתעדיא ממלכו
ותהי לכרך מחמרא׃ וקצה דמשק
סתזול דמשק מן אן תכון מדינה ותציר
בלקעא ואקעה׳ עזובות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד׃
שביקן קרויהון וחרבן לבית משרי
עדרין דען יהוויין וישרון ולית דמניד׃
ותתרך קראהא מתל ערער ותציר

לקטוע אלגנם ירבצון פיהא וליס להם
מזעג׃ ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל
יהיו נאם יהוה צבאות׃ ויבטל שלטן
מאפרים ומלכו מדמשק ושאר
יחידאין מארם ויקרהון כיקר בני
ישראל יהון אמר יי צבאות׃ ותעטל
אלחצון מן אפרים ואלממלכה מן
דמשק ובאקי ארם מתל עזם בני
אסראיל קאל רב אלגיוש׃ והיה
ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה׃ ויהי בעידנא ההוא ימאך
יקר יעקב ועותר יקריה יגלי ויכון פי
דלך אלוקת יצעף אליעקוב וסמן גסמה
יהזל׃ והיה כאסף קציר קמה וזרעו
שבלים יקצר והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים׃ ויהי כמכנש חצד
קמא וכדרעיה שובלין יחצוד ויהי
כמלקיט שובלין במישר גיבריא׃
פיציר כגמע זרע אלסנבל קאים וכמן
בדראעה יחצד אלסנבל ויציר כלאקט
סנבל פי עמק אלשגעא׃ ונשאר בו
עוללות כנקף זית שנים שלשה גרגרים
בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה

פריה נאם יהוה אלהי ישראל׃ וישתארון
ביה עוללין כביעור זיתא תרין תלתא
גרגרין בריש צנפא ארבעה חמשה
בסוכא מרדא כין ישתארון יחידין
צדיקיא בגו עלמא ביני מלכוותא
אמר יי אלהא דישראל׃ ויבקא פיה כעראת
כלרט אלזיתון אלדי יבקא גרגורין או
תלאת פי ראס אלגצן או ארבע או כמס
פי אפנאן אלשגרה אלמתמרה קאל אלה
אלאה אסראיל׃ ביום ההוא ישעה האדם
על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל
תראינה׃ בעידנא ההוא יסתמיך
אנשא על פלחן עבדיה ועינוהי על
מימר קדישא דישראל יסברן׃ ופי דלך
אלוקת [illegible] אנסאן מנהם עלי צאנעה
ותני עינאה אלי קדוס אסראיל נטר
אעתמאדא׃ ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו
לא יראה והאשרים והחמנים׃ ולא
יסתמיך על איגורא עובד ידוהי
ודאתקינא אצבעתיה לא יתקף ייס
ואשיריא וחנסניא׃ ולא יתכל עלי
אלמדאבח אלתי צנעתהא ידאה ולא ינטר
אלי מא צנעת אצאבעה מן אלסוארי

וסימנ׳ גרגרים בראש אמיר כבורים אמיר וחד החרש והאמיר ... יקצור ג׳ מל׳ וסימנ׳ וזרעו שבלים יקצור זורע וזרע ... גרגרים.

ואנדאדי ביום ההוא יהיו
ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה
שממה׃ בעידנא ההוא יהוין קרוי
תוקפהון ככרך דחרוב ואתחמר
ואשתביק מן קדם בני ישראל ותהי
לצדו׃ פי דלך אוקת תציר קרי עזה
כאמתרוך מן קרי חורש ואמיר ארץ
תרכהא אהלהא מן קבל בני אסראיל
פכאנת וחשה׃ כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעוזך לא זכרת על כן תטעי
נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו׃ ארי
שבקת אלה פורקנך ודחלת תקיפא
דמימריה בסעדיך לא אידכרת בדיל
דאת נציבא נצבא בחירא ועובדין
מקלקלין אסגית׃ אד נסיתיא אמה רב
גיאתך ומעתמד עזך לא תדכרי לדלך
תגרסין גרוס נעמאניה ותגרסיהא
חבלה גריבה׃ ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום
נחלה וכאב אנוש׃ באתר דאתקדשתון
למהוי עם תמן קלקילתון עובדיכון
ואף כד עלתון לארע בית שכינתי
תמן הוה חזי לכון למפלח שבקתון

פולחני ופלחתון לטעותא ארחיקתון
יום תיובא עד דימטא יום תברכון בכין
הוה כיביכון למפחת נפש׃ ופי יום
גרסך תעלקין ופי גדאתה זרעך תפלעין
פיכון מא פלעת מנה חרכה חצאד ויום
מנחל ווגע מדנף׃ הוי המון
עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון
לאמים כשאון מים כבירים ישאון׃ וי
המון עממין סגיאין דכמהמי ימא הממן
ואתרגושת מלכון די כאתרגושת מיין
תקיפין מתרגשין׃ יא גמהור אלאמם
אלכתירין אלדין כהיאם אלבחר יהימון ויא
דוי אלמלאי כדוי אלמא אלכתיר ידוון׃
לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער
בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני
רוח וכגלגל לפני סופה׃ מלכוון די
כאתרגושת מיין סגיאין מתרגשין
ויזוף ביה ויערוק מרחיק ויתרדיף כמוץ
טוריא מן קדם רוחא וכגלגלא קדם
עלעולא׃ אנהם כדאך כדוי אלמא סידוון
פיזגרהם ויפרון מן בעיד ויכלבון כמוץ
אלגבאל בין ידי אלריאח וכאלגרבאלה בין
ידי אלזובעה׃ לעת ערב והנה בלהה בטרם
בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבוזזינו׃

ובבקר ו וסימנה׃ תשבעו לחם שכחת נטעך תפלה׃ בערב אמר למלך יהמיון ג וסימנה׃ הוי המון הבל כי הנה איביך תטעי ב וסי׳

לעידן דמשא והא כיר לא הוה עד לא
הוה צפרא כד לית והי דין חולק לאנסנא
ועדב לבוזנא פיצירון ענד אעשא
נכסא וקבלו צבחיעדמון הדא נציב
מצטלמינא וסהם נאהבינא׃
הוי ארץ צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש׃ יי ארעא דאתן
לה בספינן מארע רחיקא וקלעיהון
פריסין כנשרא דטאיס בכנפוהי
דמעבר לנהרי הודו׃ יא איהא אבלד
אמצללה אקטארה ארי מן גאנב
אקטאר אחבשה׃ השלח בים צירים
ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים
קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם
נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה
אשר בזאו ארצו׃ די משלח בימא
אזגדין ובדגוגין על אפי מיא איזילו
אזגדין קלילין לות עמא אנסא
ובזיזא לות עמא דיתקף מבכין
ולהלאה עמא אנסא ובזיזא דבזו
עממיא ארעיה׃ יקל אראסלפי אבחר
ספרא ופי אנא מן ברדי עלי וגה אמא
אמצויא דסל מסרעין אי אקביל א
מגרב אמנתק ארי יציר מכוופא מן

אאן והלם אקביל אמוחוס ואמרהוץ
ארי גנס בלדה קום שביה אאנהאר׃
כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו׃ כל
דיתבין בתבל ודשרן בארעא כמזקפת
את על טוריא תחזון אתא וכמתקע
שופרא תשמעון פורקן׃ יא גמיעסכאן
אעמארה מן גמיע אארץ כרפע עלם
עלי אגבאל תרון דלך וכצרב אבוק תס
תסמעונה׃ כי כה אמר יהוה
אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם
צח עלי אור כעב טל בחם קציר׃ ארי
כדנן אמר יי לי אניח לעמי ישראל
ואשקיט להון ואתרעי ממדור קדשי
לאיטבא להון כרכן ונחמן איתי להון
בפריע כשחין פציח על שמש כענן
טל בשחין חצדי׃ לאן כדא קאל אלה לי
אנא וקומי סאכן קראר ואתפת אלי
מתואי פאנה כרפא מחץ בעד מטר
וכגים דו נדא פי חמא אלחצאד׃ כי לפני
קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה
וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות
הסיר התז׃ ארי עד דלא ימטי זמן חצדא
אילנא לאפרחא ובוסרא מיניה סמדר

גמא ג׳ וסימנ׳ תבת גמא ובכלי גמא היגאה גמא וחד לקנה וגמא ׃ כי כה אמר יי אלי וסימנ׳ כחזקת היד אשקטה בעור יהגה

ויקטיל שלטוני עממיא בחרבא ות
תקיפיהון יעדי ויעבר׃ ואנה קבל
לחאק אלחצאד ותאתיר אלפרע וקבל
אן יציר אלתמר חצרמא ולא עאקדא
ולא נוארא יקטע אלקצבאן מנהם
באלמנאגל ואלמורדה יזילהא באלנקז׃
יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת
הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת
הארץ עליו תחרף׃ ישתבקון כחדא
לעופא די בטוריא ולבעירא דארעא
בקיטא יהי שרי עלוהי על כל עופא
דשמיא וכל בעירא דארעא עלוהי
יעדון סתוא׃ יתרך גמיעהם לטאיר
ויצייף עליהא לטאיר ובהאים ארץ על׳
אלגבאל ובהאים אלארץ עליהא תשתי׃
בעת ההיא יובל שי ליהוה
צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא
מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה
צבאות הר ציון׃ בעדנא ההוא ייתינה
בתוקרבא לקדם י״י צבאות לעמא
אניסא ובזיזא ולעמא דיתקף מכבין
ולהלאה עמא אניסא ובזיזא דבזו
עממיא ארעיה לארעא דאתקרי
שמא י״י צבאות די שכינתיה בטורא

דציון׃ פי דלך אלוקת יגלב כאלהדייה ללה
אלגיוש אלקום אלמגלב אלמנתוף אלדי יציר
מכוף מן אן והלם אלקביל אלמחוס
אלמדהוש אלדי גנס כלדה קום שביה
באלאנהאר אלי מוצע אסם רב אלגיוש מן
גבל ציון׃ משא מצרים הנה
יהוה רכב על עב קל ובא מצרים
מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
ולבב מצרים ימס בקרבו׃ מטל כס
דלוט לאשקאה ית מצרים הא י״י מתגלי
בענן יקריה לאתפרעא ממצרים ויתבדן
טעות מצראי מן קדמוהי וליבא דמצראי
יתמסי במעיהון׃ ולקצה אלדי נזלת פי
אלמצריין הודי אללה מצמן אמרה סחאב
מסרע פיצל אלי מצר פתנצרב אותאן
מצר מן בין ידיה וקלוב אלמצריין
תתמאסא פי אגואפהם׃ וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו
ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה׃ ואגרי מצראי במצראי
ויגיחון קרב גבר באחוהי וגבר
בחבריה קרי בקרי מלכו במלכו׃
ויהייג בעץ אלמצריין עלי בעץ חתי
יחארב אלרגל מנהם אכאה פכיף

העיט ב׳ קמ׳ וסימנ׳ וירד העיט וקץ עליו העיט ומבוסה ג׳ ומל׳ וסימנ׳ גוי קו קו ומבוסה וחברון כי יום מהומה

צאחבהא ואהל קריה לאכריא וממלכה
באכרי׃ ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע
ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבת ואל
הידענים׃ ותתמסי רוחא דמצראי
במעיהון וחכימיהון אסלעים ויתבען
מן טעון ומן חרשין ומן בדין ומן
זכורו׃ ותתחירי ארואחהם פי אגואפהם
ואהלך ראיהם פיטלבון אלי אלאותאן
ואלי אלמנגמין ואלי אלמשעודין ואלעראפין׃
וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה
ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה
צבאות׃ ואמסר ית מצראי ביד רבון
קשי ומלך תקיף ישלוט בהון אמר
רבון עלמא יי צבאות׃ ואסלם אלמצריין
פי יד מולא צעב ומלך עזיז יתסלט
עליהם קאל רב אלגיוש׃ ונשתו מים
מהים ונהר יחרב ויבש׃ ויצדון מיא
מימא ונהרהון יחרוב וייבש׃ וינצב
אלמא מן בחרהם ונהרהם יגף וייבס׃
והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנה וסוף קמלו׃ ויצדון נהרותא
ויבשון ויחרבון נהריהון עמיקיא
קני וגומא לא יסקון׃ ותכדל אנהארהם
ותרק ותגף אלכלגאן אלמחצורה ואלקצב

ואלדריס תתעטל׃ ערות על יאור על
פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף
ואיננו׃ וייבש רוביה דנהרא ויריי
כיפיה וכל בית מזרע נהרהון ייבש
יחרוב ולא יצמח׃ וכדלך אתראע
אלואתי עלי אלכליג עלי שטה וגמיע
וגמיע זרעה ייבס חתי ינדפע פלא
יוגד׃ ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי
ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני
מים אמללו׃ ויצדון צידי נוניא
ויתאבלון כל דהוו רמן בנהרא חכתא
ופרסי מצדן על אפי מיא יצדון׃ ויגתם
אלסמאכין ויחזן כל טארחי פי אלכליג
שצא ובאסטי אלשראך עלי וגה אלמא
יסתבאחון׃ ובשו עבדי פשתים שריקות
וארגים חורי׃ ו[illegible] צאנעי [illegible]
אש[illegible] ויבהתון פלחי כיתנא דסרקין
ומחן מניה מצדין׃ ויכיב צאנעי אלכתאן
אלממשוטה ונאסגי אלקראטיס׃ והיו
שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי
נפש׃ ויהון אתר בית שתי מהא כנישין
אתר דהוו עבדין סיכרא וכנשין מיא
גבר לנפשיה׃ פתציר רואצעהא
צעיפה וגמיע צנעה אלסכור אגמה

ונהר ד׳ וסימנ׳ [illegible] מעדן יחרב יסבבני אזלו מים [illegible] כל לשון סכלא כת סמך במ״א עשי שכר וכל לשון אגרא כת שין במ״א
וסכרים עליהם

כל אומר לנפשה: אך אוילים שרי צען
חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך
תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי
קדם: ברם איטפשו רברבי טאניס
חכימיא דמלכוהי לפרעה מילך דטעו
איכדין תימרון לפרעה בני חכימין אנחנא
ואת בר מלכין דמילקדמין: אל גהלו
רויסא בלד צאן אלחכמא אלדין אשארו
עלי פרעון משורה מגהולה כיף
תקולון לה נחן בנו אלחכמא ואבן מלוך
אלזמאן אלקדים: איים אפוא חכמיך ויגידו
נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות
על מצרים: אן אינון חכימך ויחוון כען
לך וידעון מא מלך יי צבאות על מצרי׳:
אין חכמאוך אן יכברונך הל יעלמון
מא קד׳ רב אלגיוש עלי מצר: נואלו
שרי צען נשאו שרי נף התעו את
מצרים פנת שבטיה: איטפשו רברבי
טאניס טעו אנש מפיס אטעיאו ית
מצרים רבני פלכהא: קד עגזו רויסא
צאן ואגתר רויסא נוף ואצל אלמצריון
ארכאן אפלאדהא: יהוה מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את מצרים בכל
מעשהו כהתעות שכור בקיאו: יי

רמא בגויהון רוח דטעו ואטעיאו ית
מצראי בכל עובדיהון כמא דטעי רויא
ומידשדש בתוביה: אלה מזג פי מא
בינהם ראי אלתשויש חתי אצלו אלמצריון
פי גמיע אעמאלהם כצלאל אלסכראן פי
קייה: ולא יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: ולא
יהי למצראי מלכא דימלוך ריש והגמון
שלטון ואיטרון: ולא יכון להם עמל
ממא יצנעה אלמשבה בראס ואלדנב
ולא באלכבה ואלסעפה: ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת
יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו:
בעידנא ההוא יהון מצראי חלשין
כנשיא ויזועון ויתברון מן קדם ארמות
גבורתא דיי צבאות דהוא מרים עליהון:
ופי דלך אלוקת יכון אלמצריון כאלנסא
פיזעגון ויפזעון מן קבל חרכה קדרה
רב אלגיוש אלדי יחרכהא עליהם: והיתה
אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר
יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה
צבאות אשר הוא יועץ עליו: ותהי
ארעא דבית יהודה למצרים לדחלא
כל דידכר יתה ליה יזוע מן קדם מלכא

ויגידו ד׳ וסימנ׳ נעריך חכמיך יגישו גורל ... כנשים ב׳ וסימנ׳ ארת כנשים כי לא כנשים המצריות ביום ההוא

דיי צבאות דהוא מליך עליהון ותציר
בלד יהודה למצריין גולאנא כל מן
דכרת לה יפזע מן קבל תקדיר רב אגיוש
אלדי יקדר עליהם: ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות
עיר ההרס יאמר לאחת: בעידנא ההוא
יהוויין חמיש קרוין בארעא דמצרים
ממללן ממלל כנענאה ומקיימן בשמא
דיי צבאות קרתא בית שמש דעתידא
למחרב יתאמר היא חדא מנהון: ופי דלך
אליום תכון כמס קרי פי בלד מצר
תתכלם בלגה אלכנעניין ותחלף
באסם רב אגיוש יקאל לואחדה מנהם
קריה אלהרס: ביום ההוא
יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוה: בעידנא
ההוא יהי מדבחא מתקן קדם יי בגו
ארעא דמצרים וקמתא בסטר תחומה
קדם יי: ופי דלך אלוקת יכון מדבח ללה
פי וסט בלד מצר ודכה פי תכמהא
ללה: והיה לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני
לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם:

ויהי לאת ולסהיד קדם יי צבאות בארעא
דמצרים ארי יצלון קדם יי מן קדם
דחקיהון וישלח להון פריק ודיין וישיזבנון:
פיכונאן איה ושהאדה לרב אגיוש פי
בלד אלמצריין פאדא הם צרכו אליה מן
קבל צאגטין בעת להם במגית ומנאצם
ונגאהם: ונודע יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: ותתגלי
גבורתא דיי לאיטבא למצראי וידעון
מצראי למדחל מן קדם יי בעידנא
ההוא ויפלחון בנכסת קדשין ובקורבנין
וינדרון נדרין קדם יי וישלמון: וכדלך
יתערף אללה בהם פיערפונה פי דלך
אלוקת ויטיעונה בדבח והדיא וינדרון
ללה נדרא פיסלמונהא: ונגף יהוה את
מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר
להם ורפאם: וימחי יי ית מצראי מחא
ויסינון ויתובון לפולחנא דיי ויקביל
צלותהון ויסי יתהון: וישפי אללה חינד
אלמצריין בעד מא צרמהם אד ירגעון
אליה ישפעהם ויעאפיהם: ביום ההוא
תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא
אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו

שבועה ליי ג וסימנ׳ ונשבעות המשבעים וישבעו ... וישלח ב וסימ׳ להם מושיע ידון בארצות ... יצעקו ג וסי׳ יצעקו אל יי שם יצעקו
ובעת צרתם ...

מצרים את אשור׃ בעידנא ההוא תהי
אורח כבישא ממצרים לאתור ויגיחון
אתוראי במצראי ומצראי באתוראי
ויפלחון מצראי ית אתוראי׃ ופי דלך
אלוקת תכון מחגה מן מצר אלי אלגזירה
פידכל בעצהם אלי בעץ ויטיעון אל
מצריון אלגזריון׃ ביום ההוא
יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ׃ בעידנא ההוא יהי
ישראל תליתאי למצראי ולאתוראי
ברכא בגוה דארעא׃ פי דלך אלוקת יכון
אלאסראיל תולתא ללמצריון ואלגזריון
ותכון בהם אלברכה פי אלארץ׃ אשר
ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי
ישראל׃ דברכיה יי צבאות למימר
בריך עמי דאפיקית ממצרים דעל
דחבו קדמי אגליתי יתהון לאתור
וכדו דתבו מתקרן עמי ואחסנתי
ישראל׃ כמא בארך פיהם רב אלגיוש
קאילא מבארך מן הוא שעבי מן
אלמצריון ומן אעתרף באנה כלקי מן
אלגזריון וצפותי נחלה אלאסראיליון׃
בשנת בא תרתן אשדודה

בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד וילכדה׃ בשתא דאתא תרתן
לאשדוד כד שלח יתיה סרגון מלכא
דאתור ואגיח קרבא באשדוד וכבשה׃
פי סנה אתי רכל תרתן אלי אשדוד אד
בעת בה סרגון מלך אלגזירה פאחרבהא
ופתחהא׃ בעת ההיא דבר יהוה ביד
ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל
רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף׃ בעידנא
ההוא גזר יי ביד ישעיה בר אמוץ
למימר איזיל ותיסר שקא מחרצך
ומסנך תשלוף מעל רגלך ועבד כן
אזיל פחח ויחיף׃ פי דלך אלוקת קאל אללה
לישעיה אבן אמוץ קאילא אמץ פחל
אלמסח חינא ען חקויך ואכלע כפיך
וקתא ען רגליך פצנע כדאך ומשא
עאריא חאפיא׃ ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף
שלש שנים אות ומופת על מצרים
ועל כוש׃ ואמר יי כמא דהליך עבדי
ישעיה פחח ויחיף תלת שנין את
ומופת על מצראי ועל כושאי׃ וקאל
אללה כמא משא עבדי ישעיה חינא

ברכו ד וסימנ׳ ויגש וישטם אשר עמיאל׳ עד יי ה וסימנ׳ בצר לך ושבת ריינ׳ מסו ונגף שובה נחפשה ס״ה משה ויחזקאל נעליך
רגליך יהושע וישעיה נעלך רגלך במא בישעיה ונעלך תחלץ מעל רגליך מל׳

עריא חאפיא כדאך יכון תלאתה
סנין איאת וברהאין פי אלמצריין ואל
חבשיין: כן ינהג מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים
ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים:
כין ידבר מלכא דאתור ית שבי מצרים
וית גלות כוש עולימין וסבין פחחין
ויחפין וגלן ערייא קלן מצרים: כדאך
יסוק מלך אלגזירה סביהם וגלאתהם
שבאבא ושיוך עראה חפאה ומכאשף
אלסואה ואלעורה: וחתו ובשו מכוש
מבטם וממצרים תפארתם: ויתברון
ויבהתון מכוש בית רוחצנהון ומן
מצראי תושבחתהון: וינדק ויכיב
מן כאן אלחבש תכלאנהם ואלמצריון
פכרהם: ואמר ישב האי הזה ביום
ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם
לעזרה להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו: ויימר יתיב נסא
הדין בעידנא ההוא הכדין הוה אתר
בית רוחצננא דהוינא סבירין למערק
לתמן לסעיד לאשתיזבא מן קדם
מלכא דאתור עד כדן נפשהון לא
שיזיבו ואיכדין נשתיזב אנחנא:

ויקול אהל הדה אלגזירה פי דלך אלוקת
הודי קד צאר תכלאננא הכדא אלדי
הרבנא אליה לאלמעונה לנכלץ מן יד
מלך אלגזירה פכיף נפלת נחן:
משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה:
מטלן משריין דאתין מן מדברא כמי
ימא דנגדין בעלעולין אתן באורח
דרומא מידברין ואתן ממדברא
מארעא דאתעבידא בה חסינן יקצה
סאחל אלבחר אמר כאלזואבע פי אלצחרי
תמצי יאתי מן אלבר מן בלדה מכיפה:
חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם צורי מדי
כל אנחתה השבתי: אמר נביא נבואה
קשיא אתחוה לי אנוסיא מתאנסין
ובזוזיא מתבזזין סקו עולמאי תקיפי
מדאי כל דהוו מתאנחין מן קדם מלכא
דבבל אניחית להון: יקול אלאלה קד
אכברונא בנבא צעב והו אן אלגאדר
סיגדר ואלנאהב סינהב אצעדו יא
כוזיין וחאצרו יא מדאיין אן גמיע
חדרי קד עטלתה: על כן מלאו מתני
חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה

ובשוב וסימנ׳ וחתו ובשו ק׳ כרי יד׳ דישע׳ משמע ד׳ חס׳ וסימנ׳ חלחלה הולך צלקות מסיר אזנו כל הדברים

186

ד׳ חס׳ נעותי משמע נבהלתי מראות: על כן
אתמליאו חרציהון זיעא דחלא אחדתנון
הא כחבלין ליל ידתא איטפשו מלמשמע
טעו מלמחזי: לדלך קד עם חקוי
אקלק ואכדני מגץ כמא תמגץ אלולדה
ותשווש סמעי ודהש מנצרי: תעה
לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי
שם לי לחרדה: טעא ליבהון עקא
וביעותין אחדונון אתר בית רוחצנהון
הוה להון לתבר: וצל ראיי ואעתראני
ארעש אד סתר שעפי צאר לי אזעאג׳:
וכת׳ הי׳ ערך השלחן צפה הצפית אכל שתה
קומו השרים משחו מגן: סדרו פתורין
אקימו סכואין אכולו שתו קומו
רברביא מריקו וצחצחו זינא: קום
מואידהם מנצורה ומנאצרהם מצפופה
והם יאכלון וישרבון וקד קאם
רויסאהם ומסחו אלמלך מנהם:
ד׳ כי כה אמר אלי אדני לך
ב׳ העמד המצפה אשר יראה יגיד: ארי
חד מל׳ כדנן אמר לי יי איזיל אקים סכואה
וחד חס׳ דיחזי יחוי: הכדא קאל אלה ענא אמצ׳
אוקפו לנא דידבאנא יכברכם במא
ירא: וראה רכב צמד פרשים רכב

חמור רכב גמל והקשיב קשב רב
קשב: ויחזי רתך אנש ועמיה זוג פרשין
רכיב על חמר רכיב על גמל אמר
נביא אצתית אצתא וחזית והא
משרין סגיאן אתין: פאוקפנאה וראי
כילא ואזואגא מן אלפרסאן וקום רכאב
חמיר ורכאב גמאל ואצגא אצגא שדידא:
ב׳ אריה ויהודה וכל יהוש׳ כות׳ בנ׳ חד בארין המצפה ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי
עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי
נצב כל הלילות: אמר נביא קל משרין
דאתין בסיטונהון מאריי על סכותא
קדם יי אנא קאים תדירא ביממא ועל
מטרתי אנא מעתד כל ליליא: פנאדאה
אלאסד יקול עלי מטלעה אלה אנא
ואקף דאימא טול אלנהאר ופי מחרסי
ב׳ ריש׳ פס׳ בספ׳ אנא מנתצב טול אלליל: והנה זה בא
רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר
נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה
שבר לארץ: והא דין אתא רתך אנש
ועמיה זוג פרשין ואתיב ואמר נפלת
ואף עתידא למיפל בבל וכל צלמי
טעותהא ירקדקון לארעא: פאדא
ברגל ראכב קד אקבל וראה זוג מן
אלכיל פאגאבני וקאל קד וקעת באבל

אמירה אלי יצ׳ ד׳ וסימנ׳ השער הזה ושלאחרין העמד ויקחני ושארא אמירה יצ׳ אלי צפה ל׳ וכת׳ הי׳ ולית דכות׳

כמא וקעית וגמיע מעבורא את אתהא
מנחותה כסרהא ולקאהא עלי ארעא׃ ל
מְדֻשָׁתִי וּבֶן גָּרְנִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת ל ל וחס
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶם׃
מלכין דאומין לאגחא קרבא ייתון
עלה למיבזה הא כאיכרא דאומין
למדש ית אידרא אמר נביא דשמעית
מן קדם יי צבאות אלהא דישראל חויתי ג
לכון׃ פצארת כמדאסי או כדאת אגרן ג
ולזי סמעתה מן ענד רב אגיוש אלאה
אסראיל אכברתכם בה׃ מַשָּׂא
דּוּמָה אֵלַי קֹרֵא מִשֵּׂעִיר שֹׁמֵר מַה
מִלַּיְלָה שֹׁמֵר מַה מִלֵּיל׃ מטל כס ב
דלוט לאשקאה ית דומה עלי אכלי חד מל
מן שמיא נביא פריש להון ית נבואתא וחד
נביא פריש להון מא דעתיד למיתי׃ חס
וקצה אל דומה יקולון יקאל ענא מן גבל
שעיר יא חארס אכברנא כם מצי מן
אליל וכם בקי מנה׃ אָמַר שֹׁמֵר אָתָא ל
בֹּקֶר וְגַם לָיְלָה אִם תִּבְעָיוּן בְּעָיוּ שֻׁבוּ וחד ואתה מרבבת
אֵתָיוּ׃ אמר נביא אית אגר לצדיקיא ג
ואית פורענו לרשיעיא אם תיבון אתון
תובו עד דאתון יכלין למתב׃ פקאל
אלחארס קד תקצי נהארכם וליל כם

אגמעין פאי מטלב טלבתמוה ארגעו
ענה ואקבלו׃ מַשָּׂא בַּעְרָב
בַּיַּעַר בַּעְרַב תָּלִינוּ אֹרְחוֹת דְּדָנִים׃ מטל
כס דלוט לאשקאה ית ערבאי בחורשא
ברמשא יביתון שירת בני דדן׃ וקצה
פי אעראב אחסן אן יכון פי אשערי
תביתון אציאפכם יא בני דדן׃ לִקְרַאת
צָמֵא הֵתָיוּ מָיִם יֹשְׁבֵי אֶרֶץ תֵּימָא ג
בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נֹדֵד׃ לאפי צהיא פוקו ג
גידונין למיא דיתבין בארע דרומא
מֿמא דאתון אכלין זמינו למערקיא׃ מן דון
אן תתלקו אלעטשאן במא אנתם יא
סכאן בלד תימא טעאמכם תקדמון
לתאיד׃ כִּי מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדָדוּ מִפְּנֵי חֶרֶב
נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֹּבֶד
מִלְחָמָה׃ ארי מן קדם קיטול עלקו מן
קדם חרב שליפא ומן קדם קשת
מתיחא ומן קדם תקוף קרבא׃ אמא
תעלמון אנהם אנמא מן קבל אלסיף נארו
מן קבל סיף מסקול וקוס מותרה ותקל
אלחרב׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלָי
בְּעוֹד שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל כְּבוֹד
קֵדָר׃ ארי כדנן אמר יי לי בסוף שתא
כשני אגירא ויסוף כל יקרהון דערבאי׃

מליל ב׳ חד חס וחד מל וסימנ׳ מי מלל לאברהם שמר מה מליל׃ אתיו ג׳ וסימנ׳ שבו אתיו כל חיתו ושלאחריו׃ בלחמו ג׳ וסי׳
וילד קדמו נשתיתה׃

הכדי קאל אללה לי אלי סנין מעדודה כסני
אגיר יפנא גמיע אגלא קדר ׃ ושאר
מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי
יהוה אלהי ישראל דבר ׃ ושאר תקוף
עלדי קרב גיברי ערבאי יזערון ארי
במימרא דיי אלהא דישראל גזיר כין ׃
ויבקי קומא דוי אחצא מן רמאתהם
וגבאברתהם יקלון כמא קאל אללה אלאה
אסראיל ׃ משא גיא חזיון מה
לך אפוא כי עלית כלך לגגות ׃ מטל
נבואתא על קרתא דיתבא בחילתא
דאתנביאו עלה נביאיא מא לכון כדין
ארי סליקתון כולכון לאיגריא ׃ וקצה
פי ואדי אלחי יקול לאהלה מא לכם הונא
אד צעד גמיעכם אלי אלסטוח ׃ תשואות
מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך
לא חללי חרב ולא מתי מלחמה ׃ מן
קדם אתרגושא דאתמליאת קרתא
משבחתא כרכא חדיאה קטילך לא
אתקטילו בחרבא ואף בקרבא לא מיתו ׃
וכית צארה אמדינה אלזלה כקריה
האימה ממלווה דוי וקתלאכם ליס
צרעי סיף ולא מותי חרב ׃ כל קציניך
נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך

אסרו יחדו מרחוק ברחו ׃ כל שלטונך
איטלטלו כחדא מן קדם מתח קשתא
גלו כל דאשתכח בך אתקטלו כחדא
מירחיק ערקו ׃ וגמיע מדבריך נאדו
אגמעין חתי אנהם מן קוס ואחדה
אסרו אגמעין וכל מגאוריך אסרו
אגמעין ומן בעיד הרבו ׃ על כן אמרתי
שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי ׃ על כין אמרית שבוקו
מני אבכי במרר לא תתלעיתו לנחמותי
על תבר כנשתא דעמי ׃ ולדלך קלת
כפו עני חתי אמר בבכאי ולא תלחו
פי אן תעאזוני עלי מציבה גמע קומי ׃
כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר
ושוע אל ההר ׃ ארי יום ריגוש ואתרשא
וקיטול קדם יי אלהים צבאות בקרתא
דיתבא בחילתא דאתנביאו עלה נביאיא
מבלשין בתיא מקפין מגדליא ברישי
טוריא ׃ לאן יום הימאן ודהש וחירה
ללה רב אלגיוש פי ואדי אלחי תזלזל
חיטאנה ותוכא עלי אלגבאל ׃ ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה
מגן ׃ ועילמאי נטלו זין ברתך אנש

הומיה ג׳ וסימנ׳ תשאות אשת וסוררת קדמו׳ מל׳ ·· תשאות ד׳ וסימנ׳ מלאה חן חן נוגש סכתו ·· עלית ג׳ וסימנ׳ כלך גם

ועימיה זוג פרשין ועל שור דבקו
תריסין׃ ולבזתיין חמלו פיה געאבהם
וכיול קומהם ופרסאנהם ועלי חיטאנה
אצהרו תראסהם׃ ויהי מבחר עמקיך
מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה׃
והוה שפר מישרך אתמליאו רתיכין
ופרשין ממנן על תרעיך׃ ולכיל וא
פרסאן מלו אכיר מואצעך וצארו
מוכלין עלי אבואבך׃ ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית
היער׃ וגלי ית מטמורית בית יהודה
ואסתכי בעידנא ההוא על זין בית
גנזי מקדשא׃ ולמא כשף סתר יהודה
אתפתו אי סלאח דאר אמארה׃ ואת
בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו
את מי הברכה התחתונה׃ וית פלוגת
קרתא דדויד חזיתון ארי סגיאת וכנשתון
ית עמי למי בריכתא ארעיתא׃ ולמי
ראיתם שקוק קריה דאוד אר כתרת
גמעתם מא אברכה אספלי לתצלהוהא׃
ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
לבצר החומה׃ וית בתי ירושלם מניתון
ותרעתון בתיא לתקפא שורא׃
ואחציתם מנאזל ירושלם ונקצתם

בעצהא לתחצנו לסור בחגארתהא׃
ומקוה עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה
ויצרה מרחק לא ראיתם׃ ומקוא עבדתון
בין שוריא למי בריכתא עתיקתא ולא
אסתכלתון בדעבדה ודברה מלקדמין
לא חזיתון׃ וצנעתם מלאמאבין לסורין
מן מא אברכה אעתיקה ולם תלתפתון
אי צאנעהא ומצוורהא לם תרון מן
בעיד׃ ויקרא אדני יהוה צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר
שק׃ ואכלי נביא דיי אלהים צבאות
ביומא ההוא למבכי ולמספד ולגיזוז
רייש ולמיסר שקין׃ פלדלך נאדא אללה
רב אלגיוש פי דלך אליום לאלבכא ואלנדב
ונתף אלשעור ואלאתזאר באלמסוח׃ והנה
ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן
אכול בשר ושתות יין אכול ושתו כי
מחר נמות׃ והא בית חדוא אמרין
נקטיל תורין ונכוס ען ניכול בשר
ונשתי חמר ניכול ונשתי מדנמות ולא
ניחי׃ ואדי לבעצהם סרורא פיה ופרח
דבוח אלבקר ואלגנם אכל אללחם ושרב
אלכמר יקולון אכלא ושרבא אנא גדא

הרג ג וחס וסימנ׳ כי הרג תהרגנו הרגני נא הרג והנה ששון ושמחה הרג בקר וחד והרוג בשניהם ושתות ל׳ ומל׳

מאיתין׃ ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון
אמר אדני יהוה צבאות׃ אמר נביא
באודני הויתי שמע כד גזרת דא
מן קדם יי צבאות אם ישתביק חובא
הדין לכון עד דתמותון מותא תנינא
אמר יי אלהים צבאות׃ פקד אטלעני
רב אלגיוש אנה לא יגפר לכם הדא אלדנב
אלי אן תמותון קאל אלה רב אלגיוש׃
כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר
על הבית׃ כדנן אמר יי אלהים צבאות
איתא איזיל לות פרנסא הדין לות
שבנא דממנא על ביתא׃ כדא קאל
אלה רב אלגיוש תעאל אמץ אלי הדא
אלוכיל הו שבנא אלדי עלי בית אלמלך׃
מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה
קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע
משכן לו׃ ותימר ליה מא לך כא ומא
לך כדין אדי אתקינת לך כא אתר
אתקין ברומא אתריה שוי בכיפא
בית מדוריה׃ וקל לה מא לך ההנא ומן
לך ההנא אד לזמתה כאנך קד נחתלך
פיה קבראיא נאחת פי אלרפע קברה

יא ראסס פי אלסכר מסכנה׃ הנה יהוה
מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה׃
הא יי מטלטיל לך טלטול דגיבר
ותחפינך בהתא׃ פיקלקך אלה קלקלת
גבאר וישתמלך שמלא׃ צנוף יצנפך
צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות כבודך קלון
בית אדניך׃ יעדי מינך ית מצנפתא
ויקפינך בעלי דבב כשור מקף ויגלינך
לארע פתיות ידין תמן תמות ולתמן
רתיכי יקרך יתובן בקלן על דלא נטרתא
יקר בית רבונך׃ ויקלבך תקלבא ככרה
פי ארץ ואסעה אלאמכאן פיהא תמות
וקבל דלך תציר פיהא מראכב כרמך
באהון פי בית מולאך׃ והדפתיך ממצבך
וממעמדך יהרסך׃ ואדחינך ממקמך
ומשימושך אמגרינך׃ ואדפעך מן
מנצבך ומן מוקפך אהדמך׃ והיה ביום
ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן
חלקיהו׃ ויהי בעידנא ההוא ואירבי
לעבדי לאליקים בר חלקיה׃ ואדעא
כאן דלך אוקת דעות בעבדי אליקים
אבן חלקיה׃ והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה

יכפר ד׳ וסימנ׳ ולארץ לא יכפר אם יכפר לכן בזאת בחסד ואמת ... וממשלתך ב׳ וסימנ׳ וממשלתך אתן בידו בכל דור ודר

לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה׃
ואלבשיניה כיתונך והמינך אזרזנה
ושלטנך אתין בידיה ויהי לאב ליתבי
ירושלם ולבית יהודה׃ ואלבסה תוניתך
וקלדתה זנארך וגעלת פי ידה סלטאנך
פיציר אסתאדא לסאכן ירושלם וסאיר
יהודה׃ ונתתי מפתח בית דוד על
שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח׃ ואתין מפתח בית מקדשא ושלטן
בית דוד בידיה ויפתח ולית דאחיד
וייחוד ולית דפתח׃ פאגעל מפתאח
בית דאוד פי ידה פאן הו פתח פליס
גאלק סואה ואן הו אגלק פליס פאתח
גירה׃ ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
לכסא כבוד אביו׃ ואמנינה אמרכל
מהימן משמיש באתר קיים ויהי
לכורסי יקר לבית אבוהי׃ ויכון כאותד
מצרוב פי מוצע רכין ויכון ככרסי
כרם לבית אביה׃ ותלו עליו כל כבוד
בית אביו הצאצאים והצפיעות כל
כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל
כלי הנבלים׃ ויסתמכון עלוהי כל
יקירי בית אבוהי בניא ובני בניא
מרברביא ועד דעדקיא מכהניא

לבשי איפודא ועד בני לוי אחיי נבלא׃
ויתגה אגלא בית אביה מן חלי אדק
ואגל מן חלי אלעאמה אלי חלי אלאימה
דוי אלאגאגין וחלי אללואניה דוי אלתסביח׃
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי
יהוה דבר׃ בעידנא ההוא אמר יי
צבאות יעדי אמרכל מהימן משמיש
באתר קיים ויתקטיף ויפול ותתבטל
מטל נבואתא דעלוהי ארי במימרא
דיי גזיר כין׃ דלך אלוקת יקול רב אלגיוש
יזול פיה אלותד אלאול אלדי כאן מצרובא
פי מוצע רכין פינהד ויקע וינקטע
אלחמל אלדי פוקה כמא קא אלה׃

משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ
כתים נגלה למו׃ מטל כס דלוט לאשקאה
ית צור אילילו נחתי ספיני ימא ארי
אתבזיזו מחוזיהון מלמיתי מארע
כיתאי אתו עליהון׃ ואד תלית קצה
צור קיל ולולי יא אהל ספן אבחר אד
נהבת מנאזלהא מן אן תדכלוהא ומן
בלד קברס צהר לכם דלך׃ דמו ישבי

ובמ״ס ג׳ רפ׳ וסימנ׳ כה אמר יי׳ הנותן בים דרך ובמ״ס עזים נתיבה ובמ״ס רבים זרע שחר ובמ״ס לא רחצת למשעי

אי סחר צידון עבר ים מלאוך׃ איתבהו
יתבי ניסא תגרי צידון דהוו עברין בימא
מלוך׃ פקפו יא אהל גזאירהא יא תגאר
צידא ועאברו אבחר אדי קד עמוהא׃
ובמים רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים׃ דהות מספקא
סחורא לעממין סגיאין דבחצד נשת
נהרא עללתה והות סחורא לעממיא׃
ופי אמא אעצים כאן יגמע איהא מן
נבאת אניל וזרע כלגאנה וגלתה פצאו
בה מתגר אאמם׃ בושי צידון כי אמר
ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא
ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי
בתולות׃ בהיתו צידונאי ארי אמר
מערבאה דיתיב בתקוף ימא למימר
לוי לא מרעית ולא אעדיתי ולא רביתי
עולימין פניקית בתולן׃ וכאב אהל
צידא מן אבחר כאנה קאל להם אעזיז
מנה מא טלקת ולא ולדת ולא רבית
מנהם שבאבא ולא רפעת אבכארא׃
כאשר שמע למצרים יחילו כשמע
צר׃ כמא די שמעו למחתא די לקו
מצראי זעו כד שמעו צוראי וכאן
אכבר מציבה ללמצריון כאף יתעלון

ענד כבר צור׃ עברו תרשישה הילילו
ישבי אי׃ גלו למדינת ימא אילילו
יתבי ניסא׃ אעברו פי אבחר ולולוא
סכאן אגזאיר׃ הזאת לכם עליזה מימי
קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור׃
ההדא לכון תקיפתא צור מיומי קדם
מלקדמין הוו מיתן לה קרבנין מארע
רחיקא כדו לאתותבא הא גליא׃ יקולון
יא קריה גזלה הל כאנת הדה לכם
עאדה מן אזמאן אקדים אן תודיהם
אבעד לתסכנו פיה׃ מי יעץ זאת
על צר המעטירה אשר סחריה שרים
כנעניה נכבדי ארץ׃ מן מלך דא על
צור דהות ממלכא מלכין דתגריה
רברבין שלטונהא יקירי ארעא׃
ואדא סאלו מן קדר דלך עלא צור
אמצפרה אתי תגארהא ריסא ומגהזוהא
אגלא אארץ׃ יהוה צבאות יעצה לחלל
גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ׃ יי
צבאות מלכה לאפסא יקר כל חדותה
לאקלאה כל יקירי ארעא׃ אגאבו באן
רבאגיוש קדרה ליבדר לאקתהא כל
סראתהא ויהין כל אגלאההא׃ עברי
ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד

גלא מארעיך כמי נהרא עיר וקי
למדינת ימא לית תקוף עוד: וקז
אעברי בלדך כבליג מא בסרעה
פאנה יא גמע אבחר לא מנטקה בעד
תתקלדיהא: ידו נטה על הים הרגיז
ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזניה: גבורתיה מרממא על ימא
לאזעא מלכוותא יי פקיד על כנען
לשיצאה תוקפהא: אלר מד ידה עלי
אבחר ארגז ממלכה ואמר אלה פי בלד
כנעאן ליגפל אעזאהא: ויאמר לא
תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת
בת צידון כתיים קומי עברי גם שם
לא ינוח לך: ואמר לא תוספון עוד
למתקף דהויתון אנסין לעמא דבצידון
לכתים קומו גלו אף תמן לא יהי לכון
ניח: וקאל לא תעודין בעד אן תעזפין
יא מגשומה יא גמע צידא קומי
אעברי אלי קברס ותם איצא לא
תסתריחין: הן ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה לציים הקימו
בחיניו עררו ארמנותיה שמה למפלה:
הא ארע כסדאי דין עמא כיד לא
הוה אתוראה שכללה לנגוון אקימו

חזיתהא פגרו בירניתהא שויוהא
לדמחמרא: ותעאזי באן הולי בלד
אלכסדאניון אתאה הלא אקום אלדי
לם יכון אלאשור געלוהא מפאזאת
ואקאמו צנאמהא ועדו דיארהא
וגעלוהא ואקעה: הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעזכן: אילילו
נחתי ספיני ימא ארי אתבזיז מחוזי
תקפכון: ולולו יא אהל ספן אלבחר אד
נהב בלד עזכם: והיה ביום
ההוא ונשכחת צר שבעים שנה
כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה
יהיה לצר כשירת הזונה: ויהי בעדנא
ההוא ותתרחק צור שבעין שנין כיומי
מלכא חד מסוף שבעין שנין יהי
לצור כתושבחת נפקת ברא: ואדא
כאן דלך אלוקת תכרב צור סבעין סנה
כעמר אחד אלמלוך בעד סבעין סנה
יכון להא עודה כאמראה סואקה
קד נפית: קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען
תזכרי: אתחלפי יקריך איטלטלי למדינא
קרתא דהוית כנפקת ברא אתרחקת
הפוכי כינריך לאבלא וזמריך לאליא

למפלה ב̇ וסימנ׳ ערדו ארמנותיה שמה למפלה כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה מעזכן ל̇ בילדכן ל̇

מא אם ייעול דוכרניך ותציר כמן יקול
להא אחמלי אלעוד וטופי אלקריה וגוודי
אלאלחאן וכתרי מן אלגנא לכי תדכרי׃ והיה
מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר
ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות
הארץ על פני האדמה׃ ויהי מסוף
שבעין שנין ייעול דוכרנה דצור
לקדם יי ותתוב לאתרה ותהי מספקא
סחורא לכל מלכוות עממיא דעל אפי
ארעא׃ ובעד סבעין סנה יד׳כ׳ אללה
אהל צור ויורדהם אלי מתגרהם וימירון
גמיע ממאלך אלארץ אלדין קבאלה בלדהם׃
והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה
יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה
עתיק׃ ותהי סחורתה ואגרה קדישא
קדם יי לא יתאצר ולא יתגניז ארי
לדמשמשין קדם יי יהי אגרה למיכל
למסבע ולכסו דיקר׃ ויכון מתגרהם
וארבאחהם קד סאל רב אלגיוש לא תכזן
ולא תותק אלא תכון ללמקימין בין ידי
אללה יאכלון מנהא וישבעון ויתגטון
גטאא נסימא׃ הנה יהוה בוקק
הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישביה׃

הא יי מבזיז ית ארעא ומסר לה לסנאה
ותחפי בהתא אפי רברבהא על דעברו
על אוריתא ויבדר ית דיתבין בה׃ אן
אללה סיביח הדא אלבלד ויבלקה ויגייר
וגהה ויבדד אהלה׃ והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה כגברתה
כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה
כאשר נשה בו׃ ויהי חילונאה ככהנא
עבדא כריבוניה אמתא כמרתה זבנא
כמזבנא יזפא כמוזפא רשיא כמן
דרשי ביה׃ ויתסאוי אלעאמי ואלכאצי
אלעבד ומולאה ואלאמה וסיידתהא אל
משתרי ואלבאיע ואלמקרץ ואלמקתרץ
אלגרים ואלמראין לה׃ הבוק תבוק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה׃
אתבזזא תתבזיז ארעא ואתרשא
תתרש ארי יי מליל ית פתגמא הדין׃
ממא יבאח אלבלד אבאחה ויגנם גנמה
קאל אללה הדא אלקול׃ אבלה נבלה הארץ
אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם
הארץ׃ אתאבלת חרובת ארעא צדיאת
חרובת תבל ספו תקוף עמא דארעא׃
וקד חזן אהלהא וסקטו ואסתביח אהל
עמארתה וכזו ואנקצף ארפאע קומהם׃

סחרה ד׳ וסימנ׳ והיה סחרה ואתננה ב׳ בו כי טוב טעמה ... בוקק ב׳ ומל׳ וסימנ׳ גפן בוקק הנה יי בוקק הארץ ובולקה

והארץ חנפה תחת ישביה כי עברו
תורת חלפו חק הפרו ברית עולם׃ וארעא
חבת תחות יתבהא ארי עברו על אוריתא
אבטילו מועדיא אשניאו קימא דמן
עלמא׃ ממא תדנס כלדהס תחתהס
ותגאוזו אלשראיע ובדלו אלרסום ופסכו
עהד אלדהר׃ על כן אלה אכלה ארץ
ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי
ארץ ונשאר אנוש מזער׃ על כין
מן קדם מימר דשקר חרובת ארעא
וצדיאו דיתבין בה על כין ספו יתבי
ארעא ואשתאר אנשא כזעיר ולדלך
אחרג אכלאהלה חתי כוי סכנאה
ולדלך נכר אלמקימין בה ומא בקי מן
אנאסהם אלא קלילא׃ אבל תירוש
אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב׃ אתאבלו
כל שתי חמר ארי אתפריכו גופניא
אתאנחו כל חדי ליבא׃ וחזן דוי לעציר
ואנקצף דוי לגפאן ותנהד גמיע לפרחי
אלקלוב׃ שבת משוש תפים חדל שאון
עליזים שבת משוש כנור׃ בטילת
חדוות תופין אתמנעת אתלגושת
תקיפין פסקת חדוות כינרא׃ ועטל
סרור אלדפוף ואנתהא דוי לעזאף

ובטל סרור אלקיתאר׃ בשיר לא ישתו
יין ימר שכר לשתיו׃ על ידי זמר לא
ישתון חמר יימר עתיקא לשתוהי׃
ולא ישרב כמרא בגנא וצאר אלנביד
ימר שארבה׃ נשברה קרית תהו סגר
כל בית מבוא׃ איתברת קרתהון צדיאת
אתאחידו כל בתיא למיעל׃ ואנכסר
אהל קריה אלעבת וגלקת מנאזלהא
מן אלדכול׃ צוחה על היין בחוצות
ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ׃
מצוחין על חמרא בשוקיא שלימת
כל חדותא גלא כיע מן ארעא׃ וצאר
עלי אלכמור צראך פי אלאסואק וגאב
כל פרח וגלא סרור אלבלאד׃ נשאר בעיר
שמה ושאיה יכת שער׃ אשתאר
בקרתא צדו ואתרגושא בפיגור תרעין׃
ובקי פי אלקריה אלוחשה ואלבוא יחטם
מחאלהא׃ כי כה יהיה בקרב הארץ
בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם
כלה בציר׃ ארי כדין ישתארון יחידאין
צדיקיא בגו עלמא ביני מלכוותא
כביעור זיתא כעוללן בתר קטף׃ אומי
בקי הכדי פי וסט הדי אלבלד פי מאבין
האולי אלקום כנפץ אלזיתון או כלצל

אבל ג׳ וסימנ׳ תירוש אמללה עלין עמון וא׳ ואבל כל יושב בשיר ג׳ וסימנ׳ ישתו יין ויהין משרותים כל אלה על ידי

ארעא פרג׳ לקטאף׃ המה ישאו קולם
ירנו בגאון יהוה צהלו מים׃ אנון ירימון
קלהון ישבחון בשמא דיי יבועון
כמא דיבעו על גבורן דאתעבידא
להון על ימא׃ והם אדאירפעו אצואתהם
ירננון בקדרה אלה יצהלון מן אלבחאר׃
על כן באורים כבדו יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל׃ על כן במיתי
נהורא לצדיקיא ייקרון קדם יי בניסי
ימא יהון מודן ומברכין שמא דיי
אלהא דישראל׃ לדלך אכרמו אללה אל
אנתם פי אלאנואר מהמא פי גזאיר אלבחר
אסם אללה אלה ולי אסראיל׃

מכנף הארץ זמרת שמענו צבי
לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים
בגדו ובגד בוגדים בגדו׃ מבית מקדשא
דמיתמן עתיד למיפק חדוא לכל יתבי
ארעא תושבחא שמענא לצדיקיא
אמר נביא רז אגר לצדיקיא איתחזי
לי רז פורענו לרשיעיא אתגלי לי וי
לאנוסיא דמתאנסין ולבזוז בזוזין דהא
מתבזיז׃ מן אקטאר אלארץ סמענא
תסאביחא מנא לצאלחין פקלנא יא
צעפאה ויא ויאלאה וקת יגדר באלגאדרין
ויסכר באלמכארין׃ פחד ופחת ופח
עליך יושב הארץ׃ דחלא וכומצא
ומצדא עלך יתיב ארעא׃ ויכון לפזע
ואלפכות ואלפכאך עלי אהל אלארץ׃ והיה
הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה
מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום
נפתחו וירעשו מוסדי ארץ׃ ויהי דיערוק
מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק
מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי
גבורן בשמיא אתעבידא וזעו יסודי
ארעא׃ פיכון מן הרב מן צות אלפזעה
וקע פי פכה פאן הו צעד מן פכה עלק
בטאפך אד אנפתחת רואזן אלסמא ותזלזלת
אססאת אלארץ׃ רעה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה
ארץ׃ מזעתזע ארעא מנד תנוד ארעא
פירוק תתפריק ארעא׃ פתרצץ בעצהא
ותמזק בעצהא ותמייל בעצהא׃ נוע
תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה
וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף
קום׃ אשתדאה תשתדי ארעא כרויא
ותהי אזלא ואתיא כערסלא ויתקפון
עלה חובהא ותיפול ולא תוסיף למקם׃
ומן אהלהא מן אצטרב כאלסכראן

ולא תוסיף ד׳ וסימנהון נוע תנוע לשכלם שזפתו עד פה תבוא ס״ה ירעע התרעעה להתרעע כולהון חס ס״ה רזי ב׳ וסימ׳ ואמר רזי

ומנהם מן נאדר כאלערזאל ומנהם מן תקל
עליה דנבה פיקע ולא יעאוד אלקיאם׃
והיה ביום ההוא יפקד יהוה
על צבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃ ויהי בעידנא
ההוא יסער יי על חילות תוקפא
דיתבין בתוקפא ועל מלכי בני אנשא
דדיירין על ארעא׃ ואך וקתא יטלב
אללה גיוש אלסמא פי אלרפעה ומלוך
אלארץ פי אלהבוט׃ ואספו אספה אסיר
על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים
יפקדו׃ ויכנשונונון מכנש לבית
אסירי ויגלונון לבית עגנא ומסגי
יומין ייעול דוכרנכון׃ פיגמע גמיעהם
אסארי אלי אלחבס ותגלק דונהם
אלמגאלק ואלי זמאן טויל ידכרון׃ וחפרה
הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה
צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד׃ ויבהתון דפלחין לסיהרא
ויתכנעון דסגדין לשמשא ארי
תתגלי מלכותא דיי צבאות בטורא
דציון ובירושלם וקדם סבי עמיה
ביקר׃ ויכזי אלקמריון ויכיב אלשמסיון
אדי צהר מלך רב אלגיוש פי בלד ציון

וירושלם פיציר חדא עלמאיה אלכרם׃
יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא עצות
מרחק אמונה אמן׃ יי אלהי את ארוממנך
אודי שמך ארי עבדתא פרישן מלין
דאמרתא לאיתאה מלקדמין בכין
איתיתא וקיימתא׃ יתקול אלאמה אללהם
אנת רבי ארפע אסמך ואשכרך אד
צנעת אלאעגובאת ואלתקדיר אלדי
סבקת בה מן זמאן בעיד צאר חקא
מחקקא׃ כי שמת מעיר לגל קריה
בצורה למפלה ארמון זרים מעיר
לעולם לא יבנה׃ ארי שויתא קרוי
פצחין לגלין כרך תקיף לדמחמרא
בית דחלת עממיא בקרתא ירושלם
לעלם לא יתבני׃ אד צירת מן קרי
אלכפאר רדומא ואלחצינה מנהא ואקעה
ואמא קצורהם פהי מן קראהם לא
תבנא אבדא׃ על כן יכבדוך עם עז
קרית גוים עריצים ייראוך׃ על כין
ייקרון קדמך עם תקיף קרית עממין
חסינין ידחלון מן קדמך׃ ועלא דאך
יכרמך אגלא אעזא אלשעוב ואהל
בלד אלאמם אלאהבין יכאפונך׃ כי

יראוך ד וסימנ׳ למען למען יראוך עם שמש יכבדוך ... ואספו ב וסימנ׳ אספה אסיר על בור עמים ... וסגרו ב וס׳
על מסגר דלתים ...

היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח
עריצים כזרם קיר ארי הויתא תקוף
למסכין סעיד לחשיך בעדן עקא
כמא דמטמרין מן קדם זרמית כטלל
משרב כין מלי רשיעיא לצדיקיא
כזרמית דשקפא בכתול: אד כנת
עזא ללפקיר ומעזא ללמסכין פי
צירה וכאלכן מן אלהטול ואלצל מן אלסמום
ומא ראי אלצאלמין אלא כסיל מן סטח
חאיט: כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים
יענה: כשרב בארע צהיא אתלגושת
תקיפין תמאיך כטלל כית מקר
בארע משלהיא כין ניח רוחא לצדיקיא
כד ימאכון רשיעיא: ובאיזא דלך
כסמום פי מפאזאה כואך דוי אלגנין
תהזם וכצמר פי צל גים קטע אלצאלמין
יצהר: ועשה יהוה צבאות
לכל העמים בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים ממחים
שמרים מזקקים: ויעביד יי צבאות
לכל עממיא בטורא הדין שירו
וזמן מרמן דהיא דיקר ותהי להון

לקלן מחן דילא ישתיזבון מנהון
מחן דיסופון בהון: סיצנע רב אלגיוש
לגמיע אלאמם אלמקבל אליהודא אגבל
שראב מן אדהאן ודראדי תלך אדהאן
מדפאה ודראדי מצפאה: ובלע בהר
הזה פני הלוט הלוט על כל העמים
והמסכה הנסוכה על כל הגוים: ויסתלעמון
בטורא הדין אפי רבא דרב על כל
עממיא ואפי מלכא דשליט על כל
מלכותא: יהלך פיהא אוגוה אלמלתפה
אלמחתגבה ען גמיע אלשעוב ואלמסתור
דונהא סתורא ען גמיע אלאמם: בלע
המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל
כל הארץ כי יהוה דבר: יתנשון מותא
לעלמין וימחי יי אלהים דמעתא מעל
כל אפיא וחסודי עמיה יעדי מעל כל
ארעא ארי במימרא דיי גזיר כין: ויזיל
אלקצף גאיה אלזואל וימחו אללה תלך
אלדמוע ען גמיע אלוגוה ואלעאר ען
שעבה יזילה מן גמיע אלארץ כדא
קאל אללה: ואמר ביום ההוא
הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה
יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

ושמחה דקוינו לו ונרננה זה היום משכבי ונא שם נשמחה בן

ויימר בעדנא ההוא הא אלהנא דין
דסברנא ליה ויפרקיננא דין יי דהוינא
מסברין למימריה נבוע ונחדי בפורקניה:
ויקול אקום פי דלך אליום הו דא רבנא
אלדי רגונאה קד אגאתנא הדי רב יגב
אן נרגוה איצא חתי נסר ונפרח בגותה:
כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה:
ארי תתגלי גבורתא דיי בטורא הדין
וידדשון מואבאי באתרהון כמא
דמדדש תבנא בטינא: ואדא יחל
אמר אללה פי הדא אלגבל ינדק אלאמס
תחתה כאנדקאק אלתבן פי דארת אל
מדר: ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל גאותו עם
ארבות ידיו: ויפרש מחת גבורתיה
בינהון כמא דמפריש שייטא למישט
וימאיך יקריה עם אשיות ידוהי:
ויבסט קדרתה פי מא בינהם כמא
יבסט אלסאבח ידה פיסבח ויצע
אקתדארהם מע מכאתלה אידיהם:
ומבצר משגב חומתיך השח השפיל
הגיע לארץ עד עפר: וכרך תקוף
כרכי עממיא ימגר ירמי ימטי לארע

עד עפרא: וחצונהם ואלמניע מן
אסוארהם יכפצה ויצעה ויבלגה
אלי אלארץ אלי אלתראב:
ביום
ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה
עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל:
בעדנא ההוא ישבחון תושבחא הדא
בארעא דבית יהודה קרית תוקפא
לנא פורקן יתסס על שורהא ורחמין:
פי דלך אלוקת יסבח בהדי אלתסביח
ופי בלד יהודה יקולון אן לנא קריה
עז געל אללה עלא אסוארהא ופצולהא
אלגיאת: פתחו שערים ויבא גוי צדיק
שמר אמנים: פתחו תרעיא ויעול
עמא זכאה דנטרו אוריתא בלבב
שלים: אפתחו אלאבואב ידכל אלקביל
אלצאלח חאפץ אלאמאנה: יצר סמוך
תצר שלום שלום כי בך בטוח: בלבב
שלים נטרו שלמא שלמא יתעביד
להון ארי במימרך אתרחיצו: לכלק
מסנוד אליך תחפץ אלסלאם יא סלאם
אד ותקו בך: בטחו ביהוה עדי עד
כי ביה יהוה צור עולמים: אתרחיצו
על מימרא דיי לעלמא ולעלמי
עלמיא ארי בכין תתפרקון במימר

דחילא יי תקיף עלמיא: פיקולון כדאך
תקוכלה אלי אלדהר כמא אן באללה
אלאזלי אעתמאד אלעואלם: כי השח
ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה
ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר:
ארי אמאיך יתבי רומא קריא תקיפא
ימאכינה ירמינה עד ארעא ימטינה
עד עפרא: אד כפץ אהל אלארפאע
ואקרא אלמניעה פחטהא וו צעהא
עלא אלארץ ובלגהא אלי אלתראב:
תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים:
ידושינה רגלין רגלי צדיקיא פרסת
ענותניא חשיכי עמא: פצארת
אארגל תדוסהא כלא ארגל אלמסאכין
ואקדאמהם: ארח לצדיק מישרים
ישר מעגל צדיק תפלס: אורחת
צדיקיא כיונן אף עובדי אורחת
צדיקיא תתקין: טריק אלצאלח מסתקי
מא קד סקמת כדאך מסלך אלצאלחין:
אף ארח משפטיך יהוה קוינוך
לשמך ולזכרך תאות נפש: אף
לאורח דינך יי סברנא לשמך ולדוכרנך
חמידת נפשיא: ואיצא עלי סביל
אחכאמך יא רב רגונאך ואסמך

ודכרך שהוה נפוסנא: נפשי אויתך
בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי
כאשר משפטיך לארץ צדק למדו
ישבי תבל: נפשי מחמדא לצלאה
קדמך בליליא אף רוחי במעי מקדמא
לך ארי כמא דדינך תקנן לארעא
קושטא יתאלפון למעבד דדיירין
בתבל: יקול כל ואחד נפסי משתאקה
אליך לילא ורוחי פי גסמי תטלבך
נהארא לאן אחכאמך כמא הי פי
אארץ תעלם תעדילהא סאר אהל
אלדניא: יחן רשע בל למד צדק
בארץ נכחות יעול ובל יראה
גאות יהוה: יהבתא להון ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך
ולא תבו כל יומין דהוו קיימין יעבדון
קשוט על ארעא הוו שקרין אף
אנון לא יחזון בתושבחת יקרך יי:
ואמא אלצאלם פאנה יראף פלא יתעלם
אלתעדיל ופי מכאן אלצואב יגור
אלקצא ולא ירא קדרה אללה בחקהא:
יהוה רמה ידך בל יחזיון
יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך
תאכלם: יי כד תתגלי בגבורתך

צ׳ וחס׳ בעינין

ג׳ בטע׳ מלע׳

רמה ג׳ בטעמ׳ מלעל וסימ׳ ... כן יאמרו ותתפלל חנה יי׳ רמה ידך

לא איטבא לרחלך לא ינהר לסנאי עמך
יחזון רשיעיא ויבהתון פורענות עמא
תחפינון אף אשתא לבעלי דבבך
תשיצי: פיא רב אלדי לא ירון ארתפאע
קדרתך פינצרון ויכזון מן חסד אלקום
אבואך ואלנאר איצא תאכל אעדאך:
יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו
פעלת לנו: יי תתקין שלמא לנא ארי
בכל עדן חסור מחובנא אתעביד
עמנא: ותנצב אלסלאם לנא כמא טו
מא קצית גמיע חואיגנא: יהוה
אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד
בך נזכיר שמך: יי אלהנא שליטו בנא
עממיא למהוי עלנא רבונין בר מנך
ברם במימרך אנחנא רחיצין בשמך
אנחנא מודן: אלהם אנך רבנא אד
מלכנא סאדאת סואך לם נזל נדכר
אסמך וחדך: מתים בל יחיו רפאים
בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו: אינון פלחין למיתין דלא
ייחון לגיבריהון דלא יקומון בכין
כד תסער עליהון חוביהון ותשיצינון
ותוביד כל דכרנהון: והם אמואת
לא יחיון והלכא לא יקומון ולדלך

עאקבתהם פאנפלתהם ואבדת כל
דכר להם: יספת לגוי יהוה יספת לגוי
נכבדת רחקת כל קצוי ארץ: אתגליתא
לכנשא מבדרי עמך יי אף עתיד
את לקרבא גלותהון לאתגלאה בגבורתך
לרחקא כל רשיעיא לגיהנם: ועאודת
אלאמם יא רב כמא עאודתהא כמא
תעצמת בה ואבעדת אלכבראי אקאצי
אלארץ: יהוה בצר פקדוך
צקון לחש מוסרך למו: יי בעקא
הוו דכירין לרחלתך בעקתהון הוו
מלפין אלפן אוריתך בוחשי: אלהם
קומא דכרוך פי אלצר וצבו אלנתצבא
ענד תאדיבך להם: כמו הרה תקריב
ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו
מפניך יהוה: כמעדיא דבעדן מילדה
זיעא ומצוחא בחבלהא כין הוינא מן
קדם דחבנא קדמך יי: פקלו כחאמל
קד קרב ולאדהא פהי תטלק ותציח
מן מכאצהא כדאך כנא בין ידיך יא
רב: הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת
בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל:
אוחיתנא עקא כמעדיא דעדן מילדה
קליל כרוחא פורקן לא איתיאו ארעא

לא עבדו אף פרישן לא יכלון למעבד
דדירין בתבל׃ כאנא רחמלנא וטלקנא
וכאנא ולדנא ריחא ומע דאף לס נצנע
אהלא ארץ דוי גותנא ולא וקע לנא
סכאן ארניא כדלך׃ יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי
טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל׃
את הוא מחי מיתין גרמי נבילתהון
את מקים יתהון וישבחון קדמך כל
דהוו רמן בעפרא ארי טל נהור טלך
לעבדי אוריתך ורשיעיא די יהבתא
להון גבורא ואנון עברו על מימרך
לגיהנם תמסר׃ בל נסלך אן יחיא אמואת
קומך ותקים גתתהם בקולך תקייצו
ורננו יא סכאן אתראב ואד יכון נדא
אנואר נדאוך ואי ארץ תוקע אהלכין
לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע
עד יעבר זעם׃ איזיל עמי עביד לך
עובדין טבין דיגנון עלך בעדן עקא
איטמר כזעיר זמן עד דיעדי לוט׃
אמץ יא קומי אדכל פי כדרך ואגלק
באבך דונך אכתבי קליל כטרפה חתי
יגוזך אסכט׃ כי הנה יהוה יצא ממקמו
לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על
הרוגיה׃ ארי הא יי מתגלי מאתר
בית שכינתיה לאסערא חובי יתבי ארעא
עלוהי ותגלי ארעא על דם זכאי
דאתאשיד בה ולא תכסי עוד על
קטילהא׃ אן אלה סיכרג אמרא מן
סמאה ליעאקב בעץ אהל אארץ
בדנובהם פתכשף אארץ מעאציהם
ולא תגטי איצא מקתוליהם׃
ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו
הקשה והגדולה והחזקה על לויתן
נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון
והרג את התנין אשר בים׃ בעדנא
ההוא יסער יי בחרביה רבתא ותקיפתא
וחסינתא על מלכא דאתרבי כפרעה
מלכא קדמאה ועל מלכא דאתגאי
כסנחריב מלכא תנינא ויקטיל ית
מלכא דתקיף כתנינא די בימא׃ ואך
וקתא יעאקב אלה בסיפה אלצעב אל
כביר אלשדיד מן כאן ישבה אלמתחד
מן אלחיאת אלעארצה ואלמלתוי מנהא
אלמעוג ויקתל אלמשאכל לאלתנין אלדי
פי אלבחר׃ ביום ההוא כרם

וארץ ג׳ כי טל כי הנני בורא שמים לרוס וכל שמים וארץ כוו — ברח ג׳ חס׳ בל׳ מברה מן הקינה לויתן נחש ברח חללה ידו —

חמר ענו לה׃ בעדנא ההוא כנשתא
דישראל דהיא ככרם נצב בארע טבא
שבחו לה׃ ופי דלך אוקת ינבגי אן
תגיבון לאמה אלשביהה בכרמה אלכמר
ותערפונהא׃ אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום
אצרנה׃ אנא יי נטר להון קים אבהתהון
דלא אשיצינון ולא בזמן דאנון מרגזין
קדמי אנא משקי להון כס פורענותהון
אלא חוביהון גרמין לאתפרעא
מנהון כבר ליליו ויממ ממרי מגין
עליהון׃ אנא אלה חאפצהא ופי כל
טרפה אסקיהא שרבא ואחפצהא
אלליל ואלנהאר לילא יתוכל עליהא׃
חמה אין לי מי יתנני שמיר שית
במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד׃
הא גבורן סגי קדמי הלא אם ישוון
בית ישראל אפיהון למעבד אוריתא
אשלח רוגזי וחמתי בעממיא דמתגרן
בהון ואשיצינון כמא דמשיצי נורא
אשתא הובאי ובור כחדא׃ מן יגעלני
בכטאיה כאלחסך ואלקיצום פי מלחמה
אנאר בעד מא לם תכון לי חמייה עליהא
פבמקדאר כטוה אאגג גמיעהא׃ או

יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום
יעשה לי׃ או אם יתקפון בפתגמי
אוריתי יתעביד שלמא להון מכען
שלמא יתעביד להון׃ או יעוד פימסך
בעזי באן יעמל מעי בסלאמה תם
יסתעמלהא מעי בסלאמה, תם
יסתעמלהא מעי בסלאמה׃ הבאים
ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל
ומלאו פני תבל תנובה׃ יתכנשון
מביני גלותהון ויתובון לארעהון תמן
יתילדון דבית יעקב יפשון ויסגון דבית
ישראל וימלון אפי תבל בני בנין׃ פיכון
אלאתיון יענצרון מן אל יעקוב וינוורון
ויפרעון מן אלאסראיל וימלון צאהר
אלארץ נמוא׃ הכמכת מכהו
הכהו אם כהרג הרגיו הרג׃ הכמחתא
דהוה מחי מחוהי אם כקטול קטילוהי
אתקטיל׃ ויעתרפון באנה לם יצרבהם
כצרבה צארביהם ולם יקתלהם כקתל
מקתוליהם׃ בסאסאה בשלחה תריבנה
הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃ בסתא
דהויתא כאיל בה יכילון לך דהויתא
שלח ומעיק להון מיגי עליהון במילא
ומתקיף עליהון כיום לוט׃ ואנמי בכילה

בסקאה ק

תלאצמהא פי מיראנהא נחאהא
בריאחה לצעבה פי יום גנוב: לכן בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו
בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות
לא יקמו אשרים וחמנים: בכין כרא
ישתבקון חובי בית יעקב ודין כל עובדי
אסטיות חובוהי כשויותיה כל אבני
איגורא כאבני גיר מנפצן לא יתקיימון
אשיריא וחנסניא: ולדלך בהדה אלאלה
יגפר דנב יעקוב והדי מן תמרה זואל
כטאיאהם באן יציירו גמיע חגארה
אלמדאבח כחגארה אלגיר מצדעה
ולא תתבת אלסוארי ואלאנדאד: כי עיר
בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר
שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה
סעפיה: ארי קרתא דהות כריכא
בלחודהא תיתיב תהא מטלטלא ושביקא
כמדברא בה יגיחון צדיקיא ויבזון
נכסהא ויסופן משריתהא מלמפק:
אן תציר אלקריה אלחצינה לאעדאהם
מנפרדה ומאויהם מכלאה מתרוכה
כאלבר תרעא פיהא אלבהאים ותרבץ
חתי תפנא אגצאנהם: ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות

כמדבר ו וק׳ ימכר׳ משלח שם תכל עלמה אפשיטנה פרשתי

אתה כי לא עם בינות הוא על כן לא
ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: יתקצר
חילהון יבהתון בעובדיהון יתברון
נשיא עלן לבית דחלתהון ומלפן יתהון
ארי לא עם סכלתן אנון על כין לא
ירחים עליהון דעבדנון ודברנון לא
לא יחוס עליהון: ואדא יבסת זרועהם
תכסרת חתי תרכלהא אלנסא ותגניהא
ולאנהם שעב לא פהם להם לדאך לא
ירחמהם צאנעהם וכאלקהם לא ירופהם:
והיה ביום ההוא יחבט יהוה
משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ויהי
בעדנא ההוא יתרמון קטילין קדם יי
מכיף נהרא פרת עד נחלא דמצרים
ואתון תתקרבון חד לסטר חד בית ישראל:
ופי דאך אלוקת יכבטהם אללה מן תיאר
אלפראת אלי ואדי אלעריש ואנתם תלקטו
ואחדא ואחדא יא בני אסראיל:
והיה ביום ההוא יתקע בשופר
גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש בירושלם: ויהי
בעדנא ההוא יתקע בשופרא רבא

וייתון דגלו לארעא דאתור ודאטלטלו
לארעא דמצרים ויסגדון קדם יי בטורא
דקודשא בירושלם: ואך וקתא יצרב
פיה בבוק עטים חתי יאתי אלהאלכין
פי בלד אלגזירה ואלמדחוץ פי בלד
מצר פיסגדון ללה פי גבל אלקדס פי
ירושלם: הוי עטרת גאות
שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים הלומי
יין: ווי דיהיב כתרא לגיותנא טפשא
רבא דישראל ויהיב מצנפתא לרשיעא
דבית מקדשא תושבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כתישי חמר: ואויל
אלדי יתאג אלאקתדאר סכארי אלאפרים
ואלעצאבה אלסאקטה וסראה פכרהם
אלדי עלי רווס אלמקתדרין באלדהן אל
ממענין באלכמר: הנה חזק ואמץ
לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים הניח לארץ
ביד: הא מחן תקיפן וחסינן אתין מן
קדם יי כזרמית ברד בעלעול רוח
כזרמית מיין תקיפין שטפין כין ייתון
עליהון עממיא ויגלונון מארעהון
לארע אוחרי בחוביא דבידיהון: סיכן

אללה עליהם שדה אמר ותאייד כהאטל
אלברד ועאצף אלחתף וכסיל מא גזיר
גארף יורדה אלי אלארץ בקדרה: ברגלים
תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים:
ברגלין יתדש כתרא דגיותנא טפש
טפשא רבא דישראל: חתי תציר
באלרגלין תדאס תיגאן אלמקתדרין
סכארי אלאפרים: והיתה ציצת נבל
צבי תפארתו אשר על ראש גיא
שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה: ויהי דיהיב מצנפתא לרשיעא
דבית מקדשא תשבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כבכורא עד לא קיטא
דאם יחזי דחזי יתה כאילו היא בידיה
יבלעינה: ותציר אלעצאבה אלסאקטה
וסראה אלפכר אלואתי עלי רווס אלמק
תדרין באלדהאן כתמרה הרפה קבל
אלציף אלדי אדי נטרהא אלנאטר פמן
אן תבקי פי כפה יבלעהא סריעה:
ביום ההוא יהיה יהוה צבאות
לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר
עמו: בעדנא ההוא יהי משיחא דיי
צבאות לכליל דחדוא ולכתר

196

דתשבחא לשארא דעמיה: פי דלך
אוקת יכון אמר אללה תאגא סריו ועצאבה
פכר לבקיא שעבה: ולרוח משפט
ליושב על המשפט ולגבורה משיבי
מלחמה שערה: ולמימר קשוט דדין
לדתיבין בבית דינא למדן דין דקשוט
ולמתן נצחנא לדנפקין בקרבא לאתבותהון
בשלם לבתיהון: וראי חכם למן יגלס
פי אלחכם וגברוה למן ירד אלחרב ען
אלמחא: וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר
נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו
בראה פקו פליליה: ואף אלין בחמרא וחק
רוו ובעתיקא אסתלעמו מן חמר
טעו מן עתיק אתפניאו בתר מיכל
בסיס טעו דיינהא: והאולי איצא זלו
פי אלכמור וצלו פי אלמסכר אימה
ומפתיין סהו מן קבל אלנביד והלכו מן
אלשראב וצלו מן סאיר אלמסכראת
חתי גלטו פי אלמשאהד פצלא עלי
תסיוף אלפתוא: כי כל שלחנות מלאו
קיא צאה בלי מקום: ארי כל פתורהון
מלן מיכל מגעל ומשקץ לית להון
אתר דנקי מן אונס: וגמיע מואידהם

ממלוה קיא וקדרא ליס מוצע בלא
דאך: את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים: למן דאתיהיבת אוריתא
ומן אתפקד למסבר חוכמא הלא לבית
ישראל דרחימין מכל עממיא וחביבין
מכל מלכוותא: או ידל מנהם במערפה
או יפהם אלאכבאר והם כאנהם מפטומין
מן אללבן ומנקולין מן אלתדאיא: כי צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם: אנון אתפקדו למעבד
אוריתא ומא דאתפקדו לא צביאו
למעבד אתנביאו עליהון נבייא
דאם יתובון ולמילי נבייא לא קבילו
הליכו ברעות נפשהון ולא חמידו
למעבד רעותי סברו דיתקיים להון
פולחן טעותא ולא סברו לפלחן בית
מקדשי כזעיר הוה בעיניהון בית
מקדשי למפלח תמן כזעיר הוה
בעיניהון שכינתי תמן: יצעון שרעא
באיזא שרעא וחכמא נציר חכם
וקליל מן הדא כקליל מן הדא: כי
בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר
אל העם הזה: ארי בשנוי ממלל

ובריישין תולעבא הוו מרעגין לקביל
נביא דמתנבן להון עמא הדין פאנס
בלגה אעגמייה אובלסאן אבר
יבאטבון הדה אמה׃ אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף
וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע׃ דאמרין
להון נביא דין בית מקדשא פלחו
ביה ודא אחסנת בית נחא ולא אבו
לקבלא אולפן׃ אדין קיל להם אריחו
אתעב בהדה אראחה והדה ארעה ולם
ישוא אקבול׃ והיה להם דבר יהוה צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור
ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ ודין יהי כס
פורענותהון על דעברו על פתגמא
דישו ועל דאתפקדו למעבד אוריתא
ומא דאתפקדו לא צביאו למעבד
בכין יתמסרון לעממיא דלא ידעו
אוריתא ועל דהליכו ברעות נפשהון
ולא חמידו למעבד רעותי בכין יסבלון
לסעיד בעדן דאיתי עליהון עקא
ולא יהי להון סעיד וסמיך ועל דהוה
זעיר בעיניהון בית מקדשי למפלח
תמן בכין ישתארון כזעיר ביני

עממיא דיגלון לתמן בדיל דיהכון
ויתקלון לאחרא ויתברון ויתצדון
ויתאחדון׃ וצאר ענדהם כלאם אלה
אמר לא אמר ואנהי לא נהי וזועד
לא ועד וזועיד לא ועיד הדא מסתגר
והדי מסתסגר לכי יהרבו ויעתרו
ויקעו אי וראהם ויוהקו ויעלקו׃
לכן שמעו דבר יהוה אנשי
לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃ ג
בכין קבילו פתגמא דישגברין רשיען
שלטוני עמא הדין דבירושלם׃
לדאך אסמעו כלאם אלה יא דוי אהל
סימא סלאטין האולי אקום אדי פי
ירושלם׃ כי אמרתם כרתנו ברית את
מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוט ק
שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו יעבור ק
כזב מחסנו ובשקר נסתרנו׃ ארי
אמרתון גזרנא קים עם קטלא ועם
מחבלא עבדנא שלמא מחת סנאה
ארי תיתי עליכון כנחל מגבר דאתון
אמרין לא תיתי עלנא ארי שוינא
בכדב רוחצננא ובגין שקרין איטמרנא׃
פאן קלתם אנא קד עהדנא עהדא
מע אמות ותנענא מיתאקא מן אתרי

שמוע ד׳ מל׳ וסימנה׳ פשחור המרגעה כי עם מרי הוא וסור לבלתי שמוע ׃ שער ב׳ כת׳ שין בעלעולא וסימנה׳ ושער קטב אחזו שער׃

197

ואלסוט אלגאר אדא ימר לא יאתינא
אד צירנא אלכדב מכננא ובאלבאטל
אנסתארנא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין
לא יחיש׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
האנא ממני בציון מלך מלך תקיף
גיבר ואימתן אתקפינה ואחסנינה
אמר נביא וצדיקיא דהימינו באלין
במיתי עקא לא יזדעזעון׃ לאן הכדי
יקול אללה האנא ראסס פי ציון חגרא
הו חגר צנאס פי זאויה עזיזה פי
אואן מבני חית יכון אלמומן לא יסרע
איה׃ ושמתי משפט לקו וצדקה
למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
מים ישטפו׃ ואשוי דינא תקין כחוט
בננא וזכותא כאבן משקולתא וידלק
רוגזי ברוחצן כדביכון ועל דאיטמרתון
מן קדם מעיקא יתכון עממין יגלון׃
ואציר אלחכם כאלכיט קאיסא ואלעדל
כאלשאקול ואזנא פי גרף אלברד מכננא
מן אלכדב וסתרה יגרה אלמא׃ וכפר בריתכם
את מות וחזותכם את שאול לא תקום
שוט שוטף כי יעבר והייתם לו

למרמס׃ ויבטל קימכון דעם קטולא
ושלמכון דעם מחבלא לא יתקיים
מחת סנאה ארי תיתי עליכון כנחל
מגבר ותהון ליה לדיש׃ פירהץ עהדכם
אלדי מע אלמות ומיתאקכם אלדי מע אלתרי
לא יתבת פאלסוט אלגאר אדי ימר בכם
תצירו לה דוסא׃ מדי עברו יקח אתכם
כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה
והיה רק זועה הבין שמועה׃ בזמן
מעדוהי יגלי יתכון ארי בצפר בצפר
יעדי בימם ובלילי ויהי עד לא ימטי
זמן לוטא תסתכלון במלי נביא׃
פיאולחין מן מרה יאכדכם תם ימר
בכם יומא בעד יום נהארא ולילא
פיכון אלתזעזע אלמחץ למפהמי אלאכבאר
כדלך׃ כי קצר המצע מהשתרע והמסכה
צרה כהתכנס׃ ארי יתקצר חילהון
משעבוד תקיף ושלטון מעיק יסגי
מרוא׃ פאן קד קצר אלבסאט מן אלאס
תרכא ואלסתר קד צאק מן אלאגתמאע׃
כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון
ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד
עבדתו נכריה עבדתו׃ ארי כמא דזעו
טוריא כד אתגלי יקרא דיי ביומי עזיה

הבין ה׳ וקימכ׳ הוון כלביא שאלין חכמתא לקוקיא

מלכא ובנסין דעבד ליהושע במישר
גבעון לאתפרעא מרשיעיא דעברו
על מימריה כין יתגלי לאתפרעא
מדעבדין עובדין נוכראין עובדיהון
ומדפלחין פולחן טעותא פולחנהון׃ אין
כמא כאן כי גבל פרצים יקום בהם אלה
וכמא כאן כי עמק גבעון ירגזהם ויצנע
בהם צנאיעא מגאנבא עאדתה ויעמל
בהם אעמאא גריבא מן אעמאה׃ ועתה
אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי
כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה
צבאות על כל הארץ׃ וכען לא תתלשון
דלמא יתקפון יסוריכון ארי גמירא
ושיצאה שמעית מן קדם יי אלהים
צבאות על כל יתבי ארעא׃ ואן לא
תתדאהו כי לא תשתד אדאבכם פאני
סמעת מן ענד אלה רב אלגיוש פנאא
ובתרא לגמיע אהל הדא אלבלד׃ האזינו
ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃
אמר נביא אציתו ושמעו קלי אתפנו
וקבילו למימרי׃ כלאנצתו ואסמעו
צותי ואצגו ואסמעו מקאלתי׃ הכל
היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד
אדמתו׃ בכל עדן מתנבן נביא לאלפא

מא אם יתפתחן אודני חייביא ויקבלון
אולפן׃ אכל אנה אד יחרת אלפלאח ליזרע
יפתח רוצתה ויכרבהא׃ הלא אם שוה
פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם
חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו׃
הלא אם ישוון בית ישראל אפיהון
למעבד אוריתא יתוב ויכנוש יתהון
מביני עממיא דאנון מבדרין ביניהון
הא כקצחא וככמונא דמזדריק
ויקריב יתהון זרעין זרעין לשבטיהון
הא כזרעי חטין על לוגנין וסערין על
סימנין וכונתין על תחומין׃ אלא אנה
לא בד אן יסוי וגההא ויבדר פיהא מן
אלקצח ואלכמון ויציר אלחנטה עזלא
ואלשעיר עלאמאת ואלכרסנה פי תכום׃
ויסרו למשפט אלהיו יורנו׃ הא כל
אלין להון אולפן דדין דידעון דאלהא
מחוי להון אורחא דתקנא דיהכון בה׃
כמא אדבה הו ואסירה ודלה רבה׃ כי
לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה
על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח
וכמן בשבט׃ ארי לא במורגי ברזלא
מדרכין קצחא וגלגלי עגלא על
כמונא מחזרין ארי בחוטרא חבטין

וישדד ג׳ בלי״ש וסימנ׳ … הא כלי ומא עגלתא קטירא

קצחא וכמונא במחבוטא ומן לחבוב
מא לא ידוס בגראר ולא ידור עליה
לולב לעגל מתל לקצח ולכמון בל
יכבטאן בעצא או קציב: לחם יודק
כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו: ית
עיבורא מדרכין אף יתיה ארי לא
לעלמא אדרכא ידרכוניה ומבלביל
בגלגלי עגלתיה ומפריש ית עיבורא
ומפרח ית דוקא: ואבר ועלי אנה ירק
פאנה ליס לי גאיה ירוסה בל יהים
לולב לעגלה ומרכבה פלא תדקה:
גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה
הפליא עצה הגדיל תושיה: אף דא
מן קדם יי צבאות נפקת דאתקין
עלמא במחשבת דעתיה רבתא
אסגי עובדי ברישית בסגי חכמתיה:
והדה אלמקאלה מן ענד רב אלגיוש כרגת
ממא ביין אלחכמה וכתר אלפקה:
הוי אריאל אריאל קרית
חנה דוד ספו שנה על שנה חגים
ינקפו: וי מדבחא מדבחא דבנו
בקרתא דשרא בה דויד מן קדם
כנישת משרין דמתכנשין עלה

בשנא בין חגין יבטלון: יא איה
אלמוסם מוסם אלקריה אלתי נזלהא
דאוד באצאפה סנה אלי סנה יחדק
בהא אלחאג: והציקותי לאריאל והיתה
תאניה ואניה והיתה לי כאריאל:
ואעיק לקרתא דמדבחא בה ותהי
צדיא ורוקניא ותהי מקפא קדמי דם
קטילין כאקפות מדבחא דם נכסת
קודשיא ביומא דחגא סחור סחור:
לאצייקן עלי דאת אלמואסם פינהא
אתרחה ואצגנה פתציר כאלמוסם אלי
תקדמהא: וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקימתי עליך מצרות:
ואשרי עלך משרין ואבני עלך
כרקום ואצבר עלך מליתא: ואנזל
קומא עליך כאסכאן פיחאצרונך
כאלמנתצב ויוקפן עליך אלמחאפץ:
ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח
אמרתך והיה כאוב מארץ קולך
ומעפר אמרתך תצפצף: ותמאכין
מארעא תמללין ומעפרא ינצפן
מילך ויהי כאוב מארעא קליך
ומעפרא מילך ינצפן: ותתצעין חתי
תתכלמין מן אלארץ ואי אתראב ינכפץ

מצב ג וסימנה׳ סלה אשר בשכם ונתתי׳ ומעפר ג וסימנה׳ ושפלת ב בן אחר יעמחן

קולך פי צירחלה כתנגים למשעוד
או כתצויץ למוצוץ׃ והיה כאבק
דק המון זריך וכמץ עבר המון
עריצים והיה לפתע פתאם׃ ויהי כאבק
דקיק המון מבדריך וכמוץ דעדי
אתרגושת תקיפין ויהי בתכיפ אתרגושא׃
תם יציר כאלרקאק מן אלגבאר גמהור
אלאגנביין אלגאיזין וכמוץ מאר גמהור
מרהביך פמא תכון אלא בגתה אלא
גפלה׃ מעם יהוה צבאות תפקד
ברעם וברעש וקול גדול סופה
וסערה ולהב אש אוכלה׃ מן קדם
יי צבאות תתפקיד ברעם ובזיע
וקל סגי בעלעול ובכרוח ושלהובי
אשא דמשיציא׃ תדכר מן ענד רב
אלגיוש ברעוד וזלאזל ואצואת
עצימה וזואבע ועואצף ולהיב
נאר אכלה׃ והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים הצבאים על אריאל
וכל צביה ומצדתה והמציקים לה׃
ויהי כמחלם הרהור לילי המון כל
עממיא דמתכנשין על קרתא
דמדבחא בה וכל חיליהון ומשריתהון
ודמעיקין להון׃ ויציר כחלם ראי פי

אלליל גמהור גמיע אלאמם אלמתגיישין
עלי דאת אלמוסס וגמיע מרידיהא
לאשר ומעתמדיהא ואלמציקין עליהא׃
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל
הגוים הצבאים על הר ציון׃ ויהי
כמא דיחלום כפנא והא אכיל ומיתער
וחסירא נפשיה וכמא דיחלום צהיא
והא שתי ומיתער והוא משלהי
ונפשיה משלהיא כין יהי המון כל
עממיא דמתכנשין על טורא דציון׃
פיכון כמא ירא אלגאיע פי חלמה
כאנה יאכל פיסתיקץ פאדי בנפסה
פארגה וכמא ירא אלעטשאן פי חלמה
כאנה ישרב פיסתיקץ פאדא בה לגב
ונפסה מתלציה כדאך יכון גמהור
גמיע אלאמם אלמתגיישין עלי גבל
ציון׃ התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו
ולא שכר׃ אתלפו שהו אשתגישו
ואשתמימו רוו ולא מן חמר טעו ולא
מן עתיק׃ תלבתו אלקום ואבהתו וארתבכו

כחלום ג וסימנ׳ חזיון לילה מהקיץ יעוף הצבאים ג וחד מן האנשים על אריאל על הר ציון

תם אלקוס סכארא מן גיר כמר אצטרבו
בלא נביד׳ כי נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים
ואת ראשיכם החזים כסה׳ ארי רמא
בינכון יי רוח דטעו ואטמר מנכון
ית נביא ית ספריא וית מלפיא דהוו
מלפין לכון אולפן אוריתא טמר׳
כאן אלה קד אפרג עליכם מן ריח
סבאת מא גמץ בה עיונכם אי אלאנביא
ואהל אלוחי אי רויסאכם קד חגבהם
ענכם׳ ותהי לכם חזות הכל כדברי
הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא יתיר ה׳
אוכל כי חתום הוא׳ והות לכון נבואת
כולא כפתגמי ספרא דחתים דאם
יתנון יתיה לדידע ספרא למימר
קרי כען דין ויימר לית אנא יכל ארי
חתים הוא׳ פצאר לכם גמיע אלוחי
מגהולא כאלכבאר כתאב מכתום
אלדי אן דפע אלי מן יחסן אלכתאבה
וקיל לה אקרא הדה פאנה יקול לא
אטיק לאנה מכתום׳ ונתן הספר על
אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא ידעתי ספר׳ ויתיהיב

ספרא לדלא ידע ספרא למימר
קרי כען דין ויימר לית אנא ידע
ספרא׳ פכיף אן הו דפע אלי מן לא
יחסן אלכתאבה וקיל לה אקרא הדא
פאנה יקול לא אערף אלכט בתה׳ ויאמר
יהוה יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי ומ׳
יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׳ ב׳ ואפריים
ואמר יי חלף דאתרב עמא הדין
בפומהון ובספותהון מיקרין קדמי
ולבהון אתרחק מדחלתי והות דחלתהון
קדמי כתפקידת גברין מלפין׳ פקאל
אלה לאגל מא קדם עלי האולי אלקום
פהם יכרמוני באפואההם ושפתיהם
וקלובהם מבעדה עני וצארה תקואהם
לי כפרץ אלנאס אלמכלף׳ לכן הנני
יוסף להפליא את העם הזה הפלא
ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת ג׳ חס׳ ו׳
נבניו תסתתר׳ בכין האנא מוסיף
למחי ית עמא הדין מחן מפרשן
ותיבד חכמתא מחכימיהון וסכלתנותא
מסכלתנותהון תטמר׳ לדלך האנא
מזידהם מן אלאכפא ואלאגבא פי מצאח
דניאהם חתי תציע בה חכמה חכמאהם

ואבדה ג׳ וסימנ׳ חכמין שארית יהודה יבשו עינמו ותינו

וינסתר ענדה פהם פהמאיהם׃
הוי המעמיקים מיהוה
לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי ידענו׃ ווי דמעמקין
לאטמרא עיצא מן קדם יי והון כד
בקבלא עובדיהון ואמרין לית דחזי
לנא ולית דידע בעובדנא׃ ואויל
אלמעמקין אמורהם מן רבהם
ויסתרון משורתהם ותכון פי אלצלאם
אעמאלהם ויקולון מן יראנא ומן יערפנא׃
הפככם אם כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא עשני
ויצר אמר ליצרו לא הבין׃ הלמהפך
עובדיכון אתון בען הא כמא
דטינא ביד פחרא כין אתון חשיבין
קדמי האפשר דיימר טינא לעבדיה
לא עבדתני ובריתא דתימר לברהא
לא אחכימת לי׃ אעלמו אנמא יחסב
תקלבכם כטין אלפכראני וכמא יקול
אלמצנוע ען צאנעה אנה לם יצנעני
כדאך יקול אלמכלוק ען כאלקה אנה
לם יפהמני׃ הלא עוד מעט מזער
ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער
יחשב׃ הלא עוד ציבחד כזעיר

ויתוב לבנן למהוי ככרמלא וכרמלא
לקרוין סגיאין יתיב׃ אלא אנמא בקי
קלילא יסירא חתי יעוד אללבנאן
פיציר כאלכרמל ויחסב כאלכרמל
מקאם אלשערי׃ ושמעו ביום ההוא
החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך
עיני עורים תראינה׃ וישמעון ביומא
ההוא דכחרשין מלי ספר ומקבל
ומחשוך עיני סמן יחזיין׃ פיסמע
דאך אליום אלמתצאממין אלדי פי אל-
כתאב ומן אלאפל ואלצלאם עיון אלעמי
ינצרון׃ ויספו ענוים ביהוה שמחה
ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃
ויוספון מקבלי עולבן במימרא
דיי חדוא וחשיכי בני אנשא במימר
קדישא דישראל יבועון׃ ויזדאד
אלכאשעין באללה פרחא ואלמתואצעין
מן אלנאס בקדוס אסראיל יסרון׃ כי
אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי
און׃ ארי סף מעיקא ואשתיצי בזזא
וספו כל דהוו משחרין למינס׃ אד
כלי אלראהבין ופני אלהאזי ואנקטע
כל אלמראקבין עלי אלגור׃ מחטיאי
אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון

ויטו בתהו צדיק׃ מחייבין בני אנשא
במליהון ולדמוכח להון בית דינא
פתגמי אוריתא בען ליה תקלא
ואסטיאו בשקר דין זכאין׃ אלדין כאנו
יכטון אלנאס פי אלכלאם ועלי אלואעט
פי אלמחאל יתצאעבון וקד מיילו אלזכי
פי אלמחאל מן אלקול׃ לכן כה
אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה
את אברהם לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחורו׃ בכין כדנן אמר
יי על בית יעקב דפרק ית אברהם
לא מכען יבהתון דבית יעקב לא
מכען אפיהון ישתנין׃ ולדלך הכדי
קאל אללה ען סאיר אל יעקוב כמא פדא
אלאבראהים אנהם לא יכזון דלך אן
ולא תביץ וגוההם כגלא׃ כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי
והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו׃ ארי במחזוהי גבורן
דאתעביד לבנוהי טבות אברהם
לזרעיה בתרוהי על ארעהון בינהון
יקדשון שמי ויימרון קדיש קדישא
דיעקב ועל אלהא דישראל יימרון
תקיף׃ בל אלא ראת נאשיתהם

צנעי פימא בינהם יקדסון אסמי
פיקדסון כראך קדוס יעקוב ויהבון
אלאה אסראיל׃ וידעו תעי רוח בינה
והגנים ילמדו לקח׃ וידעון דלא
אליפו רוח דטוכלתנו ודהוו אמרין
לית כל אלין יקבלון אולפן׃ ויערפו
צאלו אלראי אלפהם ואלמתכרסין יתעלמו
אלבת׃ הוי בנים סוררים
נאם יהוה לעשות עצה ולא מני
ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת׃ ויי בניא מרודיא
אמר יי למעבד עיצא ולא ממימרי
ולאתמלכא מלך ולא שאלין בנביי
בדיל לאוספא חובין על חובי נפשהון׃
ווילבנין זאילין יקול אללה אד יצנעון
משורה וליס מני ויכתצון כאצה
בגיר ראיי לקבלאן יזידון כטאיא
עלי כטאיאהם׃ ההלכים לרדת מצרים
ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה
ולחסות בצל מצרים׃ דאזלין למיחת
למצרים ובפתגמי נביי לא שאילו
לאיתקפא בתקוף פרעה ולאתלחצא
בטלל מצרים׃ אלמאצין לינזלון מצרא
ולם יסאלון ען אמרי ליעתזון בעז

ילדיו ג וסימנ׳ בראתו אחד עשר ילדי לערב בתהל חק

פרעון ויסתכלון פי מצר׃ והיה לכם
מעוז פרעה לבשת והחסות בצל
מצרים לכלמה׃ ויהי לכון תקוף פרעה
לבהתא ולאתרחצא בטלל מצרים
לאתכנעו׃ סיכון לכם עז פרעון כ'יבה
וכן צ'ל מצר כ'זיא׃ כי היו בצען שריו
ומלאכיו חנס יגיעו׃ ארי הוו בטאניס
רברבוהי ואזגדוהי עד תחפנחס מטו׃
כמא כאן פי צאן חצ'רו ויסאהם ורסלהם
אלי יבלגון אלי בהנסא׃ כל הבאיש על הובאיש ל׳ ק׳ ומ׳ל
עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל
כי לבשת וגם לחרפה׃ כולהון אזלין
למיבהת לות עמא דלא יהנון להון
לא לסעיד ולא להנאה ארי לבהתא
ואף לחיסודין׃ ובאיזא מא עצונו לחצ'
קומא לא ינפעוהם אד' לא לעון ולא
לנפע בל לכ'יבה ועאר איצ'א׃
משא בהמות נגב בארץ
צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה
ושרף מעופף ישאו על כתף עירים עירים ה׳ ק׳
חיליהם ועל דבשת גמלים אוצרתם
על עם לא יועילו׃ נטלין על בעיריהון
באורח דרומא בארע עקא ועיק
אתר דאריי בראיון וחיוון חרמנין

מפרתין נטלין על כתף עלין נכסיהון
ועל חטורית גמלין מא דבאוצריהון
מובלין לעם דלא יהנון להון׃ אד'
תחמל אלדואב פי צחאריהם ופי ארץ
צ'יקה שדידה יאתי אלשביה באללבו
ואלליות מנהם ואלממתל באלאפעא
ואלמחרק אלטיאר פיחמלון עלי צ'הור
אלגחאש אתאתהם ועלי סנאם אלאבל
כ'זאינהם אלי קום לא ינפעוהם׃ ומצרים
הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת ג׳ ב׳
רהב הם שבת׃ ומצראי למא וריקנו וחק
סעדהון בכין ערעית מנהון קטילין איש ו׳
זמנין אתי עליהון׃ ואלמצריון הבא את
ומחאל יעאונוהם ולד'לך אסמיתהם רעהו
אן אלמקאם ענדהם פתנה׃ עתה בוא
כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה
ותהי ליום אחרון לעד עד עולם׃ כען י׳
עול כתוב על לוח בינהון ועל שטין רפי
דספר רשום ותהי ליום דין לסהדו
קדמי עד עלמא׃ אלאן אמץ' אכתבהא
עלי לוח ענדהם וארסמהא פי כתאב
תכון אלי גיל אלאכ'יר אלדהר ואלאבד׃ כי
עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא
אבו שמוע תורת יהוה׃ ארי עם סרבן ד׳ מ׳ל

לזאת ג׳ וסימנה׳ ול׳ו שת לבו לכן קראתי אי לזאת

אנון בניא כדביא בניא דלא אבו לקבלא
אולפן אוריתא דיי׳ אנהם שעב מכאלף
ובנין גאחדין בנין לם ישו קבול תוראת
אלה׳ אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים
לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו
מהתלות׳ דאמרין לנביא לא תתנבון
ולמלפיא לא תלפון לנא אוריתא כסתמן
מלילו עמנא אשתעו לנא שוניין׳ אדיין
קאלו לנאצרין לא תנצרו לנא ולדוי אוחי
לא תאתונא בוחי צואב כלמונא בליין
ובוחי דו סכריה׳ סורו מני דרך הטו מני
ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל׳
אסטונא מאורחא דתקנא אבטלונא
ממסרתא ארחיקו מן קדמנא ית
מימר קדישא דישראל׳ אזילו מן אלסביל
ומילונא מן אלטריק ועטלו מן תגאהנא
דכר קדוס אסראיל׳ לכן כה
אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר
הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו׳
בכין כדנן אמר קדישא דישראל חלף
דקצתון בפתגמא הדין ואתרחיצתון
בשקרא ובאונסא ואסתמכתון עלוהי׳
לדלך קאל קדוס אסראיל לאגל מא
זהדתם בהדא אלאמר ותקתם באלגשם

סורן אזנכם משכיל

חלקות ג׳ וסימנ׳ דברו לנו שפת חלקות יכרת יי׳ כל

ואלרואג ותוכלתם עליה׳ לכן יהיה לכם
העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם לפתע יבא שברה׳
בכין יהי לכון חובא הדין ככרך דחרוב
ואתחמר כשור מתקף דבתכיף שלו
ייתי תברה׳ לדלך יכון לכם הדא אלדנב
כתלמה ואהיה ואקעה מן סור מניע
יאתי בגתה או גפלה יאתי כסרהא׳
ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא
יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות
אש מיקוד ולחשף מים מגבא׳ ותבריה
כתיבור מן דחסף דמידקק לא בחיס
דלא ישתכח בדיקוקיה חסף למחתי
נור ממבעור ולמזלח מיין מפציד׳
פתכסרהם ככסר צרף פכאר מדקוק
בגיר שפקה ולא יגד מן דקיקה כזפה
נאפעה ליחתא בהא נאר מן מוקד או
ינזח בהא מאא מן גאביה׳
כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל
בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה
תהיה גבורתכם ולא אביתם׳ אדי כדנן
אמר יי׳ אלהים קדישא דישראל אמרית
דתתובון לאוריתי תנוחון תתפרקון
תשקטון תשרון לרוחצן תהון גיברין

ולא אביתון׃ לאן כדי קא אלהא רב
קדוש אסראיל בתובה ורואחה תגאתון
בקראר ומיתאק תכון גברוותכם
פלם תשו דלך׃ ותאמרו לא כי על
סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב
על כן יקלו רודפיכם׃ ואמרתון לא אלהין
על סוסון נערוק על כין תערקון ועל
קלילין נרכוב על כין יהון קלילין רדפיכון׃
בלקלתם לא אלא עלי אכיל נהרב
פלדלך תהרבון ועלי כת נרכב פלזון
יכת כאבוכם׃ אלף אחד מפני גערת
אחד מפני גערת חמשה תנסו עד
אם נותרתם כתרן על ראש ההר
וכנס על הגבעה׃ אלפא חדא מן קדם
מזופית חד מן קדם מזופית חמשה
תערקון עד אם דתשארון כבוערא
על ריש טורא וכאתא על רמתא׃
חתי ינהזם מנכם אלף מן קבל זגרה
ואחד וכלכם תפרון מן זגרה כמס
וחתי תבקון כדקל עלי ראס גבלאו
כעלם עלי ראביה׃ ולכן יחכה יהוה
לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי
משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ ובכין
עתיד יי למחס עליהון ותקיף הוא

דירחים עליכון ארי אלהא עביד
דינא יי טובי צדיקיא דמסברין
לפרקניה׃ ואנמא יפעל אלה דלך
בכם לינצרכם ראפתה ויתעצם פינס
לירחמכם לאן אלה רב חכם טובא
מן ינתצרה׃ כי עם בציון
ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון
יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך׃
ארי עמא בציון יתיב בירושלם
מבכא לא תבכי רחמא ירחים עלך
קל צלותך יקביל ויעביד בעותך׃
ואנך יא קום מסתקים פי ציון ופי
ירושלם ובכא לא תבכי אד יחן עליך
ענד צראכך ואדא סמע מנך אגאבך׃
ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את
מוריך׃ ויתין לכון יי ית נכסי סנאה
וביזת מעיקא ולא יסליק עוד שכינתיה
מבית מקדשא ויהוין עינך חזין
ית שכינתא בבית מקדשא׃ ויעטיך
טעאמא וקותא ומאא מקתרא ולא
יצם ענך דאך בל תכון עינאך תנטר
מהאריך׃ ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי

תאמינו וכי תשמאילו׃ ואדנך ישמען
פתגמא מבתרך למימר הדא אורחא
דתקנא הליכו בה לא תסטון מניה
לימינא ולסמלא׃ ואדנך תסמען קול
מן יקול לך מן וראך הדא אטריק
אסלכו פיה אמא ימנה או יסרה׃
וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה
צא תאמר לו׃ ותסאבון ית חיפוי
צלמי כספכון וית תקון מתכת דהבכון
תרחקונונון כמא דמרחקין ית
טומאתא כין תרחקונונון׃ פאן אנתם
נגסתם פסול פצצכם וגשאהם ומסב
וכאת דהבכם וושיהם וגאנבתמוהא
כאלחאיץ וקלתם אכרגוהא ענא׃ ונתן
מטר זרעך אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה דשן
ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר
נרחב׃ ויתין מטר ארעך דתזרע
ית ארעא ועיבור עללא יסגי בארעא
ויהי פרנוס וטב יתפרנסון צדיקיא
מגיתיהון בעדנא ההוא שמן רכיכין
ופטימין׃ ונזלת מטר גיתכם כמא
תזרעון אלארץ פיכון טעאם גלתהא

דסמה סמינה ותרעא מאשיתכם
דאך אוקת פי מרג ואסע׃ והאלפים
והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ
יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה׃
ותוריא וחמריא דמפלחין בהון ית
ארעא בליל מפטם ייכלון דיידרא
ברחתא ובמדריא׃ ואלבקר ואלגחאש
פלחוהא יאכלון עלפא מכמרא
ממא דרי באלראח ואלמדרא׃ והיה על
כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים
יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
ויהי על כל טור רם ועל כל רמא
מנטלא פצידין נגדין מיין תקלא
למלכין ולמשריתהון ביום קיטול
רב במיפל רברבין׃ פיציר עלי כל
גבל שאמך ועלי כל ראביה סניה
אקסאם מא וגדאולה פי וקת קתל
כביר ווקוע אלמגאדל׃
והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את
שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ ויהי
ויהי נהור סיהרא כנהור שמשא
ונהור שמשא יהי עתיד לאתהלא

דוה ג וסימנ׳ ואיש כי ישכב הגרס כל היום ׃ מטר ד וסימנ׳ יפתח ונתתי אבין ונתן מטר ארצך

על חד תלת מאה ארבעין ותלתא
כנהור שבעה יומיא ביומא דיתיב
יי ית גלוות עמיה ומרע מחתיה
יסי׃ ויתבאשרון באן יציר נורא בינא
לכם כנור לחארה ונור לשמש יכון
אצעאפא עלי נור לסבעה לאיאם
פיום יגבר אללה כסר קומה וישפי
והנה וצרבתה׃ הנה שם
יְהוָה בָּא מִמֶּרְחָק בֹּעֵר אַפּוֹ וְכֹבֶד
מַשָּׂאָה שְׂפָתָיו מָלְאוּ זַעַם וּלְשׁוֹנוֹ ח
כְּאֵשׁ אֹכָלֶת׃ הא שמא דיי מתגלי
כמא דאתנביאו עלוהי נביא דמלך
דמין תקיף רוגזיה וקשי מלסוברא
מן קדמוהי על רשיעיא נפיק לוט
ומימריה כאשא אכלא׃ הודי מלך
אללה מקבל מן בעד משתעל גצבה
ועצים הולה שפתאה ממלווה זגרא
ולסאנה כנאר אכלה׃ וְרוּחוֹ כְּנַחַל
שׁוֹטֵף עַד צַוָּאר יֶחֱצֶה לַהֲנָפָה גּוֹיִם
בְּנָפַת שָׁוְא וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי ב תוכחות
גוים׃ ומימריה כנחל מגבר עד צואר
תקיפין יקטיל לארמא עממיא
ברמות דיקנו וזמם דטעו בליסת
עממיא׃ ורוחה תגרף כואד גארי

יחגז אלי אענק פיחרך בעץ לאמם
חרכה זור ויצע רסנא מצללה עלי
כדודהם׃ הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל
הִתְקַדֶּשׁ חָג וְשִׂמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ ומל
בֶּחָלִיל לָבוֹא בְהַר יְהוָה אֶל צוּר ג
יִשְׂרָאֵל׃ תושבחא תהי לכון כליליא
דאתקדש ביה חגא וחדות ליבא
כמא דמנגדין בתורתא ובאבובא
למיעל בטור מקדשא דיי לאתחזאה
קדם תקיפא דישראל׃ ויכון לכם לתסביח
כלילה תקדיס לחג וסרור לקלב כמן
יסר בצות מלהאה ליגי אלי גבל אללה
מעתמד אסראיל׃ וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה
אֶת הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוֹעוֹ יַרְאֶה בְּזַעַף ב מל
אַף וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה נֶפֶץ וָזֶרֶם וְאֶבֶן חטב על
בָּרָד׃ וישמע יי ית זיו קל מימריה
ותקוף דרע גבורתיה יגלי בתקוף
רגז ושלהובי אישתא דמשיציא
פסילן וזרמית ואבנין דברד׃ ויסמע
כם אללה בהא צותה ויריכם נזל קדרתה
כזבר מן סכט ולהיב נאר אכלה ותבדיד
וסיל וחגארה ברד׃ כִּי מִקּוֹל יְהוָה
יֵחַת אַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה׃ ארי מקל
מימרא דיי מתבר אתוראה דבשלטן

בהר יי ג׳ וסימנ׳ יראה לבוא מי יעלה

מחי: אנה אן צותה יד ער אלאשור אלדין
באלקציב יצרבון: והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם
בה: ויהי כל מעבר רברביהון ותקיפיהון
דיניח יי פורענות גבורתיה ביניהון
בתופין ובכנרין ישבחון בית ישראל
על קרבא תקיפא דיתעביד להון
בעממיא: פיכון מגאז אלארב אלדי
יחלה אללה פיהם כדפאף ועידאן
ובמלאחם חרכה ילאחמהם: כי ערוך
מאתמול תפתה גם היא למלך הוכן
העמיק הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה
בה: ארי מסדרא מן עלמין לקביל חוביהון
גיהנם אף היא מלך עלמיא אתקניה
לעמקא ולאפתאה מדורה אשתא
דלקא בה כיד באעין סגיאין מימרא
דיי כנחל מגבר גפרית דלקא בה: ואן
אלהאויה מעדה מן אמס והי איצא
ללמלך אצלחת עמקהא פאוסעהא
מאואהא נאר וחטבא כתירא ואמר
אללה כואד מן כברית משתעל פיהא:
הוי הירדים מצרים

לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו על קדוש ישראל
ואת יהוה לא דרשו: דנחתין למצרים
לסעיד על סוסון ותא מסתמכין ומתרחצין
על רתיכיא ארי סגיאין ועל פרשיא
ארי תקיפין לחדא ולא אסתמיכו
על מימר קדישא דישראל ואלפן
מן קדם יי לא תבעו: ויל ללנאזלין
מצרא ללאסתעאנה ועלי אלכיל
יתוכלון פותקו באלמראכב לכתרתהא
ובאלפרסאן לעצמתהא ולא יתוכלו
עלי קדוס אסראיל ולא יטלבו אללה:
וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית מרעים ועל
עזרת פעלי און: ואף הוא בחכמתיה
איתי בישתא על דעבדה וית פתגמוהי
לא בטיל ואקים על בית מבאשין
ועל דסעדין לאות שקר: ואנה
לחכים סיאתהם במן יסיבהם ולא
יזיל כלאמה פיקום עלי בית אלאשראר
ופי מעונה פעלה אלגור: ומצרים אדם
ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה
יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר

כס ד׳ דמטעין וסימנ׳ השמרים בשלבם משלת ובמלחמות וחלופ ויכו יכחש

ויחדו כלם יכליון׃ ומצראי אנש ולא
רב ולסוסוותהון בסר ולא רוח ויי ירים
מחת גבורתיה ויתקיל סעיד ויפול
סעיד וכחדא כולהון ישתיצון׃ ואל
מצריון ארמיון גיר טאיקין וכיולהם
בשר גיר רוחאניה ואלה ימד קדרתה
פיעתר אלמעין ויקע אלמעאן ויפנון
כלהם אגמעין׃ כי כה
אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה
והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא
על הר ציון ועל גבעתה׃ ארי כדנן
אמר יי לי כמא דמכלי אריי כר
אריון על ציריה דמזמנין עלוהי
דיר רעין מקלהון לא מתבר ומאת
רגושתהון לא מתעכב כין תתגלי
מלכותא דיי צבאות למשרי על
טורא דציון ועל רמתה׃ והכדא
קאל אלה לי אנה כמא יזאר אלאסד
או אלצרגאם עלי פריסתה אלדי ילתאם
עליה מלא מן אלרעאה והו מן צותהם
לא ידער ומן גמהורהם לא יצעף
כדאך יתגלי רב אלגיוש פיחמי עלי

ג
וחס
ויהיו
תואמס
וחס
לס
יכון

גבל ציון ועלי רואביהא׃ כצפרים
עפות כן יגן יהוה צבאות על
ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃
כעופא דטאיס כין תתגלי גבורתא
דיי צבאות על ירושלם יגין וישיזב
יציל ויעדי׃ וכמא יצלל אלטאיר
כדאך יגן רב אלגיוש עלי ירושלם
גנה ונגא ארתא וכלאץ׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃ תובו לאוריתא
ארי אסגיתון למחטי בני ישראל׃
ויקולון תובוי אבני אסראיל אלדין
אסתגרקו פי זואלהם׃ כי ביום ההוא
ימאסון איש אלילי כספו ואלילי
זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃
ארי בעדנא ההוא ירחקון גבר טעות
כספהון וטעות דהבהון דעבדא לכון
ידיכון חובא׃ ואנהם פי דלך אלוקת
יזהד כל אמר פי אותאן פצתה ואותאן
דהבה אלכטאיא אלדי צנעתהא לכם
אידיכם׃ ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃ ויפול אתוראה
בחרב לא אנש וחרב לא אנש תשיצניה
ויערוק ליה מן קדם דקטלין בחרבא

והציל גוזקימכ עינינן גבון מאשור

וגיברוהי לתברהון׳ אלף שאהה לאשור
קדוקע לא בסיף אנסאן וגיר בסיף
אדמי אפנאה פהרב מן קבלה וצאר
מנתאריה מתלאשיין׳ וסלעו ממגור
יעבר וחתו מנס שרין נאם יהוה אשר
אור לו בציון ותנור לו בירושלם׃
ושלטונוהי מן קדם דחלא יעדון
ויתברון מקדם עממא רברבוהי אמר
אמר יי דזיהור ליה בציון לעבדי
אוריתיה ותנור בער ליה דאישא
בירושלם לדעברו על מימריה׃
וגאז מן כאן מעה כאצר מן חדר
דאך ואנדק רויסאה מן דאך אלעלם
קאללה אלדי אעד לה אתונא פי ציון
ותנורא פי ירושלם מחרקא׃
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו׃ הא לקשטא
ימלוך מלכא וצדיקיא למעבד
ענות דין מן עממיא יתלבון׃
אנמא ימלך אלמלך לעדל ותרוס
ארויסא לחכם׃ והיה איש כמחבא
רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל
סלע כבד בארץ עיפה׃ ויהון צדיקיא
דמיטמרין מן קדם רשיעיא כמא

דמיטמרין מקדם זרמית יתובון
ויתלבון ויתקבל אלפנהון בפרוע
כפצידי מיא דנגדין בארע צהיא
כטליל כיף מקר בארע משלהיא׃
ויציר אלמר מנהם כאלמכבאה מן
אריאח ואלמנסתר מן אלסיל וכאקסאם
מא פי מפאזאה וכצל סכרה עצימה
פי ארץ צאמיה׃ ולא תשעינה עיני
ראים ואזני שמעים תקשבנה׃ ולא
יטמטמן עיני צדיקיא ואדני מקבלי
אולפן יציתן׃ ולא תגמץ עיון אלנאטרין
מנהם ואדאן אלסאמעין יסגון׃ ולבב
נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות׃ ולבב מהרהרין
יסבר למידע ולישנהון דהוה כליס
יוחי למללא בצחצחן׃ וקלוב אלבלדין
תפהם אלמערפה ואלסן אלעגם תסרע
לסאן אלפצאחה׃ לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ לא
יתאמר עוד לרשיעיא צדיקיא
ודעברו על מימריה לא יתאמר
תקיפין׃ ולא ידעא איצא אלספיה
נבילא ואלבכיל לא יקאל לה סכיא׃ כי
נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות

בציון ב׳ וסימנ׳ כתוב בציון כפלגי מים בציון

חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק
נפש רעב ומשקה צמא יחסיר׃
ארי רשיעיא רשעא ממללין ובלבהון
מתעשתין אונס למעבד שקר
ולממללא קדם יי סטיא לשלהאה
נפש צדיקיא דמחמדין לאולפנא
הא ככפנא ללחמא ופתגמי אוריתא
דאנון כצהיא למיא מדמן לבטלא׃
בל יסמי ספיהא מן כאן בספה יתכלם
וקלבה יעתקד אלגור פיצנע אלדנס
ויתקול עלי אללה אלמחאל ויכלי נפס
אלגאיע וסקי אלעטשאן יעוזה׃ וכלי
כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים באמרי שקר ובדבר אביון
משפט׃ ורשיעיא דעובדיהון בישין
ואינון על עיצת חטין מתמלכין
לחבלא ענותניא במלי שקר ופתגמי
חשיכיא בדינא׃ ויסמי מגתאלא מן
כאן אלתה רדייה ומן הו באלפואחש
ישיר ויהלך אלצעפי בכלאם אלבאטל
ופי מנאצרה אלמסכין ענד אלחכם׃
ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות
יקום׃ וצדיקיא קושטא מתמלכין
ואנון על קושטיהון יתקיימון׃ ויסמי

נבילא מן ישיר באלנבל ומן הו עלא
בראעתה יתבת׃ נשים
שאננות קמנה שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי׃ מדינן דיתבן
שליוא קומא שמעא קלי כרכין
דשרין לרוחצן אציתא למימרי׃
יא איהא אלמדן אלשביהה באלנסא
אלמטמאנאת קמן פאסמען צותי
ויא אלממתלה בבנאת ואתקאת אנצתן
מקאלתי׃ ימים על שנה תרגזנה בטחות
כי כלה בציר אסף בלי יבוא׃ יומין
עם שנין יזועון דשרין לרוחצן ארי
סף עבורא עללא לית למכנש׃ אי
אחואל וסנין סתרגז אלואתקאת אד פני
אלקטאף ולא ידכל אלגמע׃ חרדו שאננות
רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על
חלצים׃ איתברו דיתבין שליוא זעו
דשרין לרוחצן שלחו ואתערטלו
ואסרו על חרצין׃ וזעג אלמטמאנאת
וירגז אלואתקאת יסלבן תיאבהן
ויתערון ויתזרון עלי אצלאבהן׃ על
שדים ספדים על שדי חמד על גפן
פריה׃ על תדיין ספדין על חקלי
חמדתא על גופנין טענין׃ פתראהם

205

ירקון עלי אלתדיין כאלנאדבאת עלי
ציאע אלמנא וגנאן מתמרה׃ על אדמת
עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי
משוש קריה עליזה׃ על ארע עמי
דהובאי ובור תסיק ארי על כל בתי
דיץ קריא תקיפא׃ עלי בלד קומי
אלדי ינבת חסך וקיצום פאנה יכון
עלי גמיע ביות אלסרור ואלקריא אלגזילה׃
כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל
ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש
פראים מרעה עדרים׃ ארי בית מקדשא
חרוב המון קריא דהואה פלחן ביה
צדיאה בית תוקפנא ומטמורנא
אתכליש כדו חרוב וצדי עד זמן
אתר דהוה בית חדוא חידו למלכיא
כדו הוה מיבז למשריין׃ אדי ודרות
אלקצור ותרך גמהור אלקרי ואלדהליז
ואלצנאם צאר פי עדאד אלמגאיר דהרא
אקאם סרור אלוחש רעי אלקטוע׃ עד
יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר
לכרמל וכרמל ליער יחשב׃ כל
דנא עד דייתי לנא רוח מן קדם
דשכינתיה בשמי מרומא ויהי
מדברא לכרמלא וכרמלא קרוין

והכרמל ק

סגיאין יתיב׳ אלי אן תנפרג עלינא
רחמה מן אלסמא פירגע אלברי יציר
כאלכרמל ואלכרמל כשערי אללבנאן
יחסב׃ ושכן במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב׃ וישרון במדברא עבדי
דינא ועבדי צדקתא ית כרמלא יתבון׃
ויסכן דוי אלחכם פי אלברור ודוי אלעדל
יקימון פי אלכרמל׃ והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח
עד עולם׃ ויהון עבדי צדקתא שלם
ומפלחי צדקתא ישקטון וישרון
לרוחצן עד עלמא׃ פתכון צנאעה
דוי אלעדל אלסלאם וכסב דוי אלאנצאף
אלקראר ואלותאק אלי אלדהר׃ וישב עמי
בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות׃ ויתבון עמי במדוריהון
שלם ועל ארעהון לרחצן ובקרויהון
שלוא׃ ויקים קומי פי מאוא סלאם
ומסאכן אלמותק ומנאזל אלדעאת׃
וברד ברדת היער ובשפלה תשפל
העיר׃ ויחות ברדא ויקטיל משריית
עממיא ויצדון ויסופון דריהון׃
ופי אואן אלברד תברד שעראהם
ופי נזול אלדפאת דפא קראהם׃ אשריכם

משוש דוקי מכב עלכל בתי גילה ועמה ששו אתה לכל הארץ

זרעי על כל מים משלחי רגל השור
והחמור טוביכון צדיקיא עבדתון
לכון עובדין טבין דאתון דמן לדזרעין
על שקיא משלחין לאדרכא בתוריא
ולמכנש בחמריא פטובא מן יזרעע
עליהוא למא פאנהם לא יזאון יטלקון
ארגל לבקר ולחמיר פי נקל לכיראת
הוי שודד ואתה לא
שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד
תושד כנלתך לבגד יבגדו בך וי דאתי
למבז ויתך לא יבזון ודאתי למינס
ויתך לא יינסון כד תיתי למיבז יבזונך
כד תלאי למינס יינסונך יא איה
לנאהב ואנת לא מנהובא גאדר לם
יגדר בה אעלם אנך אדי אפנית לנהאב
נהבת ואדי אעגזת לגאדרין גדרובך
יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה יי רחים עלנא למימרך
סברנא הוי תוקפנא בכל יום אף פורקנא
בעדן עקא ללהם רפנא פאנא נרגוך
וכן קואנא עלי מר לנהאר ומגיתנא
פי וקת לשדה מקול המון נדדו
עמים מרוממתך נפצו גוים מקל
המון איתכרו עממיא מיפני גבורן
אתגבדרא מלכותא כמיאן מן צות
גמהורך נאד לשעוב ומן תרפעך
תכרדת לאמם ואסף שללכם אסף
החסיל כמשק גבים שקק בו
ויכנשון בית ישראל נכסי עממיא
סנאיהון כמא דכנשין ית זחלא אזן
כמני זינא כמא דאזן בזריקתא חתי
גמע סלבכם כגמע לקיאם וכקור
לגראד כדאך יקאד נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה
תקיף יי דאשרי שכינתיה בשמי
מרומא דאמר למימלי ציון עבדי
דין דקשוט וזכו וכמא אן ללה למנע
לאנה סאכן לסמא כדאך מלא ציון
מן לחכם ולעדל והיה אמונת עתיך
חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה
היא אוצרו ויהי מא דאמרתא לאיתנא
לדחלך איתיתא וקיימתא בעדניה
תקוף ופורקן חוכמא ומדע לדחלא
דיי אוצר טוביה עתיד מא צארת
אוקאתהם מצמנה לתאק ולגות
ולחכמה ולמערפה ותקוי ללה הי
לכירתהי הן אראלם

לבקרים ד׳ זרעם ותוכחתי אצמית חדשים ה׳

צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון
האכד תתגלי להון יצוחון במרר אזגדי
עממיא דאזלו לבסרא שלם דתבו
למהוי בכן במרר נפש ואו' נגבהם
תצרך פי אסואקהם ורסל סלאמתהם
יבכון בבכא מרא' נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא
חשב אנוש צדיאו כבשיא פסקו
עדי אורחן על דאשניאו קיימא
אתרחקו מקרויהון לא חשיבו בני
אנשא דבשתא אתיא עליהון ותוחש
מחאגהם ותעטלת מארה פי
טרקהם ופסכת עהודהם וזהד פי
קראהם ולא יחסבהם לנאס אבל
אמללה ארץ החפיר לבנון קמל
היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל
אתאבלת חרובת ארעא יביש לבנן
נתר הוה שרונא כמישרא וצדי מתנן
וכרמלא וחזן אהל בלדהם ואסתחיו
ולזו משבהין מנהם כלבנאן
ועטלו וצאר אהל מן בלדהם
כאלבידא ונפץ מנה אלנציר אלבתניה
ואלכרמלי עתה אקום
יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא

כען אתגלי אמר יי כען אתרמם
כען אתנטל יאן אקום בהם יקול
אללה ואן ארתפע פיהם ואתעצם
תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש
תאכלכם אתעשתון לכון עממיא
עשתונין דרשע עבדתון לכון עובדין
בישין בדיל עובדיכון בישיא מימרי
כעלעולא לקשא ישיצי יתכון כאן
יקול להם קד צרתם כמן חמל אלדק
וולד קשא וארואחכם כנאר תאכלכם
והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים
באש יצתו ויהון עממיא יקידת נור
כובין מפסכין בנורא יתוקדון פתציר
אלאמם כמחרקאת אלכלס וכשוך
מכסוח יאגגון באלנאר
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים גברתי שמעו
צדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
מא דעבדית ודעו תביא דתבו לא
לאוריתא קריב גבורתי אסמעו יא
בעידין מא צנעתה ואעלמו יא
קריבין גברותי פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש
אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם אתגלו

בציון חייבין דחלא אחדתנון לרשיעיא
דהוו מגנבין אורחתהון אמרין מן
ידור לנא בציון דבה זיהור שכינתא
כאישא אכלא מן יתותב לנא בירושלם
דבה עתידין רשיעיא לאידדנא
לאתמסרא לגיהנם יקידות עלם׃
לקד פזע מנהא פי ציון אלאטיין
ואכלת ארעדה אמראיין יקולון מן
דא יגאור הדה אלנאר אלאכלה אין
יגאור מואקיד אלדהר׃ הלך צדקות
ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות
נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו
משמע דמים ועצם עיניו מראות׃
ברע׃ אמר נביא יתותבון בה צדיקיא
כל דמהליך בזכו ומימליל כיונן
מתרחק ממון דשקר מרחיק נפשיה
מן אנוסין מנע ידוהי מלקבלא
שוחדא מטמטים אודנוהי מלמשמע
באשדי דם זכי וכלי עינוהי מלמחזי
בעבדי ביש׃ פיגאבון אלסאלך פי
אלעדל ואלמתכלם מסתקימא ואלזאהד
פי טמע אלמגאשם ואלנאפץ כפיה
מן אדעאם אלרשא ואלצאם אדניה
מן סמאע אלמעאצי ואלגאץ טרפה

מן ראי אלשר׃ הוא מרומים ישכן
מצדות סלעים משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים׃ הוא באתר רם ומנטל
יהי בית משרוהי בית מקדשא תסגע
נפשיה מזוניה מספק מוהי קימין
כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי׃ הו
יסכן ארפע אלמנאזל ושביה בקלל
אלצכור מנעתה וטעאמה מרזוק ומאה
דארה׃ מלך ביפיו תחזינה עיניך
תראינה ארץ מרחקים׃ ית יקר
שכינת מלך עלמיא בתשבחתיה
יחזין עינך תסתכל ותחזי בנחתי
ארע גיהנם׃ ויקול לה נור אלמלך
וגמאלה תרא עיניך כמי תרא אלבעיד׃
לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל
איה ספר את המגדלים׃ לבך יחשיב
רברבין איכא ספריא איכא חשביא
ייתון אם יכלון לחשבא מנין קטילי
רישי משרית גיבריא׃ פיציר קלבך
ידרס אמורא מהיבה אין אלכאתב
ואין אלואזן ואין מחצי אלמנאזל׃
את עם נועז לא תראה עם עמקי
שפה משמוע נלעג לשון אין בינה׃
ית מרות עם תקיף לא תוסיף למחזי

גתן ד׳ קמצ׳ וסימנ׳ הבן מרומים משכבו ויתנהו ׃ ודבר ה׳ וסימנ׳ הולך יג׳ שנאו בשער הולך תמים ישרים שלום

עממא דהוה עמיק ממללהון מלמשמע
מלעגין בלישנהון מדלית בהון סכלתנוי
ואקוס אללגט לא תראהם אבדא קומא
עמיקי אללגה מן אן תסמעו ועגם אל
יסאן מן אן יפהם: חזה ציון קרית
מועדנו עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע
יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו:
תחזי במפלתהון ציון קרית זמננא
עינך יחזין בנחמת ירושלם באצלחותה
בשליותה כמשכנא דלא מתפריק
ולא משתלפין סיכוהי לעלם וכל
אטונוהי לא יתפסקון: בל אנצר
ציון קרית אעוארנא עינאך תרי
ירושלם מאוא מטמאנא כבאא
לא יצען ולא תקלע אותאדה אלי
אלגאיה וגמיע חבאלה לא תנבתר: כי
אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל תלך בו אני
שיט וצי אדיר לא יעברנו: אלהין
מתמן תתגלי גבורתא דיי לאיטבא
לנא מאתר נפקין נהרין שטפין
פתיות ידין דלא תיזיל ביה ספינת
צידין ובורני רבתא לא תגוזינה:

לאן תם אללה אלגליל לנא פי מוצע אנהאר
וכלגאן ואסעה אלשטוט מא לא תסיר
פיהא ספינה מקדאף ודרמין גליל
לא יגוזהא: כי יהוה שפטנו יהוה
מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו:
ארי יי דיננא דאפקנא בגבורתיה
ממצרים יי מלפנא דיהב לנא אולפן
אוריתיה מסיני יי מלכנא הוא יפרקננא
ויעביד לנא פורענות דין מן משרית
גוג: בל אללה חאכמנא אללה ראסמנא
אללה מלכנא הו יגיתנא: נטשו חבליך
בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז
חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז:
בעדנא ההוא יתברון עממיא מתקפהון
ויהון דמן לספינא דאתפסיקו חבלהא
ולית לה תקוף על תרנהון דאתפסיק ולא
אפשר למפרס עלוהי קלע בכין יפלגון
בית ישראל נכסי עממיא סגיות עדי וביז
ואפלו אית בהון עוירין וחגירין אף אנון
יפלגון סגיות עדי וביז: ואעדאונא ורת
חבאלהם מתלא פלא ישדון דקלהם ולא
יבסטו שראעהם חינאד יקסם נהבהם
וגנימתהם בכתרה חתי אלזמני גנמו מן
גנאימהם: ובל יאמר שכן חליתי

וחס העם הישב בה נשא עון׃ ולא יימרון
מכען לעמא דשרן לרוחצן סחור
סחור לשכינתא מרי ותכון את עלנא
מחת מרע עמא בית ישראל יתכנשון
ויתובון לאתרהון שביק לחוביהון׃
ולן יקול אחד גיראנהם קד מרצת
ואלקום אלמקימין בהא מגפורא לה
אלדנובי׃ קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאצאיה׃ אתקרבו
עממיא למשמע ומלכותא אציתא
תשמע ארעא ומלאה תבל וכל דדירין
בה׃ תקדמו יא אמם ואסמעו יא מלל
אנצתו תסמע אהל אלארץ באסרהא
אתי הי אלעמארה בכל חיואן פיהא׃
כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה
על כל הגוים וחמה על כל צבאם
החרימם נתנם לטבח׃ ארי רגז מן
קדם יי על כל עממיא וקטלא על כל
משריתהון חייבנון מסרנון לקטלא׃
אן ללה סכטא עלי הדה אלאמם וחמיה
עלי גמיע גיושהם חכם בתלפהם
ותסלימהם ללתקציב׃ וחלליהם ישלכו
ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים

מדמם׃ וקטיליהון יתרמון ופגריהון
יסק תנניהון ויתמסון טוריא מדמהון׃
פצרעאהם תטרח ואגסאדהם תצעד
ראיחה נתנהם ותתסאיל אלגבאל מן
דמאהם׃ ונמקו כל צבא השמים
ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול
כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה׃
ויתמסון משריית חילי שמיא
ויתמחון מתחות שמיא כמא דאמיר
עליהון בספרא וכל משריתהון יסופון
כמיתר טרף מיגפן וכנבלא מתינא׃
וכאן נגום אלסמא תגור עניהם או קד
דרגה אלסמא כאלכתאב מנהם או קד
סקטת נגומהא כאלורק אלסאקט מן
אלגפן או אלתמרה מן אלתין׃ כי רותה
בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל
עם חרמי למשפט׃ ארי תתגלי בשמיא
חרבי הא על אדום תתגלי ועל עמא
דחייבית לדינא׃ ממא ארהף סיפלי
כאנה פי אלסמא פיסתרד עלי אלאדום
ועלי שעבהו מתלופי בחכם׃ חרב
ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות אילים
כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול

וכל צבאם וקימתה ויכלו ונמקו צ׳ותי אתה הוא יי׳ לבדך

בארץ אדום׃ חרבא מן קדם יי אתמליאת
דמא איתהנית מתרב מדם מלכין ושלטונין
מתרב כוליית דכרין ארי קטלא קדם יי
בבצרה ונכסא סגיאה בארעא דאדום׃
הו סיף אללה ממלו דמא מדסס מן דם
אשביה כראף ועתדאן ומן שחום כלי
אממתלין כאכבאש אן ללה דבחא
פי בצרה ותקציב כביר פי בלד אדום׃
וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים
ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב
ידשן׃ ויתקטלון גיברין עמהון
ושלטונין עם טורנין ותרוי ארעהון
מדמהון ועפרהון מתרבהון ידהן׃
וינזל פיה מעהם קומא שביה אגואמיס
ממתלין בארתות מן אבקר פתרוי
ארצהם מן דמאהם ותראבהם מן
שחומהם ידסם׃ כי יום נקם ליהוה
שנת שלומים לריב ציון׃ ארי יום
פורענותא קדם יי שנת תושלמא
למעבד פורענות דין עולבנה דציון׃
ראן יום נקמה ללה פיהם ותלך סנה
ואפיה מטאלבה ען ציון׃ ונהפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה
לזפת בערה׃ ויתהפכון נחלה דרומי

לזיפא ועפרה לגופריתא ותהי ארעה
לזפא בערא׃ תם תנקלב אודיתהא
זפתא ותראבהא כבריתא ותציר
ארצהא זפתא משתעלא׃ לילה ויומם
לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה׃
לילי ויימם לא תטפי לעלם יסק תננה
מדר לדר תחרוב לעלם עלמיא לית
דעדי בה׃ לילא ונהארא לא תטפי ואבדא
יצעד דכאנהא מן גיל אלי גיל תכרב
ואלי גאית אלגאיאת לא יכון בהא מאר
מן אלנאס׃ וירשוה קאת וקפוד וינשוף
וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו׃ ויחסנונה קתין וקפדין
וקפופין ועורבין ישרון בה ויתנגיד
עלה חוט דחורבנא ומשקולתא דציותא׃
בל יחוזהא מן גנס אלקוק ואלקנפד ומן
נוע אלשואהין ואלגראב יסכנוהא פיכון
מחיטהא אלממדוד עליהא כאלתר
תראבא כאליא ומרכזהא חגארה כאויה׃
חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס׃ דהוו אמרין בני חורין אנחנא
ולא צבן לקבלא עליהון מלכו וכל
רברבהא יהון לגמירא׃ ליס פיהא מן

ויהדו ז׳ וקימכ עבדיך חיים רחמים מעל כקאותס מאני ותיהס הערבה קוקים

אחראר האאחרא פכיף ידעא להם
באלמלך וגמיע רויסאה יצירון כלוא׃
ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה תנים חציר
לבנות יענה׃ ויסקן בירניתהא סירין
וקרסולין וחוחין בתקוף כרכהא
ותהי מדור לתנין אתרא לבנת נעמין׃
ותנבת דיארהא אלסנאריה ויציר
אלקריץ ואלשוך פי חצונהא ומעאן
אויהא אלעראבד ומרעאהא אלנעאם׃
ופגשו ציים את איים ושעיר על
רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח׃ ויערעון תמון
בחתולין ושידין חד עם חבריה
יהיכון ברם תמן ישריין לילין
וישכחן להון ניח׃ ויפאגי פיהא אלצוא
ובני אוא ואלענוז אלבריה בעצהא
בעצא והנאך תטמאן אלגילאן פתגד
ראחה׃ שמה קננה קפוז ותמלט
ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו
דיות אשה רעותה׃ תמן תקנן קופדא
ותשיזיב ותקוריהון ויתנצפון בטולה
ברם לתמן יתכנשן דיאתא חדא לות
חברתה׃ והנאך תעשש אלקנאפיד

ותלד ותפקס דואת אלביץ ותחצנהם
ותגמעהם פי צלהא והנאך ינחשר
אלחדיאן בעץ אלי בעץ׃ דרשו מעל
ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה
אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה
ורוחו הוא קבצן׃ תבעו מעל ספרא
דיי וקבעו חדא מנהון לא שגת אתתא
לחברתה לא עכיבת ארי במימריה
יתכנשן וברעותיה יתקרבן׃ אטלבו
הדה אלאנואע פי כתאב אללה ואקרוהא
פאן ואחדה מנהם לא תעדם ולא
יפתקד בעצהן בעצא אד בקולה אמר
בהן ומלכה הוא חשרהן׃ והוא הפיל
להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד
עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה׃
והוא במימריה רמא להון עדבא
וברעותיה פליג להון בחוטא עד עלמא
יחסנונה לדר ודר ישרון בה׃ וכאן
אלמלך אוקע להם פיהא אלסהאם או
קסמהא בינהם בחבל פצארו יקסמונהא
אלי אלדהר ויסכנוהא אלי גיל ואגיאל׃
ישישום מדבר וציה ותגל
ערבה ותפרח כחבצלת׃ יחדון דיתבין
במדברא בארע צהיא ויבועון דשרן

על רעהו ה וסימנהון וכי יזד יקום ושעיר כה תאמרו גבר מחליק מהכה ז וסימנהון מאחת טרף ושמרון והלשכות נעורה

209

במישרא ויזהרון כשושנא: יכר בואדי
אלקום ומפאוזהם ותגדל בואדיהם ותפרע
ריאחינא כאלנרגס: פרח תפרח ותגל אף
גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר
הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה
הדר אלהינו: מדלץ ידוצון ויחדון אף
ביע וחדוא יקר לבנן יתיהיב להון
כרמלא ושרונא בית ישראל דילהון
אמירן אלין אנון יחזון יקרא דיי
זיו תשבחתיה דאלהנא: ויזהר בלדהם
תפרעא מן אסרור וארנין אלאעטי
כרם אלבנאן ובהא אלכרמל ואלסהל
אולאיך ירון כרם אללה ובהא רבנא:
חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו: אמר נביא תקיפו ידין
דרשלן ורכובין דרעלן חסינו: פאשדדו
אלאידי אלמסתרכיה ואיידו אלרכבתאן
אלעאתרה: אמרו לנמהרי לב חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישעכם: אימרו
לדמוחין בליבהון למעבד אוריתא
תקפו לא תדחלון הא אלהכון למעבד
פורענות דין מתגלי מרי גמליא יי
הוא יתגלי ויפרקינכון: וקולו לבליד

אלקלוב אשתדו לא תכאפו אן רבכם
כמא סיאתי בנקמה עלי אעדאיכם
כדאך יאתיכם אללה ויגיתכם: אז תפקחנה
עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה:
בכין יתפתחן עיני בית ישראל דאנון
כסמן מן אוריתא ואודניהון דכחרשין
לקבלא למילי נביא יציתן: וחיניד
תנפתח עיון אלעמי ותנפתח אדאן
אלצם: אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים
בערבה: בכין כמחזיהון גלותא
דישראל דמתכנשין וסלקן לארעהון
הא כאילין קלילין ולא לאתעכבא
וישבח לישנהון דהוה כלים ארי
אתבזעו במדברא מיא ונחלין במישרא:
וחיניד יטפר אלזמן כאלאיל וירן לסאן
אלכרס ואדא תפגר אלמא פי אלבר ואל
אודיה פי אלבראר: והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים בנוה
רבצה חציר לקנה וגמא: ויהי שרבא
לאגמין דמיין ובית צהונא למבועי
מיא אתר דהואה ירורין שרין תמן
יסגון קני וגומא: יציר מכאן אלסרב
אגאם מא ודו אלעטש ינאבע מא

ופי מאואלערב מרבץ מואשי ודואת
אלחשיש קצבא וברדיא׃ והיה שם
ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא
יעברנו טמא והוא למו הלך דרך
ואוילים לא יתעו׃ ויהי תמן כבש
אורח ותיקון אורחא דקודשא יתקרי
לה לא יעדון בה מסאבין ולא יפסקון
עדי אורחא ודלא אוליפו לא יטעון׃
ויציר הנאך מחאג וטרק ותסמי
טרקאלקדס לא ימר בהא נגס ולא מן
הו מן נאחיתה ומע דאך מאוהא טריק
ואגהאל בהא לא יצלון׃ לא יהיה שם
אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא
שם והלכו גאולים׃ לא יהי תמן מלך
מבאיש ושלטון מעיק לא יגוזינה
לא ישתכחון תמן ויהכון פריקין׃ ולא
יכון פיהא מן גנס אלאסד וסאיר מתגלי
אלחיואן לא יצעדון פיהא בללא יוגדון
תם פי סירהא אלאוליא פקט׃ ופדויי
יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה׃ ופריקיא דיש
יתכנשון מבני גלותהון וייעלון
לציון בתשבחא וחדות עלם תהי

להון דלא פסקא ועגן יקרא דיי מטל
על רישיכון בית וחדוא ישכחון ויסוף
מנהון מבית ישראל דונא ותנחתא׃
ואלדי יפדיהם אללה ירגעון וידכלון ציון
ברנין ופרח אלדהר פי קלובהם אלסרור
ואלפרח ילחקאנהם ואלחסרה ואלתנהד
יהרבאן ענהם׃ ויהי בארבע
עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם׃ והוה בארבע עסרי שנין
למלכא חזקיה סליק סנחריב מלכא
דאתור על כל קרויא דבית יהודה
כריכתא ואחדינון׃ כאן פי סנה ארבע
עשר מן מלך חזקיה אן סנחריב מלך
אלגזירה צעד אלי גמיע קרי יהודה
אלחצינה פחאצרהא׃ וישלח מלך אשור
את רבשקה מלכיש ירושלמה אל
המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד
בתעלת הברכה העליונה שדה כובס׃
ושלח מלכא דאתור ית רבשקה
מלכיש לירושלם לות מלכא חזקיה
במשריין סגיאין וקם במזקת בריכתא
עליתא דבכביש חקל משטח קצריא׃
ובעת ברבשקי מן לכיש אלי ירושלם

ירושלימה ה׳ ד׳ חס וא׳ מר׳ וקימכרי ותבוא וירכיבו רבשקה ד׳ ישעיהו

לחזקיה אלמלך בגנד עצים פוקף ענד
קנאה אלברכה אלעליא פי מחגה רוצה
אלקצארין: ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר: ונפק לותיה
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא
ושבנא ספרא ויואח בר אסף דממנא
על דוכרניא: פנאדא פכרג אליה אליקים
אבן חלקיה אלחאגב ושבנא אלכאתב
ויואח אבן אסף אלמדכר: ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה
אמר המלך הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת: ואמר להון
רבשקי אמרו כען לחזקיה כדנן אמר
מלכא רבא מלכא דאתור מא
רוחצנא הדין דאתרחיצתא: פקאל
להם קולו לחזקיה כדא קאל אלמלך
אלכביר מלך אלגזירה מא הדא אלותאק
אלדי ותקת בה: אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי: אמרית ברם
במלל ספון במילך וגבורא אעביד
קרבא כען על מן אתרחיצתא ארי
מרדתא בי: אקול לעל מנטק או

משורה או אלגברווה פאלחרב פאלאן
באיהם ותקת אד עציתני: הנה בטחת
על משענת הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו: הא אתרחיצתא על
סמך קניא רעיעא הדין על פרעה
מלכא דמצרים דאם יסתמיך גברא
עלוהי וייעול בידיה ויבזעינה כין
פרעה מלכא דמצרים לכל דמתרחצין
עלוהי: פאן לם יכון מן דלך שיא פאנמא
ותקת במצר עלי אלשביה בוכאה מן
קצב מרצוץ אלדי אדא אסתנד אלמר
עליהם תדכל פי כפה פתתקבהא כדאך
פרעון מלך מצר לכל מן ותק בה: וכי
תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו:
וארי תימרון לי על מימרא דיי אלהנא
אתרחיצנא הלא הוא דאעדי חזקיה
ית במתוהי וית איגורוהי ואמר לאנש
יהודה וליתבי ירושלם קדם מדבחא
הדין תסגדון: ואן קלת אנא ותקנא

בלאלה רבנא אליס הו חזקיה אלדי אזאל
ביעה ומדאבחה וקאל ליהודה וסכאן
ירושלם אסגדו קדאם מדבח ואחד׃
ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ב̇ אל תשמעו
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת
לך רכבים עליהם׃ וכען אתערבו כען
עם רבוני מלכא דאתור ואתין לך תרין
אלפין סוסון אם תכול למיתן לך
רכבין עליהון׃ ואן פאלא ראהנת
סיידי מלך אלגזירה אעטיתך אלפי דאבה
פתנצר אן אסתטעת אן תעטיני מן
יטיק אן ירכבהא׃ ואיך תשיב את ג רפי
פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃
ואיכדין את מהדמי לאתבא ית אפי חד
משלטוני רבוני זעירייא ואתרחיצת
לך על מצראי לרתכין ולפרשין׃ פכיף
תסתכף בבעץ אמרא אלסגאר עביד
סיידי ותתק במצר למראכבהם וכ'ולהם׃
ועתה המבלעדי יהוה עליתי על ג
הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר ג בכפ
אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה׃ ב̇
וכען הבר ממימרא דייי סליקית על
ארעא הדא לחבלותה ייי אמר לי סק

על ארעא הדא וחבילהא׃ ואן אתי
מן גיר אמר אללה צעדת אלי הדא אלבלד
לאכרבה אללה אלדי קאל לי אצעד אליה
פאכרבה׃ ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם
אשר על החומה׃ ואמר אליקים
ושבנא ויואח לרבשקי מליל כען
עם עבדך ארמית ארי שמעין אנחנא
ולא תמליל עמנא יהודית קדם עמא
דעל שורא׃ פקאל אליקים ושבנא ויואח
לרבשקי כלם עבידך באלנבטיה
פאנא נפהמהא ולא תכלמנא באל
עבראניה פיסמעהא אלקום אלדי פוק
אלסור׃ ויאמר רבשקה האל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים ג
האלה הלא על האנשים הישבים ו חק ה
על החומה לאכל את חוריהם ולשתות צואתם
את שיניהם עמכם׃ ואמר רבשקי מימי רגליהם
העל רבונך ועלך שלחני רבוני למללא
ית פתגמיא האלין הלא על גבריא
דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בצירא

ואיך ג רפי וקימכ תשיב תשיב תנחמוני ׳ תשיב י׳ וקימכ השמר העבוט חכמות ואיך וחב משבת חרבו וימיכך אל אל גמול

עמכון: קאל רבשקי אתרי בעת כי
מולאי וי מולאך פקטאן אכלמכם
בהדי אלכלאם כלאי אלקום אלדין הם
פוק אלסור אבשרהם באנהם סיאכלון
רגיעהם וישרבון בולהם מעכם:
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור: וקם רבשקי ואכלי
בקל רב יהודית ואמר שמעו ית
פתגמי מלכא רבתנא מלכא דאתור:
פוקף רבשקי ונאדא בצות עאל באל
עבראניה וקאל אסמעו כלאם אלמלך
אלכביר מלך אלגזירה: כה אמר המלך
ה אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל
להציל אתכם: כדנן אמר מלכא לא
יטעי לכון חזקיה ארי לא יכול
לשיזבא יתכון: כדי קאל אלמלך לא
יגרכם חזקיה פאנה לא יטיק אן
ב יכלצכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו
וחד והבטח אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא
תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור:
ולא ירחיץ יתכון חזקיה על מימרא
דיי למימר שיזבא ישיזבננא יי
לא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא

דאתור: ולא יוכלכם עלי אלה קאילא
אן אללה יכלצנא ולא תסלם הדה אלמדינה
פי יד מלך אלגזירה: אל תשמעו אל
ב חזקיהו כי כה אמר המלך
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו
ב איש מי בורו: ולא תקבלון מן חזקיה
חד מל ארי כדנן אמר מלכא דאתור עבידו
וחד עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו גבר
חס פירי גפנוהי וגבר פירי תינוהי ושתי
גבר מי גוביה: ולא תקבלו מנה פאנה
כדי קאל מלך אלמוצל צאלחוני ואכרגו
אלי ויאכל כל ואחד מנכם תמרה
גפנה ותינה וישרב מן בירה: עד באי
ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים:
עד מיתא ואדבר יתכון לארע טבא
כארעכון ארע עיבור וחמר ארע
חקלין וכרמין: אלי אן אגי ואכרגכם
אלי בלד מתל בלדכם בלד בר ועציר
בלד טעאם וכרום: פן יסית אתכם
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו
אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך
אשור: דלמא יטעי יתכון חזקיה למימר

יי ישיזבננא השיזיבא דחלת
עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא
דאתור׃ פלא יגרכם חזקיה קאילא
אן אלה יכלצכם פהל כלצת מעבודאת
אלאמם כל ואחד בלדה מן יד מלך
אלגזירה׃ איה אלהי חמת וארפד איה
אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון
מידי׃ אן דחלת חמת וארפד אן דחלת
ספרוים וארי שיזיבא ית שומרון
מן ידי׃ אין מעבודאת אהל חמאה
וארפד אין מעבודאת אהל ספרוים
הל כלצו סבסטיה מן ידי׃ מי בכל
אלהי הארצות האלה אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי׃ מן בכל דחלת מדינתא
האלין דשיזיבא ית ארעהון מן ידי
ארי ישיזיב יי ית ירושלם מן ידי׃
מן פי גמיע מעבודאת הדה אלבלד
כלץ בלדה מן ידי חתי יכלץ אלה
ירושלם מן ידי׃ ויחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר
לא תענהו׃ ושתיקו ולא אתיבו יתיה
פתגמא ארי תפקידת מלכא היא
למימר לא תתיבוניה׃ פאמסכו ולם

יגאובוה בשי אד אמרהם אלמלך
בדלך וקאל לא תגאובוה׃ ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר אל
חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את
דברי רבשקה׃ ואתא אליקים בר חלקיה
דממנא על ביתא ושבנא ספרא
ויואח בר אסף דממנא על דוכרניא
לות חזקיה כד מבזעין לבושיהון
וחויאו ליה ית פתגמי רבשקה׃ פדכל
אליקים אבן חלקיה אלחאגב ושבנא
אלכאתב ויואח אבן אסף אלמדכר אלי
חזקיהו מכרקין תיאבו ואכברוה
בכלאם רבשקי׃ ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה׃ והוה כד שמע
מלכא חזקיה ובזע ית לבושוהי ואתכסי
סקא ועל לבית מקדשא דיי׃ פלמא
סמע דלך חזקיה אלמלך כרק תיאבה
ותגטי במסח ודכל בית אלה׃ וישלח
את אליקים אשר על הבית ואת
שבנא הספר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו בן
אמוץ הנביא׃ ושלח ית אליקים

את ז׳ בטע׳ מט׳ וקימ׳ כ׳ ⁘ פק׳ ח׳ רבשקה יהושע המגלה ויהפכו

דממנא על ביתא וית שבנא ספרא
וית סבי כהניא כד מכסן סקיא לות
ישעיה בר אמוץ נביא׃ ובעת בליקים
אחאגב ושבנא אבאתב ומשאיד
אאימה מתגטיין במסח אי ישעיה
אבן אמוץ אנבי׃ ויאמרו אליו כה
גג אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים עד משבר
וכח אין ללדה׃ ואמרו ליה כדנן
אמר חזקיה יום עקא וחיסודין
וניאוצא יומא הדין ארי אקיפתנא
עקא כאתא דיתבא על מתברא
וחיל לית לה למילד׃ קאל לה כדא
קאל חזקיה הדא איום יום שדה ועקובה
ומציבה ישבה וקת ידנו אולד מן א
מתבר וליס קווה לאולאד׃ אולי ישמע
יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר
שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים
חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
ג הנמצאה׃ מא אם שמיע קדם יי אלהך
ית פתגמי רבשקי דשלחיה מלכא
דאתור רבוניה לחסדא עמא דיי
קיימא ויעביד פורענותא על כל
פתגמיא דשמיען קדמוהי יי אלהך
ותתחנן בצלו על שארא הדין דאשתאר׃
לעל יסמע אלה רבך כלאם רבשקי
אלדי בעת בה מלך אלגזירה מולאה
ליקדף אלה אלחי פיעאקבה עלי אלכלאם
אלדי סמעה פקדם צלוה עלי אלבקיה
אלמוגודה׃ ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו׃ ואתו עבדי מלכא חזקיה
לות ישעיה׃ וגאו עביד חזקיה אלמלך
אלי ישעיה אלנבי׃ ויאמר אליהם
ט ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה
אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור
ה מ״ר בקפ אתי׃ ואמר להון ישעיה כדין תימרון
לרבונכון כדנן אמר יי לא תדחל מן
קדם פתגמיא דשמעתא דחסידו
עולימי מלכא דאתור קדמי׃ קאל להם
ישעיה כדי קולו למולאכם הכדא
קאל אלה לא תכאף מן קבל אלכלאם אלדי
סמעתה אלדי קדפני בה גלמאן מלך
ו מ״ר אלגזירה׃ הנני נתן בו רוח ושמע שמועה
ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
האנא יהיב ביה רוחא וישמע בסורא
ויתוב לארעיה ואפלינה בחרבא

כותן ו מ״ר וסימנ׳ הנני כותן ד׳ ישע׳ חונן ישברו לבהמה לח לרש כפ״ל׳

בארעיה הא אנא מחיל בה אמרא באן
יסמע כברא וירגע אלי בלדה ואוקעה
בסיף פי בלדה: וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור נלחם על
לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ותב
רבשקי ואשכח ית מלכא דאתור
מגיח קרבא על לבנה ארי שמע ארי
נטל מלכיש: ורגע רבשקי פוגד
מלך אגזירה יחארב אהל לבנה
לאנה סמע אנה קד רחל ען לכיש:
וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר
יצא להלחם אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר: ושמיע
על תרהק מלכא דכוש למימר נפק
לאגחא קרבא עמך ושמע ושלח
אזגדין לות חזקיה למימר: וסמע
ען תרהקה מלך כוש מן קיל לה
אנה קד כרג יחארבך פלמא סמע
דלך בעת ברסל אלי חזקיה קאילא:
כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד
מלך אשור: כדין תימרון לחזקיה מלך
שבטא דבית יהודה למימר לא יטעינך

אלהך דאת רחיץ ביה למימר לא
תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור:
כדי קולו לחזקיה מלך יהודה לא יגרך
מעבודך אלדי אנת ואתק בה וקאיל
לא תסלם הדה אלמדינה פי יד מלך
אגזירה: הנה אתה שמעת אשר עשו
מלכי אשור לכל הארצות להחרימם
ואתה תנצל: הא את שמעת דעבדו
מלכי אתור לכל מדינתא לגמרותהון
ואת מדמי לאשתזבא יהודא קד
סמעת מא צנע מלך אגזירה בגמיע
אלבלדאן פאתלפוהא ואנת תתכלץ:
ההצילו אותם אלהי הגוים אשר
השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף
ובני עדן אשר בתלשר: השיזיבו
יתהון דחלת עממיא דחבילו אבהתי
ית גוזן וית חרן ורצף ובני עדן דבתלסר:
הל כלצת מעבודאת אלאמם אלתי אהלכ
כוהא אבאי מן בלדך אלי חרן ואלי רצף
ובני עדן בארמיניה: איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע
ועוה: אן מלכא דחמת ומלכא דארפד
ומלכא דלקרתא ספרוים הלא טלטילונון
ואגליאונון: אין מלך חמת וארפד

עדן ל̇ ההצילו ההצילו ושברתי תרן

וספרוים הנע ועוה׃ ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל
בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃
ונסיב חזקיה ית איגרתא מידא דאזגדיא
וקרא חדא מנהון וסליק לבית מקדשא
דיי ופרסיה חזקיה קדם יי׃ פאכד
חזקיה אלכתב מן יד אלרסל פקראהא תם
צעד אלי בית אללה ובסטהא בין ידי אללה׃
ויתפלל חזקיהו אל יהוה
לאמר׃ וצלי חזקיה קדם יי למימר׃
פצלי חזקיה ללה וקאל יהוה צבאות
אלהי ישראל ישב הכרובים אתה
הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את השמים ואת
הארץ׃ יי צבאות אלהא דישראל
דשכינתיה שריא עיל מן כרוביא
את הוא יי לית בר מנך לכל מלכוות
ארעא את עבדתא ית שמיא וית
ארעא׃ יא רב אלגיוש ואלאה אסראיל
יא סאכן אלכרובין אנת הו אללה וחדך
לגמיע ממאלך אלעאלם אנת צנעת אל
סמאואת ואלארץ׃ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע
את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף

אלהים חי׃ גלי קדמך יי ודין ושמיע
קדמך יי ואתפרע ועביד פורענו על
כל פתגמי סנחריב דשלח לחסדא עמא
דיי קימא׃ אלהם טאלב מטאלבה סמיע
ועאקב מעאקבה בציר אלי סמעת
כלאם סנחריב אלדי בעת בה ליקדף
אללה אלחי׃ אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ואת ארצם׃
בקושטא יי אחריבו מלכי אתור
ית כל מדינתא וית ארעהון׃ חקא יא
רב אן מלוך אלמוצל אתלפו גמיע אל
בלדאן ובלדאנהם׃ ונתן את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃ ומוקדין
ית טעותהון בנורא ארי לא טעון דאית
בהון צרוך אנין אלהין עובד ידי
אנשא אעא ואבנא ואבידונון׃ ואלקו
מעבודאתהם בנאר לאנהם גיר אלאהה
אלא צנעה אידי אלנאס מן כשב וחגארה
פלדלך אבאדוהא׃ ועתה יהוה אלהינו
הושיענו מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך׃ וכען יי
אלהנא פרוקנא מן ידיה וידעון כל
מלכות ארעא ארי את יי לית בר מנך׃

ונתן ז׳ וסימנ׳ אברך הערה אלהיהם דישע ככר לחם אתכל זה תמרוקיהם

ואן יא אלה יא רבנא אגתנא מן ידה
ויערף גמיע ממאלך אלארץ אנך אלה
וחדך: וישלח ישעיהו בן אמוץ אל
חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור: ושלח ישעיה בר אמוץ
לות חזקיה למימר כדנן אמר יי
אלהא דישראל דבעיתא מן קדמי על
סנחריב מלכא דאתור: ובעת ישעיה
אבן אמוץ אלי חזקיה קאילא הכדא
קאל אלה אסראיל אלדי צלית ודעית
אליי פי סנחריב מלך אלגזירה קד סמעתו
זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה ח ג
לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ידעתין
ראש הניעה בת ירושלם: דין פתגמא זה
דגזר יי עלוהי מבסרא עלך מעיקא הדבר
עלך מלכות כנשתא דציון בתלך וחב
רישהון מנדין עמא דבירושלם:
הדא אלקול אלדי קאלה אלה פיה לקד
אזראתך והזאת בך גמע ציון וחרכו
רוסהם וראך ירושלם: את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא ל ד
מרום עיניך אל קדוש ישראל: ית מל
מן חסידתא ועל מן אתרברבתא

וקדם מן ארימתא קלא וזקפתא
לרומא עינך ואמרתא מלין דלא
כשרין קדם קדישא דישראל:
אתראך מן עירתה וקדפתה ועלי
מן רפעת צותך או שלת עינאך אלי
אלסמא אלי קדוס אסראיל: ביד עבדיך
חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ב
ואבא מרום קצו יער כרמלו: ביד
עבדך חסידתא עמא דיי ואמרתא
בסגיאות רתיכי אנא סליקית לתקוף
כרכיהון ואף איחוד בית מקדשיהון
ואקטיל שפר גיבריהון מבחר
שלטוניהון ואכביש קרית תוקפהון
ואשיצי סגי משריתהון: פביד
עבידך קדפת אלה וקלת אני בכתרה
כילי צעדת אלי ארפע אלגבאל וזואיא
אללבנאן פקטעת קאמה ארזה וכיאר
אברותא מנה וצלת אלי אקצא רפעה
ואלי שערי אלכרמל: אני קרתי ושתיתי
מים ואחרב בכף פעמי כל יארי ב
מצור: אנא הויתי חפר גובין ושתי
מיין וטפחית בפרסת רגלי עמא

דעמי כל מי נהרין עמיקין׃ אנא
ואפית אנהאר פשרבת מאהא
כלג פפת באקדאם ארגל מן מעי
גמיע אכלגאן אמחצורה׃ הלא שמעת
למרחוק אותה עשיתי מימי קדם
ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות׃ הלא שמעתא
מלקדמין מא דעבדית לפרעה מלכא
דמצרים על דשליט בהון ואף עלך
אתנביאו נביי ישראל ולא תבתאווא
הוה לך חזיא קדמי מיומי קדם
למעבד לך ואף אתקינתיה כען
איתיתה ולא הוות לך לתקלא על
דהואה קדמך כאתלגושת גלין
דשחו קרוין כריכן׃ אלם תסמע מא
צנעתה פי אלזמאן אלבעיד ומא
כלקתה מן אלאיאם אלמתקדמה אלאן
אתי במתלה פתציר אלקריאלחצינה
כואת רדומא ומפאוזא׃ ויושביהן
קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה
וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני
קמה׃ ויתביהון אתקצר חילהון איתבלו
ובהיתו הוו כעשב חקלא וכירוק
דתאה וכעסב איגריא דשלוק עד
לא מטא למהוי שובלין׃ סכאנהא
תקצר אידיהם פינדקון ויכזבון ויצירון
כעשב אלצחרי וככצרה אלכלא וכחשיש
אלסטוח או אלבאפור קבלאן יציר
סנבלא קאימא׃ ושבתך וצאתך ובואך
ידעתי ואת התרגזך אלי׃ ומיתבך
במיצא ומפקך לאגחא קרבא ומיתך
לארעא דישראל גלי קדמי וית דארגיזתא
קדמי גלי׃ וגלוסך וכרוגך ודכולך אנא
עלם בה פכיף אחתדארך אלי׃ יען
התרגזך אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה׃
חלף דארגיזתא על מימרי ואתלגושתך
סליקת לקדמי ואשוי שירין בלסתך
וזמם בספותך ואתיבינך באורחא
דאתיתא בה׃ פלאגלמא אחתרדת
נחוי וגלבתך אלי צעדת בין ידיי
לאצירנך כמן יגעל אלזנאק פי אנפה
ואללגאם פי פמה וארדך פי אלטריק
אלדי גית פיה׃ וזה לך האות אכול השנה
ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכל פרים׃ ודין לך אתא איכול בשתא

והשיבותיך ג וסימנה׳ אל האדמה יען התרגזך וחב ב קדמ והשבתיך כל׳

הדאלתין ובשתא תניתא פת כתין
ובשתא תליתיתא זרועו וחצודו וצובו
ואכולו איבהון׃ והדה לך עלאמה יא
חזקיה אנך תאכל הדה אלסנה אלכלף
ופי אלעאם אלקאבל נתיר אלכלף ופי אל
סנה אלתאלתה אזרעו ואחצדו ואגרסו
כרומא וכלו אתמארהא׃ ויספה
פליטת בית יהודה הנשארה שרש
למטה ועשה פרי למעלה׃ ויוספון
משיזביא דבית יהודה וישתארון
כאילן דמשלח שרשוהי לרע ומרים
נופיה לעילא׃ ופתזאד פליתה אל
יהודה אלבאקיה אצולא פי אלארץ תלגג
אתמארהא פי אלעלו׃ כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃ ארי
מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת
מקיימי אוריתא מטורא דציון במימרא
דיי צבאות תתעביד דא׃ לאן מן
ירושלם סתכרג באקיה ופליתה מן
גבל ציון בקדרה רב אלגיוש יכון דלך׃
לכן כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת
ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן

יא ט
בטוע פס
בקפ דאיר
בהן
לא
ולא
ולא ולא
ולא

ולא ישפך עליה סללה׃ בכין כדנן
אמר יי על מלכא דאתור לא ייעול
לקרתא הדא ולא יקשית תמן גיר
ולא יקדמנה בתריסין ולא יצבור
עלה מליתא׃ ולדלך כדי קאל אללה ען
מלך אלגזירה אנה לא ידכל הדה
אלמדינה ולא ינשב פיהא סהמא ולא
יקדם אליהא תרסא ולא יטרח עליהא
חסכא׃ בדרך אשר בא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה׃ באורחא
דאתא בה יתוב ולקרתא הדא לא
ייעול אמר יי׃ בל פי אלטריק אלדי אגא
ירגע ואלי הדה אלמדינה לא ידכל קאל
אללה׃ וגנותי על העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי׃ ואגין על
קרתא הדא למפרקה בדיל מימרי ובדיל
דוד עבדי׃ ואגן עלי הדה אלמדינה
ואגיתהא כמא אנא אהלה ולקבל
דאוד עבדי׃ ויצא מלאך
יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים׃ ונפק מלאכא דיי
וקטל במשרית אתוראה מאה ותמנן
וחמשה אלפין ואקדימו בצפרא והא

כולהון פגרין מיתין׃ פכרג מלך אללה
וקתל מן עסכר אלגזריון מאיה ולמסה
ותמאנון אלפא פאדלגו באלגדאה ואדא
באכתלהם אגסאד מותי׃
ויסע וילך וישב סנחריב מלך
אשור וישב בנינוה׃ ונטל ואזל ותב
סנחריב מלכא דאתור ויתיב בנינוה׃
פרחל סנחריב מלך אלמוצל ומצא
ורגע ואקאם בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ
ל אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו׃
ג והוה הוא סגיד בית נסרוך טעותיה
וג ואדרמלך ושראצר בנוהי קטלוהי
על הרי בחרבא ואנון אשתיזבו לארע קרדו
נמלטו וחב ומלך אסרחדן בריה תחותוהי׃ פבינאה
ממלבו ארצה יסגד פי נסרך מעבודה אד קתלה
אדרמלך ושראצר אבנאה באלסיף תם
אפלתא אלי בלד קרדא ומלך אסרחדן
אבנה מכאנה׃ בימים ההם
חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר
יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
ביומיא האינון מרע חזקיה לממת

ואתא לותיה ישעיה בר אמוץ נביא
ואמר ליה כדנן אמר יי פקיד לביתך
ארי מאית את ולא תיחי ממרעך׃ פפי
תלך אלאיאם מרץ חזקיה ובלג אלמות
ודכל אליה ישעיה אבן אמוץ אלנבי
וקאל לה כדא קאל אללה אוצית עלי
אהלך פאנך מאית לא תברא׃ ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃ ואסחר
חזקיה אפוהי לכותל בית מקדשא
וצלי קדם יי׃ פאדאר חזקיה וגהה אלי
צא אלקבלה וצלא ללה׃ ויאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת
ג ל ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך
ועשית חזקיהו בכי גדול׃ ואמר קביל בעותי
מפי יי אדכר כען ית דפלחית קדמך
עליון בקשוט ובלבב שלים ודתקין קדמך
אנה עבדית ובכא חזקיה בכי סגיאה׃ וקאל
יי יא רב אדכר לי מא סרת פי טאעתך
וחב בחק וקלב סלים וצנעת אלמסתקים
בין ידיך ובכי חזקיה בכא כתירא׃
ויהי דבר יהוה אל ישעיהו
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ישעיה למימר׃ פאוחי אללה אלי
ישעיה קאילא׃ הלוך ואמרת אל חזקיהו

דמלכים ובלבב שלם ישעיהו ובלב שלם וסימנהון רישי ספר יהון׃ בלב שלם ג אנה דיש דע את אלהי אביך התנדבם׃

כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני
יוסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
איזיל ותימר לחזקיה כדנן אמר יי
אלהיה דדויד אבוך שמיעא קדמי
צלותך גליא קדמי דמעתך האנא
מוסיף על יומך חמיש עסרי שנין׃
אמץ קל לחזקיה כדי קאל אלה אלאה
דאוד אביך קד סמעת צלותך ואית
דמעתך והאנא מזיד עלי עמרך
כמסה עשר סנה׃ ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על
העיר הזאת׃ ומיד מלכא דאתור
אשיזבינך וית קרתא הדא ואגין
על קרתא הדא׃ ומן יד מלך אלגזירה
אכלצך אנת והדה אלמדינה ואגן עליהא׃
וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה
יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃ ודין
לך אתא מן קדם יי דיעביד יי ית פתגמא
הדין דמליל׃ והדה עלאמה לך איה
מן ענד אלה אנה סיצנע הדי אלקול
אלדי קאלה׃ הנני משיב את צל המעלות
אשר ירדה במעלות אחז בשמש
אחרנית עשר מעלות ותשב השמש
עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃
האנא מתיב ית טול אבן שעיא
דנחתת במסקנא דאחז שמשא
לאחורוהי עסר שעין ותב שמשא
עסר שעין בצורת אבן שעיא דנחתת׃
האנא ראד צל אלדרג אלדי אנחדרתה
אלשמס פי מראקי אחז אלי ורא עשר
דרגאת פי אלמראקי אלדי כאנת קד
אנחדרת׃ מכתב לחזקיהו
מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו׃ כתב
אודאה על נסא דאתעביד לחזקיה
מלך שבטא דבית יהודה כד מרע
ואתסי ממרעיה׃ והדא אלקול לחזקיה
מלך אליהודה אד מרץ פברי מן מרצה׃
אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי
שאול פקדתי יתר שנותי׃ אנא אמרית
בדוון יומיא אהך בתרעי שאול על
דוכרני לטב איתוסף על שני׃ לקד
קלת פי נפסי אני בטראת איאמי
אמצי אלי אבואב אלתרי ואני קד עדמת
באקי סניי׃ אמרתי לא אראה יה יה
בארץ החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל׃ אמרית לא איתחזי
עוד קדם דחילא דיי בארע בית

שכינתא דבה אריכות חייא לא אפלח
קדמוהי עוד בבית מקדשא דמתמן
עתיד למפק חדוא לכל יתבי ארעא
מלמדר בירושלם קרתא דקושטא
מדורי פסק׃ וקלת אני לא אדל עלי
אלאזלי אנה אלאזלי פי בלד אלאחיא
ולא אנצר אלנאס אבדא מע סכאן
ארניא׃ דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום
עד לילה תשלימני׃ מבני דריא אתנטילו
יומי אתקציצו וגלו מני אתכפילו
כמשכן דרעי אתקפלו כנחל גידודין
חיי מיקר מלכותי אנא גלי יממי
ולילוותי שלימו׃ ואן מאואי קד
רחל ואנכשף עני כלבי ארעאה וקד
טוית כאחאיך חיאתי מן אלנאס אתי
כאד אן תנפדני ומן אלנהאר אלי אלליל
תסלמני׃ שויתי עד בקר כארי כן
ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
תשלימני׃ נהימית עד צפרא כאריא
דנהים ותבר כל גרמי חיותא כין מתנכלין
מן קדם דוונא כל גרמי יממין ולילוותי
שלימו׃ וסאוית אלאסד פי זיארה אלי
אלגדאה וכדאך יכסר גמיע אעצאי

ומן אלליל אלי אלנהאר תסלמני׃ כסוס עגור
כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום
יהוה עשקה לי ערבני׃ כסוסיא דאחיד
ומנציף כין נציפית ונהימית כיונה
זקפית עיני דייתי לי רוח מן קדם
דשכינתיה בשמי מרומא יי קביל
צלותי עבד בעותי׃ וכאלסנוניה או
אלכרכי כדאך אצוץ ואהדר כאלחמאם
ואשיל עיני אלי אלסמא ואקול יא רב
קד צלמת נפסי פאקבלני׃ מה אדבר
ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי
על מר נפשי׃ מא אמליל תשבחא
ואימר קדמוהי והוא אסגי טבוון
למעבד עמי מא אפלח ואשלים
קדמוהי כל שניא דאוסיף על חיי
דשיזיב ממרר נפשי׃ מא אתכלם
ויועדני והו יצנע דלך ואנא אנפר
גמיע נומי עלי מר נפסי׃ אדני עליהם
יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני
והחייני׃ יי על כל מיתיא אמרת
לאחאה וקדם כולהון אחייתא רוחי
ואחייתני וקיימתני׃ אללהם כמא עלי
דלך יחיון כדאך פי גמלתהם אחיי רוחי
ואנקתני ואכרני׃ הנה לשלום מר לי

מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי
כי השלכת אחרי גוך כל חטאי יהא
לעברי אוריתא סגי שלמא קדמך
ואת מיתי מררא לרשיעיא כבין כד
ידעית יום מותי שפכית דמעתי בצלו
קדמך מר לי סגי ואת אתרעיתא
בחיי בדיל דלא לחבלא נפשי ארי
ארחיקתא מן קדמך כל חטאי יהוא
מן רא אסלאס נלני אמר ואנת צדרת
נפסי מן אהלאך ואבלא וגפרדת
כטאיי כמן יטרחהא ורא צהרה׳
כי לא שאול תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל אמתך׳ ארי
לא דבשאול מודן קדמך מיתיא לא
משבחין לך לא מסברין נחתי גוב
בית אבדנא לפרקנך׳ לאן אתרי לא
ישכרך ואמות לא יחמדך ולא ירגו
ואודי אהלאך פצלך׳ חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים יודיע אל
אמתך׳ דחי חי הוא יודי קדמך כותי
יומא דין אבהן לבניהון יחוון גבורתך
ויודון למימר דכל אלין קשוט׳ א׳
מכרא ואמחיא המא ישכראנך מתי
אום ואב לבניה יערפהם חקך יהוה

להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו
על בית יהוה׳ יי׳ למפרקנא אמר ונגון
תושבחתיה ננגין כל יומי חיינא על
בית מקדשא דיי׳ אלהם כלאן פאנתנא
לכי נלחן בלחוננא טול איאם חיותנא
פי בית אלה׳ ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי׳
ואמר ישעיה יסבון דבילת תינין
וישטרון על שטרא ויתסי׳ וקאל
ישעיה יוכד לבן אתין וידלך עלי
אקרח ויברא׳ ויאמר חזקיהו מה אות
כי אעלה בית יהוה׳ ואמר חזקיה
מא את ארי אסק לבית מקדשא דיי׳
למא קאל חזקיה מא איה אני אצעד
אי בית אלה׳ בעת ההיא
שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע
כי חלה ויחזק׳ בעדנא ההוא שלח
מרודך בלאדן בר בלאדן מלכא דבבל
איגרן וקורבנין לות חזקיה כד שמע
ארי מרע ואיתסי׳ ולך אוקת ארסל
מרדך בלאדן אבן בלאדן מלך באבל
כתבא והדאיא אלי חזקיה למא סמע
אנה מרץ וברי׳ וישמח עליהם חזקיהו

תודך ב׳ שאול כי חמת י״ג פ״כן ד״ש וכן אדכרה וקימב״ יצ׳ ג׳ה הוא עבר ו׳ ישיב לאיש יצ׳ להושיעני

ב ויראם את בית נכתה את הכסף ואת
בת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב
כן ט ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא
באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃ וחדי
עליהון חזקיה ואחזינון בית גנזוהי
ית כספא וית דהבא וית בסמיא וית
משחא טבא וית כל בית מנוהי וית כל
דאשתכח בגנזוהי לא הוה מדעם דלא
אחזינון חזקיה בביתיה ובכל ארע
שלטניה׃ פפרח בהם חזקיה ואוראהם
בית דכאירה מן פצה ודהב ואטיאב
ואדהאן וגמיע אאתה וסאיר מא וגד
פי כזאינה ולם יבק שי לם יוריהם
חזקיה פי ביתה ופי סאיר סלטאנה׃
ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
ה האנשים האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו
אלי מבבל׃ ואתא ישעיה נביא לות
חזקיה מלכא ואמר ליה מא אמרו
גבריא האלין ומנן אתו לותך ואמר
חזקיה מארע רחיקא אתו לותי מבבל׃
פקאל ישעיה אלנבי אלי חזקיה אלמלך

217

וקאל לה מא קאלו הולאי אלקום ומן אין גאו
אליך פקאל חזקיה מן בלד בעיד גאו
אליי מן באבל׃ ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו
ב לא היה דבר אשר לא הראיתים באצרתי׃
ואמר מא חזו בביתך ואמר חזקיה ית
כל דבביתי חזו לא הוה מדעם דלא
אחזיתנון בגנזיי׃ קאל מא ראו פי מנזלך
קאל חזקיה גמיע מא פי מנזלה קד ראוה
לם יבק שי לם אוריהם פי כזאינ׃
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר
ו יהוה צבאות׃ ואמר ישעיה לחזקיה
קביל פתגמא דיי צבאות׃ פקאל ישעיה
לחזקיה אסמע כלאם רב אלגיוש׃
צ הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה׃
הא יומיא אתן ויתנטיל כל דבביתך
ודגנזו אבהתך עד יומא הדין ויתובל
לבבל לא ישתאר מדעם אמר ייי׃
סיאתי איאם יחמל גמיע מא פי מנזלך
ומא כזנה אבאיך אלי אליום אלי באבל
לם יבק שי קאל אללה׃ ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו

סריסים בהיכל מלך בבל׃ ומבנך דיפקון
מנך דתוליד יתדברון ויהון רבלין בהיכלא
דמלכא דבבל׃ ומן בניך אלדי יכרגון
מן צלבך וממן תולדהם יוכרון ויצירון
כדמא פי היכל מלך באבל׃ ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום
ואמת בימי׃ ואמר חזקיה לישעיה
תקין פתגמא דיי דמלילתא ואמר
ארי יהי שלם וקשוט ביומי׃ פקאל
חזקיה לישעיה מא אחסן כלאם אללה
אלדי קלתה תם קאל אסאלה אן יכון
אלצלח ואלסלאמה פי איאמי׃

נחמו נחמו עמי יאמר
אלהיכם׃ נביא אתנבו תנחומין על
עמי אמר אלהכון׃ עזו קומיתם
עזוהם יקול רבכם׃ דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה
כפלים בכל חטאתיה׃ מללו על ליבה
דירושלם ואתנבו עלה ארי עתידא
דתתמלי מעם גלותהא ארי אשתביקו
לה חובהא ארי קבילת כס תנחומין
מן קדם יי כאלו לקת על חד תרין
בכל חטאהא׃ ודארו גמאעה מדינה
אלסלאם ונאדוהא באנהא קד אמתלת
מן גיושהא וקד גפר דנבהא וקד קבלת
מן ענד אללה צעף עקובה כטאיאהא׃

קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
קל דמכלי במדברא פנו אורחא קדם
עמא דיי כבישו במישרא כבשין
קדם כנשתא דאלהנא׃ צות מנאדי
ינאדי פי אלבראר נגלו טריק אללה
ואצלחו פי אלבוארי מחגה לרבנא׃
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
והיה העקב למישור והרכסים לבקעה
כל חיליא יראמון וכל טור ורמא יתמאכין
ויהי כפלא למישרא ובית גידודין
לבקעא׃ אן ירתפע כל ואדי ויתצע
כל גבל ותציר כל עקבה סהלא ואלשנה
בקיעא׃ ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר
יחדו כי פי יהוה דבר׃ ויתגלי יקרא
דיי ויחזון כל בני בסרא כחדא ארי
במימרא דיי גזיר כין׃ חתי יתגלי נור
אללה וירו גמיע אלנאס אן אללה אלדי יקול
הדא אלקול׃ קול אמר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל

חסדו כציץ השדה׃ קל דאמר אתנבי
ומתיב ואמר מא אתנבי כל רשיעיא
כעסבא וכל תקפהון כמוצא דחקלא׃
וצות מן יקול נאד פאדא סלה ומאמור
במא דא אנאדי יקול כאן גמיע אנאס
כאלחשיש וגמיע מערופהם כנואר
אלצחרי׃ יבש חציר נבל ציץ כי רוח
יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃ יביש
עסבא נתר נציה ארי רוחא מן קדם ײ
נשבת ביה בכין כעסבא חשיבין רשיעיא
בעמא׃ פכמא ייבס אלחשיש ויסקט
אלנואר אדי ריאח אללה הבתבה כדאך
אלקום אלממתלין בה׃ יבש חציר נבל
ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃ מית
רשיעא אבדו עשתונוהי ופתגמא
דאלהנא קיים לעלמין׃ תיבס אגסאמהם
ותסקט מואעידהם וכלאם רבנא
יתבת אלי אלדהר׃ על הר
גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי
אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה
אלהיכם׃ על טור רם סקו לכון נביא
דמבסרין לציון ארימו בחילא קלכון
דמבסרין לירושלם ארימו לא תדחלון

אמורו לקרויא דבית יהודה אתגליאת
מלכותא דאלהכון׃ אצעדי עלי גבל
שאמך יא מבשרה ציון וארפעי
צותך בקווה יא מבשרה ירושלם
ארפעיה ולא תכאפיה וקולי לאהל
קרי יהודה הודי רבכם׃ הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ הא ײ אלהים
בתקוף מתגלי ותקוף דרע גבורתיה
שלטא קדמוהי הא אגר עבדי מימריה
עמיה דכל עובדיהון גלן קדמוהי׃
הו אללה רבנא עמין יאתיכם בשדה
אמר וקדרתה בסלטאן הודי אגרכם
ענדה ותואבכם בין ידיה׃ כרעה עדרו
ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא
עלות ינהל׃ כרעיא דעדריה ר׳עי
בדרעיה מכניש אימרין ובחניה
מסובר דכיין מינקתא בניח מדבר׃
וירעי אלשביה יאלקטוע מנכם ברפק
כראעי ובקדרתה יגמע אלממתלין
כאלחמלאן אלמחמולין פי אלחגר ויסוק
נצאיר אלשואיל מן אלגנם׃
מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת
תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל

בכח ד׳ דגש׳ וסימנ׳ נאדרי הרימי קול יצ׳ איש חיל בכח כי פי יצ׳ דבר ד׳ בכ׳ וסימנ׳ תמאנו ובגלה התענג וישבו ה׳ עלותה וקימ׳
ודפקום פרות פרות מאחר ברעה

בפלס הרים וגבעות במאזנים׃ מן
אמר אלין קיים אמר ועביד דכל מי
עלמא חשיבין קדמוהי כטיפא בשעולא
ומשחת שמיא כאילו בזרתא מתקנין
ועפרא דארעא כאילו במכילא
איתכל וטוריא כאילו מתקלא תקילין
ורמתא הא כיד במוזניא׃ מן אלמא
ענדה כמסאחה ראחה ואלסמא טהיה
שבר ותראב אלארץ ככיל מכיול
ואלגבאל כאלמוזונה בקבאן ואלאטראב
במיזאן׃ מי תכן את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו׃ מן תקין ית רוח
קודשא בפום כל נביא הלא יי
וצדיקיא עבדי מימריה פתגמי
רעותיה הודענון׃ ומן היא אלרוח
הואלה ואיאמר ערפה משורתה׃
את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח
משפט וילמדהו בארח משפט
וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃
להון דבעו מן קדמוהי אסבר חוכמא
ואליפנון אורח דדין ויהב לבניהון
אוריתא ואורח דסכלתנו לבני בניהון
הודעינון׃ פטובאה מן שאור ופהמה
ועלמה סביל אלחכם ועלפה אלמערפה

וטריק אלפהם ערפה׃ הן גוים כמר
מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן
איים כדק יטול׃ הא עממיא כטיפא
מדול וכעיול מאזניא חשיבין הא
נגוותא כרוקא דפרח׃ והודי אלאמם
ענדה כנקטה מן דלו וכעין אלמיזאן
מחסובין ואהל אלגזאיר כטרק אלמחמול׃
ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה׃
ואילני לבנן לא יספקון לאדלקא
וחיותא דביה לית היא כמסת לעלא׃
ושגר אלשערי לא יכפון שעלה לה
וחיואנה לא יכפון קרבאן לה׃
כל הגוים כאין נגדו מאפס
ותהו נחשבו לו׃ כל עממיא כלמא
עובדיהון גמירא ושיצאה אינון
חשיבין קדמוהי׃ וגמיע אלאמם כלא
שי חראה כאלכלו ואתיה חסבו ענדה׃
ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו
לו׃ ולמא אתון מדמן למרן קדם אל
ומא דמות דאתון מסדרין קדמוהי׃
פבמן תשבהון אלטאיק ואי שבה
תצאפפה בה׃ הפסל נסך חרש וצרף
בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף׃
הא צלמא נגלא עביד וקינאה בדהב

ואלמי ד׳ וקימגר׳ יעלה מעליכן תדמיון תדמיוני מקדושים׃ ויצא גבי במאזכים כת׳ כתיבי במאוזנים כת׳ מל׳

מחפי ליה ושישלן דכסף קינאה
מאחיד ליה׃ אלפסל אלדי אנתלכה
אלנגאר ואלצאיג באלדהב רקעה וסלאסל
מן פצה צאג לה׃ המסכן תרומה עץ
לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו
להכין פסל לא ימוט׃ אורן כרי אעא
דלא אחיד רקבא בחר נגר אומן בעי
ליה לאתקנא צילם דלא יצטלי׃ וסנדאן
ופעלה ועוד לא ינכר אכתאר לה
ונגאר חכים טלב ליצלח לה פסלא
לא ימיל׃ הלא תדעו הלא
תשמעו הלוא הגד מראש לכם
הלא הבינתם מוסדות הארץ׃ הלא
ידעתון הלא שמעתון הלא אתחוה
מן אולא עובד סדרי בראשית לכון
הלא תסתכלון למדחל קדם מן דברא
יסודי ארעא׃ אמא עלמתם ולא
סמעתם ולא אכברתם מן אול ולא
תפהמתם אסאסאת אלארץ׃ הישב
על חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל
לשבת׃ דאשרי בתקוף רומא שכינת
יקריה וכל יתבי ארעא חשיבין קדמוהי
כקמצין דמתח כזעיר שמיא ופרסינון

כמשכן יקרא לבית שכינתיה׃ אנה
אלתאבת עלי חגאב אלארץ וסכאנהא
ענדה כאלגראד אלמאד אלסמא כאלפאזאה
ומתחהא כאלכבא לאלתבאת׃ הנותן רוזנים
לאין שפטי ארץ כתהו עשה׃ דמסר
שלטונין לחולשא דייני ארעא כלמא
עביד׃ וצנע אלוזרא כלא שי וקצאה
אלארץ כאלתיה צנעהם׃ אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל שרש בארץ
גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה
כקש תשאם׃ אפילו יפשון אפילו
יסגון אפילו יתרבון בארעא בניהון
ואף רוגזיה ישלח בהון ויבהתון
ומימריה כעלעולא לקשא יבדר
יתהון׃ וכאנהם לם יגרסו ולם יזרעו
ולם יענצר פי אלארץ סנכהם ולו נפך
פיהם ליבסו וכאן אלעאצף יחמלהם
כאלקש׃ ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש׃ ולמן תדמון
קדמי ותשוון יאמר קדישא׃ ובמן
תשבהוני ואסאויה יקול אלקדוס׃
שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח

איש לא נעדר׃ זקופו לרומא עיניכון
וחזו למדחל קדם מן דברא אלין
דאפיק במנין חילי שמיא לכולהון
בשמהן קרי מסגי גבורן ותקיף
חיל חד מסדריה לא מתעכב׃ ארפעו
אי אסמא עיונכס ואנצרו מן כלק
הדה אלכואכב אלמדרג ביו שהא כאחצא
וידעו גמיעהא באסמא מן כתרה
אגילו ואיד אלקווה ואחד מנהא לא
יעדם׃ למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ג רפי
ומאלהי משפטי יעבור׃ למא תימר מל
יעקב ותמלל ישראל מטמרא אורחי
מן קדם יי ומן קדם אלהי דיני יעדי׃
ולא תקוליא יעקוב ותתכלם יא
אסראיל כאן קד אנסתר חאי מן
ענד אלה ומרת סירתי ענד רבי׃
הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי
עולם יהוה בורא קצות הארץ לא
ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו׃
הלא ידעתא אם לא שמעתא אלה
עלמא יי דברא יסודי ארעא לא
בעמל ולא בליאו לית סוף לסכלתנותיה׃
אמא עלמת או מא סמעת אן אלה

ותדבר ג׳ וסימנ׳ אמתך למה תאמר ולא תאזלים

רב אלעאלמין כאלק אקאצי אלארץ לא
ילגב ולא יתעב ולא נהאיה לעלמה׃
נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה׃ יהיב לצדיקיא דמשלהן לפתגמי
אוריתיה חוכמא ולית להון תקוף
נכסין מסגי׃ מעטי ללגב אלקווה ולגיר
דוי נילי יכתר אלעצם׃ ויעפו נערים ל וחס
ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃ וישתלהון ל ב וחס חד
עולימין חייבין וילאון והדוני רשיעא מל
אתקלא יתקלון׃ חתי ילגב אלאחדאת וג׳ חס
ויתעבו ויעתר אלשבאב ויצעפון׃
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר ל
כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃ ודסברו לפרקנא דיי יתכנשון
מבינו גלוותהון ויוספון חיל ויתחדתון
לעולימותהון כצימוח דסליק על
גדפי נשרין ירהטון ולא ילאון יהכון
ולא ישתלהון׃ וראגיי אלה תתבדל
להם אלקווה וכמא יצעד אלריש עלי
אלנסור יחאצרון ולא יתעבון וימשון
ולא ילגבון׃ החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו
יחדו למשפט נקרבה׃ אציתו למימרי טו דגש
נגוון ומלכון יוספן חיל יתקרבון כבין

ימללון כחדא לדינא נתקרב׃ אנצתו
אליי יא אהל אלגזאיר ותתכרל אלאחזאב
קווה לאסתמאע יתקרמון חינ׳ יתכלמון
נתקדם אלי אלחכם אגמעין׃ מי העיר
ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר
חרבו כקש נדף קשתו׃ מן אי
כגלי ממדנחא אברהם בחיר צדקא
בקשוט קרביה לאתריה מסר קדמוהי
עממין ומלכין תבר רמא כעפרא
קטילין קדם חרביה כקשא רדפנון
קדם קשתיה׃ מן דא אצהר מן אלמשרק
עדלא ותבעה אלי טאעתה יסלם בין
ידיה אלאמם ועלי אלמלוך יסתולי יגעל
כאלתראב סיפה וכקש מנדפע קוסה׃
ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו
לא יבא׃ רדפינון עדא שלם חילת
אורח ברגלוהי לא עלת׃ פיכלבהם
וימר סאלמא ופי טריק ברגליה לא
ידכל׃ מי פעל ועשה קרא הדרות
מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא׃ מן אמר אלין קיים אמר
ועביד דסדר דריא מלקדמין אנא
יי ברית עלמא מברישית אף עלמי

עלמיא דילי אנון ובר מני לית אלה׃
אדי כלק פצנע מנאדי אלאגיאל מן
אואילהם אנא אלה אלאול ואנא מע
אלאכרון׃ ראו איים וייראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון׃ חזו נגותא וידחלון
דבסיפי ארעא יזועון יתקרבון וייתון׃
ראי דלך אהל אלגזאיר פכאפוה וכזן
אקאצי אלארץ יזעגון לה פתקרבו
ואתו׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק׃ גבר ית חבריה יסעדון
ולאחוהי יימר תקוף׃ כל אמר מנהם
יעאון צאחבה ויקול לאכיה תשדד׃
ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש
את הלם פעם אמר לדבק טוב הוא
ויחזקהו במסמרים לא ימוט׃ הלא
יבהתון בעובדיהון דמתקיף נגרא
עם קינאה מחי בפטישא עם דמטפח
בקרנסא זמנא אמר על דבקא תקין
הוא ומתקיף ליה במסמרין דלא יצטלי׃
כמא יתעאון אלנגאר ואלסבאך יצרב
אלפטיס מע אלמטארק מראת חתי ימול
ללחאם מא אצלחה וכמא ישדד
באלמסאמיר לא ימיל׃
ואתה ישראל עבדי יעקב.

ויראו ו׳ חס וק׳ ימנ׳ וכל העם והנשארים וכל׳ ישׂ׳ ראו איים צדיקים

אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי
ואת ישראל עבדי יעקב דאתרעיתי
בך זרעיה דאברהם רחמי׃ אנת הו
אסראיל עבדי יא יעקוב אלדי אכתרתך
נסל אברהים מחבי׃ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא
מאסתיך׃ דקריבתך מזרעית ארעא
וממלכותא בחרתך ואמרית לך
עבדי את אתרעיתי בך ולא ארחקינך׃
אלדי אמסכת בידך מן אקאצי אלארץ
ומן אקטארהא דעות בך וקלת לך
אנת עבדי אכתרתך לא אזהד פיך׃
אל תירא כי עמך אני אל תשתע
כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי׃ לא תדחל
ארי בסעדך מימרי לא תיתבר ארי
אנא אלהך אתקפינך אף אסעדינך
אף אחדינך בימין קושטי׃ לא תכאף
פאני מעך ולא תרתבג אנא רבך
אאידך כמא טומא אעתך ואדעמתך
איצא בימין עדלי׃ הן יבשו ויכלמו
כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ הא יבהתון ויתכנעון כל

עממיא דהוו מתגרן בך יהון כלמא
ויבדון אנש דינך׃ וסיכיב ויכזא
גמיע מן תולעבך ויציר לא כשי ויביד
דוי כצומתך׃ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי
מלחמתך׃ תבעינון ולא תשכחינון
לאנש מצותך יהון כלמא וכלא מדעם
גוברין דהוו מתגרן למעבד עמך
קרב׃ ודוי מנאצאתך תטלבהם ולא
תגדהם ויצירון כמן ליס וכמן כלא
דוי מחארבתך׃ כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא
אני עזרתיך׃ ארי אנא יי אלהך מתקיף
ימינך דאמרית לך לא תדחל מימרי
בסעדך׃ אד אנא אללה רבך מאסך ימינך
אלקאיל לך לא תכאף אנא מעינך׃
אל תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה
וגאלך קדוש ישראל׃ לא תדחלון
שבטיא דבית יעקב זרעיתא דבית
ישראל מימרי בסעדכון אמר יי
ופריקכון קדישא דישראל׃ לא תכאפי
יא שיעה יעקוב ויא רהט אסראיל
אנא מעינך יקול אללה ווליך קדוס

סימ׳ דיתחק כי אלהך אנכי ׳ דישעיה כי עמך אני ׳ ושא׳ קל אתך אני ׳

221

אסראיל הנה שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק
וגבעות כמץ תשים הא שויתך למורג
תקיף חדת מרי סמפורין תקטיל עממיא
ותשיצי ומלכוותא כמוצא תשוי
סאציירך כמורג בתאר גדיד דו אפואה
ותדוס אלגבאל ותדקהם ואלפאע כאלמוץ
תציירהא תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל תדרינון ורוחא
תטילנון ומימריה כעלעולא יבדר יתהון ואת תבוע במימרא דיי
בקדישא דישראל תשתבח כדאך
תדריהם ואלריח יחמלהם ואלעאצף
יבדדהם ואנת תסר באללה ובקדוס
אסראיל תמתדח העניים
והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם ענותניא וחשיכיא
דמחמדין לאולפנא הא כצהיא למיא
ולא משכחין רוחהון בסגופא משלהיא
אנא יי אקביל צלותהון אלהא דישראל
לא ארחיקנון ואלצעפי ואלמסאכין אלדי
יטלבון מאא וליס לסנתהם בלעטש
קד נשפת אנא אללה אגיבהם קדוס
אסראיל לא אתרכהם אפתח על שפיים
נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים אקריב גלוותהון מבני עממיא
ואדברינון באורח תקנא ואפתח להון
על נגדין נהרין ובגו מישרין מבועין
אשוי מדברא לאגמין דמיין וארע בית
צהוונא למבועי מיא אפתח להם עלי
אלכריא אנהאר ופי וסט אלבקאע אלעיון
אציר אלבראריא אגאם מא ואלמפאוז
מכארג מא אתן במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדו אתין במדברא
ארזין שטין והדסין ואעין דמשח
ארבי במישרא בירוון מורנין ואשכעין
כחדא ואנבת פי אלבריה מן אלארז ואל
סנט ואלאס ו[illegible] ראהן ואציר פי
אלבירא אלברותי ואלסאג ואלשרבין אגמעין
למען יראו וידעו וישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה בדיל דיחזון וידעון
וישוון דחלתי על ליבהון ויסתכלון
כחדא ארי גבורתא דיי עבדת דא

וישימו ג וסימנ׳ העניים וישימו וישכילו באלהים בכסלם

וקדישא דישראל ברא יתה׃ לקבל אן
ינצרו ויעלמו וירדו באהם ויעקלו
אגמעין אן קדרה אללה צנעת הדה
וקדוס אסראיל בראה׃
קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
עצמותיכם יאמר מלך יעקב׃ קריבו
דינכון אמר יי׳ אעילו חזיתכון אמר
יי׳ אעילו חזיתכון אמר מלכיה
דיעקב׃ קרבו דוי לצומתכם יקול
אללה וקדמו דוי משאגרתכם יקול
מלך אליעקוב׃ יגישו ויגידו לנו את
אשר תקרינה הראשנות מה הנה
הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן
או הבאות השמיענו׃ יתקרבון ויחוון
לנא ית דיערעיננא קדמיתא מא
אנין חוו ונשוי לבנא ונידע סופהון
או דעתידין למיתי בשרונא׃ יתקדמו
פיכברונא במא ואפו מן אלחואדת
ומא הי אואיל אלכברונא חתי נרד
באלנא ונעלם עאקבתהא או אלאתיאת
אסמעונאהא׃ הגידו האתיות לאחור
ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו
ותרעו ונשתעה ונרא יחדו׃ חוו
דאתין לסופא ונידע אם לטעוון

ונראה ק׳ וסימנ׳ מה יהין ונשתעה ונשלחה בשמחתכם

דאית בהון צרוך אתון פלחין אס יפלן
אינון לאיטבא ולאבאשא ונסתכל
ונדין כחדא׃ פאלא תכברון באלגאיאת
אי ורא נעלם אנכם אשראף ואיצא
אן אחסנתם או אסאתם נתגאדל
וננצר דלך גמיעא׃ הן אתם מאין
ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם
הא אתון למא ועובדיכון לא מדעם
תועיבא דאתרעיתון לכון׃ פכמא
אנתם לא כשי וממא אפעאלכם
מתלאשיה מכרוה אלמכתאר יקע
עליכם׃ העירותי מצפון
ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר
ירמס טיט׃ איתי בגלאי מלך דתקיף
כרוח ציפונא וייתי כמפק שמשא
בגבורתיה ממדנחא אגבריניה בשמי
וייתי וידוש שלטוני עממיא כמא
דדישין ית עפרא וכפחרא דעריך
ית טינא׃ לכני אצהר מן מהב אלשמאל
פיאתי ומן משרק אלשמס ידעו
באסמי יתוסט אלכלפא כדכול
מצוור פי אלטין וכמא ידוס אלפכראני
אלחמאה׃ מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים

ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמע אמריכם׃ מן
חוי מן אולא ונידע ומלקדמין ונימר
קשוט אף לית דמחוי אף לית דמבסר
אף לית דשמע למליכון׃ מן ארעא
אכבר בשיי מן אול עלמנאה ומן
קבל דלך נקולהו עדל ואיצאבלא
מכבר ואיצאבלא מסמעבל מן
גיראן יסמע אקוצכם׃ ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם מבשר אתן׃
פתגמי נחמתא דאתנביאו נביא
מלקדמין על ציון הא אתו ולירושלם
מבשר אתן׃ והו ואול לציון הוראה
והוראהם ובה אגעל לי ירושלם
מבשרא בה׃ וארא ואין איש ומאלה
ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר׃
וגלי קדמי ולית גבר דליה עובדין
טבין ומאלין ולית דמליך מלך
ושאילתינון אם יתיבון פתגם׃ חתי
אנצר פאדי ליס רגל מנאזע ומן
האולי ליס משיר בשי ואן אסאהם
פירדון גואב׃ הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃ הא
כולהון למא ולא מדעם עובדיהון

כזא ותכלא עשתונהון׃ פאן כלהם
לבאטל ואכלו אעמאהם כריח ותה
כזאהם׃ הן עבדי אתמך
אפטרתא דבראשית
בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא׃ הא עבדי אקרבנה
בחירי דאתרעי ביה מימרי אתין
רוח קודשי עלוהי דיני לעממין
יגלי׃ הוד אעבדי אדעמה מכתארי
רצית בה נפסי אגעל נבוותי פיה
יכרג בהא אחכאמי לאמם׃ לא
יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ
קולו׃ לא יצוח ולא יכלי ולא ירים
בברא קליה׃ מן חית לא יצרך ולא
יסמע ולא יעלן פי לאסואק צותה׃
קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה
לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃ ענותניא
דכקני רעיע לא יתבר וחשיכיא דכבוצין
עמי לא יטפי לקושטיה יפיק דינא׃
חתי קצבה מרצוצה לא יכסרהא
ופתילה כאמדה לא יטפיהא יכרג
אחכם עלי חקה׃ לא יכהה ולא ירוץ
עד ישים בארץ משפט ולתורתו
איים ייחלו׃ לא יהלי ולא ילאי עד
דיתקין בארעא דינא ולאוריתיה

ישבור ה׳ מל בל׳ ... וקי׳ מנ׳ ... חנניה קנה רצוץ קשתו ואכלי פתבגו

נגוון יפתרון בר לא יכמד ולא יתרצץ
אד׳ יצייר אלחכם פי אלבלאד ולשריעתה
אלאמם ירגון ׃ כה אמר האל
יהוה בורא השמים ונוטיהם רוקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה ׃ כדנן אמר
אלה עלמא יי דברא שמיא ותלנון
שכליל ארעא ודיירהא יהיב נשמתא
לעם דעלה ורוחא לדמהלכין בה ׃
כדא קאל אלטאיק אללה בארי אלסמאואת
ומאדהא באסט אלארץ ואסאסתהא
מעטי אלנסמה לאקום אלדין עליהא
ואלרוח לאלמארין פיהא ׃ אני יהוה
קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לאור גוים ׃ אנא יי
רביתך בקשוט ואתקיפית בידך
ואתקנינך ואתנינך לקים עם לנהור
עממין ׃ אנא אללה שרפתך בעדל
ואמסך בידך ואקויך ואגעלך לעהד
אלקום וציא אלאמם ׃ לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא
ישבי חשך ׃ לפתחא עיני בית ישראל
דאנון כסמן מן אוריתא לאפקא
גלוותהון מביני עממיא דאנון דמן

לאסירין ולמפרקהון משעבוד מלכותא
דאנון עגינין כאסירי קבל ׃ ופתח עיון
אלעמי ואכראג אלאסיר מן אלמגלק
ואלגלוס פי אלט׳לאם מן אלחבוס ׃ אני יהוה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים ׃ אנא יי הוא שמי ויקרי
דאתגליתי עליכון לעם אחרן לא אתין
ותושבחתי לפלחי צלמיא ׃ ומע דלך
אנא אללה הו אסמי וכרמי לא אעטיה
לאכר ומדחתי ללפסול ׃ הראשנות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם
תצמחנה אשמיע אתכם ׃ קדמיתא
הא אתאה וחדתן אנא מחוי עד לא
ייתון אבסר יתכון ׃ כמא אן אלאואיל
קד אתת כדאך אנא אכברכם באלחואדת
וקבל אן תאתי אבשרכם בהא ׃
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלא
איים וישביהם ׃ שבחו קדם יי תשבחא
חדתא אמרי תושבחתיה מסיפי ארעא
נחתי ימא ומלאיה נגוון ויתביהון ׃
סבחו אללה תסביחא גדידא וקולו
מדחתה מן אקאצי אלארץ יא נאזלי
אלבחר באסרה ואלגזאיר וסכאנהא ׃

ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו׃
ישבחון מדברא וקרוין דיתבן ביה פצחן
יתבון מדבר ערבאי ישבחון מיתיא
כד יפקון מבתי עלמיהון מריש טוריא
ירימון קלהון׃ יעלן צותה בדלך אלבר
וקראיה ואלרבע אלדי יסכנה קדר וירן
בה אהל אלצכור ומן רוס אלגבאל יציחון׃
ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים
יגידו׃ ישוון קדם יי יקרא ותשבחתיה
בנגוון יחוון׃ באן יגעלו ללה וקארא
ומדאיחה פי אלגזאיר יכברון׃ יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע
אף יצריח על איביו יתגבר׃ יי למעבד
גבורן מתגלי למעבד גבורן מתגלי
ברגז במילוליא אף בזיע על בעלי
דבבוהי מתגלי בגבורתיה׃ אלי יצהר
אללה כאלגבאר וכרוג אלמלאחם יתיר
אלגירה פיגלב ויצרך ועלי אעדאה
יתגבר׃ החשיתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם
ואשאף יחד׃ יהבית להון ארכא מעלמא
דאם יתובון לאוריתא ולא תבו כחבלין
עלי ילדא יתגלי דיני עליהון יצדון

ויסופון כחדא׃ ויקול מהלתהם דהרא
פאמסכת ורפקת בהם לאן כאלואלדה
אגארהם ואלויהם ואשופהם אגמעין׃
אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש
ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
אחריב טורין ורמן וכל עסבהון אוביש
ואשוי נהרין לנגוון ואגמין איביש׃
ואגפף גבאלהם ויפאעהם וגמיע עשבה
איבסה ואציר אנהארהם גזאירא
ואגאמהם איבסא׃ והולכתי עורים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתים׃ ואדבר דכסמן באורח דלא
ידעו בשבילן דלא אליפו אדריכינון
אשוי קבל קדמיהון לניהור ועכפלא סליק
למישרא אלין פתגמיא אעבדינון
ולא ארחיקינון׃ ואסייר קומי פי טריק
לא יערפונה ופי סכך לא יעלמוהא
אסלכהם ואציר אלצלאם בין ידיהם
ציאא ואלעסראת סהלה כמא אן הדה
אלאמור קד צנעתהא להם ולא אתרכהם׃
נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו׃ יסתחרון
וישתחוו

לאור ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ויקרא והולכתי צדיק נקוה זעף מגלה
עשיתם ג׳ כת׳ כן כי נחמתי אלה הדברים וחד׳ ועשיתם לעגן

לאחרא יבהתון בהתא פלחי צלמיא
דאמרין לצילם מתכא אתון טעותנא:
פירתדון אלי ורא ויכזו כזאא אלאתקין
באלאפסל אלקאילין ללמפרג אנת רבנא:
החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות: רשיעיא דאנון כחרשין
הלא אודנין לכון שמעו וחייביא
דאנון כסמין הלא עינין לכון אסתכלו
וחזו: יא מת צאממין אסמעו ויא
מתעאמיין אלתפתו אנצרו: מי עור
כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: ל וחס
הלא אם יתובון רשיעיא יתקרון
עבדי וחייביא דנביי שלחית עליהון
אלא רשיעיא עתידין לאשתלמא
פורענות חוביהון ברם אם יתובון
יתקרון עבדיא דיי: מן אלמתעאמי
אלא פי אנה עבדי ואלמתצאמם אלא
בעת אליה ברסולי ולא מתעאמי אלא
ענד אלעקובה ולא מתצאמם אלא פי
גזא אלה: ראות רבות ולא תשמר ו ק
פקח אזנים ולא ישמע: חזיתון סגיאן ד ל ומל
ולא נטרתון אתפתחא אדניכון ולא
קבילתון אלפן: רואית כתירה לם

יחפצהא ואסמאע מפתוחה פלא יסמע
להא: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל ל
תורה ויאדיר: יי רעי בדיל לזכאותיה ומל
דישראל ירבי לעבדי אוריתיה ויתקיף
בהון: ואלה מריד לכי יצלחה פעצם
לה שפקה וגודה: והוא עם בזוז ושסוי
הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו
היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר ל
השב: והוא עם בזיז ואניס אתחפיאו סוף
בהתא עולימין כולהון ובבתי יסורין פ״ג
עגנהון הוו לעדי ולית דמשיזיב לבזא
ולית דאמר אתיב: והם קום מגנומין
מצטלמין כאגב גמיע שבאבהם ופי
אלחבוס כבו וצארו גנימה ולא מנגץ
להם ואצטלאם לא קאיל רד עליהם:
מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע ל ג חס
לאחור: מן בכון יצית דא יקביל
ויסבר לסופא: מן פיכם ינצת הדה
אלמקאלה ויסגי אליהא ויסמע עקבתהא:
מי נתן למשסה יעקב וישראל
לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא
אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו:
מן מסר לעדי יעקב וישראל לבזוזין
הלא יי מן קדם דחבו קדמוהי ולא

וישמעג וסימנ׳ — אליכם יאזין דברו

ולא אבו למהך באורחן דתקנן קדמוהי
ולא קבילו אלפן אוריתיה׃ ויעלם מן
געלא יעקוב אצטלאמא ואסראיל
לאגאנמין אים הו אלה אלדי אכטאנא
לה ולם ישא קומנא אלמסיר בסירה
ולם יקבלו תוראתה׃ וישפך עליו חמה
אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב
ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃
ושפך עלוהי חימת רוגזיה ותקוף
עבדי קרביה איתי עליהון וקטלו
בהון מסחור בהון ולא ידעו ושליטו
בהון ולא שויאו דחלתיה על לבי׃
פספך עליהם מן חמיה גצבה ועזה
מלאחמתה מא סטעת חואליהם ולם
יעלמו ואשתעלת פיהם ולם ירדו
באהם׃ ועתה כה אמר
יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך
לי אתה׃ וכען כדנן אמר יי דברך
יעקב ודאתקנך ישראל לא תדחל ארי
פרקתך רביתך בשמך דילי את׃ ואא
כדי קאל אלה באריך יא יעקוב וכאלקך
יא אסראיל לא תכאף אני מתוליך
ושרפת אסמך ואנת לי כאצה׃ כי

תעבר במים אתך אני ובנהרות לא
ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך׃ בקדמיתא כד
עברתון בימא דסוף מימרי הוה
בסעדכון פרעה ומצראי דסגיאין
כמי נהרא לא יכילו לכון אף בתניתא
כד תהכון לבני עממיא דתקיפין
כאשתא לא יכילו לכון ומלכון דחסינן
כשלהביתא לא ישיצון יתכון׃ ולו
גזת פי אלמא פאנא מעך ואלאנהאר
לא תגרקך ולו סרת פי אלנאר לא תנכוי
ואללהיב לא ישתעל פיך׃ כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃
ארי אנא יי אלהך קדישא דישראל
פרקך יהבית חלופך מצרים כוש
וסבא תחותך׃ לאני אלה רבך וקדוס
אסראיל מגיתך כמא געלת פדאך
מן אלמצריון ומן אלחבשה ובני סבא
דונך׃ מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך׃ מדאת חביב
קדמי אתיקרתא ואנא רחימתך
ומסרית עממיא תחותך ומלכותא

ולא ידע יא וסימנהון ותשקין וחב ויעזב ואשם ויקבר ותלהטהו יפלח כי ידפאים בפשגם שמש לא ראה׃

ב׳ ושמתי בם

ב׳ נוראותיך יא׳ ל׳ ז׳ק׳ קמ׳

ג׳

חלף נפשך ׃ ואכתר ממא עזזת ענדי
אכרמך לאני אחבבתך ואגעל סאיר
אלנאס דונך ובאקי אלמלל דון נפסך ׃
אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא
זרעך וממערב אקבצך ׃ לא תדחל ג
ארי בסעדך מימרי ממדנחא איתי
בנך וממערבא אקריב גלותך ׃ לא
תכאף איצא פאני אנא מעך
פמן אלמשרק אתי בנסלך ומן אלמגרב
אגמע שמלך ׃ אמר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי הביאו בני מרחוק ובנותי ל מל ג ק
מקצה הארץ ׃ אימר לצפונא איתא
ולדרומא לא תעכיב איתו בניא
מרחיק וגלות עמי מסיפי ארעא ׃
ואקול לגהה אלשמאל האתיהם ולגהה
אלגנוב לא תחבסיהם איתי באוליאי
מן אלבעד וולאתי מן אקאצי אלארץ ׃
כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו ׃ כל דא בדיל
אבהתכון דאתקרי שמי עליהון
ודליקרי בריתינון אתקינית גלותהון
אף עבדית להון נסיזיהם גמיע מן
סמי באסמי ולכרמי בראתהם כלאך
בעד מא כלקתהם וצנעתהם ׃ הוציא ב רפי

עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים
למו ׃ דאפיק עמא ממצרים דאנון
כסמן ועינין להון וכחרשין ואדנין
להון ׃ פיכרג אלקום אלמתעאמיין ומוגודה
עיונהם ואלמתצאממין ולהם אסמאע ׃
כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים ל
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו כת כן
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו ב ט הכנעני רפי
אמת ׃ כל עממיא יתכנשון כחדא
ויתקרבן מלכון מן בהון יחוי דא
וקדמייתא יבסרוננא יתנון סהדיהון
ויזכון וישמעון ויימרון קשוטיאן
אנחשר אלאמם אגמעין ואגתמעת
אלאחזאב מן פיהם יכבר בהדה ואלאמור
אן יסמעונא אלאואיל אן ירעון שהודהם
פיצאדקון או יסמעון ויקולון אלחק ׃ אתם
עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני ל
הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה ׃ ומל
אתון סהדין קדמי אמר יי ועבדי
משיחא דאתרעיתי ביה בדיל דתדעון
ותהימנון קדמי ותסתכלון ארי
אנא הוא אנא הוא דמלקדמין אף
עלמי עלמיא דילי אנון ובר מני

ויאמרו ט רפי וסימנ׳ זקניך נחלו חוקה כלם אמת תמיד

לית אלה׃ לכנכם אנתם שהודי יקול
אלה ועבדי אלדי אכתרתה לכי תעלמו
ותומנו בי ותפהמו אני אנא הו קבל
פעלי לם יציר אלאהא ובעדי לם יכון׃
אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי
מושיע׃ אנא אנא יי ולית בר מני פריק׃
ואני אנא אלה וליס גירי מגית׃ אנכי
הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם
זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃ אנא
חויתי לאברהם אבוכון מא דעתיד
למיתי אנא פרקית יתכון ממצרים
כמא דקיימית ליה בין בתריא אנא
אשמעית יתכון אולפן אוריתי מסיני
ועד דאתון קיימין ולית בכון נוכרי
ואתון סהדין קדמי אמר יי ואנא אלהא׃
כמא אנא אכברתכם ואסמעתכם
ואגתתכם וליס פיכם אגנבי כדאך
אנתם שהודי יקול אלאלה ואנא אלטאיק׃
גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה׃ אף מן עלמא
אנא הוא ולית דמן ידי משיזיב אעבדינה
ולא אתיבינה׃ ואיצא מן וקת אנא הו
כדאך וליס מן ידי מכלץ אפעל מא
שית ומן ירדה׃ כה אמר

יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם׃ כדנן אמר יי
פריקכון קדישא דישראל בדיל חוביכון
איתגליתון לבבל ואחיתית במשוטין
כלהון וכסדאי בספינת תושבחתהון׃
וכדי קאל אלאלה ולייכם קדוס אסראיל
מן אגלכם כלית לבאבליין ואחדרת
גמיעהם הארבין ולכסדאניון פי
ספן רנינהם׃ אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם׃ אנא יי קדישכון
דברהי לישראל מלככון׃ אעלמו אני
אלה קדוסכם ובארי אסראיל מלככם׃
כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים
עזים נתיבה׃ כדנן אמר יי דאתקין
בימא אורח ובמיין תקיפין שבילא׃
כדא קאל אלאלה אלגאעל פי אלבחר טריק
ופי מא עזיז סכה׃ המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו׃ דאפיק רתיכין
וסוסוון משריין ועם סגי כחדא
אתבלעו ולא קמו דעיכו כביצין עמי
טפו׃ אלמכרג אלכיל ואלפרסאן ואלגנד
ואלעזא פגמיעהא ולם יקומו

כל כמדו ואנטפו כאלפתילה: אל
תזכרו ראשנות וקדמניות אל
תתבננו: לא תדכרון קדמיתא ומן
אולא לא תסתכלון: לא תדכרו אל
אואיל ולא תתפהמו אלקדימאת:
הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא
תדעוה אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות: האנא עביד חדתא
וכען תתגלי הלא תידעונה אף אשוי
במדברא אורח בצדיותא נהרון:
האנא צאנע מגותאת גדידה אלאן
תצהר אלא תעלמוהא ואציר פי
אלבריה טרקא ופי אלסמאוא אנהארא:
תכבדני חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר מים נהרות
בישימן להשקות עמי בחירי:
ייקרון קדמי כד איתיב מדינן
דצדיין אתר דהואה שרין ירורין ובנת
נעמין ארי יהבית במדברא מיא נהרין
בצדיותא לאשקאה גלות עמי
דאתרעיתי ביה: ויכרמני וחש
אלצחרי חתי אלערבד ואלנעאם אד
געלת פי אלבראי מאא ופי אלסמאוא
אנהארא לאסקי שעבי מכתארי:

אפטרתא דויקרא

עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו: עמא
דין אתקינית לפלחני בתושבחתי
יהון משתעין: ויכון אלשעב אלדי
כלקתה לי יקצון מדאיחי:
ולא אתי קראת יעקב כי
יגעת בי ישראל: אמיר על ידי נביא
ולא בפלחני ערעתון דבית יעקב
ארי לא איתון באלפן אוריתי ישראל:
ומעמא לם תדעוני יא אל יעקוב ולם
תתעב פי טאעתי יא אל אסראיל:
לא הבאת לי שה עלתיך וזבחיך לא
כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה: לא איתיתא קדמי
אימרין לעלא ונכסת קדשך לא יקרתא
קדמי לא אסגיתי עלך בקורבנין ולא
אתקיפית עלך בלבונתא: ולא תאתיני
מן שאה צואעדך ולם תכרמני
בדבאיחך עלי אני לם אסתכדך
בהדאיא ולא ענפתך בבכור: לא
קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא
הרויתני אך העבדתני בחטאותיך
הוגעתני בעונתיך: לא זבינתא קדמי
בכסף קני בסם ותרב נכסת קודשך
לא דהינתא על מדבחי ברם אסגיתא

עם זו ג̇ באורית קנית׳ יצרתי לי׳ והורדתי בריחים דלתים ובריחים ל̇ מל̇

קדמי בחובך אתקיפתא קדמי בעויתך׃
ולם תשתרי לי בורקך קסטא ולא מן
שחם דבאיחך כתרת ענדי לכנך
אסתכדאת נפסך לי פי כטאיאך ועגופתא
בדנובך׃ אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא
אזכר׃ אנא אנא הוא שביק לחובך
בדיל שמי וחטאך לא ידכרון׃ אעלם
אני הו אלמאחי דנובך כמא אנא אהלה
וכטאיאך לא אדכרהא׃ הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למען תצדק׃ אמר
פעי נידון כחדא אשתעי את אם תיגול
ותזכי׃ או תדכרני פנתחאכם גמיעא
ותקץ מא אנת בה תנצלח׃ אביך
הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃
אבוך קדמאה חטא ומלפך מרדו
במימרי׃ ותעתרף באן אבאך אלאולין
אכטו ועלמאך ארגבו לי׃ ואחלל שרי
קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל
לגדופים׃ ואפיס רברבי קדשא ואמסר
לקטלא יעקב וישראל לחיסודין׃ ואנא
בחכם בדלת רויסא אלקדס וגעלת מן
אל יעקוב מתלופין ומן אל אסראיל מקדופין׃
ועתה שמע יעקב עבדי

וישראל בחרתי בו׃ וכען שמע יעקב
עבדי וישראל דאתרעיתי ביה׃ פאסמע
אלאן יא אל יעקוב עבדי ויא אל אסראיל
אלדי אכתרתה׃ כה אמר יהוה עשך ויצרך
מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו׃ כדנן אמר יי
דעבדך ודאתקנך ממעין יסעדינך
לא תדחל עבדי יעקב וישורון דאתרעיתי
ביה׃ כדי קאל אללה צאנעך וכאלקך פי
אלבטן אנה יעינך פלא תכאף יא אל
יעקוב עבדי ויא אל אסראיל אלדי אכתרתה׃
כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה
אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃
ארי כמא דמתיהבין מיא על ארע
בית צהונא ומתנגדין על יבשתא כין
אתין רוח קודשי על בנך וברכתי על
בני בנך׃ פאנה כמא יצב אלמא עלי
אלעטשאן ואלהואטל עלי אליבס אצב
נבוותי צבא עלי נסלך וברכתי עלי
דראריך׃ וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים׃ ויתרבון צדיקיא רכיכין
ומפנקין כלבלבי עסב כאילן דמשלח
שורשוהי על נגדין דמיין׃ פינבתו מן
בין אלחשיש כאלגרב עלי גדראן אלמא׃

וחס
ותשכח
עשך

שמי

זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם
יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל
יכנה׃ דין יימר מדחלא דיי אנא ודין
יצלי בשום יעקב ודין יקריב קורבניה
קדם יי ובשמא דישראל יתקרב׃ מן הדי
יקול אנא ללה והדא יתסמא באסם
יעקוב והדי יכתב נפסה ללה ובאסם
אסראיל יתלקב׃ כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלהים׃ כדנן אמר יי מלכיה דישראל
ופרקיה יי צבאות אנא הוא אנא הוא
דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה׃ כדי קאל אלה
מלך אסראיל וולייה רב אגיוש אנא
אאול ואנא אאכר ולא אלאה גירי׃ ומי
כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי
עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו
למו׃ ומן כותי דיערעיניה ויחויניה
ויסדריניה קדמי משויותי עמא
דמן עלמא ודאתין ודעתידין למיתי
יחוון לנא׃ ומן מתלי ידעו באשיא
ויכבר בהא ויקימהא לי מנד ציירת
אמה פי אלעלם ואלאתיאת ומן יגי

יכברונהם בהא׃ אל תפחדו ואל תרהו
הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם
עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור
בל ידעתי׃ לא תדחלון ולא תיתברון
הלא מבכין בסרתך וחויתי ואתון
סהדין קדמי האית אלה בר מני ולית
דתקיף אלהין דמן קדמי מתיהיב לכון
תקוף׃ לא תפזעו ולא תלבשו ליס מן
דהרכם אסמעתכם ואכברתכם ואנתם
שהודי פהל מוגוד אלאה גירי והל יגוז
אן יכון מעתמד לא אערפה׃ יצרי פסל
כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם
המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו׃
עבדי צלמא כולהון למא ופלחיהון
דלא יהנון להון וסהדין אינון בנפשהון
דלא חזן ולא ידעין בדיל דיבהתון׃
ואנמא כלהם מצוורי אלפסול אלתי הי
תיה ופי מנאהם לא תנפעהם ושהודהם
אנהם לא ירון ולא יעלמון לכי יכזון׃
מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל׃
מן עבד דחלא וצלמא אתיך בדיל
דלא להנאה׃ מן צוור אלמעבוד ואפרג
אלפסל אלדי לא ינפע׃ הן כל חבריו יבשו
וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם

חבריו ד' וסימנ' קח לך ב' בן ושלשה תלתה חברון כת' הן כל חבריו כת' חרש ג' פת' וסימנ' אצן ברזל עניים

יעמדו יפחדו יבשו יחד והא כל פלחיהון
יבהתון ואומנין עבדו נין מבני אנשא
יתכנשון כולהון יקומון יתברון ויבהתון
כחדא פסי כזא גמיע אצחאבה וגמיע
צנאעהם מן בין אלנאס פיקפון ויפזעון
ויכזו אגמעין חרש ברזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע
כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים
ויעף נפחא מברזלא חצינא עביד
ונפח נור בשיחורין ובמקובין מתקיף
ליה ועביד ליה בתקוף חיליה דאם יכפן
עבדיה ולא ייכול לא יהי ביה חיל ואם
יצחי ולא ישתי מיא יהי משלהי מן
דלך אלחדאד באלקרנאס ופעלה לה
באלפחם ואלמראזב יצוורה ויצנעה בקוה
דראעה ולו גאע לם יכון לה קווה ולו
לם ישרב ללגב חרש עצים נטה קו
יתארהו בשרד יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית
איש כתפארת אדם לשבת בית נגרא
אעין נפיץ בחוטא מסר ליה במשקולתא
מגזי ליה באזמילא ובנצורין מאחיד
ליה ועביד ליה כדמות גבר כתשבחת
איתתא יתבת ביתא ואלנגאר אלדי ימד

אלתר ויחליה באלרקאן ויצנעה באלרנג
תם יחליה באלברכאר ויצנעה כשגל
רגל או שכל אמראה חסני גלסה פי
אלבית לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון
ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם
יגדל למקץ ליה ארזין ונסיב תורז
ובלוט ומתקין ליה באעי חרשא נצב
אורנא ומטרא מרבי ואלקאטע לה ארוז
אד יאכד אלצנובר ואלבלוט ומא יאידה
מן סאיר שגר אלשערי ואלדי יגרס אלסנאן
ואלמטר ירביהא והיה אדם לבער ויקח
מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף
יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד
למו והוי לאנשא לאדלקא ונסיב מנהון
ושחין אף אזא ואפא לחים אף עבדיה
דחלא וסגיד אתביה צלמא ובעא מניה
חתי תציר לאנסאן משעלא יאכד
מנהא שיא פיסטלי בה וקד יסגר
מנה ויכתבז כבזא וקד יפעל מעבודא
פיסגד לה או יצנע פסלא וירכע לה
חציו שרף במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר
האח חמותי ראיתי אור פלגיה אוקיד
בנורא על פלגיה בסרא אכל טוא

וספק אף שחין ואמר אח שחינות
חזיתי נורא׃ בעד מא אחרק בעצהא
בנאר ואכל אלחם טביכא עד לא
בעצהא או ישוי שואא פשבע מנה
ואצטלי בעצהא וקאל הדא אתאלי אד
דפית ושעלת בנאר׃ ושאריתו לאל
עשה לפסלו יסגור לו וישתחו ויתפלל
אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃
ושאריה לדחלא עבד לצלמא סגיד
ואשתעבד ליה ובעא מניה ואמר
שיזבני ארי דחלתי את׃ ובאקיהא
צנעה מעבורא ופסלא לה תראה
ירכע לה ויסגד ויצלי לה ויקול כלצני
לאנך רבי׃ לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבתם׃ לא
ידעין ולא מסתכלין ארי מטמטמן
מלמחזי עיניהון מלאסתכלא בלבהון׃
ולא יעלמון בגהלהם ולא יפהמון
כאן עיונהם קד טמסת מן אנצר
וקלובהם מן אעקל׃ ולא ישיב אל
לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו
לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד׃ ולא מתיב
לליביה ולא מדע ולא סוכלתנו למימר
פלגיה אוקידת בנורא ואף אפיתי על
גמרוהי לחים טוית בסרא ואכלית
ושאריה לתועיבא אעביד לכליא
אסגוד׃ ולא ירגע אלי נפסה ולא מערפה
לה ולא פהם פיקול בעד מא אחרקת
בעצהא בנאר וכבזת עלי גמרהא
כבזא ושוית שואא ושבעת מנהא
אצנע באקיהא מא יכרהה אללה ואסגד
לכשבה באליה׃ רעה אפר לב הותל
הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר
הלא שקר בימיני׃ הא דחלתיה פלגה
קטמא לביה שטיא אטעייה ולא אישזיב
ית נפשיה ולא יימר הלא שקרא עבדת
ימיני׃ תראה יראעי ארמאד וראי
אסכריה קד מיילה ולא יכלץ נפסה
ולא יקול אלא אן אבאטל פי קבצתי׃
זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל
לא תנשני׃ אדכרא אלין יעקב וישראל
ארי עבדי את אתקינתך למהוי עבד
פלח קדמי את ישראל לא תתנשי דחלתי׃
אדכר הדא יא יעקוב ויא אסראיל
לאנך עבדי וכמא כלקתך עבדא לי

ולא יציבו ג וסימנה׃ לא ידעו וחב כל רשעים׃ נטע ארן וצונה וארץ תרו׃ חס ג

כלאק אנת איצא יא אלאסראיל לא
תנסאני מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך מחית
פעיבא חובך וכענן עדי כל חטאך תוב
אלי אני אלדי פרקתך פאני אמחו דנובך
כאלגים אלמאר ואתגאוז כטאיאך כאלסחאב
אל תרגע איי ואתולאך רנו שמים כי
עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר שבחו שמיא
ארי עבד יי פורקן לעמיה יבעו
יסודי ארעא בועו טוריא תשבחא
חורשא וכל אילניא דביה ארי פרק
יי יעקב ובישראל ישתבח וירן אהל
אלסמא אד צנע אללה דלך ויגלב אהל
אלארץ מן אספל וינטק אהל אלגבאל
ברנין ואהל אלשעארי פי מא בין אלתי
פיהא אד תולא אללה אל יעקוב ואפתכר
באלאסראיל כה אמר יהוה
גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה
כל נטה שמים לבדי רקע הארץ
מאתי כדנן אמר יי דפרקך ודאתקנך
ממעיין אנא יי עביד כולא תליתי
שמיא במימרי שכלילית ארעא

בגבורתי כדי קאל אללה ולייך וכאלקך
פי אלבטן אנא אללה צאנע אלכל מאד
אלסמא וחדי באסט אלארץ מן ענדי
מפר אתת בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל מבטיל
אתות בדין וקסומין משגיש מתיב
חכימיא לאחרא ודעתהון מקלקיל
אלפאסך איאת אלמשעודין ואלקאסומין
יהגן כדאך ירד אלמתחכמין אלי ורא
ומערפתהם יגהל מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם
תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה
אקומם מקים פתגם עבדוהי צדיקיא
ומילך שליחוהי משלים דאמר
לירושלם תתיתב ולקרויא דבית
יהודה יתבנין וחרבתהא אקמים
אלמקים כלאם עבדה ואי רסלה יתמם
אלקאיל ען ירושלם תעמר וען קרי
יהודה תבנא ומקים כראבתהא האמר
לצולה חרבי ונהרתיך אוביש דאמר
על בבל תחרוב ונהרהא איביש אלקאיל
ללעק ער גף ומיבס אנהאלה האמר
לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר
לירושלם תבנה והיכל תוסד דאמר

יהולל ג וכ׳ מנ׳ וקוסמים ושפטים כי העשק · ישלים ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ ועצת מלאכיו וכל חפצי ברצות יד׳ כי ישלים

על כורש למיתן ליה מלכו וכל
רעותי יקיים ולדאמר לירושלם
תתבני והיכלא ישתכלל ולקאיל על
כורש אנה מלכי וכל מראדי יתממה
ויקול על ירושלם תבנא והיכל יאסס׃
כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתים ושערים לא יסגרו׃ כדנן
אמר יי למשיחיה לכורש דאתקיפית
בימיניה למימסר קדמוהי עממין
וחרצי מלכין אשרי לפתחא קדמוהי
דשין ותרעין לא יתאחדון׃ לאן כלא
קטלה למסיחה על כורש אוי אמסך
ימינה אדל בין ידיה אמם ואחקא
אמלוך אחללהא ואפתח בין ידיה
מצארעהם ואכואכהם לא תנגלקי׃
אני לפניך אלך והדורים אישר
דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל
אגדע׃ מימרי קדמך יהך ושוריא
אכביש דשין דנחש אתבר ועברין
דברזלא אקציץ׃ ואסייר קדרתי בין
ידיה ואסהללה לעטוף ואכסר מצארע
אנחאם ואגדע עוארץ אחדיד׃ ונתתי

לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל׃ ואתין לך אוצרין דחשוך
וסימן דמיטמרן בדיל דתידע ארי
אנא יי דרביתך בשמך אלהא דישראל׃
ואעטיך כזאין מלפיה ודפאין
מסתורה לכי תעלם אני אלה אדי
שרפת אסמך אאה אסראילי׃ למען
עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא
לך בשמך אכנך ולא ידעתני׃ בדיל
עבדי יעקב וישראל בחירי וקריתלך
בשמך אתקינתך ולא ידעתא למפלח
קדמי׃ ודלך לקבל עבדי יעקוב
ואסראיל מכתארי סמיתך באסמך
וכניתך קמלאן תערפני׃ אני יהוה
ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך
ולא ידעתני׃ אנא יי ולית עוד ובר מני
לית אלה סערתך ולא ידעתא למפלח
קדמי׃ ולאני אלה לא סואי ולא זאה
גירי אוזרך באלקווה קבלאן תערפני׃
למען ידעו ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד׃
בדיל דידעון ממדנח שמשא וממערבא
ארי לית בר מני אנא יי ולית עוד׃ לכי

יעלם אלנאס מן משרק אלשמס ומגרבהא
אנה ליס גירי כמא אנא אלה לא סואי׃
יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃
דאתקין נהור ובריה חשוך עביד שלם
ובריה ביש אנא יי עביד כל אלין׃ כאלק
אלנור ואלצלאם צאנע אלסלאמה ואלבלא
אנא אלה צאנע גמיע דלך׃
הרעיפו שמים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה בראתיו׃ ישמשון
שמיא מלעילא ועננא יגדון טובא
תפתח ארעא ויחון מיתיא וזכותא
תתגלי כחדא אנא יי בריתינון׃ תדר
אלסמאואת מן אלעלו ואלשואהק תהטל
אלעדל פתפתח בה אלארץ וינמו אלגות
ואלצלאח ינבת מעה אנא אלה כלקת
דלך׃ הוי רב את יצרו חרש
את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו
מה תעשה ופעלך אין ידים לו׃ ודמדמי
למקם לקביל פתגמי ברוהי ורחיץ
דיטבון ליה עלמי פחרא דעבידין
מעפר אדמתא האפשר דיימר טינא
לעבדיה לא עבדתני ועובדך לית
ידין ליה׃ פאלויל ללמכאצם כאלקה והו
כאלכזף מן אכזאף אלארץ הל יקול אלטין
למפכרה מא תצנע פכית תקול אן
צאנעך לא קדרה לה׃ הוי
אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין׃
וי דאמר לאב מא תוליד ולאיתתא
מא תעדין׃ יחתי אן אלויל ללקאיל
לאביה מא תולד ולאמה כמא תטלקין׃
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות שאלוני על
בני ועל פעל ידי תצוני׃ כדנן אמר
יי קדישא דישראל ודאתקניה דעתידן
למיתי אתון שאלין מן קדמי על עמי
ועל עובד גבורתי תפקדונני׃ כדי קאל
אלה קדוס אסראיל וכאלקה סלוני ען
אלאתיאת ועלי מא אחדתה ומא תצנעה
ידיי תתאמרו לי׃ אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים
וכל צבאם צויתי׃ אנא במימרי עבדית
ארעא ואנשא עלה ברית אנא בגבורתי
תלית שמיא וכל חיליהון שכלילית׃
לאני צנעת אלארץ וכלקת אלנאס עליהא
ולאני ידיי מדת אלסמאואת ואמרת
גמיע גיושהא׃ אנכי העירתיהו בצדק

ישעה וק׳ מנ׳ הרעיפו שמים כי הלוי שני וכהכיה וקדרים ירחקן בכין

וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי
ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר
יהוה צבאות׃ אנא איתיניה בגבראי
בקשוט וכל אורחתיה אתקין הוא יבני
קרתי וגלות עמי ישלח לא בדמין
ולא בממון אמר יי׳ צבאות׃ פאני
אצחרה בעדל וגמיע טרקה אסהלהא
והו יבני קריתי ויטלק גאליתי לא
בתמן ולא ברשא קאל רב אלג׳יוש׃

כה אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך
יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃ כדנן
אמר יי׳ ליאות מצראי ותגרי כוש
וסבא גברין דסחורא עלך יעדון
ודילך יהון בתר פתגמך יהכון
בשישלן יעדון ולך יסגדון מניך
יבעון ויודון למימר בקושטא ביך
אלהא ולית עוד אלה בר מניה׃ כדי קד
אלה מן כסב אלמצריין ותגארה אל
חבשיין ובני סבא אנאס דוי מסאחה
עליך יעברון תם לך יכונון ווראך
יסירון אד׳ באגלאל יעברון ולך

יסגדון ואליך יצלון ויקולון יקינא אן
פיך אלאה לא סואה ולא אלאה גירה׃ אכן
אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃
בקושטא את אלהא אשריתא בתקוף
רומא שכינתך אלהא דישראל פריק׃
ויקינא אנך לרב מחתגב ואלאה אסראיל
מגיתך׃ בושו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי צירים׃ בהיתו
ואף אתכנעו כולהון כחדא הליכו
באתכנעו פלחי צלמיא׃ אלי אסתחו
תם כזו גמיעהם וסארו בכזיהם חדאק
אספרא אגמעין׃ ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו
עד עולמי עד׃ ישראל אתפריק במימרא
דיי׳ פורקן עלמין לא תיבהתון ולא
תתכנעון לעלמא ולעלמי עלמיא׃
כדאך אסראיל מגאת ללה גות׳ אלדהור
פאנתם לא תסתחו ולא תכזו אלי עואלם
אלדהר׃ כי כה אמר יהוה
בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
יצרה אני יהוה ואין עוד׃ ארי כדנן
אמר יי׳ דברא שמיא הוא אלהים
דשכליל ארעא ועבדה הוא אתקנה

במחיר ג׳ וס׳ מכ״ אנכי ראשיה מימינו

לא אלריקנו בדה אלהין לא סגאה עלה
בני אנשא אתקנה אנא יי ולית עוד׃
כדי קאל ארב אלבארי אסמא והו אלה
כלק אלארץ וצאנעהא הו אצלחהא
פלם יברהא תיהא בל לאתבאת כלקהא
אנא אלה וליס גירי׃ לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע
יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק
מגיד מישרים׃ לא בסתרא מלילית
באתר ארעא קבל לא אמרית לזרעא
דבית יעקב לריקנו תבעו דחלתי אנא
יי ממליל קשוט מחוי כיונן׃ כדאך
לם אכאטבכם פי סתר ולא פי מוצע
מצלם ולם אקול לאל יעקוב אטלבוני
תיהא בל אנא אלה מכלמכם באלעדל
מכברכם באלמסתקים׃ הקבצו ובאו
התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
אל אל לא יושיע׃ אתכנשו ואתו
אתקרבו כחדא משיזבי עממיא
לא ידעין דנטלין ית אע צלמהון ובען
מן דחלא דלא יפרוק׃ אגתמעו ותעו
ותקדמו אגמעין יא פלתא אלאמם
תלו אלחאמלין כשב פסלהם לא

ל׳ ומה

ג׳ רי״ש פ״ס

יעלמון ויצלון אלי מעבוד לא יגיתהם׃
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי
השמיע זאת מקדם מאז הגידה
הלא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי
אל צדיק ומושיע אין זולתי׃ חוו
ואתקרבו אף אתמליכו כחדא מן בסר
דא מלקדמין מבכין חויה הלא אנא יי
ולית עוד אלה בר מני אלה דזכי ופריק
לית אלא אנא׃ פאכברוהם ותקדמו
אליהם תם תשאורו אגמעין וקולו מן
אסמע הדה אלאמור מן קדים ואכבר
בהא מן חין אליס אנא אלה ולא אלאה
גירי אלטאיק אלעדל אלמגית וליס סואי׃
פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד׃ אתפנו למימרי ואתפריקו
כל דבסיפי ארעא ארי אנא אלהא ולית
עוד׃ פולו אלי תגאתו יא אהל גמיע
אקטאר אלארץ לאני אלטאיק ליס גירי׃
בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר
ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׃ במימרי קיימית נפק מן
קדמי בזכו פתגם ולא יבטל ארי קדמי
תכרע כל ברך תקיים כל לישן׃ וקד
אקסמת באסמי וכרג מן קולי אמר

צ׳
מי
השמיע
מחשה
למנות
דרצ
ימ׳

ו

הקבצו ג׳ ריש פסוקים וקימנה׃ ושמעו בני יעקב התנגשו כלכם ושמעו ׃ ולא ישוב ו׳ וקימנה׃ תורא אשתבע ונפל אריה אדכר

בזכוה לאיר׳ גע׳ לכל רכבה תגתו לי
ולסאן תחלת כל׳ באסמי׃ אך ביהוה
לי אמר צדקות ועז עדיו יבוא ויבשו
כל הנחרים בו׃ ברם במימרא דיי
עלי אמר לאיתאה זכוון ותקיף במימרא
דיי יודון ויבהתון בטעותהון כל עממיא
דהוו מתגרין בעמיה׃ ומן יקול עני
יקינא כאלה זכותי ועזי יברג׳ איה
פיכזא כל מן יתולע בה׃ ביהוה יצדקו
ויתהללו כל זרע ישראל׃ במימרא
דיי יזכון וישתבחון כל זרעא דישראל
ובאלה יזכון וימתרחון גמיע נסל
אסראיל׃ כרע בל קרס נבו היו
עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמוסות משא לעיפה׃ חמיט בל
אתקטיף נבו הוו צלמניהון דמות
חיון ובעיר מטולי טעוותכון
על נטליהון ואינון משלהן׃ ואדיר
גתא בל ותשצא נבו וצארת אזלאמ׳
הם דוסא ללוחוש ולבהאים ומשר׳
פאתהם אמזלומה חמלא עלי לגבין׃
קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא
ונפשם בשבי הלכה׃ אתק צי צרו
אתקטיפו כחדא לא יכילו לשיזבא
נטליהון ופלחיהון בשביא אזלו׃
תשצו הם איצא וגתו אגמעין ואחד
אן לא יטיקו כלאץ חמלהם ואנפשהם
דהבת פי אסבי׃ שמעו
אלי בית יעקב וכל שארית בית
ישראל העמוסים מני בטן הנשאים
מני רחם׃ קבילו למימרי דבית יעקב
וכל שארא דבית ישראל דרחימין מכל
עממיא חביבין מכל מלכוותא׃ אסמעו
לי יא אל יעקוב וגמיע בקייה אל אסראיל
אלממתלין כבנין מזלומין מן אלבטן
ומחמולין מן ארחם׃ ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי
ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃ ועד
עלמא אנא הוא ועד עלם עלמיא
מימרי קיים אנא ברית כל אנשא אנא
בדרית יתהון לבני עממיא אף אנא
אשבוק לחוביהון ואסלח׃ ואעלמו
אנכם אלי מתל אלשיכולה אנא הו לכם
ואלי שביה בזול אלשיבה אנא אשילכם
וכמא צנעת אנא אחמלכם ואנא אנקלכם
ואכלצכם׃ למי תדמיוני
ותשוו ותמשלוני ונדמה׃ למן תדמון
קדמי ותשוון ותבזון קדמי בקשוט׃

ולבהמה ג׳ וקימנ׳ וכלדם ולא היה מים היו עצביהם

במן תשבהוני פתסאווני ותמתלוני
ואשבההי: הזלים זהב מכיס וכסף
בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל
יסגדו אף ישתחוו: הא עממיא גבין דהב
מכיס וכסף במאזניא תקלין אגרין
קינאה ועביד ליה דחלא סגדין אף
משתעבדין: כאלדין יצבון אלדהב מן
אכיאסהם ואלורק באלשאהין יזנונה
ויסתאגרון סבאכא פיצנעו מעבודא
ורכעו לה ואיצא יסגדון: ישאהו על
כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד
ה ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא
יענה מצרתו לא יושיענו: נטלין ליה
על כתפיהון סבלין ליה ומחתין ליה
באתריה וקאים מאתריה לא אפשר
ליה דינוד אף יבעי מניה ולא יתיבניה
מעקתיה לא יפרקניה: ויחמלונה עלי
אכתאפהם יזמלונה ידעונה מכאנה
פיקף ומן מוצעה לא יברח ויצרך אליה
אחדהם איצא פלא יגיבה ומן שדתה
לא יגיתה: זכרו זאת
ל ב וחס מל והתאששו השיבו פושעים על לב:
אדכרו דא ואיתקפו ואתיבו מרודין
על לב: ואדכרו הדה ואסו מנהא

ורדוהא יא מגרמין עלי קלובכם:
זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין
עוד אלהים ואפס כמוני: אדכרו קדמיתא
דמן עלמא ארי אנא אלהא ולית עוד
אלה בר מני: ואדכרו אלאואיל מן אלדהר
פאני אלטאיק ליס גירי אנא אלה וליס
מתלי: מגיד מראשית אחרית ומקדם
ה וחד ומראשית אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה: מחוי מן אולא לסופא
ומלקדמין דלא אתעביד אמר מלכי
יתקיים וכל רעותי אעביד: אלמכבר
מן אלאול באלאכר ומן אלמקדם מא לא
יצנע בעד קאיל תדבירי יתבת וכל
מראדי אצנעה: קרא ממזרח עיט
י ק מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי
אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: דאמר
לכנשא גלותא ממדנחא לאיתאה
כגדי כעוף קליל מארע רחיקא בני
אברהם בחירי אף מלילית אף איתינה
אתקינתה אף אעבדינה: אנא אלדאעי
בה מן אלמשרק כאלטאיר ומן אלבלד
אלבעיד דא תדבירי וכמא קלת אתי
בהא כלקתהא אצנעהא איצא:
שמעו אלי אבירי לב

הרחוקים מצדקה׃ קבילו למימרי
תקיפי לבא דרחיקין מן זכותא׃ אסמעו
לי יא צעאב אלקלוב אלבעידין מן אלזכוה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא
תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל
תפארתי׃ קריבא זכותי לא תתרחק
ופורקני לא יתעכב ואתין בציון פריק
לישראל תושבחתי׃ אד׳ קרבת לכם
זכותי לא תבעד וגותי לא יתאכר אגעל
פי ציון מגותתי ולאסראיל פכרי׃

רדי ושבי על עפר בתולת
בת בבל שבי לארץ אין כסא בת
כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה
וענגה׃ חותי ותיבי על עפרא מלכות
כנשתא דבבל תיבי לארעא לית כורסי
יקר מלכות כסדאי ארי לא תיספון
דיקרון ליך רכיכא ומפנקא׃ אנחדרי
ואגלסי עלי אלתראב יא גמאעה אהל
באבל אגלסי עלי אלארץ בלא כרסי יא
גמע אלכסראניון פאנך לא תעודין אן
תסמיה ארכצה ואמדללה׃ קחי רחים
וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל
גלי שוק עברי נהרות׃ קבילי מרועא
ועולי בשעבוד גלא יקר מלכותיך

איתכרו שלטונך אתבדרו עם משריתיך
גלו כמו נהרא׃ וצירי כמן יקול להא לדי
ארחא תם אטחני דקיקא ואכשפי נקאבך
ואחסרי עצדך ואכשפי סאקך לתעברי
אלאנהאר׃ תגל ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם׃ תתגלי בהתתיך
אף יתחזי קלניך פורענות גמירא
אתפרע מניך ואשני דיניך מבני אנשא׃
תם תנכשף סואתך ותבדי איצא עורתך
כואך אכד מנך אלתאר לא אשפע מנך
אנסאן׃ גאלינו יהוה צבאות
שמו קדוש ישראל׃ פרקנא יי צבאות
שמיה קדישא דישראל׃ קול דלך ולייא
רב אלגיוש אסמה קדוס אסראיל׃ שבי
דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא
תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות׃ תיבי
שתקא ועולי בקבלא מלכות כנשתא
דכסדאי ארי לא תיספין יקרון ליך
תקיפת מלכון׃ ואגלסי סאכתה ואדכלי
פי אלצלאם יא גמע אלכסדאניון פאנך
לא תעודין אן תסמיך סידה אלמלוך׃
קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם
בידך לא שמת להם רחמים על זקן
הכבדת עלך מאד׃ רגיזית על עמי

תאחר ד׳ וסימנ׳ מלאתך כי תדר נדר קרבתי כאשר תדר

אפסית אחסנתי ומסרתינון בידיך
לא אתמלית עליהון רחמין על סבא
אתקיפת מרותיך לחדא׃ לאני אדא
סכטת עלי אמתי ובדלת צפותי ואסל
מתהם פי ידך לם תציירי רחמה להם
בל חתי עלי אשיך תקלת אצרך גדא׃
ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא
שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה׃
ואמרת לעלם אהי תקיפת מלכוון עד
לא שוית אלין על לביך לא אדכרת
לסופא׃ וקלת לי אדהר אכון סידה
אד לם תציירי הדה פי קלבך ולם
תלכרי עאקבתהא׃ ועתה
שמעי זאת עדינה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא
אשב אלמנה ולא אדע שכול׃ וכען
שמעי דא מפנקתא דיתבא לרחצן
דאמרא בליבה אנא ולית בר מני עוד
לא איתיב ארמלו ולא אדע תכלו׃ ואן
אסמעיהא יא מנעמה יא גאלסה
ואתקה יא קאילה פי נפסהא אנא
וליס גירי לא אגלס ארמלה ולא אערף
אתכל׃ ותבאנה לך שתי אלה רגע
ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו

ב̇ חד כל הי וחד ג̇ כה̇ א̇ בן שיגא
ב̇ ואל החכמים

ולא אדע ג̇ וסימנה׃ לא אשב אלמ׳ ואכי בער נפלאות ממני׃

עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך
מאד׃ וייתין עלך תרתין אלין זמן
ביומא חד תכלו וארמלו כד שלמן
ייתין עלך בסגיאות חרשך בתקוף
קסמך לחדא׃ פיאתיך כליהמא פי
טרפה מן יום ואחד אתכל ואתרמל
פיאצח מא המא יאתיאנך מע כתרה
סחרך ועצם רקאך גדא׃ ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי
עוד׃ ואתרחיצת בבשתיך אמרת
לית דחזי לי חכמתיך ודעתיך היא
קלקילתיך ואמרת בלביך אנא ולית
בר מני עוד׃ ולמא ותקת בשרך וקלת
ליס מן יראני וחכמתך ומערפתך המא
אעתיאנך פקלת פי נפסך אנא וליס גירי׃
ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל
עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך
פתאם שאה לא תדעי׃ ותיתי עלך
בשתא לא תידעין למבעי עלה ותפול
עלך עקא לא תיכלין לאעדיותה ותיתי
עלך בתכיף אתרגושא לא תידעין׃
סיאתיך שר לא תערפין תלאפיה
ותקע עליך אפה ליס תטיקין דפאעהא

ל̇ יח̇ ג̇ וחס
ל̇ ומל
ל̇ ל̇ וחס
ל̇ ל̇ וחס

ותאתי עליך גפלה כאבה לאתערפינה׃
עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר
יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי׃ קומי כען בקסמך ובסגיאות
חרשך דהוית מתעסקא בהון מינקותך
מא אם תיכלין להנאה תיכלין למתקף׃
וקטלך קפ׳ לאן ברקאיך ובטתרה׳
סחרך כמא תעבת פיה מן אואילך
לעלך תטיקין לנפע ולעלך תרהבין׃
נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים החזים בכוכבים מודיעים
לחדשים מאשר יבאו עליך׃ לאית
בסגיאות מלכך יקומון כען ויפלקונך
דהוית מסכן למזלת שמיא דחזן
בכוכביא מהודעין זמניא מטען
ליך למימר כין עתיד למיתי עלך
יירח בירח׃ סתעגזין מן כתריה׳
משוראתך ואן וקפו ליגיתונך מלתאי
היאה לסמא לנאצרין פי אחואל א־
כואכב מערפין פי אוקאת ממא
יאתי עליך׃ הנה היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור לשבת נגדו׃ הא
הוו חלשין כקשא עממיא דתקיפין

כאישתא שיציאונון לא ישיזבון ית
נפשהון מיד קטולין לית להון שאר
ומשיזיב אף לא אתר לאשתיזבא בה׃
ואלא הם יצירון כקש ולנאר תחרקהם
ולא יכלצון אנפסהם מן אלהיב וליס
לאך מן גמר לבזהם ולא וקיד יגלסון
חדאה׃ כן היו לך אשר יגעת סחריך
מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך׃
כין הוו ליך עובדי שקריך דהוית
מתעסקא בהון מינקותיך שלטוני
תקפך גבר לקבילא פוהי גלו לית
דפריק ליך׃ כדאך צאר לך גמיעמא
תעבת פיה ותגארך מן אואילך כל
אמר אלי גהתה צלו וליס מגיתך׃
שמעו זאת בית יעקב
הנקראים בשם ישראל וממי יהודה
יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי
ישראל יזכירו לא באמת ולא
בצדקה׃ שמעו דא בית יעקב דמתקרן
בשמא דישראל ומזרעית יהודה
נפקו דגזיר להון קים בשמא דיי
אלהא דישראל לא יפסוק דוכרנכון
הלא קיים מימריה בקשוט ובזכו׃
אסמעו הדה יא בעט אל יעקוב אלמסמין

באסם אסראייל ואנמא הו מן יהודה
נתגו לחאלפין באסם אללה וידכרון אלאה
אסראייל לא בחק ולא בעדל כי מעיר
הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
נסמכו יהוה צבאות שמו אי בקריתא
אלקודשא חולקהון ועל אלהא דישראל
רוחצנהון יי צבאות שמיה ואנמא
סמו באסם קריה אלקדס פקט ואסתנדו
עלי אלאה אסראייל אלדי אסמה רב
אלגיוש הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם
עשיתי ותבאנה קדמיאתא מבכין
חויתי ומן מימרי נפקא ובסרתיכון
בתכיף עבדתינון ואתאה וזאל
אלכברתם בהא מן חין ואכרגת מן
קולי ואסמעתכמוהא פמא כאנת
אלא גפלה חתי צנעתהא פאתת מדעתי
כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה גלי קדמי דאת
סרבן וקשי כפרזלא קדלך ובית
עינך חסין כנחשא לעלמי אנך
שעב צעב מתל אלחדיד קדאלך
וגבהתך שביהה באלנחאס ואגיד
לך מאז בטרם תבא השמעתיך
פתאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי
צום וחויתי לך מבכין עד לא יתין
בסרתך דלמא תימר דחלתי עבדתנון
וצלמי ומתכי אתיכונון לך אלך
אלכברת בהא מן חין וקבל אן תאתי
אסמעתך כי לא תקול זלמי צנעהא
ופסלי ומסבוכי אמר בהא שמעת
חזה כלה ואתם הלא תגידו השמעתיך
חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם
שמעתא הא אתגליאת לכל עם מא
דאתגליאת לכון ואתון הלא תחוון
בסרתך חדתן מכען ונטירן דלא
ידעתנין פכמא סמעתהא אנצר
גמיעהא ואנתם איצא אן תכברון
בדלך אד אסמעתך אלחואדת אלאן
ומחפוצאת לך תערפהא עתה נבראו
ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן
תאמר הנה ידעתין כען אתבריאה
ולא מבכין וקדם יום מיתיהון ולא
בסרתינון דלמא תימר אנין ידעתינין
ומא קד כלק ולם תעלם מן חין וקבל
יום כונה לם תסמע כי לא תקול אני
קד ערפתה גם לא שמעת גם לא
ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי

ותבאנה וקימנ׳ אלקרבנה רעואל פתאם עשיתי נערות אסתר בתר מל׳ ועל אלהי ב׳ וקימנ׳ כי מעיר אלהי אביהן לא

ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן
קרא לך׃ אף לא שמעתא למלי נביא
אף לא קבילתא אולפן אוריתא אף
לפתגמי ברכן ולוטין קימי דאקימית
עמכון בחורב לא ארכינתא אודנך
לקבלא ארי גלי קדמי דתשקרא
תשקר ומרוד ממעין יתקרי לך׃ בל
לם תסמע בל לם תעלם ותקדם איי
סמעך כהא מן חין לאני עלמת אנך
סתגדר וכאפר מן חלאבטן סמית׃
למען שמי אאריך אפי ותהלתי
אחטם לך לבלתי הכריתך׃ בדיל
שמי ארחיק רוגזי ותשבחתי לך
בדיל דלא לשיציותך׃ ולמא אנא
אהלה אטוול מהלי ופכריאת אמהלך
ללא אקטעך׃ הנה צרפתיך ולא
בכסף בחרתיך בכור עני׃ הא צרפתך
ולא בכסף בחרתך בדחוק מסכינו׃
בל אסבכך לא במתל אלפצה ואכלך
פי כור אלעדאב׃ למעני למעני אעשה
כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן׃
בדיל שמי בדיל מימרי אעביד
דלא יתחל יקרי דאתגליתי עליכון
לעם אחרן לא אתין׃ וכמא אנא
אהלה אצנע מעך ואקול כיף יבתדל
כרמי לא אעטיה לאכר׃
שמע אלי יעקב וישראל
מקראי אני הוא אני ראשון אף אני
אחרון׃ קבילו למימרי דבית יעקב
וישראל מזמני אנא הוא אנא הוא
דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה׃ אסמעו יא
אליעקוב ויא אלאסראיל מסמאיי אני
אנא הו אלאול ואנא איצא אלאכר׃ אף
ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים
קרא אני אליהם יעמדו יחדו׃ אף
במימרי שכלילית ארעא בגבורתי
תלית שמיא קרית אנא להון קמו
כחדא׃ ואיצא ידי אססת אלארץ וימיני
אלכתרעת אלסמא דעות בהם ואתנו
אגמעין׃ הקבצו כלכם ושמעו מי
בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה
חפצו בבבל וזרעו כשדים׃ אתכנשו
כולכון ושמעו מן בהון חוי ית אלין
יי׳ מרחים ליה לישראל יעביד רעותיה
בבבל ותקוף דרע גבורתיה יגלי
בכסדאי׃ אגתמעו כלכם ואסמעו
מן בכם יכבר בהדה אלאמור פאן

אהבו ד׳ וסימני׳ ואבין באהבת נפשו ויצ׳ אהבו

אללה יחכיה ויערפה כאנה צנע מראדה
מתל מא קאל פי באבל וקדרתה כמא
וצתפי אלכסדאנין׃ אני אני דברתי
אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו׃
אנא אנא במימרי גזרית קים עם
אברהם אבוכון אף רביתיה אעילתיה
לארע בית שכינתי ואצלחית אורחיה׃
ויעתרף לי באני אנא אללה דעותה תם
נאטבתה ואתית בה ואנגחת טריקה׃
קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר
דברתי מעת היותה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני ורוחו׃ אתקרבו
למימרי שמעו דא לא מן אולא בסתרא
מלילית מעדן דאתפרשו עממיא
מפולחני מתמן אברהם קריבתיה
לפולחני אמר נביא וכען יי אלהים
שלחני ומימריה׃ פיקול תקדמו אליי
אסמעו פאני מן אולי ליס פי
סתר תכלמת בהא ולא מן וקת כונהא
אנא תם ואלאן אללה רבי בעתני בנבותה׃

כה אמר יהוה גאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך׃ כדנן
אמר יי פרקך קדישא דישראל אנא

יי אלהך מליף לך להנאה מחוי לך
באורח דתהך׃ כדי קאל אללה ולייך קדוס
אסראיל אנא אללה אלמעלמך מא
ינפעך אלמסלכך פי אלטריק אלואגב
אן תמצי פיה׃ לוא הקשבת למצותי
ויהי כנהר שלמך וצדקתך כגלי הים׃
אילו אציתתא לפקודי והוה פון כשפע
נהר פרת שלמך וזכותך כגלי ימא׃
לו אצגית אלי וצאיאי לכאן סלאמך
גאריא כאלנהר וחסנאתך כמוג אלבחר׃
ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעותיו לא יכרת ולא ישמד שמו
מלפני׃ והוה פון סגי כחלא דימא בנך
ובני בנך כפרידוהי לא יפסוק ולא
ישתיצי שמיה דישראל מן קדמי
לעלם׃ ויכון נסלך כאלרמל ודראריך
כלוא אלבחר לא ינקטע ולא ינפד אסמה
מן בין ידיי׃ צאו מבבל ברחו מכשדים
בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה
עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו
יעקב׃ פוקו מבבל ערוקו ממדינת
ארע כסדאי בקל תשבחא חוו
ובסרו דא אפקוהא עד סיפי ארעא
אימרו פרק יי עבדוהי דבית יעקב׃

הוציאוה ג׳ וסימנ׳ ותשרף עד קצה הארץ השדרות

יא פאכרגו מן באבל ואהרבו מן
אלכסדאניין ובצות רנה אכברו הדה
ואסמעוהא ואכרגוהא אלי אקצא
אלארץ יקולון קד פך אללה עבדה
יעקוב׃ ולא צמאו בחרבות הוליכם
מים מצור הזיל למו ויבקע צור
ויזבו מים׃ ולא אצהינון בחרבתא
דבר אינון מיא מטנרא אפיק להון
ובזע טינרא ונבעו מיא ולם יעטשו
אד פי אגפאת סירהם אד מא מן
אלצואן אהטלה להם כמא שק אלצואן
והטל מנה אלמא׃ אין שלום אמר
יהוה לרשעים׃ לית שלמא אמר יי
לרשיעיא׳ כדאך לא סלאם קאל אללה
ללפאסקין׃ שמעו איים
אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי׃
קבילו נגוון למימרי ואציתו מלכון
מרחיק יי עד לא הויתי זמנני ממעי
אמי אדכר שמי׃ אסמעו יא אהל אל
גזאיר ואנצתו יא אחזאב מן בעד
אן אללה סמאני נביא מן חין אנא בבטן
ומן אמעא אמי דכר בה אסמי׃ וישם
פי כחרב חדה בצל ידו החביאני
וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני׃
ושוי פתגמוהי בפומי כחרב חריפא
בטלל גבורתיה אגין עלי דשויני
כגיר בחיר דבבית אזנין מסתר׃ וציר
פאי כסיף חאד ופי צל ידה אכנני
וציירני כסהם מנתקי ופי געבתה
סתרני׃ ויאמר לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר׃ ואמר לי עבדי את
ישראל דבך אשתבחי וקאל לי אנת רסולי
יא אסראיל אלדי בה אפתכר׃ ואני אמרתי
לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי
אכן משפטי את יהוה ופעלתי את
אלהי׃ ואנא אמרית לריקנו לאיתי
ללמא ולא מדעם חילי שיציתי ברם
דיני גלי קדם יי ואגר עובדי קדם
אלהי׃ פאן קלת ללפראג תעבת ולל
והבא אפנית קוותי אלא חכמי ענד
אללה ואגרי ענד רבי׃ ועתה
אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי׃
וכען אמר יי דאתקנני ממעין למהוי
עבד פלח קדמוהי לאתבא דבית יעקב
לפלחניה וישראל לאחסנתיה יתקרב

ויקירנא קדם יי ומימר אלהי הוה
בסעדי ואן קאל אללה כאלקי מן אלבטן
רסולא לה לארד יעקוב אליה ואסראיל
אליה יגתמעון פאכרם בדלך ענדה ויציר
אלאהי מעזי ויאמר נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעקב ונצורי ישראל
להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ ואמר הזעיר לכון דאתון
מתקרן עבדי לאקמא ית שבטי יעקב
וגלות ישראל לאתבא ואתנינך לנהור
עממין למהוי פורקני עד סיפי ארעא
קאל הינא ענדי אן תכון לי רסולא לתתבת
אליעקוב ועלוק אלאסראיל תרדהם כל
אגעלך נורא ללאמם לתכון מגותי
אלי אקטאר אלארץ׃ כה אמר
יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש
למתעב גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו למען
יהוה אשר נאמן קדש ישראל
ויבחרך׃ כדנן אמר יי פריקיה דישראל
קדישיה לדבסירין בני עממיא לד
לדמטלטלין בני מלכותא לדהוו
עבדין לשלטונין להון מלכין יחזון
ויקומון רברבין ויסגדון בדיל יי

דמהימן קדישא דישראל ואתרעי בך׃
וכדי קאל אללה ולי אסראיל וקדוסה
למבזא אלנפס ומכרוה אלאמם ועבד
אלסלאטין ירוה אלמלוך פיקומו לה
ואלרויסא פיסגדו לה לקבל קול אללה
חתי יתחקק וקדוס אסראיל אלדי אכתארך׃
כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך
ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל
נחלות שוממות׃ כדנן אמר יי בעדן
דאתון עבדין רעותי אנא מקביל
צלותכון וביום עקא אנא מקים פורקן
וסעיד לכון ואתקנינך ואתנינך לקיים
עם לאקמא צדיקיא דשכבין עפרא
לאחסנא ירותן דצדיקין׃ וכדא קאל אללה
פי וקת אלרצא אגיבך ופי יום אלגות
אעינך ואקויך ואגעלך עהד אמאנה
ללקום ותכאות אלבלאד ותנחל צ'יאעא
באנת וחשה׃ לאמר לאסורים צאו
לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו
ובכל שפיים מרעיתם׃ למימר לדאסירין
בני עממיא פוקו לדעגינין בני מלכותא
כד בקבלא אתגלו לנהור על אורחן
ישרון ובכל נגדין בית משריהון ותקול

ו
רפ
ג
חס
מלכים
נאר
אשרי

ב
ט
ר״ת
מל
ג
מל

לאמר ט' ר״ת פסו' וס' מכ' לאסורים הן ישלח לא בארץ לך אתן
וחב' אל הכהנים מתי יעבר שבו נא אלהים עזבן

לאסארי אכרגו וללדין פי אלטלמאת
אצהרו פירעון פי אלטריק ועלי גמיע
אלכרי. לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם
שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל
מבועי מים ינהלם. לא יכפנון ולא יצהון
לא ילקינון שרבא ושמשא ארי
דעתיד לרחמא עליהון ידברינון ועל
מבועי מיא ישרינון. לא יגועון ולא
יעטשון ולא יצרבהם אלסמום ולא
אלשמס אד ראחמהם יסוקהם ואלי
אנאביע אלמא יקורהם. ושמתי כל
הרי לדרך ומסלתי ירמון. ואשוי
טוריא כבישין קדמיהון פאורח
וכבשיא יראמון. ויקול אציר גמיע
גבאלי טרקא ומחגאתי תרתפע. הנה
אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון
ומים ואלה מארץ סינים. הא אלין
מרחיק ייתון והא אלין מציפונא
וממערבא ואלין מארע דרומא.
והודא הולאי אקום מן בעיד יאתון
והולאי איצא מן אלשמאל ומן אלגרב
והולאי מן בלד סין. רנו שמים וגילי
ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה
עמו ועניו ירחם. שבחו שמיא

אפטרתא
דהדיה עקב

וזבוני ארעא ורוצו טוריא תשבחא
ארי עתיד יי לנחמא עמיה ועל
ענותנוהי ירחים. פיסר אהל אלסמא
ויגדל אהל אלארץ וינטק אהל אלגבאל
ברנה אדי עאזא אללה קומה ורחם
צעפהם. ותאמר ציון
עזבני יהוה ואדני שכחני. ואמרת
ציון סליק יי שכינתיה מני ושבקני.
וקד קאלת ציון אן אללה תרכני וכאנה
נסאני. התשכח אשה עולה מרחם
בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך. האפשר דתתנשי אתתא
ברה מלרחמא על בר מעהא אף אם
אלין יתנשין מימרי לא ירחקניך.
הל תנסא אמראה צביהא מן אן
תרחם אבנהא והולאי איצא לו נסין
אנא לא אנסאך. הן על כפים חקתיך
חומתיך נגדי תמיד. הא כד על ידין
את צירא קדמי שוריך לקבלי תדירא.
וכאנך עלי אלכפין רסמתך ואסואך
חדאי דאימא. מהרו בניך מהרסיך
ומחריביך ממך יצאו. ייחון יבנון
חרבתיך מפגדך ומחרבך מניך יגלון.
ויסרעון באנוך והאדמוך ומכרבוך

יי ויצ ג וסימנה נירי דשמוא ותאמר ציון חזן שוא —
מהרו ג וסימנה וק בניהוך דל ואי אנשין

מנך יכרגון׃ שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי ותקשרם ככלה׃
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא
כל בני עם גלותיך המתכנשין ואתן
לגויך קיים אנא אמר יי ארי כולהון
ליך כלבוש דיקר ועובדיהון בגויך
כקשוט כלתא׃ ארפעי עינך חואליך
ואנצריהם כלהם קד אגתמעו גאו
איך ובקאי אנא יקול אללה לתלבסי
גמיעהם כאלתיגאן ותעקדיהם כאלעקוד׃
כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃
ארי חרבותיך וצדיותיך וארע מפגלותיך
ארי כען תדחקין מיתיב ויתרחקון מסלעמך׃
ואן כראבאתך ווחשאתך ובלדך אלמהדום
ליציקון מן עמארה ויבעדון מהלכוך׃
עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר
לי המקום גשה לי ואשבה׃ מכען
יימרון חד חד בגויך בני עם גלותיך
עק לי אתרא רוח לי ואתיב׃ וליקולון
איצא בחצרתך אהלך אלדי תוהמת
אנך תתכליהם בעץ לבעץ קד
צאק בי אלמוצע תקדם לי חתי אגלס׃

ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה
ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה
ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי
אלה איפה הם׃ ותימרין בליביך מן רבי
לי ית אלין ואנא תכלא ויחידא גליא
ומטלטלא ואלין מן רבי הא אנא
אשתארית בלחודי אלין איכא הוו׃
ותקולין פי נפסך מן ולד לי האולי
ואנא תכלא מישומא ואד כנת גליה
זאילה האולי מן רבאהם ואד כנת
קד בקית וחדי והאולי אין כאנו׃
כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים
נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה׃ כדנן אמר יי אלהים
הא אגלי בעממיא גבורתי ועל
מלכוותא ארים נסי ויתיתון בנך בצפין
ובנתך על פירון יתנטלן׃ כדא קאל
אללה לאשירן עלי אלאמם בידי ואלי
אשעוב ארפע עלמי פיאתוך בבניך
פי חצונהם ובנאתך עלי אכתאפהם
תחמל׃ והיו מלכים אמניך ושרותיהם
מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר
רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר

והביאו ד׳ ונודעה ולקחו בחצנו את כל אחיכם

לא יבשו קוי: ויהון מלכיא תורבינך
ומלכותהון ישמשונך על אפיהון
על ארעא ישתטחון למבעי מנך
ועפר רגלך ילחכון ותדעין ארי אנא
יי דלא יבהתון צדיקיא דמסברין
לפרקני: ויכון מן מלוכהם חאצנוך
ומן רייסאתהם מרצעאתך עלא
וגוההם עלי אלארץ יסגדון לך ותראב
רגלך ילחסונה ותעלמין אני אלה
אלדי לא יכיב ראגיי: היקח מגבור
מלקוח ואם שבי צדיק ימלט:
האפשר דיתנסיב מגיברא עדי
ואם דשבו זכאין ישתיזבון: והל
יוכד מן אלגבאר פי או סבי אלפלג
יפלת: כי כה אמר יהוה
גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ
ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת
בניך אנכי אושיע: ארי כדנן אמר
יי אף דשבו גיברין אתיב ודעדו
תקיפין אשיזיב וית פורענותיך
אנא אתפרע וית בנך אנא אפרוק:
הכדא קאל אללה חתי סבי אלגבארה
אכדה ופי אלראהבין אפלתה ואנא אכאצמך
אנא אכצמה ובנך אנא אגיתהם:

ב̇ מימין יג̇
ב̇ בדזל מעפר יג̇

והאכלתי את מוניך את בשרם
וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב: ואיכול ית בסר דהוו מונן ליך
מיכל לכל עופא דשמיא וכמא דמתרוון
מיחמר מרית כין חית ברא מדמהון
יתרוי וידעון כל בני בסרא ארי אנא
יי פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב:
ואטעם גאבניך לחומהם וכאלכמר
יסכרון מן דמאהם ויעלם גמיע אל
בשריון אני אלה מגיתך ווליך גליל
יעקוב: כה אמר יהוה אי זה
ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר מכרתי אתכם
לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם: כדנן אמר יי אידא
היא איגרת פיטורין דיהבית לכנשתכון
ארי אתרחקת או מן דליה חובא
קדמי דזבינית יתכון ליה הא בחוביכון
אזדבנתון ובמרדיכון אתרחקת
כנישתכון: כדא קאל אללה אין כתאב
טלאק אמכם אן כאן טלקתהא או
מן גרמאי בעתכם לה אנמא אנבעתם
בדנובכם וטלקת אמכם בגרומכם:

ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇

כריתות ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ וסימנ̇ ושנאה וכתב לה איזה ספר

מדוע באתי ואין איש קראתי ואין
עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב
ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
מאין מים ותמת בצמא׃ מדין שלחית
נביי ולא תבו אתנביאו ולא קבילו
האתקפדא אתקפדת גבורתי מלמפרק
ואם לית קדמי חיל לשיזבא הא
במזופיתי אחריב ימא אשוי נהרין
מדברא יסרון נוניהון מבלי מיא
וימותון בצהותא׃ מא באלכם כאטבתכם
פלם יכון אנסאן נאצתא בעד מא
דעותכם פלם יכון מגיבא אהו לקצור
קצרה ידי ען פדאכם או ליס פיי
קוה אנגיכם הו די בזגרתי אגפף
אבחאר ואציר אלאנהאר בראדי
חתי ינתן סמכהם ממא ליס מא בעד
מא ימות בעטש׃ אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם׃ אכסי
שמיא כיד בקבלא וכסקא אשוי
כסותהון׃ ואלבס עליהם אלסמא סואדא
ואגעל כסותהא כאלמסח׃ אדני יהוה
נתן לי לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי

אזן לשמע כלמדים׃ יי אלהים יהב לי
לישן דמלפין להודעא לאלפא לצדיקיא
דמשלהן לפתגמי אוריתיה חוכמא
בכין בצפר בצפר מקדים לשלחא
נביוהי מא אם יתפתחן אדני חייביא
ויקבלון אולפן׃ אללה רזקני לגה אל
תעלים אעלם אמרא אקנה אלגב
יצהר לי פי כל גדאה ויתיר לי אסתמאע
לתסמע בתעלימי בהא׃ אדני יהוה
פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור
לא נסוגתי׃ יי אלהים שלחני לאתנבאה
ואנא לא סריבית לאחרא לא אסתליתי
וקד תקדם אללה אלי באשיא לם אכאפה
עליהא ולם אתרחא אליורא׃ גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק׃ גבי יהבית למחן ולסתי
למרטין אפי לא טמרית מאתכנעו
ורוק׃ בל געלת צהרי לאלצארבין וכדיי
לאלנאתפין ולם אחגב וגהי ען אלכזא
ואלבצאק׃ ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש׃ ויי אלהים סעיד
לי על כין לא אתכנעית על כין שויתי
אפי תקיפין כטינרא וידענא ארי לא

מריתי ג וסימנ׳ ואנכי צדיק הוא כי מרו

איפהת: ולה יעינני ולדלך לם אכזא
וקד געלת וגהי כאלחגר אלצלד ועלמת
אני לא אסתחי בקולי: קרוב מצדיקי
מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל
משפטי יגש אלי: קריבא זכותי מן
ידין עמי נקום כחדא מן בעיל דיני
יתקרב לותי: ומא אקרב אפלאגי
פמן יכאצמני נתואקף גמיעא ומן
הו מחאכמתי יתקדם אלי: הן אדני
יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם: הא יי
אלהים סעיד לי מן הוא דיחייבינני
הא כולהון כלבושא דבלי דעשא
אכיל ליה: ואדא כאן אלה יעינני
פמן יגלבני בל כלהם כאלתוב יבלון
ואלעת יאכלהם: מי בכם
ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו: מן בכון מדחלא
דיי דשמע בקל עבדוהי נביא
דעבד אוריתא בעקא כגבר דמהליך
בקבלא ולית זיהור ליה מתרחיץ
בשמא דיי ומסתמיך על פורקנא
דאלהיה: ומן כאן פיכם יכאף אלה

ויסמע קול רסולה פלו סאר פי אלטלמאת
ולא יכון לה ספר ליתק באסם אלה
ויתוכל עלי רבה: הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה
זאת לכם למעצבה תשכבון: הא
כולכון מגרן באשא מתקפי חרב
איזילו פילו באשא דגריתון ובחרב
דתקיפתון ממימרי הות דא לכון
לתקלתכון תתובון: ואן כאן גמיעכם
קאדחי אלנאר מדרי אלשראר לסרתם
פי שהב נארכם ופי שראר אשעלתמ
והא ומן קדרתי יחל הדי בכם וכמא
כסבתם תנצגעון: שמעו
אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו
אל צור חצבתם ואל מקבת בור
נקרתם: קבילו למימרי רדפי קושטא
דבען אלפן מן קדם יי אסתכלו
דכחציבא מטינרא אתחציבתון
וכפסולא מגוב ריקן אתפסילתון:
אסמעו לי יא טאלבי אלעדל מלתמסי
אלעדל אלתפתו אלי צואן מנה נחתתם
ואלי מחפר ביר מנהא נקרתם: הביטו
אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם

כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
אסתכלו באברהם אבוכון ובשרה
דעדיאתכון ארי יחיד הוה אברהם
יחידאי בעלמא קריבתיה לפולחני
ובריכתיה ואסגיתיה׃ שרח דלך
אלתפתו אלי אברהים אביכם ואלי סרה
חאמלתכם פאנה דעותה ואחדא
ובארכת פיה וכתרתה׃ כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה׃ ארי
עתיד יי לנחמא ציון לנחמא כל
חרבתהא וישוי מדברה כעדן
ומישרה כגינתא דיי בה חדוא
ישתכח בה מעלי תודתא וקל
דמשבחין׃ ואעלמו אן כדאך יעזי
אללה ציון ויעזי גמיע כראבאתהא
ויגעל בריתהא כעדן ובוראתהא
כגנאן אללה אלסרור ואלפרח יוגד פיה
אלשכר וצות אלתסביח׃
הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי
האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע׃ קבילו למימרי
עמי וכנשתי לפולחני אציתא ארי

אוריתא מן קדמי תיפוק ודיני כנהור
ליה עממין יזדמנון׃ אסגו לי יא קומי
ויא אמתי אנצתו לי פאן שריעה
תכרג מן ענדי יכון בהא נורא ללאמם
יסכנהא׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל
זרעי ייחלון׃ קריבא זכותי נפק
פורקני ובתקוף דרע גבורתי עממיא
ידינון למימרי נגוון יסברון ולתקוף
דרע גבורתי יכתרון׃ וכמא עדלי
יקרב ויכרג בה גותי כדאך אפאתי
תחכם פי אלאמם פהם ירגון רחמתי
ויצברון לאפאתי׃ שאו לשמים עיניכם
והביטו אל הארץ מתחת כי שמים
כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן ימותון וישועתי
לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃ זקופו
לשמיא עיניכון ואסתכלו בארעא
מלרע ארי שמיא כתננא דעדי כין
יעדון וארעא ככסותא דבליא כין
תבלי ויתבהא אף אינון הכין ימותון
ופורקני לעלם תהי וזכותי לא תתעכב׃
ארפעו אלי אלסמא עיונכם ואלתפתו אלי
אלארץ מן דונהא ואעלמו אן אלסמאואת

כאלדכאן תצמחל ואלארץ כאלתוב תבלא
ואהלהא כד׳אך ימותון וגותי יכון אלי
אלדהר ואהל זכותי לא ידערון׃
שמעו אלי ידעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו׃ קבילו למימרי
ידעי קושטא עמא דאולפן אוריתי
בליבהון לא תדחלון מחסודי בני
אנשא ומאתרברבותהון לא תתברון׃
אסמעו ליא עארפי אלעדל קום תוראתי
פי קלובהם לא תכאפו מן עאר סאיר
אלנאס ומן קדאיפהם לא תדערו׃ כי
כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור
דורים׃ ארי כלבושא דאכיל ליה עשא
וכעמרא דאחיד ביה רקבא וזכותי
לעלם תהי ופורקני לדר דרין׃ אנהם
כאלתוב יאכלהם אלעת וכאלצוף יאכלהם
אלסוס ועדלי יתבת אלי אלדהר וגותי אלי
גיל ואגיאל׃ עורי עורי לבשי
עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות
עולמים הלוא את היא המחצבת רהב
מחוללת תנין׃ אתגלי אתגלי לבשי
תקוף גבורא מן קדם יי אתגלי כיומי

ל׳ | ל׳ כת ס צ שנויין וא ולפני ירח דורים דורים | ל׳

קדם דריא דמלקדמין הלא בדיליך
כנשתא דישראל אתברית גיבריא
שיציתי פרעה ומשריתיה דהוו
תקיפין כתנינא׃ ואקול יא אצהרי
אלבסי עזא יא קדרה אללה אצהרי
כאיאם אלקדימה ואגיאל אלדהריה
אליס הי אלנאחתה אלמפתן אלמרדעה
אלתנין׃ הלא את היא המחרבת ים מי
תהום רבה השמה מעמקי ים דרך
לעבר גאולים׃ הלא בדיליך כנשתא
דישראל אחריבית ימא מי תהום רבה
שויתי עומקי ימא אורח למגז
משיזביא׃ או ליס הי אלמגפפה מן
אלבחר מא אלגמר אלכביר אלמצירה
אעמאק אלבחר טריקא ימר פיהא
אלמפכוכין׃ ופדויי יהוה ישובון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה
ופריקיא דיי יתכנשון מביני גלותהון
וייעלון לציון בתשבחא וחדות עלם
תהי להון דלא פסקא ועננ יקר יהי
מטל על רישיהון בוע וחדוא ישכחון
ויסוף מנהון מדבית ישראל דוונא
ותינחתא׃ פכדאך מן יפדיהם אללה

ל׳ | ס | ל׳ ואנחה

אלין מלין מן בא אתין לית כות אט אט בל בל גב גב גל גש גז גע דש הה זע זב זן חף חס חח חל חק טול טחיך כף לן מך מר מט מן
נס נב קק סס עי פס צן צק צו צב קש רר רד שר שן של שת תו ׃ —

239

ירגעון וירבלון ציון ברנה ופרחו והר
פיקלובהם לסרור ופרח ילחקונהמא
ותהרב ענהם ולחסרה ולתנהד׃
אנכי אנכי הוא מנחמכם
מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם
חציר ינתן׃ אנא אנא הוא מנחמכון ממן
אתון דחלין מאנשא דמאית ומבר
אנשא דכעסבא חשיב׃ אנא דהר
מעאזיכם פי מא אנתם תלאפו מן
אנסאן ימות או אבן אדם אלי יציר
כאלחשיש׃ ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל
היום מפני חמת המציק כאשר כונן
להשחית ואיה חמת המציק׃ ואתנשיתא
פולחנא דיי דעבדך דתלא שמיא
ושכליל ארעא ודחילתא תדירא
כל יומא מן קדם חמת מעיקא כמא
דמתקנין לחבלא וכען אן היא חמת
מעיקא׃ ותנסא אלה רבך אלמאד אל
סמא ומאסס אלארץ ותפזעת דאימא
טול אלזמאן מן קבל חמיה אלמצאיק
כמא היאהא ליפסד בהא פאין הי
אן חמיה אלמצאיק׃ מהר צעה
להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר
לחמו׃ מוחי פורענא לאתגלאה ולא
ימותון צדיקיא לחבלא ולא יחסרון
מזונהון׃ אלר סארע שפאאן יחלהא
פלא ימות אלקום הלאכא ולא יעוזהם
טעאמהם׃ ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
ואנא יי אלהך דנזיף בימא והמן גלוהי
יי צבאות שמיה׃ ואנא אלה רבך
זאגר אלבחר פתהיג אמואגה רב אלגיוש
אסמה׃ ואשם דברי בפיך ובצל ידי
כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה׃ ושויתי פתגמי
נבואתי בפומך ובטלל גבורתי אגינית
עלך לקיימא עמא דאמיר עליהון
דיסגון ככוכבי שמיא ולשכללא
כנשתא דאמיר עליהון יסגון כעפרא
דארעא ולמימר לדדיירין בציון עמי
אתון׃ ולקנתך כלאמי ופי צלי גטיתך
וכמא נצבת אלסמא ואססת אלארץ כאן
אקול לאל ציון אנתם קומי׃
התעוררי התעוררי קומי ירושלם
אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו
את קבעת כוס התרעלה שתית מצית
אתרבא אתרבא קומי ירושלם דקבילת

כאשר יי מט וקימכ — מסת השמר בכבע והשער קברו דברו להם ובתר דעמו בגורל החושבים ותשכח יי אפרוש עליהם חפצת עשית

מן קדם יי ית כסא דחמתיה ית פיילי
כסא דלוטא שתית אעלית׃ אנתבהי
אנתבהי קומי יא ירושלם אתי שרבתי
מן ענד אלה כאס חמיתה חתי תפל
אכאס אלמסדר שרבתיה ונשפתיה׃
אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנים גדלה׃ לית
דמנחים לה מכל בנין דילידת ולית
דמתקיף בידה מכל בנין דרביאת׃
וקיל לך ליס להא סאיק מן גמיע
אבנין אלדי ולדתהם ולא אכד בידהא
מן כל בנין רבתהם׃ שתים הנה
קראתיך מי ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך׃ תרתין
עקן אתאה עלך ירושלם לא יכילת
למקם כיד ארבע ייתין עלך בזא
ותברא וכפנא וחרבא לית דינחמנך
אלהין אנא׃ ועלי כרתאן ממצא
ואפאך מן ינוד לך עלי אלנהב ואלכסר
ואלגוע ואלסיף מן יעזיך׃ בניך עלפו
שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃
בנך יהון מטרפין דמן בריש כל
שוקיא כמזרקי מצדין מלן חמתא

מן קדם יי מזופיתא מן קדם אלהיך׃
ובניך קד תצוורו ואנצגעו פי טרף
כל סוק כאלתיתל פי אלשבכה אלממלוין
מן חמיה אלה ומן זגרה רבך׃ לכן
שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא
מיין׃ בכין שמעי כען דא מטלטלתא
דרויא מן עקא ולא מן חמר׃ לדלך
אסמעי הדא יא צעיפה יא סכרא
לא מן כמר׃ כה אמר אדניך
יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד׃
כדנן אמר רבונך יי ואלהיך דעתיד
למעבד פורענות דין עמיה הא קבילית
מן ידיך ית כסא דלוטא ית פיילי כסא
דחמתי לא תוספין למשתהי עוד׃
כדי קאל אלה סידך ורבך יכצם לקומה
הא אנא אכד מן ידך אכאס אלמסדר
ואך תפל כאס חמיתי פלא תעודין
אן תשרביה אבדא׃ ושמתיה ביד
מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ
לעברים׃ ואמסרינה ביד דהוו מונן
ליך דהוו אמרין לנפשיך אמאיכי

ונעדיי ואמאיכת כארעא יקריך והוית
כשוק לעדן ואציירהא פי ידמחסריך
ארי קאו לנפסך אנכפצי חתי נגוז
פציירת צהרך כארץ וכאלסוק לאל
מארה׃ עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף
יבאך עוד ערל וטמא׃ אתגלא
אתגלא לבשי תוקפיך ציון לבשי
לבושי תושבחתיך ירושלם קרתא
דקודשא ארי לא ייספון יעלון ביך
עוד ערלין ומסאבין׃ אצהרי אלבסי
עזך יא ציון אלבסי תיאב פכרך יא
ירושלם בית אלמקדס פאנה לא יעוד
ידכלך אכרא אקלף ולא נגס׃ התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
מוסרי צוארך שביה בת ציון׃ אתנפצי
מעפרא קומי תיבי על כורסי יקרא
ירושלם אתפסקו חנקי צוריכון שביי
כנשתא דציון׃ ואנתפצי מן אלתראב
וקומי אגלסי יא ירושלם וחללי
אלבנאק ענקך יא מסביה גמע ציון׃
כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ ארי

כדנן אמר יי מגן אזדבנתון ולא בכסף
תתפרקון׃ הכדא קאל אללה כמא אבעתם
מגאנא כדאך בלא תמן תפתכון׃
כי כה אמר אדני יהוה מצרים
ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
למצרים נחת עמי בקדמיתא לאתותבא
תמן ואתוראה בלמא אנסיה׃ וקאל אללה
איצא כמא צנעת במצר אדי והדהא
אולא קומי ליסכנהא כדאך אצנע
באשור אדי גשמהם אכירא׃ ועתה
מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם
משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל
היום שמי מנאץ׃ וכען עתד לנא
למפרק אמר יי ארי אזדבן עמי מגן
עממיא דשליטו ביה משתבחין אמר
יי ותדירא כל יומא על פלחן שמי
מרגזין׃ ואלאן יקול אללה ליס ההנא
יסאן שעבי מגאנא וצארו סלאטינהם
יולולון יקול אללה ואסמי טול הדא
אלזמאן ירפץ דאימא׃ לכן
ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי
אני הוא המדבר הנני׃ בכין יתגלא
בעממיא שמי בכין בעדנא ההוא

תיד עין ארי אנא הוא ממליל ית ומימרי
קיים׃ לכן סיעת קומי אסמי ויעלמון
איצא אנא הו מלאטבכס במא כנת׃
מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום מבשר טוב
משמיע ישועה אמר לציון מלך
אלהיך׃ מא יאין על טורי ארעא
דישראל רגלי מבסר משמע שלם
מבסר טב משמע פורקן אמר לכנשתא
דציון אתגליאת מלכותא דאלהיך׃
מא אחסן עלי אגבאל ארגל אלמבשר
מסמע אלסלאם מבשר באלכיר מסמע
אלמגותה יקול לציון קד צהר מלך
רבך׃ קול צפיך נשאו קול
יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב
יהוה ציון׃ קל סכסך דמר מין קלהון
כחדא משבחין ארי בעיניהון יחזון
גבורן דיעביד יי כד יתיב שכינתיה
לציון׃ וצות מתטלעיך קד רפעו
אצואתהם והם ירננו אגמעין ארי
ינצרו עינא לעין רגוע אללה אלי ציון׃
פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי
נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ בועו
ושבחו כחדא חרבת ירושלם ארי

עתיד יי לנחמא עמיה פרק ירושלם׃
פאנטקו ורננו אגמעין יא אכראב
את ירושלם אד עאזא אללה קומה
ותולי ירושלם׃ חשף יהוה את זרוע
קדשו לעיני כל הגוים וראו כל
אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
גלי יי ית דרע קודשיה לעיני כל
עממיא ויחזון כל דבסיפי ארעא
ית פורקנא דאלהנא׃ ואצהר קדרתה
אלמקדסה בחצרה גמיע אלאמם וראי
גמיע אקטאר אלארץ מגותה ובנאי
סורו סורו צאו משם
טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו
נשאי כלי יהוה׃ אתפרשו אתפרשו
פוקו מתמן במסאב לא תקרבון פוקו
מגוה אתבחרו נטרי מני בית מקדשא
דיי׃ זולו זולו אכרגו מן תם ולא תדנו
בנגאסה ואדא כרגתם מנהא תנקו
יא חאמלי כתב אללה׃ כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃
ארי לא בבהילו תפקון מבני עממיא
ובערוקא לא תתובלון לארעכון
ארי מדבר קדמיכון יי ועתיד לכנשא

ישועתה וסימנ׳ — התיצבו חשף כל אפסי ארץ מי יתן קדמו׳ בזאת׃ בחפזון ג׳ ואכלתם כי בחפזון כי לא בחפזון —

גלותכון אלהא דישראל׃ פאנכם לא
בחפז תכרגון ובהרב לא תסירון בל
אלה עלי מקדמתכם הו אלה אסראיל
עלי סאקתכם׃ הנה ישכיל
עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ הא
יצלח עבדי משיחא ירום ויסגי
ויתקף לחדא׃ סיעקל רסולי וירתפע
ויתסאנא וישמך גדא׃ כאשר שממו
עליך רבים כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם׃ כמא דסכלו ליה
בית ישראל יומין סגיאין דהוו חשוך
ביני עממיא חזויהון וזיוהון מבני
אנשא׃ וכמא יסתוחש מנה אכתירין
כדאך ינפסד כלאמר מנהם מנצרתה
וחליתה מן בני אדם׃ כן יזה גוים רבים
עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃
כין יבדר עממין סגיאין עלוהי ישתקון
מלכין ישוון ידיהון על פומהון ארי
דלא אשתעיאו להון חזו ודלא שמעו
אסתכלו׃ וכדאך יבדד אמם כתירא
ועלה תצם מלוך אפואהם לאנהם
ראו מא לם יקץ עליהם מתלה
ושאהדו מא לם יסמעו נצירה׃

מי האמין לשמעתנו וזרוע
יהוה על מי נגלתה׃ מן הימין לבסורתנא
דנא ותקוף דרע גבורתא דיי כדין
על מן אתגליאת׃ מן צדק באכבארנא
הדה וקדרה אלה עלי מן תצהר׃ ויעל
כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא
מראה ונחמדהו׃ ויתרבא צדיקיא
קדמוהי הא כלבלבין דפרן וכאילן
דמשלח שורשוהי על נגדין דמיין
כין יסגין תולדת קודשא בארעא
דהות צריכה ליה לא חיזו חולא חזויה
ולא אימתיה אימת הדיוט ויהי זיו
קודשא זיויה דכל דיחזיניה יסתכל
ביה׃ מן נבת כאלרצאעה קבל דלך
וכאצל מנפרד פי בלד מפאזאה
אלדי לא רועה לה ולא כהגה ואלא
נצרנא לא מנצר פנתמנאה׃ נבזה
וחדל אישים איש מכאבת וידוע
חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
חשבנהו׃ בכין יהי לבוסרן ויפסיק
יקר כל מלכותא יהון חלשין ודוון
הא כאנש כיבין ומזמן למרעין
וכמא דהוית מסלקא אפי שכינתא

אישים ג׳ ומל׳ וסי׳ מכ׳ נבזה וחדל אישים את אישים אליכם אישים

מננא כסירין ולא חשיבין׃ כדלך
הו זרי ומנקטע מן אלנאס ודו אוגאע
ומעדות באלאמראץ וכמן תחגב א׳
וגוה ענה כאנה הו זרי פמא נחסבה׃
אכן חליינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה׃ בכין על חובנא הוא יבעי
ועויתנא בדיליה ישתבקן ואנחנא
חשיבין כתישין מחן מן קדם יי ומענן׃
אלא אמראצנא הו אחתמלהא
ואוגאענא אזדלמהא ונחן חסבנאה
מבתלא מצרובא מן ענד אללה
ומעדבא׃ והוא מחלל מפשעינו
מדכא מעונתינו מוסר שלומנו
עליו ובחברתו נרפא לנו׃ והוא
יבני בית מקדשא דאיתחל בחובנא
אתמסר בעויתנא ובאלפניה שלמיה
יסגי עלנא ובדנתנהי לפתגמוהי
חובנא ישתבקון לנא׃ והו ממרץ
מן גרומנא מדוף מן דנובנא מן
אגל מכאפאתנא ובגראחתה עופינא׃
כלנו כצאן תעינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפגיע בו את עון
כלנו׃ כולנא כענא אתבדרנא

גבר לקביל אורחיה גלינא ומן קדם יי
הות רעוא למשבק חובי כולנא
בדיליה׃ ואלכלנא כאלגנם צללנא
וכל אמר עלי וגהה תוגהנא פאן
אללה לקאה הו דנוב גמיענא׃ נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח
יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו׃ בעי והוא מיתותב
ועד לא פתח פומיה מתקבל תקיפי
עממיא כאימרא לנכסתא ימסר
וכרחלא דקדם גוזהא שתקא ולית
לקבליה פתח פומיה וממליל מלא׃
תלתל והו מערב פמא יפתח פאה
כאלחמל אלדי יודי לאלדבח וכרכלה
בין ידי גאזהא סאכתה פמא יפתח
פאה׃ מעצר וממשפט לקח ואת
דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי נגע למו׃ מיסורין
ומפורענו יקריב גלותנא פרישן
דיתעבדין לנא בומוהי מן יכול
לאשתעאה ארי יעדי שולטן
עממיא מארעא דישראל חובין
דחבו עמי עד להון ימטי׃ ומן
אחבס ואמחאכמה יוכד ומא פי

נגזר ג׳ וסימנה׳ כי נגזר כי נגזר ואת אשר נגזר וישוחח במעשה ידיך אשוחח מל׳ כעל׳

גילה מן ינתשיא חתי קטעמן כלד
אחיזה ומן גרם קומי אברא עליהם׃
ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו
על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃
וימסר ית רשיעיא לגיהנם וית עתירי
נכסיא דאנסו במותא דאבדנא בדיל
דלא יתקיימון עבדי חטאה ולא ימללון
נכסין בפומהון׃ וגעל מעאצלמין קבלה
אסתקלא ומעאמסתגניין בקת לה
צלמא מעמאלם יצנע צלמא ולא
מכר פי פאה׃ ויהוה חפץ דכאו החלי
אם תשים אשם נפשו יראה זרע
יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃
ומן קדם יי הות רעוא למצרף ולדכאה
ית שארא דעמיה בדיל לנקאה מחובין
נפשהון יחזון במלכות משיחהון
יסגון בנין ובנן יירכון יומין ועבדי
אוריתא דיי ברעותיה יצלחון׃ ואלה
אראד בת דזיכה ואמראצהא ןתציר
נפסה אאתם אתמא וירא אנסלאבאץ
תטול מדתה ומראד אלה יתכת פי
ידה׃ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו
יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם
הוא יסבל׃ משעבוד עממיא ישיזיב

נפשהון יחזון בפורענות סנאיהון
יסבעון מבזת מלכיהון בחכמתיה
יזכי זכאין בדיל לשעבדא סגיאין
לאוריתא ועל חוביהון הוא יבעי׃ ומן
שקאיה נפסה ירא תואבא וישבע
מנה ומן עקלה יזכי אזכי כאן רסולי
לאכתירין ולנובהם יחתמלהא׃ לכן
אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים
נשא ולפשעים יפגיע׃ בכין אפליג
ליה ביזת עממין סגיאין וית נכסי
כרכין תקיפין יפליג עדאה חלף
דמסר למותא נפשיה וית מרודיא
שעביד לאוריתא והוא על חובין
סגיאין יבעי ולמרודיא ישתביק ליה׃
לדלך אנצבה מעאגלא ומעאעצמא
יקתסם אסלב בדלמא גרד ללמות
נפסה ומעאפאסקין אנעד והו קד
אחתמל דנב אכתירין ועלי אפאסקין
יסתקבל׃ רני עקרה
לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה
אמר יהוה׃ שבחי ירושלם דהות
כאתתא עקרא דלא ילידת בועי תשבחא ורוצי
[illegible]

פאיתא דלא עדיאת ארי סגיאין
יהון בני ירושלם צדיתא מבני רומי
יתיבתא אמר יי׃ רני יא גמאעה
הי כעאקר לם תלד ואנטקי ברנין
ואצהלי יא אמה הי כמן לם תטלק
פאן אהל וחשה סיכונו אכתר
מן מסכונה קאל אלה׃ הרחיבי מקום ב׳
אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל ל׳ קרחוק מל
תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך ל׳ וחס
חזקי׃ אפתא אתר בית משרך וקרוי
ארעיך יתיבי לא תמנעין אסגא
עם משריתיך ושלטונך תקיפי׃
אוסעי מוצע כבאך ושקאק מסאכנך
ימתדו לם תצריהם וטוולי אטנאבך
ושדדי אותאדך׃ כי ימין ושמאל
תפרצי וזרעך גוים יירש וערים ל׳ ל׳ וחס
נשמות יושיבו׃ ארי לדרומא ולצפונא ל׳ ומל
תתקפין ובנך עממין ייתון וקרוין
דצדין יותבון׃ פאנך סתנבסטין
ימנה ויסרה ונסלך ירת אממא
וקרי וחשה יעמרונהא׃ אל תיראי
כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא ב׳ מל
תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי ל׳ מכל ומל
וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ עלומיך

לא תרחלין ארי לא תיבהתין ולא
תתפנעין ארי לא תתכלמין ארי בהתת
עולימותיך תתנשין וחסודי ארמלותיך
לא תדכרין עוד׃ ולא תכאפי פאנך לא
תכיבין ולא תכגלי פאנך לא תכזין
בל תנסין חיא צבאיך ועאר תרמלך
לא תדכרינה אבדא׃ כי בעליך עשיך ל׳ וחס
יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃
ארי מריך דעבדיך יי צבאות
שמיה ופרקיך קדישא דישראל
אלה כל ארעא יתקרי׃ אן באני כאלקך
אסמה רב אלגיוש ווליך קדוס אסראיל
אלאה גמיע אלעאלם ידעא׃ כי כאשה ב׳
עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ל׳ ומל
ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃
ארי כאיתא שביקא ועיקת רוח
ערעת שכינתא דיי וכאיתת עלומין
דאתרחקת אמר אלהיך׃ ואנמא אמהא
תרכת חינא פאגתמת רוחהא סמאך
אלה אואמראה אלשבאב איזהד
בהא וקתא קאל רבך׃ ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך׃ ב׳ ובחסד
ברגז זעיר רחיקתיך וברחמין סגיאין

יריעות מל בל׳ הרחיבי יגדון כיריעות שלמה וכלב וארון ושב׳ יריעת כל׳ —

אקבצך גלותיך׳ פאן כנת טרפה יסירה
תרכתך פאני ברחמה ואסעה אגמע
שמלך׳ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה׳ פשעא זעירא סליקית אפי
שכינתי זמן מניך ובטבוות עלם דלא
פסקן ארחים עליך אמר פרקיך יי׳
ואן כאן בזבר מן סכט חגבת רצאי
כטרפה ענך פבפצל מוכד ארחמך
קאל ולייך אלה׳ כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ
כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׳
כיומי נח דא קדמי דקיימית במימרי
דלא יעדון מי טופנא דהוו ביומי נח
עוד על ארעא כין קיימית דלא יחול
רוגזי עלך ולא איזות ביך׳ והדי ענדי
כעצר נוח אנה כמא אקסמת אן לא
ימר מתל מא עבר נוח אבוא עלי אל
ארץ כדאך אקסמת אן לא אסכט
עליך ולא אזגרך׳ כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה׳ ארי טוריא יעדון
ורמתא יתפרקן וטובי מניך ידושלם

לא יעדי וקים שלמי לא יתרחק אמר
דעתיד לרחמא עלך [illegible] שיחתי אן
אגבאל תזול ואלתלאע תמיל ופצלי לא
יזול ענך ועהד סלאמי לא ימיל קאל
ראחמך אלה׳ עניה סערה
לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
ויסדתיך בספירים׳ חשיכתא מקבלת
עולבן קרתא דאמרין עלה עממיא
לא תתנחם האנא כביש בצריא אבני
רצפתיך ואשכלילינך באבנין טבן׳
יא צעיפה מנקולה לם תעזא האנא
משקע חגארתך באתמד ואססך
באמהא׳ ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך
לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ
ואשוי כמרגולין אעך ותרעך לאבני
גמר וכל תחומך לאבני צרוך׳ ואציר
כואך מן כרכנד ואבואבך מן חגארה
גוהר וסאיר תכומך מן חגארה מראדה׳
וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׳
וכל בנך יהון אלפין באוריתא דיי
וסגי יהי שלם בנך׳ וגמיע אהליך
תלאמיד אלה ומא אכתר סלאמתהם׳
בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא
תיראי ומחתה כי לא תקרב אליך׳

ימושו ג׳ וס׳ מנ׳ כי ההרים ימ׳ לא ימוש אם ימושו

בזכותא תתקנין אתרחקי מעושקא
ארי לא תדחלין ומתברא ארי לא ייעול
עלך: ובעדל תתבתין תבעדין מן
אלגשם בל לא תכאפיה ומן אלאנדקאק
פאנה לא יקרבך: הן גור יגור אפס ל ומל
מאותי מי גר אתך עליך יפול: הא ל מל
אתכנשא יתכנשון ליך גלות עמיך
לסופא מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון:
לעלסאכן יסכן אלארץ דוני פמן
קדר אן יסכנך פיך יקע: הן אנכי
בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא ל חס
כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
לחבל: הא אנא בריתי נפחא נפח נור
בשיחורין ומפיק מנא לצורכיה
ואנא בריתי מחבלא לחבלא: פאני
אלדי כלקת אלצאנע מנהם מן ינפך
אלנאר פי אלפחם ויכרג אניה לצנאעתה
ואנא כלקת אלמהלך ליהלך: כל כלי
יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום ל מל
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה: כל זין דיתקן עלך ירושלם לא
יצלח וכל לישן דיקום עמיך לדינא

תחייבינה הא אחסנת עבדיא דייי
וזכותהון מן קדמי אמר ייי: פכל
סלאח יצוור עליך לא ינגח וכל לסאן
יקאומך פי אלחכם תפלגין עליה הדי
מן נחלה אוליאי וחסנאתהם ענדי
יקול אללה: הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו כסף לכו
שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב: ייי כל דצחי
למילף ייתי ויילף ודלית ליה כסף
איתו שמעו ואילפו איתו שמעו ואילפו
בלא בדמין ולא בממון אולפן דטב
מיחמר ומיחלב: יא מעאשר אלעטאש
תעאלו אלי מא ליס לה עליכם תמן תם
תעאלו אמתארו וכלו מגאנא תם תעאלו
אמתארו בלא פצה ולא גירהא כמרא
ולבנא: למה תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע
אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם
למא תתקלון כספכון בלא למיכל
וליאותכון בלא למסבע קבילו קבלא
למימרי ואכולו דטב ותתפנק בדהין
נפשכון: לם תזנו ורקכם בגיר טעאם
ותצרפו מכאסבכם פי גיר משבע

אסמעו מני סמאעא וכלו אלכיר ותתדלל
בדסם אנפסכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דוד הנאמנים׃
ארכינו אדנכון וקבילו למימרי שמעו
ותתקיים נפשכון ואגזר לכון קים
עלם טבות דויד דמהימנין׃ מילו
אסמאעכם תם אקבלו אלי ואסמעו
מא תחיא בה נפוסכם פאני עאהד
לכם עהד אלדהר מתל פצאיל דאוד
אלדאימה׃ הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים׃ הא רב לעממיא מניתיה
מלך ושליט על כל מלכותא׃ כדאך
געלתה שאהדא ללאמם ומדברא
ואמרא׃ הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך׃ הא עם דלא
תדע יפלחונך ועם דלא ידעוך יהטון
לאסקא לך מסין בדיל יי אלהך ולקדישא
דישראל ארי שבחך׃ אמה לם תערפהא
תדעו בהא ואמה לם תערפך תחאצר
אליך לאמר אללה רבך ולקדוס אסראיל
אלדי הו פכרך׃ דרשו
יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב׃

תבעו דחלתא דיי עד דאתון קיימין בעו
מן קדמוהי עד דאתון קיימין׃ אטלבו
אללה כמא הו מוגוד לכם ואדעוה
כמא יכון קריבא מנכם׃ יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח׃ ישבוק רשיעא אורחיה
דרשעא וגבר אניס עשתונוהי
ויתוב לפלחנא דיי וירחים עלוהי
ולדחלתיה דאלהנא ארי מסגי לסלחא׃
וליתרך אלטאלח טריקה ורגל אלאתם אפכארה
וירגע אלי אללה ירחמה ואלי רבנא פאנה
כתיר אלגפראן׃ כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה׃ ארי לא
כמחשבתי מחשבתכון ולא אורחתכון
תקנן כאורח טובי אמר יי׃ פאנה
ליס תקדירי כתקדירכם ולא סירכם
כסירי יקול אללה׃ כי גבהו שמים
מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם׃ ארי כמא
דרמין שמיא מן ארעא כין תקנן
אורחת טובי מאורחתכון ומחשבתי
יתקנן ממחשבתכון׃ בל אן כמא
אלסמא ואתאשמכת מן אלארץ כדאך

ולקדוש ג׳ וסימנ׳ פארך פארך ישראל וא׳ לקדוש יי׳ מכבד׃ מחשבותיכם ב׳ מל׳ וסימנ׳ כי לא מחשבותי הן ידעתי׃

סירי אשמך מן סירכם ותקדירי
מן תקדירכם׃ כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב ל׳
כי אם הרוה את הארץ והולידה ל׳
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃
ארי כמא דנחית מטרא ותלגא מן
שמיא ולתמן לא אפשר ליה דיתוב
אלהין מרוי ית ארעא ומרבי לה ומוע׳
לה ויהיב בר זרעא כמיסת לזרע ולחמא
כמסת לאכיל׃ וכמא ינזל אלמטר
ואלתלג מן אלסמא ולא יתם לא ירגע
ירוי אלארץ וינמיהא וינבתהא ויעטי
חבא ללבאדר וטעאמא לאכל׃ כן
יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב יא
אלי ריקם כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ כין הוי
פתגם טובי דנפיק מן קדמי לא אפשר
דיתוב לקדמי ריקן אלהין עביד ית
דרעותי ומצלח לדשלחנא ליה׃
כדאך יכון אמרי אלדי יכרג עקולי
לא ירגע אלי פארגא בל יצנע מא
ארידה וינגח מא אבעת בה׃ כי ל׳
בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה

ב׳ וכל עצי השדה ימחאו כף׃ ארי בחדוא
תיפקון מביני עממיא ובשלמא תתובלון
לארעכון טוריא ורמתא יבועון קדמיכון
תשבחא וכל אילני חקלא ישעכון
בענפיהון׃ וכדאך סתכרגון בפרח
ותורדון בסלאם ואלגבאל ואליפאע
ינטקון בין ידיכם ברנין ודו שגר
אלצחרי יספקון באכפאפהם׃ תחת
ותחת ל׳ הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד
ל׳ יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת׃ חלף רשיעיא יתקיימון
צדיקיא וחלף חייביא יתקיימון דחלי
חטאה ויהי קדם יי׳ לשום לאת עלם
דלא יפסוק׃ בדל אלסדר ינבת לכם ברות׳
ובדל אלסואס אסא פיציר דלך ללה
אסמא ואיה אלדהר לא תנקטע׃
ה׳ כה אמר יהוה שמרו משפט
בטע בסס ל׳ ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות׃ כדנן אמר יי׳ טרו
דינא ועבדו צדקתא ארי קריב פרקני
למיתי וזכותי לאתגלאה׃ כדי קאל
אללה אחפצו אלחכם ואעלמו באלעדל
פאן גותי קריב אלמגי ותזכיתי לכם
ב׳ ה׳ יוכיחכן תצהר׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן

משמים ל׳ ישע כול בר מן כי כאשר ירד ותהילתא במ׳ הללן ק׳ ינות עזרא״ הן אני ל׳ ערל שפתים נשארה׳ עץ יבש כפיך לאל׳

אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע׃ טובי אנשא
דיעביד דא ובר אנש דיתקף בה יטר
שבתא מאחלותה ויטר ידוהי מלמעבד
כל ביש׃ וטובא אנסאן יצנע הדה
אשראיע וארמי יתמסך פיהא אן
יחפץ אסבת מן ברלה ויחפץ ידה מן
עמל אשר׃ ואל יאמר
בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ יבש׃ ולא יימר
בר עממין דמתוסף על עמיה דיי
למימר אפרשא יפרשינני יי מעל
עמיה ולא יימר סריסא הא אנא כאע
יביש׃ ולא יקול אגריב אמנעטף עלי
אלה קאילא סיפרזני אלה מן קומה
ולא יקול אבאדם אנמא אנא כעוד
יאבס׃ כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי׃ ארי כדנן אמר יי לסריסיא
דיטרון ית יומי שביא דילי ומתרעו
ברעותא ומתקפין בקימי׃ לאן כדי
קאילה ען אבדם אדי יחפצו סבותי

ויכתארו מא ארדתה ויתמסכון בעהדי׃
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן
לו אשר לא יכרת׃ ואתין להון בבית
מקדשי ובארעית שכינתי אתר
ושום טב מבנין ובנן שום עלם אתין
להון דלא יפסוק׃ סאעטיהם פי ביתי
ואסוארי אתארא ואסמא ליר מן
אבנין ואבנאת אעטיהם אסם אדהר
מא לם ינקטע׃ ובני הנכר הנלוים על
יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי׃ ובני עממיא
דמתוספין על עמיה דיי לשמשותיה
ולמרחם ית שמא דיי למהוי ליה
לעבדין כל דיטר שבתא מאחלותה
ומתקפין בקימי׃ ואגרבא אמנעטפין
אלי אלה יכדמו ויחבו אסמה ויכונו
לה עבידא כל מן יחפץ אסבת מן
ברלה ומתמסכין בעהדי׃ והביאותים
אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי
כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
ואיתינון לטורא דקודשא ואחדינון

בבית צלותי עלותהון ונכסת קודשיהון
יתסקון לרעוא על מדבחי ארי ביתי
מקדשי בית צלו לכל עממיא׃ סאר מתקרי
כלהם אלי גבל קדסי ואפרחהם פי בית
צלותי ותכון צואעדהם ודבאיחהם
לרצא עלי מדבחי לאן ביתי יסמא
לגמיע אלאמם בית צלוה׃ נְאֻם אֲדֹנָי ה׳
יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד רי״ש פ״ס
אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃ אמר ײ אלהים
דעתיד לכנשא מבדרי ישראל עוד
אקריב גלותהון לכנשא יתהון׃ יקול
אללה אלגאמע מנדחיי אסראיל
פאצם אליהם איצא מן מגתמעיהם׃
כֹּל חַיְתוֹ שָׂדָי אֵתָיוּ לֶאֱכֹל כָּל חַיְתוֹ
בַּיָּעַר׃ כל מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון
יהון מיכל לחית ברא תסבע מנהון
חית חורשא׃ גמיע וחש אלצחרי אתי
תאתי לתאכל גמיע וחש אלשערי׃
צֹפָו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדָעוּ צפיו
כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ וחק
הֹזִים שֹׁכְבִים אֹהֲבֵי לָנוּם׃ סכואיהון
סמן כלהון לא ידעין כלהון מדעם
כלבין חרשין לא יכלין למיבח נמין

שלבין רחמין למדמך׃ אלמתטלעין
מנהם כלהם עמי לא יעלמון שיא
וכלהם ככלאב כרס לא תסתטיע
נבאחא בל תכו ותכנגע ותחב אלנום׃
וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה
וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם ה
פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ׃ וכלביא
תקיפי נפשן לא ידעין למסבע ואנון
מבאשין לא ידעין לאסתכלא כלהון
גבר לקביל אורחיה גלו גבר למיבז
ממוניה דישראל׃ ונפוסהא וקחה לא
תערף אלשבע כדאך רעאהם לא
יערפון אלפהם וכלהם פי טרקהם קד
ולו כל רגל עלי טמיעה פי נאחיתה׃
אֵתָיוּ אֶקְחָה יַיִן וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְהָיָה ג
כָזֶה יוֹם מָחָר גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד׃ אמרין
איתו ונסבי חמר ונתרוי מן עתיק
ותהי שירותנא דמחר טבא מיומא
דין סגיאה לחדא׃ יקולון תעאלו נאכד
אלכמר ונתסכר מן אלמסכר פיציר לנא
גדא מתל יומנא הדא בל אכבר
מנה ואפצל גדא׃ הַצַּדִּיק אָבָד וְאֵין ב׳
אִישׁ שָׂם עַל לֵב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים
בְּאֵין מֵבִין כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף ב׳ אהרן

הבין ה׳ וסימנ׳ היון כלביא שאלין חכמתא לסוקיא׃ נאם ה׳ רי״ש פיסק וסימנ׳ שמעו שמע נאם יי מקבץ פשע לרשע׃

הצדיק׃ צדיקיא מיתין ולית אנש
דמשוי דחלתי על לב וגוברי גמלי
חסדא מתכנשין לא מסתכלין ארי
מן קדם בישתא דעתידא למיתי
מתכנשין צדיקיא׃ וקד באד מנהם
אלצאלחין וליס אחד ידרבאלה אי כיר
ודוי אלפצל ינצמון וליס מן יפהם
ואנמא אנצמאמהם מן קבל אלשרור׃
יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך
נכחו׃ יהכון שלם ינוחון על אתר
בית משכבהון עבדי אוריתיה׃
ואנמא הם בסלאם ילקאהם ויסתקרון
פי מצאגעהם כל מן סאר חיאלה׃
ואתם קרבו הנה בני
ענה זרע מנאף ותזנה׃ ואתון אתקרבו
הלכא עם דרא דעובדיהון בישין
דמנצבת קדשא נצבתהון ואנון
מנאפין ומזנן׃ ואנתם פתקדמו אלי
תסיאדו אלפאסאת ונסל אלפגור ואלזנא׃
על מי תתענגו על מי תרחיבו פה
תאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע
זרע שקר׃ על מן אתון מתפנקין
וקדם מן תפתחון פומכון תסגון
למללא רברבן הלא אתון ילדי מרוד

זרעא שקרא׃ עלי מן תתדללון ועלי
מן תוסעון אפואכם ותטילו אלסנתכם
אליס אנתם אולאד אלגרם נסל אלבאטל׃
הנחמים באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי
הסלעים׃ דפלחין לטעותא תחות
כל אילן עבוף נכסי ינקיא בנחליא
תחות שקיפי כיפיא׃ אלמתסכנין
באלכבאש בכל אלשגר אלמתמרד בחו
אלאולאד פי אלאודיה תחת כהוף
אלצכור׃ בחלקי נחל חלקך הם הם
גורלך גם להם שפכת נסך העלית
מנחה העל אלה אנחם׃ בשעיעות
כיף נחלא חולקיך אף תמן אנון
עדבך אף להון נסכת נסכין אסיקת
קרבנין העל אלין יתוב מימרי ופי
מלד אלכדור קסמכם ופי מהמאהם
כדאך חצתכם להם איצא תצבון
אלמזאג ותקדמון אלהדאיא אפעלי
הדי אצפח לכם׃ על הר גבה ונשא
שמת משכבך גם שם עלית לזבח
זבח׃ על טור רם ומנטל שוית אתר
בית משרך אף לתמן סלקת לדבחא
דיבח׃ ועלי כל גבל שאמך סנמנהם

קד צירתם מצגעלם וצעדיתם
הנאך לתקתלון קתלא׃ ואחר הדלת
והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכבם יד חזית׃
ואחורי דשא ומזוזתא שוית דוכרן
טעותיך הוית דמיא לאתתא דרחימתא
על בעלה וטעת בתר נוכראין אפתית
אתר בית משרך וגזרת ליך מנהון
קים רחמת אתר בית משכבהון אתר
בחרת׃ ורא אלמצראע ואלמלבן
מנהם צירתם דכורכם אד אנכשפתם
ען פצעדתם ואוסעתם מצאגעתכם
ועאהדתם בעצהם מן אחבבתם
מצאגעתהם ואנצרת אידיהם׃ ותשרי
למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי
ציריך עד מרחק ותשפילי עד
שאול׃ כד עבדת ליך אוריתא אצלחת
במלכותא וכד אסגית ליך עובדין
סגיאה משריתיך ושלחת אזגדיך
עד מרחיק ואמאיכת תקיפי עממיא
עד לשאול׃ אמא אנת פאטרפת
אלמלוך באדהאן וכתרת לדהם
עטריך וארסלת אליהם בפיוגך אלי

בעד והבטת אליהם אלי אלגחים׃ ברב
דרכך יגעת לא אמרת נואש חית
ידך מצאת על כן לא חלית׃ בסגיאות
אורחתך אמרת למתב נכסין סגיאין
אסגית על כין לא סברת למתב׃ ובכתה
סעיך קד תעבת ולם תקולי באס ואחיות
אלדי טלבתה ידך וגדתיה ולדלך לם
תרתעדי׃ ואת מי דאגת ותיראי כי
תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על
לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי
לא תיראי׃ וית מן יציפת וקדם מן
דחילת ארי אסגית למללא כדבין
ופלחני לא אדכרת לא שוית דחלתי
על לבך הלא אנא יהיבת ליך ארכא
מעלמא דאם תתובון ולקדמי לא
תבת׃ ומן דא אלדי אחתרמתה אן
כפתיה אד תכדבין ואיאי פלא תדכרי
ולא תרדין אליבאלך לא אני אלממהל
ולכאצה מן דהרך ואיאי לא תכאפין׃
אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא
יועילוך׃ אנא חויתי לך עובדין טבין
דאינון זכון ליך ואת אסגית ליך עובדין
בישין דלא יהנון ליך׃ אנא אלדי אפלג
בחגתך ואמא אעמאלך הדה פלא תנפעך׃

הלא אני ג׳ וסימנ׳ הלא אני מחשה הלא אני יי אני אמרתי ׃ ומעולם ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימנ׳ שמעו בפרס דאגת חס׳

בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם
ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי׃ אצוחי כען
אם יפרקונך עלרי שקריך דהוית
מתעסקא בהון מינקותיך וית כולהון
יטול רוחא יהון ללמא ודרחיץ על
מימרי יחסין ארעא ויירת טורא
דקודשי׃ ואן צרכת ליכלצוך מגמעין
פאן גמיעהם יחמלהם אלריח מתלא
ויאכדהם אלהבא ואלמסתכן בי ינחל
אלבלאד ויחוז גבל קדסי׃ ואמר סלו
סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך
עמי׃ ויימר אליפו ואזהרו אפנו לב
עמא אורח תקנא סליקו תקלת
רשיעיא מאורח כנשתא דעמי׃
ויקול אלצוהא אלצוהא ונגלו
טרקהא וארפעו אלמעאתר מן טריק
קומי׃ כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים׃
ארי כדנן אמר רמא ומנטלא דשרי
בשמיא וקדיש שמיה ברומא שרי
וקדישא שכינתיה אמר למפרק תבירי

לבא ולמכיכי רוחא לקיימא רוח
מכיכין ולמסער לב תבירין׃ ואעלמו
אן כדי קאל ארפיע אלסני אלתאבת אלאבד
אלקדוס אסמה אנא סאכן אלסמא ואלקדס
ומע אלצעיף ואלאשע אלרוח לאחיי
רוח אלאשעין ואקוי קלב אלצעפא׃
כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני
עשיתי׃ ארי לא לעלמא אתפרע
כדין ולא לאפרש יהי רוגזי ארי
רוחי מיתיא אנא עתיד לאתבא
ונשמתא אנא עבדית׃ ואנא לא אלי
אלדהר אכצמכם ולא אלי אלגאיה אסכט
עליכם לאן ארואחכם מן בין ידיי
שמלתכם ונסמתכם אנא צנעתהא׃
בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר
ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ בחובי
ממונהון דאנסו הוה רוגזי עליהון
ואלקיתינון סליקית שכינתי מנהון
וטלטילתינון בדרית גלותהון על
דטעו בתר הרהור ליבהון׃ ואפריק
מנהם בדנב טמעה סכטת עליה
פצרבתה סרא וצאהרא ומא דאם
עאתיא פי ראי נפסה׃ דרכיו ראיתי

ואר פאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו
ולאבליו׃ אורח תובתהון גליא קדמי
ואשבוק להון וארחים עליהון ואשלים
תנחומין להון ולדמתאבלין עליהון׃
תם למא ראית מדאהבה אוגבת אן
אשפיה ואסירה אנא ואדר עזאא
עליה וללמתחזנין לה׃ בורא נוב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו׃ דברא ממלל ספון
בפום כל אנשא אמר שלמא יתעביד
לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
ושלמא יתעביד לתתביא דתבו
לאוריתי קריב אמר יי ואשבוק
להון׃ קאל אלה כאלק נטק אלשפתין
סלאמא סלאמא ללבעיד ואלקריב
ואנא אשפיהם׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפש וטיט׃ ורשיעיא כימא
דטריד דבעי למנח ולא יכיל ועכרין
מוהי סין וטין׃ ואמא אלטאלחין פהם
כאלבחר אלמנטרד אלדי לא יסתטיע
אלקראר פתכדר אמואה באלחמאה
ואלטין׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃
לית שלמא אמר אלהי לרשיעיא׃ וליס
סלאם קאל רבי לאלכפאר׃
קרא בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם׃ נביא אכלי בגרונך
לא תמנע כקל שופרא ארים קלך
וחוי לעמי מרדיהון ולבית יעקב
חוביהון׃ וקאל לי נאד בחלקך ולא
תצד דלך וארפע צותך באלבוק ואלכבהם
מן קומי בגרומהם ומן אל יעקוב בכטא
יאהם׃ ואתי יום יום ידרשון ודעת
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי
צדק קרבת אלהים יחפצון׃ וקדמי יום
יום אלפן תבעין כאילו למידע אורחן
דתקנן קדמי צבן כעמא דזכו עבד
ומדין דאלהיה לא אתרחק שאלין מן
קדמי דין דקשוט כאלו לאתקרבא
לדחלתא דיי צבן׃ ואנהם יטלבוני
יום יום וירידון תעריף סירי כקביל
קד צנע אלזכוה ולם יתרך חכם רבה
כדאך יסאלוני אחכאם אלעדל וירידון
אלתקרב אלי חכם אללה׃ למה צמנו ולא
ראית עינינו נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם

יום יום ז׳ וסימנ׳ ויהי כדברה על אשר ילקטו ואתי לשלמי נדרי ברוך יי ואהיה אצלו אשרי אדם

248

תנגשו׃ אמרין למא אנחנא צימין
וקדמך גלי מסגפין נפשתנא וקדמך
ידיע נביא אימר להון הא ביום תעניתכון
אתון תבעין צורכיכון וכל תקלתכון
אתון מקרבין׃ ויקולון לם צמנא ולם
תר לנא דאך ואגוענא נפוסנא ולם
תערפה לנא אנמא פי יום צומכם תטלבון
מראדכם וגמיע משקאתכם תקתצונהא׃
הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף
רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם׃ הא לתחרו ולמצו אתון צימין
ולממחי בכורמיזא דרשעא לא
תתענון תעניין כאלין לאשמעא
במרומא קלהון׃ ואנמא ללכצומה ואל
מנאצאה תצומון ולתצארב בשאדך
אלצלם פלא תצומון כדאך אן תסמעון
כרפע צותכם׃ הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן
ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא
צום ויום רצון ליהוה׃ ההוא היא תעניתא
דרעינא בה יומא דמסגיף אנשא נפשיה
הלכיף רישיה כאגמון כפיף ועל
סקא וקטמא באית הלהדא אתון קרן
תעני ויומא דרעוא ביה מן קדם יי׃

הכדי יכון צום אלכתארה באן יכון יומן
יגיע אלאנסאן נפסה וינכס ראסה כאלא
פיר ויפתרש אלמסח ואלרמאד אהדא
ינבגי אן תסמוה צומא או יום רצא
ללה׃ הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים
חפשים וכל מוטה תנתקו׃ הלא דא
היא תעניתא דרעינא בה פרדו כנשת
רשעא שרי קטרי כתבי דין מסטי
ופטרו דהוו אניסין בני חורין וכל דין
מסטי תסלקון׃ אלא הדא אלצום אלדי
אכתארה תחליל אעתקאד אלצלם
ואטלאק רבאטאת אלצלם ואטלאק
אלמעסופין אחראר וכל חיף פאנצלוה׃
הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים
תביא בית כי תראה ערום וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם׃ הלא תפרנס לכפנא מלחמך
וחשיכין מטלטלין תעיל לגו ביתך
ארי תחזי ערטילאה ותכסיניה ומקריב
בסרך לא תכבוש עינך׃ תם ואסאגא יע
מן טעאמך ואלצעפא ואלדין לא ארץ להם
אלי ביתך ואן ראית עריאנא פאכסה
ולא תגפל ען דו בשר מתלך׃ אז
יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה

תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה
יאספך: בכין יתגלי כשפרפרא נהורך
ואסות מחתך בפריע תסק ויהכן
קדמך זכותך ביקר מן קדם יי תתכניש:
חיניד ינשק כשפגר נורך ועאפיתך
תטלע סריעא ותסיר בין ידיך חסנאתך
ונורלה יצמך: אז תקרא ויהוה
יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר
און: בכין תצלי ויי יקביל צלותך
תבעי מן קדמוהי ויעביד בעותך
אם תעדי מבינך אסטיות דין מרמז
באצבע ומלמללא מלין דאונס:
חיניד תדעו פיגיבך אלה תגוות ויקול
לך לביך אן אזלת מן בינך אמיל וגמז
אאצאבע וכלאם אגל: ותפק לרעב
נפשך ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ותתפח
קדם כפנא נפשך ונפש מסגפא תסבע
וידנח בחשוכא נהורך וקבלך יהי
כטיהרא: תם תסנח לגאיע נפסך
ואנפס אגאיעה תשבעהא פישרק
פי אצלאם נורך ויציר אפלך כאצהירה:
ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו: וידבר ינך יי תדירא ויסבע
בשני בצורתא נפשך וגופך יחי
בחיי עלמא ותהי נפשך מליא תפנוקין
כגינת שקיא דמרויא וכמבוע דמיין
דלא פסקין מוהי: ויסיירך אלה דאימא
וישבעך פי זקת אלקחט ויקוי עצאמך
ותציר כגנאן ריאן וכעין מא לא
יקצר מאהא: ובנו ממך חרבות עולם
מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: ויבנון
מנך חרבת עלם יסודי דר ודר תקמים
ויקרון לך מקיים אורחא דתקנא מתוב
רשיעיא לאוריתא: ואבני מנך כראבאת
מזמנה ונצבת אסאסאת גיל וגיל
וסמית גאדר אלתגר ראד אלסכך אלי
עמארה: אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא
חפצך ודבר דבר: אם תתיב משבתא
רגלך למעבד צרכך ביומא דקודשי
ותערעה לשבתא בתפנוקין לקדישא

וזרח ג משעיר בחשך השמע חפיץ ב עשות יקרה הי״א

ויץ תיקר ותיקר קדמוהי מלמעבד
אורחך ומלסופקא צורכך ומלמללא
מלין דאונס: ואן רדדת פי אלסבת קדמך
מן צנע מראדך פי יום קדסי ותלתקיה
בדלאלא וסמית קדס אללה מכרמא פאכ
רמתה מן קצא חאגתך וגור מראדך
ואלכלאם פיהא: אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:
בכין תתפנק קדם יי וישרינך על
תקפי ארעא ויוכילנך פירי אחסנת
יעקב אבוך ארי במימרא דיי גזיר
כין חינאי תתדלל עלי אללה פארכבך
עלי קמאקם אלבלאד ואטעמך נחלת
יעקוב אביך כמא קאל אללה באמרה:

הן לא קצרה יד יהוה
מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע:
הא לא מקפידות יד מן קדם יי לית
אתון מתפרקין ולא מדייקיר קדמוהי
מלמשמע לא מתקבלא צלותכון יאנה
לסתקצר יד אללה ען אלמגותה ולא עצם
ענדה אסתמאע אלדעא: כי אם עונתיכם
היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם
וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע:

אלהין חוביכון הוו מפרשין ביניכון
לבין אלהכון וחטאיכון גרמו לסלקא
אפי שכינתי מנכון מלקבלא צלותכון
לאן דנובכם צארה פאצלה בינכם
ובין רבכם וכטאיאכם חגבת רחמתה
ענכם מן אן יסמע לכם: כי כפיכם
נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר לשונכם עולה תהגה:
ארי ידיכון שותפן בדם זכי ואצבעתכון
בחובין שפותכון ממללן שקר לישנכון
נכלין מחשיב: ממא אכפאפכם קד
תלותת באלמעאצי ואצאבעכם באלדנוב
ושפאתכם תכלמת באלבאטל ואלסנתכם
תדרס אלגור: אין קורא בצדק ואין
נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר
שוא הרו עמל והוליד און: לית דמצלי
בקשוט ולית דמתדין בהימנותא
מתרחצין על למא וממללין שקר
מוחן ומפקין מלבהון מלין דאונס:
פליס מדעי בעדל ולא מחאכם
באמאנה אתכלאן עלי אלתיה וכלאם
אלזור וכאנהם יחמלון אלגל ויולדון
אלגל: ביצי צפעוני בקעו וקורי
עכביש יארגו האכל מביציהם ימות

ג מלין דמ׳ בטוח על תהו מבטוח באדם מבטח בנדיבים תרין קדמ׳ מל׳ ח׳

והזורה תבקע אפעה׃ הא כביעי חיוון ל זמל
חרמנין וכקוין דעכוביתא מחיא דמן
דאכיל מביעיהון מאית ומשחנן ומפקן
חיוון חרמנין מפרתין׃ ויפקסון ביץ
ארקש מן אחיאת וינסגון סגאיא ענכ
בות פמן אכל מן ביצהא ימות ואמדרה
מנהא תפקס אפעא׃ קוריהם לא יהיו
לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם
מעשי און ופעל חמס בכפיהם׃ הא יא
כקוין דעכוביתא דלא כשרין לאתלבשא כת כן
כין לית הנאה בעובדיהון דרשיעיא
עובדיהון עובדי אונס ודלאות שקר
בידיהון׃ וסחאיאתהם לא תצירתובא
להם ולא יתגטון בשי מן אעמאלהם
פאעמאלהם אעמאל אלגור ופעל אלצלם
פי אכפאפהם׃ רגליהם לרע ירצו ל חס
וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
רגליהון למעבד דביש רהטין ומוחין
למשפך דם זכי עשתוניהון עשתוני
אונס ביזא ותברא בכבשיהון׃ ואגלהם
תחאצר לשר ותסארע לספך דמא
אברי ואפכארהם אפכאר אלגור ואלנהב
ואלכסר פי סככהם׃ דרך שלום לא ידעו

ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום׃
אורח שלמא לא ידעין ולית דינא
במהלכהון שבילהון עקימו להון כל
דדריך בהון לא ידע שלמא׃ טריק
אלסלאמה כאנהם לא יערפוהא ולא
חכם פי מסאלכהם וקד עסרו סבלא
להם חתי צאר כל מן סלכהא לא
יערף אלסלאם׃ על כן רחק משפט
ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור
והנה חשך לנגהות באפלות נהלך׃ כת כן
על כין אתרחק דינא מננא ולא
מערען לנא זכון סברנא לניהור
והא חשוך לזיהור והא כד בקבלא
אנחנא מהלכין׃ וצאר אלמעתרפין מן
בינהם יקולון לדלך בעד אלחכם מנא
פליס ילחקנא אלעדל נרגו אלנור פאדא
בצלאם ונתוקע אלספר פנסיר פי
אלאפל׃ נגששה כעורים קיר וכאין ל
עינים נגששה כשלנו בצהרים ל
כנשף באשמנים כמתים׃ נמשיש ל
כסמין כתלין וכד לית להון עינין
נמשיש אתקילנא בטיהרא כמא
דמתקלין בקבלא אתאחד עלמא

באפנא כמא דאחידין קבריא באפי
מיתיא׃ ונגסס אלחיטאן כאלעמי בל׳
כמן ליס לה עינין נגססהא ונעתר
פי אלטהירה כאלגלס וצרנא כאלמותי
פי אלחור׃ נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה
רחקה ממנו׃ עמינא מן קדם בעלי
דבבנא דמתכנשין עלנא כדובין
כלנא כיונין נהמא נהימנא סברנא
לדינא ולית לפרקנא אתרחק מננא׃
ונהים כאלארבאב כלנא תם נהדר
כאלחמאם ונרגו אלסירה פלם נגדהא
ואלמגותה קד בעדת ענא׃ כי רבו
פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃
ארי סגיאין חובנא לקבלך וחטאנא
אסהידו בנא ארי חובנא גלן לנא
ועויתנא ידענא להון׃ ממא כתרה
גרומנא ענדך וכטאיאנא שהדת
עלינא גרומנא מענא ודנובנא נעתרפ
הא׃ פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר
אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו
מלב דברי שקר׃ מרדנא וכדיבנא
במימרא דיי ואסתחרנא לאחרא

בתר פולחנא דאלהנא והוינא ממללין
שקר וסטיא מוחן ומפקין מליבהון
פתגמי שקר׃ והו אלכפר באללה וגחודה
ואלתרח מן טאעה רבנא ואלכלאם
פי אלגשם ואלמחאל ואפתי מן תלקא
אנפס בכלאם באטל ודרסה׃ והסג
אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד
כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא
תוכל לבוא׃ ואסתחר לאחרא דינא
וזכותא מרחיק קמת ארי איתקילו
ברחובא עבדי קשטא ועבדי הימנותא
לא יכלין לאתגלאה׃ ואזייג דוי אלחכם
אי זורא ודוי אלעדל מן בעיד יקפון
ועתר אהל אלחק פי אלרחאב ואלמציבין
לא יקדרון עלי אלדכול׃ ותהי האמת
נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע
בעיניו כי אין משפט׃ והוו עבדי
קשטא מטמרין ודסטן מביש
מתבזזין וגלי קדם יי ובאיש קדמוהי
ארי לית דינא׃ פלמא צאר אלחק
מעדומא ואלזאיל ען אלשר מסלובא
ראי דלך אללה וסא ענדה אד ליס חכם׃
וירא כי אין איש וישתומם כי אין
מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא

סמכתהון וגלי קדמוהי ולית גבר
דליה עובדין טבין וידיע קדמוהי
ולית אנש דיקום ויבעי עליהון
ופרקנון בדרע תוקפיה ובמימר
רעותיה סעדינון ולמא ראא אן ליס
רגל ואטרקהם ולם יכון מפאג אגאת
בקדרתה ואסנד בעדלה וילבש
צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט
במעיל קנאה ויתגלי למעבד זכון
לעמיה תקוף ופרקן ייתי במימריה
לדחלוהי למעבד לאתפרעא בתקוף
מסנאי עמיה ויתיב נקמא לבעלי
דבבוהי פאצהר עדלה כלבאס דרע
ואעלי גותה כאתריך עלי אלראס
וכמן ילבס תיאב אנקמה לבסא
ויִשתמל באלגירה כאלממטר כעל
גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול ישלם מרי
גמליא הוא גמלא ישלים פורענותא
לסנאוהי גמלא לבעלי דבבוהי לנגותא
גמלא ישלים וכמא עלי אלאילא
כאן יכאפי בחמיה לאעדאיה
ומכאפאה לבאגציה כדאך לאהל

ה אלגזאיר יכאפיה וייראו ממערב את
שם יהוה וממזרח שמש את כבודו
ב כי יבא כנהר צר רוח יהוה נססה
בו ויידחלון ממערבא ית שמא דיי
וממדנח שמשא ית יקריה ארי ייתון
כשפע נהר פרת מעיקין במימרא
דיי יתבזזון כמא יכאפון מן אלמגרב
אסמה ומן אלמשרק כרמה באן
יאתיהם בעדו כנהר גאר ואמר אללה
ב עלמה ובא לציון גואל ולשבי פשע
מל הגואל ביעקב נאם יהוה וייתי לציון פריק
משחה ולאתבא מרודיא דבית יעקב לאוריתא
אמר יי תם יאתי לציון אלפאך ולתאיבין
מן אלדנוב מן אל יעקוב קאל אללה ואני
זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
ב עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא
ג ג ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
יב זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם
ואנא דין קימי עמהון אמר יי רוח
קדשי דעלך ופתגמי נבואתי דשויתי
בפומך לא יעדון מפומך ומפום בנך
ומפום בני בנך אמר יי מכען ועד
עלמא ואמא אנא פהדא עהדי
מעהם קאל אללה נבוותי אלתי עליך

ויראו ה וק׳ ממכ׳ ב׳ ונשמרתם ממערב ממך גוים יברכנו אלהים דממך חם ופילג׳ ומפי ג׳ ימושו ואני זאת ב׳ בו

וכלמאתי אלתי לקנתכהא לא יזולו מן
פאך ומן בנך ומן בני בנך מן אלאן
אלי אלדהר׃ קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ קומי
אנהרי ירושלם ארי מטא זמן פרקנך
ויקרא דײ עלך יתגלי׃ יא פקומי פאצי
לאן נורך קד אקבל ונור אללה עליך
קד אשרק׃ כי הנה החשך יכסה ארץ
וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה
וכבודו עליך יראה׃ ארי הא חשוכא
יחפי ארעא וקבלא למלכותא ובך
ישרי שכינתיה דײ ויקריה עלך
יתגלי׃ ואן אלצלאם סיגטי אלבלדאן
ואלצבאב ללאמם ועליך ישרק אללה
ונורה עליך יצהר׃ והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך׃ ויהכון עממיא
לנהוריך ומלכיא לקביל זיהוריך׃
חתי תסעי אלאמם עלי צׄיאך
ואלמלוך עלי ספר נורך׃ שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך
מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה׃
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא
כל בני עם גלוותיך דמתכנשין ואתן
לגויך בנך מרחיק ייתון ובנתך על

גססיך יתנסבן׃ ויקול לך ארפעי טרפך
חולך ואנצריהם קד אגׄתמעו גאו
אליך ובנוך מן אלבעד יאתון ובנאתך
עלי אלגנוב תחצׄן׃ אז תראי ונהרת
ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון
ים חיל גוים יבאו לך׃ בכין תחזין
ותתנהרין ותדחלין ויפתי לביך בדחלת
חטאין ארי אתחלף ליך עותר מערבא
נכסי עממיא יתעלון לגויך׃ חינדׄ
תנצריהם פתסתנירי וכמא כאן פזע
יתסע קלבך אדׄא אנקלב אליך גמהור
אלבחר וגנוד אלאמם יגון אליך׃ שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם
משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו׃ שירת ערבאי תחפי
סחרנך הוגני מדין וחולד כלהון
משבא ייתון דהב ולבונה יהון טעינין
ודאתן עמהון בתשבחתא דײ יהון
משתעין׃ וקטאר אלגמאל תגטיך אקתאב
מדין ועיפה וכתיר מנהם מן אלשחר
יאתון באלדהב ואללבאן יחמלון ומדאיח
אללה יבשרון׃ כל צאן קדר יקבצו
לך אילי נביות ישרתונך יעלו על
רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר׃

כל ען ערבאי יתכנשון לגויך דכרי
נבט ישמשונך יתסקון לרעוא על
מדבחי ובית תושבחתי אשבח: וגמיע
גנם קידר תחשר ואגלא נביות יכדמונך
פיקרבון לרצא עלי מדבחי ובית פכרי
אפכרהם בהם: מי אלה כעב תעופינה
וכיונים אל ארבתיהם: מן אלין דאתן
כגלי כענן קלילין ולא לא תעכבא
גלותא דישראל דמתכנשין ואתן
לארעהון הא כיונין דתיבין לגו
שובכיהון: מן הולאי כאלגים יטירון
וכאלחמאם אלי אוזנהא: כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך: ארי למימרי נגוון
יסברון ונחתי ספיני ימא אידא
פרסא קלעהא בקדמיתא לאיתאה
בנך מרחיק כספהון ודהבהון עמהון
לשמא דיי אלהך ולקדישא דישראל
ארי שבחך: פאן אלגזאיר ליתרגו
וספן אבחר פאוול לאמר לתגיב
בניך מן בעיד וורקהם ודהבהם
מעהם לאסם אלה רבהם וקדוס

אסראיל אלי פכרהם: ובנו בני נכר
חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך:
ויבנון בני עממיא שורך ומלכיהון
ישמשונך ארי ברוגזי אלקיתיך
וברעותי ארחים עלך: ויבני אגרבא
אסוארך ומלוכהם יכדמונך לאני
צרבתך בסכטי ורחמתך ברצאי
ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים: ויתפתחן תרעך
תדירא יימם וליליי לא יתאחדון
לאעלא לגויך נכסי עממיא ומלכיהון
זקיקין: ותפתח אבואבך דאימא
נהארא ולילא לא תגלק לידכל אליך
פיהא גנור אלאמם ומלוכהם מסאקין
כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו: ארי עם
ומלכו דלא יפלחונך ירושלם ייבדון
ועממיא אשתיצאה ישתיצון: ואי
אמה וממלכה לא יטיעוך יבידון
ובעצהם יגפון גפאפא: כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור
יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום

ב׳ חס׳ בל׳ יש׳ או׳ וכיונים ארבת כת׳ וש׳ ארבות כת׳

יי אלהיך ו׳ בנבי׳ וסימנ׳ כי לי׳ הלא זאת תיקרך אויבתי דעי בקרבך וכל סוף פיסו׳ דכוותה׳ במ׳ ונטעתים

רגלי אכבד: יקר לבנן לגויך יתער
בירון מורנין ואשכרעין כחדא לשבחא
אתר בית מקדשי ואתר בית אשריות
שכינתי איקר: ואכרם מאפי אלבנאן
יגאבה מן אלברותי ואלסאג ואלשרבין
אגמעין לאפכר בה מוצע קדסי ואנאם
מחל סכינתי: והלכו אליך שחוח בני
מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל
מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל: ויהכון לגויך כפיפין
בני משעבדיך וישתטחון למבעי
מנך על פרסת רגלך כל דהוו מרגזין
ליך ויקרון ליך קרתא דיי ציון דאתרעי
בה קדישא דישראל: ויסיר אליך מעדבין
מנכפצין ויסגדו ענד קדמיך גמיע
ראפציך ויסמוך מדינה אללה וציון
קדוס אסראיל: תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון
עולם משוש דור ודור: חלף דהוית
שביקא ומטלטלא ולית דעדי ואשוינך
ליקר עלם בית דיץ דר ודר: בדלמא
כנת מתרוכה ומשניה ולא מאר
כך לא צירנך אקתדאר אלדהר וסרור
גיל בעד גיל: וינקת חלב גוים ושד

ח מ״ל וכל יחי דכו בג׳ א
ג עמים וא

מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה
מושיעך וגאלך אביר יעקב: ותסבעי
נכסי עממיא ובביזת מלכיהון תתפנקין
ותידעין ארי אנא יי פרקיך ומשיזבך
תקיפא דיעקב: ותרצעין לבן אלאמם
מתלא חתי תראיא אלמלוך תרצעהם
ותעלמי אני אללה מגיתך ווליך גליל
יעקוב: תחת הנחשת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים
נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך צדקה: חלף
נחשא דבזו מנך ירושלם איתי דהבא
וחלף ברזלא איתי כספא וחלף אעיא
נחשא וחלף אבניא ברזלא ואשוי
פרנסך שלם ושלטונך בזכו: ולאעוצן
בדל אלנחאס דהבא ובדל אלחדיד ורקא
ובדל אלכשב נחאסא ובדל אלחגארה
חדידא ואציר וכלאך דוי אסלאמה
ואעואנך דוי עדל: לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר בגבוליך
וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה:
לא ישתמע עוד חטפא בארעיך בזא
ותברא בתחומך ויערעון פרקן על
שורך ועל תרעך יהון משבחין: ולא

יסמע אבדא טלם פי בלדך ולא א
נהב ולא כסר פי תכומך ותסמי אסואר
אלגאת ואבואבך אלמדחה׃ לא יהיה לך
עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך׃ לא תצטרכין
עוד לניהור שמשא ביממא ואף
לזיהור סיהרא בליליא ויהי ליך יי
לניהור עלם ואלהיך לתשבחתיך׃ ולא
יכון לך אבדא אלשמס פקט נור אלנהאר
ולא קמר פקט לא יצי לציא אלליל בל יכון
אללה לך נור אלדהר ודכר פכרך׃ לא יבוא
עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה
יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃
לא תכטר עוד מלכותיך ויקריך לא
יעדי ארי יי יהי ליך לניהור עלם
וישלמון יומי אבליך׃ מן חית לא תגיב
שמסך אבדא ולא קמרך לכן אפצל
מנהא יכון אללה לך נור אלדהר ותפנא
איאם חזנך׃ ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר׃ ועמיך כולהון זכאין
לעלם יחסנון ארעא נצבא דחדותי
עובד גבורתי לאשתבחא׃ וקומך

כלהם צאלחין ירתון אלבלאד אלאץ
אלי אלדהר ויצירון פיה סנך גרוסי
וצנעה קדרתי ללאפתכאר׃ הקטן
יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני
יהוה בעתה אחישנה׃ דזעיר בהון יהי
לאלפא ודחליש לעם תקיף אנא יי
בזמנה איתינה׃ אלצגיר מנהם יכון
כתירא ואלקליל אמה עצימה ואנא
אללה אזרע בלוגך פי וקתה׃
רוח אדני יהוה עלי יען משח
יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרא לשבוים דרור
ולאסורים פקח קוח׃ אמר נביא רוח
נבואה מקדם יי אלהים עלי חלף דרבי
יי יתי לבסרא ענותניא שלחני לתקפא
לתבירי לבא למקרי לדשבן חירו
לדאסירין אתגלו לניהור׃ נבוה אללה
רבי עלי לאנה מסחני לאבשר אלבאיסין
ובעתני אגבר מכסורי אלקלוב ואדעו
ללמסביין בעתק וללאסארי באנפצאץ
לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים׃ למקרי שנת רעוא
קדם יי ויום פורענותא קדם אלהנא
לנחמא כל אביליא׃ ובזמאן רצא

ואוליא אלהנא וכעצר נקמה לאעדא
ינא ולנחמא גמיע אחזאני׃ לשום
לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר
שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק
מטע יהוה להתפאר׃ ליאשא לאבלי
ציון למיתן להון כליל חלף קטם משח
חדוא חלף אבלא רוח משבחא חלף
רוחהון דהות עמיא ויקרון להון רברבי
קשטא עמיה דיי לאשתבחא׃ ואציר
לחזאנא ציון ליעטון לפכר בדל
אחזן ושמל למדיח בדל רוח לכאיב
ויסמון אגלא לעדל וגרס אלה ללאפתכאר׃
ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חרב שממות
דר ודור׃ ויבנון חרבת עלם צדית
קדמאי יקוממון ויתחדתון קרוין
דהואה חרבן צדית דר ודרי׃ ויבנו
כראבאת דהריה וחשאת לאווליין
ינצבון ויגדרון קרי לראב וחשאת
גילבעד גיל׃ ועמדו זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם וכרמיכם׃ ויקומון
נוכראין וירעון ענכון ובני עממיא
אכריכון ומפלחי כרמיכון׃ ויקף

לאגניון ירעו גנמכם ויציר לגובא
אכארינכם ופלאחינכם׃ ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו׃
ואתון כהניא דיי תתקרון דמשמשין
קדם אלהנא יתאמר לכון נכסי עממיא
תיכלון וביקרהון תתפנקון׃ ואנתם אמה
אלה תסמון וכדם רבנא יקאל לכם קווה
לאמם תאכלון ופי כרמהם תתבדלון׃ תחת
בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם
לכן בארצם משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם׃ חלף דבהיתתון ואתכנעתון
על חד תרין כטבון דאמרית לכון איתי
לכון ויבהתון עממיא דהוו משתבחין
בחולקהון בכין בארעהון על חד תרין
יחסנון חדות עלם תהי להון׃ ובדל
מא אסתחיתם צעפי ובזיתם ממן
כאנו ירנן בקסמהם פי בלדאנהם תלתון
צעפי בראך לצלחין פרח לדהר יבון
לכם׃ כי אני יהוה אהב משפט שנא
גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת
וברית עולם אכרות להם׃ ארי אנא יי
רחימנא דינא מרחק קדמי שקרא
ואונסא ואתין אגר עובדיהון בקשוט

חרב י׳ בחל׳ וחס׳ וסימנ׳ אכלני ושלשה בגזה משלכת בערה מימיה ונתתי את ארץ וקבה תהיה על מחרב ושל׳ ב׳ בן וחדשו׳ ישורר
אכרות ב׳ מל׳ וסימנ׳ ואיך אכרות לך ב׳ ית׳ וברית עולם אכרות להם

וקים עלם אגזר להון׃ לאני אללה מחב
אלחכם שאני אלטמע מע אלגרם אעטיהם
אגרתהם בחק ועהד אלדהר אעהדה
מעהם׃ ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי
הם זרע ברך יהוה׃ ויתרבון בעממיא
בניהון ובני בניהון בגו מלכותא כל
חזואיהון ישתמודעונון ארי
אנון זרעא דבריך יי׃ ויערף בהם פי
אלאמם נסלהם ודראריהם פי מא בין
אלשעוב וכל מן ראהם יתבתהם אנה
נסל באר אללה פיה׃

שוש אשיש ביהוה תגל
נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה׃ אמרת ירושלם
מחדא אחדי במימרא דיי תבוע
נפשי בפורקנא דאלהי ארי אלבשני
לבושין דפרקן מעיל דזכו עטפני
כחתנא דמצלח בגנוניה וככהנא
רבא דמתקן בלבושוהי וככלתא
דמתקשטא בתקונהא׃ והם יקולון
נסר באללה סרורא ותפרח נפוסנא
ברבנא אד אלבסנא תיאב אלגות

וכממטר אלעדל שמלנא כבתן יזוס
בפכר וכערוס תתזיין באלתהא׃ כי
כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה
תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים׃ ארי כארעא
דמפקא צמחה וכגנת שקיא דזרועהא
מרביא כין יי אלהים יגלי זכותהא
ותשבחתהא דירושלם לקביל כל
עממיא׃ וכמא תכרג אלארץ נבאתהא
ותנבת אלגנה חבובהא כדאך אללה ינבת
חסנאתהם ומדיחהם חדא גמיע אל
אמם׃ למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה
צדקה וישועתה כלפיד יבער׃ עד
דאעביד פורקן לציון לא אניח לעממיא
ועד דאיתי נחמא לירושלם לא אשקיט
למלכותא עד דיתגלי כשפר כר״א
נהורה ופרקנה כלבעור יבער׃ ויקול מן
אגל ציון לא אמסך ומן אגל ירושלם
לא אקר חתי יצהר חסנאתהא כאלספר
וגיאתהא כפליל ישתעל׃ וראו גוים
צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך
שם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃ ויחזון
כל עממיא זכותיך וכל מלכיא יקריך

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כארץ על ערגות טרפי ברביבים

ויקרון ליך שמא חדתא דבמימריה
ײ יפרשניה׃ פאדא ראיא אמס חסנאתך
וגמיע אממאלך כראמתך סמוך באסם
גדיד מא ישרחה אלה בקולה׃ והיית
עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה ב̇ ק
בכף אלהיך׃ ותהן כליל דחדוא קדם
ײ וכתר דתשבחא קדם אלהיך׃ ותגין
תאג פכר ענד אלה וכצניפ מלך
ענד רבך׃ לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שממה כי ב̇ ובפס
לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה ב̇
כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃ לא
יתאמר ליך עוד שביקא ולארעיך
לא יתאמר עוד צדיא ארי ליך יתקרי
עבדי רעותי בה ולארעיך יתבא
ארי תהי רעוא מן קדם ײ ביך וארעיך
תתיתב׃ לא יקאל לך אבדא יא מתרוכה
ולא לבלדך יא וחשה בל יקאל לך יא
מן מראדי פיהא ולבלדך יא מרבובה
אד ירידך אלה ותרבב בלדך׃ כי יבעל
בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש
חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
ארי כמא דמתיתב עולים עם בתולה
כין יתיתבון בגויך בניכי וכמא דחדי

חתנא עם כלתא יחדי עלך אלהיך׃
וכמא ירכב אלשאב אלגאריה יתרכבוך
אהלך וכמא יסתר אלכתן באלערוס
יסרך רבך בנפסך׃ על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה
ג אל דמי לכם׃ הא עובדי אבהתיך
אל צדיקיא קרתא ירושלם מתקנן ונטירין
דמי ואל קדמי כל יממא וכל ליליא תדירא
תתנו אלהים לא פסקין מתאמר דכרן טבותיך
אל דמי קדם ײ לא פסיק׃ עלי אסוארך יא
ירושלם קד וכלת חראסא טול אלנהאר
ואלליל דאימא מא יסכתו יקאל להם
יא מדכרי אלה לא סכות להם׃ ואל
ג תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את
ירושלם תהלה בארץ׃ ולא יפסוק
דכרנהון מן קדמוהי עד דיתקין ועד
דישוי ית ירושלם תשבחא בארעא׃
ולא תדעוה מן אלשפע אן ימסך חתי
יצלח לכם וחתי תציר ירושלם מדיחה
פי אלארץ׃ נשבע יהוה בימינו ובזרוע
עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל
לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו׃ קיים ײ במימריה

וכדרע תוקפיה אם אתין ית עבוריך
עוד מיכל לבעלי דבביך ואם ישתון
בני עממיא חמריך דלאית ביה וקד
אקסם אלה בקדרתה וקוה עזה אן
ידר דגנכם אבדא לאעדאכם ולא שרב
אלגרבא עצירכם אלדי תעבתם פיה׃ כי
מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ד וחס
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי׃
ארי דכנשוהי לעבורא ייכלוניה
וישבחון קדם יי ודעצרוהי לחמרא
ישתוניה בדרת קדשי׃ לא גאמעוה
יאכלוה ויחמדו אלה עליה וואעיה
ישרבונה פי צחן קדסי׃

עברו עברו בשערים פנו
דרך העם סלו סלו המסלה סקלו
מאבן הרימו נס על העמים׃ נביא
עיברו ותובו בתרעיא אפנו לב עמא
לאורח תקנא כסלו בסורן טבך
ג ונחמן לצדיקיא דסליקו הרהור
יצרא דהוא כאבן תקלא ארימו אתא
על עממיא׃ יא פמרו וארגעו פי
מחאלקום ונגלו טרקהם ואעזלו
מחגאתהם ואחצבו חגארתהא
וארפעו עלמא עלי אלאמם׃ הנה

יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו
לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי אשמע
לסיפי ארעא אימרו לכנשתא
דציון הא פרקיך מתגלי הא אגר
עבדי מימריה עמיה וכל עובדיהון
גלן קדמוהי׃ וקולו אן אלה קד בשר
אהל אקאצי אלארץ קולו לציון הודי
גותך אקבל והודי גזא טאיעיה
ענדה ואגרתהם בין ידיה׃ וקראו
להם עם הקדש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ ויקרון
להון עמא דקודשא פריקיא דיי
ולך יתקרי תביעתא קרתא דלא
אתרחקת׃ ויסמוהם שעב אלקדס
אוליא אלה ויסמונך אלמטלובה
אלמדינה אלדי לא תתרך׃

מי זה בא מאדום חמוץ בגדים
ב מבצרה זה הדור בלבושו צעה
ברב כחו אני מדבר בצדקה רב
להושיע׃ עתיד לאיתאה מחא על
אדום פורענא תקיפא על בצרה
למעבד פורענות דין עמיה כמא
דקיים להון במימריה אמר הא אנא

יאכלהו ד׳ וחס מררים וחב אהרן ובניו מאספיו

מתגלי כמא דמלילית בזכו סגי קדמי
חיל למפרק׃ ואדי יקדם מן דאמקבל
מן אדום ממצר אתיאב מן בצרה מן
הדי אבהי בלבאסה והא בכתרה קוותה
אקול אנא אמתכלם בצעדל כתירה
באגאתה׃ מדוע אדם ללבושך ובגדיך
כדרך בגת׃ מדין יסמקון טורין מדם
קטילין ומישרין יפיקון כחמר
במעצרא׃ ואדי יסט מאבט אחמרה
עלי לבאסך ותיאבך כלואטי פי מעצרה׃
פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש
אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי
אגאלתי׃ הא כבעיט דמתבעיט
במעצרא כין יסגי קטול במשרית
עממיא ולא יהי להון תקוף קדמי
ואקטילנון ברוגזי ואדושינון
בחמתי ואתבר תקוף תקיפיהון קדמי
וכל חכימיהון אסלעים׃ יקול והו
ממתלא לאני עצרת פרמה וחדי וליס
רגל מעי מן אמם פאעצרהם בגצבי
ואדוסהם בחמיתי וינצח גאיתהם
עלי תיאבי וגמיע לבאסי לותתה׃
יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ ארי

יום פורענותא קדמי ושנת פורקן
עמי מטת׃ אממא להם יום נקמה פי
קלבי וקד חצר ענדי תולידלך׃ ואביט
ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע
לי זרעי וחמתי היא סמכתני׃ וגלי
קדמי ולית גבר דליה עובדין טבין
וידיע קדמי ולית אנש דיקום ויבעי
עליהון ופרקתינון בדרע תקפי ובמימר
רעותי סעדתינון׃ ואתפת וליס מעין
ואטרקתהם וליס סאנד פאסתגאת
בקוותי וחמיתי תסנדהם׃ ואבוס
עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד
לארץ נצחם׃ ואקטיל עממיא ברוגזי
ואדושינון בחמתי וארמי לארעא
ארעיתא קטילי גיבריהון׃ ואדהץ
אמם בגצבי ואסכרהם בחמייתי
ואנזל אלי אלארץ גאיתהם׃

חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה
כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב
לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו
וכרב חסדיו׃ אמר נביא טבותא דיי
אנא מדכר תושבחתא דיי כעל כל
דגמלנא יי וסגי טוביה לבית ישראל
דגמלינון כרחמוהי וכסגיאות טבותיה׃

תהלת ד׳ וסימנ׳ נורא תהלת חסדי יי׳ ואתה קדוש מספרים וא׳ ותהלות יי׳ דתלים מל׳ דאורי׳ ודישעי׳ כול חס

אדכר פצ׳איל אללה ומדאיחה כמא
עלי גמיע מא אולאנאה ובתרת כ׳ירה
עלי אל אסראיל אלדי אולאהם ברחמתה
וכתרה פצ׳לה׃ ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃
ואמר ברם עמי אינון בניא לא
ישקרון והוה מימריה להון לפריק׃
וקאל אלהם אמתי ואוליאי לא יגדרון
פכאן להם מגיתא׃ בכל צרתם לא
צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם׃ בכל עדן דחבו קדמוהי
לאתאה עליהון עקא לא אעיק להון
ומלאך שליח מן קדמוהי פרקינון
ברחמתיה ובמחסיה עליהון הוא
ישיזיבינון ונטילנון וסוברינון כל
יומי עלמא׃ ופי כל שדה לם יצ׳רבהם
ובמלך מן כ׳אצתה אגאתהם ומחבתה
להם ושפקתה הותולאהם פרפעהם
ושרפהם לגמיע איאם אלדהר׃ והמה
מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך
להם לאויב הוא נלחם בם׃ ואינון
סריבו וארגיזו על מימר נביי קדשיה
ואתהפיך מימריה לבעיל דבב הוא

אגיח בהון׃ פכ׳לפו ושאקו נבוותה
אלמקדסה פאנקלב עליהם כעדוהו
חארבהם׃ ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם מים את רעי צאנו
איה השם בקרבו את רוח קדשו׃ וחס
על יקר שמיה בדיל דכרן טבוותיה
דמן עלמא גבורן דעבד על ידי משה
לעמיה דלמא יימרון אן דאסיקנון
מימא אן דדבינון במדברא כרעיא
לענה אן דאשרי בינהון ית מימר
נביי קודשיה׃ וצאר קומה ידכראיאם
דהר מוסי ויקולאן אלמצעדכם מן אל
בחר מע ראעי גנמה ואין אלמצייר פי
מא בינהם רוח אלקדס׃ מוליך לימין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם
לעשות לו שם עולם׃ דדבר לימינא
דמשה דרע תושבחתיה בזע מי ימא
דסוף מן קדמיהון למעבד ליה שום
עלם׃ אלמסייר מן ימין מוסי קדרה
פכרה ושאק אלמא מן בין ידיהם
ליצנע להם אסם אלדהר׃ מוליכם
בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃
דדברינון בין תהומיא כסוסיא ובמדברא
לא מיתקיל כין אף אינון לא איתקילו׃

בוקע ג בכל׳ ב מל׳ וב׳ חס בוקע מים בוקע עינים מל׳ כמו פלח

אלמסיירהם פי אלגמור כאלכיל פי אלבריה
לא יעתרון׃ כבהמה בבקעה תרד רוח
יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות
לך שם תפארת׃ כבעירא דבמישרא
מדברא מימרא דיי דברינון כין
דברתהי לעמך למעבד לך שום
תשבחא׃ וכאלבהימה תנזל פי בקיע
אמר אלה יסיירהם פיא מן כדאך סיית
קומך לתצנע לך אסם פכר׃ הבט
משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך אלי התאפקו׃ אסתכי מן
שמיא ואתגלי ממדור קדשך
ותשבחתך אן פורענותך וגיברותך
המון טבותך וסגיאות רחמך עלנא
יתחסנון׃ אלתפת מן אלסמא ואנצר
לנא מן מתוא קדסך ופכרך אין מוצע
גירתך וגברותך וגמהור רקתך ורחמתך
אן תתחרך אלינא׃ כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו
אתה יהוה אבינו גואלנו מעולם
שמך׃ ארי את הוא דרחמך עלנא
סגיאין מאב על בנין ארי אברהם
לא אסקנא ממצרים וישראל לא

ב̇ נחשבנו ל̇
ג̇ בל̇
ל̇

עבד לנא פרישן במדברא את יי
דרחמך עלנא סגיאין מאב על בנין
פריקנא מעלמא שמך׃ פאנך מנשינא
אד אבראהים לא יערפנא ואסראיל
לם יתבתנא ואנתיא רב חקא מנשינא
ואסמך ולינא לם תזל׃ למה תתענו
יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך
שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃
למא תרחקיננא יי למטעי מאורחן
דתקנן קדמך כעממיא דלית להון
חולק באלפן אוריתך לא יתפני לבנא
מדחלתך אתיב שכינתך לעמך בדיל
עבדך צדיקיא דקיימתא להון
במימרך למעבד בינהון שבטי
אחסנתך׃ ולא תצלנא יא רב מן טרקך
ותסקי קלובנא מן תקואך אסתתבתנא
לקבל עבידך אסבאט צפותך׃ למצער
ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך׃
זעיר דירתו עמא דקודשך בעלי
דבבנא דושישו מקדשך׃ פאן ען
קליל ירתו אמה קדסך אעדאנא
דהצו מקדסך׃ היינו מעולם לא
משלת בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת מפניך

ל̇ ומל̇
ל̇
ב̇ ג̇ מל̇ וא̇ חס̇

בוססו ב̇ חד מל̇ וא̇ חס̇ וסימנה̇ רעים רבים חס̇ מקדשך

הרים נזלו׃ הא אנחנא עמך דמן
עלמא לא לעממיא יהבת אוריתך
לא אתקרי שמך עליהון לא להון
ארכינתא שמיא אתגליתא מן קדמך
טוריא זעו׃ וצרנא כקום לם תכון
קט סלטאנהם ולא יסם אסמך עליהם
ולא פתחת אלסמא פאוררת נורך
עליהם ומן בין ידיך אנחלת אלגבא׃
כקדח אש המסים מים תבעה אש
להודיע שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו׃ כד שלחת רגזך כאשתא
אתמסיאת ימא מיא מלהבא אשתא
להודעא שמך לסנאי עמך מן
קדמך עממיא זעו׃ וכמא תקדח
אלנאר אלהמם וכמא תנפט אלנאר אלמא
לתערף אסמך לאעדאך ומן בין ידיך
ירגזון אלאמם׃ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃ במעבדך
פרישן לא סברנא להון אתגליתא
מן קדמך טוריא זעו׃ וחין צנעת
אלכפיאת אלתי לם נרגוהא ונזלת
כלאמך ומן בין ידיך הטולת אלגבא׃
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
לא ראתה אלהים זולתך יעשה

למחכה לו׃ ומעלמא לא שמעת
אודן קל גבורא לא אציתת למלול
זיע עין לא חזת מא דחזו עמך
שכינת יקרך יי ארי לית בר מנך
דעתיד למעבד לעמך צדיקיא
דמסברין לפורקנך׃ וכדאך גירנא
לם יסמעו במתל דלך ולא ינצתו
ולא תר עין מעבודא סואך צנע
מתל דלך למן ירגוה׃ פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך
הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם
ונושע׃ מתרעין קדמך עובדי
אבהתנא צדיקיא דחדיאו למעבד
רעותך בקשוט ובזכו באורח טובך
ורחמך הוו דכירין לדחלתך הא כל
עדן דהוה רגז מן קדמך עלנא על
דחבנא כהון בעובדי אבהתנא
צדיקיא דמן עלמא אנחנא מתפרקין׃
וטאלמא שפעת אלסאר בעמל אלצאלחאת
אד כאנו ידכרונך בסירך אדי כנת
תסכט להאלמא כנא נכטי בהם דהוא
נגאת׃ ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל כעלה
כלנו ועונינו כרוח ישאנו׃ והוינא

כמסאב כולנא וכלבוש מרחק כל זכותנא
ונתרנא כמיתר טרף כולנא ומן קדם
חובנא כרוחא אתנטילנא׃ ולאן צרנא
כלנא כאלאנגאס וכתוב דנס גמיע חסנאתנא
ותסאקט גמיענא כאלורק וצארת דנובנא
כאלריח תחמלנא׃ ואין קורא בשמך מתעורר
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
ותמוגנו ביד עוננו׃ ולית דמצלי בשמך
מתרעי לאיתקפא בדחלתך ארי סליקתא
אפי שכינתך מיננא ומסרתנא ביד
חובנא׃ וליס דאעי באסמך ולא מנתבה
יתמסך בך וקד חגבת רחמתך ענא
ואסלמתנא ביד דנובנא׃ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו׃ וכען יי דרחמך
עלנא סגיאין מאב על בנין אנחנא
טינא ואת ברנא ועובד גבורתך כלנא׃
ואלאן אנת רבנא אנת מנשינא ונחן
כאלטינה ואנת כאלקנא וצנעתך גמיענא׃
אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר
עון הן הבט נא עמך כלנו׃ לא יהי רגז
מן קדמך יי בנא עד לחדא ולא לעלמא
תדכר חובין הא גלי קדמך דעמך
אנחנא כולנא׃ אללהם לא תסכט גדא ולא

תדכר דנובנא לאבד ואנטר אלינא גמאעתנא
שעבך כלנא נחן׃ ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃ קרוי
קודשך הואה מדברא ציון מדברא הות
ירושלם צדיא׃ וקרי קדסך קד צארת
כאלברייה וירושלם וחשה׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה
לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
בית קדשנא ותשבחתנא אתר דפלחו
קדמך אבהתנא הוה ליקידת נור וכל
רגגנא הוה לחרבא׃ ובית קדסנא
ופכרנא אלדי אהללה לך אבאינא צארו
חריק נאר וסאיר מנאנא צארת כרבא׃
העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו
עד מאד׃ העל אלין תתחסן יי ואת
יהיב ארכא לרשיעיא ומשעבדין בנא
עד לחדא׃ אעלי הדה אמור תמהל
יא רב אן תמסך פתעדבנא גדא׃
נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי
ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל
גוי לא קרא בשמי׃ אשתאילית
במימרי לדלא שאילו מן קדמי
תבעית אולפן אוריתי לדלא תבעון
דחלתי אמרית האנא משתאיל

תדירא כל יומא לעמא דלא מצלי
בשמי׃ אנטלבת לקום לם יסאלו ענ
ואנוגדת למן לא ילתמסני וקלת
האנא דא מרה בעד אכרי לאמה
לם תסם באסמי׃ פרשתי ידי כל כב ג ידי ידי באדבע רוחות
היום אל עם סורר ההלכים הדרך
לא טוב אחר מחשבתיהם׃ שלחית
נביי כל יומא לות עמא סרבנא
דאזלין באורח לא תקנא בתר
עשתוניהון׃ ובסטת ידי דאימא
לקום זאיל אסאכין פי טריק גיר
גייד פי תבע אפכארהם׃ העם
המכעסים אתי על פני תמיד זבחים
בגנות ומקטרים על הלבנים׃ עמא
דמרגזין על מימרי קדמי תדירא
דבחין בגנאך טעותא ומסקין בסמין
על לבניא׃ ולקום אדי יגיצוני בחצרתי
דאימא ידבחון פי אלגנאין פיקתרון
עלי אללבן׃ הישבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר
ומרק פגלים כליהם׃ דיתבין בבתיא
דבנן מעפר קבריא ועם פגרי בני
אנשא דיירין אכלין בסר חזירא
ורטב פיגול במניהון׃ אלגאלסין פי

אלמקאבר ויביתון פי אלצואמע ואלגלן
שבה לחם אלכנזיר ואניתהם מתל
אמראק אלזפר׃ האמרים קרב אליך
אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן
באפי אש יקדת כל היום׃ דאמרין
רחק להלאה לא תקרב בי ארי אנא
דכינא מנך אלין רגזהון כתננא קדמי
פורענותהון בגיהנם דאשתא דלקא
בה כל יומא׃ והם מעדלך יקולון לגי
אלכיאר תקרם אליך ולא תדן מני לאני
אקדס מנך האולי ידכנון גצבי ותציר
נארא מתוקדה טול אלזמאן׃ הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי
על חיקם׃ הא כתיבא קדמי לא ארכין
להון ארכא בחייא אלהין להון פורענות
חוביהון ואמסר למותא תנינא ית
גויתהון׃ והודי הי מכתובה בין ידיי
לא אמה להם ואכאפי במתלה כלפהם׃
עונתיכם ועונות אבתיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה על חיקם׃ חוביכון וחובי
אבהתכון גלן קדמי כחדא אמר יי
דאסיקו בוסמין על טוריא ועל

ידי כב וקי מכר ואפן ואתפש יבמולני מלמד וחב המלמד ברכן בראתו אצילי פעל נשו מטעי פרשתי וחב באדי בנשאי
ופניתי והנה יד מראים קמתי

ומתא חסידו קדמי ואתין על אגר
עובדיהון בקדמיתא חנהון׃ פאנתמעת
דנובכם ודנוב אבאיכם גמיעא קאל
אללה אלדי קתרו עלי אלגבאל ואכאדוני
עלי אלפאע פכלת גזאיהם אוולא
עלי כלפהם׃ כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר
אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה
למען עבדי לבלתי השחית הכל׃
כדנן אמר יי כמא דאשתכח נח זכי
בדרא דטופנא ואמרית דלא לחבלותיה
בדיל לקיימא עלמא מניה כין אעביד
בדיל עבדי צדיקיא בדיל דלא לחבלא
כולא׃ כדי קאל אללה כמא יגד אלאנסאן
אלסלאפה פי אלענקוד פיקול לצאחבה
לא תפסדה לאן פיה אלברכה כדאך
אצנע בכם לקבל אוליאי ללא אהלך
אלכל׃ והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה
יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו
שמה׃ ואפיק ית מיעקב זרעא ומיהודה
ירית טורי ויחסנונה בחירי ועבדי
צדיקיא ישרון תמן׃ ואכרג מן אל
יעקוב נסלא ומן יהודה מן ירת גבאלי
פירתהא מכתארי ואוליאי יסכנוהא׃

והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני׃ ויהי
שרונא לבית משרי עדרין דען ומישר
עכור לבית ארבעה בקרן דתורין
לעמי דתבעו דחלתי׃ פיציר אלסהל
מנהא חצאיר אלגנם ואעמאק מראבץ
בקר לקומי אלדי אלתמסוני׃ ואתם עזבי
יהוה השכחים את הר קדשי הערכים
לגד שלחן והממלאים למני ממסך׃
ואתון בית ישראל שבקתון פולחנא
דיי אתנשיתון ית פולחן טורא דקדשי
דמסדרין לטעון פתורין וממזגן
לדחלתהון אגנין׃ ואנתם יא תארכי
יא נאסיי גבל קדסי אלנאצדי ללותן
אלמאידה ואלמאליי לאצנאפה אלמזאג׃
ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח
תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי
ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרתם׃ ואמסר יתכון
לחרבא וכלכון לקטלא תתמסרון
חלף דשלחית נביי ולא תבתון אתנביאו
ולא קבילתון ועבדתון דביש קדמי
ובדלא צבינא אתרעיתון׃ לאעדן
גמיעכם לאלסיף וכלכם לאלקתל תגתון

ובאשר לא חפצתי ומניתי אתכם גם אני ואפרחו יעלעו ובאשר

מן אגל מא דעותכם פלם יכון מגיבא
וכלמתכם פלם תסמעו ותצנעתם אלדי
הו שר ענדי ומא לא אריד אכתרתמוה׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו׃ כבין כדנן אמר
יי אלהים הא עבדי צדיקיא ייכלון
ואתון רשיעיא תכפנון הא עבדי
צדיקיא ישתון ואתון רשיעיא תצהון
הא עבדי צדיקיא יחדון ואתון תבהתון׃
לדלך כדאך קאל אללה סיאכלון אוליאי
ואנתם תגועון וסישרבון ואנתם
תעטשון וסיפרחון ואנתם תכיבון׃
הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃
הא עבדי צדיקיא ישבחון מטוב לב
ואתון תצוחון מכאב לב ומתבר רוח
תילילון׃ וסירננון אוליאי מן טיב
אנפסהם ואנתם תצרכון מן וגע אלק
לוב ומן אנכסאר אלארואח תולולון׃
והנחתם שמכם לשבועה לבחירי
והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר׃ ותשבקון שומכון לקימא

לבחירי וימיתנכון יי אלהים מותא תנינא
ולעבדוהי צדיקיא יקרי שמא אוחרנא׃
פתדעון אסמאיכם חלפא למכתארי
ויהלככם אללה אלרב ופי כל וקת יסמי
אוליאה באסם אכר׃ אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע
בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו
הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני׃
דמברך בארעא יברך באלהא
קימא ודמקיים בארעא יקיים באלהא
קימא ארי יתנשיין עקתא קדמיתא
וארי מסתרן מן קדמי׃ וקת יציר פיה
מן יתבארך פי אלארץ פבאללה אלחק
יתבארך ומן חלף פי אלארץ פבאללה
אלחק יחלף יקול ואלדי נסאני אלשדאיד
אלאולי וסתרהא ען עיני׃ כי הנני בורא
שמים חדשים וארץ חדשה ולא
תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על
לב׃ ארי האנא ברי שמיא חדתין
וארעא חדתא ולא ידכרן קדמיתא
ולא יתסקן על לב׃ פאני סאכלק אל
סמא כאנהא גדידה ואלארץ כגדידה
ולא תדכר אלאואיל ולא תכטר עלי
באל׃ כי אם שישו וגילו עדי עד

ומשבר ג׳ וסימנ׳ כשבר נבל ומשבר רוח על שבר יוסף׃ ולעבדיו ב׳ וסימנ׳ ונתן לקריסין יקרא שם׃ וארץ ג׳ וסימנ׳
רפאים חדשה׃ שמים לרוס וכל שמים וז׳ כוות׃

אשר אני בורא כי הנני בורא את
ירושלם גילה ועמה משוש׃ אלהין
יבועון בעלם עלמיא דאנא ברי ארי
האנא ברי ית ירושלם ביעא ועמה חדי׃
בל סרו ואפרחו׃ אבר במא אנא כאלק
פאני סאכלק ירושלם מן פרח וקומהא
מן סרור׃ וגלתי בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול
זעקה׃ ואבוע בירושלם ויחדון בה
עמי ולא ישתמע בה קל דבכן וקל
דמצוחין׃ פאסרהם בירושלם ואפרחהם
קומי ולא יסמע פיהא אבדא צות
בכא וצות צראך׃ לא יהיה משם עוד
עול ימים וזקן אשר לא ימלא את
ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
והחוטא בן מאה שנה יקלל׃ ולא יהי
מיתמן עוד ינק יומין וסבא דלא ישלים
יומוהי ארי דתאיב עולים בר מאה
שנין יהי מאית ודחטי בר מאה שנין
יתלף׃ ולא יכון הנאך אבדא צבי פי
עמר ולא יקל שיבא למן לא יכמל
אי אמה כל מן מאת אבן מאיה סנה
קיל צביא ומן אכטא אבן מאיה
סנה יסתלף בה׃ ובנו בתים וישבו

ונטעו כרמים ואכלו פרים׃ ויבנון
בתין ויתבון ויצבון כרמין וייכלון
איביהון׃ ויבנו ביותא ויסכנוהא ויגרסון
כרומא ויאכלון תמרהא׃ לא יבנו ואחר
ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו
בחירי׃ לא יבנון ואוחרנין יתבון לא
יצבון ואחרנין ייכלון ארי כיומי אילן
חייא יומי עמי ועובד ידיהון יבלון
בחירי׃ לא יבנון פי סכנה אכר ולא
יגרסון פי אכלה אכר לאן עמר קומי
כעמר אשגר ומכתארי יבלון מא תצנעה
אידיהם׃ לא יגעו לריק ולא ילדו
לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ לא יהלון לריקנו ולא ירבון
למותא ארי זרעא דבריכיה יי אנון ובני
בניהון עמהון׃ ולא יתעבון ללפראג
ולא יולדון לאנכלאל לאנהם נסל ברכה
אללה ודראריהם מעהם׃ והיה טרם
יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע׃ ויהי עד לא יצלון קדמי
אקביל צלותהון ועד לא יבעון מן
קדמי אעביר בעותהון׃ ויכון קבל אן
ידעון אגיבהם וביגאהם יתכלמו קד

סמעת להם׃ זאב וטלה ירעו כאחד
ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר
לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה׃ דיבא ואימרא
ירעון כחדא ואריא כתורא ייכול
תבנא וחויא עפרא מזוניה לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא דקודשי אמר
יי׃ ואדיב ואחמל ירעיאן גמיעא
ואסד יאכל אתבן כאבקר ואחיאת
טעאמהא אתראב לא יודון ולא יפסדון
פי עמל גבל קדסי קאל אלה׃
כה אמר יהוה השמים
כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית (לראש חדש ד׳ שחלהיות בטע׳ בשבת׳ בׄ)
אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי׃
כדנן אמר יי שמיא כורסי יקרי
וארעא כיבש קדמי אידין ביתא
דתבנון קדמי ואידין אתר בית
אשריות שכינתי׃ כדי קאל אלה
אלסמא כרסיי ואלארץ מחל סכינתי
אי דא בית תבנו לי ואי דא מכאן
מסתקר נורי׃ ואת כל אלה ידי
עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל
זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד
על דברי׃ ויית כל אלין גבורתי עבדת

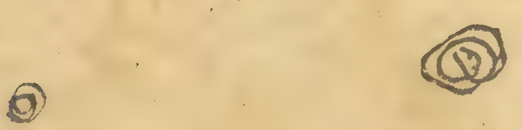
הלא הוא אה כל אלין אמר יי ובדין
דעוא קדמי לאסתכלא ביה בדענות
ומכיך רוח ומשתוי לקביל פתגמי׃
וגמיע הדה ידי צנעתהא חתי צאר
גמיע דלך קאל אלה ואנמא אתפת אלי
אלצעיף ואלכאב אלרוח ואלנשט אלי
כלאמי׃ שוחט השור מכה איש
זובח השה ערף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם
המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ נכיס תור כקטיל גבר
דבח אמר כנקיף כלב מסקי קרבן
דם חזירא קרבן מתנתהון מתנת
אונס אף אנון אתרעיאו באורחתהון
ובשקוציהון נפשהון אתרעיאת׃
וקום ענהם דאבח אתור כקאתל
אנסאן ודאבח אלשאה כמן יקפי כלבא
ומצעד אלהדייה כדם אלכנזיר ומפיח
אללבאן כעאבד אותן כל הם קד
אכתארו מראהבהם ונפוסהם מרידה
ארגאסהם׃ גם אני אבחר בתעלליהם
ומגורתם אביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו
הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃

כבקר ג׳ וסימנ׳ ואריה ותב׳ חזיר׳

אף אנא אצבי בתברהון ומא דיכפו
לא ישתיזבון חלף דשלחית נביי
ולא תבו אתנביאו ולא קבילו ועבדו
דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעיאו:
אנא איצא אכתאר מכאטשתהם
ומחאדרתהם אחלהא בהם מן אגל
מא דעותהם ולם יכון מגיב וכלמתהם
פלם יסמעו ועמלו אשר בין ידיי ומא
לם אריד אכתארוה:
שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו: קבילו פתגמא דיי
צדיקיא דמשתוקין לקביל פתגמי
רעותיה אמרין אחיכון סנאיכון
מרחקיכון בדיל שמי יסגי יקרא
דיי ונחזי בחדותכון ואנון יבהתון:
אסמעו כלאם אלה יא איהא אלנשיטין
לכלאמה קולו אסאעה אכותכם
שאניכם מבעדיכם ען אסמי יתעטם
אלה ויצהר פרחכם והם יכזון: קול
שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו: קל אתרגושא
מקרתא ירושלם קלא מהיכלא קל

מימרא דיי דמשלים גמלא לבעלי
דבבוהי: ויסמע צות אלצגה מן קריה
אלקדס וצות מן אלהיכל וצות אללה
יכאפי אילא אעדאיה: בטרם תחיל
ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר: עד לא מיתי עקא לה תתפריק
ועד לא ייתי לה זיע כחבלין על ילדא
יתגלי מלכה: והי כאמרה ולדת קבל
אן תטלק והי כמן וצעת דכרא קבל
אן יציבהא מכאץ: מי שמע כזאת
מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד
אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה: מן שמע כהדא
מן חזא כאלין האפשר דתתעביד
ארעא ביומא חד אם יתבני עמה
זמן חדא ארי עתידא דתתנחם ציון
ותתמלי מעם גלותהא: מן סמע באתל
הדה ומן ראי מתל האולי הל יבתדא
בבלד כמאהו פי יום ואחד או תולד
אמה כמרה ואחדה אד אבתדת ציון
וולדת אהלהא דפעה: האני אשביר
ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך: אנא אלהא
ברית עלמא מבראשית אמר יי אנא

אמר יי דחזי להו אמר יי וסימנה למה לי רב לכו נא קרבו ריבכם עתה אקום האני אשביר משד עניים

בריית כל אנשא אנא בדריית יתהון
לביני עממיא אף אנא עתיד לכנשא
גלותיך אמר אלהיך: ויקול אלה הל
אנא אלדי אמית ולא אנשי בל אנא
אמולד ואלחאבס יקול רבכם:

שמחו את ירושלם וגילו בה
כל אהביה שישו אתה משוש כל
המתאבלים עליה: חדו בירושלם
ובועובה כל רחמהא דוצו עימה
דוץ כל דהוו מתאבלין עלה: אפרחו
פי ירושלם ואגדלו בהא יא מעשר
מחביהא וסרו בהא סרור יא גמיע
אלמתחזנין עליהא: למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה למען
תמצו והתענגתם מזיו כבודה:
בדיל דתתפנקון ותסבעון מביזת
תנחומהא בדיל דתשתון ותרוון
מחמר יקרה: לכי תרצעון ותשבעון
מן תדאיא ודידהא ולכי תשרבון
ותתדללון מן לדיד כרמהא:
כי כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו: ארי כדנן

אמר יי הא אנא מיתי לה כשפע נהר
פרת שלם וכנחל מגבר יקר עממיא
ותתפנקון על גססין תתנטלון ועל
רכובין תתרבון: לאן כדי קאל אלה
האנא ממיל אליהא מן אלסלאם כאלנהר
ומן כראמה אלאמם כואד גאר ודלך
מא תרצעונה ועלי אלגנוב תחמלון
ועלי אלרכב תלהון: כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנחמו: כגבר דאמיה
מנחמא ליה כין מימרי ינחים
יתכון ובירושלם תתנחמון: וכאנסאן
אמה תעאזיה כדאך אנא אעאזיכם
ובירושלם תעאזון: וראיתם ושש
לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את
איביו: ותחזון ויחדי לבכון וגויתכון
כדתאין יזהרן ותתגלי גבורתא
דיי לאיטבא לעבדוהי צדיקיא
וייתי לוט לבעלי דבבוהי: פאדא
ראיתם דלך וסר קלובכם ועצאמכם
תפרע כאלכלא ערפה נעמה אלה
עלי אוליאה וזגמה עלי אעדאיה:
כי הנה יהוה באש יבוא

וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו
וגערתו בלהבי אש׃ ארי הא יי באשתא
מתגלי ובעלעולא רתכוהי לאתבא
תקוף רוגזיה ומזופיתיה בשלהובית
אשתא׃ אן אללה סיאתי בנאר לה מראכב
כזובעה ויתרדד גצבה בחמיה וזגרתה
טז בלהיב נאר׃ כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
ארי באשתא עתיד יי למדן ובחרביה
ית כל בסרא וסגיאין קטילייא קדם יי׃
אן אללה סיעאקב בנאר כמא יהלך
בסיפה כתיר מן אנאס ומא אכתר
יז צרעי באמרה׃ המתקדשים והמטהרים
אחת אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר
החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו
נאם יהוה׃ דמזדמנין ודמדכן לגנאך
טעותא סיעא בתר סיעא אכלי בסר
חזירא ושקצא ועכברא כחדא יסופון
אמר יי׃ אלמסתעדין ואלמתצנעין לגנאן
ויטופון ורא שגרה ואחדה והי פי אלוסט
ויאכלון לחם אלכנזיר ואלפאר ואלרגס
יח אדי ינסאפון אגמעין קאל אללה׃ ואנכי
ריש מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ
פס וכל ריש פס את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את
כוות

בתיך ו ויבתר ומדתם ואלה הזנבות המתקדשים ומאחזת׃

כבודי׃ וקדמי גלן עובדיהון ועשתוניהון
עתידא לכנשא ית כל עממיא אומיא
ולישניא וייתון ויחזון ית יקרי׃ ואנא
בציר באעמאלהם ואפכארהם פי זאתיה
סאחשר גמיע אלאמם ואהל אללגאת פיקבלון
וינצרון עצמתי׃ ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש
יט פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים
הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא
אשר עינם ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
ואשוי בהון אתא ואשלח מנהון משיזבין
לות עממיא למדינת ימא פולאי ולודאי
דנגדין ושדן בקשתא למדינת תובלויון
נגוותא רחיקיא דלא שמעו ית שימע
גבורתי ולא חזו ית יקרי ויחוון ית יקרי
בעממיא׃ ואציר להם איה כאן אבעת
מנהם פלתא לי אלאמם אלדי פי אבחר
ובלד פול ולוד רמאה אלקוס בלד אליונאן
ואליונאניה ואהל אלגזאיר אלבעידה מן
אלקדס אלדי לא יסמעו באכבארי ולא
כ ירו תעצימי ויכברון בה אלאמם׃ והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה
בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי ירושלם

אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית יהוה׃ וייתון
ית כל אחיכון מכל עממיא קרבנא קדם
יי׳ בסוסון וברתכין ובריחילון ובכודנון
ובתשבחן על טורא דקודשי לירושלם
אמר יי׳ כמא דייתון בני ישראל ית קרבנא
במן דכי לבית מקדשא די״י׳ ויאתון
באכותכם מן בין גמיע אלאמם הדייה
ללה בכיל ובפרסאן ובמחאמל
ובבגאל ובעמאריאת אלי גבל קדסי
ירושלם קאל אללה כמא יאתי בני
אסראיל באלהדאיא פי אניה טאהרה
אלי בית אללה׃ וגם מהם אקח לכהנים
ללוים אמר יהוה׃ ואף מנהון אקריב
למהוי כהניא ולואי אמר יי׳ ואקדם
מנהם איצא אלי מרתבה אלאימה ואללוין
אעין קאל אללה׃ כי כאשר השמים
החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושמכם׃ ארי כמא דשמיא
חדתין וארעא חדתא דאנא עביד
קימין קדמי אמר יי׳ כין יתקיים
זרעכון ושומכון׃ ואן מתל אלסמאואת
אלגדד ואלארץ אלגדידה אלתי אכלקהא

תאבתה בין ידיי קאל אללה כדאך יתבת
נסלכם ואסמכם׃ והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃
ויהי כזמן ירח בירח וכזמן שבא
בשבא ייתון כל בני בסרא למסגד קדמי
אמר יי׳ ותכון אוקאת שביה שהר בשהר
וסבת בסבת יגי פיהא כל בשרי ללסג
וד בין ידיי יקול אללה׃ ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים בי כי
תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר׃ ויפקון ויחזון
בפגרי גבריא חייביא דמרדו במימרי
ארי נשמתהון לא ימותן ואשתהון
לא תטפי ויהון מידנין רשיעיא
בגיהנם עד דיימרון עליהון צדיקיא
מיסת חזינא׃ ויכרגו וינצרון אלי
אגסאם אלקום אלדין כפרו בי בל אן
דודהם לא ימות ונארהם לא תטפא
פיצירון עברה לבאקי אלבשריון׃
ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן׃

סכום הפסוקים שלספר ישעיהו אלף ומאתים ותשעים
ואחד סימן ארינא

ויצאו ז רפי וסימנ׳ היצור יציץ זקנך אחריכן וראו והכו ישבי לא תכבה ו וסימנ׳ והאש אש ואמרת וראו בפגרי האנשים

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן
בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל׃ פתגם נבואה מן קדם יי
דהוה עם הושע בר בארי ביומי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה
וביומי ירבעם בר יואש מלכא
דישראל׃ תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך
אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה
הארץ מאחרי יהוה׃ שירות פתגמא
דיי בהושע ואמר יי להושע איזיל
אתנבי נבואה על יתבי קרתא טעיתא
ואנון מוסיפין למחטי ארי מטעא
יטעון דיירי ארעא מבתר פולחנא
דיי׃ וילך ויקח את גמר בת דבלים
ותהר ותלד לו בן׃ ואזל ואתנבי עליהון
דאם יתובון ישתביק להון אם לא
כמיתר עלי תינין יתרון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין׃ ויאמר יהוה
אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא
והשבתי ממלכות בית ישראל׃ ואמר
יי ליה קרי שומהון מבדריא ארי עוד

זעיר כזעיר ואסער דם פלחי
טעותא דאשד יהוא בזרעאל וקטילנון
על דפלחו לבעלא תבו אנון למטעי
בתר עגליא בבית אל בכין אחשבינה
דם זכי על בית יהוא ואבטיל מלכותא
מבית ישראל׃ והיה ביום ההוא ושברתי
את קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ ויהי
בעדנא ההוא ואתבר ית תקוף עבדי
קרב ישראל במישר יזרעאל׃ ותהר עוד
ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל
כי נשא אשא להם׃ ואוסיפו ועבדו
עובדין בישין ואמר ליה קרי שומהון
דלא רחימין בעובדיהון ארי לא אוסיף
עוד לרחמא על בית ישראל כרם אם
יתובון משבק אשבוק להון׃ ואת בית
יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים׃ ועל דבית יהודה
ארחים ואפרוקינון במימרא דיי אלההון
ולא יתפרקון בקשתא ובחרבא ובעבדי
קרבא בסוסון ובפרשין׃ ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד בן׃ ודריהון
דאיתגליאו לביני עממיא אשתכחו

דלא הוו רחימין בעובדיהון ואוסיפו
ועברו עובדין בישין׃ ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אהיה לכם׃ ואמר קרי שומהון לא
עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון
מקיימין פתגמי אוריתי מימרי לא
הוה בסעדכון׃ והיה מספר ב אפטר דבמדבר סיני
בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא
יספר והיה במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי׃
ויהי מנין בני ישראל סגי כחלא דימא
דלא מיתכל ולא מתמני ויהי באתרא
דאיתגליאו לביני עממיא כד עברו
על אוריתא ואתאמר להון לא עמי
אתון יתובון ויתרבון ויתאמר להון
עמיה דאלהא קיימא׃ ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם
ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל׃ ויתכנשון בני יהודה
ובני ישראל כחדא וימנון להון רישא
חד מדבית דוד ויסקון מארע גלותהון
ארי רב יום כנושהון׃ אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה׃ נביא אמרו
לאחיכון עמי תובו לאוריתי ועל

כנשתכון ארחים׃ ריבו באמכם ריבו
כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין
שדיה׃ אוכחו לכנשתא דישראל
ואמרו לה ארי היא לא מתנהגא בפולחני
ומימרי לא מקביל צלותה עד דתעדי
עובדהא בישיא מקבילא אפהא ופלחן
טעותהא מבין קרוהא׃ פן אפשיטנה
ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה
כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה
בצמא׃ דלמא אסליק שכינתי מנה
ואעדי יקרה ואשוינה רטישא
כיומא קדמאי עד לא אתקרבת
לפלחני ויחול רוגזי עלה כמא דחל
על עם דרא דעברו על אוריתי
במדברא ואשוי ארעה צדיא
ואקטלינה בבוצרתא׃ ואת בניה לא
ארחם כי בני זנונים המה׃ ועל בנהא
לא ארחים ארי בנין דטעון אנון׃ כי
זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי
צמרי ופשתי שמני ושקויי׃ ארי טעת
כנישתהון בתר נביי שקרא בהיתו
מלפיהון דהות אמרא איהך בתר

בארץ ה' וסימנ' כגן יי כארץ מצרים לא כארץ מצרים היא ויבן פן אפשיטנה ערמה פרשתי ולאחותיכם ל' מל'

עממיא רחמי מספקי מיכלי ומשתי
כסות מילא ובוץ משח וכל פרנוסי:
לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי
את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: כבין
האנא מקלקיל ית אורחתיך כמא
דסיגין בכוביא ואפסיק כמא דמפסקין
בכתליא ושבילהא לא תשכח: ורדפה
את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אז
מעתה: ותרדוף שלם עם עממיא
רחמהא ולא תדביק ותבעי סעידו ולא
תשכח ותימר אהך ואתוב לפולחן
רבוני קדמאה ארי טב לי כד הויתי
פלחא קדמוהי מכען לא אפלח לטעותא:
והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
וזהב עשו לבעל: ואינון לא ידעין
ארי אנא בריכית להון עבורא וחמרא
ומשחא וכספא אסגיתי להון ודהבא
מניה עבדו לטעותא: לכן אשוב
ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו
והצלתי צמרי ופשתי לכסות את
ערותה: כבין יתוב מימרי למלט

עבורא בעידן אידריה וחמרא בזמן
מעצרתיה ואציל כסות מילא ובוץ
דיהבית לה לכסאה ית קלנה: ועתה
אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש
לא יצילנה מידי: וכען אגלי ית קלנה
לעיני עממיא רחמהא ואנש לא
ישיזבנה מן ידי: והשבתי כל משושה
חגה חדשה ושבתה וכל מועדה:
ואבטיל כל חדותה חגהא ירחהא
ושבהא וכל מועדהא: והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי
אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער
ואכלתם חית השדה: ואצדי פירי
גופנה ותינה דהות אמרא יקרא אינון
לי דיהבו לי עממיא רחמי ואשוינון
לחורשא ותיכלינון חית ברא: ופקדתי
עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר
להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי
נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה נאם יהוה: ואסער עלה
ית יומיא דהות פלחא לטעותא ומסקא
להון בוסמין הות דמיא לאיתתא
דשבקת ית בעלה ואיתקנת בקדשהא
ובחליטות מרגליתהא וטעת בתר

והתירוש ג וסימנ' וכל יהודה הביאו והיא לא ידעה ויען יען ויאמר לעמו ... קדמא' לא תמצא בתרא' ולא תמצא לו סימן

רחמתא ארי לא כנשתא דישראל רחימת
למפלח לטעותא ופלחני שבקת אמר
ש׳ לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי על לבה
בכין הא אנא משעביד לה לאוריתא
ואעביד לה נסין וגבורן כמא דעבדית
לה במדברא ובידי עבדי נביא אמליל
תנחומין על לבה ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה
וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
מארץ מצרים ואמני לה ית פרנסהא
מתמן וית מישר עכור לתחמודי
נפש ויתניהון תמן למימרי כיומי קדם
ואף אנא אעביד להון נסין וגבורן
ביום מסקהון מארעא דמצרים והיה
ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי ויהי בעדנא
ההוא אמר ש׳ תתניהון לפלחני ולא
תפלחון עוד לטעותא והסרתי את
שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו
עוד בשמם ואעדי ית שום טעוות
עממיא מפומהון ולא יהי דוכרן
משומהון עוד וכרתי להם ברית
ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף

השמים ורמש האדמה וקשת וחרב
ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים
לבטח ואגזר להון קים בעדנא ההוא
דיהון שלם עם חית ברא ועם עופא
דשמיא ורחשא דארעא וקשתא
וחרבא ועבדי קרבא אבטיל מן
ארעא ואשרינון לרוחצן וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים ואקיימנכון קדמי
לעלם ואקיימנכון קדמי בקשטא
ובדינא ובחסדא וברחמי וארשתיך
לי באמונה וידעת את יהוה ואקיימנכון
קדמי בהימנותא ותדעון למרחל מן
קדם ש׳ והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה את השמים
והם יענו את הארץ ויהי בעדנא
ההוא אקביל צלותכון אמר ש׳ אפקיד
ית שמיא ואנון יחתון מטרא על
ארעא והארץ תענה את הדגן ואת
התירוש ואת היצהר והם יענו את
יזרעאל וארעא תלבי עבורא וחמרא
ומשחא ואנון יספקון לגלות עמי
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא
רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה

ועגתה ד׳ וכ׳ מכ׳ צדקתי יבמתו השירה כימי נעוריה ... ג פ״ס סו פ״ס הארץ ודבתריה והארץ וס׳ בראשית אבלה נבלה הארץ והארץ חנפה
והם יענו את הארץ והארץ ...

והוא יאמר אלהי׃ ואקימנכון קדמי
בארעא בית שכינתי וארחים עליהון
דלא רחימין בעובדיהון ואימר
לדהויתי אימר להון לא עמי ברם עמי
אתון והוא יימר אלהי׃
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה
אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה
את בני ישראל והם פנים אל אלהים
אחרים ואהבי אשישי ענבים׃ ואמר
יי לי עוד איזיל אתנבי נבואה על בית
ישראל דאינון דמן לאתתא דרחימא
על בעלה ומזניא עלוהי וכל כדין
רחים לה ולא צבי למפטרה כין רחמת
יי על בני ישראל ואנון מתפנן בתר
טעות עממיא ברם אם יתובון ישתביק
להון ויהון דמן לגבר דאשתלי ואמר
מילא בחמריה׃ ואכרה לי בחמשה
עשר כסף וחמר שערים ולתך
שערים׃ ופרקתינון במימרי ביום
חמישת עשר לירח ניסן ויהבית
כסף תקליא כיפור נפשהון ואמרית
דיקרבון קדמי עומר ארמותא
מעללת סערין׃ ואמר אליה ימים
רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי

לאיש וגם אני אליך׃ נביא אימר לה
כנשתא דישראל חוביכון גרמו לכון
דתגלון יומין סגיאין תתנהון לפלחני
לא תטעון ולא תפלחון לטעותא ואף
אנא עתיד לרחמא עליכון׃ כי ימים
רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין
שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד
ותרפים׃ ארי יומין סגיאין יתבון בני
ישראל לית מלכא מדבית דויד ולית
דעביד שולטן על ישראל ולית דדבח
לרעוא בירושלם ולית קמתא בשומרון
ולית אפוד ומחוי׃ אחר ישבו בני ישראל
ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד
מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו
באחרית הימים׃ בתר כין יתובון בני
ישראל ויתבעון ית דחלתא דיי אלההון
וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון
ויתנהון לפולחנא דיי וסגי טוביה דייתי
להון בסוף יומיא׃ שמעו
דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה
עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין
חסד ואין דעת אלהים בארץ׃ קבילו
פתגמא דיי בני ישראל ארי דינא קדם יי
עם יתבי ארעא ארי לית עבדי קשטא

טובו ג̇ מל וסימנ׳ ופחדו אל יי ואל טובו כי מה טובו על כן לא ׳׳ ויאמר אלי ב̇ וסימנ׳ יאמר אלהי מיכה דדב̇ ימים

ולית גמלי חסדא ולית דמהלכין בדחלתא
דיי בארעא׃ אלה וכחש ורצח וגנב
ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו׃ ימן
לשקר וכדבין וקטולי נפשן וגנבין
וגיפין מולדין בנין מנשי חבריהון
וחובין על חובין מוספין׃ על כן תאבל
הארץ ואמלל כל יושב בה בחית
השדה ובעוף השמים וגם דגי הים
יאספו׃ על כין תחרוב ארעא ויצדי
כל דיתיב בה בחית ברא ובעופא דשמיא
ואף נוני ימא יזערון מן קדם חוביהון׃
אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך
כמריבי כהן׃ על דאמרין ספר לא
ילפף ולא יוכח נבי ועמך נצן עם
מלפיהון׃ וכשלת היום וכשל גם
נביא עמך לילה ודמיתי אמך׃
ותתקלון בימא ויתקלון אף נביי
שקרא דעמכון כיר בליליא ואכרית
כנישתהון׃ נדמו עמי מבלי הדעת
כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח
בניך גם אני׃ אטפשו עמי מבלי
דעתא אריאת במידע דחלתי קצתא
וארחקינך מלשמשא קדמי ועל

דאתנשיתא אוריתא דאלהך ארחיק
בנך אף אנא׃ כרבם כן חטאו לי כבודם
בקלון אמיר׃ כמא דאסגיתי להון עללא
כין אסגיתו למחטי קדמי יקרהון בקלנא
חליפו׃ חטאת עמי יאכלו ואל עונם
ישאו נפשו׃ כהניא פסו למיכל חטות
עמי בדיל לאוספא חובין על חובי
נפשהון׃ והיה כעם ככהן ופקדתי
עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו׃ ויהי
כמא דאשוי חילונאה ככהנא לאפסא
קודשי כין אפיס ית יקרהון ואשוי
דיקיר לדבסיר בדיל לאתפרעא
מנהון כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתיב להון׃ ואכלו ולא
ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה
עזבו לשמר׃ ייכלון ולא יסבעון יסבון
נשין ולא יילדון בניך ארי ית פולחנא
דיי שבקו ולא נטרו׃ זנות ויין ותירוש
יקח לב׃ זנותא וחמרא ורויותא שליף
ומטעי ית ליבהון׃ עמי בעצו ישאל
ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם׃ עמי דבצלים
אעיה שאיל ומרמי דחטריה מחוי
ליה ארי רוח דטעו אטעיתנון וטעו

דעת אלהים ג בליש וסימנ׳ ואין דעת מעולות תמינא ... אמיר ב בתר ליש וסימנ׳ כבודם בקלון אמיר גדגרים בראש

מבתר פולחנא דאלההון׃ על ראשי
ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו
תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה׃ על רישי טוריא מדבחין
ועל רמתא מסקין בוסמין ותחות
בלוט ולבן ובוטמא ארי מעפי טוליה
על כין מזנין בנתכון דהואה לכון
מבנת עממיא וכלתכון דנסיבתון
לבניכון מן עממיא גיפן׃ לא אפקוד
על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם
כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו
ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין
ילבט׃ לא אסער על בנתכון ארי
מזנין ועל כלתכון ארי גיפן ארי
אנון עם זניתא מסתיען ועם נפקת
ברא אכלין ושתן עם דרא דלא
אסתכל באוריתא הלא אתרטיש׃
אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה
ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית
און ואל תשבעו חי יהוה׃ אם טען
אתון דבית ישראל לא יתחייבון
דבית יהודה ולא תיתון לגלגלא ולא
תסקון לבית אל ולא תשתבעון לשקר

ל̇ ב̇ מל̇ | ב̇ מל̇ | ל̇ ג̇ | ב̇ ואניל | שפרים

קיים יהוה׃ כי כפרה סררה סרר
ישראל עתה ירעם יהוה ככבש
במרחב׃ ארי כתורא דאתפטים ובעט
כין מריד בסני טובא ישראל כען
ידברינון יי׳ כאימר בבקעא׃ חבור
עצבים אפרים הנח לו׃ אתחברו
לטעותא בית ישראל שבקו להון
ית פולחני׃ סר סבאם הזנה הזנו אהבו
הבו קלון מגניה׃ שלטוניהון אסגיאו
שירא מן אונס בכין טעו אתפניאו
בתר זנותא רחימו דייתי להון קלנא
לרבניהון׃ צרר רוח אותה בכנפיה
ויבשו מזבחותם׃ רבניהון (עובדי) לא תקין
כמא דלית אפשר למצר רוח בכנף
כען איתי עליהון סנאה ויבהתון
מאוגרי טעותהון׃ שמעו
זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם המשפט
כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה
על תבור׃ שמעו דא כהניא וקבילו
בית ישראל ובית מלכא אציתו הלא
לכון למידע דינא ארי תקלא הויתון
למלפיכון כמצלא דפריסא על טור
רם׃ ושחטה שטים העמיקו ואני

ל̇ ג̇ | חס ג̇ | בליש | ד̇ | וכל | אהג | וסו | פיס | כון | חוטרא | דמיכיהו | צלול | ומתוקן | ה̇ | ג̇ ומל | ב̇ חד כת̇ ש וחד כת̇ ס

ועם ג̇ וסימנ̇ כחול לא יבין לא יחרדו ... אפקוד ב̇ מל̇ וסימנ̇ על הרעים על בנותיכם ... שטים ב̇ חד כת̇ ש וחד כת̇ ס וסי̇ ושחטה
שטים עשה סטים בתרג̇ כת̇ ס ... ירעם ג̇ וסימ̇ כיאן לשאול גדן כפרה סורדה וחד וירעם ... פרושה ג̇ מל̇ ורשת רשתי רשתי ...

מוסר לכלם׃ ורבחין לטעון מסגן
ואנא מיתי יסורין על כולהון׃ אני
ידעתי אפרים וישראל לא נכחד
ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל׃ קדמי גלין עובדי בית אפרים
ודבית ישראל לא מטמרין מן קדמי
ארי כען טעו דבית אפרים אסתאבו
דבית ישראל׃ לא יתנו מעלליהם לשוב
אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת
יהוה לא ידעו׃ לא שבקין עובדיהון
למתב לפולחנא דאלההון ארי רוח
דטעו אטעיתנון ואולפן מן קדם יי לא
תבעו׃ וענה גאון ישראל בפניו
וישראל ואפרים יכשלו בעונם
כשל גם יהודה עמם׃ ויתמאך יקר
ישראל ואנון חזן ודבית ישראל ודבית
אפרים יתקלון בחוביהון יתקלון אף
דבית יהודה עמהון׃ בצאנם ובבקרם
ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ
מהם׃ בענהון ובתוריהון יהכון למתבע
אולפן מן קדם יי לא ישכחון יסליק
שכינתיה מנהון׃ ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם חדש את
חלקיהם׃ במימרא דיי שקרו ארי

בנין מבנת עממיא קיימו להון כען
איתי עליהון עממיא ירח בירח
ויבזון ית פירי ארעהון׃
תקעו שופר בגבעה חצצרה
ברמה הריעו בית און אחריך בנימין׃
נביא ארימו קלכון כיד בשופרא
אתנבו דייתון עליהון עממין קטולין
על דאמליכו עליהון ית שאול
דמגבעתא אצוחו כיד בחצוצרתא
אימרו דייתון עליהון מלכין ומשריתהון
על דלא קבילו לפתגמי שמואל נביא
דמירמתא בסרו עליהון יבבות עדי
קרבא על דשקרו במימרי ואסתחרו
לאחרא מבתר פולחני ולא פלחו קדמי
בבית מקדשא ובארע שיבט בנימין׃
אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי נאמנה׃
דבית אפרים לצדו יהון ביום תושלמת
חוביהון בשבטיא דישראל הודעית
אוריתא׃ היו שרי יהודה כמסיגי
גבול עליהם אשפוך כמים עברתי׃
הוו רברבי יהודה כמשני תחום עליהון
אשפוך כמיא חמתי׃ עשוק אפרים
רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי

הואיל ג׳ וסימנ׳ הואיל משה באר כי הואיל כי הואיל הלך אחרי צו [illegible] חצצרה ל׳ וחס׳ כמסיגי ב׳ ל׳ ומל׳ חלץ ל׳

צו׃ אניסין דבית אפרים לכבישין
בדיניהון ארי אתפניאו דייניהון למטעי
בתר ממון דשקר׃ ואני כעש לאפרים
ורקב לבית יהודה׃ ומימרי כעשא
לדבית אפרים וכרקבא לדבית יהודה׃
וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו
וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך
ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה
מכם מזור׃ וחזא אפרים ית מרעיה
ויהודה ית מכאוביה ואזלו דבית אפרים
לאתור ושלח למלכא דייתי לאתפרעא
להון נביא אימר להון והוא לא יכול
לאסאה לכון ולא יניח מנכון מכאובי׃
כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית
יהודה אני אני אטרף ואלך אשא
ואין מציל׃ ארי במימרי כליתא
לדבית אפרים וככפר אריון לדבית
יהודה אנא במימרי אקטול ואעדי
ארים גבורתי ולית דמשיזיב׃ אלך
אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו
ובקשו פני בצר להם ישחרנני׃ אסליק
שכינתי אתיב למדור קדשי דבשמיא
עד דידעון דחבו ויבעון מן קדמי
כד תיעוק להון ויתבעון דחלתי׃ לכו

ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו
יך ויחבשנו׃ יימרון איתו ונתוב לפלחנא
דיי ארי הוא דמחנא יסיננא ודאיתי
עלנא תבר יניח לנא׃ יחינו מימים ביום
השלישי יקמנו ונחיה לפניו׃ יחיננא
ליומי נחמתא דעתידין למיתי ביום
אחיות מיתיא יקימיננא וניחי קדמוהי׃
ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר
נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש
יורה ארץ׃ ונילפה נרדוף למידע ית
דחלתא דיי כניהור צפרא דמקשט
במפקיה וייתי ברכן לנא כמטר מגבר
וכלקישא דמרווי ארעא׃ מה אעשה
לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם
כענן בקר וכטל משכים הלך׃ מן קדם
דין דקשוט מא אעביד לכון דבית
אפרים מא אעביד לכון דבית יהודה
וטבותכון כענן צפרא וכטלא דמותי
פסיק׃ על כן חצבתי בנביאים הרגתים
באמרי פי ומשפטיך אור יצא׃ על כין
על דאזהרתינון בשליחות נביי ולא
תבו איתיתי עליהון קטולין על
דעברו על מימרי דעותי ודיני כניהור
נפיק׃ כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת

לרפא ב̇ חד חס וחד מל וסימנ̇ והוא לא יוכל לרפא עת לרפוא ··· מצאו ב̇ חד חס וחד מל וסימנ̇ כשחר נכון מצאו מקיצה השמש

אלהים מעלות׃ ארי בעבדי חסדא
דעוא קדמי מדבח ועבדי אוריתא
דיש ממסקי עלון׃ והמה כאדם עברו ג
ברית שם בגדו בי׃ ואינון כדריא
קדמאי עברו על מימרי בארע טבא
דיהבית להון למעבד רעותי תמן
שקרו במימרי׃ גלעד קרית פעלי ל
און עקבה מדם׃ גלעד קרית אנוסין וחס ל
בנכלין אשדין דם זכי׃ וכחכי איש
גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו׃ אתחברו אנון וכהניהון
באורח חדא קטלין נפשן כתת חד
ארי עיצת חטין עבדו׃ בבית ישראל
ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים ו
נטמא ישראל׃ בבית ישראל חזיתי ל
שנו אשניאו קימא דיגזיר עמהון
דלא למפלח לטעותא תבו אנון למטעי
בתר עגליא בבית אל תמן טעו בית
אפרים אסתאבו בית ישראל׃ גם
יהודה שת קציר לך בשובי שבות ד
עמי׃ אף בית יהודה שריאו לאסגאה
חובין אף להון ימטי קיצא באתבותי
גלות עמי׃ כרפאי לישראל ל ב
ונגלה עון אפרים ורעות שמרון ג

כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד ל
בחוץ׃ כמתבעי חובי ישראל ויתגלין
עוית אפרים ובישת שומרון ארי
עבדו שקר ביליא בבתיא גנבין
בדברא כימא קפחין׃ ובל יאמרו ל
ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו׃ ולא מחשבין
בליבהון דכל בישתהון גלין קדמי
כען יקפונון עובדיהון בישיא דקדמי
הוו גלן׃ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם ב נחד
שרים׃ בסריקתהון מחדין מלכא פלגיו
ובכדביהון רברבין׃ כלם מנאפים כמו
תנור בערה מאפה ישבות מעיר ל ל וחס ומל
מלוש בצק עד חמצתו׃ כולהון מחמדין ל
למגף נשי חבריהון דלקין כתנורא
דאזי ליה נחתומא בכין יגלון בפריע
מקרויהון כמא דמותן לקימא מחשבת
רשעא ועל דלא אידכרו נסין וגבורן
דאתעבידו להון ביום מסקהון ממצרים
מעידן מלוש לישא עד לא חמע׃ יום ז
מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ריש פס
ידו את לצצים׃ יומא דמניאו עליהון ל
מלכהון שריאו רברביא למשתי עמיה
חמר נגד לידיה סיעת שקרין׃ כי קרבו

כאדם ג וסימנ׳ ... והמה אכן כחדם אם כסיתי ׃ ורעות ג וסימ׳ דלות שמרון הראיתני חד בת וחד בנב וחד בכת׳ ׃ יום ז ריש פס וסי׳ אשר
עמדת מלכנו משך הוא לבנות הוא ועדיך יביע אירא

כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן
אפהם בקר הוא בער כאש להבה׃
ארי אתקרבו לעיצת חטאין ולא עכבו
כתנורא בער ליבהון באתכמוניהון
כל ליליא מוריך רגזהון עד צפרא
הוא דליק כאישא שלהובי׃ כלם יחמו
כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קורא בהם אלי׃ כולהון
מחממין כתנורא וכלישן שקרהון
מחייבין ית דייניהון כל מלכיהון
אתקטלו לית דמצלי מנהון קדמי׃
אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים
היה עגה בלי הפוכה׃ בית ישראל
בעממיא אנון אתערבו בית ישראל
דמן להררא דעד לא אתאכל ית
אתהפכת׃ אכלו זרים כחו והוא לא
ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע׃
בזו עממיא נכסיהון ואנון לא ידעין
אף חלשותא מטיתנון ואינון לא
מסתכלין׃ וענה גאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא
בקשהו בכל זאת׃ ויתמאך יקר ישראל
ואנון חזן עד דלא תבו לפולחנא דיי
אלההון ולא בעו מן קדמוהי בכל דא׃

ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו׃ והוו בית ישראל
דמן ליונה שריהתא דאתנסיבו בנהא
ולית לה לב למצרים אתקבלו לאתור
גלו׃ כאשר ילכו אפרוש עליהם
רשתי כעוף השמים אורידם איסרם
כשמע לעדתם׃ באתר דיהכון אפרוס
עליהון מצדתי כעופא דשמיא
אטלטילנון יסורין איתי עליהון
על דשמעו לעיצתהון׃
אוי להם כי נדדו ממני שד להם
כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו
עלי כזבים׃ ווי להון ארי אתרחקו מדחלתי
בזוזין איתי עליהון ארי מרדו במימרי
ואנא הויתי פריק להון ואנון ממללין
קדמי כדבין׃ ולא זעקו אלי בלבם כי
ייליל על משכבותם על דגן ותירוש
יתגוררו יסורו בי׃ ולא מצלן קדמי
בליבהון כבין מיללין על ערסתהון
בסגי עבורא וחמרא הוו כנשין מרדו
במימרי׃ ואני יסרתי חזקתי זרועתם
ואלי יחשבו רע׃ וכמא דאנא מיתי
יסורין ומתקיף על דרעיהון כין אף
אנון מוספין לחשבא קדמי בישן׃ ישובו

בקשהו ב׳ וחס וסימנ׳ ולא בקשהו בכל זאת ובכל רצונם ... אפדם ב׳ וסימנ׳ ואנכי אפדם מיד שאול ... ייליל ב׳ ...

לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב
שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ
מצרים׃ תבו למהדר מן אוריתא לא
על דאבאישית להון דמן אנון כקשת
נכילא יתקטלון בחרבא רברביהון
מיעמקות לישנהון אלין עובדיהון
עד דאנון בארעא דמצרים׃ אל חכך
שפר כנשר על בית יהוה יען עברו
בריתי ועל תורתי פשעו׃ נביא בחכך
אכלי כד בשופרא אימר הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה
וישרי על בית מקדשא דיי׳ חלף
דעברו על קימי ועל אוריתי מרדו׃
לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל׃ בכל
עידן דאנא מיתי עליהון עקא קדמי
מצלן ואמרין כען ידענא ארי לית
לנא אלה בר מנך פרוקנא ארי אנחנא
עמך ישר׳׃ זנח ישראל טוב אויב
ירדפו׃ טעו בית ישר׳ מבתר פלחני
דבדיליה אנא מיתי עליהון טובא
מבען סנאה ירדופינון׃ הם המליכו
ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת׃
אנון אמליכו ולא ממימרי דביאו ולא

מירעותי כספהון ודהבהון דאסיקו
להון ממצרים עבדו להון טעון בדיל
דישתיצון׃ זנח עגלך שמרון חרה
אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין׃ טעו
בתר עגלא דשומרון תקיף רוגזי
בהון עד אימתי לא יכלון למזכי׃ כי
מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים
הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון׃ ארי
מישר׳ והוא גבר אומן הוא עבדיה
דחלא דלית ביה צרוך הוא ארי לנסרי
לוחין יהי עגלא דשומרון׃ כי רוח
יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו
צמח בלי יעשה קמח אולי זרים
יבלעהו׃ בית ישר׳ דמן לדרוח
זרע ועל עול חציר קמא לית ליה
נוב לא יעביד מא אם יקנון נכסין
עממיא יבזונונון׃ נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו׃
אתבזיז ישר׳ כען הון בעממיא
כמנא דלית צרוך ביה׃ כי המה עלו
אשור פרא בודד לו אפרים התנו
אהבים׃ ארי אנון גלו לאתור על דהליכו
ברעות נפשהון כערד מרוד בית
ישר׳ אתמסרו ביד עממיא דרחימו׃

יוכלו י״א וסימנ׳ לקוס אמחיצם ויהונתן צפו ונלחמו ונלחמו ואדביה זנח מבוא מים נגעו נקיון ג׳ ב׳ לי׳ לא יוכלו ארחץ וארחץ קדי׳

גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים׃ אם
ישוון בית ישראל דחלתי על לבהון
מביני עממיא אקריב גלותהון ואפילו
יחכמון כזעיר אערי מנהון מרות
מלכין שלטונין׃ כי הרבה אפרים
מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא׃
ארי אסגיאו דבית אפרים איגורין
למחטי הוו להון איגורי טעותהון
לתקלא׃ אכתוב לו רבו תורתי כמו
זר נחשבו׃ כתבית להון סגיות ואנון
כעממיא אתחשיבו׃ זבחי הבהבי
יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה
מצרים ישובו׃ דבחין דמגבן מן אונס
דבחין בסר ואכלין וקדם יי לא רעוא
בהון כען יסער חוביהון ויתפרע
עויתהון אנון למצרים יתובון׃ וישכח
ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה
הרבה ערים בצורות ושלחתי אש
בעריו ואכלה ארמנותיה׃ ושבק
ישראל ית פולחן עבדיה ובנא היכלין
לטעותא ודבית יהודה אסגיאו קרוין
כריכן ואשלח אישתא בקרווהי

ט

ותשיצי בירנתיה׃ אל תשמח
ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל
אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן׃
לא תחדון דבית ישראל לא תבועון
כנמוסי עממיא ארי טעיתון מבתר
פלחנא דאלהכון רחימתון למפלח
לטעותא על כל אידרי עבור׃ גרן
ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה׃
מאידרא וממעצרא לא יתזנון וחמרא
לא יסופיק להון׃ לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור
טמא יאכלו׃ לא יתבון בארע שכינתא
דיי ויתובון דבית אפרים למצרים
ולאתור יגלון מסאב ייכלון׃ לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם
אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם
לנפשם לא יבוא בית יהוה׃ לא ינסכון
קדם יי נסכין דחמר לא יתקבלון לרעוא
קורבניהון ודבחיהון כלחים מרחק
להון כל דייכלניה יסתאב ארי קורבנהון
על נפשהון לא מכפר עליהון בית
מקדשא דיי׃ מה תעשו ליום מועד
וליום חג יהוה׃ מא תעבדון ליום
מועדא וליום חגא דיי׃ כי הנה הלכו

אהבים ג בליש נס ימנב׳ התכו אילת נתעלסה ... חג ש ד וסימנ׳ בנעריכן באספכם בשילו מועד ... בה ד דמט וסי׳ ויכו יכחש

משד מצרים תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש יירשם חוח
באהליהם׃ ארי הא יגלון מן קדם
בזוזין למצרים יתכנשון למפיס
יתקרבון בית חמדת כספהון קרסולין
ישרון חתולין בבירניתהון׃ באו ימי
הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל
אויל הנביא משגע איש הרוח על
רב עונך ורבה משטמה׃ אתו יומי
סועדנא אתו יומי תשלמת חובין
ידעון דבית ישראל דהוו מתנבין
להון נביי קשטא ומשעממין להון
נביי שקרא על דסגיאו חובך תקיפו
חטאך׃ צפה אפרים עם אלהי נביא
פח יקוש על כל דרכיו משטמה
בבית אלהיו׃ מסכן בית ישראל
דיתקיים להון פולחן טעותא לנבייהון
קולין צלין על כל אורחתהון מסגן
תקלא בבית מקדשא דאלההון׃
העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור
עונם יפקוד חטאותם׃ אסגיו לחבלא
כיומי גבעתא כען יסער חוביהון
ויתפרע עויתהון׃ כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה בתאנה
בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו
בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים
כאהבם׃ כגופן דשתיל על מבועי מין
כין במדברא ערע מימרי לישראל
כבכרא בתינתא דבאול מאבכרי
חביבית אבהתכון אנון אתחברו לבעלא
פעור וטעו לבהתא והוו שקוצין
כד רחימו׃ אפרים כעוף יתעופף
כבודם מלדה ומבטן ומהריון׃ בית
ישראל כעופא דאפרחוהי מקנה
ואיטלטל כין גלא ית יקרהון ולד לא
יסגון ומפירי מעיהון לא יחדון על
דמנעו רגליהון מלאיתחזאה בבית
מקדשי׃ כי אם יגדלו את בניהם
ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי
מהם׃ ארי אם ירבון ית בניהון ואתכילנון
מלמהוי גברין ארי אף וי להון בסלקות
שכינתי מנהון׃ אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא
אל הרג בניו׃ כנשתא דישראל במעבדה
אוריתא דמיא לצור באצלחותה
בשליותה חבו דבית אפרים לקטלא
לפלחן טעותא בניהון׃ תן להם יהוה
מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים

יעשון ה׳ וסימנ׳ והזהרתה אתהם את החקים ועלי אי זבל בן הדד פרי בל יעשון ... בשור׳ ל׳ וכת׳ שין ... יתעופף ל׳ ומל׳

צמקים׃ הב להון יי תושלמת עובדיהון
הב להון רחם מתכיל ותדין יבישין׃
כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על
רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף
אהבתם כל שריהם סררים׃ כל בישתהון
גלין קדמי בגלגלא ארי תמן רחיקתנון
על בישות עובדיהון מבית מקדשי
אתריכנון לא אוסיף לרחמא עליהון
כל רברביהון מרדין׃ הכה אפרים
שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי
ילדון והמתי מחמדי בטנם׃ בית
ישראל דמן לאילנא דלקא שורשיה
מלרע יביש נופיה מלעילא נוב לא
יעביד אף אם ירבון בנין ואקטיל
שפר מעיהון׃ ימאסם אלהי כי לא
שמעו לו ויהיו נדדים בגוים׃ ירחיקנון
אלהי ארי לא קבילו למימריה ויהון
מטלטלין בעממיא׃ גפן
בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו
הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו
מצבות׃ גפן בזיזא ישראל דהוה גפן
נסב במעבדיה אוריתא פירי עובדיהון
גרמו להון דיגלון כד אסגיתי להון
עללא אסגיאו פולחן לאיגוריהון כד

אתיתי טובא לארעהון איטיבו לקמתהון׃
חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף
מזבחותם ישדד מצבותם׃ אתפליג
לבהון על אוריתא כען יחובון כען
איתי עליהון סנאה יהזר קדרליהון
דאיגריהון יבוז קמתהון׃ כי עתה
יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה לנו׃ ארי כען
יימרון לית מלכא לנא ארי לא דחילנא
מן קדם יי ומלכא מא יעביד לנא׃
דברו דברים אלות שוא כרת ברית
ופרח כראש משפט על תלמי שדי׃
ממללין מלין דאונים ימן לשקר לרמא
גזרין קים כען איתי עליהון כריש
חוין בישין דין שקרהון על תחומי
חקלין׃ לעגלות בית און יגורו שכן
שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו׃
על דפלחו לעגליא בבית אל מלך
במשריתיה יסק עליהון ויגלי יתהון
יסבון מנהון עגלא דשומרון ארי
אתאבלו עלוהי עמיה ופלחוהי עלוהי
יבועון על יקריה ארי גלא מניה׃ גם
אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב

הכה ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ ושם איש ישראל אפרים כעשב בתרי מל׳ וחד והכה ומת יכרת ב׳ בפ׳ חד חס וחד מל׳ ברית

בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל
מעצתו׃ אף יתיה לאתור יובלון
קורבנא למלכא דייתי לאתפרעא להון
נביא אימר להון בהתא דבית אפרים
יקבלון ויבהתון בית ישראל ממלכי
עצתהון׃ נדמה שמרון מלכה כקצף
על פני מים׃ בהיתת שומרון במלכה
כרתחא על אפי מיא׃ ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה
על מזבחותם ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו׃ ויצדיין במת
בית אל חובי ישראל גרמו להון דיגלון
כובין ואטטין יסקון על איגוריהון
כען איתי עליהון עקא דיהון דמן
באילו טוריא להון ורמתא נפלו עליהון׃
מימי הגבעה חטאת ישראל
שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה
על בני עלוה׃ מיומי גבעתא חטיתון
דבית ישראל תמן קמו מרדו במימרי
למנאה עליהון מלכא ואף לא זכיאו
דתתקיים להון מלכותא בגבעתא
לתמן אתו עליהון עבדי קרבא
לקטלא אבהן עם בנין סליקו׃ באותי
ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם

לשתי עינתם׃ במימרי איתי עליהון
יסורין ובנשית עליהון עממיא ושליטו
בהון במיסר פדנא על תרתין עונתיה׃
ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש
ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב׃
כנשתא דישראל דמיא לעגלתא דמלפן
לה למדרי ולא אלפא דחמא להלכא
ברעות נפשה ואנא פרקית יתהון
משעבוד מצראי אעדית ניר תקוף
מצוריהון אשריתי בית ישראל על
תקוף ארעא דאמוראה מכבשין קדמיהון
דבית יהודה אחסינית יתהון אחסנא
דקיימית לאבוהון יעקב׃ זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר
ועת לדרוש את יהוה עד יבוא ויורה
צדק לכם׃ בית ישראל עבידו לכון
עובדין טבין הליכו באורחא דזכו
קיימו לכון אלפן אוריתא הא בכל עדן
נביא אמרין לכון תובו לפולחנא דיי
כען יתגלי וייתי זכוון לכון׃ חרשתם
רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך ברוב גבוריך׃
אתעשתון אונים רשע עבדיתון

יחרוש ג וסימנ׳ הכל היום חס ארכיב בבקרים ב מל׳ לענין יחרוש ... טמאותם ערלתם ומגורתם עונתם פל״ב מעונותם ירבצון
חידותם הלין ח׳ א׳ וכת׳ כן

אתקפלתון תושלמת עובדיכון ארי
אתרחיצתא באורחתך בסגי גיבריך:
וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד
כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה
אם על בנים רטשה: ויקום אתרגושא
בעמך וכל כרכך יתבזזון כביזת שלמא
בכמנא ביומא דקרבא אם על בנין
קטילת: ככה עשה לכם בית אל מפני
רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל: כדין גרמו לכון חוביכון דהבתון
בבית אל מן קדם בישות עובדיכון
בסופא בצפרא כהית אתפנע מלכא
יא דישראל: כי נער ישראל ואהבהו
וממצרים קראתי לבני: ארי רבי הוה
ישראל ורחימתיה וקריבתיה לפלחני
וממצרים קריתי להון בנין: קראו
להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון: שלחית נביי לאלפא
להון ואנון טעו מקבילא פיהון לבעלא
מדבחין ולצלמניא מסקין בוסמין:
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים: ואנא
כמלאך שליח מן קדמי דבריית באורח
תקנא ישראל נטילתנון כיר על
דידעין ולא ידעין דמן קדמי מתרחם
עליהון: בחבלי אדם אמשכם בעבתות
אהבה ואהיה להם כמרימי על על
לחיהם ואט אליו אוכיל: במגדת בנין
רחימין נגדתינון בתקוף רחמא והוה
מימרי להון כאיכרא טבא דמקיל בתקף
תורא ומוריך בלחותא ואף כד הוו
במדברא אסגיתי להון טובא למיכל:
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב: לא יתובון לארעא
דמצרים ברם אתוראה ישלוט בהון
ארי מסרבין למתב: וחלה חרב בעריו
וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם:
ותחול חרבא בקרווהי ותקטיל גיברוהי
ותשיצי רברבוהי ממלכי עצתהון:
ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם: ועמי פליגין למתב
לאוריתי במרועא קשיא יתערעון
כחדא לא יהכון בקומא זקופא: איך
אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך
כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי
לבי יחד נכמרו נחומי: איכדין אמסרינך
אפרים אשיצינך ישראל איכדין
אמסרינך כאדמה אשוינך כצבואים

ממעצותיהם ב̇ כת̇ כן וחד ממעצותיהם כת̇ וסימנ̇ וחלה חרב והשימם ... ממעצותיהם כת̇ ויאכלו ממעצותיהם כת̇ ילכו

מתעיע מימר קימי לקבלי כחדא
מתגוללא רחמת אבהתכון: לא אעשה
חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי
אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר: לא אעביד תקוף רגזי לא
יתוב מימרי לחבלא בית ישראל ארי
אלהא אנא ומימרי לעלם קיים ולית
עובדי כבני בסרא דדיירין על ארעא
בין גזירית דבינכון שכינתי קדישא
ולא אחליפה בקריא אוחרי עוד ית
ירושלם: אחרי יהוה ילכו כאריה
ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים:
בתר פולחנא דיי יהכון מימריה כאריא
דמכלי ארי הוא יכלי ויתכנשן גלותא
ממערבא: יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה: כעופא דאתי בגלאי
בין ייתון דגלו לארעא דמצרים וכיונה
דתיבא לגו שובכה כין יתובון דאיטלטלו
לארעא דאתור ואתיבינון בשלם
לבתיהון ומימרי יהי בסעדהון אמר
יי: סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד
עם אל ועם קדושים נאמן: אסגיאו

קדמי כדבין בית אפרים ובנכלין בית
ישראל ודבית יהודה הוו מיתקפין בפולחנא
עד דגלא עמא ואלהא מארעהון
ואנון דהוו פלחין קדמי בבית מקדשא
מתקרן עמא קדישא כבין הוו קיימין:
אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום
כזב ושד ירבה וברית עם אשור
יכרתו ושמן למצרים יובל: בית ישראל
דמן לדרווח זרע ועל עול חציד כל
יומא כדבין ובזזא מסגן וקיים עם
אתוראה אקימו וקורבנא למצרים
מובלין: וריב ליהוה עם יהודה ולפקד
על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו:
ודינא קדם יי עם דבית יהודה ולאסעא
על יעקב כאורחתיה כעובדוהי יתקנא
יתיב ליה: בבטן עקב את אחיו ובאונו
שרה את אלהים: נביא אימר להון הלא
יעקב עד לא אתיליד אמיר דיסגי מן
אחוהי ובתוקפיה אתרבב עם מלאכא
וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו
בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
ואתרבב עם מלאכא ויכיל בכא ובעא
מניה בבית אל אתגלי עלוהי ותמן
ממליל עמנא: ויהוה אלהי הצבאות

ג בספ אבוא אם יתקיע ב בן
ב ג עליך ברית
ג ומל
ג בית חס ש
לב חס יד חס וי מאד ג מל בליש
ד

ושמן ג וסימנ׳ ימינו על ראשך ... וישר ג כת ש וסימנ׳ אבימלך אל מלאך במברה ... יהוה צבאות ד זכרו שמעו מקום הנוגע

יהוה זכרו והוא יי אלהי צבאות דאתגלי
על אברהם יצחק ויעקב וכמא דאמיר
על ידי משה יי דוכרניה לכל דר ודר׃
ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט
שמר וקוה אל אלהיך תמיד׃ ואת
בפלחנא דאלהך תתקף חסדא ודינא
טר וסבר לפרקנא דאלהך תדירא׃ כנען
בידו מאזני מרמה לעשק אהב׃ לא תהון
כתגרין דבידיהון מוזנון דנכל למינס
דחמין׃ ויאמר אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי
עון אשר חטא׃ ואמרו דבית אפרים
ברם עתרנא אשכחנא אונס לנא נביא
אימר להון הא כל עותריכון לא יתקים
לכון ביום תושלמת חוביכון׃ ואנכי יהוה
אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד׃ ואנא יי אלהך
דאפיקתך מארעא דמצרים עוד
אותיבנך במשכנין כיומי קדם׃ ודברתי
על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד
הנביאים אדמה׃ ומלילית עם נביא
ואנא נבואן אסגיתי וביד עבדי נביא
שלחית׃ אם גלעד און אך שוא היו
בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם

כגלים על תלמי שדי׃ אם בגלעד הוו
אנוסין ברם בבית גלגלא תורין לטעון
דפלחו אף איגוריהון אסגיאו כיגרין
על תחומי חקלין׃ ויברח יעקב שדה
ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה
שמר׃ נביא אימר להון הלא יעקב
אבוכון אזל לחקלי ארם ופלח ישראל
באיתתא ובאיתתא נטר ענא׃ ובנביא
העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא
נשמר׃ ואף כד נחתו אבהתכון למצרים
נביא שלח יי ואסיק ית ישראל ממצרים
ועל ידי נביא אתנטר׃ הכעיס אפרים
תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו
ישיב לו אדניו׃ מרגזין דבית אפרים
מוספין למחטי וחובת דם זכי דאשד
עלוהי יתוב וחיסודיה יתיב ליה רבוניה׃
כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל
ויאשם בבעל וימת׃ כד ממליל חד
מדבית אפרים הות רתיתא אחיד להון
לעממיא מדרברבין הוו בישראל
וכדו דחבו על דפלחו לטעותא מתקטלין׃
ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים
כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים

אהב ט וסימנ׳ לך נא אל הצאן ויקח ויבא לאמו ולחנה יהודה כנען צדקות יבחר ויבחר ביעקב ... און ג מל׳ ... כהן און דליוסף
ויקח קרח מינאתי און לי ...

ישקון׃ וכען מוספין למחטי ועבדו
להון מתכא מכספהון כדמותהון צלמן
עובד אומנין כולהון להון אינון מטען
נביי שקרא דבחין לעובדי ידי אנשא
תוריא לעגליא נכסין׃ לכן יהיו כענן
בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער
מגרן וכעשן מארבה׃ בכין יהון כענן
צפרא וכטלא דמוחי פסיק כמוצא
דנסבא רוחא מאידרא וכתננא דעדי
מכוות נורא׃ ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע
אין בלתי׃ ואנא שאלהך דאסיקתך
מארעא דמצרים ואלה בר מני לא
תידע ופריק לית אלה אנא׃ אני ידעתיך
במדבר בארץ תלאבות׃ אנא סופיקית
צורכיכון במדברא בארעא דהויתון
צריכין בה לכל מדעם׃ כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שכחוני׃ כד זנתינון סבעו מסבע
וראים לבהון על כין שבקו להון ית
פולחני׃ ואהי להם כמו שחל כנמר
על דרך אשור׃ והוה מימרי להון
כליתא כנמרא דכמין על שבילא׃
אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם

ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם׃
ערע מימרי בהון כדוב מתכיל ותברית
רשע ליבהון וקטילתנון תמן כבני
אריון כחית שינא דמבזעא שיצתינון
שחתך ישראל כי בי בעזרך׃ כד
מחבלין אתון עובדיכון דבית ישראל
שלטין בכון עממיא וכד תבין אתון
לאוריתי מימרי הוי בסעדכון׃ אהי
מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך
ושרים׃ אן מלכך כען ויפרקינך בכל
קרוך ודינך דאת אמר מני עלי מלך
ושלטונין׃ אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי׃ מניתי עלך מלכא ברוגזי
ואעדיתי בחמתי׃ צרור עון אפרים
צפונה חטאתו׃ גניזין חובי בית אפרים
נטירין לאתפרעא כל חטאיהון׃ חבלי
יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת
לא יעמד במשבר בנים׃ עקא וזיע
כחבלין על ילדא ייתון עלוהי הוא בר
דאתלבי זולא חכים למידע דחלתי
כען איתי עלוהי עקא כאיתא דיתבא
על מתברא וחיל לית לה למילד׃ מיד
שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך

ואלהים ה׳ וסימנ׳ פקד יפקד סר מעלי זולתי אמר לבהלכי מלכי מקדש ... על דרך ד׳ וסימנ׳ ... ותסר רכבי וישרנה כנמר

מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני
בית ישראל מיד קטול פרקתנון וממחבלא
שיזיבתנון כען יהי מימרי בהון לקטול
ומפתגמי למחבלא ועל דעברו על
אוריתי אסליק שכינתי מנהון כי הוא
בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה
ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב
מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה
ארי אנון מתקרן בנין ועובדין מקלקלין
אסגיאו כען איתי עלוהי מלך דתקיף
כרוח קדומא במימרא דיי מאורח
מדברא יסק ויחריב בית גנזוהי ויצדי
קרית מלכותיה הוא יבוז און צרין כל
מני חמדתא תאשם שמרון כי מרתה
באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו
והריותיו יבקעו תחוב שומרון ארי
סריבת על מימר אלהה בחרבא
יתקטלון עולימיהון יטרפון ומעדיתהון
יתבזען שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך
תובי ישראל לדחלתא דיי אלהך ארי
אתקילתא בחובך קחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה ואמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו
קריבו עמכון פתגמין דאתודאה
ותובו לפלחנא דיי אמרו קדמוהי
קריב קדמך למשבק על עוין ונתקבל
הא כטבין ויהוון מלי ספותנא מתקבלן
קדמך כתורין לרעוא על מדבחך
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם יתום מלכי אתור
לא יפרקוננא על רכבי סוסון לא
נתרחיץ ולא נימר עוד אלהנא לעובדי
ידנא דמן קדמך אתרחם על אבהתנא
דהוו במצרים הא כיתמין ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו
אקבילינון בתיובתהון אשבוק לחוביהון
ארחימנון כד יתובון בנדבא ארי תב
רוגזי מנהון אהיה כטל לישראל יפרח
כשושנה ויך שרשיו כלבנון יהי
מימרי כטלא לישראל יזהרון כשושנא
ויתבון על תקוף ארעהון כאילן לבנן
דמשלח עוברתיה ילכו ינקותיו ויהי
כזית הודו וריח לו כלבנון יסגון בנין
ובנן ויהי כזיו מנרת קודשא זיוהון
וריחהון כריח קטורת בסמיא ישבו
ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן

ידינו ו׳ מ״ל וסימנ׳ זה ינחמנו ממעשנו ידינו לא שפכה שמענו שמעו ולא נאמר עוד אלהינו ויהי נעם יי אלהינו ...

זכרו כיין לבנון יתכנשון מביני
גלותהון יתבון בטלל משיחהון
ייחון מיתיא ויסגי טובא בארעא
יהי דוכרן טבותהון עדי ולא פסיק
כדוכרן יבבות חצוצרתא על חמר
עתיק דמתנסך בבית מקדשא אפרים
מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני
פריך נמצא: יימרון בית ישראל מא
לנא עוד למפלח לטעותא אנא במימרי
אקביל צלותיה דישראל וארחים עלוהי
במימרי אעבדיניה כבירון שפיר
דמן קדמי סליחה לתיובתהון משתכחא
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים
דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים
יכשלו בם: מן חכים ויסבר אלין
סוכלתן וידעינון ארי תקנן אורחתא
דיי וצדיקיא דהליכו בהון ייחון בהון
בחיי עלמא ורשיעיא יתמסרון
לגיהנם על דלא הליכו בהון:

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל:

פתגם נבואה מן קדם יי דהוה עם יואל
בר פתואל: שמעו זאת הזקנים
והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה
זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם
שמעו דא סביא ואציתו כל יתבי
ארעא ההות דא ביומיכון ואם ביומי
אבהתכון: עליה לבניכם ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר: עלה
לבניכון אשתעו ובניכון לבניהון
ובניהון לדר אחרן: יתר הגזם אכל
הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר
הילק אכל החסיל: מותר זחלא אכל
גובא ומותר גובא אכל פרחא ומותר
פרחא אכל שמוטא: הקיצו שכורים
ובכו והילילו כל שתי יין על עסיס
כי נכרת מפיכם: אתערו רויא ובכו
ואיללו כל שתי חמר על חמר מרית
ארי אתמנע מפומכון: כי גוי עלה
על ארצי עצום ואין מספר שניו
שני אריה ומתלעות לביא לו: ארי
עמא סליק על ארעי תקיף ודלית
דמנין שינוהי שני אריה וניבוהי
כבר אריון: שם גפני לשמה ותאנתי
לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו

ויבן ג׳ וסימנ׳ מי האיש החכם מי חכם ושב ויבן ... ואין מספר ד׳ וסימנ׳ כי גוי באלף ומאתים אמר ויבא שם רמש ואין מספר

שריגיה׃ שוי פירי גופני עמי לצדו
ותיניהון למפחת נפש מקלף קליפת
ורמא חוורו שבשהא׃ אלי כבתולה
חגרת שק על בעל נעוריה׃ כנשתא
דישראל עבידי אליא כבתולא דאסירא
סקא למספד על בעל עולימותהא׃
הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו
הכהנים משרתי יהוה׃ פסקו קורבנין
ונסכין מבית מקדשא דיי׳ ואתאבלו
כהניא דמשמשין בית מקדשא דיי׳׃
שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן
הוביש תירוש אמלל יצהר׃ אתבזיזו
חקליא חרובת ארעא ארי סף עיבורא
יבישו גופניא נתרו זיתיא׃ הבישו
אכרים הילילו כרמים על חטה ועל
שעורה כי אבד קציר שדה׃ בהיתו
איכריא אילילו מפלחי כרמיא על
חטין ועל סערין ארי סף חצד חקלא׃
הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון
גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו
כי הביש ששון מן בני אדם׃ גופניא
יבישו ותיניא נתרא רמוניא אף דקלין
וחזורין כל אילני חקלא יבישו ארי
פסקת חדותא מבני אנשא׃ חגרו

וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח
באו לינו בשקים משרתי אלהי כי
נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך׃
אסרו וספודו כהניא אילילו דמשמשין
קדם אלהי ארי אתמנע מבית מקדשא
דאלהכון קורבנין ונסכין׃ קדשו צום
קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי
הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל
יהוה׃ גזרו תעני ערעו כנישא כנושו
סביא כל יתבי ארעא ועולו לבית
מקדשא דיי׳ אלהכון וצלו קדם יי׳׃
אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד
משדי יבוא׃ ווי מן קדם יומא ארי קריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי׳ וכביזא
מן קדם שדי ייתי׃ הלוא נגד עינינו
אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל׃
הא עד דאנחנא חזן עיבורא סף פסק
מבית מקדשא דאלהנא חדוא ובועא׃
עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן׃
אתמסיאו גרבי חמר תחות מגופתהון
צדיאו אוצריא אתפגרו חוסניא ארי
סף עיבורא׃ מה נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה להם גם

ותפוח ג׳ וסימנ׳ אל גבול רמון גם תמר ובני חברון חד לשו׳ קריה וחד לשו׳ תפוחים וחד לשו׳ בר נש ... וזעקו ג׳ וסי׳ אדלו רעיה

עדרי הצאן נאשמו׃ להרא מתאנחא
בעירא מתערבלין בקרין דתורין ארי
לית רעיא להון אף עדרי ענא צדיאו׃
אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות
מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה׃
קדמך יי אנא מצלי ארי קדום תקיף
כאישא אסיק דירות מדברא ושלהביתא
שיציאת כל אילני חקלא׃ גם בהמות
שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות המדבר׃ אף
חיות ברא מסכיא קדמך ארי יבישו
פצידי מיא וקידום תקיף כאישא
אסיק דירות מדברא׃
תקעו שופר בציון והריעו בהר
קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא
יום יהוה כי קרוב׃ תקעו שופרא
בציון ויבבו בטורא דקודשי יזועון
כל יתבי ארעא ארי מטא יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי ארי קריב׃
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מן העולם
ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור׃
יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא

כנהור צפרא דפריס על טוריא עם
רב ותקיף דכותיה לא הוה מן עלמא
ובתרוהי לא יוסיף עד שני דר ודר׃
לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה
כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר
שממה וגם פליטה לא היתה לו׃
קדמוהי אכלא אישתא ובתרוהי
משיציא שלהביתא כגינתא דעדן
ארעא קדמוהי ובתרוהי מדבר צדי
ואף שיזבא לית ביה לרשיעיא׃ כמראה
סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון׃
כחיזו סוסותא חזויהון וכפרשיא
כין רהטין׃ כקול מרכבות על ראשי
ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה
קש כעם עצום ערוך מלחמה׃ כקל
רתיכיא על רישי טוריא מקפצין
כקל שלהובי אשא דמשיציא
בקשא יבישא כעמא תקיפא דידע
סדרי קרבא׃ מפניו יחילו עמים כל
פנים קבצו פארור׃ מן קדמוהי יזועון
עממיא כל אפיא אתחפאה אכרום
אוכמין כקדרא׃ כגבורים ירוצון
כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחתם׃

ותפוח ג וסימנה׳ אל גבול רמון גם תמר ובני חברון ... חד לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד לשון בר נש ... וזעקן ג אזלו
רעיה קדשו ... נהיה ח קמ׳ וסימנה׳ אם מאת כי מאתי וחב׳ כמהו שכר ונהה תאוה כדברים וחד הנהיה כדבר הגדול הזה

כגיברין דהטין כגוברי עבדי קרבא
סלקין לשורא וגבר באורחיה אזלין
ולא מעכבין אורחתהון׃ ואיש אחיו
לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו לא יבצעו׃ וגבר אחוהי
לא דחקין גבר בכבשיה אזלין ולאתר
דאינון שליחין אזלין קטלין לא מקבלין
ממון׃ בעיר ישקו בחומה ירצון
בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב׃
בקרתא מדינין על שורא דהטין בבתיא
סלקין מן חרכיא עלין כגנביא׃ לפניו
רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ קדמוהי
חרובת ארעא זעו שמיא שמשא
וסיהרא קבלו וכוכביא כנשו זיהוריהון׃
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד
מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול
יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו׃ ויי
ארים מימריה קדם משריתיה ארי
סגיאן לחדא משריתיה ארי תקיפין
עבדי מימריה ארי רב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ודחיל לחדא ומן
יכול לסוברותיה׃ וגם עתה נאם יהוה
שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי
ובמספד׃ ואף כען אמר יי תובו לפולחני
בכל לבכון ובצומא ובבכיתא ובמספדא׃
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל
יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה׃ ואעדו
רשע ליבכון ולא בכי זוע לבושיכון
ותובו לפולחנא דיי אלהכון ארי חננא
ורחמנא הוא מרחיק רגז ומסגי למעבד
טבון ומתיב מימריה מלאיתאה בישא׃
מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃ מן
ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון
ויתרחם עלוהי וכל מן דיתוב ישתביק
ליה חובוהי ויקביל ברכן ונחמן וצלותיה
כגבר דמקריב קורבנין ונסכין בית
מקדשא דיי אלהכון׃
תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
עצרה׃ תקעו שופרא בציון גזרו
תעני ערעו כנשא׃ אספו עם קדשו
קהל קבצו זקנים אספו עוללים
ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
מחפתה׃ כנושו עמא זמינו קהלא
כנושו סביא איתו טליא ויונקי תדיא
יפוק חתנא מאדרון בית משכביה

וכוכבים ו וסימנ׳ אספו וחברו חקות זכו וכוכבים אשר כוננתה ירח וכוכבים לממשלות הלילה ... יכילנו ל׳ ומל׳

וכלתא מבית גנונהא׃ בין האולם ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו ט רפ׳
חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך
לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם׃ בין אולמא
ולמדבחא יבכון כהניא דמשמשין
קדם יי׳ ויימרון חוס יי׳ על עמך ולא
תתין אחסנתך לחיסודין למשלט
בהון עממיא למא יימרון בני עממיא
אן דאתפריקון במימרא אלההון׃ ויקנא
יהוה לארצו ויחמל על עמו׃ וחס יי׳ ה
על ארעיה ורחים על עמיה׃ ויען
יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם ג
אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים׃
ואתיב יי׳ ואמר לעמיה הא אנא מבריך
לכון עבורא וחמרא ומשחא ותסבעון
יתיה ולא אתין יתכון עוד חסודי כפנא
ביני עממיא׃ ואת הצפוני ארחיק ב ומל׳ משפחת׳
מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה
ושממה את פניו אל הים הקדמני ג חס
וספו אל הים האחרון ועלה באשו
ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות׃ וית
עמא דאתי מצפונא ארחיק מנכון

ואגליניה לארע צדיא וחרבא רישיה
לימא מדינחאה וסופיה לימא מערבאה
ותיסק סרותיה ויתחד ריחיה ארי אסגי
למעבד בישן׃ אל תיראי אדמה גילי
ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות׃ לא
תדחלין ארעא דישראל בועי וחדא
ארי אסגי יי׳ למעבד בין טבון לעמו׃
אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות
מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן
נתנו חילם׃ לא תדחלין חיות ברא
ארי אתעטרו דירות מדברא ארי
אילנא אצלח אביה תינא וגופנא
טענו פירהון׃ ובני ציון גילו ושמחו
ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון׃ ובני ציון בועו וחדו במימרא
דיי׳ אלהכון ארי אתיב לכון ית מלפיכון
בזכו ומחית לכון מטר בכיר בעדניה
ולקישא בירח ניסן׃ ומלאו הגרנות
בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר׃
ויתמליין אידריא עבורא ויטופון נעווא
חמרא ובידיא משחא׃ ושלמתי לכם
את השנים אשר אכל הארבה הילק
החסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי

ג אלהים יי׳ הגדול

הקדמני ג חס וסימנ׳ את חקיני כאשר יאמר משל ואת הצפוני ... על עמוד וסימנ׳ לנגיד למשחך ויקנא יוסף יי׳ ...

בכם׃ ואשלים לכון שנא טבתא חלף
שניא דבזו יתכון עממיא ולישניא
שלטוניא ומלכותא פורענות חילי
רבה דשלחית בכון׃ ואכלתם אכול
ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם
אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
עמי לעולם׃ ותיכלון מיכל ותסבעון
ותשבחון ית שמא דיי אלהכון דעבד
עמכון פרישן ולא יבהתון עמי בית
ישראל לעלם׃ וידעתם כי בקרב
ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם׃ ותידעון
ארי בגו בית ישראל אשריתי שכינתי
ואנא יי אלהכון ולית עוד ולא יבהתון
עמי בית ישראל לעלם׃ והיה
אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות
יחלמון בחוריכם חזינות יראו׃ ויהי
בתר כין אשפוך ית רוח קודשי על
כל בסרא ויתנבון בניכון ובנתכון
סביכון חלמין יחלמון עולימיכון חזונין
יחזון׃ וגם על העבדים ועל השפחות
בימים ההמה אשפוך את רוחי׃ ואף
על עבדין ועל אמהן ביומיא האינון

אשפוך ית רוח קודשי׃ ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש ותימרות
עשן׃ ואתין אתין בשמיא ובארעא
דם ואישא ויתמרין דתנן׃ השמש יהפך
לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ שמשא יתהפיך לקבלא
וסיהרא לדמא קדם מיתי יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי רבא ודחילא׃ והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר
ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר
אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קורא׃
ויהי כל דיצלי בשמא דיי ישתיזב
ארי בטורא דציון ובירושלם תהי
שיזבתא כמא דאמר יי ומשיזביא
דיי זמין׃ כי הנה בימים ההמה ובעת
ההיא אשר אשוב את שבות יהודה
וירושלם׃ ארי הא ביומיא האנון ובעדנא
ההוא דאתיב ית גלות אנש יהודה ויתבי
ירושלם׃ וקבצתי את כל הגוים והורדתים
אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם
על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו
בגוים ואת ארצי חלקו׃ ואכניש ית
כל עממיא ואחיתנון למישר פלוג
דינא ואתפרע מנהון תמן על עמי

אשוב ג׳ מל׳ אשוב וקר׳ חשיב וסימנ׳ יהודה מאס בציון ... ותימרות ג׳ כת׳ כן בליש׳ וחלובו ואילמו ותימרן ותמרת עשן כתימרת

ואחסנתי ישראל דבדרון בני עממיא
וית ארעי פליגו׃ ואל עמי ידו גורל
ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין
וישתו׃ ובעמי רמו עדבין ויהבו
עולימא באגר זניתא ועולימתא
זבינו בחמרא ואשתיאו׃ וגם מה אתם
לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם
עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם׃
ואף מה אתון חשיבין קדמי צור
וצידון וכל תחומי פלשתאי הגמלא
אתון משלמין קדמי אם גמלין אתון
קדמי קליל בפריע אתיב גמלכון
ברישכון׃ אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם׃
דכספי ודהבי נסיבתון ומני חמדתי
טביא אעילתון להיכליכון׃ ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען
הרחיקם מעל גבולם׃ ובני יהודה
ובני ירושלם זבינתון לבני יונאי
בדיל לארחקותהון מעל תחומהון׃
הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם׃
האנא מיתי להון בגלי מן אתרא דזבינתון

יתהון לתמן ואתיב גמולכון ברישכון׃
ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי
רחוק כי יהוה דבר׃ ואמסר ית בניכון
וית בנתכון ביד בני יהודה ויזבנונון
לבני שבא לעמא רחיקא ארי במימרא
דיי גזיר כין׃ קראו זאת
בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה׃ אכלו
דא בעממיא זמינו עבדי קרבא
ייתון בגלי גיבריא יתקרבון יסקון כל
גברי עבדי קרבא׃ כתו אתיכם לחרבות
ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר
גבור אני׃ אתקינו סכיכון לסיפין ומגליכון
למורנין דחלש יימר גיברא אנא׃ עושו
ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה
הנחת יהוה גבוריך׃ יתכנשון וייתון
כל עממיא מסחור סחור ויתקרבון
תמן יתבר יי תקוף גיבריהון׃ יעורו
ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי
שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב׃
ייתון בגלי ויסקון עממיא למישר
פלוג דינא ארי תמן אתגלי למדן ית
כל עממיא מסחור סחור׃ שלחו

ויעלו ג׳ רפי וסימנה׳ מן הירדן ויעלו עפר יעורו ויעלו כל הגוים ... המונים המונים ב׳ בפסו׳ ומל׳ חרבו ב׳ בפס׳ אברתלי ב׳ בפסו׳

מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה
גת השיקו היקבים כי רבה רעתם׃
אושיטו בהון חרבא ארי מטא זמן
קיצהון חותו דושישו קטילי גיבריהון
כבעיט דמתבעיט במעצרא אשודו
דמהון ארי סגיאת בישתהון׃ המונים
המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ׃ משרין משרין
במישר פלוג דינא ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי במישר פלוג
דינא׃ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם׃ שמשא וסיהרא קבלו וכוכביא
כנשו זיהוריהון׃ ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים
וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני
ישראל׃ ויי מציון יכלי ומירושלם
ירים מימריה ויזועון שמיא וארעא
ויי סמך לעמיה וסעיד לבני ישראל׃
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש
וזרים לא יעברו בה עוד׃ ותדעון ארי
אנא יי אלהכון אשריתי שכינתי
בציון טורא דקדשי ותהי ירושלם
קודשא ונכראין לא יעדון בה עוד׃

והיה ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי
יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא
והשקה את נחל השטים׃ ויהי בעדנא
ההוא ירבון טוריא חמר מרית ורמתא
יגדן טובא וכל פצידי בית יהודה יהכון
מיא ומבוע מבית מקדשא דיי יהי
נפיק ויהי משקי ית מישר שטין׃
מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר
שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר
שפכו דם נקיא בארצם׃ מצרים לצדו
תהי ואדום למדבר צדו תהי מחטוף
בני יהודה דאשדו דם זכי בארעהון׃
ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור
ודור׃ ויהודה לעלם תתיב וירושלם
לדר ודר׃ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה
שכן בציון׃ ואתפרעית דמהון מן
עממיא תוב אנא עתיד לאתפרעא
אמר יי דאשרי שכינתיה בציון׃

עג

דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע
אשר חזה על ישראל בימי עזיה

והשקה ג׳ וסימנ׳ את כל פני האדמה והשקה את האשה נחל השטים וחד והשקה את המים מפיקה׳ ... בנקדים ל׳ וחס׳ ונב׳

מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל שנתים לפני הרעש׃
פתגמי עמוס דהוה מרי גיתין מתקוע
דאתנבי על ישראל ביומי עזיה מלך
שבטא דבית יהודה וביומי ירבעם
בר יואש מלכא דישראל תרתין שנין
קדם מיתי זיעא׃ ויאמר יהוה מציון ל בטע מרעה
ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו
נאות הרעים ויבש ראש הכרמל׃
ואמר יי מציון יכלי ומירושלם ירים
מימריה ויצדון מדורי מלכיא ויחרב
תקוף כרכיהון׃ כה אמר
יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ל ומל
ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות ל וכת כן
הברזל את הגלעד׃ כדנן אמר יי על
תלתא חובי דמשק ועל ארבעה לא
אשבוק להון על דדשו במורגי ברזלא
ית יתבי ארע גלעד׃ ושלחתי אש בבית
חזאל ואכלה ארמנות בן הדד׃ ואשלח
אישתא בבית חזאל ותשיצי בירנית
בן הדד׃ ושברתי בריח דמשק והכרתי
יושב מבקעת און ותומך שבט מבית
עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה׃ ה ב ח סוף פס בספ
ואתבר תקוף דמשק ואשיצי יתיב

מבקעת און ועביד שלטון מבית עדן
ויגלון עמא דארם לקירין אמר יי׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו ל
על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום׃ ומל
כדנן אמר יי על תלתא חובי עזה ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דאגליאונון
גלו שלמא למימסר לאדום׃ ושלחתי
אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה׃ ד חס
ואשלח אישתא בשורי עזה ותשיצי
בירניתהא׃ והכרתי יושב מאשדוד
ותמך שבט מאשקלון והשיבותי ב ומל בטע
ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים בבית
אמר אדני יהוה׃ ואשיצי יתיב מאשדוד ב סוף
ועביד שלטון מאשקלון ואתיב מחת פס
גבורתי על עקרון וייבדון שארא בספ נחס
דפלשתאי אמר יי אלהים׃ בתר
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם
גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית ג בנ
אחים׃ כדנן אמר יי על תלתא חובי ישר
צור ועל ארבעה לא אשבוק להון על ברית
דמסרונון גלו שלמא לאדום ולא וימחנו
אידכרו קיים אחין׃ ושלחתי אש בחומת

אמר יי ח סוף פסו בספ וסימנה ושברתי ושרין והכרתי כלהים ביום יי קדמאה בשובי וארעה הארעה ולא זכרו ג בנ ישר

צר ואכלה ארמנתיה׃ ואשלח אישתא
בשורי צור ותשיצי בירניתהא׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו
ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח׃
כדנן אמר יי על תלתה חובי אדום
ועל ארבעה לא אשבוק להון על
דרדפיה בחרבא לאחוהי וחבל רחמוהי
וקטול קטול עלמין רוגזיה וחמתיה
נטרה לאפרשי׃ ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה׃ ואשלח אישתא
בדרומא ותשיצי בירנית בצרה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ועל ארבעה לא
אשיבנו על בקעם הרות הגלעד
למען הרחיב את גבולם׃ כדנן אמר
יי על תלתה חובי בני עמון ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דבזעו
מעדית ארע גלעד בדיל לאפתאה
ית תחומהון׃ והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום
מלחמה בסער ביום סופה׃ ואדליק
אישתא בשורי רבה ותשיצי בירניתהא

ביבבא ביומא דקרבא בעלעול ביום
רוח׃ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו
אמר יהוה׃ ויהך מלכהון בגלותא הוא
ורברבנוהי כחדא אמר יי׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על
שרפו עצמות מלך אדום לשיד׃ כדנן
אמר יי על תלתה חובי מואב ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דאוקיד
גרמי מלכא דאדום וסדינון בגירא
בביתיה׃ ושלחתי אש במואב ואכלה
ארמנות הקריות ומת בשאון מואב
בתרועה בקול שופר׃ ואשלח אישתא
במואב ותשיצי בירנית כרכא וימות
באתרגושא מואב ביבבא בקל שופרא׃
ו מל והכרתי שופט מקרבה וכל שריה
ד מל אהרוג עמו אמר יהוה׃ ואשיצי דיינהא
מגוה וכל רברבהא אקטול עמיה אמר
ב יי׃ כה אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו
על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו
אבותם אחריהם׃ כדנן אמר יי על
תלתה חובי בית יהודה ועל ארבעה לא

שופט ו מל וסימנ׳ גבור והכרתי אלהים לכסא ויותם דדל׳ ימ׳ באמת ׃ הרוג ד מל בל׳ וסימנ׳ וכל שריה אהרוג עת להרוג
כי נכמרו והרוג בשנאיהם ׃

אשבוק להון על דקטלו באוריתא דיי
וקימוהי לא נטרו ואטעיאונון כדביהון
דהליכו אבהתהון בתריהון: ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם:
ואשלח אישתא בדבית יהודה ותשיצי
בירנית ירושלם: כה אמר
יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף
צדיק ואביון בעבור נעלים: כדנן אמר
יי על תלתא חובי ישראל ועל ארבעה
לא אשבוק להון על דזבינו בכספא
זכאין וחשיכיא בדיל דיחסנון: השאפים
על עפר ארץ בראש דלים ודרך
ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם קדשי: דשיטין
בעפרא דארעא ריש מסכניא ודין
חשיכיא מסטן וגבר ואבוהי אזלין
לות עולימתא בדיל לאחלא ית שמא
דקודשי: ועל בגדים חבלים יטו אצל
כל מזבח ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם: ועל שויין דמשכון מסחרין
כסטר איגוריהון וחמר אונסא שתן
בית טעותהון: ואנכי השמדתי את
האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים

גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו
ממעל ושרשיו מתחת: ואנא שיציתי
ית אמוראה מן קדמיכון דכרום ארזין
רומיה וחסין הוא כבלוטין ושיציתי
אביה מלעילא ושורשוהי מלרע:
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי: ואנא אסיקית
יתכון מארעא דמצרים ודברית יתכון
במדברא ארבעין שנין למירת ית
ארעא דאמוראה: ואקים מבניכם
לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף אין
זאת בני ישראל נאם יהוה: ואקימית
מבניכון לנביין ומעולימיכון למלפין
האף לית דא בני ישראל אמר יי: ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם
לאמר לא תנבאו: ואטעיתון ית מלפיכון
בחמרא ועל נביא פקידתון למימר
לא תתנבון נבואה: הנה אנכי מעיק
תחתיכם כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר: האנא מיתי עליכון
עקא ומעיק לכון באתרכון כמא דמעיקא
עגלתא דטעינא עמירא: ואבד מנוס
מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא

ואבין ט׳ וסימנה׳ קרא לו שמר אהבו איש אמון לא ידעו וידד שמשון איש צרי וחב׳ ילכו ... ואולך ד׳ מל׳ וסימ׳ קוממיות ארבעים ארבעים
בכל ארץ כנען ...

ימלט נפשו: וייבד בית ערוקי מדקליל
ודתקיף לא יחסין חיליה וגיבר לא
ישיזיב נפשיה: ותפש הקשת לא
יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו: ואחיד קשתא
לא יקום ודקליל ברגלוהי לא ישתיזב
ורכיב סוסיא לא ישיזיב נפשיה: ואמיץ
לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם
יהוה: ודתקיף לביה בגיבריא ערטילא
דלאזין יערוק בעדנא ההוא אמר יי:
ג שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
מצרים לאמר: קבילו ית פתגמא הדין
דגזר יי עליכון בני ישראל על כל
זרעיתא דאסיקית מארעא דמצרים
למימר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות
האדמה על כן אפקד עליכם את כל
עונתיכם: לחוד בכון אתרעיתי מכל
זרעית ארעא על כין אסער עליכון
ית כל חוביכון: הילכו שנים יחדו
בלתי אם נועדו: היהכון תרין כחדא
אלהין אם אזדמנו: הישאג אריה
ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו
ממעונתו בלתי אם לכד: הינהום אריא
בחורשא וציד לית ליה הידים כפר
אריון קליה ממרבועיתיה אלהין אם
אחד: התפול צפור על פח הארץ ומוקש
אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד
לא ילכוד: התפול ציפרא בקולא על
ארעא וצייד לית לה הישור קולא מן
ארעא ומיחד לא ייחוד: אם יתקע
שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה
רעה בעיר ויהוה לא עשה: אם יתקע
שופרא בקרתא בלא זמנה ועמא
דבה לא יזועון אם תהי בשתא בקרתא
ומן קדם יי לא אתעבדת: כי לא יעשה
אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל
עבדיו הנביאים: ארי לא כשרין פתגמין
דמתעבדין קדם יי אלהים אלהין גלי
רזי לעבדוהי נביא: אריה שאג מי לא
יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: אריא
נהים מן לא ידחל יי אלהים מליל מן
לא יקביל נבואתא: השמיעו על
ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ
מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים
בקרבה: בסרו על בירנית באשדוד

ימלט ח̇ וסימנ׳ ואבד ותפש ב̇ בן גבר בחמודון אי נקי רשע שקר וחד וימלט משחיתותם ס״ מהומת ב̇ וכת׳ כן וסי׳ ורחד כי מהומות

ועל בירניתא בארעא דמצרים ואמרו
אתכנשו על טורי שומרון וחזו שגושיא
סגיאה בגוה ואנוסין דבגוה: ולא ידעו
עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם: ולא ידעין למעבד
אוריתא אמר יי׳ דמלין אוצריהון חטוף
ובזא בבירניתהון: לכן כה
אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד
ממך עזך ונבזו ארמנותיך: בכין כדנן
אמר יי׳ אלהים עקא תקפה לארעא ויבטל
מניך תקפיך ויתבזזן בירניתיך: כה
אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי
הארי שתי כרעים או בדל אזן כן
ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק ערש: כדנן
אמר יי׳ כמא דמשיזיב רעיא מפומא
דאריא תרתין כרעין או חסחוס דאודן
כין ישתיזבון בני ישראל דיתבין
בשומרון בתקוף שולטן ועל דמשק
רחיצין: שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: שמעו
ואסהידו בבית יעקב אמר יי׳ אלהים
אלהי צבאות: כי ביום פקדי פשעי
ישראל עליו ופקדתי על מזבחות

בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו
לארץ: ארי ביום אסערותי חובי ישר׳
עלוהי ואסער על דפלחין לאיגורא
בבית אל ויתקטפן קרנת אגורא ויפלן
לארעא: והכיתי בית החרף על בית
הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים
רבים נאם יהוה: ואמחי בית סתוא על
בית קיטא ויבדון בתין דמכבשין
בשין דפיל ויסופון בתין סגיאין אמר
יי׳: שמעו הדבר הזה פרות
הבשן אשר בהר שמרון העשקות
דלים הרצצות אביונים האמרות
לאדניהם הביאה ונשתה: קבילו פתגמא
הדין עתירי נכסיא דבכרכא דשומרון
דעשקין מסכיניא ואנסין חשיכיא
דאמרין לרבונהון אשלטונא ונבוז:
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים
באים עליכם ונשא אתכם בצנות
ואחריתכן בסירות דוגה: קיים יי׳
אלהים בקודשיה ארי הא יומיא אתן
עליכון ויטלון יתכון עממיא על
תריסיהון ובנתכון בדוגית צידין:
ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה
ההרמונה נאם יהוה: ויתרעון עליכון

כל ל״ג אסיפה אל קרי בת״ג על וסימנ׳ הנני אספך דמל׳ ואספו ואמרו האספו ההרמונה ל׳ המסדרונה ל׳ והשלכתנה ל׳

שורא ויפקון יתכון כנשין גבר לקבליה
ויגלון יתכון להלא מן טורי חורמיני
אמר יי באו בית אל ופשעו הגלגל
הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם
לשלשת ימים מעשרתיכם: אזלו
לבית אל ומרדו בגלגלא אסגיאו למחטי
ומיתן לצפרא דבחיכון לתלתא יומין
מעסריכון: וקטר מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני
ישראל נאם אדני יהוה: ומגבן מן
אונס תודתא ומיתן לה בזמר ואמרין
דין לרעוא ארי כין רחימתון בני ישראל
אמר יי אלהים: וגם אני נתתי לכם נקיון
שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל
מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם
יהוה: ואף אנא יהבית לכון אקהיות
שנין בכל קרויכון וחסירות מזון
בכל אתריכון ולא תבתון לפלחני אמר
יי: וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם
בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי
על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש: ואף אנא מנעית
מנכון ית מטרא בסוף תלתא ירחין

לזמן חצדא ואחית מטרא על קרתא
חדא ועל קרתא חדא לא אחית אחסנתא
חדא ייחות עלה מטרא ואחסנתא
דלא ייחות עלה מטרא תיבש: ונעו
שתים שלש ערים אל עיר אחת
לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה: ויטלטלן תרתין תלת
קרוין לקרתא חדא למשתי מיא ולא
יסבעון ולא תבתון לפלחני אמר יי:
הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם
יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה:
מחיתי יתכון בשדפנא ובירקנא סגיות
גינכון וכרמיכון ותיניכון וזיתיכון אכל
זחלא ולא תבתון לפולחני אמר יי:
שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי
בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה: שלחית בכון
מותא כיד באורח מצרים קטילית
בחרבא עולימיכון עם שבי סוסותכון
ואסיקית סרות משריתכון על אפיכון
ולא תבתון לפלחני אמר יי: הפכתי בכם
כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה

על עיר ד' וסימנ' ולא אבה דויד והמטרתי על עיר ב' בן שבעים שבעים והביאו ו' וסימנ' אחיכם פרקו בית אל קפרו מלאתם

ותהיו כאוד מצל משרפה ולא
שבתם עדי נאם יהוה: רחיק מימרי
יתכון כמא דרחיק יי ית סדום וית
עמורה והויתון כאוד משיזב מיקדא
ולא תבתון לפלחני אמר יי:
לכן כה אעשה לך ישראל
עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל: בכין לא אעביד לך
ישראל חלף דלא תבתא לאוריתא ולא
אעביד לך אתקשט לקבלא אולפן
אוריתא דאלהך ישראל: כי הנה יוצר
הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך על במתי
ארץ יהוה אלהי צבאות שמו: ארי
הא מתגלי דעבר טוריא ובורא רוחא
לחואה לאנשא מא עובדוהי לאתקנא
ניהור לצדיקיא כניהור צפרא דאזיל
ותקין לאיתאה חשוך לרשיעיא
למתבר רשיעי ארעא יי אלהי
צבאות שמיה: שמעו את
הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם
קינה בית ישראל: קבילו ית פתגמא
הדין דאנא נטיל עליכון אליא בית
ישראל: נפלה לא תוסיף קום בתולת

ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה:
נפלת ולא תוסיף למקם כנשתא דא
כנשתא דישראל אתרטישת על ארעא
ולית דיקימנה: כי כה אמר
אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר
מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל: ארי כדנן אמר יי אלהים
קרתא דיפקון מנה אלפא ישתארון
בה מאה ודיפקון מנה מאה ישתארון
בה עסרא לבית ישראל:
כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני
וחיו: ארי כדנן אמר יי לבית ישראל
תבעו דחלתי ואתקיימו ואל תדרשו
בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע
לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית
אל יהיה לאון: ולא תתבעון למהך לבית
אל ולגלגלא לא תיתון ולבאר שבע
לא תעברון ארי דבגלגלא מגלא יגלון
ודפלחין לטעותא בבית אל יהון ללמא
דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש
בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל:
תבעו ית דחלתא דיי ואתקיימו דלמא
ידלק כאישתא רוגזי בבית יוסף
וישיציה ולא יהי חיס בחובין דהויתון

והיוצאת ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ מאה הבאה והיצאת וחד היצאת חס׳ ודרך כולה חס׳ ב״מ חד מל׳ ודורך על במתי ים

פלחין לטעותא בבית אל׃ ההפכים
ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו׃
דהפכין לגידא דינא וזכותא לארעא
רטשו׃ עשה כימה וכסיל והפך
לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא
למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה
שמו׃ שבקו למדחל קדם מן דעבד
כימה וכסלא והפיך לנהור קבל ויימם
לליליא מקביל דאמר לכנשא משרין
דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על אפי
ארעא יי׳ שמו׃ המבליג שד על עז
ושד על מבצר יבוא׃ דמגבר חלשין
על תקיפין ובזוזין על כרכיהון תקיפיא
משליט׃ שנאו בשער מוכיח ודבר
תמים יתעבו׃ סנן לדמוכח להון בית
דינא פתגמי אוריתא ולדממליל
כונתא מעמקין׃ לכן יען בושסכם
על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי
גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד
נטעתם ולא תשתו את יינם׃ בכין
חלף במיבזכון מסכניא ומינסבכון
חשיכיא וממון דשקר תקבלון
מנהון בתי גזית בניתון ולא תיתבון
בהון כרמי חמדתא נצבתון ולא תשתון

ית חמרהון׃ כי ידעתי רבים פשעיכם
ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי
כפר ואביונים בשער הטו׃ ארי גלי
קדמי דסגיאין מרדיכון ותקיפין חוביכון
מעיקין ליה לזכאה בדיל לקבלא ממון
דשקר ודין חשיכיא בבית כנשתכון
מסטן׃ לכן המשכיל בעת ההיא ידם
כי עת רעה היא׃ בכין מלפיא בעידנא
ההיא מן קדם רשיעיא שתוקו ארי
עידן ביש הוא׃ דרשו טוב ואל רע
למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם׃ תבעו לאיטבא
ולא לאבאשא בדיל דתתקיימון ויהי
כען מימרא דיי׳ אלהי צבאות בסעדכון
כמא דאמרתון׃ שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה
אלהי צבאות שארית יוסף׃ סנו
לאבאשא ורחמו לאיטבא ואתקינו
בבית כנישתכון דינא מא אם יתרחם
מן קדם יי׳ אלהי צבאות על שארא
דישראל׃ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד
ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי נהי׃ בכין

יי׳ שמו ד̇ וסימנ׳ יי׳ איש מלחמה יי׳ שמו להכינה הקורא למי הים וישפכם הקורא ... הו הו ל̇ ולית׳ כות׳ בכל המקרא

כדנן אמר יי אלהי צבאות יי בכל
רחוביא מספדא ובכל שוקיא יימרון
וי וי ויערעון אכר לאבל ועביר מספדא
לדידע אליא׃ ובכל כרמים מספד כי
אעבר בקרבך אמר יהוה׃ ובכל כרמיא
מספדא ארי אתגלי למעבד פורענות
דין בגויך אמר יי׃ הוי
המתאוים את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור׃ וי
דמחמדין ליומא דעתיד למיתי מן
קדם יי הוא חשוך ולא ניהור׃ כאשר
ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא
הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש׃
כמא דיערוק גברא מן קדם אריא
ויערעניה דובא וייעול לביתא ויסמוך
ידיה על כותלא ויכתניה חויא׃ הלא
חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה
לו׃ הלא חשוך יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי ולא לניהור וקבל ודלית
זיהור ליה׃ שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם׃ סניתי רחיקית
חגיכון ולא אקביל ברעוא קורבן
כנישתכון׃ כי אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם

לא אביט׃ ארי אם תסקון קדמי עלון
וקורבניכון לא לרעוא ונכסת קדשיכון
לא יתקבלון קדמי׃ הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך לא אשמע׃ אעדו
מן קדמי את רגושת זמרך וניגון
כנרך לא אשמע׃ ויגל כמים משפט
וצדקה כנחל איתן׃ ויגלי כמיא דינא
וזכותא כנחל מגבר׃ הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית
ישראל׃ הנכסת קודשין וקורבנין
קריבתון קדמי במדברא ארבעין שנין
בית ישראל׃ ונשאתם את סכות
מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם לכם׃ ונטלתון
ית סיכות פתכריכון וית כיון צלמיכון
כוכב טעותכון דעבדתון לכון׃ והגליתי
אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה
אלהי צבאות שמו׃ ואגלי יתכון
מהלאה לדמשק אמר יי אלהי צבאות
שמו׃ הוי השאננים בציון
והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית ישראל׃ וי דשלן
שליוא בציון ומתרחצין על כרכא
שומרון מקימין שום בניהון כשום

השאננים ג וסימנ׳ הוי השאננים הלעג השאננים וקצף גדול ... שרים ד חס בליש׳ וסימנ׳ בשמחה ובשרים המון שריך
ועפעפיך יישרו ושר בשרים

בני עממיא ומרממין דיסתמכון עליהון
בית ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה אם רב גבולם
מגבולכם׃ עברו לכלנה וחזו ואיזילו
מתמן לחמת רבה וחותו לגת פלשתאי
הטבין מן מלכותא האילין אם סגי תחומהון
מתחומכון׃ המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס׃ אנון מרחקין יום בישא ואתון
מסרבין בבית כנישתכון חטוף׃ השכבים
על מטות שן וסרחים על ערשותם
ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך
מרבק׃ דשכבין על ערסן דמכבשן
בשין דפיל ועימקיון על ערסתהון
ואכלין פטימין מענא ועגלין מגו
רבקא׃ הפרטים על פי הנבל כדויד
חשבו להם כלי שיר׃ דמנן על פום
נבלא כדויד אתקינו להון מני זמרא׃
השתים במזרקי יין וראשית שמנים
ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף׃
דשתן בפילוון דכסף חמר וריש משחין
טבין מתמשחין ולא כאיב להון על
תבריה דישראל׃ לכן עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סרוחים׃ בכין יגלון

כען בריש גלן ויעדי מנהון מרזחין
ומפכין׃ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון
יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר
ומלאה׃ קיים ש׳ אלהים במימריה אמר
ש׳ אלהי צבאות מנביל אנא ית בית
מקדשא רבותיה דיעקב ובירניתיה
רחיקית ואמסר קרתא ומלאה׃ והיה
אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד
ומתו׃ ויהי אם ישתארון עסרה גברין
בביתא חד וימותון׃ ונשאו דדו ומסרפו
להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס
ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה׃
ויטלניה קריביה מיקידא לאפקא גרמיא
מן ביתא ויימר לדבשיוא דבירתא
העוד כען עמך ויימר ספו ויימר
סליק ארי כד הוו קיימין לא הוו מצלן
בשמא דש׳׃ כי הנה יהוה
מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית
הקטן בקעים׃ ארי הא יי מפקיד
וימחי מלכא רבא מחא תקיפא ומלכו
זעירא מחא חלשא׃ הירצון בסלע
סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם

כדויד ג׳ וסימנ׳ ומי בכל עבדיך הפרטים והיה הנכשל בהם וכל עשיה כוות ... ללענה ב׳ וסימנ׳ ההפכים כי הפכתם לראש משפט

לראש משפט ופרי צדקה ללענה׃
הירהטון בכיפא סוסוון אם יתרדי
בתוריא ארי הפכתון לריש חוין בישין
דינא ופירי זכותא לגידין׃ השמחים
ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו
לנו קרנים׃ דחדן ללא מדעם דאמרין
הלא בתוקפנא קניתא לנא נכסין׃ כי
הנני מקים עליכם בית ישראל נאם
יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
מלבוא חמת עד נחל הערבה׃ ארי
הא אנא מקים עליכון בית ישראל אמר
יי אלהי צבאות עמא וירחקון יתכון
ממעלנא דחמת עד נחלא דמישרא׃
כה הראני אדני יהוה והנה
יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה
לקש אחר גזי המלך׃ כדין אחזיני
יי אלהים והא בריית גובי באול צימוח
לקישא והא צמוח דעדק בתר
דאתגזיזת שיחתא דמלכא׃ והיה אם
כלה לאכול את עשב הארץ ואמר
אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי
קטן הוא׃ ויהי עד לא שיצי למיכל
ית עסבא דארעא ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי

שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי
על חטאיהון ארי מטלטלין אנון׃
נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר
יהוה׃ אתיב יי רוגזיה מן דא לא
תתקיים אמר יי׃ כה הראני
אדני יהוה והנה קרא לריב באש אדני
יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה
את החלק׃ כדין אחזיני יי אלהים והא
עתיד למדן באישתא יי אלהים ואכלת
ית תהום רבה ושיציאת ית אחסנא׃
ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום
יעקב כי קטן הוא׃ ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי
שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי
על חטאיהון ארי מטלטלין אינון׃
נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה
אמר אדני יהוה׃ אתיב יי רוגזיה מן
דא אף היא לא תתקיים אמר יי אלהים׃
כה הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך׃ כדין אחזיני
והא יי מעתד על שור דדין וקדמוהי
דין׃ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה
עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם
אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף

השמחים ג׳ וסימנ׳ ללא דבר אלי גיל לעשות רע … עלות ו׳ וסימנ׳ ויאבק איש עמו בהר למיום הלקש חמת יי עלת השן

עוד עבור לו ואמר יי לי מא את חזי
עמוס ואמרית דין ואמר יי הא אנא עביר
דין בגו עמי ישראל ולא אוסיף עוד
למשבק להון ונשמו במות ישחק
ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירבעם בחרב משרין במת ישחק
ומקדשי ישראל יחרבן ואקים על
בית ירבעם דקטלין בחרבא
וישלח אמציה כהן בית אל
אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר
עליך עמוס בקרב בית ישראל לא
תוכל הארץ להכיל את כל דבריו
ושלח אמציה רבא לבית אל לות
ירבעם מלכא דישראל למימר מריד
עלך עמוס בגו בית ישראל ולא תכול
ארעא לסוברא ית כל פתגמוהי כי
כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם
וישראל גלה יגלה מעל אדמתו ארי
כדנן אמר עמוס בחרבא יתקטיל
ירבעם וישראל מגלא יגלון מעל
ארעהון ויאמר אמציה
אל עמוס חזה לך ברח לך ארץ יהודה
ואכל שם לחם ושם תנבא ואמר
אמציה לעמוס נביא איתא איזיל

לארעא דבית יהודה ואכול תמן לחמא
ותמן תתקיים ובית אל לא תוסיף עוד
להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה
הוא ובית אל לא תוסיף עוד לאתנבאה
ארי מקדש מלכא הוא ובית מלכותא
הוא ויען עמוס ויאמר אל אמציה
לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר
אנכי ובולס שקמים ואתיב עמוס
ואמר לאמציה לא נבי אנא ולא בר
נבי אנא ארי מרי גיתין אנא ושקמים
לי בשפילתא מן קדם חובי עמי אנא
מסגיף נפשי ויקחני יהוה מאחרי
הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל
עמי ישראל ודברני יי מן דירא
מבתר ענא ואמר לי יי איזיל אתנבי
על עמי ישראל ועתה שמע דבר
יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל
ולא תטיף על בית ישחק וכען קביל
פתגמא דיי את אמר לא תתנבי על
בית ישראל ולא תליף על בית ישחק
לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה
ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך
בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה
תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו

אמציה ט וסימנ׳ אז שלח אמציה ויוזבד בן שמעת בשנת עשרים ושבע לעזריה יואש קדמ׳ ומשובב וימלך בן חשביה וישלח אמציה ויאמר אמציה
ויען עמוס ה׳ אל עמי ג בס׳ וסימ׳ ידין ויקחני הקן ה׳ ישחק ז וסימ׳ ויקרא פרעה למה אמרת שרי אנ׳ אבל שרה וכמו השחר ויקרא אבימלך בעיר תזנה

גמטוס

בכין כרנן אמר יי אתתך בקרתא
תטעי ובנך ובנתך בחרבא יתקטלון
וארעך בעדבא תתפלג ואת על ארעא
מסאבא תמות וישראל מגלא יגלון
ח מעל ארעהון׃ כה הראני אדני יהוה
והנה כלוב קיץ׃ כדין אחזיני יי אלהים
והא מן מלי סופי קיטא׃ ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ
ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי (ג בספ)
ישראל לא אוסיף עוד עבור לו׃ ואמר
מא את חזי עמוס ואמרית מן מלי
סופי קיטא ואמר יי לי מטת פורענות
קיצא למיתי על עמי ישראל לא
אוסיף עוד למשבק להון׃ והילילו שירות (מל)
היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב
הפגר בכל מקום השליך הס׃ ויילילון
חלף זמרא בבתיהון בעידנא ההוא
אמר יי אלהים סגי פגרי קטילין בכל
אתר דיימר רמי וסליק׃ שמעו זאת
השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ׃ (עני ק)
שמעו דא דשיטין בעפרא כריש
מסכינא ומרמן לבטלא מלי חשיכא
מן ארעא׃ לאמר מתי יעבר החדש
ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר (וחד ונפתחה ל)

להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה׃ דאמרין אימתי ימטי
ירח עיבורא ונזבין עיבורא ושמיטתא
ונפתח ארעהון לאזערא מכילתא
ולאוספא על סלעא ולשקרא במוזנון
דנכלי׃ לקנות בכסף דלים ואביון בעבור
נעלים ומפל בר נשביר׃ למקני בכספא
מסכינין וחשיכא בדיל דיחסנון והטבי
עיבורא נזבין׃ נשבע יהוה בגאון יעקב
אם אשכח לנצח כל מעשיהם׃ קיים
יי דיהב מלכא ליעקב אם יתנשון
לעלמין כל עובדיהון׃ העל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור (ונשקעה ק)
מצרים׃ העל דא לא תחרוב ארעא
ויצדי כל דיתיב בה ויסק עלה מלך
במשריתיה ויסגי כמי נהרא ויחפינה
כולה ויתריך ית יתבהא ותשתקע כנהר
מצרים׃ והיה ביום ההוא
נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים
והחשכתי לארץ ביום אור׃ ויהי בעדנא
ההוא אמר יי אלהים ואכסי שמשא
בסיהרא ואקביל לארעא ביום נהור׃
והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם

אל עמי ג בספ וסימנב׳ ידו ויקחני יי מאחרי הצאן ויאמר יי אלי בא הקץ אל עמי ונפתחה ל רפי ונפתחה ל דגש

לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל
כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד
ואחריתה כיום מר׃ ואהפוך חגיכון
לאבלא וכל תושבחתכון לאליא ואסיק
על כל חרצין סק ועל כל ריש מרט
ואשוינה כאבל יחיד וסופה כיום
מריר׃ הנה ימים באים נאם
אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא
רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה׃ הא יומיא
אתן אמר יי אלהים ואשלח כפנא
בארעא לית דכפין למיכל ולא דצחי
למשתי אלהין לקבלא ית פתגמא דיי׃
ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא
ימצאו׃ ויטלטלון מימא עד מערבא
ומציפונא ועד מדנחא יהכון למתבע
אולפן מן קדם יי ולא ישכחון׃ ביום
ההוא תתעלפנה הבתולות היפות
והבחורים בצמא׃ בעדנא ההוא
ישתלהיין אישתא דישראל דאינון
דמן לבתולן שפירן דטעאה בשפרהון
עם עולימין חיבין ויהון מיטרפין
דמן בצחותא׃ הנשבעים באשמת

שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך
באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד׃
דמקיימין בחובת שומרון ואמרין
קימא דחלתא דבדן וקימין נימוסי
באר שבע ויפלון ולא יקומון עוד׃
ראיתי את יהוה נצב על
המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו
הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם
בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא
ימלט להם פליט׃ אמר נביא חזיתי
ית יקרא דיי אסתלק מכרובא ושרא
על מדבחא ואמר אם לית עמי ישראל
תיבין לאוריתא כפי מנרתא יתקטיל
מלכא יאשיה ויחרב ביתא ויתפגרן
עזרתא ומני בית מקדשא בשביא
יהכון ושארהון בחרבא אקטיל
לא יערוק להון דעריק ולא ישתיזב
להון דמשתיזב׃ אם יחתרו בשאול
משם ידי תקחם ואם יעלו השמים
משם אורידם׃ אם יחמון לאיטמרא
כיד בסתרא מתמן במימרי ידברונון
ואם יסקון בנינין דרמין עד צית
שמיא מתמן במימרי יחתונון
ואם יחבאו בראש הכרמל משם

כיום ׳א רפ׳ וסימנ׳ ולא אין מגבן התחת עלותה ואחריתה והצגתיה כיום הולדה כיום הלחמו ביום קרב מסה ואשמורה בבית תקרא

אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד
עיני בקרקע הים משם אצוה את
הנחש ונשכם: אם ידמון לאיטמרא
בריש מגדלי כרמלא מתמן אפקיד
בלושין ויבלשונונון ואם יימרון מן
קדם מימרי בניסי ימא מתמן אפקיד
ית עממיא דתקיפין כחוא ויקטלונון
ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם
אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני
עליהם לרעה ולא לטובה: ואם יהכון
בשביא קדם בעלי דבביהון מתמן
אפקיד ית דקטלין בחרבא ויקטלונון
ואשוי מימרי עליהון לבישא ולא לטבא:
ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ
ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה
כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים:
ויי אלהי צבאות דנזיף בארעא וזיעא
ויצרון כל דיתבין בה ויסק עלה מלך
במשריתיה דסגי כמי נהרא ויחפינה
כולה ותשתקע כנהר מצרים: הבונה
בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ
יסדה הקרא למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוה שמו: דאשרי בתקוף
רומא שכינת יקריה וכנשתיה על

ארעא קשטה דאמר לכנשא משרין
דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על
אפי ארעא יי שמיה:
הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל
נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור
וארם מקיר: הלא כבנין רחימין אתון
חשיבין קדמי בני ישראל אמר יי
הלא ית ישראל אסיקית מארעא דמצרים
ופלשתאי מקפוטקיא וארם מקירני:
הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמיד אשמיד את בית
יעקב נאם יהוה: הא קדם יי אלהים
גלין עובדי מלכותא חיבתא ואשיצי
יתה מעל אפי ארעא ברם ארי לא
גמירא שיצאה אשיצי ית בית
יעקב אמר יי: כי הנה אנכי מצוה
והנעותי בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור
ארץ: ארי הא אנא מפקיד ואבדר בכל
עממיא ית בית ישראל כמא דמחזרין
בערבלא ולא נפיל מניה אבן מבינא
לארעא: בחרב ימותו כל חטאי עמי

האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו
הרעה׃ בחרבא יתקטלון כל חייבי עמי
דאמרין לא תיתי ותיתי עלנא בשתא׃
ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת
וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם׃ בעדנא ההוא
אקים ית מלכותא דבית דויד דנפלת
ואבני ית כרכיהון וכנשתהון אתקין
ותשלוט בכל מלכותא ותגמר ותשיצי
משריתא והיא תתבני ותשתכלל כיומי
עלמא׃ למען יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם
נאם יהוה עשה זאת׃ בדיל דיחסנון
ית שארא דאדום וכל עממיא בית
ישראל דאתקרי שמי עליהון אמר
יי בכין האנא עביד דא׃

הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
חורש בקצר ודרך ענבים במשך
הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה׃ הא יומיא אתן
אמר יי ויערע רדיא בחצודא ועצר
ענבין במפק בר זרעא וירבון טוריא
חמר מרית וכל רמתא יתפלחן׃ ושבתי
את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם׃
ואתיב ית גלות עמי ישראל ויבנון קרוין
דצדיין ויתבון ויצבון כרמין וישתון
ית חמרהון ויעבדון גנין וייכלון ית
איבהון׃ ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר
יהוה אלהיך׃ ואקיימנון על ארעהון
ולא יתלטלון עוד מעל ארעהון דיהבית
להון אמר יי אלהך׃

קמו פסו

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה׃
נבואת עובדיה כדנן אמר יי אלהים
לאדום בסורא שמענא מן קדם יי
ואזגד בעממיא שליח קומו ונתעתד
עלה לקרבא׃ הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד׃ הא חלש יהבתך בעממיא
בסירא את לחדא׃ זדון לבך השיאך שכני
בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו
מי יורדני ארץ׃ רשע לבך אטעיך

ונקומה ג׳ וסימנ׳ ונקומה ונעלה בית ל׳ שלחה הנער אחי ונקומה ונלכה קומו ונקומה עליה למלחמה חורש ל׳ מ״ל בקוצר ל׳

דאת דמי לנשרא דשרי בשני כיפא
ברומא מותביה אמר בליביה מן יחתינני
לארעא: אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים
שים קנך משם אורידך נאם יהוה: אם
תרים כנשרא ואם בין כוכביא תשוי
מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר
יי: אם גנבים באו לך אם שודדי לילה
איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים
באו לך הלא ישאירו עוללות: אם גנבין
אתו עלך אם בזוזי ליליא איכדין
הויתא דמוך עד דגנבו מסתהון אם
חטופין בקטופין אתו עלך הלא משארין
לך עוללין: איך נחפשו עשו נבעו
מצפניו: איכדין אתבליש עשו אתגליין
מטמורוהי: עד הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאוך יכלו לך
אנשי שלמך לחמך ישימו מזור
תחתיך אין תבונה בו: מן תחומא אגליוך
כל אנש קימך אטעיוך יכילו לך אנש
שלמך אכלי פתורך שויאו תקלא תחותך
מדלית בך סכלתנו: הלוא ביום ההוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום
ותבונה מהר עשו: הלא בעדנא ההוא
אמר יי ואוביד חכימין מאדום וכל

גבר דביה סוכלתנותא מכרכא דעשו
וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל: ויתברון גיברך
דרומא בדיל דישתיצי גברא דביה
צורלא מכרכא דעשו מקטול: מחמס
אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת
לעולם: מחטוף אחוך יעקב תחפינך
בהתא ותשתיצי לעלם: ביום עמדך
מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם: ביום מקמך מקבל
ביומא דבזו עממיא נכסוהי ונוכראין
עלו בקרווהי ועל ירושלם רמו עדבין
אף את כחד מנהון: ואל תרא ביום
אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני
יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך
ביום צרה: ודחזיתא ביומא דאחוך
ביום תבריה ודחדיתא לבני יהודה
ביום תברהון ודאסגיתא למללא רברבן
בעידן עקא: אל תבוא בשער עמי
ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו: דעלתא בתרעי עמי ביום תברהון
דחזיתא אף את בבשתיה ביום תבריה

ונכרים ג̇ בליש̇ וסימנ̇ ... ונכרים באו שערין בתיבון לנכרים ... שלמך ב̇ חד חס̇ וחד מל̇ וסימ̇ אנשי שלמך כנהר שלומך

ואושיטתא ידך בנכסוהי ביום תבריה
ואל תעמד על הפרק להכרית את
פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה
ולא תקום על פרקא לשיצאה ית מעריקוהי
ולא תמסר תא משיזבוהי בעדן עקא כי
קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר
עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך
ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם
יי על כל עממיא כמא דעבדתא
יתעביד לך גמלך יתוב ברישך כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו
כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא
היו ארי כמא דחדיתון על מחתטורא
דקודשי ישתון כל עממיא כס
פורענותהון תדירא וישתון ויסתלעמון
ויהון כד לא הוו ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם ובטורא דציון תהי
שיזבא ויהון קדישין ויחסנון דבית
יעקב נכסי עממיא דהוו מחסנין להון
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה
דבר ויהון דבית יעקב תקיפין

כאישתא ובית יוסף חסינין כשלהביתא
ובית עשו חלשין כקשא וישלטון בהון
ויקטלונונון ולא יהי שיזבא לבית
עשו ארי במימרא דיי גזיר כין וירשו
הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים ואת שדה
שמרון ובנימן את הגלעד ויחסנון
יתבי דרומא ית כרכא דעשו וית בי
שפילתא ית ארע פלשתאי ויחסנון
ית קרוי אפרים וית קרוי שומרון ודבית
בנימין יחסנון ית קרוי ית בי ארע גלעד
וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב וגלות
עמא הדין לבני ישראל דבארע
כנענאה עד צרפת וגלות ירושלם
דבספמיא יחסנון ית קרוי ארע
דרומא ועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה
ויסקון משיזבין בטורא דציון למדן ית כרכא
דעשו ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי ארעא

ובנימן ט׳ וסימנ׳ בכה על צוארו ישׂשכר זבולן החל להכות את הגלעד אפרים ובני בלהן הוליד ויעמדו לוי ... החל ד׳ ג׳ קמ׳ וחד

למנחת כפור

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
בר אמתי למימר׃ קום לך אל נינוה
העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה
רעתם לפני׃ קום איזיל לנינוה קרתא
רבתא ואתנבי עלה ארי סליקת בישתהון
לקדמי׃ ויקם יונה לברח תרשישה מלפני
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם
תרשישה מלפני יהוה׃ וקם יונה
למערק לימא מן קדם דאתנבי בשמא
דיי ונחת ליפו ואשכח ארפא דאזלא
בימא ויהב אגרה ונחת בה למיעל
עמהון לימא מן קדם דאתנבי בשמא
דיי׃ ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר׃ ויי ארים רוח על ימא והוה
נחשול רב בימא וארפא בעיא
לאיתברא׃ וייראו המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו ויטלו את הכלים
אשר באניה אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב
וירדם׃ ודחילו ספניא ובעו גבר מן
דחלתיה וחזו ארי לית בהון צרוך

ורמו ית מניא דבארפא לימא לאקלא
מנהון ויונה נחת לארעית שידא דבארפא
ושכיב ודמוך׃ ויקרב אליו רב החבל
ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו
ולא נאבד׃ וקריב לותיה רב ספניא
ואמר ליה מא את דמוך קום צלי
קדם אלהך מא אם יתרחם מן קדם
יי עלנא ולא ניבד׃ ויאמרו איש אל
רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על יונה׃ ואמרו גבר לחבריה
איתו ונרמי עדבין ונידע בדיל מן
בשתא הדא לנא ורמו עדבין ונפל
עדבא על יונה׃ ויאמרו אליו הגידה נא
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה
מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה׃ ואמרו ליה חוי
כען לנא בדיל מא בשתא הדא לנא
מא עבידתך ומנן את אתי איזא היא
מדינתך ואי מדין עמא את׃ ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר עשה את הים
ואת היבשה׃ ואמר להון יהודאה אנא

ט׳ · רי״פ · פס׳ ד׳ · ד׳ · א׳ בטע׳ · בא״ף · ד׳ וחד ותרשישה

באשר ט״ו וסימנ׳ הגר חשך הסהר כרע ימינא אמינא יתהלכו תגורי בחבריך ובחרו הגידה נא תמוהי מה יתרון סוף כל האדם מלך׃
תרשישה ד׳ וסימנ׳ עברו ויקם יונה ויתפלל וחד אלישע ותרשישה׃

ומן קדם יי אלהא דשמיא אנא דחיל
דעבד ית ימא וית יבשתא׃ וייראו
האנשים יראה גדלה ויאמרו אליו מה
זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃ ודחילו
גבריא דחלא רבא ואמרו ליה מא דא
עבדתא ארי ידעו גבריא ארי מן קדם
דיתנבי בשמא דיי הוא עריק ארי חוי
להון׃ ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הלך וסער׃
ואמרו ליה מא נעביד לך וינוח ימא
מננא ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף׃
ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים
וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם׃ ואמר
להון סבוני ורמוני לימא וינוח ימא
מנכון ארי ידע אנא ארי בדילי נחשולא
רבא הדין עליכון׃ ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם׃ ושטין גבריא
לאתבא ליבשתא ולא יכלין ארי ימא
אזיל ונחשוליה תקיף עליהון׃ ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם

נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃
וצליו קדם יי ואמרו קביל בעותנא
יי לא כען ניבד בחובת נפשיה דגברא
הדין ולא תתין עלנא חובת דם זכי ארי
את יי כמא דרעוא קדמך עבדתא׃
וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד
הים מזעפו׃ ונטלו ית יונה ורמוהי
לימא ונח ימא מנחשוליה׃ וייראו
האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו
זבח ליהוה וידרו נדרים׃ ודחילו גבריא
דחלא רבא מן קדם יי ואמרו לדבחא
דיבח קדם יי ונדרו נדרין׃ וימן יהוה
דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה לילות׃ וזמין
יי נונא רבא למבלע ית יונה והוה יונה
במעי נונא תלתה יומין ותלתה לילון׃
ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו
ממעי הדגה׃ וצלי יונה קדם יי אלהיה
ממעי נונתא׃ ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
שמעת קולי׃ ואמר צליתי מדעקת
לי קדם יי וקביל צלותי מארעית
תהומא בעיתי עבדתא בעותי׃ ותשליכני
מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל

משבריך וגליך עלי עברו ורמיתני
לעומקיא בליבא דימא ונהרא סחור
סחור לי כל נחשולוהי דימא וגלוהי
עלי עדו ואני אמרתי נגרשתי מנגד
עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך ואנא אמרית אתרכית מן קדם
מימרך ברם אוסיף לאסתכלא בהיכלא
דקודשך אפפוני מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לראשי אקפוני
מיא עד מותא תהומא סחור סחור
לי ימא דסוף תלי על רישי לקצבי
הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי
לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי
לעיקרי טוריא נחתית ארעא נגדת
בתוקפהא עלי מני עלמין ואת קריב
קדמך לאסקא מחבלא חיי יי אלהי
בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך
באשתלהיות עלי נפשי פולחנא דיי
אידכרית ועלת לקדמך צלותי להיכלא
דקודשך משמרים הבלי שוא חסדם
יעזבו לא כעממיא פלחי טעותא
דמאתר דמתו טוב להון לית אנון ידעין
ואני בקול תודה אזבחה לך אשר

נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה ואנא
בקל תושבחת אודאה קורבני אקריב
קדמך דנדרית אשלים פורקן נפשי
כצלו קדם יי ויאמר יהוה לדג ויקא
את יונה אל היבשה ואמר יי לנונא
ופלט ית יונה ליבשתא

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
תנינות למימר קום לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא אליה את הקריאה
אשר אנכי דבר אליך קום איזיל
לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ית
נבואתא דאנא ממליל עמך ויקם
יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
ימים וקם יונה ואזל לנינוה כפתגמא
דיי ונינוה הות קרתא רבתא קדם יי מהלך
תלתא יומין ויחל יונה לבוא בעיר
מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה נהפכת ושרי יונה
למיעל בקרתא מהלך יומא חד ואכריז
ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה מתהפכא
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדלם ועד קטנם

ויקרא ויאמר י' וסימנהון ויקרא אהרן ויצמת מחד ויקרא שמשון ויקם וילך צרפתה ותלך לקחת הגס על האלמנה ויתמדד על הילד ויחי
יונה ויקרא תסא גבריא הבן הלז ... יונה נגרשתי תלים נגזרתי קינות נגזרתי וסי' שזר ...

ויאמינו אנשי נינוה במימרא דיי וגזרו
צומא ולבשו סקין מרבהון ועד זעירהון
ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב ו
על האפר ומטא פתגמא לות מלכא
דנינוה וקם מכורסי מלכותיה ואעדי
לבוש יקריה מניה ואתכסי סקא ויתיב
על קטמא ויזעק ויאמר בנינוה מטעם ז
המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה
הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו
ואכריז ואמר בנינוה מגזירת מלכא
ורברבנוהי למימר אנשא ובעירא תורי
ועאנא לא יטעמון מדעם לא ירעון ומיא
לא ישתון ויתכסו שקים האדם והבהמה
ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש ח
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם
ויתכסון סקין אנשא ובעירא ויצלון
קדם יי בתקוף ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ומן חטופא דבידיהון מי יודע
ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ט
ולא נאבד מן ידע דאית בידיה חובין
יתוב מנהון ויתרחם עלנא מן קדם יי
ויתוב מתקוף רוגזיה ולא ניבד וירא

האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר
ה דבר לעשות להם ולא עשה וגלי קדם יי
עובדיהון ארי תבו מאורחתהון בישתא
ותב יי מן בישתא דמליל למעבד להון
ולא עבד וירע אל יונה רעה גדולה
ויחר לו ובאיש ליונה בישא רבא
ג ותקיף ליה ויתפלל אל יהוה ויאמר
אנה יהוה הלא זה דברי עד היותי על
ב ד בנשף אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה
כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה וצלי
קדם יי ואמר קביל בעותי יי הלא דין
פתגמי עד דהויתי קיים על ארעי על
כין אוחיתי למערק לימא ארי ידענא
ארי את אלהא חננא ורחמנא מרחיק
רגז ומסגי למעבד טבוון ומתיב מימריה
מלאיתאה בישא ועתה יהוה קח נא
את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי
וכען יי סב כען ית נפשי מני ארי טב
דאמות מדאיחי ויאמר
ב יהוה ההיטב חרה לך ואמר יי הלחדא
תקוף לך ויצא יונה מן העיר וישב פ
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב

תרשישה ד וסימנ׳ עברו ויקם יונה לברח תרשישה ויתפלל אל יי וחד אלישה ותרשישה קדמתי ב וסימנ׳ על כן קדמתי

תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה
בעיר׃ ונפק יונה מן קרתא ויתיב ממדנח
לקרתא ועבד ליה תמן מטלתא ויתיב
תחותה בטולא עד דיחזי מא יהי בסוף
קרתא׃ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל
לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה׃ וזמין יי אלהים קיקיון
וסליק עיל מן יונה למהוי טולא על
רישיה לאגנא ליה מבשתיה וחדי יונה על
קיקיון חדוא רבא׃ וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון
וייבש׃ וזמין יי תולעתא במיסק
צפרא דיומא דבתרוהי ומחת ית קיקיון
ויביש׃ ויהי כזרח השמש וימן אלהים
רוח קדים חרישית ותך השמש על
ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחיי׃ והוה
כמדנח שמשא וזמין יי רוח קידומא
שתיקתא וטפחת שמשא על רישא
דיונה ואשתלהי ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר טב דאמות מדאיחי׃
ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה
לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה

לי עד מות׃ ואמר יי ליונה הלחדא
תקוף לך על קיקיון ואמר לחדא תקוף
לי עד מותא׃ ויאמר יהוה אתה חסת
על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא
גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד׃
ואמר יי את חסתא על קיקיון דלא
עמלתא ביה ולא רביתהי דיבליליא
הדין הוה ובליליא אוחרנא אבד׃ ואני
לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר
יש בה הרבה משתים עשרה רבו
אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה׃ ואנא לא אחוס על
נינוה קרתא רבתא דאית בה סגי
מתרתא עסרי רבן אנשא דלא ידעין
ימיניה לסמאליה ובעירא סגי׃

מח פס

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
אשר חזה על שמרון וירושלם׃ פתגם
נבואה מן קדם יי דהוה עם מיכה
דממרישא ביומי יותם אחז יחזקיה
מלכיא דבית יהודה דאתנבי על שמרון

ויבש ג׳ ב׳ מל וחד חס וסימנ׳ ויהי מקץ ותך את הקיקיון הוכה כעשב חס ס׳ רבו ד׳ חס א׳ וסימנ׳ ואני לא אחוס כהר דינור
ואדרכנים ושמונת ס׳

וירושלם׃ שמעו עמים כלם הקשיבי
ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד
אדני מהיכל קדשו׃ שמעו עממיא
כולהון אציתי ארעא ומלאה ויהי
מימרא די״י אלהים בכון לסהיד י״י
מהיכלא דקודשיה׃ כי הנה יהוה יצא
ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ׃
ארי הא י״י מתגלי מאתר בית שכינתיה
ויתגלי וירמוס ית תוקפי ארעא׃ ונמסו
ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג
מפני האש כמים מוגרים במורד׃
ויתמסון טוריא תחותוהי ומישריא
יתבזעון כשעותא מן קדם נורא כמיא
דאשידין במרדון׃ בפשע יעקב כל
זאת ובחטאת בית ישראל מי פשע
יעקב הלא שמרון ומי במות יהודה
הלא ירושלם׃ בחובי בית יעקב כל
דא ובחטאי כל בית ישראל איכא
חבו דבית יעקב הלא בשמרון ואיכא
חטו דבית יהודה הלא בירושלם׃ ושמתי
שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי
לגי אבניה ויסדיה אגלה׃ ואשוי שמרון
ליגרי חקלין בית צדו נצבת כרם
וארמי להילתא אבנהא ואושהא

אגלי׃ וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה
ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה
ישובו׃ וכל צלמנהא ידקקון וכל
טעותהא יתוקדון בנורא וכל בית
דחלתהא אשוי לצדו ארי מאגר זנותא
אתכנשו ולבית פלחי טעותא יתמסרון׃
על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל
וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות
יענה׃ על דא יספדון וייללון יהכון
בשישלא ערטילאין יעבדון מספדא
כיורין ואבלא ואליא כבנת נעמין׃
כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה
נגע עד שער עמי עד ירושלם׃ ארי
ממרעא מחתה ארי מטת עד בית
יהודה קריבת למיעל בתרעי עמי
עד ירושלם׃ בגת אל תגידו בכו אל
תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי׃
בגת לא תחוון מבכא לא תבכון דיתבין
בבתיא דעפרא בקטמא חופו רישיכון׃
עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת
לא יצאה יושבת צאנן מספד בית
האצל יקח מכם עמדתו׃ עברו לכון
דיתבין בשפיר גלן ערטילאין

כמים ג רפ וסימנ׳ מעברים והמו גליהם והמו גליהם עברו תזכור שולל ג וסימנ׳ אילכה מוליך מוליך קדמאה שולל בת

בהתין לא יפקון משיזבין מיתבי צאנן
עבידו לכון מספד במרר על קטילי
גיבריכון בית צולאי בתי חמרתכון
דהויתון אנסין ומקרבין דין לסטר דין
בכין יתנסיב מנכון שפר ארעכון׃ כי
חלה לטוב ישבת מרות כי ירד רע מאת
יהוה לשער ירושלם׃ דהוית יתבא
על שפר ארעה ומסברא לטב מסרבא
למתב לאוריתא מא תעבדון ארי נחתת
בשתא מן קדם יי למיעל בתרעי
ירושלם׃ רתם המרכבה לרכש יושבת
לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון
כי בך נמצאו פשעי ישראל׃ טקיסו
רתכיא רמו על רכשא דיתבין בלכיש
ריש חובין היא לכנשתא דציון ארי
ביך אשתכחו מרודי ישראל׃ לכן תתני
שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל׃ בכין תשדרין
קורבנין למחסני גת בתי אכזיב יתמסרון
לעממיא בחובין דפלחו בהון לטעותא
מלכי ישראל׃ עד הירש אבי לך
יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד
ישראל׃ עוד אתי מחסנין עליכון
דיתבין במרישה עד עדלם יסקון

דייעלון בתחום ארעא דישראל׃ קרחי
וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך׃ תלישי ורמא על
בני תפנוקך הא כנשרא דנתרו כנפוהי
כין אסגא מרט ברישיך על בנך ארי
גלו מניך׃ הוי חשבי און
ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשוה כי יש לאל ידם׃ וי דמחשבין
למינס למעבד דביש על ערסתהון
מקדמין בצפרא ועבדין ארי אית
חילא בידהון׃ וחמדו שדות וגזלו
ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש
ונחלתו׃ וחמדין חקלתא וגזלין ובתיא
ואנסין ועשקין גבר וביתיה וגבר
ואחסנתיה׃ לכן כה אמר
יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו משם צואריכם
ולא תלכו רומה כי עת רעה היא׃ בכין
כדנן אמר יי הא אנא מחשיב על עם
דרא הדין בישא דלא תעדון מתמן
צוריכון ולא תהכון בקומא זקופא
ארי עדן בישן הוא׃ ביום ההוא ישא
עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר
שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך

משכבותם ד׳ וסימנ׳ יבא שלום הוי חשבי ולא זעקו ירננו ובית׳ ו׳ וסימנ׳ ואלה שמות ואנשיו אשר עמו אשר ישב שם וישב
דוד ועשקו ועם האלהים

ימיש לי לשובב שדינו יחלק: בעידנא
ההוא יטול עליכון מתל ואליא ובעיניתה
ויימר אתבזזא אתבזיזנא מחולק הון
דעמי מעדן להון מאחסנתהון טרדין
יתהון תיבין חקלתהון מפלגין: לכן
לא יהיה לך משליך חבל בגורל
בקהל יהוה: בכין לא יהי לך מתח
חוט משח בעדבא בקהלא דיי: אל
תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג
כלמות: לא תתנבון נבואה לא תלפון
לעמא הדין ארי לא מקבלין אתכנעו:
האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם
אלה מעלליו הלא דברי ייטיבו עם
הישר הולך: הכדין כשר דאמרין
בבית יעקב האתקפד מימר מן קדם
שאס אלין עובדוהי הלא כל פתגמי
תקנא דאמרית לאיתאה איתיתי על
כל דמהלכין בקשוט: ואתמול עמי
לאויב יקומם ממול שלמה אדר
תפשיטון מעוברים בטח שובי
מלחמה: מקביל חוביהון עמי לבעיל
דבבא מסירין מקבלהון עממיא
קימין מחסנין יתהון ממון יקרהון
מנהון נסבין עדין בארעהון לרחצן

תיבין להון כתבירי קרבא: נשי עמי
תגרשון מבית תענגיה מעל עולליה
תקחו הדרי לעולם: כנשת עמי
תתרכון מבית חדותהון מנהון בניהון
דבריין גלא יקרהון דהוו אמרין קיים
לעלמין: קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ: קומו
וגלו ארי לא דא ארעא בית ניחא לרשיעא
בדיל טמיותה אתון מחבלין בדיל
לסאבותה אתון מסתיעין עלה: לו
איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך
ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה:
על דטען בתר נביי שקרא דמתנבן
להון ברוח דשקר ומלפין יתהון לחמר
ולרויו ויהי כמא דאליפו למטעי
בתר נביי שקרא כין יגלון לארע
שקריא עם דרא הדין: אסף אאסף
יעקב כלך קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה
כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם:
בסופא כנשא אכנישכון דבית יעקב
כולכון קרבא אקריב גלותכון שארא
דישראל כחדא אשוינון כענא בגו חטרא
כעדרא בגו דירא המן מסגי אנשא:

תטפו ל וחס יטפו ל וחס אטף ל חס כולה חס בר מן ת"א סימן ... שובי ל ומל ולית דכות ... אסף ב וסימנה: אסיפם

ג עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו
שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם׃ ויסקון משיזבין
כיר בקדמיתא ויסק מלך מדבר
ברישהון ויתבר בעיל דבבא ומעיק
להון יכביש כרכין תקיפין קרוי
עממיא יחסנון ויהי מלכהון מדבר
ברישהון ומימרא דיי בסעדהון׃
ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני
בית ישראל הלוא לכם לדעת את
המשפט׃ ואמרית שמעו כען רישי
יעקב ושלטוני בית ישראל הלא
לכון למידע דינא׃ שנאי טוב ואהבי
רע גזלי עורם מעליהם ושארם
מעל עצמותם׃ דסנן לאיטבא
ורחמין לאבאשא אנסין נכסי עמי
מידהון וממון יקרהון מנהון נסבין׃
ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו
כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת׃
ודבזו נכסי עמי וממון יקרהון מנהון
נסבין וית שארהון מגמרין תבין
ומפלגין יתהון כמא דמפלגין אברא
לגו דודא וחלקיא לגו קדרא׃ אז

ה ג׳ מל יזעקו אל יהוה ולא יענה אתם ויסתר
בספ פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו
מעלליהם׃ בכין יצלון קדם יי ולא
יקביל צלותהון ויסליק שכינתיה
מנהון בעידנא ההוא כמא דאבאישו
עובדיהון׃ כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי הנשכים
ח בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן
על פיהם וקדשו עליו מלחמה׃ כדנן
אמר יי על נביי שקרא דמטען ית
עמי דמן דמוכיל להון שירון דבסר
מתנבן עלוהי שלמא ודלא מוכיל
להון מזמנין עלוהי קרבא׃ לכן
לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים וקדר
עליהם היום׃ בכין תבהתון מלאתנבאה
ותתכנעון מלאלפא ותחפי עקא
כקבלא ית נביי שקרא ויקבל עליהון
ג עדנא׃ ובשו החזים וחפרו הקסמים
ג ועטו על שפם כלם כי אין מענה
בלנ׳ אלהים׃ ויבהתון נביי שקרא ויתכנעון
מלאלפא ויתעטפון על ספם כאבילין
כולהון ארי לית להון רוח נבואה
מן קדם יי׃ ואולם אנכי מלאתי כח

מענה במענה ג׳ וסימנ׳ חוות דבר נשא בהתלה ... אותם ב׳ מל׳ בספ׳ וסימנ׳ ולא יענה אותם ושם אותם ... ויסגל
ב׳ וס׳ פניו פנים ...

את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ו
ליעקב פשעו ולישראל חטאתו׃ וברם
אנא אתמליתי בתקוף רוח נבואה מן
קדם יי ודין דקשוט וגבורתא לחואה
ליעקב חובוהי ולישראל חטאוהי׃
שמעו נא זאת ראשי בית
יעקב וקציני בית ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישרה יעקשו׃ שמעו
כען דא רישי בית יעקב ושלטוני בית
ישראל דמקלקלין אורחת דינא וית
כל כונתא מעקמין׃ בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה׃ דבנן בתיהון בציון
בדם אשיד וירושלם בנכלין׃ ראשיה
בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ו
ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה טו רפי ב
ישענו לאמר הלא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה׃ רישהא בשחדא
דינין וכהנהא בממון מורן ונביהא
בכספא מלפין ועל מימרא דיי
מסתמכין למימר הלא שכינתא דיי
ביננא אמרין לא תיתי עלנא בשתא׃
לכן בגללכם ציון שדה תחרש חצי הספר
וירושלם עיין תהיה והר הבית
לבמות יער׃ בכין בדיל חוביכון

ציון חקל תתדדי וירושלם ליגרין
תהי וטור בית מקדשא להישת חורשא׃
והיה באחרית הימים
יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ג
ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים׃
ויהי בסוף יומיא יהי טור בית מקדשא
דיי מתקן בריש טוריא ומנטל הוא
מרמתא ויתפנון למפלח עלוהי כל
מלכותא׃ והלכו גוים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי
מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
וניסק לטור בית מקדשא דיי ולבית
שכינת אלהיה דיעקב ויאלפיננא מאורחן
דתקנן קדמוהי ונהך באלפן אוריתיה
ארי מציון תפוק אוריתא ואולפן פתגמא
דיי מירושלם׃ ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצומים עד רחוק
וכתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם ג ג
למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא
ילמדון עוד מלחמה׃ וידין בין עממין ב
סגיאין ויוכח למלכין תקיפין עד עלמא ליראה אתי
ויעפפון סיפיהון לסכין ומורניתהון

במחיר ו וסימנ׳ אנכי ראשיה מאותך עיניו יקחו וחב׳ ... ילמדון ב׳ וסימנ׳ למען ילמדון ליראה אתי ולא ילמדון עוד

למגלין ולא יטלון עם באפי עם זין
ולא יתאלפון עוד מלבין קרבא: וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחרי
ולא יטלון עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מכבין קרבא: וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין
מחריד כי פי יהוה צבאות דבר: ויתבון
גבר תחות פירי גופניה ותחות פירי
תיניה ולית דמניד ארי במימרא דיי
צבאות גזיר כין: כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם ועד: ארי כל
עממיא יהובון על דפלחו לטעותא
ואנחנא נתרחיץ בשמא דיי אלהנא
לעלמא ולעלמי עלמיא:
ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנדחה אקבצה ואשר
הרעתי: בעדנא ההוא אמר יי אלהים
אכניש מטלטליא ומבדריא אקריב
ודאתבאש להון מן קדם חובי עמי:
ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה
לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר
ציון מעתה ועד עולם: ואשוי ית
מטלטליא לשארא ומבדריא לעם

תקיף ותתגלי מלכותא דיי עליהון
בטורא דציון מכען ועד עלמא:
ואתה מגדל עדר עפל בת
ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה
הראשנה ממלכת לבת ירושלם: ואת
משיחא דישראל דטמיר מן קדם חובי
כנשתא דציון לך עתידא מלכותא
למיתי ותיתי שולטנא קדמאה למלכות
כנשתא דירושלם: עתה למה תריעי
רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי
החזיקך חיל כיולדה: כען למא את
מתחברא לעממיא המלכא לית בך
אם מלכי מלכך אבדו ארי תקפיך
עקא וזיעא כחבלין לילידתא: חולי
וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה ובאת עד
בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה
מכף איביך: מרעי וזועי כנשתא
דציון כילידתא ארי כען תפקין מקרתא
ותשרין בחקלא ותהכין עד בבל תמן
תשתיזבין ותמן יפרקניך יי מיד בעלי
דבבך: ועתה נאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנף ותחז בציון עינינו:
וכען יתכנשון עלך עממין סגיאין

לגוי עצום ג׳ וסימנ׳ ואעשה אתך הקטן יהיה והנהלאה ... בשם יי אלהינו ג׳ וסימנ׳ אין לאיש הזה כי כל העמים ילכו נזכיר

דאמרין אימתי תחוב ותחזי במפלת
ציון עיננא׃ והמה לא ידעו מחשבות
יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר
גרנה׃ ואינון לא ידעין רזיא דיי ולא
מסתכלין במלכוהי ארי קריבנון
כעמירא לאידרא׃ קומי ודושי בת
ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך
אשים נחושה והדקות עמים רבים
והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון
כל הארץ׃ קומי וקטילי כנשתא דציון
ארי עמא דביך אשוי תקיפין כברזלא
ושארהון חסינין כנחשא ותקטלין
עממין סגיאין ותגמרין קש נכסיהון
וממון יקרהון קדם רבון כל ארעא׃
עתה תתגודדי בת גדוד מצור שם
עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט
ישראל׃ כען תסתיעין במשרין קרתא
דאשרין עלה בציר ויהון מחן בחוטרא
על לסתא ית דייני ישראל׃

ואתה בית לחם אפרתה
צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי
יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו
מקדם מימי עולם׃ ואת בית לחם
אפרת כזעיר הויתא לאתמנאה

באלפיא דבית יהודה מנך קדמי יפוק
משיחא למהוי עביד שולטן על
ישראל די שמיה אמיר מלקדמין מיומי
עלמא׃ לכן יתנם עד עת יולדה ילדה
ויתר אחיו ישובון על בני ישראל׃
בכין יתמסרון כעידן דילידתא למילד
ושאר אחיהון יסתמכון עליהון בני
בני ישראל׃ ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה
יגדל עד אפסי ארץ׃ ויקום וישלוט
בתקוף מן קדם יי ברבות שמא דיי
אלהיה ויתכנשון מביני גלותהון
ארי כען יסגי שמיה עד סיפי ארעא׃
והיה זה שלום אשור כי יבא בארצנו
וכי ידרך בארמנותינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם׃ ויהי
מבכין שלמא לנא אתורא ארי ייעול
לארענא וארי ידרוך בבירניתנא
ונמני לנא שבעה מלכין ותמניא רברבי
אנשא׃ ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציל
מאשור כי יבא בארצנו וכי ידרך
בגבולנו׃ וירעון ית ארעא דאתור
בחרבא וית ארע נמרוד בתקוף

על בני ישראל ו וסימנה׳ והיתה זאת ושמרתם ושמו את שמי על בני ישראל ואתנה את הלוים והיתה זאת ויכפר על בני ישראל

כרכהא וישיזבינַנא מאתוראה דלא
ייעול בארענא ודלא ידרוך בתחומנא׃
והיה שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא
ייחל לבני אדם׃ ויהי שארא דבית
יעקב בגו עממין סגיאין כטלא מן
קדם יי וכרסיסי מלקושא דעל עסבא
דלא מוריך לאנש ודלא מסכתר לבר
אנש׃ והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים כאריה
בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף ואין מציל׃ ויהי
שארא דבית יעקב בעממיא בגו
עממין סגיאין כאריא בבעירא
בחורשא כליתא בעדרי ענא דאם
יעדי וירמוס ויקטול ולית דמשיזיב׃
תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו׃
סגי מכלין תתקף ידך ישראל על
סנאך וכל בעלי דבבך ישתיצון׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי
מרכבתיך׃ ויהי בעדנא ההוא אמר
יי ואשיצי סוסות עממיא מבינך

ואוביד רתיכיהון׃ והכרתי ערי ארצך
והרסתי כל מבצריך׃ ואשיצי קרוי
עממיא מארעך ואפגר כל כרכיהון
תקיפיא׃ והכרתי כשפים מידך ומעוננים
לא יהיו לך׃ ואשיצי חרשין מבינך
ומעננין לא יהון לך׃ והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד
למעשה ידיך׃ ואשיצי צלמי עממיא
וקמתהון מבינך ולא תשתעבד עוד
לעובדי ידך׃ ונתשתי אשיריך מקרבך
והשמדתי עריך׃ ואעקר שתלי עממיא
מבינך ואשיצי בעלי דבבך׃ ועשיתי
באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא
שמעו׃ ואעביד ברגז ובחמא פורענות
דין מן עממיא דלא קבילו אולפן אוריתא׃
שמעו נא את אשר יהוה
אמר קום ריב את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך׃ שמעו כען ית דיי
אמר קום דין עם טוריא וישמען רמתא
קלך׃ שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים
מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו
ועם ישראל יתוכח׃ שמעו טוריא
ית דינא דיי ועקריא יסודי ארעא
ארי דינא קדם יי עם עמיה ועם בית

סימן אל מעננים ועננים כפלשתים בני עננה חס׳ ׃ אלון מעוננים ומעוננים לא יהיון מל׳ ׃ עריך ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה והשמדתי׃

ישראל עביד תוכחא׃ עמי מה
עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי׃ עמי
מא טבא אמרית למעבד לך ולא
עבדית או מא מרועא קשיא אסגיתי
עלך אסהיד קדמי׃ כי העלתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח
לפניך את משה אהרן ומרים׃ ארי
אסיקתך מארעא דמצרים ומבית
עבדותא פרקתך ושלחית קדמך
תלתה נביי משה לאלפא מסרת דינין
אהרן לכפרא על עמא ומרים לאוראה
לנשיא׃ עמי זכר נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן
בעור מן השטים עד הגלגל למען
דעת צדקות יהוה׃ עמי אידכר כען מא
מלך בלק מלכא דמואב ומא אתיב
יתיה בלעם בר בעור הלא גבורן
אתעבידא לכון ממישר שטין עד
בית גלגלא בדיל למידע זכותא דיי׳׃
במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום
האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃
במא אפלח קדם יי׳ אשתעבד לאלהא
דשכינתיה בשמי מרומא האפלח
קדמוהי בעלוון בעגלין בני שנא׃

הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי
בטני חטאת נפשי׃ היתרעי יי׳ באלפי
דכרין ברבות נחלין דמשח האתין
ברי בוכרי חלף חובי חיבוב מעי
חלף חטאי נפשי׃ הגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם
עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך׃ אתחוה לך אנשא מא
טב ומא יי׳ תבע מינך אלהין למעבד
דין דקשוט ולמרחם גמילות חסדא
והוי צניע להלכא בדחלתא דאלהך׃
קול יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה׃
קל נבייא דיי׳ על קרתא מכלין ומלפיא
דחלין לשמך שמעו מלכא ושלטונא
ושאר עמא דארעא׃ עוד האש בית
רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה׃
עוד האית ביה רשיעא אוצרין דרשע
ומכילין דשקר מיתין לוט׃ האזכה
במאזני רשע ובכיס אבני מרמה׃
היזכון במוזנון דרשע ובכיס דביה
מתקלין רברבין וזעירין׃ אשר
עשיריה מלאו חמס וישביה דברו

צדקות ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ... ואשפטה שם יתנו ב׳ בו תנני חס׳ למען דעת ... יעדה ג׳ וסימנ׳ אשר לא יעדה ... אשקלון

שקר ולשונם רמיה בפיהם׃ דעתידהא
מלין אוצריהון חטוף ויתבהא ממללין
שקר ולישנהון נכלין בפומהון׃ וגם
אני החליתי הכותך השמם על חטאתך׃
ואף אנא אתיתי עלך מרע ומחא
אצרינך על חוביך׃ אתה תאכל ולא
תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא
תפליט ואשר תפלט לחרב אתן׃ את
תיכול ולא תסבע ויהי לך למרע במעך
ותדביק ולא תשיזיב ודתשיזיב לחרבא
אמסר׃ אתה תזרע ולא תקצור אתה
תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא
תשתה יין׃ את תזרע ולא תחצור את
תדריך זיתין ולא תשוף משח ותעצר
ענבין ולא תשתי חמר׃ וישתמר חקות
עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במועצותם למען תתי אתך לשמה
וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו׃
על דנטרתון גזירת בית עמרי ועבדתון
עובדי בית אחאב והליכתון בנמוסיהון
בדיל למימסר יתך לצדו ויתבהא
לאשתממו וחסודי עמי תקבלון׃
אללי לי כי הייתי כאספי
קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול

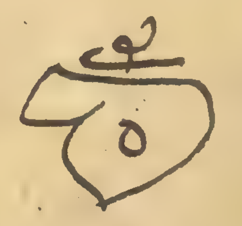
בכורה אותה נפשי׃ אמר נביא ווי ליא ארי
הויתי כמסף טבא בעידן דאבדין
חסידיא מן ארעא הא כסייפי קיטא
בעוללין בתר קטף לית גבר דליה עובדין
טבין לטבא אחמידת נפשי׃ אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו יצודו חרם׃ אבדו
חסידיא מן ארעא ודקשיט באנשא
לית כולהון למשפך דם זכי כמנין
גבר ית אחוהי מסרין לגמירא׃ על הרע
כפים להיטיב השר שואל והשפט
בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא
ויעבתוה׃ מבאשין בידיהון ולא מוטבין
שלטונא שאיל ודינא אמר עביד לי
דאשלים לך ורבא ממליל תחמודי
נפשיה ווי עליהון על דקלקלוהא׃ טובם
כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך
פקודתך באה עתה תהיה מבוכתם׃
טבא דאית בהון קשי למיפק מן ידיה
כד מן חדקא ודקשיט בהון מסיוגת
סיג ביש יום סבורך לטב עידן סעורך
בשתך מטת כען יהי ערבולהון׃ אל
תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי פיך׃ לא תהימנון ברחים

לא אזכור חטאתיך כת השמם חטאתך כת ושב׳ חטאותיך מל׳ ה׳ וכל מעשה ג׳ וסימנ׳ עזים וישתמר תקפו וגבורתו תדרך ה׳
וחס וסימנ׳ כל המקום כל מקום ישחל במו וכימו אתה תדרך זית

ולא תתרחצון בקריב מא ית קימך
טר מילי פומך׃ כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי
ביתו׃ ארי בעדנא ההוא ברא מנביל
אבא ברתא נציא עם אימה כלתא
מקלא לחמתה סנאוהי דגברא אנשי
ביתיה׃ ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי
ישעי ישמעני אלהי׃ ואנא במימרא
דיי אבוע ארוץ לאלהא עביד פורקני
יקביל צלותי אלהי׃ אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי׃ לא תחדין רומי בעלת דבבתי לי
דנפלית אקום ארי יתיבית כיד בקבלא
יי ינהר עלי׃ זעף יהוה אשא
כי [illegible] לו עד אשר יריב ריבי
ועשה משפטי יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ אמרת ירושלם לוט מן קיי
קבילית ארי חבית קדמוהי עד דידין
דיני ויתפרע עולבני יפקינני לנהור
אחזי בזכותיה׃ ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות׃ ותחזי רומי בעלת דבבתי
ותחפינה בהתא דהות אמרא לי אן

דאתפריקת במימרא דיי אלהיך עינך
יחזיין במפלתה כען תהי לדיש כטין
שוקין׃ יום לבנות גדריך יום ההוא
ירחק חק׃ בעדנא ההוא יתבנין כנשתא
דישראל בעדנא ההוא יבטלן גזירת
עממיא׃ יום הוא ועדיך יבוא למני
אשור ועדי מצור ולמני מצור ועד
נהר וים מים והר ההר׃ בעדנא ההוא
יתכנשון גלותא דמן אתור וקרוי תקפא
ודמן חורמיני רבתא וקרוי צירא ועד
פרת ויממא מערבאה וטורא טורא׃ והיתה
הארץ לשממה על ישביה מפרי
מעלליהם׃ ותהי ארעא לצדו על יתבהא
מפירי עובדיהון׃ רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך
כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם׃
פרנס עמך במימרך שבטא דאחסנתך
בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ישרון
בלחודיהון דהוו צדין לחורשא יתיתבון
בכרמלא יתפרנסון בארע מתנן וגלעד
כיומי עלמא׃ כימי צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות׃ כיום מפקכון מארעא
דמצרים אחזינון פרישן׃ יראו גוים
ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה

לבדד ג׳ וסימנ׳ הן עם לבדד ישכון שכני לבדד בשלום יחדו ... שכני ד׳ וסימנ׳ ורצון שכני סנה שכני בחגוי סלע

אזניהם תחרשנה׃ יחזון עממיא
ויבהתון מכל גיברותהון ישוון ידהון
על פומהון אודניהון יתחרשן׃ ילחכו ב׳ עלה
עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם ב׳
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך׃ קולה ב׳ חס
ישתטחון על אפיהון על ארעא כחויא
זחלי עפרא יזועון מבירניתהון ומן
קדם יי אלהנא יתברון וידחלון מן קדמך׃
מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא׃ לית בר מנך את
הוא אלהא שביק לעויין ומעבר על
חובין לשארא דאחסנתיה לא מוריך
לעלמין רוגזיה ארי רעי לאיטבא הוא׃
ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך חס
במצלות ים כל חטאתם׃ יתוב מימריה ג ג
לרחמא עלנא יכבוש על חובנא
ברחמתיה וירמי לעומקי ימא כל
חטאי ישראל׃ תתן אמת ליעקב

חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם׃ תתין קושטי יעקב לבנוהי
כמא דקיימתא ליה בבית אל טבות
אברהם לזרעיה בתרוהי כמא דקיימתא
ליה בין בתריא תדכר לנא עקידות

יצחק דאתעקד על מדבחא קדמך תדכר
עמנא טבון דקיימתא לאבהתנא מיומי קדם׃
קה פ״ס

וחס משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי׃
מטל כס דלוט לאשקאה ית נינוה
מלקדמין אתנבי עלה יונה בר אמתי
נביא דמגת חפר ותבת מחובהא וכד
דאוסיפת למחטי תב ואתנבי עלה
נחום דמבית קושי כמא דכתיב בספרא
הדין׃ אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה
מל ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר
הוא לאיביו׃ אלה דיין ופורען יי מתפרע
יי וסגי חילא קדמוהי עתיד יי לאתפרעא
מסנאי עמיה וברגז חסין מבעלי דבבוהי׃
יה יהוה ארך אפים וגדל כח ונקה לא ינקה
יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק
רגליו׃ יי מרחיק רגז וסגי חילא קדמוהי
וסלח לדתיבין לאוריתיה ולדלא תיבין
לא מזכי יי בעלעול וברוח מדבר
ועננא אמיטתא כיבש קדמוהי׃ גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל
בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל׃ דנזיף

חטאותם ג וסימנהון תספו קרא בגרון ותשליך במצולות ים וכל יזכור ויפקד ופרשת אחרי מות כולה ס״ה ילחכו ב וס׳ עפרה ילחכו

בימא ומיביש ליה וכל נהרותא מחריב
צדי מתנן וכרמלא ואילני לבנן נתרו׃
הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו
ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי
בה׃ טוריא זעו מן קדמוהי ורמתא
אתפרקא וחרובת ארעא מן קדמוהי
ותבל וכל דיתבין בה׃ לפני זעמו מי
יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה
כאש והצרים נתצו ממנו׃ אם לדאתגלי
ברחמתא למיתן אוריתא לעמיה כד
זעלמא מן קדמוהי בכין כד יתגלי
ברגז לאתפרעא מסנאי עמיה קדם
פורענותיה מן יקום ומן יסובר באנשות
רוגזיה חמתיה כאישתא ממסי וטנריא
אתפרקו מן קדמוהי׃ טוב יהוה למעוז
ביום צרה וידע חוסי בו׃ טב יי לישראל
לאסתמכא עלוהי בעידן עקא וגלי
קדמוהי דרחיצין על מימריה׃
ובשטף עבר כלה יעשה מקומה
ואיביו ירדף חשך׃ וברגז חסין ובחמא
תקיפא גמירא יעביד עם עממיא
דקמו ואחריבו לגמירא ית בית מקדשא
ובעלי דבבוהי ימסר לגיהנם׃ מה
תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה לא

לא תקום פעמים צרה׃ עממיא דבזו
ית ישראל מא אתון חשיבין קדם יי
גמירא הוא עתיד לאתפרעא מנכון
לא תתקיים עליכון כבית ישראל תרתין
זמנין רוח בתר עקא׃ כי עד סירים סבכים
וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא׃
ארי שלטוני עממיא דבזו ית ישראל
וכמא דטען בחמרא אטעיאונון שיצאונון
כמא דמשיציא אישתא קשא יבשא
סגי׃ ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ
בליעל׃ מניך נינוה נפק מלכא דחשיב
על עמיה דיי בישא מליך מליך
דרשע׃ כה אמר יהוה אם
שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר ועניתך
לא אענך עוד׃ כדנן אמר יי אם יהון
שלמין בעיצא וסגיאין באתמניותא
עממיא דמתכנשין לאעקא ליך ירושלם
יגוזון ית דגלת ויעברון ית פרת ויתון
לענותיך ודשעבדתיך ולא אשעבדנך
עוד׃ ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרותיך אנתק׃ וכען אתבר ניר
עממיא מצוריכון והנקיכון אפסיק׃
וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך
עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה

יעמוד ג מל וסימנ׳ לפני זעמו ויברח כבעל רוח והעלה · חזק ד׳ וסימנ׳ אתו חזק ולבלתי חזק חזק מתנים ועתה חזק את

אשים קברך כי קלות׃ ויפקיד על׳ יי׳
ית מלכא דאתור ולא יהי דוכרן משמך
עוד מבית טעותך אשיצי צילם
ומתכא תמן אשוי קברך ארי קלילא
דא קדמי׃ הנה על ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום חגי
יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף
עוד לעבר בך בליעל כלה נכרת׃ הא
הא על טורי ארעא דישראל רגלי
מבסר משמע שלמא חגי יהודה חגך
שלימי נדרך ארי לא יוספון עוד
דיעברון ביך רשיען כולהון אשתיצאו׃
עלה מפיץ על פניך נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמץ כח מאד׃ דהוו
סלקין ומתכדרין על ארעיך צירין
עלך בציר מקימין סכואין על
אורחתיך תקיפי קרב חסיני חילא׃
כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו׃ ארי אתיב יי׳ תוקפיה דיעקב
רבותיה לישראל ארי בזונון בזוזין וקרוו
תושבחתהון חבילו׃ מגן גבריהו מאדם
אנשי חיל מתלעים באש פלדות
הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו׃

תריסי גיבריהון מסמקין גברי עבדי
קרבא לבישין זהוריתא באישתא
פיילי רתיכיהון זמינין ליום קשוטהון
ורבני משריתהון מסרבלין בצבענין׃
בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפידים כברקים
ירוצצו׃ בשוקיא משתגשין רתיכיא
קל נקוש זיניהון משתמע ברחובי
קריא חזויהון כבעורין כברקין טרדין׃
יזכר אדיריו יכשלו בהליכותם ימהרו
חומתה והכן הסכך׃ ימנון רישי משריתהון
יתקלון במהלכהון ייחון יכבשון שורא
ויבנון מגדליא׃ שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג׃ גשרי נהרותא אתפתחא
ומלכא בהיכליה זע׃ והצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים
מתפפת על לבבהן׃ ומלכתא יתבת
ציבא בגליא נפקת ואמהתהא
מידברן אזלן בתהא מנהמן כקל
יונין מטרפן על לביהון׃ ונינוה כברכת
מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה׃ ונינוה כבית כנישת
מיא מיומי קדם היא ואינון ערקין
קומו קומו ולית דמתפני למקם׃ בזו

מראיהן ג׳ בליש׳ וסימנ׳ ותבאנה אל קרבנה ומראיהן שפל וזה מראיהן כלפידים ... והוכן ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסי׳ בחסד והנחה הסכך חס׳

כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד
מכל כלי חמדה׃ בוזו כספא בוזו דהבא
ולית סוף לאוצריא ספו כל מני חמדתא׃
בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק
ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם
קבצו פארור׃ ביזא וביזא ומתבזזא
ופתח תרעא לסנאה ולב מסי וניקוש
רכובין וזיוע חרצין ואפי כולהון
אתחפיאו אכרום אוכמין כקדרא׃
איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים
אשר הלך אריה לביא שם גור אריה
ואין מחריד׃ אן מדורי מלכיא ובית
משרי שלטוניא אתר דהוו אזלין
מלכיא תמן בניהון שבקין הא לא הוא
דישרי על צידיה לרוחצן ולית דמניד׃
אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו
וימלא טרף חוריו ומענתיו טרפה׃
מלכיא מיתן חטוף לנשיהון וביזא
לבניהון ומלן אוצריהון חטוף וביזתהון
ביזא׃ הנני אליך נאם יהוה צבאות
והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל
חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאככה׃ האנא שלח רוגזי
עלך אמר יי צבאות ואדליק באשתא

רתיכך ושלטונך תקטיל בחרבא
ואשיצי מארעא סחורתיך ולא ישתמע
עוד קל אזגדך׃ הוי עיר דמים
כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף׃
יי קרתא אשדי דם זכי כולה כדבין
ביזא מליא לא פסיק קטול׃ קול שוט
וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה
מרקדה׃ קל ניקוש מחא וקל זיוע
גלגלין וסוסון מפנכין ורתכין מקפצן׃
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית
ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה
יכשלו בגויתם׃ פרש מסיק להוב
וצלהוב סיפין וצחצוח מורנין וסגי
קטילין והמון פגרין ולית סוף לקטיליא
יתקלון בקטיליהון׃ מרוב זנוני זונה
טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃ מסגיאת
אתרגושת קרתא דהיא כטעיתא נפקת
ברא שפירת ריו ידעא חרשין מסלא
עממיא בטעותה ומלכותא בחרשהא׃
הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי
שוליך על פניך והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך׃ האנא שלח רוגזי
עלך אמר יי צבאות ואגלי בהתת חובך

ראיתי ומראיך ויראו ג מל בליש וסימנ׳ והראיתי גוים מערך ומראיך נאוה ויראו לפניך מראיבן ... וכפיריך ל ומל וכו׳

על אפך ואחזי עממיא בהתתיך
ומלכותא קלניך׃ והשלכתי עליך
שקוצים ונבלתיך ושמתיך כראי׃
וארמי עלך שקוצין ואנבלינך
ואשוינך מבעא לעיני כל חזך׃
והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה
נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים
לך׃ ויהי כל דיחזינך יתרחק מנך ויימר
אתבזיזת נינוה מן ידוי עלה איכא
אשכח דמנחמין ליך׃ התיטבי מנוא
אמון הישבה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומתה׃ הא את טבא
מאלכסנדריא רבתא דיתבא בני נהרותא
מיא סחור סחור לה דשורה ימא מי
ימא שורה׃ כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולובים היו בעזרתך׃ כוש
סמכותא ומצרים ולית סוף פוטאי
ולובאי הוו בסעדיך׃ גם היא לגולה
הלכה בשבי גם עולליה ירטשו בראש
כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים׃ אף היא לגלותא
תהך בשביא אף עולימהא יטרפון
בריש כל שוקיא ועל יקירהא רמו
עדבין וכל רברבהא ידקרון בשישלן׃

גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי
מעוז מאויב׃ אף את תרמיא לרויא
מסלעמא אף את תבען סעיד מבעיל
דבבא׃ כל מבצריך תאנים עם בכורים
אם ינועו ונפלו על פי אוכל׃ כל כרכך
דמן לתינין בכירין דאם ידעדעונון יתרין
וישתארון בהון צמוקין דבשרין
למיכל׃ הנה עמך נשים בקרבך
לאיביך פתח נפתחו שערי ארצך
אכלה אש בריחיך׃ הא עמיך חלשין
בנשיא בגויך לבעלי דבביך אתפתחא
יתפתחון תרעי ארעיך שיציאת אישתא
תוקפך׃ מי מצור שאבי לך חזקי
מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן׃ מיא בצירא כנושי ליך
תקיפי כרכך אסגא מרוא ושעבידי
בטינא אתקיפי בניניך׃ שם תאכלך
אש תכריתך חרב תאכלך כילק
התכבד כילק התכבדי כארבה׃
לתמן ייתון עלך עממיא דתקיפין
כאישתא ישיציניך קטולי חרבא
יתכנשון עלך משרית עממין דסגיאין
כזחלא יחפינך כקמצא יחסנונך
כגובא׃ הרבית רוכליך מכוכבי השמים

אוכל ד׳ מל׳ וסימנ׳ כי אם הלחם אשר הוא אוכל יחלם הרעב ינועו גם איש שלמי ׃ ואין קצה ה׳ וסימנ׳ ותמלא ארצו
ב׳ בו לגויה לתכונה כוש עצמה

ילק פשט ויעף׃ אסגית תגרך מכוכבי
שמיא כזחלא דשלח ופרח׃ מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב גובי החונים
בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו אים׃ הא טסך מצלהבין
כגובא וטפסרך כזחיל גובי דשרן
בכותליא ביום קריר דכד שמשא דנחא
עליהון מתכדרין ולא אתידע אתרהון
עדקין׃ נמו רעיך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין
מקבץ׃ איתכרו גיברך מלכא דאתור
גלו עם משריתך אתבדרו עמך על
טוריא ולית דמכניש׃ אין כהה לשברך
נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו
כף עליך כי על מי לא עברה רעתך
תמיד׃ לית דכאיב על תברך ממרעא
מחתך כל שמעי שמעתך
טפחו ידיהון עלך חדיאו ארי על
מן לא עדת מחת בשתך תדירא׃

מ״ז פ״ס

המשא אשר חזה חבקוק הנביא׃
נבואתא דאתנבי חבקוק נביא׃ עד

אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק ד
אליך חמס ולא תושיע׃ עד אימתי
יי אנא מצלי הלא גלא קדמך קבילנא
קדמך על חטופין הלא יוכלא קדמך
למפרק׃ למה תראני און ועמל תביט יג
ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא׃ ב//
למא אנא חזי אנוסין ומסתכל בעבדי
ליאות שקר ובזוזין וחטופין לקבלי
דבתחרותא ובזידנותא מתגברין׃ על
כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט ב מפיכם
כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא
משפט מעקל׃ על כין פגת אוריתא
ולא נפיק לאפרש דינא ארי רשיעיא
מסלעמין לצדיקיא על כין לא נפיק
דינא כיון׃ ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו
כי יספר׃ חזו בעממיא ואסתכלו ואתמהו
שהו ארי עובדא אתעביד ביומיכון ולא
תהימנון ארי ישתעון לכון׃ כי הנני
מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר
ההלך למרחבי ארץ לרשת משכנות
לא לו׃ ארי הא אנא מקים ית כסדאי
עמא מוחיא וקלילא דאזיל לפתאי
ארעא לאחסנא קרוין דלא דיליה׃

ולא תשמע ד׳ וסימנ׳ לא תאבה לו ואם יפנה לבבך לשונו עד אנה יי שועתי ולא יצא ב׳ וסימנ׳ ולא יצא לנצח משפט

אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו
יצא אימתן ודחילין אנון מנה דיניה
וגזירתיה נפקין וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכל
וקלילין מנמוריא סוסוותיה וחריפין
מדיבי רמשא וירדון פרשוהי ופרשוהי
מרחיק ייתון משתוין כנשרא דטאיס
למיכל כלה לחמס יבוא מגמת פניהם
קדימה ויאסף כחול שבי כולהון לחטוף
אתן מקבל אפיהון דמן כרוח קדומא
וכנש כחלא שביא והוא במלכים
יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל
מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה
והוא על מלכיא מתלעב ועל שלטוניא
מחאיך ליה הוא לכל כרך תקיף מעיק
וצבר מליתא וכביש ליה אז חלף
רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו בכין
על דראימת רוחיה עלוהי עדא
ממלכותיה וחב על דאסגי יקרא
לטעותיה הלוא אתה מקדם יהוה
אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט
שמתו וצור להוכיח יסדתו הלא את
יי ברית עלמא מבראשית את הוא

דיין קשוט על כל בריתך קדיש בעבדי
הימנותא מימרך קיים לעלמין יי למעבד
דינא בריתהי ודתקיף לאתפרעא אתקנתני
טהור עינים מראות רע והביט אל עמל
לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש
בבלע רשע צדיק ממנו בריר ממך
מלמחזי בעבדי ביש ומלאסתכלא
בעבדי ליאות שקר הלא גלא קדמך
למא אנא מסתכל באנוסין ואת יהיב
ארכא לרשיעיא ומסלעמין לדטבין
מנהון ותעשה אדם כדגי הים כרמש
לא מושל בו ועברת אנשא כנוני ימא
כרחשא דלית שלטן עלוהי כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל כולהון דמן לציודא
דאחיד נונא בחכתא וכניש ליה בחרמיה
ורמי ליה במצדתיה על כין חדי ודאיץ
על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו
כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה
על כין מדבח לזיניה ומסיק בוסמין
לסימוותיה ארי בהון טב מיכליה
ושירוותיה מטעמא העל כן יריק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול העל
אלין ישלח משריתיה בתדירא לאסטא

עממין לא בחיס׃ על משמרתי
אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי׃ אמר נביא על מטרתי אנא
קאים עתיד משמיש על מצדרתי
מסכינא למחזי מא יתמלל עמי ומא
איתתב על כבעותי׃ ויענני יהוה ויאמר
כתוב חזון ובאר על הלחות למען
ירוץ קורא בו׃ ואיתכתיב מן קשט ואמר
כתיבא נבואתא ומפרשא על ספרא
דאוריתא בדיל דיהי למחכם מן דקרי
ביה׃ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא
לא יאחר׃ ארי עתידא נבואתא לזמן
ומתקן קצא ולא יבטל אם יהי ארכא
לפתגמא סכרו ליה ארי בזמניה ייתי
ולא יתעכב׃ הנה עפלה לא ישרה נפשו
בו וצדיק באמונתו יחיה׃ הא רשיעיא
בלבהון אמרין לית כל אלין וצדיקיא
על קושטהון יתקיימון׃
ואף כי היין בגד גבר יהיר ולא
ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא
כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל העמים׃ ואף

הא כטעי בחמר גבר יהיר ברשע ולא
יתקיים דאפתי כשאול נפשיה והוא
כמותא לא סבע וכניש לותיה כל
עממיא וקריב לותיה כל מלכותא׃
הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכביד עליו עבטיט׃ הלא
אלין כולהון עלוהי מתלא יטלון ושועי
חודין יימרון ליה ווי ימרי דמסגי נכסין
דלא דיליה עד אימתי את מתקיף
עלך תקוף חובין׃ הלא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות
למו׃ הלא כתכיף יקומון אנסך ויתגלי
מזעזעך ותהי לעדי להון׃ כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי
בה׃ ארי את בזתא עממין סגיאין יבזונך
כל שאר שבטיא מדמי אנשא וחטוף
ארעא דישראל קרתא ירושלם וכל דדיירין
בה׃ הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל מכף רע׃
דאנים ממון דרשע לביתיה לשואה
במרומא מדוריה לאשתיזבא מיד
בישי׃ יעצת בשת לביתך קצות עמים

כשאול ג׳ וסימנ׳ אשר הרחיב קשה כשאול נבלעם כשאול חיים ... וחוטא ג׳ בליש׳ וסימנ׳ הוי בוי וחוטא נפשך חוטא נפשו

רבים וחוטא נפשך: מללתא כהתא
לביתך בזתא עממין סגיאין ועל
נפשך חטיתא: כי אבן מקיר תזעק
וכפיס מעץ יעננה: ארי אבנא
מכותלא צוחא על דאניס לה ושיפא
מגו מרישא עני לה: הוי בנה
עיר בדמים וכונן קריה בעולה: ויי דבני
קרתא בדם אשיד ומשכליל קרוא
בנכלין: הלא הנה מאת יהוה צבאות
ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי
ריק יעפו: הא מחן תקיפן וחסינן
אתין מן קדם יי צבאות ולאות
עממיא תסיף אישתא ומלכותא
דריקנו ישתלהיין: כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים: ארי תתמלי ארעא למידע ית
דחלתא דיי כמיא דלימא חפן:
הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען הביט על
מעוריהם: ויי דמשקי חבריה וזליף
בחמא בדיל דישתי ויתדוי ויתגלי
קלניה: שבעת קלון מכבוד שתה
גם אתה והערל תסב עליך כוס ימין
יהוה וקיקלון על כבודך: סבעתא

קלנא מיקרא אשתא אף את ואתערטל
יסתחר עלך כס דלוט מן קדם יי ויתי
קלנא על יקרך: כי חמס לבנון יכסך
ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס
ארץ קריה וכל ישבי בה: ארי חטוף
בית מקדשא יחפינך ובזת עמיה
יתברינך מדמי אנשא וחטוף ארעא
דישראל קרתא ירושלם וכל דיתבין
בה: מה הועיל פסל כי פסלו
יצרו מסכה ומרה שקר כי בטח
יצר יצרו עליו לעשות אלילים
אלמים: מא אהני צלמא ארי אתביה
עבדיה מתכא ודחלת שקר ארי
אתרחיץ ליבא דעבדיה עלוהי למעבד
טעון דלית בהון צרוך: הוי
אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם
הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח אין בקרבו: דאמר לצלים
אעא קום ולדחלת אבנא אתערי
היא שתקא ורמיא הוא מכלי הא
הוא מחפי ליה דהב וכסף וכל רוח
לית במעוהי: ויהוה
בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ:
ויי אתרעי לאשראה שכינתיה

ג' בליש' ב' מל' וחד חס
חס
ד'
ג' בליש' ומל' כי ירא אל עמל למען הביט
ב' חס' עמל
ג' לעץ אל תזנח לפקד כל הגוים

משקה ד' וסימנה' חטאו מספח וכל כלי וחברון וחד ממשקה ישראל — וחוטא ג' בליש' ב' מל' וחד חס' וסי' הוי גוי נפשך נפשו קדמ' חס

בהיכלא דקודשיה יסופון מן קדמוהי
כל דחלת ארעא׃ תפלה
לחבקוק הנביא על שגינות׃ צלותא
דצלי חבקוק נביא כד אתגלי ליה על
ארכא דיהב לרשיעיא דאם יתובון
לאוריתא בלבב שלים ישתביק להון
ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי הא
כשלותא׃ יהוה שמעתי שמעך
יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו
בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור׃
יי שמעית שימע גבורתך דחלית יי
דברבין עובדך דאתיהיב ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך ולא
תבו ואינון מרגזין קדמך כגו שניא
דיהבת להון חייא בכין את עתיד להודעא
גבורתך בגו שניא דאמרתא לחדתא
עלמא לאתפרעא מן רשיעיא דעברו
על מימרך וצדיקיא עבדי רעותך
בגו רוגזך רחמין תדכר׃ אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃
במיתן אוריתא לעמיה הא מדרומא
אתגלי וקדישא מטורא דפארן בגבורת
עלמין אתחפיאו שמיא זיו יקריה

ואמרי תושבחתיה מליא ארעא׃ ונגה
כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון
עזה׃ וזיהור יקריה כזיהור בראשית
אתגלי וזיקוקין ממרכבת יקריה נפקין
תמן גלא ית שכינתיה דהות מטמרא
מבני אנשא בתקוף רומא׃ לפניו ילך
דבר ויצא רשף לרגליו׃ מן קדמוהי
משתלח מלאך מותא ונפיק בשלהובית
אישתא ממימריה׃ עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד
שחו גבעות עולם הליכות עולם לו׃
אתגלי ואזיע ארעא ואיתי מבולא על
עם דרא דעברו על מימריה ואף
בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון
בין בלבילנון לעממיא ואתפרקו
טוריא דמלקדמין מבא רמתא דמן
עלמא גבורת עלמא דיליה׃ תחת און
ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין׃ כד פלחו בית ישראל לטעותא
מסרתינון ביד כושן חייבא וכד תבו
למעבד אוריתא עבדית להון נסין
וגבורן פרקתנון מיד מדינאי על יד
גדעון בר יואש׃ הבנהרים חרה יהוה
אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי

לרגליו ד וסימנ׳ ותגע לרגלין ממעל לרגלין וישא רשף והפיצוהו… גבעות ד וסימנ׳ עולם אלי שבא ביתה… עזה

תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה׃
האעל מלכין ומשריתהון דסגיאין
כמי נהרא הוה רגז מן קדמך יי ועל
מלכיא הוה רוגזך וכימא הורעתא
להון פורענות גבורתך ארי אתגליתא
על מרכבת יקרך שכינתך לעמך
תקוף ופורקן׃ עריה תעור קשתך
שבעות מטות אמר סלה נהרות
תבקע ארץ׃ אתגלאה אתגליתא
בגבורתך בדיל קימך דעם שבטיא
מימרך קיים לעלמין להון בזעתא
טנרין תקיפין נפקון נהרין שטפין
ארעא׃ ראוך יחילו הרים זרם מים
עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא׃
באתגליותך על טורא דסיני חזו יקרך
זעו טוריא ענני מטרא עדו ארים
תהומא קליה חילי מרומא תמהו
וקמו׃ שמש ירח עמד זבלה לאור
חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ אף
במעבדך נסין ליהושע במישר
גבעון שמשא וסיהרא קמו במדוריהון
עמך במימרך אתגברו בתקוף
נצחן גבורתך׃ בזעם תצעד ארץ
באף תדוש גוים׃ באיתיותך לוט

על סנאי עמך באתגליותך למתבר
רשיעי ארעא ברגזך קטלת עממיא׃
יצאת לישע עמך לישע את משיחך
מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה׃ אתגליתא למפרק
ית עמך למפרק ית משיחך שיציתא
מן קדמיהון מלכיא ושלטוניא
מבתיהון תריכת חייביא תברת חיליהון
רגלי עמך על צורי סנאיהון מימרך
קיים לעלמין׃ נקבת במטיו
ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכול עני במסתר׃ בזעתא ימא
בחוטריה דמשה וגיברי רישי משרית
פרעה דחשיבו מחשבן על עמך
דברתנון ברוח עלעולין טבעתנון
בימא דסוף על דרחקו ושעבידו ית
עמך ויהבו עיצא בסתרא לאובידיהון
דרכת בים סוסיך חמר מים רבים׃
אתגליתא על ימא במרכבת יקרך
בגור מיין סגיאין׃ שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב
בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו׃ אמרת
בכל שמעית וזעו מלכי מן קדסריא

יסערו ב׳ וסימנ׳ ומלכיהם כת׳ ש להפיצני כת׳ סמך ... צללו ג׳ וסימנ׳ במים אדירים צללו שפתי שערי ירושלם סי׳ אעיל

ראידדנו מצראי לקל מליא אליך
צללו שפתי אחר זיעא לחכימי ובאתר
דשרינא זעית דשבקני ליום עקא
לעדן אסקא גלות עמיה מני יתברינני
כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה זית ושדמות לא עשה
אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר
ברפתים׃ ארי מלכות בבל לא תתקיים
ולא תעביד שולטן על ישראל יתקטלון
מלכי מדי וגיברי יון לא יצלחון ישתיצון
רומאי ולא יגבון קיסומא מירושלם׃
ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי
ישעי׃ בכין על ניסא ופורקנא דתעביד
למשיחך ולשארא דעמך דישתארון
יודון למימר אמר נביא ואנא במימרא
דייי אבוע אדוץ לאלהא עביד
פורקני׃ יהוה אדני חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי ידרכני למנצח
בנגינותי׃ אלהים ייי דסעיד לי בחילא
ומשוי רגלי קלילין כאילתא ועל
בית תוקפי יקימנני לדדיליה נצחנין
וגבורן קדמוהי אנא מנגין בתושבחתי׃

נו פס

דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי
בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה׃ פתגם
נבואה מן קדם ייי דהוה עם צפניה בר
כושי בר גדליה בר אמריה בר חזקיה
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה׃ אסף אסף כל מעל פני
האדמה נאם יהוה׃ שיצאה אשיצי
כולא מעל אפי ארעא אמר ייי׃ אסף
אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את הרשעים והכרתי
את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה׃
אסיף אנשא ובעירא אסיף עופא
דשמיא ונוני ימא על דאסגיאת תקלת
רשיעיא ואשיצי ית אנשא מעל אפי
ארעא אמר ייי׃ ונטיתי ידי על יהודה
ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום
הזה את שאר הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים׃ ואארים מחת גבורתי על
אנש יהודה ועל כל יתבי ירושלם
ואשיצי מן אתרא הדין ית שאר בעלא
ית שום פלחיהון עם כומריהון׃ ואת
המשתחוים על הגגות לצבא השמים

ייי אדני ה וסימנ׳ חילי עז ישועתי עשה אתי אליך אל למושעות ״ הכמרים ב וסימנ׳ והשבית את שם הכמרים

ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה
והנשבעים במלכם: וית דסגדין על
איגריא לחילי שמיא וית דסגדין
ודמקיימין בשמא דיי׳ תייבין בשום
פתכריהון: ואת הנסגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו:
וית דאסתחרו לאתרא מבתר פולחנא
דיי׳ ולא תבעו ית דחלתא דיי׳ ולא בעו
מן קדמוהי: הס מפני אדני יהוה כי
קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח
הקדיש קראיו: ספו כל רשיעיא מן
קדם יי׳ אלהים ארי קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי׳ ארי אתקין יי׳ קטול
ערעמזמנוהי: והיה ביום
זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי: ויהי ביום קטולא דעתיד למיתי
מן קדם יי׳ ואסער על רברביא ועל
בני מלכא ועל כל דמתרגשין למפלח
לטעותא: ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא הממלאים בית
אדניהם חמס ומרמה: ואסער על
כל דמהלכין בנמוסי פלשתאי בעדנא
ההוא דמלן בית רבונהון חטוף ונכלין:

והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה
משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר
גדול מהגבעות: ויהי בעדנא ההוא
אמר יי׳ קל צוחתא מתרע נוניא ויללא
מן עופלא ותברא רבא מן גבעתא:
הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטילי כסף: אילילו
דיתבין בנחלון דקדרון ארי איתבר כל
עמא דדמן עובדיהון לעובדי עמא
דארעא דכנען אשתיציאו כל עתירי
נכסיא: והיה בעת ההיא
אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי
על האנשים הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא
ירע: ויהי בעדנא ההוא אפקיד ית
בלושין ויבלשון ית יתבי ירושלם
כמא דבלשין בנברשתא ואסער
על גבריא דשלן שליוא על נכסיהון
דאמרין בליבהון לא רעוא קדם יי׳
לאטבא ואף לא לאבאשא: והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים
ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו
את יינם: ויהון בתיהון לעדי ובירניתהון
לביזא ויבנון בתין ולא יתבון ויצבון

על האנשים ה׳ וסימנ׳ תכבד העבדה על האנשים רב שקה וחברו הקפאים על שמריהם וילכו ויגידו לדויד ... נטיל

כרמין ולא ישתון ית חמרהון׃ קרוב
יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד
קול יום יהוה מר צרח שם גבור׃ קריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי רבא
קריב ומוחי לחדא קל יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי דביה מרר וצוח
תמן גיבריא מתקטלין׃ יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום
שאה ומשואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל׃ יום תעבור יומא ההוא
יום עקא ועיק יום רגוש ואתרגושא
יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא׃
יום שופר ותרועה על הערים הבצרות
ועל הפנות הגבהות׃ יום שופרין יבבא
על קרויא כריכתא ועל רמתא מנטלתא׃
והצרתי לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר
ולחמם כגללים׃ ואעיק לבני אנשא
ויהכון כסמן ארי קדם יי חבו וישתפיך
דמהון כעפרא ונבילתהון כסחותא׃
גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל
כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה
את כל ישבי הארץ׃ אף כספהון אף

דהבהון לא יכול לשיזבותהון ביום
רוגזא דיי ובאישת פורענותיה יסופון
כל רשיעי ארעא ארי גמירא ברם
שיצאה יעביד עם כל יתבי ארעא׃
התקוששו וקושו הגוי לא
נכסף׃ אתכנשו ואיתו ואתקרבו עם
דרא דלא חמיד למתב לאוריתא׃
בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אף יהוה׃ עד לא
תפוק עליכון גזירת בית דינא ותהון
דמן לכמוצא מאידרא דנסבא רוחא
וכטלא דעדי מן קדם יומא עד לא
ייתי עליכון תקוף רוגזא דיי עד לא
ייתי עליכון יום רוגזא דיי׃ בקשו את
יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי
תסתרו ביום אף יהוה׃ תבעו ית דחלתא
דיי כל ענותני ארעא דדיני רעותיה
עבדו תבעו קושטא תבעו ענותנותא
מא אם יתגן עליכון ביום רוגזא דיי׃
כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון
תעקר׃ ארי עזא שביקא תהי ואשקלון

לאדם ז׳ וסימנ׳ מי שם פה לאדם ידעתי יי והיה לבית והיגדותי הן יראת יי כמים הפנים לפנים וכול קהלת במ״ב שלא

לצדרו אשדוד בטיהרא יתרכונה
ועקרון תתעקר׃ הוי ישבי
חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם
כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין
יושב׃ ווי דיתבין בספר ימא עמא
דחייבין לאשתיצאה גזירת פתגמא
דיי׳ עליכון דיתבין בכנען ארע
פלשתאי ואבדינכון מבלי יתיב׃ והיתה
חבל הים נות כרת רעים וגדרת צאן׃
ויהי ספר ימא דירוות בית משרי רעין
וחטרין דען׃ והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם ירעון בבתי
אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם
יהוה אלהיהם ושב שבותם׃ ויהי עדבא
לשארא דבית יהודה עליהון יתפרנסון
בבתי אשקלון ברמשא יבתון ארי
ייעול דוכרנהון לטבא קדם יי׳ אלההון
ויתיב גלותהון׃ שמעתי חרפת מואב
וגדפי בני עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם׃ שמיע קדמי
חסודי מואב ואתרברבות בני עמון
דחסידו ית עמי ואתרברבו על תחומהון׃
לכן חי אני נאם אדני צבאות אלהי
ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני
עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה
מלח ושממה עד עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוי ינחלום׃ בכין קיים אנא
אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל ארי
מואב כסדום תהי ובני עמון כעמורה
משמט מלוחין ומחפורין דמלח וצדו
עד עלמא שארא דעמי יבזונונון
ושאר שבטיא יחסנונון׃ זאת להם
תחת גאונם כי חרפו ויגדילו על עם
יהוה צבאות׃ דא להון חלף אתרברבותהון
ארי חסידו ואתרברבו על עמיה דיי׳
צבאות׃ נורא יהוה עליהם כי רזה את
כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש
ממקומו כל איי הגוים׃ דחילא יי׳ אמר
למפרקהון ארי אמאיך ית כל דחלת
ארעא ויבעון מן קדמוהי גבר מאתריה
כל נגוות עממיא׃ גם אתם כושים חללי
חרבי המה׃ אף אתון כושאי קטילי
חרבי תהון׃ ויט ידו על צפון ויאבד
את אשור וישם את נינוה לשממה
ציה כמדבר׃ וירים מחת גבורתיה
על צפונא ויאביד ית אתוראה וישוי
ית נינוה לצדו אשתממו כמדברא׃
ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם

כמדס ד׳ וסימנ׳ הייגן לעמרה הין ל׳ כלם כי מואב וישתחוו ז׳ רפי וסימנ׳ יעבדוך ב׳ בו לבזה יזכרו גוים יעבדוהו

קאת גם קפוד בכפתריה ילינו קול
ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה
ערה׃ וישרון בגוה עדרין דכל חיות
ברא אף קתין אף קופדין בפיתוח
תרעהא יביתון קל עופא דמנציף
בכוהא חרובו תרעהא וטללהא אסתרו׃
זאת העיר העליזה הישבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך
היתה לשמה מרבץ לחיה כל עבר
עליה ישרק יניע ידו׃ דא קרתא תקיפתא
דיתבא לרחצן דאמרא בליבהא אנא
ולית בר מני עוד איכדין הות לצדו
בית משרי חיות ברא כל דיעבר עלה
יכלי ויניד בידיה׃ הוי מראה
ונגאלה העיר היונה׃ יי דמודיא
ומתפרקא קרתא דמסגיא לארגזא׃
לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה לא קרבה׃ לא
שמעת בקל עבדוהי נביא ולא
קבילת אלפן במימרא דיי לא אתרחיצת
ולפולחנא דאלהיה לא אתקרבת׃ שריה
בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי
ערב לא גרמו לבקר׃ רברבהא בגוה
כאריון נהמין דיינהא כדיבי רמשא

לא מורכין לצפרא׃ נביאיה פחזים
אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו
תורה׃ נביי שקרהון דבגוה באשין
גברין שקרין כהניא מפסין קודשא
חטפין באוריתא׃ יהוה
צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר
בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
ולא ידע עול בשת׃ יי זכאה אמר
לאשראה שכינתיה בגוה לית קדמוהי
למעבד שקר הא כנהור צפרא דאזיל
ותקין כין דינה נפיק לאפרש ולא
מתעכב ולא ידעין עוליא כהתא׃
הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי
חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי
איש מאין יושב׃ שיציתי עממיא
אצדיאה בירניתהון אחריבית שוקיהון
מבלי עדי צדיאה קרויהון מבלי אנש
מבלי יתיב׃ אמרתי אך תיראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו
כל עלילותם׃ אמרית ברם תדחלון מן
קדמי תקבלון אולפן ולא יפסוק מדורהון
מארעה בית שכינתי כל טבוון דאמרית
להון איתי להון ברם אקדימו חבילו כל

משפטו וסימנהון ואיש ואשה ישב איום. בקשו יי צדיק בחיק ... ולא יכרת ד׳ וסימנהון כל בשר עבד שם המת מעונה

עובדיהון לכן חכו לי נאם יהוה
ליום קומי לעד כי משפטי לאסוף
גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ׃ בכין סברו למימרי
אמר יי ליום אתגליותי למדן ארי
דיני לכנשא עממיא לקרבא מלכותא
למשפך עליהון חמתי כל תקוף רוגזי
ארי באישת פורענותי יסופון כל
רשיעי ארעא׃ כי אז אהפך אל עמים
שפה ברורה לקרוא כלם בשם יהוה
לעבדו שכם אחד׃ ארי בכין אשני
על עממיא ממלל חד בחיר לצלאה
כולהון בשמא דיי למפלח קדמוהי
כתף חד׃ מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי׃ מעבר לנהרי
הודו ברחמין יתובון גלות עמי דאתגלאו
ויהון מיתן להון הא כקורבנין׃ ביום
ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר
פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי
גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר
קדשי׃ בעדנא ההוא לא תיבהתין מכל
מכל עובדך בישיא דמרידת במימרי
ארי בכין אגלי מגויך תקיפי תשבחתך

ולא תיספין לאתרברבא עוד בטורא
דקודשי׃ והשארתי בקרבך עם עני
ודל וחסו בשם יהוה׃ ואשאר בגויך
עם ענותן ומקביל עולבן ויתרחצון
בשמא דיי׃ שארית ישראל לא יעשו
עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם
לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין
מחריד׃ שארא דישראל לא יעבדון
שקר ולא ימללון כדבין ולא ישתכח
בפומהון לישן דנכלין ארי אנון יתפרנסון
וישרון ולית דמניד׃ רני בת
ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל
לב בת ירושלם׃ שבחי כנשתא דציון
יבעו ישראל חדא ובועי בכל לב
כנשתא דירושלם׃ הסיר יהוה משפטיך
פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד׃ אגלי יי דייני שקרא
מגויך פלי בעלי דבבך מלכיה דישראל
יי אמר לאשראה שכינתיה בגויך לא
תרחלין מן קדם בישא עוד׃
ביום ההוא יאמר לירושלם אל
ציון אל ירפו ידיך׃ בעדנא ההוא יתאמר
לירושלם לא תרחלין ציון לא יתרשלן
ידך׃ יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע

משאת ה' בל'י' וסימנ' החלה העיזן תרוחה נוג' ויתן משאת לגבהה ל' ולית דכות משפטיך ל' ולית דכות

ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו
יגיל עליך ברנה׃ יי אלהיך אמר לאשראה
שכינתיה בגויך גיבר פריק יחדי עלך
בחדוא יכבוש על חובך ברחמתיה
ירוץ עלך ברוץ׃ נוגי ממועד אספתי
ממך היו משאת עליה חרפה׃ דהוו
מעכבין ביך זמני מועדיך ארחיקית
מגויך וי עליהון על דהוו נטלין זיניהון
לקבליך ומחסדין ליך׃ הנני עשה
את כל מעניך בעת ההיא והושעתי
את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים
לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׃ האנא
עביד גמירא עם כל משעבדך בעדנא
ההוא ואפרוק ית מטלטליא ומבדריא
אקריב ואשוינון לתושבחא ולשום
בכל ארעא בהתתהון׃ בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן
אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר
יהוה׃ בעדנא ההוא אעיל יתכון ובעדנא
ההוא אכניש יתכון ארי אתין יתכון
לשום ולתושבחא בכל עממי ארעא
כד אתיב ית גלותכון לעיניכון אמר יי׃

נג פ״ס

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש
הששי ביום אחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן
שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ בשנת
תרתין לדריוש מלכא בירחא שתיתאה
ביומא חד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי ביד חגי נביא לות זרובבל
בר שאלתיאל רבה דבית יהודה ולות
יהושע בר יהוצדק כהנא רבא למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה
אמרו לא עת בא עת (בית) יהוה להבנות׃
כדנן אמר יי צבאות למימר עמא הדין
אמרו עד כען לא מטא עידן בית
מקדשא דיי לאתבנאה׃

ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי ביד חגי
נביא למימר׃ העת לכם אתם לשבת
בבתיכם ספונים והבית הזה חרב׃ הכדין
כשר לכון דאתון יתבין בבתיא דמטללין
בכיורי ארזיא ובית מקדשא הדין
חרוב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות

ולשם ד׳ וסימנ׳ ילד גם הוא ולתפארת מענך בעת ההיא ולתפארת ס׳ שאלתיאל ג׳ וסימנ׳ בשנת אחחך וכולה

שימו לבבכם על דרכיכם׃ וכען כדנן
אמר יי צבאות שוו לבכון על אורחתכון
זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין ל
לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ריש פ״ס
ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל ל וחס
צרור נקוב׃ זרעין אתון סגי ומעלין
זעיר אכלין ולא סבעין שתן ולא רוון
לבשין ולא שחין להון ודמיתגר מיתגר
למאירתא׃ כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃
כדנן אמר יי צבאות שוו ליבכון על
אורחתכון׃ עלו ההר והבאתם עץ
ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר דה
יהוה׃ סקו לטורא ואיתו אעין ובנו ק
ביתא ואתרעי לאשראה שכינתי ביה
ביקר אמר יי׃ פנה אל הרבה והנה
למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען ל ז
מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר
הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃ כד וכל
מתפנן אתון סגי והוי לזעיר ומעלין דסג׳ לחוב׳
אתון ליה לביתא ואנא שלח ביה כוו
מאירתא חלף מא אמר יי צבאות בינ׳ ז
חלף בית מקדשי דהוא חרוב ואתון
רהטין גבר לביתיה׃ על כן עליכם

כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה׃
על כין בדיל חוביכון פסקו שמיא
מלאחתא מטרא וארעא פסקת
מלמעבד פירין׃ ואקרא חרב על
הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש
ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ד אמתנן משטנן הכבשה וגם ביד יהוא בין חנני ואקרא חרב
ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע
כפים׃ וקרית חורבא על ארעא ועל טוריא
ועל עבורא ועל חמרא ועל משחא
ועל כל דמפקא ארעא ועל אנשא
ועל בעירא ועל כל ליאות ידיין׃
וישמע זרבבל בן שלתיאל ג וישמע ושלאח ושלאח
ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל
שארית העם בקול יהוה אלהיהם
ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו
יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃
ושמע זרובבל בר שאלתיאל ויהושע
בר יהוצדק כהנא רבא וכל שארא
דעמא למימרא דיי אלההון ועל פתגמי
חגי נביא כמא דשלחיה יי אלההון
ודחילו עמא מן קדם יי׃ ויאמר חגי
מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם ל
לאמר אני אתכם נאם יהוה׃ ואמר
חגי נביא דיי בשליחות מן קדם יי

מה ומה כל וסי׳ ידענו ידענו התרועה ההמון הדבר הדבר קול גם עתה משפט לעשות תפו כי תגיד וחכמות לידידי פנה כבודי נאין בל נדרי
זכר לא תשא כי מה האדם הוה לאדם שהימים וכל דסג׳ לחוב׳ כות׳ בינ׳ עמדי דלקה חזאל תפנו ואמרתם חשחין עבדת

לעמא למימר מימרי בסעדכון אמר
יי ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל ג ג
פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם
ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות
אלהיהם׃ ואער יי ית רוח זרובבל בר
שאלתיאל רבא דבית יהודה וית רוח
יהושע בר יהוצדק כהנא רבא וית רוח
כל שארא דעמא ואתו ועבדו עבידתא
בבית מקדשא דיי צבאות אלההון׃
ביום עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים לדריוש המלך׃
ביום עסרין וארבעה לירחא בשתיתאה
בשנת תרתין לדריוש מלכא׃ בשביעי
בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה
ביד חגי הנביא לאמר׃ בשביעאה
בעסרין וחד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי ביד חגי נביא למימר׃ אמר
נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה
ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
ואל שארית העם לאמר׃ אימר כען
לזרובבל בר שאלתיאל רבא דבית
יהודה וליהושע בר יהוצדק כהנא
רבא ולשארא דעמא למימר׃ מי בכם

הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו
הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא
כמהו כאין בעיניכם׃ מן בכון דאשתאר
דחזא ית ביתא הדין ביקריה קדמאה
ומא אתון חזן יתיה כען הלא כדליתוהי
כין הוא בעיניכון׃ ועתה חזק זרבבל
נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם
כן יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה
צבאות׃ וכען תקף זרובבל אמר יי
ותקף יהושע בר יהוצדק כהנא רבא
ותקף כל עמא דארעא אמר יי ועבידו
ארי מימרי בסעדכון אמר יי צבאות׃
את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם
ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל
תיראו׃ ית פתגמא דגזרית עמכון במפקכון
ממצרים ונביי מלפין ביניכון לא תדחלון׃
כי כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את ג
השמים ואת הארץ ואת הים ואת
החרבה׃ ארי כדנן אמר יי צבאות עוד
חדא זעירא היא ואנא מזיע ית שמיא
ג וית ארעא וית ימא וית יבשתא׃ והרעשתי
את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים

שלתיאל ג׳ וסימנ׳ וישמע ושלאחריו ושלאחריו ויער ג׳ וסימנ׳ זרובבל פחת יהודה נאם יי צבאות כ״ו בבק

ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר
יהוה צבאות ואזיע ית כל עממיא
וייתון חמדת כל עממיא ואמלי ית
ביתא הדין יקרא אמר יי צבאות לי
הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות
דילי כספא ודילי דהבא אמר יי צב׳
גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום
הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות
סגי יהי יקריה דביתא הדין בתראה
מן קדמאה אמר יי צבאות ובאתרא
הדין אתין שלמא אמר יי צבאות
בעשרים וארבעה לתשיעי
בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה
אל חגי הנביא לאמר בעסרין וארבעה
לתשיעאה בשנת תרתין לדריוש הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם חגי נביא
למימר כה אמר יהוה צבאות שאל
נא את הכהנים תורה לאמר כדנן
אמר יי צבאות שאל כען ית
כהניא אוריתא למימר הן ישא איש
בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו
אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן
ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים

ויאמרו לא הא איתו לגבר בסר קודשא
בכנף לבשיה ויקרב בכסותיה ללחמא
ולתבשילא ולחמרא ולמשחא ולכל
דמתאכיל היתאסר ואתיבו כהניא
ואמרו לא ויאמר חגי אם יגע טמא
נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים
ויאמרו יטמא ואמר חגי אם יקרב
טמי נפשא בכל אלין היסתאב ואתיבו
כהניא ואמרו יסתאב

ויען חגי ויאמר כן העם הזה
וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל
מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא
הוא ואתיב חגי נביא ואמר כין עמא
הדין וכן כנשתא הדא קדמי אמר
יי וכין כל עובדי ידיהון ודיקרבון
תמן מסאב הוא ועתה שימו נא
לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם
שום אבן אל אבן בהיכל יהוה וכען
שוו כען ליבכון מן יומא הדין ולעילא
עד לא יתסם נדבך על נדבך בהיכלא
דיי מהיותם בא אל ערמת עשרים
והיתה עשרה בא אל היקב לחשף
חמשים פורה והיתה עשרים מדהויתון
עלין לערמת עסרין והוא עסרה

ב̇ פיס דמיין

כן כן

ב̇ לתשיעי שנת וכול ביד חגי

ב̇ פיסן אית בהון לי ולי וסימנהון הכסף לי גלעד קדמא׳ ... טמא ד̇ וסימנהון והנגע בכל טמא שפתים ב̇ בו אם יגע דחגי

עלין אתון למעצרת דבה חמשין גרבין
דחמר והואה עסרין הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה מחיתי
יתכון בשדפנא ובירקנא ובברדא ית
כל עובדי ידיכון ולית אתון תיבין לפולחני
אמר יי שימו נא לבבכם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו
לבבכם שוו כען ליבכון מן יומא הדין
ולעילא מיום עסרין וארבעה לתשיעאה
למן יומא דשרי לאשתכללא היכלא
דיי שוו לבכון העוד הזרע במגורה
ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית
לא נשא מן היום הזה אברך העד
כען עיבורא באידרא ועד כען גופניא
ותיניא ורמוניא ואילני זיתיא לא
טענו מן יומא הדין אבריך

ויהי דבר יהוה שנית אל חגי
בעשרים וארבעה לחדש לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי תנינות
עם חגי בעסרין וארבעה לירחא
למימר אמר אל זרבבל פחת יהודה
לאמר אני מרעיש את השמים ואת

הארץ אימר לזרובבל רבא דבית
יהודה למימר אנא מזיע ית שמיא
וית ארעא והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם
איש בחרב אחיו ואהפוך כורסי מלכותא
ואתבר תקוף מלכות עממיא ואהפוך
רתכין ורכביהון ויתקטלון סוסוון
ורכביהון גבר בחרבא דאחוהי ביום
ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל
בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך
כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות
בעדנא ההוא אמר יי צבאות אקרבינך
זרובבל בר שאלתיאל עבדי אמר יי
ואשוינך כגלף דעזקא על ידי ארי
בך אתרעיתי אמר יי צבאות

לח פס

בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש
היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
עדו הנביא לאמר בירחא תמינאה
בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם זכריה בר ברכיה בר

ג כו שמני בין בצן ושמתיך

מלעל

נאם יי צבאות כו וסימנ׳ ונכחד כי אשבר באוריה קדמ׳ וקמת׳ ומאטאתה ונשבת תמוש והעבדתי וגלית׳ חי יען מה בתר׳ לחזק
לי הכסף ובמקום קדמ׳ ובתל׳ דאקחך שובו שמתו מפתח ושלאה הוצאתיה הפלו ממלא בתורתי הנני נתן

עדו נביא למימר קצף יהוה על אבותיכם
קצף יהוה רגז מן קדם יי על אבהתכון
על דארגיזו קדמוהי ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם
יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות ותימר להון כדנן אמר יי צב
תובו לפולחני אמר יי צבאות ואתפני
במימרי לאיטבא לכון אמר יי צבאות
אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם
הנביאים הראשנים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שובו נא מדר—כיכם
הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה לא תהון
כאבהתכון דאתנביאו להון נביא
קדמאי למימר כדנן אמר יי צבאות
תובו כען מאורחתכון בישת—א
ועובדיכון בישיא ולא קבילו ולא
אציתו למימרי אמר יי אבותיכם איה
הם והנביאים הלעולם יחיו אבהתכון
אן אנון ואם תימרון נביא לעלמא
קיימין בקושטא נביא לא לעלמא
קיימין אך דברי וחקי אשר צויתי
את עבדי הנביאים הלא ה—השיגו
אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר

זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכנו
וכמעללינו כן עשה אתנו ברם פתגמי
וקימי דפקידית ית עבדי נביא הלא
ארביקו אבהתכון ותבו ואמרו כמא
דחשיב יי צבאות למעבד— לנא
כאורחתנא וכעובדנא כין עבד עמנא
ביום עשרים וארבעה לעשתי
עשר חדש הוא חדש שבט בשנת
שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר
ביום עסרין וארבעה לחד עסר ירחין
הוא ירחא שבט בשנת תרתין לדריוש
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם זכריה
בר ברכיה בר עדו נביא למימר ראיתי
הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה
ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים
חזיתי בליליא והא גברא רכיב על סוסי
סמוק והוא קאים בין אילני הדסיא
די בבבל ובתרוהי סוסון סומקין קחין
וחיורין ואמר מה אלה אדני ויאמר
אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה
המה אלה ואמרית מא אלין רבוני
ואמר לי מלאכא דממלל עמי אנא

סימ׳ שובו ג׳ מל׳ בת׳ וקומו ועברו לך אמור להם׳ שאר אור׳ ויעד דמלכ׳ ואשלח דהוקם אמר שבו נא פל׳ג׳ צדקיה בה הלין חס בעל׳ בתר׳
ושב׳ כה ○—○ אבותיכם ג׳ מל׳ בספ׳ וס׳ כענבים קצף יי איה הם ○—○

אחזינך מא אנון אלין׃ ויען האיש
העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ׃ ואתיב גברא
דקאים בין אילני הדסיא ואמר אלין
דשלח יי להלכא בארעא׃ ויענו את
מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו
התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת
ושקטת׃ ואתיבו ית מלאכא דיי דקאים
בין אילני הדסיא ואמרו הליכנא בארעא
והא כל ארעא יתבא שליוא ושקטא׃
ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות
עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה
שבעים שנה׃ ואתיב מלאכא דיי ואמר
יי צבאות עד אימתי את לא תרחים על
ירושלם ועל קרויא דבית יהודה דאיתנא
עליהון לוט דנן שבעין שנין׃ ויען
יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים
דברים נחמים׃ ואתיב יי ית מלאכא
דממליל עמי פתגמין תקנין פתגמין
דניחומין׃ ויאמר אלי המלאך הדבר
בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה׃
ואמר לי מלאכא דממליל עמי אתנבי

למימר כדנן אמר יי צבאות מתפרע
אנא פורענות ירושלם וציון קנאה
רבא׃ וקצף גדול אני קצף על הגוים
השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה
עזרו לרעה׃ ורגז רב אנא רגיז על
עממיא דשלן שליוא דאנא רגיזית
על עמי זעיר ואנון מסייעין לאבאשא׃
לכן כה אמר יהוה שבתי
לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וקו ינטה על ירושלם׃
בכין כדנן אמר יי אתוב לירושלם ברחמין
בית מקדשי ביתי יתבני בה אמר יי
צבאות וחוט דמשחתא יתנגיד על
בנין כותלי ירושלם׃ עוד קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה
ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עוד בירושלם׃ עוד אתנבי
למימר כדנן אמר יי צבאות עוד
יתמליין קרוי עמי טובא וינחים יי
עוד ית ציון ויתרעי עוד בירושלם׃
ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות׃ וזקפית ית עיני וחזית
והא ארבע מלכוון׃ ויאמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה

מעט ז̇ וסימנ׳ ונשארתם ואוספה יתכנו זרעתם פנה וקצף הכהנים וכל אתנח וסו׳ פיסו׳ כוות פרזות ב̇ בליש׳ וסי׳ ואמרת
אעלה תשב על כן היהודים

הקרנות אשר זרו את יהודה את
ישראל וירושלם׃ ואמרית למלאכא
דממליל עמי מא אלין ואמר לי
אלין מלכותא דבדרא ית אנש יהודה
ית ישראל ויתבי ירושלם׃
ויראני יהוה ארבעה חרשים׃ ואחזיני
יי ארבעה אומנין׃ ואמר מה אלה באים
לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות
את קרנות הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה׃ ואמרית מא
אלין אתן למעבד ואמר למימר
אלין מלכותא דבדרא ית אנש יהודה
ולא שבקא אנש להלכא בקומא זקופא
ואתו אלין לאזעא יתהון למתבר ית
מלכות עממיא דנטלא זין על ארעא
דבית יהודה לאגלותה׃
ואשא עיני וארא והנה איש
ובידו חבל מדה׃ וזקפית עיני וחזית
והא גברא ובידיה חוט דמשחתא׃
ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי
למד את ירושלם לראות כמה רחבה
וכמה ארכה׃ ואמרית לאן את אזיל

ואמר לי למשח ית ירושלם למחזי
כמא פותיה וכמא אורכה׃ והנה
המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר
יצא לקראתו׃ והא מלאכא דממליל
עמי נפיק ומלאכא אוחרנא נפיק
לקדמותיה׃ ויאמר אלו רץ דבר אל
הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם
מרב אדם ובהמה בתוכה׃ ואמר ליה
דהוט מליל עם עולימא דיכי למימר
פצחין תתיב ירושלם מסגי אנשא
ובעירא בגוה׃ ואני אהיה לה נאם
יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה׃ ומימרי יהי לה אמר יי כשור
דאישא מקפא לה סחור סחור וביקר
אשרי שכינתי בגוה׃ הוי הוי
ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה׃
אכלו למבדריא ואימרו להון אתכנשו
ואיתו מארע צפונא אמר יי ארי
כארבע רוחי שמיא בדרית יתכון אמר
יי הוי ציון המלטי יושבת בת בבל׃
אכלו לכנשתא דציון ואימרו לה
אשתיזבי ואיתא דיתבא במדינת
בבל׃ כי כה אמר יהוה צבאות

פרזות ג בליש וסימנ׳ ואמרת אעלה תשב עליכן היהודים ... למד ב כתרי ל׳ וסימנ׳ ויאמר אלי למד אם למד ילמדו

אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים
אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו׃
ארי כדנן אמר יי צבאות בתר יקרא
דאמיר לאיתאה עליכון שלחני על
עממיא דבזזין יתכון ארי דמנזיק
לכון כיד מושיט ידיה למקרב בגלגלי
עינוהי׃ כי הנני מניף את ידי עליהם
והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני׃ ארי הא אנא מרים ית
מחת גבורתי עליהון ויהון עדי לפלחיהון
ותדעון ארי יי צבאות שלחני׃

רני ושמחי בת ציון כי הנני
בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ בועי
וחדא כנשתא דציון ארי הא אנא
מתגלי ואשרי שכינתי בגויך אמר
יי׃ ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא
והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי
יהוה צבאות שלחני אליך׃ ויתוספון
עממין סגיאין על עמיה דיי בעדנא
ההוא ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתי
בגויך ותידעין ארי יי צבאות שלחני
לאתנבאה ליך׃ ונחל יהוה את יהודה
חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
בירושלם׃ ויחסין יי לרבית יהודה

חולקהון על ארעא דקודשא ויתרעי
עוד בירושלם׃ הס כל בשר מפני יהוה
כי נעור ממעון קדשו׃ ספו כל רשיעיא
מן קדם יי ארי אתגלי ממדור קודשיה׃
ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד
לפני מלאך יהוה והשטן עמד על
ימינו לשטנו׃ ואחזיני ית יהושע
כהנא רבא קאים קדם מלאכא דיי
וחטא קאים על ימיניה לאסטנא ליה׃
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך
השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם
הלוא זה אוד מצל מאש׃ ואמר יי
לחטא יגער יי בך חטא ויגער יי בך
דאתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם
הלא דין אור משיזב מיקידא׃ ויהושע
היה לבש בגדים צואים ועמד לפני
המלאך׃ ויהושע הוה ליה בנין דנסיבן
להון נשיין דלא כשרן לכהונתא וקאים
קדם מלאכא׃ ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים
מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות׃ ואתיב
ואמר לדמשמשין קדמוהי למימר
אימרו ליה ויפיק נשיין דלא כשרן

וידעת ז' וסימנ' והקימותי ונחלת והן מלכים וינקת חלב גוים וארשתיך לי ונלוו זה' בשכבו נעור ומל ולית

לכהונתא מביתיה ואמר ליה חזי דאעדיתי
מנך חובך ואלבישית יתך זכון׃ ואמר
ישימו צניף טהור על ראשו וישימו
הצניף הטהור על ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד׃ ואמר שוו
מצנפא דכיא על רישיה ושויאו מצנפא
דכיא על רישיה ואלבשוהי איתתא
דכשרא לכהונתא ומלאכא דיי קאים׃
ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר׃
ואסהיד מלאכא דיי ביהושע למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אם
בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את
חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
האלה׃ כדנן אמר יי צבאות אם באורחן
דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי
תיטר ואף את תדין לדמשמשין
בבית מקדשי ואף תיטר ית עזרתי
ובאחיות מיתיא אחינך ואתין לך
רגלין מהלכן בין סרפיא האלין׃
שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה
ורעיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא את עבדי
צמח׃ שמע כען יהושע כהנא רבא

את וחברך דיתבין קדמך ארי גברין
כשרין למעבד להון נסא אנון ארי
הא אנא מיתי ית עבדי משיחא ויתגלי׃
כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע
על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח
פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את
עון הארץ ההיא ביום אחד׃ ארי הא
אבנא דיהבית קדם יהושע על אבנא
חדא שבעה חזין לה הא אנא גלי חזיתה
אמר יי צבאות ואעדי ית חוב ארעא
ההיא ביומא חד׃ ביום ההוא נאם יהוה
צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת
גפן ואל תחת תאנה׃ בעדנא ההוא אמר
יי צבאות תערעון גבר לחבריה
לתחות פירי גופנוהי ולתחות פירי
תינוהי׃ וישב המלאך הדבר בי ויעירני
כאיש אשר יעור משנתו׃ ותב מלאכא
דממליל עמי ואערני כגברא דמיתער
משנתיה׃ ויאמר אלי מה אתה ראה
ויאמר ראיתי והנה מנרת זהב כלה
וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר
על ראשה׃ ואמר לי מא את חזי ואמרית
חזיתי והא מנרתא דדהבא כולה

וחס
ואנון
ד
חס
בל"ש

ג
הגהת
ידעת
תדין

ב
מל
בנב
וסי
ונתי
שמע
נא

וחס

ס

ואמר
לך
כב
כן
ומל

וכל כתוב כות מל בת משלי כולה חס במא מל לך התרפס ׃ וילבשהו ד חס בל"ש וסימ׳ המלבשכם שני וילבשהו בגדים וילבשם ויגעלום
והלבשן לדניאל וכל אורי כות במא ואת ערות גדיי ׃

וגולתא על רישה ושבעה בוציניא
דעלה שבעה ושבעה דמריקין
מנהון משחא לבוציניא דעל רישה׃
ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה
ואחד על שמאלה׃ ותרין זיתין דעלה
חד מימין גולתא וחד על סמאלה׃
ואען ואמר אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי למימר מא
אלין רבוני׃ ויען המלאך הדבר בי
ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה
ואמר לא אדני׃ ואתיב מלאכא דממליל
עמי ואמר לי הלא ידעת מא אנון אלין
ואמרית לא רבוני׃ ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר
יהוה צבאות׃ ואתיב ואמר לי למימר
דין פתגמא דיי עם זרובבל למימר
לא בחיל ולא בגבורא אלהין במימרי
אמר יי צבאות׃ מי אתה הר הגדול
לפני זרבבל למישר והוציא את האבן
הראשה תשאות חן חן לה׃ מא את
חשיבא מלכותא טפשתא קדם
זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחה
דאמיר שמיה מלקדמין וישלוט בכל
מלכוותא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ ידי זרבבל יסדו הבית
הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם׃ ידי זרובבל
שריאה למבני ביתא הדין וידוהי
ישכללינה ותידעון ארי יי צבאות
שלחני לאתנבאה עליכון׃
כי מי בז ליום קטנות ושמחו
וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה
אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל
הארץ׃ ארי מן הוא דיבזי דכסר יומא
דין על בנינא דהוא זעיר הלא יתוב
ויחדי כד יחזי ית אבן משקולתא
בידא דזרובבל שבעה נדלכין כאלין
קדם יי גלן עובדי בני אנשא בכל
ארעא׃ ואען ואמר אליו מה שני הזיתים
האלה על ימין המנורה ועל שמאלה׃
ואתיבית ואמרית ליה מא תרין זיתיא
האלין על ימין מנרתא ועל סמאלה׃
ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי
הזתים אשר ביד שני צנתרות הזהב
המריקים מעליהם הזהב׃ ואתיבית

אמר יי צבא׳ ח וסימנ׳ לא במחיר ומלאתי גדול ואשוב לאביחיל קחה בהקציף ומן בן יכבד אב לכול ספ׳ במ״ב הארצה כי שנא חזקו
ואמר דכת׳ ויאמר וקל׳ ואמר ד׳ וסימ׳ עמלקי לא טוב מנרת פתחו

תננות ואמרית ליה מא תרין שובלי
זיתיא דביד תרין אסקריטוון דדהב
דמריקין מנהון משחא לבוציני דהבא
ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני ואמר לי למימר הלא
ידעתא מא אלין ואמרית לא רבוני
ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים
על אדון כל הארץ ואמר אלין תרין
בני רברביא דקימין קדם רבון כל
ארעא ואשוב ואשא עיני
ואראה והנה מגלה עפה ותבית וזקפית
עיני וחזית והא מגלא פרחא ויאמר
אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה
עפה ארכה עשרים באמה ורחבה ד׳ בל׳
עשר באמה ואמר לי מא את חזי
ואמרית אנא חזי מגלא פרחא אורכה
עסרין אמין ופותיה עסר אמין ויאמר
אלי זאת האלה היוצאת על פני כל
הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל
הנשבע מזה כמוה נקה ואמר לי דא
מומתא דעתידא למפק על אפי כל
ארעא ארי כל דגניב ומכדיב מידא
לקי וכל דמקיים בשמי לשקר מדא
לקי הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה

אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו
ואת אבניו אפיקתה אמר יי צבאות
ותיעול לבית גנבא ולבית דמקיים
בשמי לשקר ותבית בגו ביתיה ותשיציניה
וית אעוהי וית אבנוהי ויצא המלאך
הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך
וראה מה היוצאת הזאת ונפק מלאכא
דממליל עמי ואמר לי זקוף כען עינך
וחזי מן דגלן אלין ואמר מה היא ויאמר
זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם
בכל הארץ ואמרית מא אנון ואמר
אלין עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא והא אנון גלן קדם כל יתבי
ארעא והנה ככר עפרת נשאת וזאת
אשה אחת יושבת בתוך האיפה והא
עממין קליליין מגלן יתהון כקלילו
ואתו עממין אוחרנין ויתיבו באתרהון
על דהוו נסבין ויהבין במכילתא דשקרא
ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל
תוך האיפה וישלך את אבן העפרת
אל פיה ואמר על דא אתחייבו וגלו
על דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא ואתו עממין אוחרנין ויתיבו

ד׳ מל׳ בל׳ בנב׳ ובבת׳ וקי׳ והיוצת מאה זאת האלה ושלאה אין פרץ

עשרים באמה ד׳ בל׳ וסימנ׳ ואת המשכן ויעשו כל חכם לב ותאו שלשה מפו ארכה עשרים באמה אתה ח׳ זק׳ פת׳ וסי׳
צנצנת ויקבו סגר ויחלק גזרו ככל כיור המחלקת וכל חקה מדה שנה תורה כות באמת נקי יהיה לבית ו שנה אחת

באתרהון׃ ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם
ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשנה
את האיפה בין הארץ ובין השמים׃
וזקפית עיני וחזית והא תרתין מדינן
גלין ועממין קלילין מגלן יתהון
בקלילו כמא דמשתדי נשרא ואגליאו
ית עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא לביני מלכות עממי ארעא
דתחות כל שמיא׃ ואמר אל המלאך
הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה׃
ואמרית למלאכא דממליל עמי לאן
אנון מגלן ית עמא דהוו נסבין ויהבין
במכילתא דשקרא׃ ויאמר אלי לבנות
לה בית בארץ שנער והוכן והניחה
שם על מכנתה׃ ואמר לי לאתקעא להון
אתר במדינת בבל ויתעכבון ויתאחדון
תמן עד דימטי זמנהון׃
ואשב ואשא עיני וארא והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת׃ ותבית וזקפית
עיני וחזית והא ארבע רתיכיא נפקן
מבין תרין טוריא וטוריא טורי
נחשא׃ במרכבה הראשנה סוסים

אדמים ובמרכבה השנית סוסים
שחרים׃ ברתיכא קדמיתא סוסוון
סומקין וברתיכא תניתא סוסוון אוכמין׃
ובמרכבה השלישית סוסים לבנים
ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים
אמצים׃ וברתיכא תליתתא סוסוון
חורין וברתיכא רביעיתא סוסוון פציחין
קטמנין׃ ואען ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי מא אלין רבוני׃
ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות מהתיצב על
אדון כל הארץ׃ ואתיב מלאכא ואמר
לי אלין ארבע מלכוון דאנין כארבע
רוחי שמיא גלין מלאתעדאה קדם רבון
כל ארעא׃ אשר בה הסוסים השחרים
יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו
אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ
התימן׃ דבה סוסוון אוכמין נפקין
לארע צפונא וחיורין נפקו בתריהון
ופציחין נפקו לארע דרומא׃ והאמצים
יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ
ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה
בארץ׃ וקטמנין נפקו ובעו למיזל

לה ג לא מפיק הי וסימנ אזל נבח לביתה דבעז חד בתו וחד בנבי וחד בכת יוצאות ב מל נשים רוחות דלשאב מים יצאות

להולא בארעא ואמר איזילו הליכו
בארעא והליכו בארעא ויזעק אתי
וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל
ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון
ואכריז עלי ומליל עמי למימר
חזו דנפקין לארע צפונא אימר להון
עבידו ית רעותי בארע צפונא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר לקוח מאת הגולה מחלדי
מאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ח
ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה ו
אשר באו מבבל סב מן בני גלותא מל
מחלדי ומן טוביה ומן ידעיה ותיתי וב
את ביומא ההוא ותיעול לבית יאשיה חס
בר צפניה דאתו מבבל ולקחת כסף ו
וזהב ועשית עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
ותיסב כסף ודהב ותעביד כלילן
ותשוי בריש יהושע בר יהוצדק
כהנא רבא ואמרת אליו לאמר
כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה
איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ד חס
ובנה את היכל יהוה ותימר ליה

למימר כדנן אמר יי צבאות למימר
הא גברא משיחא שמיה עתיד דיתגלי
ויתרבי ויבני ית היכלא דיי והוא יבנה
את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין שניהם והוא
יבני ית היכלא דיי והוא יטול זיו ויתיב
וישלוט על כורסוהי ויהי כהין רב על
כורסוהי ומלכא דשלמא יהי בין
תרויהון והעטרת תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה ותשבחא תהי לחילם ולטוביה
ולידעיה ולחן בר צפניה לדוכרנא
בהיכלא דיי ורחוקים יבאו ובנו
בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון
בקול יהוה אלהיכם ומארע רחיקא
ייתון ויבנון בהיכלא דיי ותדעון ארי
יי צבאות שלחני לאתנבאה לכון ויהי
אם קבלא תקבלון למימרא דיי אלהכון
ויהי בשנת ארבע לדריוש
המלך היה דבר יהוה אל זכריה
בארבעה לחדש התשעי בכסלו והוה
בשנת ארבע לדריוש מלכא הוה פתגם

ובאת ז בטע בת״ן וסימנה׳ ואקמות במשמעהון דכהנא דמכהנין ואקימית בגלותא תליתאה ׳ לזכרון ח וסימ׳ והיה היום והיה
לך ונשא אהרן וחב׳ ולקחת וביום שמחתכם והיו האבנים והעטרת דונשא וחב׳ חס ׳ התשעי ד חס וקראו צום התשעי בכסלו לישוע

ז
בטע
בת״ן

נבואה מן קדם יי עם זכריה בארבעה
לירחא תשיעאה בכסלו׃ וישלח בית
אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות
את פני יהוה׃ ושלח לבית אל שראצר
ורגם מלך וגברוהי לצלאה קדם יי׃
לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה
צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה
בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי
זה כמה שנים׃ למימר לכהניא דמשמשין
בבית מקדשא דיי צבאות ולספריא
למימר האבכי בירחא חמישאה
האמנע נפשי מתפנוקין כמא דעבדית
דנן כמא שנין׃ ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי צבאות עמי למימר׃
אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים
לאמר כי צמתם וספוד בחמישי
ובשביעי וזה שבעים שנה הצום
צמתני אני׃ אימר לכל עמא דארעא
ולכהניא למימר ארי צימין אתון
וספדין בחמישאה ובשביעאה דנן
שבעין שנין הצום תעני אתון מתענן
קדמי׃ וכי תאכלו וכי תשתו הלוא
אתם האכלים ואתם השתים׃ ודאתון

אכלין ודאתון שתן הלא לא יטבא
לכון אתון אכלין ולא יטבא לכון אתון
שתן׃ הלוא את הדברים אשר קרא
יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות
ירושלם ישבת ושלוה ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה ישב׃
הלא ית פתגמיא דשלח יי ביד
נביאיא קדמאי כד הות ירושלם יתבא
ושליא וקרוהא סחרנהא ודרומא
ושפילתא יתיב׃ ויהי
דבר יהוה אל זכריה לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם זכריה למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט
אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש
את אחיו׃ כדנן אמר יי צבאות למימר
דין דקשוט דינו וחסדא ורחמי עבידו
גבר עם אחוהי׃ ואלמנה ויתום גר
ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו
אל תחשבו בלבבכם׃ וארמלא ויתם
גיור ומסכין לא תינסון ובישת גבר
אחוהי לא תחשבון בלבכון׃ וימאנו
להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם
הכבידו משמוע׃ וסריבו לקבלא ויהבו
כתפהון מרוד ואודניהון יקרו מלמשמע׃

ט פס דמיין מס מכה ומס מכה וחדא מלה בינה וסימנ׳ ואל קין ואל והאמה מצה והאמה וחלב נבלה וחלב וכל בגד וכל ואבני שהם ואבני
ואיפה לפר ואיפה ומאחזת הלוים ובני יהודה ובני וכי תאכלו וכי

ולבם שמו שמיר משמוע את
התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה
צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים
ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות׃
ב בשס ולבהון שויאו תקיף כשמירא
מלקבלא ית אוריתא וית פתגמיא
דשלח יי צבאות במימריה ביד
נביאיא קדמאי והוה רגז רב מן קדם
יי צבאות׃ ויהי כאשר
יד חס קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע
אמר יהוה צבאות׃ והוה כמא דאתנבי
להון נביא ולא קבילו כין יצלון
קדמי ולא אקביל צלותהון אמר יי
צבאות׃ ואסערם על כל הגוים אשר
לא ידעום והארץ נשמה אחריהם
ב במחול מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה ב
לשמה׃ ואבדרינון בין עממיא
דלא ידעונון וארעא תצדי בתריהון
מדעדי ומדתאיב על דשויאו ארע
חמדתא לצדו׃ ויהי דבר
כו בין יהוה צבאות לאמר׃ והוה פתגם נבואה ד שמע דבר דישע
מן קדם יי צבאות למימר׃ כה אמר העוס
יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה קנאתי
גדולה וחמה גדולה קנאתי לה׃ כדנן צוס

אמר יי צבאות מתפרע אנא פורענות
ציון קנאה רבא ורגז רב מן קדמי על
עממיא דאקניוהא׃ כה אמר יהוה
שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם
ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה
צבאות הר הקדש׃ כדנן אמר יי אתוב
לציון ואשרי שכינתי בגו ירושלם
ותתקרי ירושלם קרתא דקושטא וטור
בית מקדשא דיי צבאות טורא קדישא׃
כה אמר יהוה צבאות עד
ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב ימים׃ כדנן
אמר יי צבאות עוד יתבון סבין וסבן
ברחובי ירושלם וגבר עובדוהי תקנא
יגנון עלוהי מסגי יומין׃ ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה׃
ורחובי קרתא ירושלם יתמלין עולימין
ועולימן משבחין בפתאהא׃
כה אמר יהוה צבאות כי יפלא
בעיני שארית העם הזה בימים ההם
גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות׃ כדנן
אמר יי צבאות כד תיקר דחלתי בעיני
שארא דעמא הדין ביומיא האינון
את קדמי יקרון אמר יי צבאות׃

ויהי דבר יי צבאות ד דסמ׳ וסימ׳ ויהי דבר שמע. דבר דישעיה העוס צמתוני קנאתי לציון קנאה גדולה צוס ... משחקים ב׳
ב׳ וסימ׳ ברחובותיה במחול ...

כה אמר יהוה צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש׃ כדנן אמר יי צבאות
הא אנא פריק ית עמי מארע מדנחא
ומארע מעלני שמשא׃ והבאתי אתם
ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה׃
ואעיל יתהון וישרון בגו ירושלם ויהון
קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה בקשוט
ובזכו׃ כה אמר יהוה צבאות
ה בר״נ תחזקנה ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
ד אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות׃ כדנן אמר יי צבאות
יתקפן ידיכון דשמעין ביומיא האלין
ית פתגמיא האלין מפום נביאי דביומא
דשרי לאשתכללא בית מקדשא דיי
צבאות היכלא לאתבנאה׃ כי לפני הימים
ח ד ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה
ב איננה וליוצא ולבא אין שלום מן
חוס׳ ל הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו׃
ארי קדם מיתי יומיא האנון אגרא
דאנשא לא אהוה ואגרא דבעירא ליתוהי
ולנפקיא ולעליא לית שלמא מן

מעיקא ואגרי ית כל אנשא גבר
בחבריה׃ ועתה לא כימים הראשונים
אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות׃
וכען לא כיומיא קדמאי אנא לשארא
דעמא הדין אמר יי צבאות׃ כי זרע
השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה את כל אלה׃
ארי בעדנא ההוא זרעא יהי שלם
גופנא תתין אבה וארעא תתין ית
עללתה ושמיא ישמשונון בטלהון
ואחסין לשארא דעמא הדין ית כל
ברכתא האלין׃ והיה כאשר הייתם
קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל
תיראו תחזקנה ידיכם׃ ויהי כמא דהויתון
לוטא בעממיא בית יהודה ובית ישר׳
כין אפרוק יתכון ותהון מבר כין לא
תדחלון יתקפן ידיכון׃ כי
ה בטע כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי
ו בספ להרע לכם בהקציף אבותיכם אתי
אמר יהוה צבאות ולא נחמתי׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות כמא דחשיבית
לאבאשא לכון כד ארגיזו אבהתכון

בימים האלה ה׳ בל״ש וס״מנ״ תחזקנה זממו״ ובמלאת קראו נזכרים ס״ יסד ד׳ וס״ הלביעית שימו תחזקנה מיוס ס״ להרע ו׳ וס׳ עמד׳ להיטיב נשבע זממתי חכמים מחר ס״

קדמי אמר יי צבאות ולא תבית מימרי
כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב
את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו
כין תבית חשיבית ביומיא האלין
לאיטבא לית בני ירושלם ולדבית
יהודה לא תדחלון אלה הדברים אשר
תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו בשעריכם
אלין פתגמיא דתעבדון מלילו קשטא
גבר עם חבריה קושטא ודינא דשלמא
דינו בקרויכון ואיש את רעת רעהו
אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר
אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי
נאם יהוה וגבר ית בישות חבריה לא
תחשבון בלבכון ושבועתא דשקרא
לא תרחמון ארי ית כל אלין דרחיקית
אמר יי ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיה לבית
יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו כדנן
אמר יי צבאות צומא רביעאה וצומא
חמישאה וצומא שביעאה וצומא

עשיראה יהי לבית יהודה לביע ולחדוא
ולמועדין טבין וקשטא ושלמא רחמו
כה אמר יהוה צבאות עד
אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות
כדנן אמר יי צבאות עוד דייתון
עממין ויתבי קרוין סגיאן והלכו
ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה
צבאות אלכה גם אני ויהכון יתבי חדא
עם חדא למימר ניזיל מיזל לצלאה
קדם יי ולמתבע אולפן מן קדם יי
צבאות דין לדין יימר איזיל אף אנא
ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש
את יהוה צבאות בירושלם ולחלות
את פני יהוה וייתון עממין סגיאין
ומלכוון רברבן למתבע אולפן מן
קדם יי צבאות בירושלם ולצלאה קדם יי
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה
אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם כדנן אמר
יי צבאות ביומיא האנון דיתקפון
עסרה גברין מכל לישני עממיא

ולשמחה ג וסימנ לדגון לששון מה זה עשה ולבקש ל וסימנ את יי צבאות מל אבלם ויקם אדם לרדפך אלה הדברים
ה וסימ אשר תדבר אשר דבר עשיתם אשר תעשון אשר צוה

ויתקפון בכנפת גבר יהודי למימר ניזיל
עמכון ארי שמענא דמימרא דיי
בסעדכון׃ משא דבר
יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו
כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל׃
מטל פתגמא דיי בארע דרומא ודמשק
תתוב למהוי מארע בית שכינתיה ארי
קדם יי גלן עובדי בני אנשא אתרעי
בכל שבטיא דישראל׃ וגם חמת תגבל
בה צור וצידון כי חכמה מאד׃ ואף
חמת תתוב למהוי מארע בית שכינתיה
צור וצידון ארי תקיפת לחדא׃ ותבן
צר מצור לה ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות׃ ובנת צור
תוקפא לה וכנשת כספא כעפרא
ודהבא כסין שוקין׃ הנה יהוה יורשנה
והכה בים חילה והיא באש תאכל׃ הא
יי מתריך לה וירמי בימא עותרה
והיא בנורא תתוקד׃ תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי
הביש מבטה ואבד מלך מעזה
ואשקלון לא תשב׃ תחזי אשקלון
ותדחל ועזה ותזוע לחדא ועקרון
ארי בהיתת מבית רוחצנה ויבד

מלכא מעזה ואשקלון לא תתיתב׃
וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון
פלשתים׃ ויתבון בית ישראל באשדוד
דהוו בה כנוכראין ואבטיל רבות
פלשתאי׃ והסרתי דמיו מפיו ושקציו
מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו
והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי׃
ואשיצי אכלי דמא ושקצא מביניהון
ויסוף חילהון וגיורין דישתארון
בהון יתוספון אף אנון על עמא דאלהנא
ויהון כרבנין דבית יהודה ועקרון
תתמלי בית ישראל כירושלם׃ וחניתי
לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר
עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני׃
ואשרי בבית מקדשי שכינת יקרי
ותקוף דרע גבורתי כשור דאישא
מקפא ליה סחור סחור מדעדי ומדתאיב
ולא יעבר עליהון עוד שלטון ארי
כען גלית גבורתי לא יטבא להון׃
גילי מאד בת ציון הריעי
בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך
צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור
ועל עיר בן אתנות׃ בועי לחדא כנשתא
דציון יבעי כנשתא דירושלם הא מלכיך

בעיני ה' וסימנה וגם מצאת ואדעך וייטב בעיני ישרה יעמד נא דוד לפני גדלה נפשך וטוב בעיני והייתי שפל בזית יקרת ומעיני בצע

אתי לגויך זכי ופריק הוא ענותן
ורכיב על חמר ועל עיל בר אתן׃
והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם
ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד
אפסי ארץ׃ ואשיצי רתכין מאפרים
וסוסון מירושלם ואתבר תקוף
עבדי קרב משרית עממיא וידיין
שלמא למלכוותא וישלוט מימא
עד מערבא ומפרת עד סיפי ארעא׃
גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך
מבור אין מים בו׃ אף אתון דעל
דמא אתגזר לכון קיים פרקית יתכון
משעבוד מצראי סופקית צורכיכון
במדבר צדיה אכגוב ריקן דלית מיין
ביה׃ שובו לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה אשיב לך׃ תובו
למהוי כרכין תקיפין אסיריא דמסכיין
לפורקנך אף יומא דין אשלח לחואה
לכון דעל חד תרין בטבוון דאמרית
לכון איתי לכון׃ כי דרכתי לי יהודה
קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמתיך כחרב
גבור׃ ארי תקיפית קדמי דבית יהודה

כקשת מתיחא בכית אזנין מרית גבורא
בית ישראל ואגבר בנך ציון על בני
עממיא ואשוינך כחרבא דגיברא׃
ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות
תימן׃ ויי עליהון יתגלי ויהון נפקין
כברקין פתגמוהי ומן קדם יי אלהים
בשופרא יתקע וידבר בערעור רוח
דרומא׃ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין
ומלאו כמזרק כזוית מזבח׃ ויי צבאו׳
ירחים עליהון וישלטון בעממיא
ויקטלונון ושארהון יגמרון כמא
דשדין אבנא בקלעא ויבזון ית נכסיהון
ויסבעון מנהון כשתי חמר ותתמלי
נפשהון מליא תפנוקין במזרקא דמלי
סולת ומשח ויהון מזהרין כדמא
דמזהר על כותל מדבחא׃ והושיעם
יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו
כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו׃
ויפרוקינון יי אלההון בעדנא ההוא
על דאתבדרו כענא עמיה ארי
יבחרינון כאבני אפודא ויקריבנון
לארעהון׃ כי מה טובו ומה יפיו דגן

יראה ג׳ וסימנ׳ בהר יי׳ מנות ב׳ בו שלש שלש שלש ב׳ בו ושאר מגן עליהם וכבודו בציון פעלך כזוית ב׳ וסימ׳ מזבח מחטבות

בחורים ותירוש ינובב בתלות׃ ארי
מא טב ומא יאי אולפן אוריתא לנגודא
ודין דקשוט מתקן בכנשתא׃ שאלו
מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה
חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש
עשב בשדה׃ שאלו מן קדם יי
מטרא בעידן לקיש יי עביד רוחין
ומחית מטרא לבני אנשא למתן להון
עבורא למיכל ועסבא לבעירא בחקלא׃
כי התרפים דברו און והקסמים חזו
שקר וחלמות השוא ידברו הבל
ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו
כי אין רעה׃ ארי פלחיא צלמיא
ממללין אונס וקסמיא מתנבן שקר
ונביי שקרא בנבואת שקרהון שקרא
ממללין לא מרעס מנחמין על כין
אתבדרו כבידור ענא גלו ארי לית
מלך׃ על הרעים חרה
אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד
יהוה צבאות את עדרו את בית
יהודה ושם אותם כסוס הודו
במלחמה׃ על מלכיא הוה רוגזי ועל
שלטוניא אנא מסער עליהון חוביהון
ארי דכיר יי צבאות ית עמיה ית

דבית יהודה וישוי יתהון כסוסי
תקיף דזיותן בקרבא׃ ממנו פנה
ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו
יצא כל נוגש יחדו׃ מניה מלכיה מניה
משיחיה מניה תקוף קרביה מניה
יתרבון כל פרנסוהי כחדא׃ והיו
כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי
סוסים׃ ויהון כגיברין בית ישראל דישין
קטילי עממיא כסין שוקין בקרבא
ויגיחון קרב ארי מימרא דיי בסעדהון
ויבהתון רכבי סוסוון׃ וגברתי את בית
יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם׃ ואגבר
ית דבית יהודה וית דבית יוסף אפרוק
ואכניש גלותהון וארחים עליהון ויהון
כיד לא טלטילתנון ארי אנא יי אלההון
אקביל צלותהון׃ והיו כגבור אפרים
ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו
ושמחו יגל לבם ביהוה׃ ויהון כגיברין
דבית אפרים ויחדי לבהון כשתי חמר
ובניהון יחזון ויחדון יבוע ליבהון
במימרא דיי׃ אשרקה להם ואקבצם

לא חלתי בתולות אחריה וגם בתולות וכול מל׳ ינובב בתלות כת ושנ׳ בתולות כת׳ נוגש ב׳ מל׳ וסימנ׳ יצא כל נוגש מעביר

כי פריתים ורבו כמו רבו׃ אכלו לכנשא
גלותהון ואקריבנון ארי פרקתינון
ויסגון כמא דאמיר עליהון יסגון׃
ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני
וחיו את בניהם ושבו׃ וכמא דבדרתינון
בני עממיא דבארעא רחיקא הוו
דכירין לדחלתי ויורכון שני חיין
עם בניהון ויתבון׃ והשבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׃
וכמא דאתיבתנון מארעא דמצרים
כין מאתור אקריב גלותהון ולארע
גלעד ומקדשא אעילנון ולא יסופיק
להון׃ ועבר בים צרה והכה בים גלים
והבישו כל מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור׃ ויתעבדן
להון נסין וגבורן כמא דאתעבידו
לאבהתהון במעברהון בימא ויחזון
בפורענות סנאיהון כמא דאיטרפו
גיבריא בגלי ימא ויבהתון כל מלכי
עממיא ויבטל תוקפא מאתורא
ושלטן מצראי יעדי׃ וגברתים ביהוה
ובשמו יתהלכו נאם יהוה׃ ואגברינון
במימרא דיי ובשמיה יהכון פריקין

אמר יי׃ פתח לבנון דלתיך
ותאכל אש בארזיך׃ פתחו עממיא
תרעיכון ותשיצי אישתא תוקפיכון׃
הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד
יער הבצור׃ אילילו מלכיא ארי
איתבזו שלטוניא דעתירי נכסיא
מתבזזין אילילו טורני מדינתא
ארי אתבזיז מחוז תוקפכון׃ קול
יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול
שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן׃
קל צוחת מלכיא ארי אתבזיזו מחוזיהון
קל ניהומתהון כבני אריון כד יביש
עליהון רוס ירדנא׃ כה
אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה׃
כדנן אמר יי אלהי אתנבי על פרנסיא
דאתמניאו לפרנסא עמא ואנון שליטו
בהון כענא לנכסתא׃ אשר קניהן
יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר
ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול
עליהן׃ דקניהון קטלין להון ואמרין
לית עלנא חובא ומזבניהון אמרין בריך
יי דעתרנא ורעיהון לא חיסין עליהון׃
כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ

וחיו ג׳ בליש׳ וסימנה׳ וחיו ולא ימותו מן האנשים וחיו את בניהם ·· עליהן ז׳ וסימנה׳ ותנו וכתכת מזבח דיהוש׳ ורגמו בנות עמך
קניהן בית לחם וכל בליות כות ·· פתח ד׳ וסי׳ החלון לבנון פיך לאלם שפטו צדק ··

נאם יהוה והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו וביד מלכו
וכתתו את הארץ ולא אציל מידם׃
ארי לא אחוס עוד על יתבי ארעא אמר
יי הא אנא מגרי ית אנשא גבר ביד
חבריה וביד מלכיה ויבזון ית ארעא
ולא אשיזיב מידהון׃ וארעה את צאן
ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן׃ ומניתי
פרנסיא על עמא ואינון שליטו בהון
רעוא כענא לנכסתא מסכינו וטלטילו
ית עמי ואתפליגו קדמי תרתין פולגוון
אתפליגו בית ישראל על דבית יהודה
קצו במלכותא דבית דוד דבהון רעוא
קדמי למהוי פרנסין על עמי׃ ואכחד
את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי׃
ושיציתי ית תלתה פרנסיא בירחא
חד ורחיק מימרי יתהון על דנפשהון
קצת בפולחני׃ ואמר לא ארעה
אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה אשה את בשר
רעותה׃ ואמרית דלא למנאה עליכון
דמיתן ימותן ודמשתיצן ישתיצון
ודישתארון יבזון גבר ית נכסי קריביה׃
ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו
להפיר את בריתי אשר כרתי את כל
העמים׃ ואיתיתי ית מלכא דאתור על
מלכא דישראל ואגליתי יתיה על
דאשניאו ית קימא דגזיר עמהון דלא
למפלח לטעותא בכין גלו לביני עממיא׃
ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן
השמרים אתי כי דבר יהוה הוא׃ ועל
דאשניאו קימא גלו בעדנא ההוא וידעו
כין ענותניא חשיבי עמא דעבדו
רעותי ארי פתגמא דיי הוא׃ ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי
ואם לא חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף׃ ואמרית להון אם תקין
בעיניכון עבידו רעותי ואם לא
אתמנעו ועבדו ית רעותי גוברין
מקצת׃ ויאמר יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר׃
ואמר יי לי כתוב דוכרן עובדיהון
בחילש כתבא ורמי יתיה לבית מקדשא

אוילים דכות אולים ה׳ וסימנה׳ אך אולים כלי רעה אולים מדרך אולים ילין ומוקר אולים ח׳ ואשלך ב׳ דאורי חס דנבי׳

לתחות יד אמרכלא חלף דיקרת
דחלתי בעיניהון וכתבית ית דוכרן
עובדיהון בחילש כתבא ורמית
יתיה לבית מקדשא דיי לתחות יד
אמרכלא רבא׃ ואגדע את מקלי
השני את החבלים להפר את האחוה
בין יהודה ובין ישראל׃ ואיתיתי
נבוכדנצר מלכא דבבל על צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ואגליתי
יתיה על דאשניאו קימא אף אנון
דבית יהודה כאחיהון דבית ישראל׃
ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רעה אולי׃ ואמר יי לי עוד
איזיל אתני על פרנסא טפשא׃ כי
הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות
לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת
לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר
הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק׃ ארי
האנא מקים פרנסא בארעא דשגן
לא יבעי ודאיטלטלו לא יתבע
ודתבירין לא יסי דקימין לא יסובר
ונכסי עתיריא יבוז ושארהון יגמר׃
הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו זרועו

יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה׃
וי על פרנסא טפשא דאתפקיד ליה
עמא לפרנסא דהוא דמי לטבחא
דסכינה בידיה ועינה על שמינתא
למיכס דרעיה מיבש ייבש ועינה
דימינא מכהא תכהי׃ משא
דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה
שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו׃ מטל פתגמא דיי על ישראל
אמר יי דתלא שמיא ושכליל ארעא
וברא רוחא דאנשא במעוהי׃ הנה
אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור
על ירושלם׃ האנא משוי ית ירושלם
מן מלי מרוי לכל עממיא סחור סחור
ואף דבית יהודה ייתינון עממיא כד
אנסין בצירא לירושלם׃ והיה ביום
ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו
ונאספו עליה כל גויי הארץ׃ ויהי
בעידנא ההוא אשוי ית ירושלם
אבן תקלא לכל עממיא כל אנסהא
אתבזזא יתבזזון ויתכנשון עלה
כל עממי ארעא׃ ביום ההוא נאם

רעי ה׳ וחס וסימנ׳ האמר לכרש דודי הוי חרב עורי יי׳ רעי לא אחסר אולי אולים ה׳ חס בליש וכבר נמנו בפרש׳ ראשון

יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו
בשגעון ועל בית יהודה אפקח את
עיני וכל סוס העמים אכה בעורון׃
בעדנא ההוא אמר יי אמחי כל סוסות
עממיא בטפשותא ורכביהון
בשעממותא ועל דבית יהודה אגלי
ית גבורתי לאיטבא להון וכל סוסות
עממיא אמחי בסמיותא׃ ואמרו
אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי
ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃
ויימרון רברבי יהודה בלבהון אשתכח
פורקן ליתבי ירושלם במימרא דיי
צבאות אלההון׃ ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין
ועל שמאול את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם׃
בעידנא ההוא אשוי ית רברבי יהודה
כלכוש דנור באעיא וכבעור דאישא
בעמירא ויבזון מן דרומא ומן צפונא
ית כל נכסי עממיא סחור סחור ותתיב
ירושלם עוד באתרה ותצלח ירושלם׃
והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה
למען לא תגדל תפארת בית דויד

ב חס ואנון בעג׳

ב חד מל׳ וחד חס

ותפארת ישב ירושלם על יהודה׃
ויפרוק יי ית קרוי דבית יהודה
בקדמיתא בדיל דלא תסגי תתרברבות
בית דויד ותתרברבות יתבי ירושלם
על דבית יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה
בעד יושב ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים
כמלאך יהוה לפניהם׃ בעדנא ההוא
יגין יי על יתבי ירושלם ויהי
דחליש בהון בעדנא ההוא כדויד ובית
דויד כרברבין יצלחון כמלאכא דיי
קדמיהון׃ והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם׃ ויהי בעדנא ההוא אתבע
לשיצאה ית כל עממיא דמתכנשין
ואתן על ירושלם׃ ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם רוח חן
ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו
וספדו עליו כמספד על היחיד והמר
עליו כהמר על הבכור׃ ואשפוך על
בית דויד ועל יתבי ירושלם רוח חסד
ורחמין ויבעון מן קדמי על דאטלטלו
ויספדון עלוהי כמא דספדין על
יחידא ויימרון עלוהי כמא דממרין

ג והייתם ובית דויד מי אל גדול

ב

אלפים ה׳ חס בליש׳ וסימנה׳ לאלפיהם ... אלפים לראש והיה כאלף ואמרו אלפי יהודה ... כאלהים ב׳ וס׳ והייתם ובית

על בוכרא׃ ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדדרמון בבקעת
מגדון׃ בעדנא ההוא יסגי מספדא
בירושלם כמספד אחאב בר עמרי
דקטל הדד רמון בר טב רמון וכמספד
יאשיה בר אמון דקטל פרעה חגירא
בבקעת מגדו׃ וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת בית דויד
לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן
לבד ונשיהם לבד׃ ויספדון דיירי
ארעא זרעיין זרעיין גובריהון
לחוד ונשיהון לחוד זרעית בית
דויד גובריהון לחוד ונשיהון לחוד
זרעית בית נתן גובריהון לחוד ונשיהון
לחוד׃ משפחת בית לוי לבד ונשיהם
לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם
לבד׃ זרעית בית לוי גבריהון לחוד
ונשיהון לחוד זרעית בית שמעי
לחוד ונשיהון לחוד׃ כל המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לבד חס
ונשיהם לבד׃ כל זרעיתא דישתארון בעג
זרעיין זרעיין לחוד ונשיהון לחוד
ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
דויד וליושבי ירושלם לחטאת ולנדה׃

בעדנא ההוא יהי אולפן אוריתא
גלי כמבוע דמיין לבית דוד וליתבי
ירושלם ואשבוק לחוביהון כמא
דמידכן במי אדיותא ובקטם תורתא
דחטתא׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אכרית את שמות העצבים
מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את
הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר ג
מן הארץ׃ ויהי בעדנא ההוא אמר
יי צבאות אשיצי ית שום טעות
עממיא מן ארעא ולא יהי דוכרן
משומהון עוד ואף ית נביי שקרא
וית רוח מסאבא אבטיל מן ארעא׃
והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר
דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו וחס
ואמו ילדיו בהנבאו׃ ויהי ארי יתנבי
גבר עוד ויימרון ליה אבוהי ואמיה
ילדוהי לא תתקיים ארי שקרא
אתנביתא בשמא דיי וייחרון ביה
אבוהי ואמיה ילדוהי באתנביותיה׃
והיה ביום ההוא יבשו הנביאים ד
איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו חס
אדרת שער למען כחש׃ ויהי בל״ע

אעביר ג׳ וסימנ׳ אעביר כל טובי לו חיה רעה רוח טומאה אעביר מן הארץ חד בתורה וב׳ בנביאים ◦ — ה׳ בהנבאתו ל׳ ונח׳ כות

בעדנא ההוא יבהתון נביי שקרא גבר
מנבואתיה באתנבויותיה ולא יתנבון
עוד שקר בדיל לאלפא כדבין ואמר
לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי
כי אדם הקנני מנעורי ויימר לא נבי
אנא גבר פלח בארעא אנא ארי אנשא
אקנני מזעורי ואמר אליו מה
המכות האלה בין ידיך ואמר אשר
הכיתי בית מאהבי ויימר ליה מא
מחתא האלין אתאה עלנא הלא
בעובדי ידנא ויימר יאות לקינא
בחובין דרחימנא חרב
עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם
יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על הצערים
חרבא אתגלא על מלכא ועל שלטונא
חבריה דכותיה דדמי ליה אמר יי
צבאות קטול ית מלכא ויתבדרון
שלטוניא ואתיב מחת גבורתא על
תנייא והיה בכל הארץ נאם יהוה
פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית
יותר בה ויהי בכל ארעא אמר יי
תרין חולקין דבה ישתיצון יסופון
ותלתא ישתאר בה והבאתי את

השלישית באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב
הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו
אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
אלהי ואעיל ית תלתא בעקא כבור
דאישא ואצרופנון כמא דצרפין ית
כספא ואבחרינון כמא דבחרין ית
דהבא הוא יצלי בשמי ואנא אקביל
צלותיה אמרית עמי הוא והוא יימר
יי אלהי הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בקרבך הא
יומא עתיד למיתי מן קדם יי ויפלגון
בית ישראל נכסי עממיא בגויך
ירושלם ואספתי את כל הגוים אל
ירושלם למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם
לא יכרת מן העיר ואכניש ית כל
עממיא לירושלם לאגחא קרבא
ותתכביש קרתא ויתבזזון בתיא
ונשיא ישתכבן ויפוק פלגה דקרתא
בגלותא ושאר עמא לא יפסוק מן
קרתא ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
כיום הלחמו ביום קרב ותתגלי יי

ב וחס ב בחנתנו הנני צורפה בחון כבחון

תשכבנה קר

את הזהב ג וסימנה והם יקחו את הזהב אך את הזהב ויקח משה וחב ושתי דלתות ובחנתים ג ונלחם ה פת וסי נתחכמה

ויגיח קרבא בעממיא האנון כיום
אגחותיה קרב על ימא דסוף׃ ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם ונבקע הר
הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא ג
גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה
וחציו נגבה׃ ויתגלי בגבורתיה על
טור זיתיא דעל אפי ירוש׳ ממדנחא
ויתבזע טור זיתיא מפלגיה למדנחא
ולמערבא חילא רבא לחדא ויתלש
פלגיה דטורא לצפונא ופלגיה לדרומא׃
ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים ג
אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני ואין דדף גיה הדי כאשר נסתם
הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא
יהוה אלהי כל קדשים עמך׃ ויסתתים
חילא דטוריא ארי ימטי חילת טוריא
לאצל ותערקון כמא דערקתון מן
קדם זיעא דהוה ביומי עוזיה מלך
שבטא דבית יהודה ויתגלי יי אלהי
כל קדישוהי עמיה׃ והיה ביום ההוא
לא יהיה אור יקרות יקפאון׃ ויהי ויקפאון ל
בעדנא ההוא לא יהי נהורא אלהין
עדי וגליד׃ והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת

ערב יהיה אור׃ ויהי יומא חד הוא
ידיע קדם יי לא כנהור יממא ולא
כקבל ליליא ויהי לעידן רמשא יהי
נהורא׃ והיה ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חצים אל הים
הקדמוני וחצים אל הים האחרון
בקיץ ובחרף יהיה׃ ויהי בעדנא ההוא
יפקון מי מבוע מירושלם פלגהון
לימא מדנחאה ופלגהון לימא
מערבאה בקיטא ובסתוא יהון
נפקין׃ והיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד׃
ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי
ארעא בעידנא ההוא יפלחון קדם יי
כתף חד ארי שמיה יציב בעלמא
לית בר מניה׃ יסוב כל הארץ כערבה
מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה
וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הפנים
ומגדל חננאל עד יקבי המלך׃ יקפה
לכל ארעא כמישרא מגבע לרמון
דרום ירושלם ותתבני ותתיב באתרה
למתרע שיבט בנימן עד אתר תרעא
קדמאה עד תרע זויתא ומגדל פקוס

והיה יי׳ ו׳ וס׳ ימנה׳ ושבתי וכי הקים והיה יי׳ לדיין והיה יי׳ עמו וברוך הגבר למלך ... ואסף ב׳ וס׳ ימנה׳ חיל כל הגוים שללכם

עד שיחי מלכא וישבו בה וחרם
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח
ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ותתיב
ירושלם לרוחצן וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם המק בשרו
והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק בפיהם ודא
תהי מחתא דימחי יי ית כל עממיא
דמתכנשין ואתן על ירושלם יתמסי
בסריה והוא קאים על רגלוהי ועינוהי
יתמסין בגלגליהון ולישנהון יתמסי
בפומהון והיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש
יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו ויהי
בעדנא ההוא יהי שגוש קטלא מן
קדם יי סגי בהון ויתקפון גבר ביד
חבריה ותתלש ידיה עם ידא דחבריה
ב׳ של לכס — וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
ה׳ — לרב מאד ואף דבית יהודה ייתיכון
עממיא כד אניסין לאגחא קרבא
בירושלם ויכנשון נכסי כל עממיא
סחור סחור דהבא וכספא ולבושין

לסגי לחדא וכן תהיה מגפת הסוס
ג׳ — הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה
אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת וכין תהי מחת סוסיא כודניא
גמלא וחמרא וכל בעירא דיהי
במשריתא האנון כמחתא הדא והיה
כל הנותר מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
פט — להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג
רפי — את חג הסכות ויהי כל דישתאר
מכל עממיא דמתכנשין ואתן על
ירושלם ויסקון כזמן שנא בשנא
למסגד קדם יי מלך עלמיא יי צבאות
ולמיחג ית חגא דמטליא והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות הארץ אל
פט — ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה הגשם ויהי
דלא יסק מן זרעית עממי ארעא
לירושלם למסגד קדם מלך עלמיא
יי צבאות ולא עליהון יהי מטרא
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות ואם מלכות

לרב מאד ה׳ וסימנ׳ ואסף ויעש שלמה ותתן למלך כי במצעור ויאספו ... שלל כסף ב׳ ואסף ב׳ וסימנ׳ חיל כל הגוים ואסף

מצרים לא תיסק ולא תיתי ולא להון
יסק נינוס כדם עליהון תהי מחתא
דימחי יי׳ ית כל עממיא דלא יסקון
למיחג ית חגא דמטליא׃ זאת תהיה
חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות׃ דא תהי
פורענות מצראי ופורענות כל
עממיא דלא יסקון למיחג ית חגא
דמטליא׃ ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית
יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ בעדנא
ההוא יהי על פרורת סוסיא קודשא
קדם יי׳ ויהון דודיא בבית מקדשא
דיי׳ סגיאין כמזרקיא קדם מדבחא׃
והיה כל סיר בירושלם וביהודה
קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום
ההוא׃ ויהי כל דוד בירושלם וביהודה
קודשא קדם יי׳ צבאות וייתון כל
דדבחין ויסבון מנהון ויבשלון בהון
ולא יהי עביד תגרא עוד בבית מקדשא
דיי׳ צבאות בעידנא ההוא׃

רי״א פסוק

ה בתגרותא

משא דבר יהוה אל ישראל ביד
מלאכי׃ מטל פתגמא דיי׳ על ישראל
ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה
ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח
עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב׃
רחימית יתכון אמר יי׳ ואם תימרון
במא רחימתנא הלא אחא עשו
ליעקב אמר יי׳ ורחימית ית יעקב׃
ואת עשו שנאתי ואשים את הריו
שממה ואת נחלתו לתנות מדבר׃
וית עשו רחיקית ושויתי ית טורוהי
לצדו וית אחסנתיה לצדות מדבר׃
כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול
רשעה והעם אשר זעם יהוה עד
עולם׃ ארי יימרון אדומאי אתמסכנא
כען עתרנא ונתוב ונבני חרבתא כדנן
אמר יי׳ צבאות אינון יבנון ואנא
אפגר ויקרון להון תחומא דעמיה
רשיעא ועמא דאיתי יי׳ עליהון לוט
עד עלמא׃ ועיניכם תראינה ואתם

כנען ה׳ בתגרותא וסימנ׳ כנען בידו והיה כל סיר נכבדי יכרו סדין ׃ דבידה אל ישראל ב׳ בנבי׳ וסי׳ ואלה הדברים ביד מלאכי׃

תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל
ועיניכון יחזיין ואתון תימרון יסגי
יקרא דיי דאפתי ית תחום ישראל בן
יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני
איה כבודי ואם אדונים אני איה
מוראי אמר יהוה צבאות לכם
הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה
בזינו את שמך הא על ברא אמיר
ליקרא ית אבא ועבדא למדחל מן
קדם רבוניה ואם כאב אנא אן דאתון
מיקרין קדמי ואם כרבון אנא אן
דאתון דחלין מן קדמי אמר יי צב׳
לכון כהניא דמבסרין על שמי ואם
תימרון במא בסרנא על שמך מגישים
על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה
הוא מקרבין אתון על מדבחי קורבן
מרחק ואם תימרון במא מרחק
כד אתון אמרין פתורא דיי בסיר
הוא וכי תגישון עור לזבח אין רע
וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או הישא פניך
אמר יהוה צבאות ודאתון מקרבין
דעויר לדבחא הלא ביש ודאתון
מקרבין דחגיר ודמריע הלא ביש
ודאתון מקרבין דחגיר ודמריע הלא
ביש קריבהי כען לשלטונך דעלך
היתרעי בך או היסב אפך אמר יי
צבאות ועתה חלו נא פני אל ויחננו
מידכם היתה זאת הישא מכם פנים
אמר יהוה צבאות וכען צלו כען קדם יי
אלהא ויקביל צלותנא מידכון הות דא
היתנסבון לכון אפין אמר יי צבאות
מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם
אף מן הכא בכון ויגיף דשי בית מקדשי
ולא תקרבון על מדבחי קורבן מרחק
לא רעוא קדמי בכון אמר יי צבאות
וקורבן לרעוא לא אקביל מידכון
כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול
שמי בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות ארי
ממדנח שמשא ועד מיעליה רב שמי
בני עממיא ובכל עדן דאתון עבדין
אנא מקביל צלותכון ושמי רבא
מתקדש על ידיכון וצלותכון כקרבן

מגישים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ מגשים מנחה חס׳ מגישים אליה על מזבחי מל׳ ... טהורה ד׳ מל׳ בל״ש וסימנ׳ מכל הבהמה קד׳
דפיסו מן הבהמה קדמ׳ ובכל מקום מקטר יראת יי טהורה

דקדמי ארי רב שמי בינ עממיא
אמר יי צבאות ואתם מחללים אתו
באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא
וניבו נבזה אכלו ואתון מחלין יתיה
כד אתון אמרין פתורא דיי בסיר
הוא ובסירן מתנתא מניה ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה ואם
תימרון הא דאיתנא מליאות לנא
ושניקתון יתיה אמר יי צבאות
ומיתן אתון דאניס ודחגיר ודמריע
ומיתן אתון ליה בקורבנין האקביל
יתיה ברעוא מידכון אמר יי וארור
נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח
משחת לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים
ולוט דיתעביד בנכל ואית בעדריה
דכר והוא חייב למידר ודבח דמחבל
קדם יי ארי מלך רב אנא אמר יי
צבאות ושמי חסין בעממיא ועתה
אליכם המצוה הזאת הכהנים וכען
לכון תפקידתא הדא כהניא אם לא

תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי את ברכותיכם
וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב
אם לא תקבלון ואם לא תשוון דחלתי
על לבכון למיתן יקרא לשמי אמר יי
צבאות ואשלח בכון ית מאירתא
ואלוט ית ברכתכון ואף אלוטינה
ארי ליתיכון משוון דחלתי על לב
הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש
על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו הא אנא נזיף לכון בעללת ארעא
ואגלי בהתת חוביכון על אפיכון ואנטיר
דבות חגיכון ויתמנע חולקכון מניה
וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות ותידעון ארי שלחית לותכון
ית תפקידתא הדא למהוי קימי דעם
לוי אמר יי צבאות בריתי היתה
אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא
וייראני ומפני שמי נחת הוא קימי
הוה עמיה חיי ושלמא ויהבית ליה
אולפן אוריתי שלים ודחיל מן
קדמי ומן קדם שמי דחיל הוא תורת

לאדני ז̇ כת כן וסימנ̇ אל נא ותבדו הנה חזק בעדרו והסלחות יספר נפשי ... וארור ב̇ וסימנ̇ מונע חרבו וארור נוכל

ב̇ ובנג נו
ב̇ מונע ג ז̇ כת כן
ומל ומל מלעיל ג ומל

אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון׃ אוריתא דקשטא
הות בפומיה ושקרא לא אשתכח
בספותיה בשלמא ובתריצותא הליך
קדמי וסגיאין אתיב מחובא׃ כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ ארי ספתי
כהין יטרין מדע ואוראה יבעון מפומיה
ארי משמיש קדם יי צבאות הוא׃
ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם ברית הלוי
אמר יהוה צבאות׃ ואתון סטיתון
מן אורחא אתקילתון סגיאין באוריתא
חבילתון קימא דעם לוי אמר יי
צבאות׃ וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם
שומרים את דרכי ונשאים פנים
בתורה׃ ואף אנא יהבית יתכון בסירין
[illegible]ין לכל עמא כמא דליתיכון
[illegible] ית אורחן דתקנן קדמי ונסבין
[illegible] באוריתא׃ הלוא אב
אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית
אבתינו׃ הלא אבא חד לכולנא הלא
אלהא חד בראיתנא מדין נשקר גבר
באחוהי לאפסא קימא דעם אבהתנא׃
בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ שקרו
דבית יהודה ותועבתא אתעבידת
בישראל ובירושלם ארי אפיסו דבית
יהודה נפשהון דהות קדישא קדם
יי ואתרעיאו למיסב להון נשין מבנת
עממיא׃ יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער וענה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ ישיצי
יי לגבר דיעבדינה בר ובר בר מקרוי
יעקב ואם כהין הוא מקריב קרבן
בית מקדשא דיי צבאות׃
וזאת שנית תעשו כסות דמעה
את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃
ודא תנינות דאתון עבדין חפת דמעתא
ית מדבחא דיי דבכן ודמיין נקין מ
מדלית עוד אתפנאה לקרבנא ולקבלא
יתיה ברעוא מידכון׃ ואמרתם על מה
על כי יהוה העיד בינך ובין אשת

נו ב׳ [illegible] וסימנ׳ הלוא אב אחד כים אחד יהיה [illegible] ולקחת ד׳ וסימנ׳ יברוחי דיוסף לבושין דרעוה וחד ולקחת בידך [illegible] פנות ב׳

נעוריך אשר אתה בגדתה בה
והיא חברתך ואשת בריתך׃ ואם
תימרון על מה על די יי אסהיד בינך
ובין איתת ינקותך דאת שקרת בה
והיא שותפתך ואיתת קימך׃ ולא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד׃
הלא חד הוה אברהם יחידאי דמנה
אתברי עלמא ומא חד בעי אלהין
דיתקיים ליה ולד מן קדם יי ותסתמרון
בנפשתכון ובאיתת ינקותך לא
תשקר׃ כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ ארי אם סנית
לה פטרה אמר יי אלהא דישראל
ולא תכסון חטאה בלבושך אמר יי
צבאות ותסתמרון ברוחכון ולא
תשקרון׃ הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו׃
באמרכם כל עשה רע טוב בעיני
יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ אלאיתון קדם יי בפתגמיכון

ואם תימרון במא אלאינא קדמוהי
כד אתון אמרין כל דעביד ביש תקין
קדם יי ובהון רעוא קדמוהי או
איכא דעביד אלהא דינא׃ הנני
שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
יבא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה
צבאות׃ האנא שלח מלאכי ויפני
אורחא קדמי ובתכיף ייעול להיכליה
רבונא דאתון בען ומלאך קימא
דאתון צבן ביה הא אתי אמר יי
צבאות׃ ומי מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
מצרף וכברית מכבסים׃ ומן מסובר
ית יום מיתוהי ומן יקום באתגליותי
ארי רגזיה כאישתא ממסי וכבורי
דמחורין בה׃ וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את בני לוי וזקק א
כזהב וככסף והיו ליהוה מג
בצדקה׃ ויתגלי לצרפא ולד
כגבר דמצריף ומדכי כספא ו
ית בני לוי ויזקיק יתהון כד ה
וככספא ויהון קדם יי מקרבין׃

319

וערבה ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמוניות׃ וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות׃ כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא
כליתם׃ למימי אבותיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ היקבע

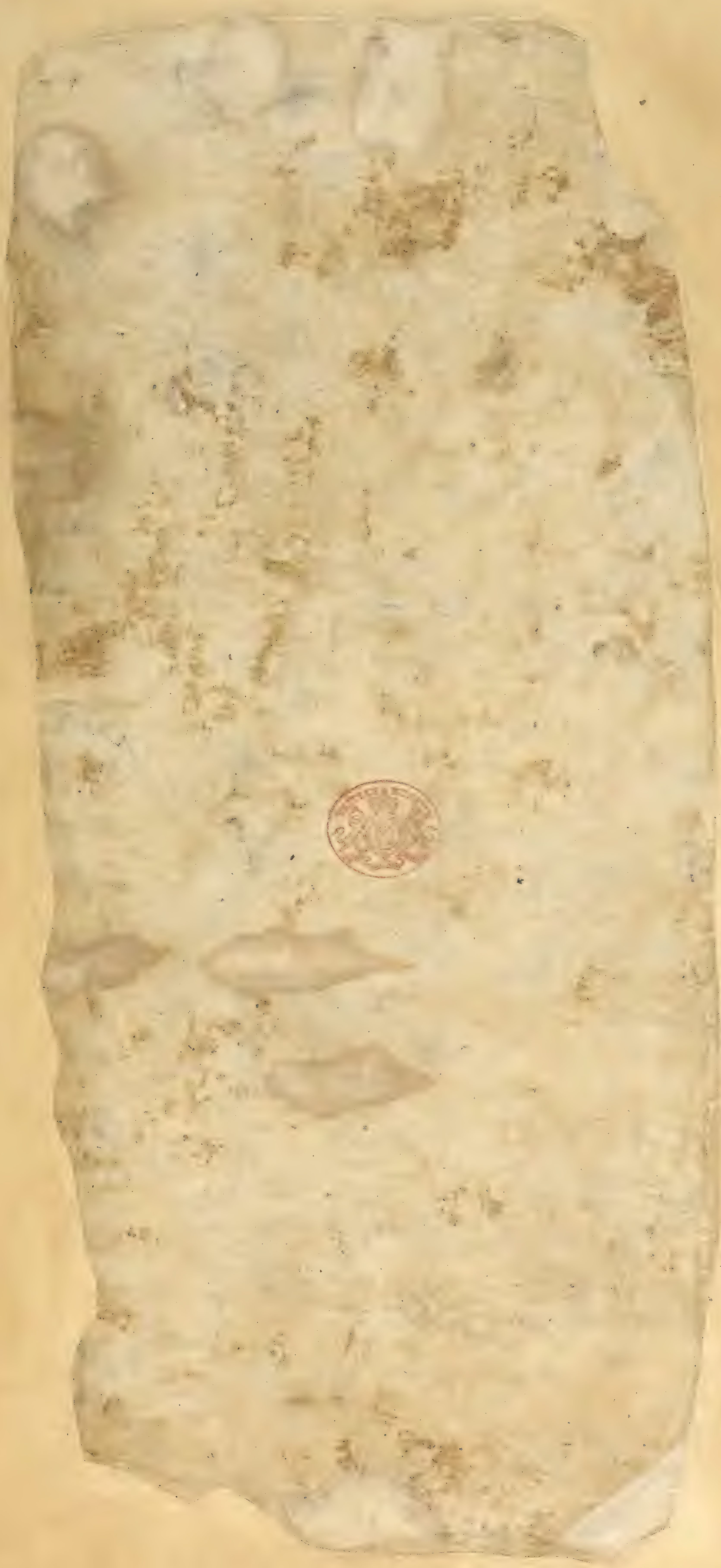
לכון אמר יי צבאות ואם תימרון במא
נתוב היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה הירגיז גבר קדם
ייי נא ארי אתון מרגזין קדמי ואם
תימרון במא ארגיזנא קדמך במעסריא
ובתרומתא במארה אתם נארים ואתי
אתם קבעים הגוי כלו בלוטא אתון
מיתלטין וקדמי אתון מרגזין עמא
כולהון הביאו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא
בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד בלי די איתו ית כל מעסרא
לבית אוצרא ויהי פרנוס לדמשמשין
בבית מקדשי ונסו כען קדמי בהדא
אמר יי צבאות אם לא אפתח לכון
ית כוי שמיא ואחית לכון טובא עד
וגערתי לכם באכל דתימרון מיס
ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות ואוזיף לכון במהבלא ולא
יחביל לכון ית איבא דארעא ולא
תתכיל לכון גופנא בחקלא אמר יי

צבאות׃ ואשרו אתכם כל הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃
וישבחון יתכון כל עממיא ארי תהון
אתון יתבין בארע בית שכינתי ועבדין
בה רעותי אמר יי צבאות׃
חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ תקיפו
קדמי פתגמיכון אמר יי ואם תימרון
מא אסגינא למללא קדמך׃ אמרתם
שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוה צבאות׃ אמרתון לא להנאה
מן דפלח קדם יי ומא ממון נתהני
לנא ארי נטרנא מטרת מימריה וארי
הליכנא כמכילות רוח מן קדם יי
צבאות׃ ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
וימלטו׃ וכען אנחנא משבחין רשיען
[illegible] קיימו עבדי חטאה ואתנסיאו
קדם יי ואשתיזבו׃ אז נדברו יראי
יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ בכין
ממללין דחלי יי גבר עם חבריה

והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר
יחמל איש על בנו העבד אתו׃ ושבתם
וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃ כי הנה
היום בא בוער כתנור והיו כל זדים
וכל עשה רשעה קש ולהט אתם
היום בא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעזב להם שרש וענף׃ וזרחה
לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק׃ ועסותם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה צבאות׃
זכרו תורת משה עבדי אשר
צויתי אותו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים׃ הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא׃ והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על
אבותם פן אבוא והכיתי את
הארץ חרם׃ הנה אנכי שולח
לכם את אליה הנביא לפני
בא יום יי הגדול והנורא׃

ופשתם כעגלי מרבק

משז זכו
ן כעגלי
יתיו אפר
אשר אני
י ותדושון
א ותהוו תפרסת
יד אמר צ
יתורת
תו כתב
טים אדכרו
ידית יתה
א יתהון
חלכם
ם יהוה
לבון ית
עתיר
או והשיב
בותה
רם׃
א
פחית
זיזא׃

521

כהן גדול אלמנה שנ' אלמנה וגרושה וחללה
זנה את אלה לא יקח׃ קס"ב שלא יבעול
כהן גדול אלמנה ואפלו בלא קדושין מפני
שמחללה שנ' ולא יחלל זרעו בעמו הרי הוא
מוזהר שלא לחלל כשרה׃ קס"ג שלא
יכנס כהן למקדש פרוע ראש שנ' ראשיכם
אל תפרעו׃ קס"ד שלא ליכנס כהן למקדש
קרוע בגדים שנ' ובגדיכם לא תפרמו׃
קס"ה שלא יצא הכהן מן העזרה בשעת
העבודה שנ' ומפתח אהל מועד לא תצאו׃
קס"ו שלא יטמא כהן הדיוט לשאר
מתים שנ' לנפש לא יטמא בעמיו׃ קס"ז
שלא יטמא כהן גדול ואפלו לקרובים שנ'
לאביו ולאמו לא יטמא׃ קס"ח שלא יכנס
כהן גדול עם מת שנ' ועל כל נפשות מת לא
יבא כך למדו מפי השמועה שהוא חייב בבל
יבא ובבל יטמא׃ קס"ט שלא יקח כל
שבט לוי חלק בארץ שנ' ונחלה לא יהיה ללוי
קע' [illegible] יקח כל שבט [illegible] בבזה

בשער בוש הארץ שנ׳ לא יהיה לכהנים
הלוים וכו׳ קע״א שלא לעשות קרחה על
מת שנ׳ ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃
קע״ב שלא לאכול בהמה טמאה שנ׳ אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה׃ קע״ג
שלא לאכול דג טמא שנ׳ ושקץ יהיו לכם
מבשרם לא תאכלו׃ קע״ד שלא לאכול
עוף טמא שנ׳ ואת אלה תשקצו מן העוף לא
יאכלו׃ קע״ה שלא לאכול שרץ העוף שנ׳
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃
קע״ו שלא לאכול שרץ הארץ שנ׳ וכל השרץ
השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ קע״ז
שלא לאכול רמש הארץ שנ׳ ולא תטמאו
את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ׃
קע״ח שלא לאכול תולעת הפירות כשתצא
לאויר שנ׳ לכל השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום׃ קע״ט שלא לאכול שרץ המים
שנ׳ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השר
[illegible]

C

LATTER
PROPHETS.
HEBREW.

320 folios June 1880 S.S.
Exd Bm